DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

MARQUIS DE SADE

Juliette

Birinci Kitap / Erdemsizliğe Övgü

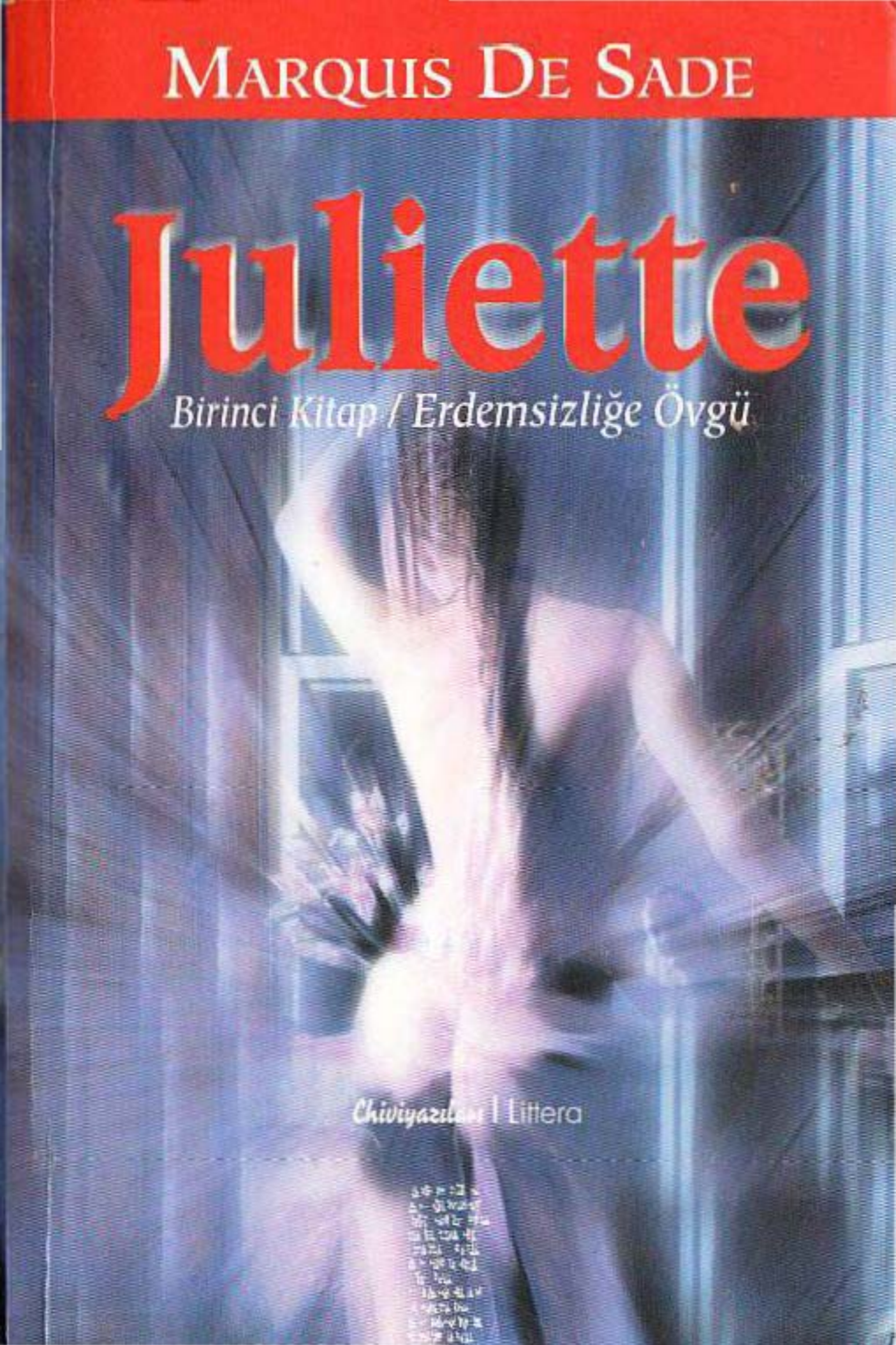

Chiviyazıları | Littera

Kitabın Özgün Adı
Juliette

Yazar
D.A.F. Marquis De Sade

Çeviri
Münire Yılmaer

Teknik Düzenleme
Grandis İletişim

Seri / Sıra No
Chiviyazıları: 146 / Aykırı Edebiyat: 17

ISBN
975-8663-48-8

Adres
Bahariye Caferağa Mh. Sakız Sk. Parkpalas Apt
No: 12 A Blok Daire: 3 81300 Kadıköy - İstanbul
Faks: 0216 414 49 64
E-posta: chiviyazilari@hotmail.com

Copyright
Chiviyazıları Yayınevi © 2003

Kapak
Özcan Sapan

Baskı/Tarih
Birinci Basım 2003

İçindekiler

Editörden 9

Juliette I / Erdemsizliğe Övgü 11
I. Bölüm 13
II. Bölüm 221

Chiviyazıları Littera dizisinde sanat ve sanat eleştirisi ürünleri yayımlanır. **Aykırı Edebiyat** kitaplığında ise, çeşitli nedenlerle lanetlenmiş, yasaklanmış, ama sonuçta edebiyat dünyasının temel taşları arasında yer almış eserleri tam metin olarak bulacaksınız.

Sade, Justine serisini Juliette'i ekleyerek tamamlamış ve bitirmiştir. Justine, "felsefi hikaye" ile geleneksel ifadesinden ayrılmadan genişletilerek yayınlandı. Bununla birlikte çoğalan şiddet, temel biçimi açıkça ifade etmektedir: Metin hakkında ne gerçek olarak kabul edilebilirlik ne 18. yüzyılın genel anlayışına uygun bir dil, ne de "haklı bir gerekçe" gösterilebilir. Justine'in genel direnişinde "durum olduğu gibi" gösterilerek, düzelmez isteksizlik ya da dünyanın kurallarını öğrenmeye karşı oluş hali, dünyanın acımasız kurallarına karşı esrarengiz bir uzak duruş, sadece suçun yararı, sadece güçlü ve güçsüzün varlığı,

sadece kurbanların ve zorbaların oluşu, zorbanın mutlaka haklı kurbanın ise mutlaka haksız oluşu ile Justine'in ahlaklı oluşunun mantıksızlığı ve nedensizliği verilmektedir. Justine'in kendi içinde çektiği mantıklı ve anlaşılır acılar delice bir sapıklığa neden olmaktadır. Ve iyi düşünüp taşınıldığında bazı şeylerin tehlikesinin azaltılamayacağı, kendi durumunun uğradığı tüm barbarca davranışlardan bile daha tehlikeli olduğu ortaya çıkar.

Sade, özgürlük tohumlarını çok uzun süre var etmiştir. Kadının erkek kadar özgür olmasını istemiştir. Kahramanlarını erkek değil kadın olarak seçmiş olması tesadüf değildir. Justine köle gibi, mutsuz ve insanlık dışı muameleyle karşılaşmıştır. Juliette ise onun tam tersidir. O kendi beklentilerine sahip olabilen kadını temsil eder, anlaşılması güç, akılların şimdi bile anlayamadığı, özgür ve dünyayı yenileyebilecek güçtedir. Justine ile Juliette'in ortak özelliklerinden biri kahramanların kardeş olmasıdır ve Justine'i anlamak için Juliette'i, Juliette'i anlamak için ise Justine'i okumak gerekir...

Sade, sadece resmi düzenleme değil, nispi değişikliğin de kabul edilebilir olduğunu savunuyordu: cinsel devrim, kişinin içinde olur düşünüşünde "genel bir isyan tutumu" vardı.

Juliette orijinal kitap 1346 sayfadır. Ve 6 bölümden oluşuyor. Hacim, zaman ve alım gücünü düşünerek kitabı 3 eşit parçaya ayırdık. Birer ay arayla 3 kitap 3 ayda tamamlanacaktır.

Juliette I
Erdemsizliğe Övgü

I.
Bölüm

Justine ve ben eğitimimiz için Panthemont'a getirilmiştik. Bu ünlü rahibe okulunun ismi, size pek yabancı sayılmaz çünkü yıllardır Paris'in en bağımsız, hoş ve çekici kadınlarının neredeyse hepsi buradan çıkmıştır. Ailemin evinin yakınında oturan ve babasının yanından özgürlüğü için ayrılan Euphrosine, Panthemont'daki en iyi arkadaşım olmuştu. Sizlere şimdi kız kardeşimden dinlediğiniz hikâyenin özüne sadık kalarak, hayatımın ilk yıllarında tanıdığım, Euphrosine'in yakın arkadaşı olan baştan çıkarıcı, ahlaksız, çekici ve tehlikeli bir rahibenin, ruhumun derinlerinde, gelecekte ortaya çıkacak çiçeklerinin ahlaksız tohumlarını nasıl ektiğini anlatacağım.

Başrahibe olarak hitap etmeyi tercih ettiğim kişinin adı, Madam Delbéne idi. Beş yıldan beri manastırın başrahibesiydi, otuz yaşlarında idi. Hoş olmaktan çok, olağa-

nüstü bir kadındı; her sanatçı için uygun bir modeldi. Tatlı, kutsal bir yüz ifadesi, açık renk teni, davetkâr ve yumuşak, büyük mavi gözleri ile zarif bir görünümü vardı. Tutkularının ortaya çıkmaya başladığı ilk gençlik yıllarında arzularının şiddetiyle dikkatleri üzerine çeken Delbéne, on iki yaşında iken nefret ettiği büyük ağabeyinin isteği ve ailesinin de ikna olması üzerine manastıra kapatılmıştı. Fikri bile sorulmadan erkeklerden ve dünyadan uzaklaştırılarak, tüm çabalarına rağmen sonunda boyun eğmek zorunda kaldığı bir hayatın içine sürüklenmişti. Delbéne, bu mahkûmiyet döneminde dışarıdan onu ziyarete gelen şehvet düşkünü dostları sayesinde zinde kalmayı başarabilmiş ve zamanla tutkularını manastırdaki kızlarla paylaşmaya başlamıştı.

Euphrosine, rahibe ile tanıştığında henüz on beş yaşındaydı ve ben on üçüncü yaş günümde onların arasına katıldığımda Euphrosine, Madam Delbéne ile yaklaşık bir buçuk yıldır birlikteydi. Euphrosine'in ten rengi duru beyazdı, yaşına göre uzundu, narindi, çekici gözleri vardı, hayat dolu ve canlıydı, ancak fiziği pek o kadar çekici sayılmazdı.

Her şeyden elini ayağını çekmiş kadınların sekse olan susuzluğundan söz etmeye gerek duymuyorum: Birbirlerine faziletle değil, dinmeyen bir tutkuyla bağlanıyorlardı. Tek bir baştan çıkarıcı bakış bile cinsel yönden soğuk olan bir kızın diğer kıza teslim olmasını sağlıyordu. Ben bu güce dokuz yaşında ulaşmıştım, o yaşımda arzularımla parmaklarıma yön verebiliyordum, benimle aynı dönemde olanlara göre profesyonel bir konuma ulaşmıştım. Euphrosine ve Delbéne bana bu arayışımda daha sonra

katılmışlardı. Bir gün beni kibirli tavırlarla yemeğe davet ettiler. Hava oldukça sıcaktı ve onları çimlerden ayıran pembe bir perde arkasında yarı cıplak halde buldum.

Madam Delbéne, "Buraya geldiğinden beri," dedi ve beni nazikçe alnımdan öptü, bakışları ve dokunuşları yumuşaktı, "seni tutkuyla arzuladım. Çok çekicisin. Zeki ve doğal yeteneklere sahip bir kız olduğunu düşünüyorum, senin gibi genç bakirelerin kalbimde yeri başkadır," diye devam etti. Sonra yüzüme ihtiras dolu bakarak gülümsedi ve devam etti: "Utandın mı küçük meleğim? Fakat sana utanmayı yasaklıyorum! Alçakgönüllülük ruhumuzu kemiren bir aldatmacadır. Kültürel adetlerin saçma sonucu olarak ve bize yetiştirilirken öğretilen safsatalardan başka bir şey değildir. Doğa kadını ve erkeği çıplak yaratmıştır, bu şekilde olmaktan kadının ya da erkeğin utanıyor olması düşünülemez. İnsan doğanın ona sunduklarını alçakgönüllü davranarak keşfedemez. Bu kalbimdeki demir kadar güçlü gerçek, sadece doğanın gizeminden habersiz olanlara ve bunu dikkate almayanlara güven vermez. İşte bu yüzden Hıristiyanların ahlak anlayışı buna tamamen karşıdır! Neyse bu konuları daha sonra konuşalım. Haydi Juliette, bebeğim sen de bizim çıplaklığımıza katıl."

Sonra ikisi yanıma yaklaşıp beni de aynı kendileri gibi soydular; bunun ardından Madam Delbéne değişik bir şekilde vucudumu öpmeye başladı.

"Oh, fakat benim Juliette'im, harika!" diye inliyordu; "şu leziz göğüslerin nasıl büyümekte olduğuna bir bak! Euphrosine, bahse girerim ki onun vücudu senden daha güzel... ve inanır mısın, o sadece on üç yaşında."

Büyüleyici, yetenekli parmakları meme uçlarımla oyna-

maya başlamıştı ve dili ağzımın içinde titriyordu. Hızı ve özeni ile duygularımı, etkisi altına almıştı.

-"Oh kahretsin!" diyerek yarıda kesti ve bana karşı sertleşti. "İsa adına! Bu nasıl bir coşku, nasıl bir ateş! Haydi tüm bu lanet engellerden kurtulalım, küçük dostlarım, her şeyiyle şeytana ulaşalım ki, şimdiye dek tatmadığımız büyünün tadına varalım, unutmayın Doğa hiçbir şeyi saklı kalması için yaratmamıştır!"

Ve hemen üzerini saran ince giysiyi çıkarıp atarak, vücudunu gözlerimizin önüne serdi, Yunanlılar'ın denizden doğan saygıdeğer tanrıçası Venüs kadar güzeldi. Bu kadar beyaz, tatlı bir ten, bu kadar güzel dolgun kıvrımlar, bir bedende böylesine çarpıcı bir şekilde şekillenemezdi. İlk bakışta ona çok benzeyen Euphrosine, bana göre artık çok daha az çekici geliyordu; o Madam Delbéne kadar dolgun değildi; teni daha koyuydu, sıradan bir görünümü vardı ama ya o gözler! Ne kadar yaşam doluydu! Cömert bir fahişelikle dolu bu iki kadını çok etkilediğimi anlamıştım. Sarhoş gibi kendinden geçmiş olan Delbéne beni öpücüklere boğmaya devam etti.

"Bir dakika" dedi bir an, alevler içinde yanarken, "bir dakika canlarım, zevklerimize, çılgınlığımıza biraz yön vermeliyiz. Düzenlenmezlerse yeterince zevk vermezler."

Bunu söyledikten sonra beni sırtüstü yatırarak, bacaklarımı ayırdı ve bacaklarımın arasına başı gelecek şekilde uzandı, küçük aralığımı emmeye başladı, dili beni memnun ederken, dünyanın en güzel kalçalarını okşamam için küçük parmaklarımı yönlendiriyordu. Euphrosine Delbéne'nin isteklerini çok iyi biliyor gibiydi, rahibenin kıçına keskin darbelerle vuruyordu ve bundan gerçekten zevk

alıyorlardı. Heyecanlanmaya başladığımda, fahişe hızlanıp küçük deliğimden dinmek bilmeyen bir selin akmasını sağladı. Ben zevk sancıları ve iniltiler içinde kıvranırken karşımda durup beni izledi.

"Güzel yaratık!" diye haykırdı. "Oh, yüce Tanrım, bu kadar ilham veren bir çocuk daha olabilir mi? Euphrosine, onun üzerindeyken, sarhoş olup ölmek istedim! Çabuk şimdi pozisyon değiştirip başka ne yapabileceğimize bir bakalım."

Bir dakika sonra bağırdı, "Onu yeniden sen getirmelisin, Euphrosine. Yoksa senin bana sunduğun zevkleri başka türlü nasıl geri ödeyebilirim? Durun bekleyin, küçük melekler, her ikinizi de aynı anda getireceğim."

Bizi yan yana yatırdı; birbirimize dokunmaya başladık. Delbéne'nin dili ilk başta Euphrosine'in bacaklarının arasında idi ve sonra her iki eliyle ikimizin küçük bakire anüslerimizi gıdıklamaya başladı. Zaman ilerledikçe onun aralığını bırakmış benimkini emmeye başlamıştı, Euphrosine ve ben üç ayrı şekilde zevk almanın tadına varmıştık. Sırtüstü yatarak, küçük popolarımızı onun hizmetine sunmamızı istedi.

Nefessiz kaldığımızda, dudaklarını Euphrosine'in ve benim kıçıma gömüp şehvetle emdi. Kalçalarımıza övgüler yağdırdı, kıçlarımıza şaplaklar atarak bize sataştı ve çokça eğlenmemizi sağladı. Bunu o günden sonra öğrencilik hayatım boyunca hemen her gün yapmaya devam etmişti.

Emmeyi bitirdiğinde geri çekilerek, sert bir ses tonuyla; "Size yaptığım her şeyin aynısını bana yapın" dedi, "Birlikte beni memnun edin. Juliette ben senin kollarına

yatacağım, dudaklarını öpeceğim, dillerimiz birbirine değince sarhoş olacak, çıldıracak... onu emeceksin. Oh! dilini rahmime kadar sokacaksın," dedi ve kendini ellerime bıraktı. "Ve sen Euphrosine, yanan kıçımı almanı istiyorum, sen de oradaki küçük delikle beni memnun edeceksin: Biliyorum, orası biraz daha dar, bu yüzden iri bir alete gerek yok... güvercinim benim" karşı konulmaz duygularla beni öpmeye devam etti ve kısık bir ses tonuyla sordu: "Klitorisimi ben gelmeden önce bırakmayacaksın değil mi? Orası kadınların en çok zevk aldıkları noktadır, bastır ona, yor onu, eğer istersen tırnaklarını kullan, hiç korkma, bu tür tatlı şiddetleri nasıl kaldıracağımı iyi bilirim... ve ben yorgunum, İsa'nın gözleri adına! Çok yorgunum ve sertlik istiyorum, sevişirken erimek istiyorum, devam et, gelmek istiyorum, eğer olabilirse yirmi kez gelmek istiyorum. Yap, haydi..."

Aman Tanrım! bacaklarının arasındaki tek bir delikten ona bu kadar zevki nasıl veriyorduk! Bu bir kadının ya da insanın zevk sınırlarından öteydi... birinin bu kadar şehvetli olabilmesi imkansızdı.

Sonunda boşalan bu büyüleyici yaratık bana "Meleğim, bana verdiğin zevki anlatmak için kelimeler yetersiz kalıyor. Beni tatmin edebilen çok önemli bir nimet olduğun için bundan sonra sana tüm bildiklerimi öğreteceğim ve seninle birlikte mükemmel bir ikili olacağız ama tabii erkekler bu birlikteliğimize dokunamayacak çünkü erkekler bize yasak. Hadi Euphrosine'e benden memnun olup olmadığını sor."

"Oh, sevgilim! Konuşmak yerine seni öpmeme izin ver!" diyen genç dostumuz yüzünü Delbéne'nin göğüsle-

rine bastırdı: "Bana kendimi anlamam için yardım eden, neden var olduğumu bilmemi sağlayan sensin. Aklımı ve beni çocuksu önyargılardan, karanlıktan kurtardın. Bu dünyada teşekkür etmem gereken tek kişi sensin. Ayrıca Juliette, sende onun cömertliğinden dolayı çok şanslısın!"

Madam Delbéne "Evet" dedi. "Onun eğitimini üstleneceğim. Sana söylediğim gibi, onu bu hayatın tüm modası geçmiş alışkanlık ve adetlerinden kurtaracağım, ona doğanın doktrinlerini öğreteceğim, aklını büyüleyip, enerjisini yanlış yerlerde kullanmasını engelleyeceğim. Şimdi öğle yemeğimizi yiyelim, arkadaşlar. Kendimizi yenilemeliyiz; güçlü ve sağlıklı olan her zaman daha verimli olur."

Mükemmel bir uyumdu, üçümüzde tamamen çıplak kalıyor, yeniden sevişiyor ve vahşice duyguları defalarca kez yeniden tadıyorduk. Binlerce farklı pozisyon deniyorduk; hepimiz rollerimizi çok iyi oynuyor, bazen düzülen eş ve düzen koca, bir gün sonra da rahibemizin hoş görülü eşleri olarak tüm emirlerine uyup süslenip, güzel giyinip bizden her istediğini yerine getiriyorduk.

Bir ay bu şekilde geçtikten sonra, Euphrosine özgürlük sarhoşu olup, rahibe manastırına ve ailesine veda ederek bir çılgınlık yapıp, vesikalı fahişe olarak hayata atıldı. Daha sonra dönüp bizi ziyaret ettiğinde, onun içinde bulunduğu durum karşısında şaşkına dönmüştük, ona tahmin edeceğimizden daha çok acımıştık ve onun için son arzumuz kendini içine düştüğü bataktan kurtarması olmuştu.

Madam Delbéne bana "Oldukça iyi idare ettiğini söylemem gerek" dedi; "yüzlerce kez onunla bu görüşmeyi yapabilmek için can atmıştım ve gerçekten emin oldu-

ğum tek şey erkeklerin, çok az bir ihtimalle benim kadınlara olan bu olağandışı düşkünlüğüme sahip olduklarıdır. Bu sebeple sevgili Juliette, hayatımın büyük bir bölümünü manastırda geçirdim çünkü, Tanrı bana zevkin en yücesini burada tatma imkanı sundu, bence kadına kadından başkası gerçek zevki sunamaz ve benim tutkularım bundan ötesine geçemez. Bununla birlikte erkeklerden hoşlananlar onları memnun etmek için ömürlerini harcamak zorundadırlar, bu benim özgürlük anlayışıma uygun değildir. Arzularım sınırlarını aşıyor. Tüm kavramların ötesine geçtiğimi, hayallerin bile ötesine geçtiğimi ben burada gizlenirken kim bilebilir ki?"

Madam Delbéne, "Juliette, benim felsefemin temel ilkesi" diye devam ettiği sırada ben Euphrosine'i kaybetmiş olduğumu daha derin anlamaya başlıyordum. "Herkesin sahip olduğu genel kanıyı kabul etmiyorum. Bir tanecik sevgilim senin benim farklı olan tarafım ya da bana söylenenler hakkında en ufak bir fikrin yok. Bizim mutluluğumuz için ne kadar cok sayıda adi görüşün ortaya atıldığını ancak Tanrı bilir. Bizi sadece duygusal olarak tatmin olduğumuz yüce haz ilgilendirir. Bir gün bu dedikodularla yıpranmaya başlasak bile, aslında önemli olan tek şeyin kendi yüce mutluluğumuz olduğunu, diğerlerinin ne düşündüklerinin önemli olmadığını, mutsuz olma ihtimalimizin düşünülemez olduğunu unutmamalıyız. Mutluluğumuzu bizden başka biri sağlayamaz. Ayrıca mutlu da olsak mutsuz da olsak bu sadece bizi ilgilendirir. Bizim özgül düşünce ve davranışlarımız, özgür irademiz nedeniyle tamamen bize aittir. Bu insana verilen bir lütûftur" diye devam etti derin bilgili kadın. "İşte bunu in-

san kendi kurduğu sosyal kurallarla ve ortamla değiştirmek istemektedir. Örneğin bizim durumumuz Fransa'da Çin'de karşılandığı gibi karşılanmaz. Enlem ve boylam davranışın özrü ve kabulü olabilmektedir, doğru aklın bize mantıksızlık ve mantık arasındaki rasyonel ve makul olanı seçmeyi öğretmesi gerekmektedir ve tarzımızı geliştirerek, birey olarak doğaya uyarak ülkenin bize verdiği kurallar ile yaşayabiliriz. İşte bu sebepten dolayıdır ki, yaşam felsefesi bilince bağlı olduğu sürece ve bizim bilincimiz hayatın içindeki tüm hareketlerimize kendi özgür aklımızla karar verdiği sürece, düzenlenmek ve yönetilmek için uygun pozisyona gelmektedir."

"Tanrım!" diye bağırdım, "İsmine gelecek lekeden dolayı hiç kaygı duymuyor musun?"

Madam Delbéne, "Kesinlikle bu beni ilgilendirmiyor" diye cevap verdi. "Benim içim, yaptıklarımdan dolayı çok rahat ve huzurlu, önemli olan tek şeyde bu. Oh, Juliette, asla unutmaman gereken tek bir şey var güzelim, büyük acılara göğüs gerip, onlardan sıyrılmış olanların sahip olabileceği bir unvandır. Hayatının ilk döneminde acı çekenler, gelecekte kendini daha iyi koruyabilirler. Biri erdem, diğeri ahlaksızca olan iki yol seçmemiz gerekiyorsa ve biz bu yollar arasında seçim yapmak zorunda isek, neden kendi doğamıza uygun olanı seçmiyoruz?"

"Fakat" dedim, "bu özdeyişleri kendime mi uygulamam gerekiyor, Madam Delbéne? Geleneklerden uzaklaşmaktan çok korkuyorum."

"Gerçekte, sevgilim önce senin bazı yüce zevkleri tatmanı, sonra gerçekten korkup korkmadığına karar vermeni istiyorum. Ve tam olarak bu gelenekler neler? Bunu

ciddi biçimde konuşmaya ne dersin? Sosyal yasalar, toplumun iyiliğini asla düşünmezler. Bir çoğumuzun içtenlikle uymaktan nefret ettiği kurallar, söylentiler sonunda insanların birbirlerine kötü gözle bakmalarından başka bir şeyi sağlamıyor. Bu konu hakkında söyleyecek daha birçok şey var sevgilim ama biraz daha beklemen gerekiyor. Bana güven. Senin içtenliğin ve doğallığın özel öğretmene olan ihtiyacının belirtisidir. Çok azı için hayat güllerle kaplı bir yataktan ibaret, bebeğim. Sadece benim sözlerime kulak ver, bu şekilde çiçeklerle dolu yollarda mutlulukla ilerleyebilirsin."

Bayan Delbéne'nin ünü hakkında pek az bilgi edinebilme imkanım olmuştu. Saygıdeğer rahibelerden biri onun kötü bir kadın olduğunu, her yeni gelen kızın aklını zehirlediğini ve bunların içlerinden on beş, on altı tanesinin Euphrosine'in yolundan gittiğini söylemişti. Ayrıca bu enerjik ve bilgili halinin onun seçkin bir aileden dünyaya geldiği için olduğunu anlatmıştı. Tüm bunlar benim için hiçbir şey ifade etmiyordu, beni ilgilendiren tek şey onun beni nasıl öptüğü ve bana olan ilgisiydi. Onun yanında olduğum zamanlarda kendimi kusursuz ve eksiksiz hissediyordum. Oh, dostlarım! Tadına doyum olmayacak doğanın yön verdiği bir sapkınlık. Bazı nedenlerle bir dakika için geriye döndüğümde, şehvetli parmakların bana sunduğu leziz yiyecekler olmadan hiçbir yere gelemeyeceğimi daha net görebiliyorum.

Sevimli başkanımızın sadece bana ilgi göstermediğini ve çabucak başkalarının da onunla birlikte olma alışkanlığı içinde olduklarını ve aralarında dinden başka şeylerde paylaştıklarını öğrendim.

"Yarın benimle öğlen yemeği yer misin?" dedi bir gün. "Elizabeth, Flavie, Madam de Volmar ve Madam de Azize Elme'yi de bekliyorum. Hepimiz altı kişi olacağız; umarım birlikte güzel saatler geçiririz."

"Süper!" diye bağırdım. "Tüm bu kadınlarla birlikte oluyor musun?"

"Tabii ki. Ama bir an için bile onlarla sınırlı kaldığımı düşünmeni istemem. Otuz tane rahibemiz var, yirmi ikisi ile ilişkim var; on sekiz tane toy var, bunlardan biri ile daha yeni tanışıyoruz. Altmış tane öğrenci var ve bunlardan sadece üçü bana karşı koyabiliyor. Yeni bir tanesi geldiğinde önce onun üzerinde parmaklarımı basitçe gezdiriyorum. Onu bir hafta boyunca kurallarım hakkında eğitiyorum. Oh, Juliette, Juliette, yakın çevremde bulunan herkes benden etkilenir. Kendimi kötülüklerden uzak tutuyorum: Oh, kötülüğe olan eğilimim ve ilkelerim, dünyanın büyük bir çoğunluğu tarafından kabul edilemeyecek hatta düşünülemeyecek niteliktedir."

"Peki sen ne yapmayı düşünüyorsun, Madam?"

"Kim bilir? Hayal gücüm dinmeyen pınarlar, çağlayan nehirler gibi akıyor. Buna doğa kendisi yön verecektir."

"Bunu doğaya mı bağlıyorsun?" diye sordum. "Kural dışı olmanın nedeni yaratılışına mı bağlı?"

"Şimdi tüm dikkatini bana ver, hayatımın küçük ışığı," dedi öğretmenim: "Henüz oldukça erken, dostlarımız altıdan önce gelmezler. Bu sürede sorularını yanıtlayacağım."

Birlikte oturduk.

"Doğadan aldığımız esin kaynağı" diye başladı Madam Delbéne, "içimizde bizimle birlikte var olan duygu-

sallık, yorgunluk, bunların hepsi doğal ve bizim yaratılışımızın özünde olan şeyler.

Vicdan kelimesi sevgili Juliette, yasak olduğunu bilerek ya da bilmeyerek bir şey yaptığımızda içimizden yükselen sestir ve aslında bunun altında basit bir tanım yatmaktadır, vicdan eğitim ve yetişme ile aşılanır. Rahat yetiştirilmeyen bir çocuk kurallara uymaz ve başaramadığı için vicdan azabı duyar, eğitiminden başka ona zarar veren hiçbir şey olmadığını düşünür ve bu gerçektir.

Ve böylece vicdan belli etmeden ahlak sistemi ilkeleri doğrultusunda gelişerek ruhumuzu sarıyor. Yani küçük Juliette demek istediğim, senin içini saran şu gerçekleri bilme arzusu diğerleri tarafından kötü yönlendirilebilir. Oysa ki senin bilgiye, aşka ve şehvete olan susuzluğunu en iyi şekilde içindeki tutkuları ve özünü bastırmadan yine kendin açığa çıkarabilirsin. Bunu yapabilmen için ruhunu özgür bırakman, diğerlerinin düşüncelerini ciddiye almaman gerekiyor. Sadece konuşmanın bile kulağa ne kadar hoş geldiğini iyi biliyorum, bebeğim. Sana tüm gerçekleri öğreteceğim ve böylece içindeki dinmek bilmez şelale kendini dışarı salacak. Duygusallık, acıma, vicdan bunların hepsi bize sadece dinin ve toplumsal kuralların dayattığı, mecbur bıraktığı şeylerdir. Buna bir de gururlu olmak veya gururlu yaşamakta diyenler var. Oysa bu sadece insanların üzerimizde uyguladığı yaptırımlardan başka bir şey değil. Diğerlerinin erdemli olmamakla seni suçladıkları şeylerden sen çok büyük zevk alıyorsan, bu senin gerçeğindir, özüne dönmüş olmandır. İşte bu sensindir ve sonuna dek onların ahlaksızlık dediği şey senin için zevk aldığın tek erdem olacaktır.

Ve vicdan, açık ve net olarak, bizim hiç plan lamadığımız bir şekilde, bilgimiz dışında kültürel prensiplerle yerleşen bir yapıdır. Olasılık ihtimalinin olduğu doğrudur eğer materyale karşı duygusal bir bağımız varsa o zaman bu canımızı yakacaktır, her durumda bu bize acı verecektir, yine vicdanımızı rahatlatmak için karşı olduğumuz durumda, karşımızdakine ceza vermek isteriz ve onu asarız bu da bizi mutlu eder, vicdanımızı rahatlatır fakat bizim suça karşı bu tepkimizin de aslında başlı başına suç olduğunun önemli detaylarını düşünmekten kaçınırız, bu aslında ne kadar vicdanlı isek, ondan çok suçlu olduğumuzun göstergesidir. Kişide varolan diğer tür vicdanlar başta panzehir görevi görürler, kişi mutlu olmak için başka yollar seçmiş ise batıl inançlar onun için boş laftan başka bir şey değildir, o kendi seçtiği doğal olan yolda ilerlemeyi tercih eder. İlkelerin ışığında, kendi kullanımımız için kendi planımızı yaparız, çok, az ya da hiç kötü olmamaktan duyacağımız pişmanlık bizim kararımız doğrultusundadır. Fakat kelimeyi çok basit, çok genel kullanımı ile ele alırsak, suçluluk yararsız bir zayıflıktır, güçsüzlüğün ipleri bizim elimizdedir, onu yok etmek ve bizi etkilemesine izin vermememiz gerekir. Suçluluk duygusu, bir kez daha arındırılmalıdır, önyargı belirsizdir ve başlı başına güçsüzlüğü simgeler. Cezadan kurtulmak, farklı fikirler, nazikliği ortadan kaldırmak, ağır suç cezasını değiştirmekle elbette suça olan bakışta önceki halinden değişecek, sancılarından kurtulacaktır. Suç bu sonuçla sadece geçmişte tatsız karşılanışı ile hatırlanacak; kostümü ve geleneksel yapısı değişerek, benimsendiğinde artık eskisi rolünden çıkacak.

Kişi suç işlediğinde duyduğu pişmanlığın üstesinden gelebiliyor mu? Ve emin olmalıyız ki, net sonuca ulaşan bir hareket, kişinin akılsal gelişimini şart koşar, yeterli ve açık zeka ciddiyetle karşısındaki kişinin ön yargılarına, ne kadar ateşli ve kararlı olurlarsa olsunlar son verebilir. Bu önyargılara uygun olarak olgunlukla yaklaşıldığında ya da her zamanki içtenlikle vicdanı oluşturan zayıf duyguların zamanla azalması ve sonunda yok edilmesi sağlanır. Ve tam olarak sonuca ulaşabilmek için defalarca, yılmadan işin özüne değinmek gerekir. Suçluluk duygusu güçlü olsun olmasın, kötülüğü içinde barındırır mı? Evet elbette öyledir. Ayrıca suçlar da birbirlerine göre farklılık göstermektedir, suç ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun ona şekil vermeyi bilmek gerekmektedir. Öncelikle suçun sonuçları ile başa çıkmasını bilmek, terbiyesizliği örtbas etmeyi öğrenecek ve gelecekte büyük kötülüklerde idamdan dönmeyi öğreneceksin, büyük ya da küçük, kararlılıkla ve yüce bir sakinlikle...

Ve sonra sevgili Juliette, kişi işlediği suçun ardından kuşkuya kapılırsa ki bu onun özgür iradesine bağlıdır. O zaman kişi kendine: "Başka türlü davranmadığım için çok zavallıyım!" demelidir. Fakat kişi birini gerçekten ikna etmek istiyorsa, ona özgür iradeden söz etmek boşunadır, çünkü kendi gücümüz dışında bir güce ihtiyaç duymak anlamına gelmektedir. Bu dünyada her şeyin bir amacı ve faydası olduğuna inanmak ve suçun doğanın büyük planına uygun olarak, gerekliliği kalmayandan kurtulma olarak kabul ederek, doğaya uygun bireyler olduğumuzu kanıtlamak için birçok şeyi yaptığımızı bilmek, suça karşı vicdan azabı duymanın gereksizliğini ortaya

koyar ve değerli Juliette, bana, doğanın ahlaksızlaştırma becerisine, ayak uydurmakla hataya düştüğümü sanma."

"Tüm ahlak olguları" diye devam etti Madam Delbene, "fiziksel nedenlere dayanmak durumundadır ve tamamen bununla ilişkilidir: Davul sopası, gergin zemine vurduğu zaman ses getirir fakat fiziksel bir hareket olmadığında ortaya hiçbir ses çıkmaz, bunun ahlakla ilgisi yoktur. Bu yapı bizim organizmamıza özgü bir durumdur, sinirsel akışkanlar, doğadan içimize çektiğimiz atomlarla tahriş olurlar, türler ya da zerreler yiyecek yoluyla alınır, bunların hareketi ve sinirleri etkileyişi, binlerce farklı dış harekete neden olur, işte kişiyi sıradan bir günde suça ya da ahlaklı olmaya yöneltici büyük etkiler bu yollarla sağlanır. Davul örneğine daha açık başka bir örnek ekleyebilirim; Komşumun cebinden yüz louis çalındı ya da benden başka ihtiyacı olan birine transfer edildi, işte bu vurma karşılığında alınan tepki yani sestir. Bu tür sonuçlara ulaşmak için gerekli efektin cevabını verebilir miyiz? Davul vurulduğunda ses çıkarmaması ihtimali var mıdır? İşte bu deliliktir, yapılabilecek onca şey varken yapmamak deliliktir, ne istiyorsak yapmalıyız. Suçun ardından oluşan vicdan azabı, zayıflığın ifadesidir. Elimizden geleni yapmalı, alışkanlığın nedenini ve sonucunu mantıkla birbirine bağlamalıyız. Süt kesildiğinde vicdan azabı oluşur mu? Hayır, o halde göz yaşlarımızı silmeli, vicdan azabı duyarak eylemimizi değiştiremeyeceğimizi görmeliyiz. Bu nedenle ben bu pişmanlığın boşuna olduğunu savunuyorum. Suç işleyen kişi bunu unutmamalıdır, hareketi yüzünden suçlansa da, suçlanmasa da. İkinci hipotezde ise, üzgün olmak aptallığı ortaya koymaktadır: İşlenen

suçtan pişmanlık duymak yerine tam bir tatmin duyulmalı, o halde sonuçlara karşın acı duymanın ne anlamı var? Böyle bir durumda, kötülükten duyulan pişmanlık kötülük yapılan kişiyi, yapan kişinin kendinden çok sevdiğini gösterir ve böyle bir şey olamayacağı için çekilen acıların anlamsızlığı, ne kadar aptalca olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır, tam tersine kişi kendine duyduğu sevgiden dolayı yaptığı kötülüğün tadına varmalı, zevk almalıdır. Bu nedenle, dünyada pişmanlığın özrü yoktur.

Diğer yandan eğer, hareket anlaşılır ve buna karşılık ceza alınırsa, konunun üzerine objektif olarak yaklaşıldığında, karşımızdakinin bizim hareketimizle acı duymadığı fakat bizim beceriksizliğimiz, belki pişmanlığımız ve zayıflığımız sonucu asıl acıyı kendi ellerimizle kendimize verdiğimiz anlaşılır. Bu tür durumlar işlenen suç karşılığında ne kadar çok dikkatli olunması gerektiğini ortaya koymaktadır. Eğer zayıf olunursa bunun sonucu ölüm cezasıdır. Bu sonuçla ortaya çıkacak olan durum öylesine duyulan saçma bir pişmanlık değil, gerçek, asıl ve hayatın sonuna kadar kötü etkisinden kurtulma şansı olmayan pişmanlığa neden olur. Gerçek acı kişinin kendine vurduğu darbeler sonucu duyulur, işte bu iki duygu arasındaki büyük farka dikkat çekilmelidir, birinin diğerinden önemi çok daha büyüktür.

Kirli bir oyuna katıldığımızda ne kadar acımasız olursa olsun, sonunda alınacak kazanç ya da memnuniyet bu fena durumu teselli etmeye yetecek kadar güçlüdür, başını koparacağımız kişi, bizim dostumuzdan da öte değeri olsa, bu böyledir. Suç işlemenin önemli noktası, diğerlerine vereceğimiz rahatlıkları da düşünmek midir? Elbette,

bu bizi durdurmak yerine daha çok teşvik eder. Ve sonra bir kez bu deneyim tadıldığında, aniden gelen endişe, zaman içinde yerini zevke, güvene ve mutluluğa terk eder: Zaten endişeyi ve mutsuzluğu sürdürmek aptallıktan başka bir şey değildir. Bu endişe sonunda kişiyi ele verir, gözyaşı bizim gelişen olayları idare etmemizi engeller, bunu fark edip bir sonraki için kendimizi hazırlamalı zaman ve durumun gerektiği biçimde davranmalıyız. Bir de bu talihsizliği kendi avantajlarımız yönünde değiştirmeyi denesek, metotlarımızı geliştirsek, cezalandırılmayacağımızdan emin olarak hareket eder daha iyi saklanmayı başarırız. Sadece yapmamız gereken nedensiz ve amaçsız pişmanlıkları bırakmaktır böylece ahlaksızlık, gaddar, suçlu ve rezil şımarıklıkların ne kadar değerli olduklarını kavrarız. Bize zevk verirler, bu delice zevke ulaşmak için her şey göz önüne alınabilir. İşte bu delilik ağır bir akşam yemeği sonunda kişinin sindirim sisteminin bozulması ile açıklanabilir, bunun ardından kişi güzel yemekten aldığı zevklerden sonsuza dek vazgeçtiğine dair yemin edebilir.

Gerçek akıl sevgili Juliette, kişinin ahlaksızlıklarını engellememesi ile ilgilidir. Pratik olması, konuşması, ruhumuzun mutluluğu buna bağlıdır ve hayattaki rolümüzü bu şekilde alırız ve başkasının celladı oluruz. Doğru ve uygun yol, kişinin kendini bu yola adaması, en iyi şekilde bunları uygulamasıdır fakat sürprizlerin tehlikesine karşı korunmak gerekmektedir. Korku bu yolda en büyük tehlike ve hatadır, zevki azaltır, onu çoğaltacak olan tek şey gizemdir. Gizem cezalandırılmamayı da garanti eder. Bu tür davranış, seksin zevkini de artırmaz mı?

Kişi kötü bir şey yaptığında, onun acıdan doğan pişmanlığı hiçbir şekilde gerçek değildir. Sevgili küçüğüm beni sessizce dinlemenden içindeki zevkleri ve bunlara olan susuzluğunu, içinden yükselen sesin neyi söylediğini biliyorum. Bu susuzluğu gidermek için şimdi kalkmalı ve bu tutkulara kapılarak yaptığımız hatalara son vermemiz gerektiğini anlamalıyız. Bu tedavi, en uygun olanıdır, suçu tekrar etmek, bizi vicdansız yapar, zaman içinde yaptığımız kötülükler üzerine kötü hissetmekten vazgeçeriz. Bu alışkanlık önyargıları yıkar, yok eder; daha fazlasını da yapar: Duygusallık, her haliyle ve her şekilde acı çekme nedenidir. Bunun bizi mutlu ettiği, gururun bizi yücelttiği, yanlıştır. Suçu savunmak, başta zorluklarından dolayı acı verici olabilir, buna yenilmek yerine baskı uygulamak asıl çözüm noktası değil midir?

Bir suç işlediğimizde, sana sözünü ettiğim gibi bunda şehvetin gücü daha baskın durumda olmuyor mu? Neden kimse seks cinayetinden pişmanlık duymuyor? Çünkü seks alışılmış hale gelmiştir.

Oh Juliette! Eğer benim gibi suç ile barışık bir hayat yaşamak istiyorsan, sevgilim seninle bunu paylaşmak isterim eğer suçta benimle aynı mutluluğu yakalıyorsan, o halde sende bunu zaman içinde bir alışkanlık haline getirebilirsin, inan bana bir süre sonra bu olmadan yaşayamayacak hale geleceksin, bedenin ve ruhunla tüm sıradan, insan yapımı ahlak ve kültürel bağlılıklardan nefret etmeye başlayacaksın, fanîlerin suçlu dedikleri şey senin için hayatın anlamı olacak; yap ve öyle yaşa! Böylece önünde yeni bir evren ve yeni perspektifler açılacaktır, sinir sistemin zaman içinde her şey için hazır hale gele-

cek ve yol göstericin olacak, içtiğin suç içkisi seni sürekli şarj edecek, hayatın belli prensipler üzerine şekillenecek. Şanslı olduğun için doğru topluluğun arasındasın ve her yeni gün ile birlikte yeni projelere katılacaksın, böylece her gün içine dahil olduğun bu projelerle birlikte daha önce hiç tatmadığın neşe ve mutlulukla dolacaksın. Tüm insanlar, tüm yaratıklar sana potansiyel kurban gibi görünmeye başlayacaklar, bu şekilde kalbinin sapkın yönü güçlenecek. Daha fazla görev, bağ, sana engel teşkil edemeyecek, hepsi yok olacak, arzularının ateşinde eriyip, gidecek. Ruhunun derinliklerindeki ses seni daha fazla rahatsız edemeyecek, sadece mutluluğun ve gücünle var olacaksın. Bir daha hiçbir zaman önyargı mutluluğunu engelleyemeyecek, aklın her şeyin kararını verebilecek güce ulaşacak, böylece çiçeklerle süslü yolda mutluluk içinde ilerleme fırsatın olacak, baştan çıkarıcı güç her zaman işlerin üstesinden gelmeni sağlayacak. Sana eski günlerde doğa kanunu olarak zorla kabul ettirilen güçsüzlük, sadece geçmişte kalmış olacak, sadece birkaç yıl onun gerçek kurallarını anlayıp uyarsan ve yanlış diktelerden uzak durursan, doğa dudağında muzip bir gülümseme ile seni fark edecektir, sana geldiğini ve seni zincirlerinden kurtardığını göreceksin... Seni tutsak eden her şeyden kurtulmanı sağlayacak, artık bir köle olmaktan kurtulup, onun yolunda, onun en güzel zevklerinden faydalanarak yaşamaya başlayacaksın. O seni yönetecek, o sana yol gösterecek. Ona izin ver. Ne zaman ki o noktaya ulaştın, işte bir daha asla ona karşı koyma; doğa ile bütün olmayı öğrendiğinde, o sana adım adım öncülük edecektir. düzensizlikten, düzensizliğe doğru. Hazırlık

devresinde seni sonuna kadar eğitecektir; aynı Sibiryalı fahişelerin satın alındıkları adamları heyecanlandırmaları için eğitilmeleri gibi, o da sana kendi olman ve hatta onu yenebilmen için yüzlerce yöntem öğretecektir ve sonunda sen ona ait olacaksın. Doğa senin sonsuza dek koruyucun olacak. Bundan da öte, dinden sakınmalısın, hiçbir şey seni dinden daha kötü bir şekilde tuzağa düşüremez. Hydra'nın kafası kesildiği halde yeniden büyümektedir, bu sana örnek olsun ve asla güçsüzleşmemen gerektiğini unutma. Fantastik Tanrı safsatası çocukluğundan beri mantıklı düşünmeni engelliyor, kutsal baskılar aklını karıştırıyor. Oh Juliette! Unut onu, küçümse onu, Tanrı olgusu yararsız ve saçma. Onun varlığı, bir hayal, deli saçması ve bu hatanın içinde huzuru bulman imkansız, onun sana verebileceği ödül mutsuzluktan başka bir şey olamaz. Yeniden ve yeniden Spinoza'nın, *Le Systeme de la Nature* (Doğanın Sistemi) yazarı Vanini'nin büyük tezine kulak ver. Onları birlikte çalışıp, inceleyeceğiz. Bu konu üzerine sana güvenilir bilgiler vereceğim ve sözümü tutacağım: Hepimiz bu deha yazarlara başvurarak, bilge fikirlerinden faydalanmalıyız. Kuşkuların olduğunda bana danışmanı istiyorum, ben seni rahatlatırım. Güvenilir fikirlerimin yanı sıra beni iş üstünde de göreceksin ve aynı benim gibi sende bir daha Tanrının adını ağzına almayacaksın, ona küfredeceksin. Üzerinde durmamız gereken diğer önemli nokta ise, onun bir hayalet olduğu ve güçsüze, güçlünün merhamet etmesi gerektiği yönünde bize dikte ettiği safsatalardır. Bu onun aptallığını ortaya koymaktadır ve ben asla kimseyi affedecek değilim, onun zayıflıklarını sempatik buluyorum ama onun dini zincirle-

ri bana ölümcül geliyor, her fırsatta kendi aptallığını ve güçsüzlüğünü bize kanıtlıyor. Bunun sonu yok Juliette, ben içimde Tanrının verdiği tüm endişelerden kurtuldum, onun adının anıldığını duyduğumda, sinirlerim bozuluyor, onun hakkında konuşan, ona inanan insanların hiçbir şeyden haberi olmayan salaklar olduklarını düşünüyorum, bu inanış dünyada yayıldıkça onları katletmek istiyorum, insanların kalbinden ve aklından bu saçmalıkları silip yok etmek ve onların gerçek olan bu fikirleri kabul edip benimle kardeş olmalarını istiyorum."

Bu noktada Madam Delbene bana bu konuyla ilgilenip ilgilenmediğimi sordu.

"Henüz din ile ilgili düşüncelerim yok," diye cevapladım.

"Böylesi çok daha iyi!" dedi beni kollarına alarak. "Çok iyi benim küçük meleğim, ben seni aptal din alışkanlığından koruyacağım, sana bu konu hakkında soru soranlara bir şey söyleme. Seni diğerleriyle de tanıştıracağım, böylece isteklerimizi paylaşabiliriz fakat bir dakika, şu küçük kitapları görüyor musun?" diyerek kırmızı marokende duran otuz ciltlik kitapları gösterdi; "Bu çalışmaları sana ödünç verebilirim. Törenler sırasında bunları okursun. Katılacağın zorunlu törenlerde bunları okuyarak eğlenebilirsin."

"Oh sen gerçek bir dostsun!" diye bağırdım. "Sana minnettar kalırım! Kalbim ve aklım doğru yola girdiğimi gösteriyor... Aklım ahlaklı olmanın gereksizliğini anlamaya başlıyor, bana anlattıklarınız çok etkileyici, doğru olduklarından kuşkum yok. Zaten çok erken yaşta dinden nefret etmeye başladım, aynı sizler gibi dinin hiçbir gereğini bugüne dek yerine getirmedim. Oh bana anlattıkla-

rınız, ruhuma o kadar hitap ediyor ki, onları o kadar iyi anlıyorum ki! Bugüne dek bu felsefeleri bilmemiş olmam ne yazık! Tüm alçakgönüllülüğümle doğanın cömert önerilerini kabul ediyorum."

"Ah! Onun izinden git, sevgilim böylece asla yanlış yola sapmazsın."

"Biliyor musunuz?" diye devam ettim, "bana az önce verdiğiniz ders, en gerekli olan idi... Hepsi cesur fikirler üzerine kurulu. Bu kadar iyi kavramanız ve felsefeyi anlamanızın yaşınızla ilgili olduğunu söyleyebilir miyiz? İzin verin size anlatayım: Ben insan vicdanının sizin söylediğiniz konuma ulaşacağına inanmakta hâlâ güçlük çekiyorum ama sizin ulaştığınızı görüyorum, benim de bu konuma gelebilmem için birçok beceri kazanmam gerekecek. Ve soru sormama izin verirsen, sana bu dereceye gelebilmek için birçok zulüm edip etmediğini sorabilir miyim?"

Kibirli kadın yerinden kalktı ve "Benim hakkımda her şeyi öğreneceğin gün gelecek," dedi.

"Bunu neden ertelemek zorundayız. Korkuyor musun?"

"Seni korkutmak istemiyorum."

"O halde korkma sevgili dostum."

Fakat o benim almak istediğim cevabı vermemişti. Elini dudaklarına götürerek, "Haydi düşüncelerimizi biraz zevk üzerinde yoğunlaştıralım. Sana bir gün her şeyi anlatacağıma söz veriyorum."

Misafirlerimiz gelmişlerdi, yaşananları size anlatmalıyım.

Madam Volmar, altı ay önce ortaya çıkmıştı. Yirmi yaşındaydı uzun boylu, narin, çok açık tenli, kestane rengi saçlı, hayal edilemeyecek kadar güzel bir vücuda sa-

hipti; Volmar, seks partimize katılan diğer kadınlar arasında Madam Delbéne'nin gözdesiydi.

Saint-Elme, on yedi yaşında toy bir kızdı, pırıltılı gözleri ve dolgun göğüsleri ile çekici bir görünümü vardı. Elizabeth ve Flavie öğrenciydi biri on üç, diğeri ise on altı yaşındaydı. Elizabeth'in yüzü çok narindi, vücudunun genel hatları görülmeye değerdi, kıvrımları yerine oturmaya başlamıştı. Flavie'nin yüzü cennetin güzelliğini andırıyordu, çok tatlı bir gülümsemesi, harika dişleri, çok güzel saçları vardı; herkesin sahip olmak isteyeceği yumuşak ve temiz bir cilde sahipti. Ah dostlarım, eğer bir tanrıça modeli seçmek isteseydim, bu kesinlikle Flavie olurdu.

Takdim, geleneksel komplimanlar ve formaliteden uzaktı; toplumun bu tür üyeleri toplantılarını her zaman iş gibi görürlerdi. Fakat bu bayanlar beni kesinlikle çok şaşırtmışlardı. Hatta bu hanımlar genelevin ortasında konuşuyormuş gibi, çok rahat bir dil kullanıyorlardı. Aralarında birbirlerine olan davranış biçimleri çok uyumluydu, açık saçık konuşmalarını çok etkileyici bulmuştum.

"Delbéne" dedi Madam Volmar, "Beni bugün tatlı dilinle ikna etmene izin vermiyorum. Oh, fakat o kadar yorgunum ki inan bana dün bütün gece Fontenille ile seviştim. Çok yaramazlık yaptım, hayatım boyunca beni kimse bu kadar iyi tatmin edememişti, uzun süredir hiç bu kadar zevk almamıştım. Ah, tatlım, çok becerikliydik!"

"Etkileyiciler, değil mi?" dedi Delbéne; "Ama bu öğleden sonra çok daha harika anlar geçireceğimize inanıyorum."

Saint-Elme, "Vay anasını! Gözlerime inanamıyorum! Haydi yapalım!" diye bağırdı. "Ben Volmar gibi değilim, çok yalnızım. Geceleri yalnız uyuyorum," dedi ve eteklerini kaldırdı, "Görüyor musunuz? Ne kadar çaresiz, doyumsuz ve istekli görünüyor, değil mi?"

"Durun," dedi başkanımız, "acele etmeyin. Bu bir kabul töreni: Juliette'i okulumuza alıyorum ve ona bu töreni yapmak zorundayız."

"Kim? Juliette mi?" dedi Flavie. "Bundan neden haberim olmadı? İnanmıyorum bu tatlı şeyle daha önce tanışmıştım" diye mırıldandı beni gösterirken. "Sevişmekte becerikli misindir, prensesim?" dedi. "Baştan çıkartabilir misin? Bizler gibi misin?"

Hiçbir şey için beklemeden, ellerinden birini göğüslerime diğerini de bacaklarımın arasına götürüp okşamaya başladı.

"Gelmesine izin ver," dedi arkamda durup eteğimi kaldıran ve kalçalarımı elleyen, Volmar; "onunla oynamaya başlamadan önce hazırlamalıyız."

Elizabeth, "Delbéne, Volmar'ın Juliette'nin pembe poposunu nasıl öptüğüne bir bak. Küçük bir oğlanı ağına düşürmüş, gözü dönmüş oğlancılara benziyor." (Okuyucunun, bu görüşlerin grubun en genç üyesinden geldiğine dikkat etmesi gerekiyor.)

Saint Elme "Volmar'ın erkeksi tarzını iyi biliyorsun, kadının üç inç uzunluğunda klitorisi var ve bu onun cinsi için doğaya aykırı, bu orospu ya erkeğe doymaz ya da oğlancı, onunla iken bunların bir ortası yok."

Flavie ön tarafımda iken ve Volmar arka kıvrımlarımı okşarken, Saint-Elme yavaşça bana doğru yaklaştı.

"Kuşkusuz" diye devam etti, "küçük tatlı fahişe yakında delice boşalacak kadar forma girdi ve sizi temin ederim ki, gün sona ermeden onunla sevişmenin doyumsuzluğuna varacağım."

Delbéne, "Bayanlar, lütfen bir dakikanızı almak istiyorum," dedi.

"Tanrı aşkına çabuk ol!" diye bağırdı Azize Elme, "Ben hazırım. Beni kim durdurabilir ki? Yoksa yanıp tutuşan deliklerimizle oynamaya başlamadan önce dua etmemiz mi gerekiyor? Hemen üzerlerinizi giyinin arkadaşlar."

Keşke orada olup o altı soylu bekar kızı görebilseydiniz, birbirlerine olan sevgileri hayran bırakacak kadar etkileyiciydi, birbirlerinin çıplak vücutlarına verdikleri özen, bir grup olarak uyumları harikaydı.

Delbéne, müdür gibi bir ses tonuyla "çok iyi" dedi. "Sizden sadece birazcık beni dinlemenizi istedim. Dinleyin: Juliette, divana uzanacak ve hepiniz sıranız geldiğinde onun tadına bakacaksınız. Ben hakem olacağım ve onu getirebildiğinizde sıra diğerine gelecek, ona ne kadar şehvetli davrandığınızı izleyeceğim. Fakat benim acelem yok, beşinizin neler yaptığını görmeden boşalmak istemiyorum."

Bu hepsinin hoşuna gitmişti ve yaşlarına göre sıraya kondular. Eminim bana neler yaptıklarını merak ediyorsunuzdur. Elizabeth ilk sıradaydı, küçük sarışın her yerimi inceleyip öpücüklere boğduktan sonra bacaklarımın arasına girip beni emmeye başladı, bunun sonunda ikimizde bir tarafa düşüp bayıldık. Onun ardından sıra Flavie'deydi: Tavırları çok bilgeceydi, onlarca farklı ön hazırlık ha-

reketinden sonra başlarımız birbirimizin bacaklarının arasına yapışmış halde divana düştük. Dillerimiz hızla doğru noktaları bulunca, aynı anda kesilmiş sütlerimizi dışarıya fışkırttık. Azize Elme'ye sıra geldiğinde divana uzandı, bacaklarımı iki yana ayırarak beni yüzüne oturttu, dilini dibine kadar içimde hissediyordum. Dilinin içimdeki tüm hareketini hissediyordum, parmaklarımla kıçını okşamaya başladım, kız beni kesinlikle çok kısa sürede baştan çıkarmıştı ki, çok gerçek duygularla boşaldım. Tüm sıvımı ağzına boşaltmıştım; daha önce hiç bu kadar ustaca emilmemiştim. Volmar, kalçalarımı öpmeye başladı ve dar kıvrımlarıma geldiğinde dilinin sert ucunu kullanmaya başladı. Üzerime yapışmış gibiydi, klitorisini anüsüme gömmüştü, sallanıyordu ve başımı çevirerek dudaklarıma yapışıp yalamaya başladı, dilimi emiyordu. Aşüfte bununla yetinmemişti eline geçirdiği yapay penisi içime soktu ve sokup çıkarmaya başladıktan sonra aleti alıp kendi içine soktu. Fahişe alevler içinde yanıp kıvranmaya başlamıştı; bende okşamaya başladığım zaman zevkten ölecek gibiydi.

Bu son akından sonra, kendimi Delbéne'nin sabırsızca bekleyen vücuduna bıraktım. Şimdi topluca bir şeyler yapmaya başlamıştık.

Elizabeth sırtüstü divanda yatıyordu. Delbené üzerine uzanıp klitorisi ile oynamaya başladı. Flavie, yerde dizlerinin üzerine oturmuş, başı efendimizin bacaklarının arasındaydı. Elizabeth'in üzerinde Azize Elme, aşk deliğini Delbéne'nin öpücüklerine bırakmıştı, bu sırada Delbéne Velmer'in klitorisini iyice yangın yerine çevirmesini bekliyordu. Bu tabloyu tamamlamak için bana ihtiyaç vardı.

Saint-Elme'nin yanına çömeldim ve ön tarafta onun emmediği yerleri emmeye başladım. Delbéne, beni fark edince hızla Saint-Elme'nin bacaklarının arasından sıyrılıp benim küçük, çekici kıç deliğimi yalamaya, pompalayarak içine çekmeye ve deliğimi diliyle genişletmeye başladı, olağanüstü bir çaba harcıyordu, nefesi inanılmayacak kadar çok hızlanmıştı. Elizabeth'in parmakları, Flavie'nin dili ve Volmar'ın klitorisi ile yaşadığım her dakika eşsiz bir düzüşme anıydı.

"Müthiş" diye haykırdı iniltileri arasında Delbéne, nefes nefese kalmıştı, yüzü kıpkırmızıydı, "Tanrı aşkına ne kadar müthiş bir boşalmaydı! Neyse boş verin haydi oyuna devam edelim: İçinizden biri divana geçsin, şimdi Juliette size istediğini yapacak, onun taleplerini karşılamak zorundasınız. Fakat o aramıza yeni katıldığı için ben onun öğretmeni olacağım. Ve onu düzüşmekten bıkıp aman edene kadar yormama yardım edeceksiniz."

İlk sırada Elizabeth vardı.

"Küçük tatlı dudağını öpeceği şekilde yat. Kıçındaki leziz delik ile ben ilgileneceğim. Flavie tatlım Elizabeth'in yerine geçmesine yardım eder misin? Sizleri coşturacağım, küçük kızlarım."

Baş rahibe, "O seni okşarken sende onu em, Volmar'ın tadına varabilmen için dilini anüsüne sokmalısın, bu sırada o sana ağzıyla neler yapabileceğini gösterecek. Evet ve ben bu sırada Azize Elme'nin her iki deliğini emeceğim, o da sana aynılarını yapmaya devam edecek. Ve sonunda tatlım isteklerini yerine getirmek için burada olacağım," dedi.

Volmar'a doğru, "Bu aletle bana bir şeyler yapmanı

istiyorum" dedi, elindeki vibratörü göstererek.

"Tatlım, bana kalbinden geçeni yap," dedi ve bacaklarını arasını gösterdi. "İzleri iyi bırak, boş kalan bir yer olmasın."

"Peki, o halde bir fikrim var, herkes benim etrafıma toplansın, böylece toplu olabiliriz. Tatlı Volmar'ım, sen klitorisin için kıçımı kullan, ben de bu sırada Delbene'nin benden istediğini yapacağım. Bir elimle Elizabeth'i diğer elimle Saint-Elme'yi okşayacağım; eh bu sırada da Flavie'nin kıllarının arasındaki minik deliğini temizleyebilirim."

Efendimiz her dakika durumu benim için daha fazla zorlaştırmak için elinden geleni yapıyordu. Kurallar tam yedi kez değiştirildi, söyleyecek bir sözüm yoktu ve yedi kez benim nasıl düzüleceğim konusunda karar değiştirildi.

Genel açıdan herkesin aşk istediği kesindi; hepimizi çok enfes anlar bekliyordu. Kaliteli şaraplardan içtik, içki hepimizi neşelendirmişti, yeniden sevişmeye başladık. Üç çift olarak ayrıldık. Azize Elme, Delbéne ve Volmar yıllardır tekniklerini geliştirmişlerdi; şans eseri ya da bana olan özel tutkusundan dolayı, Delbéne kendisi için beni seçti; Elizabeth Azize Elme'yi Flavie ise Volmar'ı düzecekti. Çiftler birbirlerinden müthiş zevk alıyorlardı. Gerçekten okuyucu neler yaptığımızı hayal bile etmekte güçlük çekecektir. Oh, şu Azize Elme ne kadar nefisti! Vahşice birbirimize olan hayranlığımızı vücutlarımız bitkin düşene kadar gösterdik. Uygulamadığımız pozisyon kalmamıştı, arzuladığımız her şeyi birbirimizde denemiştik. Sonunda altımız toplu olarak hiçbir genel evde yaşanamayacak kadar şehvetli bir seks partisi yaşadık.

O günden sonra kızların hiçbiri o günden söz etmedi. Manastırda hiç kimseye yaşadıklarımızdan söz etmeyeceğimize dair her seks partimizde ant içiyorduk, neden böyle bir söz verdiğimize anlam veremiyordum, yani bu durum dış dünyanın bizim yaptıklarımızı saygı ile karşılamayacağı anlamına mı geliyordu?

Delbéne'ye bunun nedenini sorduğumda, "Onlarla eğlenebiliriz ama isimlerine leke sürülmemesi bakımından bu çok önemli. Neden onlara bizimle birlikte geçirdikleri güzel anları kötü hatırlamalarına neden olalım? Hayır biz zekiyiz ve senin de bizim gibi arkadaşlarımızın şerefini tehlikeye atmaman gerekiyor."

Delbéne, onun yerine Azize Elme'yi tercih etmeye başladığımı anlıyordu, o kızdan kopamıyordum. Bilge Delbéne, bir gün bana "Kendini de o bakireyi de tüketiyorsun," dedi. "Saint-Elme'nin sana bu zevkleri yaşatmak için kolaylıkla kandırdığına ve bunu planladığına eminim. Tereddüt etti mi? Hiçbir risk taşımıyor çünkü hayatının kalanını kutsal çatı altında güven içinde geçirecek. Bana kulak ver meleğim, sana taptığımı biliyorsun, Azize Elme'yi bırak ve yalnızca benimle ol, sana hünerlerimle en güzel zevkleri tattıracağım, onu sadece manastırda tadına baktığın meyvelerden biri olarak düşün ve ben de sonsuza dek seninle olayım. Yolunda gitmeyen şeyler var fakat merak etme ben hepsini düzelteceğim. Senden bana Saint Elme ile tek bir kelime konuşmayacağına dair yemin etmeni istiyorum. Ve eğer bu yemini bozup beni hiçe sayarsan, inan bana intikamım çok acı olacaktır."

O büyüleyici yaratıktan uzaklaşmam için aşkımla yanıp tutuşan Delbéne, bana vaatler vermişti. Beni sınamak

için bir aylık deneme süresi istiyordu, bu sürenin sonunda, "kararını verdin mi, kimi seçiyorsun?" diye sordu.

Bu sırada değerli dostlarım, Madam Delbéne'nin yanında duygularımı alevlendiren bir kız duruyordu ve bu kız sadece kız kardeşim yaşındaydı. Madam Delbéne beni caydıramadığını iyi biliyordu.

"Seçimimi yaptım," dedim en sonunda. "İkinci seçimim Laurette."

Gençliği (aslında sadece on yaşındaydı) geniş açık yüzü, yaşam dolu hali, o ve onun hakkındaki her şey beni çıldırtıyor, alevlendiriyordu. Ve etrafta bu genç yetimle arama girecek engelleyici bir şey göremiyordum. Paris'in yüz mil uzağında yaşlı bir amcası yaşıyordu. Madam Delbéne beni arzularıma dem vurmam için eğitmeye çalışmıştı.

Bir gün Delbéne benden geceyi onun küçük odasında kucağında geçirmemi istedi. Konuşmaya başlamıştık ve konu dine gelmişti.

"Korkuyorum," dedi. "Çocuğum fazla hızlı gittiğini düşünerek endişeye kapılıyorum. Kalbin, aklını aldatıyor. Henüz olmanı istediğim noktaya gelemedin. İnançlı olmanın seni usandırdığını da iyi biliyorum. Dinle beni Juliette, bana tüm dikkatini vermeni istiyorum, bu şekilde hiç kuşku duymadan ve sınır tanımadan, çapkınlıklarına devam edebilirsin."

Din hakkında konuşmaya başlayınca önce Tanrının var olup olmadığı konusuna girmişti. Tüm dünyanın var oluş temelini düşündüğümde mantığım Tanrının varlığı noktasında odaklanıyordu.

"Oh Juliette, kuşkusuz Tanrının olduğunu düşünmek

aklın son noktasına ulaşmaktan başka bir şey değil. Neyi bilirsek bilelim, tüm evrenin esrarengiz ve doğal bir yönetimi olduğunu açıkça görüyoruz. Bizimde buna olan ihtiyacımız yadsınamaz fakat insanlar bunu bilmiyorlar ve aslında hepimiz çok cahiliz.

Bu iğrenç hayalet doğanın kurucusu olarak, iyiliği ve kötülüğü imgelemiştir, bu görüşleri doğru olarak kabul etme dürtüsünün özünde insanoğlunun bir masala inanışının doğanın nelere kadir olduğunu açıklayamıyor oluşu ile kendini kötülüklerden korumak için bir sığınak olarak görmesinden ibarettir. Aslında Tanrının varlığını kabul ediyor olmanın ve ona ibadet etmenin tek bir basit nedeni korkudur. Tanrı kuşkusuz ki sonsuzdur, akılda onun büyüklüğü için bir tanıktır. Putperestler, Hz. Musa'nın Tanrısına yıllarca güvenmediler, sıkıntılı ve mutsuz Yahudiler, atalarının bu şekilde özgürlüklerini elde ettiklerini hiçbir zaman unutmadılar. Yeni liderler, geleceği kalkınma ile karşılıyorlar. Yahudiler'in bu yeni liderleri uzun süredir Hz. Musa'nın Tanrısına inanıp, ibadet ederek başarılı olduklarını düşünüyorlar. Fakat Yahudiler ona hiçbir zaman saygı göstermediler ve peşlerini zalimlik ile kötülük hiçbir zaman bırakmadı. Alexander'ın haleflerinin gazabından kaçıp, Makedonlar'ın prangasından kurtulduktan sonra Romalılar'ın hizmetine girdiler, sürekli onlara yapılan başkaldırılar sonunda artık Yahudiler'in sabırları taştı ve dağıldılar. İşte onları Tanrıları bu şekilde cezalandırdı. İşte Tanrının gazabı ve onlara yeminlerini nasıl tutmaları gerektiğini öğretiş tarzı.

Oh hayır, bu sadece Yahudiler'e özel değil, Tanrının evrensel olarak mutlak gücüne değinelim. Tanrının nefre-

tini düşündükçe bundan tiksiniyorum. Haydi şimdi bir de Hıristiyanlar'a bakalım.

Evet işte bizim yaşadığımız saçmalıklar! Çılgın dağcıların bulduğu tabletlerde yazılı olan emirlerde Tanrı kendini tam bir asilzade olarak nitelendiriyor. Kutsal Meryem'in Jochebed ismini verdiği oğluna farklı bir saygı ifadesi içinde yaklaşıyor. Şimdi birde bu küçük günah üzerine konuşalım. O dönemin Tanrı gerçeği neydi, güvendikleri şeyler nelerdi, yöntemleri nasıldı? Eğlenceli ve tuhaf soytarılıklar, orospularla akşam yenen yemekler, hile ile sağlanan tedaviler, sözcük oyunları, şakalar ve aldatmalar. Küçük yaratık, "Ben Tanrının oğluyum," diyor ve Tanrı dediği babası onun hakkında bir söz söylemekten âciz. Ayrıca "Ben Tanrının oğluyum," derken kendini ondan meydana gelmiş olarak göstererek "Ben Tanrıyım" demek istiyor. Bu adamın çarmıha gerilmiş olmasının ne önemi var ki? Zaten takipçileri de onu terk ettiler ve o da tek başına kalıp çivilendi. Şeklini nereden aldı? Neden Yahudilerin döl yatağından meydana geldi? Doğum yeri neresi? Bir ahırda mı dünyaya geldi? Benim ona olan inancımı nasıl kazandı? Sefil bir şekilde, yoksullukla, benim sevgimi kazanamaz. Ve eğer ben boyun eğersem, eğer inanırsam bana ne olacak? Keder peşimi bırakmaz. Ruha yansıyan ve kalplere görünen bir Tanrı var. Bu benzersiz bir çelişki. Artık modern kanun uygulayıcılar, geçmişe göre daha farklı. O halde yeni olanın temelinde ne var? İsa'nın kurallarından daha mı farklı? O tek başına bana Tanrıyı anlatmıştır fakat Hz. Musa'nın Tanrıyı insanlığa aktarışı bu kadar etkili olmamıştır, onun gücü daha yetersiz kalmıştır. Tabii ki modern kural ko-

yucular, eskilerine göre daha bilgililer. Hz. Musa, efendisi ile konuşabiliyordu fakat İsa Tanrının oğluydu. Hz. Musa doğayı doğal bir mucize olarak görüyordu, insanlarına parlak ışıkların sadece seçilmişlere göründüğünü söylemişti. Akıllı İsa ise kendi başına bir mucizeydi ve insanoğlunun erişebileceği en yüce noktaya tek başına erişmişti ve Yahudiler'i her fırsatta arka sırada bırakmıştı.

Yani Juliette, bu çok anlaşılır kötülerin tuzağına düşen insanla birlikte din sonunda kendi peygamberini seçti.

Tanrı, Yahudiler'den hiçbir şekilde kendini gizlemedi fakat onları Hıristiyanlar'dan daha aşağılık gördü. Bunun nedeni neydi? İşte ben bunu inceleme yeteneğine sahibim, bu yetenek benim özümde var, bu tür meselelerle gelen acıları ve tatları bilecek kadar yetenekliyim. İşte benim bu noktada yapmam gereken acıları ve zevkleri temelleri ve oluş nedenleriyle incelemektir.

Fréret'in söylediği gibi, bizim içine kattığımız ölçü olmadan sebep hiçbir anlam ifade etmez ve tüm bu nedenler birleştiğinde ortaya bizim için dış nedenler çıkar, neden mekanizması nasıl bir sona doğru ilerlediğimizi gösteriyor. İçimizde hayvanlarda da olduğu gibi bir rasyonel seçim sistemi var. Bizim seçtiğimiz kriter, her zaman boyun eğmek üzerine olmuştur. İşte Juliette, önemli olan tek şey algılanan olgunun algılanış biçimidir. Objenin algılanış biçiminde bize bir şeyin kaybolduğu söylendiğinde ve bu şeyin geçmişten aklımızda kalması onu düşünmemizi sağlar. İçsel ve dışsal kararlarımızı vermekte düştüğümüz yanılgılar bizi kendimizden ayırıyor. Sana kendimi açıkça ifade etmem gerekirse, algı yolu ile belirlediğimiz gerçeğe objektif olarak bakmayı

becerebilmemiz gerektiğini söylemem gerek. Tüm canlı varlıklar, birbirlerinden terminolojik olarak farklılıklar gösteriyorlar. Tüm canlılar devamlı olarak hareket ve üretim halindeler; canlıların sonsuz ilerleyişi birbirini izleyen neden ve etkilere sebep oluyor. Hayal güçlerini belirlemede bu ilerleyişin etkisi çok büyüktür. Evrensel oluşumun devamı da bu şekildedir.

Juliette, düşün ki Tanrı insanların efendisi sana yaptığım tüm açıklamalarda bu yaratıcı, güçlü hayaletin aslında akıllardan başka bir yerde var olmadığını, bunun bir halüsinasyondan ibaret olmadığını anlatmaya çalıştım. Tabii bir de onun ölümlülerin tanrısı olduğunun, tüm kanın ve canın yaratıcısı olduğunun farkına varmalıyız."

Madam Delbéne, "Gerçek ve objektif var oluşun arasındaki farkı bilmeni istiyorum, sevgilim. Ayrıca insanoğlu doğal halde var olan birçok güzellikten bihaber halde yaşamaya devam etmektedir. Güzellik insanlara göre her zaman varsayıma dayanan Tanrı ile ilgili şeyler olarak kabul görmüştür. İnsanlar güzelliğin Tanrı tarafından yaratıldığına inanmışlar buna bağlı olarak bize Tanrı ve Tanrının kuralları için tamamen isteğimiz dışı bir maske ile zararsız olmamız gerektiği öğretilmiştir. Hayal gücü ateşlendiğinde, biri kötü sayılan bir şeyi yapıp ondan zevk almak istediğinde önüne hemen bu engeller çıkmaktadır ve insan yine zayıf bir yaratık olduğunu kanıtlamak için elinden geleni yapmaktadır. Her zaman insan Tanrıya yalvarmak ve ondan af dilemek zorunda bırakılmıştır. O halde şimdi bir de Tanrının insanı nasıl koruyup, savunduğuna ve onu benimsediğine bakalım. Bunu incelediğimizde ortaya sadece illüzyon ve hayaller çıkmaktadır.

Yanıltmacalar bir kenara itildiğinde, insan oğlunun bu saçma partizanlığı bizi neden olmadan sonuç olmayacağı gerçeğine götürüyor. Fakat onların bu evrensel, ebedi nedenleri, kişiliğin ve canlı varlığın ardındaki özü inceleyip üzerinde bizim yaptığımız gibi tartışmaya niyetleri yok. Temel olarak biz tüm nedenlerin ardındaki düzenin ve ilerleyişin bağını da anlayabilmiş değiliz. İşte bu boşluğun içini onlar yanlış Tanrı inançlarıyla doldurmaya çalışıyorlar. Bu anlamsız duruma bir cevap verebilir misin? Yani bu aslında toplumun içini saran, insanlar tarafından iyice benimsenen ve hiç değişmeyen bir moda akımı," diye devam etti.

"Mantıklı bir düşünüş ile Tanrıyı kabullenme üzerine düşünmeye başlayalım fakat bunu yapamıyoruz. Neden? Çünkü Tanrı objektif olmamızı kesinlikle yasaklıyor, sadece illüzyonlar ve var sayımlarla yaşamamıza izin veriyor. İşte kimse bir tanım yapamıyor ve safsatalardan ileri gidemiyor, çünkü tanım ve mantıklı bir sebep yok. Genel olarak evrensel oluşuma baktığımızda ortaya çıkan en mantıklı tanım kendimizi yaratmış olmamızdır. Kuşkusuz bağlantıyı tam olarak kurmaya ve açıklamaya bilgimiz yetersiz geldiği için her şeyi Tanrının eserleri olarak görüyoruz. Var oluş nedenlerini başka şekilde açıklamaya korkuyoruz ve tabii ki yetersiz kalıyoruz. Tanrının var olduğunu bize kabul ettirmeye çalışanlar her zaman bizlere neden ve sonuç üretemediğimizi söylüyorlar. Bu tartışmanın aslında ne kadar anlamsız olduğunu göremiyorlar. Saçma çünkü onlar kolay yolu Tanrının var olduğu safsatasının ardına saklanmakta bularak hiç düşünmeden, gözü kapalı bir şekilde kendilerini bu kolay yola bırakı-

yorlar. Elbette ki aptallar, kurdukları kendi yapay dünyalarında yaşamaya devam ediyorlar. Dümene hakim olamadıkları için hayali bir kayanın ardına saklanarak hayatta kalmaya çalışıyorlar. Şimdi sakin kafa ile konuyu irdelemek istiyorum. Bir an için rakiplerimizin vampirler olduğunu düşünelim.

Vampir, cesetlerin kanını emer ve Tanrı insanın bu şekilde yok olmasına izin verir, o halde biz de neden onlara bu isimle hitap etmeyelim?

İşte bu hipotezden yola çıkarak onlara Tanrının biz fanilerin geleceğini nasıl planladığını, kendi kurallarına göre gücün ve yetkinin kimde olduğunu, bize kızmasının yine kendi hisleri ile ilgili bir karar olup olmadığını, duygularının değişken olup olmadığını soruyorum. Eğer kararları o veriyorsa, tüm yetki de onda demektir. Eğer bu böyle ise o da, sürekli kurallara bağlı olarak hareket ediyor demektir. Yani bu onun özerk olmadığını gösterir. O halde onun da uyduğu kurallar nelerdir? Bu kurallar onunla birlikte var mıdır, yoksa onun da dışında mıdır? Ayrıca eğer bu süper gücün hisleri ve istekleri değişkense hizmetinin sınırlarını bilmek istiyorum. O sürekli bizi aklımızla değil duygularımız yoluyla etkilemeye çalışıyor. Bu gerçekten insanlar üzerinde etkisi büyük olan çok güçlü bir motivasyon. O halde bizi bu moda kim kilitliyor? Daha ileri gideceğim: Eğer Tanrı her şeyi önceden biliyorsa birçok şeyi değiştirebilir, o halde neden güçleri sınırsız olan yüce Kadir hiçbir şey yapmıyor? Bu mutasyonun neden üstesinden gelemiyor? Tabii eğer geleceği bilmiyorsa yapabileceği bir şey de olamıyor. Bir şeyleri değiştirmesine ya da onun geleceği bu şekilde etkilemesi-

ne karar veren ne? Bu kanunlar nerede? Gücünü nereden alıyor? Eğer sizin Tanrınız özgür değilse, eğer uyması gereken kurallar varsa, o halde alın yazısını ve şansı ona dua ederek, ona ibadet ederek değiştirebileceğinizi, yoluna sokabileceğinizi nasıl düşünebiliyorsunuz? Aslında insan için çok daha tehlikeli, çok daha aldatıcı başka bir tehlike daha vardır o da, Tanrının aslında insanların mutluluğunu düşünmediğidir. İyilikseverde olsa, bizi sevse de sevmese de bu böyledir. Bence imkanı olmayan hiçbir şeyi o imkanlı hale getiremez. Aslında o insanları zalimce kendi boyunduruğu altında yönetmektedir. Bilinmeyendir ve biz de onun için bilinmeyeniz. Şu p..... Tanrı insanlardan cahil oldukları için nefret eder. Onları bilmedikleri ve bilmek için çaba göstermedikleri kurallara uydukları için, ibneliğin ve güzel tatların peşine düştükleri için onları cezalandırır. Oh Juliette! Bu berbat bir şey, işte bak Tanrının ne kadar despot, barbar, canavar olduğunu görüyorsun ve ben de bundan dolayı ondan nefret ediyorum. Ve şu maneviyat safsatalarından hiçbir şekilde heyecan duymuyorum. Hiçbiri bana Tanrının varlığını kanıtlayamıyorlar. Onun koyduğu kanunları kabul etmemi sağlayamıyorlar. Tanrının insanlarla arasındaki o mükemmel uyumuna inanmıyorum. Onun koyduğu 'on emir'den her hangi birini tanımıyorum ve bunun için öne sürdüğüm sebep ise ondan gelen hiçbir şeyin bana güven vermemesidir. Dine inanıyor olmak beni yüceltmiyor, sonuna dek yanlış da olsa sadece kendi gerçeklerime inanacağım. Şimdi sana şu Tanrının nasıl olduğunu soruyorum. Görüyorsun o sadece kendi kurallarını kabul etmemizi ve üzerinde düşünmeden yorum yapmadan onaylamamızı istiyor.

O halde senin Tanrın adil değil. Ve tabii eğer bunlar hakkında bize açıklama yapamıyorsa da o çok yetersiz. Kuşku yok ki ebedi kanunlar, Tanrının nereden geldiğini söylüyorlar. Evrim süreçlerini incelemeliyiz, orada gerçekler ortaya çıkıyor. İşte orada Tanrı inkâr ve yok ediliyor. Ben dinin daha fazla yaşamadan kaldırılmasını ve gerçeklerin ortaya çıkıp akılların hayallerden kurtulmasını istiyorum. İnsanların bildikleri gerçek ya da illüzyon, gerçek ya da yalan da olsa hayatın zevkli hale gelmesi önemlidir. İnsan bir kez bile olsa ona zevk veren ve dinin ondan uzaklaştırdığı şeyleri tadına varsa, hayatın da tadına vardı demektir. Ve artık onları bir hayalet gibi takip eden katı kurallar olmayacak. Her yeni başlayan gün umut dolu ve heyecan verici olacak, hayatın tüm hasta ve çürümüş yanları, onları terk edecek. Tanrı fikrinden kurtulan ruhlar özgürlüklerine kavuşacaklar ve yeniden can bulacaklar. Yanlış yaparlarsa cinlerin onları götüreceği yolundaki korkular yerini cesarete, zevksiz geçen saatler yerini tutkulu anlara bırakacaklar. Sen de özgürlüğüne ancak bu zincirlerden kurtulduğunda ulaşabilirsin. Rahipler genel olarak bize hep ortak kurallardan ve inançtan söz ederler. Onun var olduğuna bizi nasıl yoktan var ettiğine, karın bile renginin beyaz oluşunun nedenine Tanrıyı sebep gösterirler. Oysa ki oluşumun asıl nedeni ile ilgili kendileri bile tam bir tanım yapamazlar. Çünkü aslında maddeyi değiştiren şey enerjidir, işte sizin Tanrınız budur. Bir de sizin onu yansıtıyor olduğunuz söylenir o halde kendinizi iyice bir inceleyin ve tabii ona verdiğiniz yetkiye bir bakın! Aptallar deliliğin sınırlarını zorluyorlar ve kendilerini hayaller içinde garantiye almak istedikle-

rinden olamayan şeylere kapılarak, bağlanıyorlar.

Fakat soğukkanlılıkla baktığımızda, bir an için vampirlerle akrabalığımız olduğunu düşünebiliriz.* Çünkü biz de onlar kadar yaratıcıyız. Bu hipoteze göre, Tanrının yarattıklarına olan tavrını incelediğimizde, onun ölümlü insanı nasıl kendi isteklerine göre dengede tutuğunu, istediklerini yapmalarını onayladığını ama hoşuna gitmeyen şeyleri yapmalarını yasakladığını görüyoruz. Ama dediğim gibi, biz de vampirler gibi bu durumdan farklıyız, biz de onlar da diğer faniler gibi değiliz ve kural tanımıyoruz. Tanrının kuralları varsa o halde O da bir kural koyucudur eğer bu böyle ise, O da belli kriterlere dayanan kuralları yürütmektedir, bu da O'nun da bazı kurallara uyduğunu gösterir, bu O'nun tek başına kendi gücü ile sahip olduğu bir durum değildir, o halde onun ardında gizlenen kanunlar nelerdir? Bu onun doğasında olan bir şey midir yoksa ondan ayrı mıdır?

Eğer diğer yandan yaratıcı hislerini ve geleceğini değiştirebiliyorsa, bunu neden yaptığını bilmek isterim. Demek ki değiştirme isteğine sahip olması gerekir, mantıklı bir şekilde düşündüğümüzde bunun nedeninin, onun da önceden verdiği kararları değiştirme isteği içinde olduğunu gösterir. İnsanın kendini her şeyiyle teslim ettiği yüce varlığında hataları olduğunu görebiliyor muyuz? Daha ileri gideceğim eğer tanrı zaten daha önceden değiştireceğini bildiği bir karar alıyorsa geleceği bildiğini nasıl iddia edebiliriz? Bu değişim güçsüzlüğün ve güvensizliğin ifa-

(*) Vampir, ölülerin kanını içer. Tanrı insanı vampirden ayırmıştır; bunun hayal ürünü olduğunu düşünmemizi istemektedir; bu savunulabilir bir durum mudur?

desi değil midir? Eğer gelecekte ne olacağını bilmiyorsa, o nasıl her şeyi bilen oluyor? Eğer ne olacağını bilmiyorsa onu uyaran birileri olmalı, peki o halde onun kurallarını belirleyen kanunlar neler? Asıl kanun nerede? Tanrı gerçekten onun gücünü temsil edebiliyor mu?

Eğer Tanrın özgür değilse eğer onu yöneten kanunlara uyma zorunluluğu varsa ona kader ya da şans için dua etmenin anlamı da yok demektir çünkü o bu dua ve isteklere cevap verecek gerçek yetkiye sahip değildir. Yapacağınız tek şey sonsuza dek onun varlığı ile ilgili bu şekilde başarılı sonuçlar ortaya çıkartmaktır.

Fakat bundan daha tehlikeli, daha kötü bir durum varsa o da iğrenç Tanrının insanın mutluluğu için gerekli olduğunun sanılmasıdır, oysa onun amacı insanı mutlu etmek değildir, diğer yandan o insanı sevmemektedir. Ayrıca yardım sever de değildir. Bana göre Tanrının iradesi imkansızdır ve insanı yönetebilecek zalimce kuraları imkansız olduğu gibi, bu kuralların anlamı onun tarafından da bilinmemektir.

Ve daha fazlası da var: Kendinin ne kadar cahil olduğunu bilmeyen bu Tanrı cahil fanilerinden nefret eder; insanı cahilliğinden ve kanunları bilmediğinden dolayı cezalandırır, bu kurallar ise insan sadece yaratıcısından öğrenebilir, başka kimseden öğrenmesi kabul edilmez. Oh Juliette!" diye devam etti öğretmenim. "Bu sinir bozucu ve nefret Tanrı despottan, barbardan, canavardan başka bir şey değildir ve ondan nefret edilmesi gerekir. Ben tüm bedenim ve ruhumla böyle hissediyorum.

Ve yine de bana Tanrının varlığını gösterileri ile kanıtlamaya çalışıyorlar, peki beni insanları fani ölümlülere

çeviren kanunları kabul etmemi nasıl beklerler? Ben Tanrı ile insan ilişkisi arasında saf bir uyum olmadığını biliyorum; ben onun 'On Emir'ini inceledim ve beni nasıl aldattığını ortaya çıkardım, ben ondan gelen hiçbir şeyin beni garanti altına almayacağını iyi biliyorum. Onun için yapılabilecek en mantıklı tanım, tüm bu gücün tehlikeli olduğu ve ona inanmanın sadece hata olduğu yolundadır.

Devam ederken, sana bu Tanrının kurallarını kabul etmeyenlere nasıl baktığına değinmek istiyorum. Eğer o kurallarına uymayanları en kötü şekilde cezalandıracağını her fırsatta yineliyorsa bu onun ne kadar adaletsiz olduğunu gösterir. Ve o eğer inanmayanları kendi yoluna bağlayamıyorsa yetersiz demektir.

Kuşkusuz ebedi kanunları, açığa vurmak ve onların kutsallığını ifade etmek bu kadar basit olmamalı, biz onlar üzerinde konuşurken çok eğleniyoruz, çünkü onların gerçekliğini görmekte ve doğrulamakta çok zorlanıyoruz. Eğer bu bir din ise Tanrı bu dini inkâr edenleri yok edeceğini söylüyor. Ve aslında var olmayan Tanrı varlığını bu şekilde korkutmalarla ancak ahmaklara kabul ettirmiş olmuyor mu?

İnsan bilgisi gerçek ya da hayal, doğru ya da yanlış olsun, bunun hayatta mutlu olmakla ilgisi var fakat bunun din ile bir ilgisi yok. Bir kez insan kendini dine kaptırdığında bu hayallere ilgi duymaya başlıyor. Akıllarındaki bu hayallerin gerçekten var olduğuna inanmaya başlıyorlar ve artık onları kontrol etmemeye başlıyorlar. Her gün olan her şeyi Tanrıya bağlamaya başlıyorlar, bu ise bizim için tehlikeden başka bir şey değil. Bu inanış, zaman içinde, insan hayatının kötüleşmesine neden oluyor

ve bu durum insanın hayatın nefis tatlarından faydalanmasını engelliyor, hayal ettiği zevkleri tatmaktan korkmasına neden oluyor. Sen benim sevgili küçük arkadaşım, sen bu gulyabani ilhamlardan kendini uzak tutmalısın ve özgürlüğünü korumak için tabuları yıkmalı, küçük parçalara ayırmalısın.

Rahipler, Tanrısallık kavramını bizim üstümüze kakalamak için uğraşıyorlar ve bunu evrensel bir hedef olarak kabul görmesini istiyorlar, insanları etkilemeye çalışıyorlar. Aptallar! Bu sahtekârların var ettiğine inandılar, oysa bedenin yapısal özelliklerini reddetmeyi, aynı beyazın, karın renginin beyaz olduğunu reddeder gibi kabul ettiler. Bu değişiklikler, kendi özlerinden nasıl ayrılabilirler? Sizin Tanrınız maddenin çalışmasını değiştiriyor. Maddenin özündeki enerjiyi reddediyor, işte Tanrınızın asıl yaptığı budur ve şimdi sizi sadece bir sinek gibi gören ve ezmeye hazırlanan Tanrınız için ibadet ediyor ve ona saygı duyuyorsunuz!

Bu anlayışlar doğa için en önemli ayrıntılardır, vücutların lokal hareketliliği ve kişisel gücün bazı kalıplara bağlı olarak yok olması, sınırlanması, evrenselliğini yitirmesi doğanın en aza indirgemek istediği bir durumdur, doğa maddenin devamlılığını sağlar. Fakat doğadaki her şeyde olduğu gibi fiziksel hareketleri yöneten akıldır, vücutların hareketleri biz düşünmeden önce önümüzde var olan maddeyi fark edemez, aklın dini kabul etmesi imkansızdır, bunu fark edemeyen kişinin dini savunması onun aklını kullanamadığının ifadesidir, maddeyi kavrayan akıl olgusu, bizim organlarımızla onu hissetmemizle tamamlanır. Bu hareket, bizim geleceğimiz ve arzularımı-

za neden olur. Biz geleceğimize kendimiz yön veririz, Tanrının bizim geleceğimizi yönlendirme yetkisi ve gücü yoktur. Tanrı bizden daha zayıftır ve biz onun değil o bizim kurallarımıza uymak zorundadır. Eğer içimizde meydana gelen heyecan hakkında bir bilgimiz yok ise, o halde Tanrı ile ne işiniz var! Ve eğer o yardakçı ise, eğer onun razı olmadığını biliyor isek, eğer o da hata yapıyor ise, o halde ondan daha güçlü bir varlık tarafından yönlendiriliyor, kurallara uymak zorunda bırakılıyordur. Ceza, ödül, kural, emir, yasak, kural dışı gibi kelimeler mecazi terimlerdir ve bunlar aslında insanlar tarafından üretilmiştir.

Tanrıya mecburiyeti olmadığını anlayan biri, onun insanlığa karşı olduğunu ve insanları aldattığını görür. O her zaman kanunları ve emirleri ile bize karşı olduğunu ispat etmektedir, o her zaman adaletsiz ve umursamazdır, her fırsatta insanın önüne sunulan güzelliklerden mahrum olmasını sağlamaktadır. Ona tapanlar asla onun dostu değillerdir çünkü o emirlere uyarak en büyük zararı ve mutsuzluğu onlar tatmaktadırlar. İtaat etmek başlı başına bir acıdır ve onun zayıflığını kabul edip itaat edenler, en az onun kadar zayıf ve savunmasız olduklarını ispat etmektedirler. Onun takipçileri artık kendilerine olan saygılarını yitirmiş, ahlak ve emirlerin arasında kaybolmuş durumdadırlar, bu onların gece gündüz işkence görmeleri, fiziksel ve ruhsal açıdan acı çekmeleri anlamına gelmektedir. Onlar üzerinde dikkatle analiz yaptığımızda ne kadar kaçık ve basit zekaya sahip olduklarını hemen görürüz. Tanrı ile ilgili araştırma yaptığımda onun ne kadar gülünç olduğunun her seferinde farkına varıyorum ve

kültürel dogmaların hepsinin ne kadar gereksiz olduklarını anlıyorum, ortaya koyduğu dogmaları da en az kendi kadar vasıfsız.

Güvenle ve doğrulukla, tüm dinlerin insanlar tarafından geliştirildiğini, hiçbirinin diğerinden daha iyi olmadığını, hiçbirinin hikâyeden farklı olmadığını, hepsinin yalanlarla dolu olduğunu, kötü olduğunu, insanlık için ciddi tehlikeler taşıdığını, baştan sona inkâr edilmesi gerektiğini söylerim. İnsanlığı bir mucizenin kurtaracağını kabul ettirmeye çalışan öğretilerdir ve kutsal kitabın her sayfasında anlatılan hikâyeler mucize temasını işlemektedir.

Eğer bu mucizeler doğru ise gereken cevap, Tanrının bu mucizeleri benzer tüm dinlerde uyguladığı görülüyor fakat bu mucizelerin gerçekleşip, gerçekleşmediği tam bir muammadır. Eğer yanlış iseler, gelecek nesillerin yanlış inançlara yönlenmemeleri için bundan haberi olması gerekir. Fakat ona halen inanmaya devam edenler ise bunun nedenini mantıklı şekilde açıklamaları gerekmektedir. Anlamamız gereken tek şey din inancının tüm dinler için hilecilik, bağnazlık, sahtekârlık ve kibirden başka bir şey olmadığıdır."

"Fakat" diye sözünü kestim, "eğer Tanrı ya da din olmazsa o halde dünyayı ne döndürecek?"

"Sevgilim" dedi Madam Delbene, "dünya kendi başına dönebilmektedir. Doğa zaten bunu sağlamaktadır, bunun için başka bir desteğe ya da güce gerek yoktur, işte zaten bu dönüş her şeyi açıklar: Neden zaten çalışan bir motoru çalıştırmak için ekstra desteğe ihtiyaç duyalım? Evren birbirine zıt ve özdeş birleşenlerle hareketini sürdürüyor; evrende başlangıç ya da bitiş yok, sadece bir

yerden bir yere yol alış var ve bunun içinde sadece özel varlıklar sonsuza dek şekil ve form değiştirebiliyorlar. Fakat bu değişimin dünyevi bir nedene bağlı olmadığını biliyorum bu süreklilik ancak kusursuz bir zıtlıkla sağlanabilir, bunu biliyorum ve ispatladım. Durumu kavradıktan ve inandıktan sonra hiçbir dış etken tarafından kaygılanmamızı gerektiren bir durum olmadığını anlamak hiç zor olmuyor. Tanrı merkezli sistemin mantıksızlığını tam olarak anladıktan sonra," diye devam etti yetenekli kadın. "Elbette üzerinde yoğunlaşan batıl inançları ve ön yargıları tamamen yok etmekte zorlanacağım, ama sonunda başarılı olacağımı iyi biliyorum. Bu körpe halinle önce hayatın ilkelerini öğreneceksin. İnsanların kendilerini hayvanlardan daha üstün görmelerinde bir anlam var mıdır? İnsanlara kendilerinde gördükleri bu üstünlüklerin hangi temellere dayandığını soralım. 'Ruhumuz var,' derler ve bu onların her zaman ki saçma cevaplarındandır. O halde onlardan bir de ruhun ne demek olduğunu anlatmalarını isteyelim. Bu sorunun ardından kekelemeye başladıklarını göreceksin, ancak şu tür açıklamalar yapabileceklerdir, 'Bu bilinmeyen bir madde' diye başlarlar ve sonra, ruhun gizli bir güç olduğunu iddia ederler, sonunda ise, hiçbir mantıklı açıklama yapamamış olurlar. Onlara Tanrılarının neye benzediğini sorduğumuzda ise, maddesel bedeni, görüntüsü olmayan bir şeylerden söz ederler ama sonunda tam bir cevap veremezler çünkü aslında bu sorunun cevabını bilmemektedirler. Sadece sürekli olarak tekrar ettikleri tek şey Tanrının sınırsız yeteneğinin bu evreni meydana getirdiğidir. Bunların hepsi insanların kendi kafalarında ürettiği hayali bir öncüden başka bir

şey değildir ve bu tüm bu aptallıkların tek cevabıdır.

Bu saçmalığa göre, eğer ruh bedenden ayrılıyor ise o halde onların birleşmesi imkansız demektir. Eğer bu ruh bedenden ayrılıyor ise, o halde onlar birbirlerine benzememektedirler, birliktelikleri ve uyumları üzerine yapılan tüm açıklamalar ise hatalıdır. Peki o zaman bana ruhun varlığının da bir hayal olduğunu söyleyebilirsin ve ben de sana ruhun var olduğuna inanmadığımı söyleyeceğim, ben vücudumdan başka hiçbir şeyin varlığını içimde hissetmiyorum; vücut hissedebilen, acı çekebilen, değerlendirebilen, beyni ile düşünebilen, karar verebilen, zevk alabilen organize bir mekanizma ve yapıdır.

İnsan, vücudunun organları ile birlikte düşünebildiğini, acı çektiğini, zevk aldığını, karar verdiğini ve fikir yürütebildiğini bildiği halde halen ruhun varlığını nedensizce savunmaya devam etmektedir, hayalleri onu ruhunun var olduğuna inanma noktasına getirmiştir ve insan öldüğü zaman ruhunun ölmediğine inanmaktadır. Eğer ruh bedenden ayrılıyorsa o halde söyle bana, o vücut ile birlik ise neden vücudun yaşadığı ölümü yaşamıyor? Ve bu saçmalık sonunda insan ruhunun doğası gereği, vücudunun içinde bulunmadığına inanmaya başlamıştır. Fakat eğer bu sözü edilen ruh varsa o halde o da vücudun diğer organları gibi aynı sistemde var olmak zorundadır, o da acıyı ve zevki tatmalıdır. Bu sadece birinin ortaya çıkardığı fantastik ölümsüzlük fikrinden başkası değildir.

Eğer onlara ruhun ölümsüzlüğünü neyin sağladığını sorarsam bana şu cevabı verirler: 'Çünkü sonsuz hayat arzusu insanın doğasında vardır', 'Fakat' desem, 'siz bunun doğruluğundan emin misiniz? Sadece insan öyle isti-

yor diye gerçekler değiştirilebilir mi?' Bana sorduğum bu soruya karşın verdikleri cevap; 'Dinsiz, sen ölümden sonra gideceğimiz yeri ve hayatı inkâr ediyorsun,' derler. 'Peki bu isteği temel alırsak, insanın istediği her şeyi kendi için doğru ve yıkılmaz bir gerçek olarak görmesi de doğru değil midir?'

"Oh, Juliette!" dedi bilge kadın enerji ve tutkuyla, "oh benim sevgili arkadaşım. Onun olmadığı hakkında hiç kuşkun olmasın çünkü unutma öldüğümüz zaman, ölürüz. Bunun nedeni, temeli, başı, sonu budur; kader inancı ve insanın belli bir kaderle dünyaya geldiğine inanması insanoğlu için tam bir tıkanma noktasıdır, o nokta insanları kilitlemekte, ileriye gitmelerini engellemektedir. Ölüm gerçekleştiğinde beden çürür, yok olur, dönüşür fakat ruh var olmaya devam eder, bu inancın temeli olmadığı halde atılan her adım bu yöndedir. Oysa öldüğünde, insanın öldüğüne, bedeni ile birlikte yok olduğuna çünkü onun o bedenin bir parçası olduğuna inanmak yerine ölümden sonra da insanın varlığını sürdürdüğüne inanmak saçma değil midir?

Biz insanların ölülerin ardından yaptıkları gömme törenleri geleneğine gülüyoruz; insanın öldüğü ve artık yok olduğu halde toprağa girdiğinde sanki büyük bir ziyafete katılıyormuş gibi hazırlanması, giydirilmesi, sanki o ölü beden bundan zevk alacak ya da hissedecekmiş gibi düşünmesi olası mıdır? Oysa o toprağa girdikten sonra artık bir gübre ya da çöp konumundadır. İnsan ruhunun ölümden sonra mutlu olup olmayacağı üzerinde düşünmek, insanın gözleri olmadığı halde görebileceğine, kulakları olmadığı halde duyabileceğine, burnu olmadığı

halde koku alabileceğine, parmakları olmadığı halde dokunabileceğine inanmak gibidir. Ve bir de bunları savunan insanların kendilerini çok zeki, çok mantıklı görüp toplumlar tarafından kabul gördüklerini düşün!

Ruhun ahlaksızlığı dogması, ruhun basit bir madde olduğunu kanıtlar, kısacası ben ruhun nasıl bir şey olduğunu anlayabilmiş değilim."

"Ben" diye sözünü kestim, "onun gelişen, dürüst ve elle tutulur bir madde olmadığını sanıyordum."

"Bu durumda" dedi öğretmenim, "söyle bana ruhun nasıl doğdu, nasıl büyüdü, kendini nasıl geliştirdi, nasıl bu yaşa kadar geldi, asıl büyüyen ve gelişen senin de gözlerinle görüp takip ettiğin bedenin olmasın?"

Aynı temelde yola çıkıldığında daha birçok hatanın ortaya çıktığını göreceksin ve tüm bunların hayalden başka bir şey olmadığını söyleyeceksin fakat o kadar geri zekalılar ki, bu sorunların hepsi aslında hayalken, onlar hakkında hiçbir şey anlayamıyorlar, bu nedenle inandıkları şeylerin doğru olduğu konusunda, onlara nasıl güvenilebilir? Ruhun ölümsüzlüğüne inanan biri imkanı olmayan birçok şeye inanıp onları düşünmeden kabul edebilir demektir; tüm bu inançlar bir dizi anlamsız sözden ve delilik ile işe yaramazlığın sınırsızlığı anlamına gelmektedir.

Ah! Fakat din adamları da ne tuhaf bir mantığa sahipler öyle! Bir şeylerin doğal tanımını yapamadıkları anda hemen meseleye doğaüstü bir tanım getiriveriyorlar. Ruhu, tanrıları, tanımlanamaz, gerçek dışı olayları ve fenomenleri ortaya atıyorlar. Bir şeyin gerçek cevabını aradığımızda onu yalnızca doğanın özünde bulabiliriz, organlarımızı tanımlarken sadece doğanın bize verdiği for-

müllerle geçeğe ulaşabiliriz.

Din adamlarının hipotezi, maddenin her şeyi yapabilecek tek bir güç ile hareketi, teoremi bu din adamlarının Tanrılarının bunu düşünce gücü ile mi yoksa yetenekli yaptığını söyleyerek, o yüce varlığı inkâr etmiş olmuyorlar mı? O zaten eğer bizim gibi düşünen ve sıradan becerileri olan biri ise, bizden bir farkı olmadığı da ispat olmuş olur. O zaman da böyle önemsiz bir varlığı anlamak için çaba harcamakta oldukça gereksizdir.

İnsanın sadece makine olduğuna itiraz etmek, kendimize duyduğumuz aşırı saygının ifadesidir, işte bunu açıklamaya da gururumuz izin vermediği için, bir güdü ile hareket ederek, durumumuza kimsenin bilmediği ve açıklayamadığı gizli tanımlar getiriyor olabilir miyiz?

Vücudu, sözü edilen ruhu, sadece cahilce bir gururla karar verilen kusursuz, hayali bir gücün yarattığına, nasıl işlediği hakkında en ufak bir fikrimiz olmayan bir sistemin idare ettiğine inanmakta cahilliğe düşmek demektir. İşte bu düşünce tarzı ile vücudun basit işleyişi bile bir bilmece halini almaktadır.

Neden birçok insan, ne olduğunu bilmedikleri kutsal bir varlığa saygı duyuyor? Buna tek bir örnek verebilirim: Yetenekleri ancak bu tanıma izin verecek kapasitede. Din adamlarımız, bedenin sadece insan tarafından yaratıldığını kabul ediyor. Bize ruhun bedenden daha üstün olduğunu söylediklerinde, aslında ruh hakkında hiçbir şey bilmedikleri ve bunu belli etmemek için kelimeleri süsledikleri açıktır.

Yorulmak bilmeden gözlerimizi ölümden sonra yaşam dogması ile boyamaya devam ediyorlar; bu ise sadece

toplum ahlakını korumak için sürdürülen, insanların doğru yoldan sapmalarını engellemek için uydurulan büyük bir yalandır. Bu dogmanın gerçekten insanı iyi huylu ve ahlaklı yaptığı konusunda şüphelerim var. Bence bu sadece insanları delirtmeye, acımasızlaştırmaya, ikiyüzlü yapmaya, sinirli yapmaya yarıyor ve dinin ağır dogmaları, yükü altında ezilmeyen, kabul etmeyen insanların daha iyi davrandığı açıktır. Fakat yetkililer, kural koyucular eğer insanları bu masallarla uyutmaktan vazgeçse, toplumun yeniden düşünmesini engellemeyi durdursa, insanların nedenleri ve sonuçları sorgulamasına izin verse, bunu yasalara yansıtsa o zaman durum çok daha farklı olacaktır.

Kuşkusuz rahipler, insanın mutsuzluğunu sağlamakta, körüklemektedirler; elbette tüm bunları açıklarlarsa ölüm törenleri de olmayacağından nasıl para kazanacaklar? Ah eğer bu iğrenç dogmalar ve ruhun bedenin dışında var olduğu inancı olmasa, onlarda insanların aklına hasta fikirleri sokamazlar.*

"Fakat" dedim, "aslında bu insanların kendilerini ahlaksızlığa, haksızlıklara ve şanssızlığa karşı bir tür koruma inancı olabilir mi? İllüzyon dediğimiz bu şey insanları mutlu ediyor olabilir mi? Bu insanın kendini hayatta

(*) Doğru yolu görmek için başka neye ihtiyaçları var? Sadece iki tür insan dini sistemin kendi isteğine uygun olduğunu düşünebilir. Birincisi, tüm bunları kabul eden, hiçbir kuşku duymadan kabul eden ikincisi ise üzerinde düşünmeye gerek duymayan ve hiçbir zaman incelemeyen. Fakat ben meydan okuyorum ve düşünen her varlığın, bir zerrede olsa aklı olan her varlığın dinlerin sadece zulüm getirdiğini görmesini istiyorum.

tutacağına ve ahlaklı olursa öldükten sonra da cennete gideceğine inandığı şey değil mi?"

"Açıkça" dedi, "milyonlarca insanın bu tür safsatalarla beyinlerinin zehirlendiğini, çok ciddi biçimde yıkandığını iyi biliyorum. Azıcık cesaretle bile insanlar kendilerini bu kurallardan kurtarıp, özgür iradeleri ile doğanın özüne, gerçeğine geri dönebilirler. Böylece ana rahminden itibaren başlayan çürüme durur. Bu çürüme ana rahminden ölüme dek sürmektedir. Bu süreç sizin cennet ve cehennem yaptırımınızla daha korkutucu bir hal almaktadır. Cennet düşüncesi bizi gülümsetiyor ama cehennem korkunç görünüyor. Ve siz Hıristiyan salakları Tanrınızın dediği gibi ahlaklı olursanız cennete ulaşacağınızı düşünüyorsunuz. Sonsuza dek yanmamak için doğruluğu, erdemi seçiyorsunuz. Yani bu durumda sevgili Tanrınız, kendi seçtiği sayılı müritleri haricinde kalanları sonsuz ateşe mahkûm ediyor. Bu çılgınlık değil de ne? Varsayımlar için insanlar bu dünyayı kendilerine zehir ediyorlar."

Tedirgin bir biçimde "Fakat Madam Delbéne benim yapmam gereken ne? Bu karanlıktan korkuyorum, sonsuza dek yok olacağım düşüncesi beni korkutuyor," dedim.

Hayranlık uyandırıcı yaratık, "Doğmadan önce neydin?" diye sordu. "Hiçbir şeyin açık olmadığım, üstü kapalı ve belirsiz olduğunu görmüyor musun? Fakat bu belirsizliğe mantıkla bakarsan her şeyi doğa açıklayacaktır zaten. Tüm bunları zevkli bulacak mısın? Hayır. Acı çekecek misin? Hayır. İtiraz edecek misin? Hayır. Çünkü o dünyayı ve insanları kendi tutkuları için kullanıyor ve hiç acı çekmiyor. Bunca işi sürdürebildiğine göre acaba

neye benziyor olmalı? Hareketsiz bir yaratık. Peki öldükten sonra ona ne olacak? Doğa onu da bizim gibi pozitif bir şekilde karşılayacak, o halde neden suç işlemekten korkup, üzülüyoruz? Eh Juliette sonuna kadar yaşayacak mısın? Hayır, peki bu seni üzüyor mu? Hayır. Güvercinim rahat ol, korkmana gerek yok çünkü sana öğretilenlerin hepsi sadece hayal ürünü.

Ruhunu ya da bedenini harekete geçiren, kontrol eden şey diye düşündüğün ne kadar basit gibi görünüyor olsa da bizi hayrete düşürür. Kesin olan tek şey başka hiçbir şeyin onun yerini tutamayacağıdır. İşte bunu bilip vücudu oluşturan parçaları iyi kullanarak, ruhun ateşini onlara doğru yansıtarak hareket edersek doğru olana ulaşırız. Prensibi aktif hale getirmeyi kalp, bedenden ayrılarak savaşmaya devam ederek uygular. Diğer yandan ruhun güçsüzleşmesi durumu vardır. Bu noktada ruh vücudun kondisyonunu düşürür. Bu daha çok genç bedenlerde görülür. Genç bedenlerin ruhu, yaşlılara göre daha zayıftır. Kişi özdeksel olduğu için güçsüzleşir.

Yeniden bu düşünce tarzında tuhaf olan hiçbir şeyin olmadığını görebiliriz bu kesinlikle Tanrının varlığından daha basit bir konudur. Eğer yüce ruh Tanrı için çalışıyorsa o halde neden vücuduna bazı kazaların olmasını engelleyemiyor? Kişinin mükemmel olması için öncelikle bedeni ile aklının uyum içinde olması gerekmektedir. İşte bu nedenle önce ruhun yüce, kutsal ve tamamen doğru olduğuna dair önyargılardan kurtulmak gerekiyor. Volter ve Tusculanae bu konuyu kökeninden hedef almışlardı. Ruh bedenin olgunlaşmasına bağlı olarak olgunlaşmaktadır. Bu noktada ruhun bir madde olduğunu

kabul etmemiz gerekiyor ve eğer madde ise bölümleri de vardır. Anlatabiliyor muyum? Ayrıca bu noktada ruhun beden olmadan var olamayacağı meselesini de ele almamız gerekiyor.

Ruhun beden üzerinde bir mucize yaratamadığı açıktır. Ruh ve beden birdir, hepsi eşit bölümleri tamamlar, evet ve yanmak için birbirlerine ihtiyaçları olduğu çok açıktır, burada bizim vücutlarımızda olduğu gibi iki maddenin zıtlığını örnek verirsek, yani ruh ve beden birbiri ile zıt konumda olurlarsa, bu insanın mutsuzluğuna neden olur.

İşte Juliette sana baştan beri anlatmaya çalıştığım Tanrının olmadığının ispatıdır, onun olduğu doğmasını bize zorla kabul ettirmekle ruhumuzu kedere boğuyorlar. Oh! Ama onlar zaten bizi yok etmek için programlanmış korkunç yaratıklar! Bundan sonraki hayata kilitlenmiş olan, bu bağlamda iyi ya da kötü olduğu belli olamayan, muamma bir kadere bizi hapsetmek için uğraşan Tanrının vekilleridir! Tanrı ile insan arasında arabuluculuk yapan bu insanlar, halkın aklını çelerek onları kandırıyorlar. Tüm bunlar hırslı insanların Tanrı dedikleri masalla diğerlerini kandırmaları ve bu yolla istediklerini elde etme çabalarıdır. Oh sevgili Juliette, benim gibi senin de onlardan nefret etmeni istiyorum. Bu sistem tamamen insanları mutsuz etmek ve yaşayış biçimlerini kontrol altına almak için vardır. O halde o kutsallaştırdıkları dinin yanında bizim yaşam tarzımız daha mı önemli? İşte bunun nedeni ülkenin ve yöneticilerin işine gelen insanları kontrol altında tutup özgürlüklerini ellerinden almak için kullanılan en basit yöntem oluşudur. Sınırlayıcı bu kurallara, bu engellemelere, felsefenin ışığında bakıldığında aslında

hiçbirinin gizli olmadığı, hatalarının ne kadar ortada olduğu, oyundan ibaret olduğu ve doğanın esas ilkelerini gizlemek amacıyla geliştirildiği açıkça ortaya çıkıyor. Oysa doğa bizi engelleyecek, sınırlarımızı kısıtlayacak, manevi huzursuzluğa neden olacak bir şey yapmamıştır. Juliette benim çok inatçı olduğumu düşüneceksin ve evet kelepçelere, zincirlere karşı gerçekten öyleyim. Çünkü tüm bunlar bana kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkasına yapmamayı öğretti, işte bu nedenle konuşup anlatmak zorundayım. Doğa birini harcarken diğerini kazanmamızı öngörüyor. İşte bu yüzden zevklerimiz ve tutkularımız diğerlerini bu şekilde rahatsız ediyor. Şu sürekli sözünü ettiğimiz doğa kanunları, insanın yaptığı fantastik kanunlara göre çok daha mantıklı ve doğrudur, her şey bizim mutluluğumuz içindir, dinin o korkutucu, kasvetli havasından uzaktır. Yalnız eylemlerimizi çok dikkatle sürdürmeliyiz, sınıfta çalışırken yine dersleri aynı şekilde devam ettirmeliyiz. Artık teorilerimizi pratiğe dökme zamanı gelmiştir, ahlak dışı olan her şeyi yapabilme özgürlüğün olduğunu unutma."

"İşte Juliette, sanırım sana Tanrının geçersizliğinden ve ruh ile ilgili ölümsüzlük dogmasının var olmasının anlamsızlığından yeterince söz ettim. Oh, fakat bunun ne kadar canavarca nedenlere dayandığından da söz etmek gerekli olacaktır! Tanrının vekilleri insanlardan hayattaki tüm amaçlarını bundan sonraki hayatı düşünerek yapmalarını istiyorlar! Bu nedenle Tanrı ve insan arasında arabulucu rolü oynayarak şarlatanlık yapmaya, insanlara asla var olmamış ve olmayacak şeylerin hesabını sormaya, tutkulu insanların hevesini kırmaya, devam ediyorlar ve

tanrının kaderlerini belirlediğine inanmalarını sağlıyorlar! Tüm bu masallar uydurmadır, sevgili Juliette, senden tek istediğim onları benim kadar iyi anlaman! Bu bir sistemdir, bu ahlak ve davranış biçimlerinin yönetim şeklidir. Ahlak ve davranış biçimi dinlerden daha mı önemlidir? Ülkenin konumuna göre ahlak ve davranış her yerde biçim değiştiriyor, oysa doğa hiçbir şeye yasak koymamıştır. Fakat insan tarafından konulan kurallar, insanlar üzerinde uygulanan bu dolaylı baskılar, iklime, koşullara ve konuma göre değişiklikler gösteriyor, bu kesin olmayan durum ise insanların koşullarını ve ahlak anlayışını belirliyor. Ve bu sınırlar getiren kurallar, bu engel ve emirler gizli değil çok açıktır. Felsefe ise geleceği görebilme gücü ile bunların hatalı olduğunu doğadan başka hiçbir şeyin bize fikir veremeyeceğini ortaya koyuyor ve mantıklı insanın bunları terk etmesi, doğanın doğrularını kabul etmesi gerekmektedir. Doğada hiçbir şey ahlaka aykırı değildir o bizim üzerimize ahlak yükünü yıkmaz ya da bizi ahlak ve davranış ile engellemez. Oh Juliette, beni buyurucu gibi görüyor olabilirsin, asi ve düşman gibi görebilirsin fakat ben, bize kabul ettirilmeye çalışılan bu tuhaf ve anlamsız durumdan sıyrılmamızı ve diğerleri gibi olmamamızı sağlamaya çalışıyorum. Doğa baştan beri verdiklerinin karşılığında bizlerden bir şey istememiştir, karşılık olarak beklediği tek şey, kişinin kendi ile barışık olmasıdır. Bu izlenmesi gereken en doğru yol değil de nedir? Şu dine dayalı betimlenen 'Doğa kuralları' insan yapımı ve bizi yanlışa sürüklemeye yarayacak hatalı kurallardan başkası değildir, onlardan da kurtulmalıyız ve bilmemiz gereken tek şey yaptığımız hiçbir şeyin yanlış

olmadığıdır. Diğer dersimizde yeniden din ve ahlak üzerine olan bilgilerimi sana anlatacağım. Haydi şimdi teorilerimizi pratiğe dökelim, artık suç ile ilgili her şeyi yapabileceğimizi biliyoruz, o halde haydi biraz namussuzluk yapalım ve her şeyi yapabilecek güce sahip olduğumuzu kendimize kanıtlayalım."

Bu vaazlarla elektriklenmiştim, kendimi arkadaşımın kollarına attım; ona beni eğitmesi için binlerce fırsat tanıdım.

"Sana hayattan daha çok şey borçluyum, sevgili Delbéne" diye bağırdım; "felsefe olmadan var olmanın anlamı nedir ki? Hayatı saçma ve anlamsız yaşadığın zaman o hayatın ne tadı vardır? Gel o halde" dedim sıcacık bir ses tonuyla, "Şimdi burada senin göğsünde yatarken, bir daha hayali hayata geri dönmeyeceğime ve senin bana sunduğun dostluğun mutlu yolunu terk etmeyeceğime dair söz veriyorum. Beni mutluluğa giden doğru yola götürmekten asla vazgeçme. Kendimi senin yoluna adıyorum, bana istediğini yap ve asla benden yani Juliette'den daha itaatkâr birini bulamayacağını unutma."

Delbéne kendini zevkin neşesine bırakmaya başlamıştı; onun için sevişmenin verdiği tutkudan daha yüce bir tutku yoktu. Başkalarının yozlaşma ve kötülük olarak gördüğü şeylerden biz müthiş zevk alıyorduk. Birbirimizi baştan çıkarırken hissettiklerimizden, diğerlerinin bu şekilde etkilenmesi gülünç bir durumdu. Delbéne ona verdiğim tüm baştan çıkarıcı öpücüklerle kendini kollarıma bıraktı, bana aynı onun gibi sağı solu belli olmayan bir kız olma yolunda olduğumu, disipline edilemeyen, saygısız küçük bir orospu olduğumu söyledi. Bende onu

onaylıyordum ayrıca ateist olma yolundaydım çünkü ne zaman Tanrı dünyadaki varlığını küçük Juliette'ye kanıtlamaya çalışsa bunu engellemek için Delbéne orada oluyor ve bu ruh halinden kurtulmamı sağlıyordu. Bana olan ilgisi çok yoğundu yeniden zevkten tutuşma noktasına gelmeye başlamıştık.

"Kal" dedi Delbéne "seni tatmin etmek istiyorum."

Şehvetle yanan genç kadın içine vibratörü sokup çıkarmaya başlamıştı, bir yandan da beni baştan çıkarıyordu, canımı yakmaya başladığını hissettiğimde çok güçlü bir tokatla irkildim. O tokadın ardından diğeri de gelmişti, bu benim ilk tokat yememdi. Canımın o an nasıl acıdığını anlatamazdım fakat tüm bu acılar onun hünerli elleri sayesinde zevke dönüşmüştü. Delbéne'nin öfkesi artıyordu, üzerime binmişti, dili ağzımın içinde dans ediyordu, güçlü elleri kıçımdaydı beni bir saat boyunca pes edene dek bu şekilde zorla tuttu.

"Öcümü alacağım, öcümü alacağım" diye haykırmaya başladı, "senin hakkını ödemek istiyorum," dedi. "Şehvet dolu arzularım beni yok ediyor, seninle sevişmek hayatta ki tek işim olmaya başladı ve Tanrı biliyor artık başka hiçbir oyunu sana tercih edemem."

Öğretmenimin beni ne kadar çok sevdiğini gördüğüm anda bende şehvetle kıvranmaya başlamış, tutkulu bir aşık olmuştum: Vibratör görevi gören raspayı onun elinden alıp, içine sokmaya başladım. Tanrım, nasıl bir alış gücüydü! Hiçbir kadın zevk alırken bu kadar çok sancılar içinde olamazdı. Orospu tam on kez zevkten bayıldı, onun raspa ile düzüşmenin özüne ulaştığını düşünmüştüm.

Ona, "Oh, ruhumun tadı" dedim. "Uzun süre kadınsız kalmış bir asker bile bu kadar şehvetli olamaz."

"Kesinlikle" diye inledi Delbéne, "ve ayrıca seks dizginlenemeyen bir duygudur, sadece zevkin doruğuna ulaşarak seksin etkilerini azaltabilirsin. En zengin insanın serveti bile bunun için yeterli olmayacaktır, sadece çift uyum içinde sevişerek rahatlayabilir."

"Duyarlı organların da etkisinin önemini çok büyük olduğuna inanıyorum" diye devam ettim.

Madam Delbéne, "Bunun böyle olduğuna dair kuşkum yok" dedi. "Ancak kusursuz bir ayna ona yansıyan objeleri en güzel haliyle gösterebilir."

Sonunda ikimizde çok yorulmuştuk, Laurette'yi eğitmek konusunda da konuşmuştuk.

"Henüz bunu unutmadım" dedi, "Bu akşam başlamalıyız. Gece herkes yatakhanelerinde uyurken, sen gidip Flavie ve Volmar'ı kaldır. Dikkatli ve sakin olmalısın, Juliette. Sana harika bir gösteri vaat ediyorum."

Delbéne'yi bırakıp doğruca manastıra doğru ilerledim. Koğuşa girip Laurette'yi aradığımda onu hiçbir yerde bulamamıştım ve kaçmış olduğunu fark ettim.

"Laurette!" diye bağırdım. "İlk gördüğümden beri güzelliği ile beni şehvete salan, müthiş bir gece geçirmeyi planladığım kız kayıptı."

Hızla oradan ayrılıp, Madam Delbéne'ye haber vermeye gittim ama kapısı kilitliydi ve o da içeride değildi. Neler olduğuna anlam verememiştim. Bu sefer doğruca manastıra dönüp Volmar ve Flavier'i aradım ama onlar da yoklardı. Hava ağarana kadar sabırsızca bekledim sabaha karşı uyandırma zili çaldığında önce Flavier ve

Volmar sonra da Madam Delbéne ortaya çıktı.

"Ah ne yazık ki!" dedim, Madama doğru dönüp. "Laurette kaçmış, sözümü tutamadığım ve onu sana getiremediğim için çok üzgünüm," dedim.

"Eğer bütün bunlar planlı ise bil ki bana söz verdiğin zevklerden tatmak istemiyorum ve..."

Madam Delbéne soğuk bir ifade ile sözümü kesti, çok ciddi görünüyordu, "Dostluğun en önemli kuralı güvendir. Eğer tatlım, bizden biri olmak istiyorsan, bu tür fevri davranışlardan kaçınman lazım. Eğer ben sana güzel anlar yaşayacağına dair söz verdiysem, o sözü sonuna kadar yerine getiririm. Benim bu pozisyondaki gücüme güven duymanı istiyorum, sana bazı şeyler ne kadar inanılmaz görünse de içinde hiçbir zaman endişeye yer olmamalı. Şimdi hepiniz sessiz olun ve sende bizi izle. Sana seni ne kadar müthiş olayların beklediğini söylemedim mi?"

Delbéne küçük gaz lambasını yakmıştı, en önden o ilerliyordu ve arkasından kızlar ve ben takip ediyorduk. Küçük kilisenin bahçesinden içeri girdik, hocamızın bir taşın önünde durup onu ittiğini şaşkın bakışlarımla izledim. Taşı kaldırıp içeri girdi ve diğer üyeler onu sessizce takip etmeye devam ettiler. Merakla arkalarından ilerliyordum. Biraz yürüdükten sonra başka bir taşa daha ulaştık ve Delbéne onu da kaldırdı. Önümüze çıkan merdivenlerden on dört, on beş basamak indik ve çok sanat-

---

(2) Burada yeniden okuyucuya, Volmar'ın yirmi bir yaşında çekici bir rahibe olduğunu ve Flavie'nin de manastırda eğitilen on altı yaşında hoş bir sarışın olduğunu hatırlatalım.

sal nitelikte döşenmiş bir yere geldik, burası küçük bir hava bacası yardımıyla üstümüzde kalan bahçelerden hava alıyordu. Oh dostlarım orada kimi buldum dersiniz? Laurette üzerinde ince, tül gibi bir kumaşla süslenmişti. Paris'in başpiskoposu, yakışıklı, zamanında oğlancılıktan nezarete alınmış olan otuz yaşındaki Ducroz, tam karşımda duruyordu ve onun yanında Recollet papazının 36 yaşındaki günah çıkartma yetkisine sahip, saygıdeğer, yakışıklı kara köpeği Téléme vardı.

Delbéne, "Korkuyor" dedi, iki adama doğru yaklaşıp beni tanıtırken. "Dinle küçük, saf çocuğum" diye devam etti beni ihtirasla öperken, "burası bizim seks partilerimiz için kullandığımız özel sığınağımızdır. Zevkten ölmek ve hayatın sıkıcılığından sıyrılmak için burayı sık sık kullanırız. Biri bizim kadar çok baştan çıktığında ve düzüşmek onun için hayattaki en önemli şey haline geldiğinde o burada bu duyguları en farklı tarzlarla tadar."

Açık itiraflar beni etkilemiş ve meraklandırmıştı.

"Tanrı aşkına!" diye bağırdım, "yerin altındaki bu tünellerde ha?"

"Elbette" dedi Delbéne, "sana çok güzel gösteriler sunacağız ve sende bu gördüklerinin aynısını yapmayı öğreneceksin. Yoksa kendini bunun için yeterince güçlü hissetmiyor musun? Senin hakkında yanıldım mı? Bize ve dostluğumuza güvendiğini sanmıştım."

"Bunlar senin kuşkuların" dedim, kendimden emin bir şekilde, "sana hiçbir şeyden korkmadığıma dair yemin ediyorum."

Delbéne, Volmar'a beni soymasını emretti.

Vicar'ın beni çıplak halde gördüğünde ki tepkisine

karşı, "Dünyanın en güzel kıçına sahip" dedi.

Adam hemen kalçalarımı okşamaya başladı ve parmağını arama sokup deliğimi aralayarak hiç zaman kaybetmeden hemen aletini içime soktu, büyük aleti küçük deliğimi sıyırıp hiçbir çaba harcamadan içime girdi, aynı anda Téléme kendi takımını da içime soktu, ikisi de içimdeydi ve ben ikisini de kabul etmiştim.

Hanımım, "Juliette" diye seslendi, "az önce sana bir kadının tadabileceği en yüce zevki aynı anda iki adamla sunduk. Şimdi bir seçim yapmak zorundasın, sana hangisi daha çok zevk verdi."

"Madam, doğrusunu söylemek gerekirse" dedim, "her ikisi de bana çok yüce zevkler tattırdılar bu yüzden hangisinin daha iyi olduğuna karar veremiyorum. Her ikisi de kusursuzdu."

Téléme, "O halde bir kez daha deneyelim" dedi. "Baş rahip ve ben neler yapabileceğimizi ortaya koyalım, sevgili Juliette gerçek şehvetin kimden geldiğini kendi duygularını ölçerek karar versin."

"Bunun için can atıyorum" dedim. "Bu sadece başlangıçtı ve o yüzden tam anlayamadım ama sonunda anlayacağım."

"Çok çekici, değil mi?" diye mırıldandı Madam. "Yıllarca arasak bu kadar tatlı bir kız bulamazdık. Juliette çok enfes ve ona tatmadığı duyguları tattırarak daha iyi bir kıvama getirebiliriz."

İşte alınan bu kararlar sonunda tablo şu şekilde tamamlandı: Beni az önce önden yapan Téléme, bu sefer arkama geçti; aleti çok büyüktü ama ben Tanrı vergisi bir esnekliğe sahiptim ve çok uygun bir şeklim vardı.

Madamın üzerine yatmıştım, öyle bir yatmıştım ki klitorisim tam olarak onun ağzındaydı, bir bebeğin meme emişi gibi iştahla beni emiyordu, bacaklarını ardına kadar aralamıştı ve onların arasında şehvet çılgını Laurette vardı ve o da olanca gücüyle madamı emiyordu. Kız, bir tarafına Volmar'ı bir tarafına da Flavie'yi almıştı ve onları da boşta kalan iki eliyle tatmin ediyordu. Lauretteʼnin arkasında Ducroz vardı aletini kızın bacakları arasına yerleştirmiş gidip geliyordu, bu küçük kız kesinlikle gurur verecek kadar iyiydi.

Tüm bu düzüşme tabloları oldukça sakin görünüyordu; çiftler arada birbirleriyle konuşarak aldıkları doyumsuz zevkleri hemen boşalarak kaybetmek istemiyorlardı. Ben gerçekten hayatım boyunca unutamayacağım kadar çok zevk almaya başlamıştım. Kelimelerle ifade edilemeyecek yüce bir hazla tüm bedenim yanıyordu. Téléme'nin aleti kıçıma girip çıkıyordu ve diğer taraftan Tanrıça diliyle klitorisime ulaşmış en uç noktalarımı emiyordu, bütün bunlar benim için gerçekten çok fazlaydı, çılgın gibiydim ve bu anın hiç bitmemesini, sonsuza dek sürmesini istiyordum.

Téléme ilk başta konuşmak istemişti fakat hızlı nefes alışı ve iç çekişleri neyi söylemek istediğini kolayca anlatmıştı. Anüsümün onu nasıl çılgına çevirdiğini nasıl yaktığını söyleyecekti.

Sonunda dünyanın en güzel kıçının içinde olduğunu itiraf etti. "Juliette, penisimi kıçın vajinandan daha iyi içine aldı. Kendi adıma oğlancı olduğum için vajinasından aldığım zevkin bin katını kıçından aldığımı söyleyebilirim."

Ducroz, "Çok natürel bir zevk" dedi Laurette'nin kıçında hızlanmışken. Flavie'de hızlanmıştı.

"Yaşam felsefeme göre" diye başladı Volmar, Delbéne onunla oynarken ve Ducroz'u yalarken, "bir kadınla sadece ön tarafından birleşmek yok, ben en çok arkadan birleşmekten hoşlanıyorum."

Bu açık saçık itiraflardan sonra şehvetli yaratık iniltiler içinde boşaldı. Téléme ise bir dakika kadar sonra onu takip etti. Başımı çevirip, bir ayak büyüklüğündeki dilini ağzıma soktu; ben bununla mücadele ettiğim sırada Delbéne beni şehvetle emmeye devam ediyordu. Zevkten haykırmak istiyordum fakat Téléme'nin güçlü dili buna izin vermiyordu, zevk sanki kanımın son zerresine kadar içimi doldurmuştu. Sonunda Delbéne'nin boğazından içeri boşaldım, o da Laurette'nin ağzına boşaldı, Flavie ise hepimizden sonra boşaldı.

Delbéne ayağa kalkıp, "Şimdi, Ducroz Juliette'i kollarına al. Volmar, sende onun göbeğine yat ve Juliette'in kıç deliğini emmeye başla. Bende Volmar'ın altına yatıp onun klitorisini emeceğim; Téléme sen benim içime önden gir ve bu sırada Flavie onun anüsü için elinden geleni yapar, Téléme boşta kalan eliyle Laurette'nin vajinasına masaj yapsın."

"Oh Delbéne" dedim "arka tarafımdan giren penis, beni çok heyecanlandırdı ve ateşlendirdi, ön tarafıma girdiğinden daha çok zevk aldım. Belki de bu benim çok genç olmam ve henüz fazla deneyimli olmamam ile ilgilidir. Sanırım henüz gerçek zevkin ne olduğunu iyi bilmiyorum. İşte tüm hissettiklerim bu şekilde ve hepsini sana söyledim."

"Gel ve bana bir öpücük ver, meleğim," dedi Madam, "sen çok mükemmel ve uygun bir kızsın. Ah buna kesinlikle kuşku yok," dedi vücudumu tutku ile izlerken. "Kesinlikle arkadan aldığın zevki başka hiçbir yerden alamazsın: Sen en güzel ve en gerçek maceranın tadına vardın. Ayrıca unutma ki bu gerçeği Venüs ve Tanrıça Paphos'ta onaylamıştır!*

"Oh, leşim çıktı!" diye bağırdı ateşli kadın ve kendini divana attı. "Volmar, çok güçlüsün! Volmar neredesin? Flavie! Juliette! Güçlü penisli Ducroz ve Téléme, aletlerinizi şu üç orospunun kıçlarına nasıl da soktunuz! İşte benim kıçım haydi ona da aynısını yapın! Düzün beni! Laurette, gel ve önüme yat, gör bak sana neler yapacağım."

Madamın istekleri hemen yerine getirildi. Kızlardan biri onun üzerinde iken, diğeri onun altındaydı klitorisini ısırıyor ve gıdıklıyordu, kesinlikle ön taraftan ona uygulanan mastürbasyon arkadan uygulanan kadar güvenli ve zevkli değildi. Delbéne çılgına dönmüştü. Bu kadının aldığı zevk kesinlikle kelimelerle anlatamayacak türdendi.

(*) Tüm çapkınlar ve şehvet tutkunları kadınların arakadan sevişmekten hoşlandıklarını sonuna kadar doğrularlar. Değerli dostlarım, sevişmek kendinizi eğlendirmenizin bir şeklidir. Bazılarının bunu kıskançlıkları ve aptalca ön yargılarıyla engelledikleri açıktır. Beni okuyan duyarlı kadınlar, şimdiden sonra siz de kocalarınıza ya da sevgililerinize çok yönlü olabileceğinizi ve onlara ne kadar farklı, ne kadar yüce zevkler yaşatabileceğinizi gösterin. Bu şekilde eşlerinizin gözü sizden başkasını görmeyecektir. Emin olun ki bu yöntem sizin için çok daha güvenli ve kazançlıdır. Ve siz genç kızlar, arkadan sevişmeniz sizin için en güvenlisi ve onur verici olanıdır, hiçbir riski olmadığı gibi alacağınız zevk de en az bin kez daha fazladır.

Sonradan öğrendiğimize göre Laurette, Delbéne'nin kızları arasında en kötü davrandığıydı. Onu çimdikliyor, vuruyor, tırnaklarıyla çiziyordu.

Delbéne, "Oh, İsa adına, siktir!" diye bağırdı Téléme arkasından girdiğinde ve Volmar onu coşturuyordu; "Ah siktir! Siktir! Geliyorum, beni zevkten öldüreceksin, yeter! Yeter, geliyorum ah, ah... Oturalım ve konuşalım, ah yeter! Bu duyguları analiz etmeliyiz. Bazen onlar hakkında konuşmak yaşamaktan daha zevkli olabilir. Fiziksel olarak zirveye ulaşıldığında bunu başkası ile paylaşmak gerekir. Şimdi toplanacağız. Juliette rahat olmanı istiyorum anladığım kadarıyla yeni olduğun için biraz gerginsin. Şimdi Laurette işte senin kurbanın onu yala, em, ona her istediğini yap. Bu sırada Ducroz ve Téléme siz benim yanıma gelin aletlerinizi okşamak istiyorum ve bu sırada konuşmaya devam edeceğim. Parmaklarım size enerji verecek, ve bu enerji konuşmamı daha zevkli kılacak. Ben konuşurken karşınızda Cicero gibi mimik ve el kol hareketleriyle dinleyicilerini etkileyen biri değil Sappho gibi Damophile'nin penisi ile oynayan biri olacak."

Delbéne ellerini harekete geçirdiğinde konuşmasına da devam etmekteydi, "Bu dünyada şu kızlardan başka beni rahatlatan bir şey yok, onlar bana tam bir rahatlama sağlıyorlar. Tüm bekar kızlarım çok üstün ve niteliklidirler. Günlerimizi seksten uyuşmuş ve yorulmuş halde geçiriyoruz. Onların kadın hayatı için çok yararlı olduklarına inanıyorum."

"Bu yaşadıklarından sonra evlenmek onlar için ne ifade edebilir ki? Bu tadı nerede bulacaklar? Ayrıca nasıl bir dişinin tek bir deliğinin elastiki ve kabul eder olduğu

düşünülebilir? Yaratılış mucizesi olarak kadına ve erkeğe de eşit olarak zevk alma ve verme yetileri sunulmuştur. Bir erkek genç bir kızdan her zaman çok zevk almaktadır ama genç kızlar için erkeklerin kollarına koşup kendilerini onları mutlu etmek için adamak yasaklanmıştır. Sizce bu erkeklere uygulanan bir barbarlık değil midir? Dini bir tarafa bırakıyorum, hepinizin bu konu hakkında yeterince bilgi sahibi olduğunuzu biliyorum. Ah bir de töreler yok mu, ya o törelere ne demeli; size bu tür geleneklere uyup uymadığınızı sormayacağım. Bütün bunların insanların mutluluğunu engellediğini biliyorsunuz. Tüm bu kurallar çok bencil ve çok yıkıcı. Fransızlarda şehvetle ilgili konuların ne kadar gizli kapaklı yürütüldüğünü biliyoruz. Bu küçük yaratığın bugün burada aldığı zevk ona Tanrı tarafından sunulmuştur. İçgüdüsel olarak onda, onun içinde var olmaktadır. Sizce kocasının kollarında olduğunda burada olduğu kadar doğal olabilecek mi? İlk olarak bu şekilde zevke ulaşanlar on yıl sonra bunu ne kadar istemeseler, perişan durumda olsalar da inkâr etmek zorunda kalıyorlar. Beş yüz tane ona talip olan erkek olacaktır ama o içlerinden ona en çok zevk verecek olanı seçmekte acı çekecektir. Sizce bundan daha yanlış ve hasta bir durum var mıdır?

Gelenekler nefret uyandırıcı şekilde hayatları yönetmektedirler. Sadece bizim nesillerimiz seksten zevk alıyor olduklarını gösterecek kadar cesaretli olabildiler. Dallarından goncaları haşince koparan kocalar barbarın ta kendisidirler. Kızlar aslında gerçek aşkı tatmayı, sekste gerçek mutluluğa ulaşmayı her şeyden çok istemektedirler ve

yöre halkından olan genç kocaları onlara bunu veremiyorlar. İşte bu mutluluğa ulaşamayan kızlar da onlara doğal olarak bahşedilmiş olan cevherlerden kocalarına tattırmamaktadırlar. Şimdi biz kadınlar bu şekilde bir hayat mı sürmeliyiz? İşte bu durumda olan kadınlar zina yapmaktadırlar, şimdi bu noktada ben zinanın ne olduğuna değinmek istiyorum."

"Geleneklerimiz, görgü kuralları, dini inançlar, kurallar, yönetmelikler. Tüm bu adi lokal faktörler yaygın olarak etkin durumdadır. Laplander'in bakışı ile zina suç değildir ve o buna izin vermiştir ama bunu onaylamayan bir Fransız için durum tam olarak, insan olarak kendi doğasını inkârdan başka bir şey değildir. Doğal olarak bir erkek bekar bir kadının arzularına yanıt verir ya da bir kadın bekar bir erkeğin yangınını söndürebilir, bu tamamı ile doğal bir var oluştan ortaya çıkan bir hipotezdir. Fakat acımasız kurallar, bir kadının birkaç erkekle ya da bir erkeğin birkaç kadınla da olabilme özgürlüğünü kesinlikle engellemekte ve buna zina demektedirler. Çok bilmiş erdem, bekareti en büyük üstünlük olarak kabul eder. İnsanların geleneklere bağlı olarak karşı çıktıkları aslında doğal olarak insana sunulmuş bir hediyedir ve insan bunu yadsıyarak özünü kabul etmemekte, doğal işleyişe karşı çıkmaktadır. Haydi bir de meselenin özüne inelim: Düzüşmek insanlar için aynı yemek içmek kadar önemlidir, fakat hiçbir zaman bu kabul edilip ona gereken değer verilmemiştir. Alçakgönüllülükle söylememiz gereken ise şehvetin verdiği zevkten daha fazla zevk aldığımız bir şey olmadığıdır.

Fakat seksin verdiği mutluluk her zaman gizlenir ve onun yerine yalanlar söylenir.*

İşte aslında rahatça bunun yemek yemek kadar doğal olduğunu söyleyebilmeliyiz. Bu yeterince açık sanırım. Ahlak bozukluğu ve erdemin bu zaruri ihtiyaçla aynı şekilde düşünülmesi çok yanlış. Bu konu hakkında kızlara, kadınlara, erkeklere ve oğlanlara bilgi vermek çok gereklidir. Çünkü biri diğerinin sekse olan açlığını ve susuzluğunu dindiremezse, işte o zaman zina devreye girmektedir. Haydi, bakın bakalım bu söylediklerimde yanlış olan bir nokta var mıdır? Bu görüşlere karşı olan birine rastladığımda, o beni ikna edebilirse ant içiyorum ki, onunla aynı görüşte olurum.

Hangi yolu tercih ettiğim çok önemli. Tek yolun doğa olduğunu, onun her sorunun cevabı olduğunu bilmem çok önemli. Doğa bize insan olarak her şansı sunuyor, namus engelini önümüzden kaldırıyor, namusun erdem olmadığını kanıtlıyor. Namus sadece geleneksel bir olgudur, namus yapaydır, kesinlikle doğal değildir. Kız, kadın ve erkek aynıdır ama insanların ortaya çıkardığı kurallarla bu ülkeden ülkeye değişim göstermeye başlamıştır. Ama ne kadar gelenekler kabul etmese de katı kurallarla karşımıza gelseler de dünyanın her yerinde ahlaksızlık ve

---

(*) Yalnız bir adam, her zaman yaşadığı bu olağan durumu ifade etmekten utanır. Erkek her zaman daha kabadır, bu onun doğasında vardır. Kadın onu kendi varoluşunda olan medeniyetle kucaklar fakat erkekler bunu hiçbir zaman kabul etmezler. Diogenes "Tohum salmayı" ifade ederken bir erkeğin lahana tohumu ekerken bile gururla övündüğünü ama neden bir kadına tohumunu bırakırken bundan utandığını sormuştu.

zamparalık vardır, olacaktır. Erdem safsatasının, masalının herkese olan zararı açıktır, erkeğe olduğu kadar kadına da zararı vardır. Fiziksel olarak spermin ter ya da dışkı gibi dışarı çıkması açık bir ihtiyaçtır, bunun namuslu olmakla bir ilgisi yoktur. Dünyanın neresinde olursa olsun namus ve geleneklere en çok bağlı gibi görünen yerler her zaman için en fazla zamparaların olduğu yerlerdir. Kadının özgürlüğünü doğa olanaklı kılmıştır, bu tüm dünya için geçerlidir. Bunun için hayvanları örnek alabiliriz. Örneğin dünyanın birçok yerinde değişen namus anlayışı aslında durumun ne kadar saçma olduğunu da ortaya koymaktadır. Avrupa'da bir adam bir kadınla evlenirken, Afrika'da bir kadın birçok adamla evlenebiliyor, diğer yandan Asya ile Avrupa için Türkiye'yi örnek gösterebiliriz, Türkiye'de bir adam birçok kadınla evlenebiliyor. Yani her ülke, her toplum kendi zevkine göre namus anlayışı geliştirmiştir. Yani bu sistem bencil, hastalıklı ve baştan sona bozuktur. Yeniden söylüyorum, insan yaşayan her hangi bir canlı üzerinde baskı kurma hakkına sahip değildir! İnsan kendini değiştirmesi, yenilemesi için rahat bırakılmalıdır. O halde her rasyonel insan, "Şimdi tohumlarımı serpmeye ihtiyacım var, bunun için hiç sevmediğim bir insanla hayatımın sonuna kadar yaşamaya mecbur muyum? İsmini bilmediğim bir sürü insanın paylaştığı bu kötü kaderi ben de yaşamalı mıyım? diye sormalı. Ve kadının da duyduğu bu bir anlık ihtiyaç onun ömür boyu köleliğe mahkûm olması, mutsuzluğu anlamına mı geliyor? Peki siz Tanrılar sadece biri ile yattığı için sonsuz azaba mahkûm edecek kadar mı seviyorsunuz kullarınızı? Kızın kaderini başka bir adamla

paylaşması gerekiyor, peki ya o adam, o adamın zevkleri ile kızın tutkuları ortak mı? Peki adam onunla üç dört kez yattıktan sonra birbirlerinden bıkmaları ve her ikisinin de başkalarına ihtiyaç duymaları en doğal olanı değil mi? Evlilik her iki tarafında haklarının yok olması, özgürlüklerinin sona ermesi, istediklerini, arzu ve tutkularını yerine getiremeden, berbat bir hayata mahkûm olmaları demektir. İşte bu sürekli insanların birbirine dost olmalarını değil düşman olmalarını sağlamaktadır, hatta insanlar kendilerine de düşman olmaktadırlar. Düşünün, dünyada altı milyon birbirini sevmeyen ama namuslu olmak için buna zorla boyun eğen aile var, bunların hepsi birbirine düşmandır. O halde kardeşler, anne babalar, eşler birbirine düşmanken özgürlük, sekste özgürlük, eşitlik, kardeşlik gibi saçmalıklardan söz etmek anlamsız değil midir? Birlik, evrensellik demektir peki bu evrensellik hepsi evrensel zincirlerle bağlı iken birey olarak onları özgür kılabiliyor mu? Bunun ne önemi var? Sevgisizliği ve karmaşayı arttırıyor. Tarihe baktığımızda, örneğin Fransa'da ailelerin birbirine olan düşmanlığı açıktır, peki bu sözü edilen o bütünün parçalanıyor olmasının ifadesi değil midir? Örneğin Fransa'da Orléanais ailesi, Burgundians ile gırtlak gırtlağa iken, Guise, Bourbon ailesinin mezarını kazma sevdasındadır. Oysa bence hepsinin isteği aynıdır, hepsi aynı kötü kaderin kurbanları olarak evlilik bağı saçmalığı ile yok edilmiş bireylerdir. Peki ya bu saçmalıktan kurtulduğumuzda ne olacak? Homojen bir ülke, sakin bir yaşam, baba toprağını ortak koruyarak, barış içinde mutlu bir yaşam. Yıllardır Fransa'daki toprak sahibi zengin aileler kendi içlerinde evlilik yapıyorlar bu neden-

le ülkede bölünme olması çok doğaldır. Zengin daha çok güçlenmekte ve fakir daha çok yok olmaktadır. Zengin fakiri vurmakta ve ülke zayıflamaktadır.*

"Meseleyi dikkatle incelediğinizde sıkıntılarımızın başka nedeni olmadığını göreceksiniz. Biri diğerini destekliyor ve her zaman başarıya ulaşıyor. Mecburi evliliklerin hiçbir iyi etkisi olmadığı gibi tam tersine her açıdan her iki tarafa da büyük zararı vardır. Bu kuralları kabul ettiğinizde zaten ne kadar korkunç yaptırımlara maruz kaldığınızı, ne kadar aptal yere acı çekmiş olduğunuzu göreceksiniz. Belki bu kurallar kötü yola teşvik ediyor gibi görünüyor olabilir ama kurtuluş bu kurallardadır. Hiçbir yerleşim yeri eyalet olmayacaktır böylece hiçbir komploya, hiçbir şok eden eşitsizliğe gerek kalmayacaktır; peki ya çocuklar.... Nüfus?.. Bu başlıklara birazdan değineceğiz.

Açıkça aslında en çok konuşmak istediğimiz konuya gelmek istiyorum, cinsel ilişki. Cinsel ilişki sırasında özellikle erkek, kadının ve toplumun üzerinde kurduğu baskı sonucunda aklını kurcalayan sorulardan ötürü tüm zevkini havada bırakarak yarıda kesmek zorunda kalır. Aslında onun aklında olan tek yer kadının kıçıdır çünkü oradan birleştiği kadın üzerinde hiçbir risk oluşturmayacağını iyi bilir ve bu kaygılanmasını önler. Bir erkek beğendiği kadında ilk olarak onun kıçı ile ilgilenir. Doğa insanoğluna üreme baskısından kurtarmak için böyle bir alternatif sunmuştur. Doğa insana doyumsuz zevki özgür-

(*) Kardeşi Justine, devrim ile ilgili ayrıntılara kendi anılarında yer vermiştir.

ce tadabilmenin sınırsız imkanlarını her fırsatta vermektedir. Tavşana ya da tavuğa ise her fırsatta üreme imkanı vermiştir çünkü onlar bu şekilde bize hizmet edebilmektedirler ve türlerinin yok olmaması yine biz insanlar için gereklidir. Oysa olan, iki ayrı cinsin malum şartlardan dolayı bir araya gelerek aslında birbirlerini hiç sevmeseler bile seviyor gibi yaparak bir ömür boyu birlikte yaşayarak sürekli üreme şartıyla dünyaya yine aynı kaderi paylaşacak olan mutsuz çocuklar getirmesidir. Doğa böyle bir barbarlığı asla kabul etmemektedir.*

Peki ya şu Tanrınızın, babanızın, efendinizin sizi nasıl gördüğünü bilmek ister misiniz? Bu çok açıktır, o bir kadını sadece içine biraz sperm alarak dünyaya yeni köleler getirmek için kullanan, her şeyin kadının rahmine bağlı olduğunu düşünen değil midir? Evet onun erkeği de sadece cenin yapabilen güce sahiptir, ağacın kenarına biraz sıçtıktan sonra bunun yumurta halini almasını bekler. İşte her ikisinde de tespit ettiğim problem herkesin yapması gereken görevlerle yönlendirildiğidir. Dölet, kadının en büyük özelliği olarak kabul edilir ve içinde taşıdığı o ruh kadının kendinden daha önemlidir. Oysa kadın rahminin duvarlarını yıkabilir; tamamen açık olan şey kadının bu kararı kendi verebileceğidir. Kadın çocuk sahibi

(*) Oh, fani insan ırkı! Dünyaya çocuk doğurmamanın sonunuz olduğunu ve bunun yine doğaya karşı bir mecburiyetiniz olduğunu düşünerek ne kadar saçmaladığınızın bir farkına varsanız. Doğa sizin ırkınızın yok olmasına karşın ne ufak bir gözyaşı dökecektir ne de bu onda en ufak bir değişikliğe neden olacaktır. O halde doğanın gözünde biz neyiz? Önümüze sunulmuş bütün bu özgürlükler karşısında kölesi olmadığımızı kabul etmemiz gerekmektedir.

olup olmamaya kendi karar vermelidir. Dünyanın birçok yerinde kadınlar aslında hiç istememelerine rağmen çocuk sahibi olmaktadırlar.

Bunun en önemli nedeni içlerinde bulunan korkudur, erkeğin baskısı ve erkeğe olan mecburiyettir. Oysa kadınların en son korkacakları şey bu olmalıdır. Bir kadın istediği her zaman, her istediği erkeği baştan çıkarma gücüne sahiptir, bu nedenle korkmaları gereken hiçbir şey yoktur. Çocuk için ise ailenin pek bir önem taşımadığı açıktır, o her zaman kendi hayatını yaşamak isteyecek ve annesinin adını istediğinde unutacaktır ya da aynı ailesinin yaptığı gibi belli şartlara bağlı bir evlilik kurarak çocuklar dünyaya getirecektir.

Bu ilkeler doğrultusunda zinanın ne kadar gerekli olduğunu görmezden gelmek imkansızdır. Kadın kiminle mutlu ise onunla birlikte olmalıdır. İşte bu nedenle kurallarınızı yıkmalısınız. Bir de bu kuralların genel olarak tüm dünyada kabul edilip edilmediği meselesi vardır. Tüm ırk ve dilden insanlar bu kuralları kabul ediyorlar mı? İşte bunu anlamak için küçük bir coğrafi-tarihsel geziye çıkmamız gerekiyor.

Örneğin Lâponya; Tarihte Doğu Avrupa ve Asya'da bulunan boylarda, Amerika'da erkekler karılarını yabancılara bir orospu olarak teşhir edip vermekten onur duyarlardı.

Eski Arnavutluk halkı zamparalığı en mükemmel özellik olarak kabul ederlerdi.

Zina Yunanlılar tarafından tamamen kültür olarak kabul edilmişti. Romalılar karılarını kendi aralarında paylaşırlardı. Cato, Hortensius'dan karısını daha verimli hale

getirmesini istemiştir.

Cook, Tahiti'de, kadınların kendilerini önlerine gelen her erkeğe verdikleri bir topluluk keşfetmişti. Bu birliktelikten hamile kalan kadın ise bebeği öldürerek erkeklerle arasına bir engelin girmesini önlüyordu. İşte bu doğanın kanunlarının kusursuz işleyiş dönemlerine ait örneklerdir!*

Ve Bretonlarda sekiz, on koca toplantı yapıp karılarını aralarında değiştirirlerdi. Bencillik ve saçma kurallar sadece Fransa'da uygulanmaktadır. O halde soruyorum ne zaman gerçek kuralları uygulayacak kadar iyi felsefeciler haline geleceğiz?

Baharat sahillerinde ve Zenciler kendi eşlerini erkek çocuklarına fahişe olarak sunarlardı.

Şingha, Güney Batı Afrika Kraliçesi kadınların üzerine bir kanun koymuş: Buna göre kadınların düzülmesi nefes almaları kadar doğal kabul edilecekti. Aynı kanun kadınları, hamile kalmalarını engelleme konusunda özgür kılıyordu. Fakat günümüze baktığımızda insanları korumak için konduğu söylenen kuralların hepsi insanlara büyük sıkıntı ve zorlamalar getirmektedir.

Fakat toplumu düzenli ve mantıklı olmaktan korumanın da yumuşak açıklamaları vardır: Lezbiyenlik, oğlancılık, çocuklarla cinsel ilişki, Sparta'da hırsızlığın onurlu bir iş olarak kabul edilişi gibi kabullenilmelidir.

Yine Angola ve Formosa'da kadının meyvesi rahminde kabul edilmektedir.

Örneğin nüfusun çok yoğun olduğu Fransa'da, çocuk

(*) Aynısına İran'da da rastlanmaktadır. Brahminler karşılıklı olarak arkadaşlarına karılarını, kızlarını, kız kardeşlerini alıp-verirlerdi.

sahibi olmak isteyen ve aynı cinsten insanların cinsel ilişki kurmasının yasak olduğu bu ülkede ben bu tür kanunlar çıkarmanın ne kadar gerekli olduğundan söz ederken maalesef partizan konuma düşüyorum. Zaten hükümetin genel olarak böyle bir özgürlüğü kabul etmemesinin en önemli sebebi ülkeyi yabancı düşmanlara karşı geliştirmek, nüfusu arttırmaktır. İşte bu bencil yaklaşım sonucu bu yüksek nüfuslu ülkenin büyük çoğunluğu fakir ve kıtlık içindedir. Bu durum açıkça ortada iken çocuğunun zavallı bir hayat yaşamasını istemeyenler onları doğumdan önce ya da doğumdan sonra öldürmelidirler.

Çin toplumu, Tahiti ve Bizans toplumlarıyla benzerlik göstermektedir. Kocalar istedikleri ve beğendikleri genç kadınlarla evlenirler, kızların ise evleri ve hayatları lüks içindedir. Bunu bozmamak için çocuk sahibi olmazlar.

Japonya'da ise kendini bakire tapınaklarında ve anayollarda pazarlayan genç kadınlar evlilik yapmayı tercih etmiyorlardı. Zamparaların isteklerini yerine getirmek için en iyi şekilde hazır bekliyorlardı. Göğüslerini İtalyan orospular kadar iyi sergiliyorlardı. Cambay'da ise kadınlar tapınaklarda bulunurlardı ve dindardılar. Bu yüzden evlenmeye karşıydılar. Koca yerine kendilerine genç köleler tutuyorlardı ve tapınakta onlarla birlikte oluyorlardı.

Peru'da erkek bakire karısını hor görür; arkadaşından karısını ilk olarak bekaretinden kurtarması için yardım ister. Çoğunlukla bu kişi hevesli ve tanımadığı bir yabancı da olabilir. Fakat bu genç erkeğin ilk cinsel ilişkisi için geçerli değildir. Peru'nun yerlileri için bu ilk deneyim

---

(*) Bakınız Dini Törenler, VI. Bölüm Juiette 3. kitap.

çok önemlidir.

Orta Amerika'da yaşayan İspanya kolonileri kadınları kendilerini herkese sunan çok rahat orospulardır. Evlenirlerse, koca çocuğun sorumluluğunu kabul eder ama eğer evli değillerse hamilelik iyi karşılanmaz, bu nedenle hamile kadınlar bebeği düşürürler.

Venezuella'da yeni evli kızlar, bekaretlerini papazlara teslim ederlerdi. Koca, karısıyla bu tören gerçekleşmeden birlikte olamaz. Yani kızlar için bekaretini papaza teslim etmek tam anlamıyla bir onurdur.

Ayrıca Avrupa'da, İskoçya'da birçok Aziz zinaya karşı önyargılıydı. Ama örneğin Kuzey Amerika en çok erkek hikâyelerinin geçtiği yerdir. Onlar bakire kızlardan dövecek kadar nefret ederlerdi. Bakire kızlar çekici kabul edilmezdi.

Doğu İspanya Adaları'nda koca karısından hoşlanacak olan en son kişiydi. Tüm tanıdıkları, tüm iyi arkadaşları ve akrabaları karısını becerirlerdi. Aynısı İzlanda da, Nazamaeans da, Mısır kabilelerinde geçerli idi. Düğünün ardından gelin davetlilerin altına yatar ve hepsinden hediye alırdı. Massageteler'de her kadın toplum önüne çıkarılır, teşhir edilirdi. Kadını beğenen erkek bir daha konuşamaması için kılıcıyla kadının dilini keserdi.

Evlilik daha çok toplumun yapısına uygun yaşamayı benimsemiş toplumlarda etkili gözüküyor. Doğanın bakışında ise evlilik insanın mutluluğu için açıkça zıtlık teşkil ediyor. Eğer zina kural dışı ve insan için denildiği gibi kötü ise doğa neden zinayı insanı mutlu etmek için ona sunuyor? Doğa kanununa göre zina suç değil tam tersine iyi bir davranıştır.

Ah zavallı insanlık tüm zevklerden uzak kendinizi karanlığa nasıl da mahkûm etmişsiniz. Oysa size bahşedilen onca güzellik ve mutluluk çok yakınınızda sizin için hazır bekliyor. Her iki cins için de doğa, kalpleri coşturacak en güzel zevkleri vermiştir. O size dört beş tane erkekle birlikte olma şansınız varken gidip sadece tek bir erkeğe bağlanmanız yolunda bir zorunluluk getiriyor mu? Sizi mutsuz eden zincirlerden kurtulun, o kurallar size sadece hastalık ve mutsuzluk getirmektedir. Unutmayın yaşlandığınızda gençliğinize dönüp o günleri yalnızlık ve sıkıntı içinde geçirdiğiniz için çok pişman olacaksınız. Size sürekli utanç verici, ahlak dışı olarak öğretilenler aslında sizi en çok mutlu edecek olan, hayatınıza renk katacak olan şeylerdir. Koca baskısı altında yaşamak da nedir? Saçmalık! Ne mutsuzluk, ne doyumsuzluk. Kocanız sizi asla yeterince memnun edemez. Oh siz kadınlar sevilmek için yaratıldınız, sevgilinize en güzel zevkleri yaşatmak için yaratıldınız. Kimsenin size acımasına, bakmasına ihtiyacınız yok çünkü siz baştan çıkarıcı bir güce sahipsiniz. Ve şu sevgi ile kör olan gözleriniz, ne saçma! Sevgi sizin için hiçbir anlam ifade edemez. Bir adamı sevdiğinizi düşünelim, onun için kendinizi, gençliğinizi, tüm gücünüzü feda ettiğinizi düşünelim. Buna karşın o size şerefli bir hayat sunacaktır, onun güvenli kanatları altında olacaksınız ama bu sizin özgürlüğünüzün ve kariyeriniz sonu demektir. Bu onurlu hayatın yanaklarınızdaki yaşam ateşini aldığını göreceksiniz. Aileniz ve kıskanç kocanız sizi bir köle gibi kullanıp yok etmek için potansiyel birer düşman niteliğindedir.

Öncelikle bu çok kutsal kabul edilen evlilik kurumunu

incelemeliyiz. Onur! Şeref! Bunun anlamı nedir ki? İnsanlar şerefli olmakla neyi elde edeceklerini düşünürler? Onurlu koca ne işe yarar diye baktığımızda, sadece karısını kendine sıkıca zincirlediğini görürüz. Peki kadınlar bu bağlardan kurtulup gün ışığına çıkarak özlerinde hapsettikleri tutkuları keşfettiklerinde ne oluyor? Başka bir adama ilgi duyduklarında bunun sonucunda kadınlar ahlaksız ve kötü konuma düşüyorlar. Fakat inanın bana buna olumlu bakan insanlar da var. Ayrıca unutmamalıyız ki bir kez o adama çocuk verirsek bu sonsuza dek onun yatağına mahkûm olmamız anlamına geliyor. Bu nedenle iyi düşünmek gerekiyor ve diğer eşlerin bulunduğu durumu gözlemlemek gerekiyor.

Kadın erkeği ya da erkek kadını ne kadar çok severse sevsin, bu sonunda mutlaka bitecektir. Çünkü her iki tarafta başkalarını sevmeye başlayacaktır. Örneğin erkek bir süre sonra artık karısından bıktığında ona kötü davranmaya ve kendi özgürlüğü için onu kırmaya başlayacaktır. Aynı özgürlüğe kadının sahip olmayışı ise büyük bir adaletsizliktir. Peki bir de hayatında başka biri olduğu için karısını terk eden iyi adama bakalım. Peki ya o karısını zor durumda bırakmış olmuyor mu? Karısına da aynı duyguları tatma şansını vermesi gerekmektedir. Mutluluk ancak bu şekilde gerçek olabilir. Böylece aralarında sevgi sandıkları şeyin aslında sadece iyi bir dostluk olduğunu da anlayacaklardır.

Adaletsiz kocalar karılarınızı bir köle gibi görmekten ve onlardan nefret etmekten vazgeçin. Suçun büyük kısmı sizin, zaten aslında hiç sevmediğiniz karılarınız da sizi sevmiyorlar. Bu nedenle onları doğal halleriyle, özgür

bırakmalısınız. Karılarınızın da hiç başka erkek ya da kadınların hayalini kurmadığını böyle bir şeyin asla olmayacağını düşünmeyin. Bu büyük bir hata olur. Kadının doğasındaki beğenilme hissi, evlilik denen o safsatayla sona erecek kadar basit değildir. Kadınlar yeni deneyimlere ve yeni sevgililere daima açıktırlar. Ve bu sanıldığı gibi kocaya acı vermemektedir. Duyulan acı ve kıskançlık krizleri hepsi sadece hayal ürünüdür. Erkekler ve kadınlar için de gerçek olan tek şey özgürce istedikleriyle, istedikleri şekilde sevişmektir. Paris'te bu şekilde yaşayan birçok aile vardır ve birbirlerinin ihanetleri onlar için önemli değildir. Eh düşünün karı ve koca her ikisi de mutluyken, zevk alırken birbirlerine yaptıkları ihanetin ne önemi var ki? Zaten bunun kadının özünde olduğunu düşündüğümüzde de birçok sorun ortadan kalkmış oluyor.

Sizce bir erkeğin üzüntüsü kadının yumurtasını dölleyememekten kaynaklanıyor olabilir mi? Ne çocukça! Şimdi alternatifleri bir ele alalım. Şimdi bir kadınla eş olarak birlikte yaşıyorsunuz diyelim, onu tamamen kurallara uygun olarak dölleyip aslında hiç istemediği halde hamile bıraktığınızı ve sonsuza dek bu çocuk yüzünden birbirinize bağlı kalmak zorunda olduğunuzu düşünelim. Bir de karınızı özgür bıraktığınızı ve onunla istediğiniz anda istediğiniz şekilde ilişki kurabilme rahatlığı ile onunda istemediği gibi çocuk sahibi olmadığınızı düşünelim. Sizce hangisi doğru? İnanın bana karınız da özünde size çocuk vermek için yanıp tutuşmuyor. O da özgür kalmak istiyor, o da sonuna dek tüm şehvetini ve baştan çıkarıcılığını kullanmak istiyor ve ayaklarına dolanan çocuklarla yapamayacağını iyi biliyor. Çocuk olma riskin-

den tamamen kurtulmak ve daha çok zevk almak için arkadan ilişkiyi tercih etmelisiniz. Göreceksiniz bu ona çok daha fazla zevk verecek. Ya da eğer aynı bahçeye tohum ekmeyi sürdürürseniz bunun sonu hem hamilelik hem de zevksiz bir seks hayatı anlamına gelmektedir.

Çocuk sahibi olmamayı tercih etmelisiniz, beyler. Ya da sahip oldunuz diyelim onun sizin mi rakibinizin mi olduğunu nasıl bileceksiniz? İnanın bana şu son tespit olasılığı çok yüksek bir tespittir. Karınız bu evlilik dışı ilişki sonucu hamile kaldığı çocuğun, sonuna dek sizden olduğunu iddia edecektir. Sizi kandırmak en büyük amacıdır ve sizi kandırdıktan sonra özgürce sevgilisi ile görüşecektir. Çünkü sizin yatağınızdan zevk almadığı çok açıktır. Siz elbette tüm iyi niyetinizle çocuğun sizden olduğunu düşünmeye devam edeceksiniz, bu tamamen bir miras oyunu da olabilir, elbette. Bu yüzden bir de durumu bu yönü ile ele alalım. Kadınların özünde olan aldatma iç güdüsü, sizin bir baba ve koca olarak aldatılmanızı en başından itibaren hedeflemiş durumdadır. Bir de çocuğun tamamen size ait olduğunu, karınızın sizi kesinlikle aldatmadığını düşünelim o zaman da mutlu olacağınızı mı sanıyorsunuz? İşte size iki mirasçı, işte size baba diyerek başlayan ama gelecekte kanınızı emecek olan bir oğul. Nasıl sahip olduğunuz her şeyi elde ettiğinizi mi düşünüyorsunuz? Az önce karınız doğum yaptı ve bir oğlan evlat sahibi oldunuz. Aslında o sizin değildir, bunu unutmayın. O doğanın bir parçasıdır ve hepimiz gibi doğaya aittir.

Şimdi sıra sizde çekici eşler, sevgili dostlarım. Kocalarınız sizi bir an bile düşünmeden sadece kendilerini dü-

şünerek hareket edeceklerdir. İnanın bana bu her zaman böyledir, işte zaten bu onların aldatılması için bir mecburiyet oluşturmaktadır. Zina, sizi hayatta tutacak şey iken, toplum tarafından kötü bir şeymiş gibi gösterilmektedir. Ama başka birlikteliklerle kendinizi yenileyecek, mutlu olacaksınız. Bunu evliliğin ilk aylarında görmek bile çok mümkündür, kocanızın size olan ilgisi evlilikten sonra bir mecburiyet halini almaya hemen başlayacaktır. Sizin onu aldatmanız sonucu kendilerini namusuna leke sürülmüş gibi göreceklerdir. Ve bu namussuzluk, çok çekicidir... Haydi şimdi zina suçunun ceza örneklerine bakalım.

İmparator Konstantin tarafından zinanın cezası, yakılarak öldürülme olarak kanunlaştırılmıştır ya da bir kutuya konup, canlı canlı denize bırakılma olarak cezalandırılmıştır.

Majorianus, zina suçu işleyen kadınları İtalya'dan sürüyor ya da idam cezasına çarptırıyorlardı ve bu ceza için İmparatordan izin alınması gerekiyordu.

Eski Danlar zina yapanları ölümle cezalandırıyorlardı.

Moğollar zina yapanları kılıçla ikiye kesiyorlardı.

Tonkin Krallığı'nda ise zina yapan kadın filin ayağı altında ezilmek yolu ile öldürülüyordu. Fakat Siam'da yöntem çok daha yumuşaktı. Kadının altında ezileceği filin dişi olması zorunluluğu vardı. Bu kadının ölürken fazla acı duymamasını hedefliyordu.

Uzun zaman önce Bretonlar şehvet düşkünlerini ölümle cezalandırmıyorlardı.

Afrikalı krallık Luango'da, kadını ve sevgilisini dik, pürüzlü bir dağın başına götürüp bırakıyorlardı.

Guallar, kadını çamurun ve pisliğin içine bulayıp sürüklüyorlardı.

Juida da koca, karısını kendi suçlayıp kendi idam ettirebilme hakkına sahipti.

Diğer ülkelerde de kocalar eşlerini kendi elleriyle öldürme hakkına sahiptiler, kadın kocasına yanlış yaptığında onun tarafından öldürülebilecekti. Bu Gotik dönemde de sıkça rastladığımız bir durumdur.*

Miami'de evlilik dışı cinsel ilişkinin cezası burunlarının kesilmesidir. Kadın sürüklenerek evden çıkarılır ve burnu kesilir.

Kanada vahşileri kadını boğazını keserek cezalandırır.

Doğu Roma İmparatorluğu'nda şehvet düşkünü kadınlar, şehir meydanında fahişelik yaptırılarak cezalandırılırlardı.

Diyarbakır'da ise suçlu kadın kendi ailesi tarafından öldürülürdü ve ailenin her üyesi kadını bir yerinden hançerleyerek paramparça etmişler.

Eski Yunanda birçok yerde zina hiçbir şekli yasak değildi ve yapan kişi cezalandırılmayacağından emin olmanın rahatlığı ile yapardı.

Fransız kaşif kabilesi olan Guax-Tolliams, zina işleyen kadını şeflerinin huzuruna çıkarır ve küçük parçalar halinde doğrarlardı ve bu parçalar izleyiciler tarafından yenilirdi.

Hottentotlar zina yapan babayı, zina sonucu doğan ço-

(*) Bu büyük ihtimalle insanın koyduğu kanunların en kötü. en acımasız olanıdır. Koca öldürülmesine karar verdiği karısını toplumun ortasında. herkesin gözü önünde gurur'a idam eder.

cuğu ve anneyi de öldürüyorlardı. Çocuğun doğumu zina için bir kanıt olarak kabul edilirdi.*

Oh çekici, şehvetli kadınlar! Size bunları anlatmamın asıl nedeni zinaya daha çok ilgi duymanızı sağlamaktır, çünkü biz kadınlar için suç her zaman daha çekici olmuştur. Ah dostlarım size verdiğim derslere dikkat edin ve onları uygulamaya çalışın. Size şehvetin tüm teorisini açıklayacağım.

Kocanızı aldatacağınızda hiçbir zaman çok fazla yapmacık nezaket gösterileri içinde olmayın.

Eğer seks düşkünü bir adam ise, isteklerine cevap verin, kaprislerini uygulayın, onunla fantastik bir ilişki kurun, ona ilişki sırasında üzerinizde kullanabileceği aletler hediye edin. Eğer ilgisi varsa ona genç kız ve erkekler sunun, toplu seks yapın. Sizin başkalarıyla sevişmenizi izlemekten büyük zevk alacağından asla endişeniz olmasın.

Bir sırdaşınız olmalı ama bu sadece bir kişi olmalı, dışarıya bilgi sızmasının sonucu bir felaket olabilir. Ona iyi para ödemeli ve onu kendinize her yönden bağlamalısınız.

Çevrenizde küçük işlerle uğraşan kimsenin ilgilenmediği uşak, muhasebeci, dalkavuklar vardır. Sevgililerinizi bunların arasından seçtiğinizde hem güç sizin elinizde olur, hem de tehlike içinde olmamış olursunuz.

Sakın unutmayın, çocuk her zaman bu güzelliklerin bozulması demektir. Bu nedenle hamile kalmamaya özen

---

(*) Bütün bu kanunların şehvetin güzelliğine karşı engelleyici hiçbir tarafı olmamıştır.

göstermeli, çok dikkat etmelisiniz. Hamilelik tüm zevklerinizin sonu anlamına gelmektedir, bu aynı zamanda kocanızın da hayatını karartacaktır. Çocuk doğurmayı engellemek için yüzlerce yöntem vardır. Bunlardan birisi ve uzun zamandır kullanılan en güzel yöntem arkadan birleşmektir, birinin klitorisinizle oynaması diğer bir yöntemdir, inanın bana sevgililerinizi bu yöntemlerle hem çok memnun edersiniz hem de kocanız hiçbir şey anlamaz, herkes rahat eder.

Büyük ihtimalle kocanız sizi kıçınızdan düzmek istediğini ilk teklif eden kişi olacaktır. O halde bu isteğine karşılık cevabınız asla negatif olmamalıdır. Birinin istemediğine başkası hemen göz dikebilir. Eğer çocuk sahibi olma korkusu sizi ya da partnerinizi sarmış ise ve bu tahmin edebileceğiniz gibi taşıyıcı olacağından kadında olmaktadır. İşte bu önerilerle şehvetin ateşini korumanız mümkün ve kolaydır. Buradan ayrılıp dünyaya açılmak istiyorsan," dedi mükemmel yaratık bakışlarını bana yönelterek. "Sen benim sevgili Juliettim, önerilerime dikkat et ve başka şeylerle kafanı karıştırma. Bütün bunlar elbette insanların önerdiği çözümlerdir ama inan bana seni kısıtlamadan doğa ile uyumunu sağlayacak mutluluklardır. Doğanın sana verdiği tüm güzellikleri sonuna dek değerlendirmelisin. Senin vücudun hayranlarının gelip tapınacağı bir kilisedir. Orospuluk sana sunulmuş olan hediyedir. İşte orospuluğun tadı ancak bağırsaklarına akan spermle çıkar. Tanrılar Tanrısı doğanın sana verdiği bu zevk dünyanın en yüce zevkidir ve bu zevki anne çocuğuna anlatmak, yaşatmak, öğretmek mecburiyetindedir.

Partner seçiminde her zaman için evlileri tercih etme-

niz gerekmektedir. Bu gizliliği sağlamakta oldukça önemli bir güvenliktir, çünkü o da sizin kadar korkmaktadır. Size önereceğim diğer tavsiye ise sevgililerinizi çarşaf değiştirir gibi değiştirmeniz gerektiğidir. Maksimum sayıda erkekle sevişmelisiniz. Çünkü inanın bana sayı arttıkça ateş de, zevk de yükselmektedir. Ve çocuklarım sadece tek bir penis size hiçbir şey vermeyecektir, bunu unutmayın. Tek bir koca ile olmaktansa bir bölük askerle sevişmeyi tercih etmelisiniz. Genellikle kocalar sizden duygusal yakınlık değil, fiziksel ilgi beklerler, bu nedenle fiziksel görünüşünüze önem vermelisiniz. Bu şekilde onu kendinize bağlarken diğer yandan ruhu bile duymadan aldatabilirsiniz. İşte burada tüm dünyanın sorunu yatmaktadır. Kadınların ve erkeklerin tüm dünyada ihtiyacı olan şey budur. Eğer bunu iyi kavrarsanız herkesin gözü önünde milyonlarca suç işleyerek, binlerce kez memnun olarak ve zevk de alarak kraliçeler gibi yaşarsınız.

Kıyafetinizde asla yirmi tane aşığınız olduğunu belli etmeyecek bir sadeliğin olması çok önemlidir. Saçlarınız olabildiğince zarif olmalıdır, gece elbiseleriniz de aynı şekilde şık olmalı. Sizi hem delice düzmek için can atmalılar hem de bundan çekinmeliler ki güvende olasınız. Toplum içinde asla kimseye gerçek yüzünüzü göstermemelisiniz ki ihtiyacınız olduğunda toplum sizi korumak için yanınızda olsun.

Eğer oğullarınız varsa, onları da kendi çevrenize uygun şekilde yetiştirmelisiniz. Onlar annelerine ihanet etmek için her zaman hazır beklerler. Fakat ergenlik dönemine girdiklerinde ilk tanıdıkları kadın siz olmalısınız. Ensest dünyanın en mükemmel zevklerindendir.

Kendi kendinize mastürbasyon yapmak yerine bunu kızınızın yapmasına izin verin, zamanla partilerinize katılmasına izin verin. O da sizin kadar sırları açıklamak istemeyecektir.

Yalnız yine de kimseye güvenilmemesi gerektiğini unutmadan akıllıca hareket etmek gerekmektedir. Bu dünyada bekarete ne kadar önem verdiklerini unutmadan kızın bekaretini bozmamaya özen göstermek gerekmektedir. Oh dostlarım size söylemek istediğim şey, sikin. Siz sikmek ve sikilmek için dünyaya geldiniz! Bu yasaklar sadece sikişmenin tadına varamayanların ortaya attığı şeylerdir. Siz en güzel ve en tutkulu günlerinizi yaşıyorsunuz ve bu günleri saçma yasaklara bağlı kalarak yaşamak size sadece mutsuzluk getirecektir. Şimdi hep birlikte, dünyaya sikişmek için geldiğinizi, sizi doğanın bunun için var ettiğini, sikişmediğiniz zaman ise doğaya karşı geldiğinizi tekrar edin. Oh sevgili dostlarım, sikişin! İnanın sizi doğa sadece bunun için yarattı. Bu günleri çok iyi değerlendirmelisiniz, bir gün gelip yaşlandığınızda, geçmişe bakıp geçirdiğiniz güzel günlerden memnun olacaksınız. Ahlaksız ve aldatma iç güdüsü sizin ruhunuzda var. Siz küçük kızlar öyle güzel bir yaşınızdasınız ki, bu günleri despot kurallara uymadan geçirerek kendinizi orospuluğun dayanılmaz güzelliğine bırakarak geçirmelisiniz. Yeniden söylüyorum, sikişin! Sikişin dostlarım! Bekaretiniz ve cehaletinizle çevrenizde hiç sevgiliniz olmaz yoksa. Erdemi tercih eden bir sevgili bulamazsınız. Zaman uçup gittiğinde, bir gün arkanıza baktığınızda ne kadar keyifli ve mutlu günler geçirdiğinizi göreceksiniz. Ve ayrıca götçülük her zaman özellikli tarafınız olacaktır

çünkü bunu sevmeyen erkek, dünyada yok gibidir. Onlara istedikleri anda kızınızı vermelisiniz, bunu ayıp sandıkları için birçok kadın cesaret edemez ama bu doğanın kadına sunduğu bir hediyedir.

Ya da peki bir an için götçülüğün gerçekten kötü olduğunu düşünelim, o zaman kadının ne ayrıcalığı kalacaktır? Oysa kadının en ünlü yeri kızıdır, diğer komşuları bunun ne kadar ayıp olduğunu düşünürken doğanın sesi ile hareket eden kadın her zaman komşularının kocaları tarafından gözde olacaktır. Bir kadınla erkek arasında geçecek her rezillik kadının ve erkeğin en yüce zevkleri tatması anlamına gelmektedir. Ama kadın hastalıklı kurallara bağlı kalmaya devam ederse ne mutlu olur, ne de çevresindeki erkekler tarafından beğenilir. İşte bu nedenle kadının eğitimi çocuk yaşından başlamalıdır, hiçbir şeyden utanmaması gerektiği, hiçbir şeyin aldığı zevkin ve mutluluğun önüne geçmemesi ona çocukluğundan itibaren öğretilmelidir.

İşte bu doğru eğitim sayesinde, kadın gerçeği keşfeder. Acı çekmez, zevkleri için yaşar, doymak bilmez kadınlığın ne demek olduğunu öğrenir. Her gün daha çok sevişmek ister, acı duymaz, çıldırtan zevklerin tadına varır. Tüm dünyanın önünde sevişecek güce sahiptir artık, kimseden çekinmez ve kimsenin düşüncesine önem vermez. Kalbini eğlendirmek için gereken tüm sarhoşluğa izin verecektir. Bir anlık zevk için her türlü tehlikeye kendini atabilir... Aklı baştan alan seksin güzelliğine varır. Adiliğin kanununda yanlış kabul edilen hiçbir yol yoktur, dostlarım. Zevk için yapılan her şeyin ne kadar doğru olduğunu, toplumun koyduğu kurallarla dalga geç-

menin ne kadar eğlenceli olduğunu göreceksiniz. İşte dostlarım bu tür bir kadın olmak için, size söylediklerimi deneyin, seçilen kutsal yolun ne kadar gereksiz olduğunu göreceksiniz. İşte içindeki kötü gücü fark eden kadınlar, gerçek kötülük ve ahlaksızlık olmadan hayatın tadına varamazlar. Onlar için bu bir gerekliliktir. Onlar için yasak yoktur ancak bu şekilde zevk alıp, orgazm olurlar. Acımasızlık ve kötülük seksi daha çok alevlendirir, inanın bana dostlarım biz kızların içinde yanan bu acımasızlık ateşi her türlü suçu işleyebilecek güçtedir. Kadının bu gücünü erkekler hayal bile edemezler.

İşte bu noktaya ancak felsefenin ışığında varabilirsiniz, dünyanın kendini mahkûm ettiği dini ideolojiler, insanlık için tam anlamıyla bir musibettir. Bu kutsal zırvalar tüm hayal gücünü, insanın tüm ateşini söndürmektedirler. Yalanın peşinden giden insanlık kendini sonsuz mutsuzluğa teslim etmektedir. Oh dostlarım, kendinizi isminize kara çalınacak diye ahlaksızlıktan soyutlamayın, yeni başlayacağınız küçük kötülük oyunları zaman içinde filizlenecektir. Erdemin, ahlaklı olmanın hiçbir gerçek anlamı olmadığını göreceksiniz, bu sadece insanlar içinde yaygın olan bir tür moda akımıdır. Bir yerlerde okuduğuma göre kötülük en büyük zevkmiş ve zaman içinde seksle birleşmiş ve dünyanın en baştan çıkarıcı, en tehlikeli oyunu haline gelmiş. Ruhu yücelttiği gibi, bedenin doyumsuz zevkler tatmasını sağlıyor. Pişmanlık duymamak için insanın kendini doğruya ve felsefeye inandırması gerekiyor. Bu pişmanlık sorunu da çözüldükten sonra insan gerçekten kendini mutlu hissediyor ve mutlu oluyor. İşte bu mutluluk insanın tüm hayatına yansıyor. bunu herkes ya-

pabilir ve herkes aynı şekilde mutlu yaşamanın tadına varabilir ama mutluluğu erdemin, ahlakın cehennem çukurunda bulmak imkansızdır... Fakat benim söylediğim nedir? Şu ahlak tabusu içinde zevkli bir yan var mı? Hayır dostlarım, hayır, iffet kesinlikle bizi mutlu etmek için yapılmamıştır. Erdemli olarak mutluluğu bulduğunu savunan kişi, yalan söylüyordur. Bu onun içine düştüğü illüzyondan başka bir şey değildir. Kendi açımdan sizi temin ederim ki, tüm ruhumla erdemden nefret ediyorum. Bugün dünde olduğu gibi ahlak tabularından nefret ediyorum, en gerçek zevki ahlaksızca tüm bedenim, tüm ruhum ve kalbimle tattım. Ben tam bir orospuyum ve bundan zevk alıyorum. Sizinle konuşurken, size bunları anlatırken bile tüm bedenim yanmaya başlıyor, ateşin ruhumun en yüksek noktasına ulaştığını hissedebiliyorum. İstediğim tek şey sizlerle birlikte bu duyguyu tadabilmek! İnanın bana benim için yol kenarlarını süsleyen orospu kızlar çok daha değerlidir. Orada oturup sadece zevkleri için bekliyorlar, hiçbir şeyden korkmuyorlar. Kalbi şehvetle atmayan bir insan aynı zamanda yaşamıyor demektir. Bu zevkleri tadan birinin başka neye ihtiyacı olabilir ki? Bundan daha yüce başka bir duygu var mıdır? Tanrı inancının ve ahlak anlayışının bizim için ne büyük hata olduğunu görelim ve doğanın bize sunduğu mutluluğa açılan kapılara doğru gidelim; haydi hep birlikte doğru yoldan gidelim."

"Ah Siktir! Penisleri yine dimdik" diye bağırdı fırtınalı Delbéne, "Havalanmış ve yeniden canlanmışlar, onları aynı şekilde tutun çünkü onları içime almak istiyorum. Gelin güzel dostlarım, gelin ve kıçımı düzün, kıçım çok

aç ve çok susuz; baştan çıkmış kıçımın en derinlerine zehirlerinizi akıtın, eğer bu gerçekleşirse sakatatlarımda yanan ateş biraz olsun durulacaktır. Buraya gel Juliette, onlar içimdeyken, küçük sığınağını emmek istiyorum, yüz üstü çömel. Volmar seni sevmek istiyor, onları azdıracaksın, sağ elinle Flavie'yi ve sol elinle de Laurette'nin kalçalarına acı veren çimdikler at, haydi."

Oyun başlamıştı, Delbéne'nin sevgilileri sırayla onunla arkadan birlikte oldular. Volmar gelip ıslandıktan sonra Madam benimkini hızla ağzına aldı en son Laurette gelmişti.

Baş rahip beni hemen kendine almış ve yapay penisi içime sokmuştu. Çok büyük bir şeydi; acımasız baş rahibe bana beyefendilerin sözünden çıkmamam gerektiğini söylemişti böylece daha sert bir süreç başlamış oldu.

Laurette menzilin ortasına geçti. Hareketsiz bir şekilde taşa uzandı, yer çok sert olduğu için vücudu acıyordu, pozisyonu yataydı, sadece arkasından destek alabiliyordu. Ardına kadar açık olan bacakları iplerle bağlandı, kolları başının üzerinden bağlandı. Bu şekilde vücudunun en leziz noktaları çok net ve rahatça içine girilir bir pozisyona gelmişti. Ondan önce Téléme oturuyordu ve kızın güzel başını tutarak, debelenmeden durmasını sağlıyordu, bu şekilde başı papazın ellerinde iken sanki birazdan boynu vurulacakmış gibi bir görünümü vardı. Bu görüntü karşısında acımasız madam zevkten kıvranmaya başlamıştı. Ben madamın vajinasında iken Ducroz çoktan içime girmişti bile. Bir süre içimde gidip geldikten sonra, boşalmasına karşı çıktığım için bana sinirlendi ve hiç zaman kaybetmeden Laurette'nin içine girip vajinasına boşaldı,

kız henüz çok küçüktü ve bu onun için çok fazlaydı, ağlamaya ve acılar içinde kıvranmaya başladı, benim yarığım sekiz inçti ve bu bana cesaret vermişti. Zaten ereksiyon halindeydim ve ne kadar mükemmel olduğuma kendimde inanmaya başlıyordum, hemen tutkulu bir aşık oluvermiştim. Küçük kızın içine giren alet onun kızlık zarını patlatmıştı ve her yere kan sıçrıyordu; barbar adam küçük kızın içinde gidip gelmeye devam ediyordu, kız haykırıyor ve acı ile ağlıyordu. Bu tablo karşısında Laurette'nin ne kadar güç bir hayata adım attığını fark etmek hiç zor olmamıştı. Ducroz, durumun ciddiyetini fark edince baş rahibeye baktı, kadın ima ile başını salladı, işte bu devam et demekti.

"O küçük orospu hepimizin!" diye bağırdı. "Onu boşta bırakmayın. Ben ona yeterli gelmiyorum, hatta o kimseyi beğenmiyor. Bu yüzden ona her istediğimi yapıyorum."

Tüm bunları anlatmanın benim için büyük cesaret olduğunu anlayabiliyorsunuzdur. Bu sırada Laurette bayılmıştı ve Ducroz onu bırakıp bana arkadan girdi. Téléme ise başını bacaklarının arasında tuttuğu yeni ayılmaya başlayan Laurette'nin ağzına aletini sokuyordu.

Aletini kızın ağzına sokup çıkarırken Delbéne'ye doğru dönüp, "Madam," dedi. "Kızın kesinlikle yardıma ihtiyacı var."

"Onun sadece düzülmeye ihtiyacı var," dedi baş rahibe, "evet ve ben ona bunun her şeklini yaşatacağım."

Etrafımda olup bitenleri incelemeye devam ettiğim sırada Ducroz kıçımda gidip gelerek deliğimi iyice esnekleştiriyordu. Büyük mutluluğa hepimiz aynı anda ulaşmış-

tık, ben Laurette'ye kendi spermimi bıraktığımda, Ducroz da benim anüsüme gelmişti, bu sırada Téléme kendininkini kurbanının göz yaşları arasında yüzüne boşaltmıştı, kızın tüm yüzünü kaplamıştı.

O kadar çok yorulmuştuk ki Laurette'ye ancak biraz ilgi gösterebildik. Etrafını sardık, tokatladık, yumrukladık, çimdikledik, her yeriyle oynadık, tüm bunların sonunda Laurette küçük bir yaşam belirtisi gösterebilmişti.

Delbéne, "Neyin var, senin? Sen çok zayıf ve kahrolasıca bir orospusun."

"Madam, daha fazla dayanamıyorum" diye haykırdı küçük kız. Bacaklarının arasından kan akmaya devam ediyordu. "Çok canım yanıyor, ölmek üzereyim."

"O kadar çabuk ölmezsin" dedi Madam ciddiyetle, "Sabırlı olursan tüm yaraların iyileşecektir, sana yardım edeceğiz."

Hemen kanı durdurulan Laurette temiz iplerle yeniden bağlandı ve göbeğinin üzerinde yatırıldı; küçük deliği çok rahat bir konumdaydı artık, Delbéne ile iki yardımcısı yine hedefi belirlediler ve bende yine hazır bekliyordum.

Delbéne'nin Volmar ve Flavie tarafından tatmin edildiği anda aldığı zevk, diğerleriyle aldığı zevkten çok daha üstün görünüyordu. Biri madamın meme ucunu emerken diğeri klitorisini emiyor, ısırıyor, kenarlarını yalıyordu. Volmar biraz geride durup baş rahibenin kıçına üç parmağını birden sokup çıkartıyordu. Orospunun vücudunun her yeri zevki tadıyordu, bakışları ise bana kilitlenmişti. Beni baştan çıkartıyordu, böylece bende hemen partiye katıldım. Téléme benim içimde iken ben de La-

urette ile oynamaya başladım. Ducroz'da klitorisimle oyalanmaya başladı. Fakat iki saatlik durmadan süren çalışma deliğimi çok esnetmişti ne kadar uğraştıysam da onu eski haline getirememiştim. Delbéne durumu fark etmişti ve Duroz'dan işini küçük kız üzerinde yapmasını istedi. Böylece Ducroz kızı alıp klitorisini emmeye başladı, onda gençliğin ve toyluğun tadına varıyordu. Sonra Madam ondan işini benim üzerimde tamamlamasını ve bende boşalmasını istedi.

Baş rahip aletini çıkarırken, "Yüce İsa!" diye haykırdı aleti çok büyümüş ve sertleşmiş görünüyordu, az önce alamadığı zaferin acısını çıkarmak istiyordu. "Bana Juliette'yi getirin" diye haykırdı.

Delbéne, "Hayır" dedi. "Juliettemin kıçı şimdi Téléme'nindir. O da Juliette'den çok hoşlanıyor ve onun da haklarını korumam gerekiyor. Fakat bu kadar çok istiyorsan, gidip Volmar'ın yanan kıçını al. Al, sana ateşli fahişenin kıçını veriyorum, sen onu becerirken o da benimle ilgilenecek."

Volmar, "Siktir, evet bunu istiyorum hemen gel, deliğimi arala ve içime gir, çabuk ol, bekleyemiyorum, sevişmek için hiç bu kadar istekli olmamıştım" dedi.

Oyuncular yerlerini almışlardı ve yeni bir oyun başlıyordu. Zavallı Laurette beni bırakmıştı, belli ki acısı çoktu ağlıyor ve acı dolu çığlıklar atıyordu. Fakat Téléme kıçımın içine bir ayak büyüklüğündeki aletini sokmuştu, Delbéne ise düzüşmenin tadını çıkarıyordu, Laurette'den ise yine kan gelmeye başlamıştı. İşte o an Delbéne'nin acımasız karakteri yeniden ortaya çıkmıştı.

Kızdan uzaklaştığımı görünce, "Hayır, onu bırakma ve

devam et!" diye bağırdı. "Henüz gelmedik, onunla oynamaya devam etmeni istiyorum. O küçük orospunun bize katılması gerekiyor."

"Fakat o ölüyor"dedim.

"Ölmek mi, ölmek mi? Saçmalık, bu sadece onun oynadığı komediden başka bir şey değil. Ve ayrıca bir orospu olmuş olmamış, bunun benim için önemli olduğunu mu sanıyorsun."

Her şeyi anlamaya başlıyordum, doğa beni geçekten eğitmeye başlamıştı ama kat etmem gereken daha çok yolumun olduğunun da farkındaydım, elimi içine soktum ve işime devam ettim, sonunda herkes zevk haykırışları içinde ardı arda boşalmıştı. Ben de üçüncü kez boşalmıştım.

Baş rahibe Laurete'ye yaklaşarak, "Bakalım sorun neymiş, "dedi. "Yaşam onun bedenini terk mi etmiş?"

Ducroz, "Hiçbir sorun yok, eğlence başlasın o da böylece kendine gelir, merak etmeyin ben onun bacaklarının arasını emerken kesinlikle hayata dönecektir" dedi.

Téléme "Haydi bir araya gelelim" diye devam etti. "Ben onunla oynarken, Delbéne benim kıç deliğimle oynasın ve ben de Volmar'ınkini ağzıma alacağım. Juliete Ducroz'u emsin, Ducroz'da leziz dilini Flavie'nin içine soksun."

Proje hemen hayata geçirilmişti ve ben ikisinin dinmek bilmeyen şehvetini tatmin ederken bir yandan Laurette'yi hayata döndürmeye uğraşıyordum.

"Oh en sevdiğim, bebeğim" diye seslendi Delbéne bana. "Her işi bir anda yapabilme kabiliyetine sahipsin."

"İşte bu yüzden benim meleğimsin" dedi. "Yarın seni

yeni yerin için hazırlayacağım, Laurette ise rahibe manastırında kalacak. O bizim olacak Juliette ve onu dünyaya çıkarmayacağım."

"Onunla ne yapacaksın?" diye sordum, merakla. "O tabii ki bizim kurbanımız olacak. Sevgili Juliette yine de anlayamadın mı, neler olduğunu? Her zaman geride kalan iyi olandır. Neyse bebeğim senden sabırlı olmanı istiyorum, nasılsa sonunda her şeyi anlayacaksın. Haydi bir şeyler yiyelim."

Seks partisinin yapıldığı küçük odadan ayrıldık ve salona geçtik burada masaların üzerinde harika etler ve şarap vardı. Yerlerimizi aldık... Laurette bize hizmet etti! Sonunda kızın gruptaki yerini anlamıştım, bu küçük zavallı fahişe sadece kullanılan bir kurbandan başka bir şey değildi. Hata yaptığı veya hızlı servis yapmadığı zaman ona vuruyor, çimdikliyorduk ama bizi tatmin edemediği sorun çıkardığı zamanlarda ise ona büyük acılar çektiriyorduk.

Yerin altında hava oldukça sıcaktı, biz kadınlar çıplaktık; erkeklerde aynı şeklide çıplaktılar, onları hiç yalnız bırakmıyor ve içimizde olmak için delirmelerini sağlıyorduk. Benim kıçım için Ducroz ve Téléme yarışıyorlardı. Yemekte Volmar çok içmiş ve sarhoş olmuştu bu haliyle Venüs kadar çekici görünüyordu. Onları sırtüstü yatırdı ve deli gibi aletleriyle oynamaya başladı amacı bir an önce boşalmalarını sağlamak ve spermlerinin tadına bakmaktı.

"Buna bir son verelim artık" diye emretti Madam, "Karışımda Juliette'nin işemesini istiyorum yoksa hiçbir şey yapmanıza izin vermeyeceğim."

Büyük çorba kasesine işedim ve kase kızların elinde dolaşmaya başladı, sonunda kalanı da erkekler içtiler. Bu madamı çılgına çevirmişti, bir tabutun içine kurbanı koymak ve onu yumruklamak istiyordu. Hepimiz bunu onayladık. Ayağa kalktık, yeri belirledik, kandilleri yaktık ve Delbéne onu tabuta koymadan önce zehirden damla, damla içirdi. Yere yığılan kurbanın vajinasını kutsadı. İlk olarak Ducroz içine girdi. Biz hepimiz izleyici durumundaydık, bu korkunç bir görüntüydü, onu öpüyor, okşuyor, klitorisini gıdıklıyordu. Birden Delbéne bağırmaya başladı, "Tanrım bu nedir? Juliette! Flavie! Volmar!"

Fakat hiçbirimiz onu duyacak durumda değildik ve ona cevap vermedik. İlk başta tüm bu patırtının neden olduğunu anlayamamıştım. Bunun tek nedeni içeri giren bir baykuştu; oysa ki kapalı karanlık yerlerde hep olan bir şeydi. Kandillerin ışığına doğru uçuyor, iri kanatlarını çarpıyordu. Başka bir şey hatırlamıyordum sonunda kendime geldiğimde yatağımda olduğumu fark ettim, yanımda Delbéne vardı nasıl olduğumu görmek için beni görmeye gelmişti. Önce iki adamı göndermiş, sonra bizleri küçük odalarımıza yollamıştı.

Delbéne, "Bütün bu olanlar inanılmaz" dedi. "eğlencemize sonra ki akşam yine devam edeceğiz, adamlarımız gelecek ve kandiller yanacak."

"Ve Laurette, o nasıl madam?"

"Laurette? O mahzende bebeğim. Onu orada bıraktık."

"Ne? Nasıl sen..."

"Merak etme, henüz bir şey olmadı, dün yarım kalan işimizi, yarın tamamlayacağız."

"Oh, gerçekten Delbéne sen çok acımasızsın..."

"Hayır tam olarak öyle değil. Sadece tutkularım çok güçlü ve bu yüzden benim için hiçbir şeyin önemi yok. Bu bana doğal olarak verilmiş bir şey ve ben de içgüdüsel olarak benden doğal olarak istenileni yerine getiriyorum. Oh Juliette yeniden kendini toparlamalısın, ayağa kalk ve benim odamda akşam yemeğimizi yiyelim, bu sırada biraz da sohbet ederiz."

Yemeğimizi bitirdikten sonra Delbéne benden sandalyemi yanına çekip oturmamı istedi. "Beni dehşetin ortasında o kadar sakin bulduğun için şaşırmış görünüyorsun. Şimdi izin ver sana bunun nedenini açıklayım. Senin de sonunda duygusuz olacağını umuyorum. Dünkü felaketlerden çok etkilenmiş gibi görünüyordun ve beni zavallı Laurette'ye olan davranışımdan ötürü suçladığını anımsıyorum.

"Oh, Juliette tüm kuşkularından sıyrılmanı istiyorum. Doğa her şeyi planlar. Güzelliği ve meziyeti verdiği gibi çirkinliği ve kabiliyetsizliği de verir. O küçük kız dünyaya beceriksiz olarak geldi ve bunu kabul etti. Yine doğal olarak güneş bize ışığını sunmuş ama ona karanlık yüzünü göstermiş. Bu sebeple o şimdi olması gereken yerde ve bizde zevkin en güzel anlarını paylaşmak için bir aradayız."

"Fakat" diye sözünü kestim, "Delbéne sen acı içinde olduğunda sana şefkat gösterecek birine ihtiyaç duymaz mısın?"

"Ben mi? Ben acı çekmenin ne demek olduğunu iyi bilirim" diye cevapladı düşünür edasıyla, "ve kimsenin desteğine ihtiyaç duymam. Bana doğal olarak verilmiş bir güç var ve bu birçok erkekte bile rastlanamayan tür-

den özel bir yetenek. Ayrıca içimdeki bu gücü kendim de geliştirdim ve eğittim. İşte bu yüzden bu kadar soğukkanlı olabiliyorum. Hastaya yardım eden birisi de sonunda her zaman için kendisi hasta olmuştur. Çünkü o doğanın yüce kuralına karşı gelmektedir. Hastalık hasta olan kişinin kaderidir ve ona yardım eden kişi yüce kanuna karşı gelmektedir. Ah, Juliette şimdi bizim yapmamız gereken en önemli şey, bize doğa tarafından sunulan her şeye karşın özenli olmak ve sana hediye edileni korumayı sakın unutma. Bir şey bir insanı çok etkilerken diğerini daha az etkileyebilir. Bu doğal bir olgudur. İşte bu yüzden yaşadığımız şeyin kesinlikle aramıza girmesini, mutluluğumuzu ve huzurumuzu bozmasını istemiyorum."

"Bu duygusuzluk suç işlemek anlamına geliyor" diye sözünü kestim.

"Ne var bunda? Bizi ne mutlu ediyorsa onu yaparız, başka bir şeyin önemi yok. Ve ben ancak bu şekilde mutlu olabiliyorum, işte bu yüzden suç, ahlak dışı olmak benim bir parçam. Doğa bana mutlu olmamı emrediyor. Ben de bu şekilde mutlu oluyorum. Doğa bana özel arzular vermiş ben de bu arzularımı doyurmak zorundayım. Ayrıca onun bu acımasızlığa ihtiyacı vardı çünkü bu ona verilmesi gereken şeydi ve bende ona istediğini verdim."

"Bu tür konuşmalar çok uzayabilir..."

"Burada kesmek daha doğru olacak" diye katıldı Delbéne. "Bu tür konular yaşanıp, öğrenilmedikçe kolay anlaşılamaz ve bilinemez."

"Biri diğerinin yaşadığı acılardan dolayı memnun olabilir mi?"

"Bu hayatta beni diğer insanların neler hissettikleri hiç ilgilendirmiyor. Şu kardeşlik ve birinin diğerini koruma dürtüsüne hiç anlam veremiyorum."

"Ne yani sen doğanın en önemli gerçeğini kabul etmiyor musun?"

"Dinle beni Juliette... gerçeği söylemek gerekirse, bu kızın bir yol göstericiye ihtiyacı var..."

Konuşmamızın arasında Madamın dalkavuğu annem tarafından yollanmış olan acil bir telgraf getirmişti onu hemen baş rahibeye, yani Delbéne'ye verdi. Telgrafta babamın çok hasta olduğu yazıyordu, kardeşim ve ben eve çağırılıyorduk.

"Yüce Tanrım!" diye bağırdı Madam Delbéne. "Tam zamanı yani, şimdi oraya gideceksin aradan en az on gün geçtiğinde annenin rahmindeki kadar bakire bir kız haline geleceksin. Meleğim tam eğitimini tamamlayacağım sırada bu olmamalıydı."

Sonra birilerini Justine'i bulmaları için gönderdi ve her ikimizi de hizmetçiye teslim edip isteksizce yola koyulmamızı sağladı, bize olabildiğince çabuk dönmemizi tembih ederek, vedalaştı.

Babam ölmüştü. Bilirsiniz felaketler bir başladı mı ardı arkası kesilmez, onun ölümünden bir ay sonra da annem öldü. Baş rahibe ile aramda geçenler hakkında hiçbir şey bilmeyen Justine de neredeyse bir kadın olacak kadar büyümeye başlamıştı. Mükemmel vücut hatları şekillenmeye başlıyordu, dostlarım o leziz tazeyi anlatmaya sonra devam edeceğim.

Delbéne beni ilk gördüğünde, tavrı çok rahattı. "Çocuğum bu dünyada birlikte yaşayan iki insan bu dünyadan

da birlikte gittiler, bence yaşadığın bu olayı hemen unutmalısın. Sana Euphrosine'i hatırlatmalıyım, biliyorsun şimdi içinde bulunduğu durum çok açık. Kendini boyundan büyük çok yeni bir kariyerin ve ilerleyişin içine bıraktı, biliyorsun. Şimdi senin de onun yolundan gitmen gerektiğini düşünüyorum. Artık paraya ve bir mevki sahibi olmaya ihtiyacın var ve bunu ne sana ne de başkasına kesinlikle sağlayamam" demiş ve şaşkın bakışlarım karşısında arkasını dönüp, beni ortada o halde bırakarak sessizce uzaklaşmıştı... İçinde kaldığım durumdan dolayı oldukça sinirliydim ve sakinleşebileceğimi sanmıyordum, gücümü yeniden toparlamaya çalışıyor, çaba harcıyordum...

Kötü kadının öğüdünü dinlemeliydim ne de olsa o daha tecrübeli ve yaşlıydı. Şans eseri Euphrosine'in bize çok önce sözünü ettiği kadının adını ve evinin adresini hatırlamıştım. Tanrım hiçbir zaman onun gibi olacağımı düşünmezdim ama bu konuşmadan bir saat sonra o kapının önündeydim.

Madam Duvergier, çok içten bir selamlamayla beni karşılamıştı. Bana çok kız tarafından aldatıldığını, onlara güvenmekle hep hata yaptığını hatta son olarak kız kardeşi tarafından bile aldatıldığını anlatmış, sürekli dert yanmıştı.

Konsomatris ev sahibimi bulduğumda kendimi hiç düşünmeden onun ellerine teslim ettim. Biraz toparlanıp yalnız kalıp düşündüğümde nankör Madam Delbéne'den ayrılmış olduğumun farkına varabilmiştim. Vay canına demiştim kendi kendime, başıma gelen felaketler karşısında bana karşı ne kadar kalpsizdi. Zengin Juliette fakir

Juliette olduğunda o da nasıl bir anda değişivermişti. Bu onun sefalete sırtını dönmüş olduğunu ve zenginliğe ne kadar düşkün olduğunu gösteriyordu. Evet ben de bu yoksulluktan ve sefillikten nefret ediyordum fakat bu durumdan kurtulmayı başaracaktım, acı verici sonuçlardan korkmamak gerekiyordu.

O baştan çıkarıcı kadın hiçbir şeyden korkmamayı ve hiçbir şeyden en ufak bir etki bile almamayı başarıyordu, bunu ben de öğrenmeliydim. O çok güçlü ve akıllıydı ben de olan çocuksu taraf onda yoktu. Madam Delbéne Fransa'nın en önemli ve tanınmış manastırında baş öğretmendi ve kazancı altmış bin paundu buluyordu. Saray halkından çok güçlü dostları vardı, saygı duyulan ve sevilen bir kadındı. Benim gibi bir fakiri reddedecek kadar kalpsizdi ve bu haksızlıktı ama bunun için elimden hiçbir şey gelmezdi. Onun bana verdiği eğitim kalbimi çürütmüş ve aklımı değiştirmişti. O bir şeytandı ve ben şeytan tarafından eğitilmiştim. Toplumdan farklı olmayı, şehvetin yoluna kendimi adamayı, insanları bu şekilde nasıl etkilemem gerektiğini öğrenmiştim.

On beş yaşında bir kızın düştüğü bu durum sanırım hepinizi etkilemiştir. Ben de oturup ilahi takdirin bundan sonrası için bana getireceği her şeye hazır halde beklemeye başlamıştım. Ödeyeceğim bedel de pek umurumda sayılmazdı.

Kuşkusuz çok iyi bir çıraklık dönemi geçirmiştim; tüm o zorlu günlerin ödülünü alacaktım, bu yüzden dostlarım yaşamımla ilgili tüm ayrıntıları gözlerinizin önüne gerçekçi bir perspektifle sermek istiyorum, yaşadığım müstehcen olayları anı anına sizinle paylaşacağım.

Markiz, "Madam buna inanmayı reddediyorum" diye lafa karıştı. "Hayretten konuşamayacak kadar şaşkına döndüğümü itiraf etmeliyim, kendinizi bir an bile bu şekilde tehlikeye attığınıza inanamıyorum. Bizim başarımız, bizim davranışımız..."

Madam Comtesse de Lorsange, "Affet beni fakat bu her iki cins için geçerlidir" dedi.

"Madam, madam hayır böyle demeyin."

"Duvergier, erkeğin ve kadının isteklerini özensizce karşılar."

Markiz, "Gerçekten, karşı cinse ilgi duymak ve toplu seks sizi heyecanlandırıyor mu? Kadınların daha yetenekli olduklarını düşünüyoruz ve sizin gibiler bunu denemek için sabırsızlanıyorlar."

Madam Comtesse, "Bu doğru ben her zaman yeni denemeleri, monotonluğa tercih ederim. Basit olmak yerine adi olmak bence daha iyi."

Markiz, "Müthiş" dedi şehvetten, hızlı çalışan bir makine gibi nefes alıyordu, "fakat bütün bunların bizim içimizden geldiğine inanıyor musunuz? Yoksa sadece konuşmuş olmak için mi konuşuyoruz?"

Çekici Comtesse, "Dostum, sence ben hevesli görünmüyor muyum? Öyle ki bunu kabul etmeyen bir kadına bile kabul ettirebileceğime inanıyorum ya da en kötü ihtimalle bir noktada anlaşabileceğimizi düşünüyorum."

"Fakat haksız olduğun bir taraf var" diyen Markiz Juliette'yi çekici bakışlarıyla süzmeye başlamıştı, birbirlerinden çok hoşlandıkları belli oluyordu.

Diğerlerinden ayrı Justine ile olan Şövalye, "İtiraf etmeliyim ki henüz tam olarak sertleşmedim. Ama bunun

önemi yok çocuğum yanıma gel, küçük güzel kız, diz çök ve beni em sonra da bana amının değil kıçının marifetlerini sunmanı istiyorum" dedi. Justine'in boyun eğdiğini fark edince, "evet bu kız benim için çok uygun," dedi.

Şövalyenin tadı güzel olmalıydı. Markiz Juliette'e dönüp ondan hikâyesini tamamlamasını istedi. Her şeyi öğrenmek için sabırsızlandığından Juliette hikâyeyi hızla anlatmaya başladı; sessizlikten faydalanan Madam de Lorsange kendi hikâyesini anlatmaya başladı ve tüm dikkatler yeniden onun üzerinde toplanmıştı. Hikâye şöyle idi:

Madam Duvergier ilk başta yurtdışından altı kadın getirmiş, daha sonra kendine iki tane Herkül kadar büyük 5 metre sekiz inç boyunda dalkavuklar seçmiş, iki tane de toplu ve karışık sekslerle olmaktan hoşlanan çok tatlı, on dört on beş yaşlarında delikanlılar tutmuştu ve bunlar çoğunlukla kadınlarla farklı şekillerde birlikte olurlardı.

Madam Duvergier'in evi çok hoştu, bir avlusu ve evin iki tarafında bulunan çok güzel bir bahçesi vardı. Randevusu için gelenler gizlilik altında bekletiliyordu, mobilyalar mükemmeldi, kızları ise çok çekiciydi. Gerçekten Paris'te bu ev kadar kaliteli ve güzel zaman geçirilebilecek bir yer daha yoktu. Madam Duvergier'in kızları çok pahalı ve seçkindi. Evde her zaman hazır en pahalı ve kaliteli şaraplarla donatılmış sofralar bulunurdu. Yemekleri mükemmel olurdu. Duvergier asla on louis'ten aşağıya müşteri kabul etmezdi. Müşterileri her zaman Lordlardan olduğu için polis tarafından hiçbir zaman rahatsız edilmezdi. Madam her zaman doğal olanın ve memnuniyetin yanındaydı.

Altı hafta boyunca hiç durmadan hatta Madam Delbéne'nin yanında olduğundan daha çok her gece, pomatlarla kendimi koruyarak çalışmıştım. Burada orada olduğumdan daha acınacak durumdaydım. Kız düşkünleri tarafından bir parça leziz dana pirzolasından farkım yoktu. Şimdi sizlere Dük Stern'le yaşadığım farklı anları anlatmak istiyorum.

En basit kıyafetlerimle, küçük bir sokak kızı gibi yola koyuldum. Pahalı apartmanların arasından geçerek Dükün beni beklediği camlı odaya ulaştım. On sekiz yaşındaki, yakışıklı erkek hizmetçisi onun yanındaydı ve yüz ifadeleri çok komik görünüyordu. Hiçbir soru sormadan şehvetli herif beni önüne aldı. Önünde duruyordum, kanepeye oturdu ve uşağının penisi ile oynamaya başladı. Bu sırada benimle konuşmaya başlamıştı:

"Senin hem ruhu hem de vücudu kolayca coşturduğun doğru mu?"

"Evet, efendim bu benim için yemek, yemek kadar kolay."

"Oh mükemmel!" dedi uşağının elini oynaması için kendi penisine götürürken. "Seni annen mi satıyor? Bu tür şeyler benim için çok önemlidir."

"Evet!"

"Çok iyi! Peki kız kardeşin var mı?"

"Bir tane Lordum."

"Peki onu neden göndermediler?"

"O evi terk etti, sefaletten kaçtı. Başına ne geldiğini bilmiyoruz."

"Ha siktir, buna inanamıyorum! O bulunmalı. Nerede olabileceği hakkında bir fikrin var mı? Kaç yaşında?"

"On üç."

"On üç! Korkunç, korkunç ama tam bana göre Tanrı zevklerimi iyi bildiği için bu yaratığı bana göndermiş olmalı."

"Fakat, efendim onun nerede olduğunu kimse bilmiyor."

"On üç! Korkunç. Keşke o da burada olsaydı. Lubin, kızı soyda bir bakalım."

Bu emir gerçekleşirken Dük kendi ganimeti ile oynamaya başlamıştı, aleti görülemeyecek kadar küçük ve pörsümüş bir haldeydi. Sonunda çıplak kalmıştım, Lubin beni dikkatle inceledi ve sonra efendisine her yerimin iyi durumda olduğunu söyledi.

Dük, "Bana arkasını göster" dedi.

Ve Lubin beni divana yatırarak bacaklarımı ayırdı efendisine beni çok esnek ve çekici olarak tanıttı. Hatta şimdiye dek bu sektörde tanıdıkları arasında en iyi olduğumu söyledi.

Stern, "Peki ya diğer tarafı?" diye mırıldandı ve parmağını kız deliğime soktu.

"Hayır lordum sanırım o kadar iyi sayılmaz" dedi.

Soylu adam, "İyi görünüyor" diyerek beni kollarına aldı ve bacaklarından birinin üzerine oturttu. "Çocuğum görüyorsun işte işimi kendim yapamıyorum. Aletimi elle, yumuşak ha? Bir bez parçası kadar gevşek değil mi? Eğer sen Venüs isen, onu sertleştirmek için hiç uğraşman gerekmeyecek. Şimdi silahımı güçlendir bakalım. Beni hazırla, ben de senin pezevengin olacağım. Bu işi başkasının yapmasına bayılıyorum, düşüncesi bile beni rahatlatıyor."

"Oh efendim" dedim aletin elimin içinde büyüyor ol-

ması beni korkutmuştu. "Oh efendim bu yaratık beni darmadağın ediyor, kasılmalarına dayanamıyorum."

Bir yolunu bulup ondan kurtulmaya çalışmıştım ama Dük buna izin vermemişti.

"Gel, gel buraya küçük kızların itaatkar olanlarını severim. Beni memnun etmek için ne kadar zaman gerekiyorsa o kadar uğraşmanı istiyorum. Gel ve Lubinimin kıçını öp, şimdi," dedi ve Lubin'in kıçını bana doğru uzattı.

"Güzel bir kıç değil mi? O halde öp onu."

Benden istenileni yapmıştım.

"Tamam şimdi diğer tarafını dönsün ve sen de onun yarağını öp."

Yine benden istenileni yerine getirmiştim.

"Tamam şimdi hazır oldu, uzan şöyle..."

Beni kaldırdı, uşağını yaklaştırdı ve adam büyük kamışını döl yatağıma değecek şekilde içime soktu. Boğazımı delen korkunç bir çığlık attım, bu sırada Dük kıç deliğimle oynuyordu ve ben ağlıyor haykırıyordum; kaslı Lubin efendisinin boşta kalmasını istemediğinden onu arkasına aldı. Dük uşağına arkadan girdiği sırada uşağı hâlâ benim içimde gidip geliyordu. Uşak bir süre sonra bana acıyla karışık bir zevk vermeye başlamıştı. Çok uyumluydular Dük uşağına arkadan baskı yaptığı anda uşakta bana baskı yapıyordu.

- "Tanrım, siktir!" diye bağırdı Dük, henüz gelmemişti. "Lubin, bugün çok hızlısın, seni bu hale getiren ne? Bu tarz seni her zaman bu kadar çok heyecanlandırıyor muydu?"

Dük, "Yanıma gel genç kız" dedi aletini ellerime bı-

rakırken, ve sen Lubin göbeğinin üzerinde koltuğa yatmanı istiyorum. Seni gidi aptal kız," dedi bana. "Sinirli aletimi bırak şimdi ve arkama geçip kıçıma iki hatta üç parmağını birden sok."

Azgın adamın her isteğini yapmıştım; neredeyse otuz farklı pozisyon denemiştik, muhtemelen daha önce hiç yaşamadığı kadar çok zevk almıştı.

Eve geri döndüğümde arkadaşlarımdan biri olan on altı yaşındaki güzel Fatima başımdan geçenleri dinlediğinde gülmeye başlamıştı. "Bu hergeleler çok zengindirler ve önemli olan sadece onların sahip oldukları para. Aslında şansımız olduğunda neden paralarını çalmıyoruz ki? Bizim içinde bulunduğumuz durumda bunun adı hırsızlık değil."

"Bence bu çok yanlış."

"Neden, ara sıra yapılabilir" dedi Fatima "çünkü bu senin işin. Sana bunu öğreteceğim. Yarın sevgilimle şehirde akşam yemeği yiyeceğim. Madam Durvegier'den senin için izin isteyeceğim. Böylece Dorval'ın bu konu hakkında neler söylediğini dinlersin."

"Orospu" diye bağırdım. "Beni bozacaksın, ben bu tür tehlikelerden uzak duruyorum... Ama tamam sen benim en değerli dostlarımdan birisin, o halde yapalım şu işi. Peki ama Duvergier bana izin verecek midir?"

"Hiç endişe etme, sen o işi bana bırak."

Sonra ki sabah erkenden bizi götürmek için kapıya araba geldi ve La Villette'ye doğru yola koyulduk. Gittiğimiz ev çok ıssız bir bölgedeydi. Kapıda bizi uşak karşıladı ve çok iyi döşenmiş bir odaya aldı sonra arabamızı geri gönderdi. Bu sırada Fatima gerçekleri şakımaya

başlamıştı.

"Nerede olduğumuzu biliyor musun?" diye sordu gülerek.

"Hiçbir fikrim yok."

"Çok farklı ve seçkin bir adamın evindeyiz. Sana onun benim sevgilim olduğunu söylerken yalan söylemiştim. Buraya iş için çok sık gelirim. Buradan kazandığımı Duvergier bilmez. Kazandığım benimdir. Fakat işim çok risklidir..."

"Ne demek istiyorsun? Çok merak ettim..."

Fatima, "Bu ev Paris'in en önemli hırsızlarından birine ait, beyefendi yaşamak ve zevklerini tatmin etmek için hırsızlık yapar. Bunu sana o çok daha iyi anlatacaktır. Yaşam felsefesi hırsızlık olan bir insan ve sana bunun ne demek olduğunu anlatacaktır. Çaldıktan sonra kendine gelebiliyor. Bizlerin hırsızlık yapmasını da onaylıyor, bizden de bir şeyler çalmak isteyecektir, bu onun için eğlenceli bir oyun gibidir. Yakında hepsini açıkça anlayacaksın. Ben de eskiden tam olarak neler olduğunu anlayamıyordum. Şimdi seninle bu oyuna başlayacağız. İşte sana on louis. Bir o kadar da kendime ayırdım."

"Peki Duvergier ne olacak?"

"Sana oyunun içinde onun olmadığını söylemiştim. Değerli annemizi kandırıyorum, oh çok üzgünüm, suçluyum değil mi?"

"Hayır değilsin" dedim. "Burada ne kadar kazanırsak kazanalım bizim o zaman. O Tanrım bu beni heyecanlandırmaya yetiyor. Şimdi anlat bana, kimi ve nasıl soyacağız?" dedim.

Arkadaşım, "Dinle" dedi. "Paris'in dört bir tarafına gönderdiği ajanları var, bu ajanlar ona yurt dışından ge-

len yüzlerce yabancıyı haber veriyorlar. Onlara bizim gibi kadınlarla birlikte zaman geçirecekleri akşam yemekleri veriyor. Kadınlar bu yabancıları memnun ediyor ve onları soyuyorlar sonunda tüm ganimet ona geliyor. Kadın müşterinin yaptığı ödemenin dörtte birini alıyor."

"Fakat" dedim "bu işin sonunda dostumuz nasıl yakalanmıyor, bu tehlikeli değil mi?"

"Yıllar önce yakalanmış ama şimdi bu işte profesyonel. Onun için hiçbir tehlike yok."

"Ya bu ev?"

"Evler de öyle, otuz tane evi var. biz bugün bu evdeyiz, her altı ayda bir evini değiştiriyor. Oynadığın oyundan zevk almaya bak, bu akşam iki, üç yabancı akşam yemeğine gelecek. Yemek bittikten sonra beyefendileri paylaşıp mutlu edeceğiz. Kendininkini seçerken dikkatli ol ve unutma Dorval bizi izliyor olacak. İş bittikten sonra adamlarımız içkilerine katılan ilaçtan dolayı hemen uykuya dalacaklar. Sonra onları efendimize teslim edeceğiz ve geceyi diğer kadınlarla birlikte, yeni gelen adamlarla aynı şekilde geçireceğiz. Ve bizim salaklar sonraki sabah uyandıklarında üzerilerinde derileri kaldığı için şükredecekler."

"Yani onları soyarak para kazanacağız" dedim.

"Aynen öyle" dedi.

"Ayrıca eğer oyunumuzu iyi oynarsak buraya daha sık gelme şansımız olur ve böylece de daha çok para kazanırız. Onun bizi beğenmesini sağlamamız yeterli olacaktır."

Konuşmamızı bitirdiğimiz sırada Dorval geldi. Kırk yaşlarında bir adamdı, hoş bir yüzü vardı, saçı ve görü-

nümü bana çok zeki ve etkileyici bir adam olduğu hissini vermişti. Bunların hepsinden öte, tavırlarındaki profesyonelliği çok baştan çıkarıcı bulmuştum.

Arkadaşıma, "Fatima, bu tatlı şeyi bizim için mi getirdin? Bu akşamki misafirlerimizin çok yaşlı Alman beyefendiler olduklarını hatırlatayım. Bir aydır Paris'te kalıyorlar ve çekici kızlarla tanışmak için can atıyorlar. İkisinden birinin üzerinde mücevherler var ve bunlar en az yirmi kraliyet tacı değerindedir. Fatima, onu sana vereceğim. Diğeri ise şehirde arazi almak istiyor, onu uygun fiyatla bir arazi için ikna ettim ve üzerinde nakit para ile gelecek. Cebinde dört bin franktan fazla para var ayrıca çek defterleri de olmalı. Juliette onu sana bırakıyorum. İyi iş çıkaracağına eminim, seni sonra işbirliğin için ödüllendireceğim," dedi.

"Ne efendim bu çok utanç verici" dedim.

"Tatlı kız, gördüğüm kadarıyla konu hakkında pek bilgin yok. Bu tür şoklar sinir sistemini güçlendirir. Bunu sana daha uygun bir zamanda anlatırım. Şimdi yapmamız gereken daha önemli şeyler var odaya geçelim, birazdan Alman dostlarımız gelirler. Onları baştan çıkarmak için tüm hünerlerinizi ortaya koymayı unutmayın. Sizden tek istediğim bu, gerisi benim sorumluluğumda."

Odaya geçtik. Scheffner, benimdi ve kırk beş yaşında bir barondu. Çok çirkin, çok aptal tam bir Alman budalası gibi görünüyordu. Arkadaşımın "kazı" ise Conrad idi onda mücevherler vardı, yüz ifadesinden ve tavırlarından anladığım kadarıyla bu adam benimkinden daha kolay lokma gibiydi.

Konuşma oldukça sıradan ve soğuktu. Fatima tatlı

olmasının yanında eğlenceli bir kızdı da, Conrad'ı hemen büyüleyivermişti. Çekingen tavırlarıma rağmen ben de Scheffner'i etkilemiştim. Akşam yemeği vakti gelmişti. Dorval misafirlerimize seçkin şaraplardan ikram etti. Dostlarımız bizimle yalnız kalabilmek için sabırsızlanıyorlardı.

Dorval operasyonun başarıya ulaşmasını istiyordu, her hangi bir sorun çıkmasını önlemek için bizleri hemen odalarımıza gönderdi. Bu Alman tam bir doymak bilmezdi. Oda oldukça sıcaktı ondan kıyafetlerini çıkarmasını istedim soyunmasını beklemeden ben benimkileri çıkarmıştım bile. Sevgili baron beni düzerken mücevherler sağ elimle ulaşabileceğim mesafedeydi. Başını bacaklarımın arasına soktum o zevk içindeyken ben onun tüm ceplerini soydum, sevişmeye devam ettiğimiz yatağın altına hemen hepsini soktum.

Şimdi sıra en önemli ana gelmişti, işimizin ortasında iken başucumda duran zili çaldım, bir kadın likör getirdi ve seçkin konuğumuza ikram etti. İçinde ilaç olan bu güçlü içkiyi içen Alman hemen uykuya daldı, kadın sekiz saat daha uyanmayacağını söylemişti.

Bir dakika sonra Dorval geldi.

"Harikasın, meleğim" diye bağırdı "mükemmel, enfes! Bir anını bile kaçırmadım. Kesinlikle sanat yapar gibiydin. Performansın mükemmeldi," dedi ve bana dimdik olmuş penisini gösterdi. "Ben onun yerinde olsaydım, çok daha iyisini yapardım," dedi ve beni yatağa attı.

Ağzımda ağzını, içimde de organını aynı anda hissetmiştim. Hemen içime girivermişti. Çok tutkuluydu, aktif dilinin hareketleri mükemmeldi, rahmimin içinde her ye-

rinde ilerliyordu, daha fazla dayanamayıp o içimdeyken boşaldım. Kesinlikle itiraf etmeliyim ki beni fiziksel ve ruhsal olarak çok etkilemişti, bana yaşattığı zevk için ona binlerce teşekkürler. Dorval beni hemen kendine bağlamış daha önce tatmadığım duygularla ona bağlanmamı sağlamıştı.

Dorval içinden taşan bir damlayı bile boşa harcamamıştı, işimiz bittiğinde ona çaldığım para kesesini ve defteri uzattım. Sonra yerimi Fatima'ya bıraktım. Dorval onları gizli delikten izlememe izin vermişti. Sonra beni yine yanına çağırdı birbirimizi hemen baştan çıkarmıştık. Dilini neredeyse boğazıma kadar sokmuştu, cennette gibi mutlu görünüyordu. İşlediği suç ve vücudunu saran şehvetle âdeta delirmişti! Fatima onu bu halde görünce üzerine atlayıp hemen boşalmasını sağlayıverdi. Dolvar ise yine benim üstümde ve sonra yine içimdeydi, mutluluktan sarhoş olmuştuk.

Seks düşkünü Dorval yeniden arkadaşıma döndü. Beni dışarı çıkardı ama dayanamıyordum, delikten tüm olanları izlemeye koyuldum. Benim vajinama Scheffner'in verdiği yorgunluğu dindirdiği gibi şimdi de Fatima'ya Conrad'ın aletinin verdiği yorgunluğu dindiriyordu. Bacaklarının arasına girmiş ve bir süre aynı bende olduğu gibi gidip gelmişti. Sonra beni içeri çağırdı bu sefer benim bacaklarımın arasını yalamaya başlamışken Fatima'nın içine ikinci kez tohumlarını serpti. Aldığı müthiş zevki şu şekilde anlatmıştı:

"Değerli dostlarım, geçmiş çağlarda insanlar daha doğal ve zor şartlarda yaşarlarken, en önemli şey güçmüş. Doğa onlara yaşamaları için yer vermiş ve geriye onların

yapması gereken güçlerini kullanarak yaşamak olmuş. İnsanlar doğanın onlara sunduğunu birlikte bu dünyada paylaşmaya başlamışlar. Peki bu paylaşım eşit olmuş mu? İlk başta temel olan tek şey hırsızlıkmış çünkü bu paylaşma güçlü ile zayıfın arasında eşitsizlik olmasına yol açmış. İşte bu sebeple kurnazlık ortaya çıkmış, insan doğanın ona verdiklerine yalancılık ve hile ile sahip olmuş. Oysa ki doğa tüm insanlığa eşit imkanlar sunmuştur. İnsandan kendini zenginleştirirken komşusunu da zenginleştirmesini istemiştir. Bu koşullar altında hırsızlık aslında imkansız gibi görünürken, insanoğlu eşitsizlikler oluşturup hırsızlığa yönlenmiştir. Çalmak hayvanlarda iç güdüsel olarak var olan bir şeydir. Hayvanlar yaşamak ve yaşamlarını sürdürmek için hırsızlık yapmak zorundadırlar. Ayrıca hayvanlara mantıkta verilmemiştir."

"İlk kanunlar oluşmaya başladığında zayıf bireylerin hakları korunuyor, ihtiyaçları karşılanıyordu ve ancak bu şekilde huzur içinde yaşıyorlardı fakat güçlü insanlar bu kanunları kabul etmediler. Böylece kanunlar yeniden düzenlendi. Bundan sonra insanlar mutsuz oldular ve hakları korunmadı. Hiçbir şey olması gerektiği gibi değildi yani doğal değildi. İnsanlar iki sınıfa ayrıldılar, bunlardan biri çok güçlü ve zengin diğeri ise güçsüz ve yoksuldu, biri ekmek bulurken diğeri bulamıyordu. İşte bundan sonra güçsüzler hırsızlığa başvurdular. Doğal olarak aslında sahip olmaları gerekenlere kavuşabilmek için çalmaya başladılar. Yargıçlarda bu döngüye karşı çıkmadıkları için hırsızdırlar aslında. Rahipler de Tanrı ile insan arasında bir köprü oluştururken maaş aldığı için hırsızdı. Tüccar da patateslerin aslında yarı fiyattan satılması gerekirken

daha pahalıya sattığı için çalıyordu. Hükümdarlar zorunlu vergi ve aidatlar alarak çalıyorlardı. Tüm bu hırsızlıklara izin verildi, hepsi doğru olarak gösterilerek aklandı. Ve şimdi geldiğimiz nokta nedir? Kişi yasal olduğunda hangi yasadışı olguya karşı yasal oluyor? Doğal kurallara karşı gelerek yasal oluyor, güçlü olanın yanında olarak yasal oluyor ve bu şekilde güçsüz olmaya devam ediyor. Buna karşı olan hakkını isteyen zayıf insana karşı, güçlü ve zengin olanlar silahlarıyla karşı çıkmışlardır; hırsızı silahla durdurmuşlardır. Sonra onu kanunlar yolu ile suçlu ilan etmişlerdir. Onları bu şekilde engellemişler fakat durduramamışlardır. Yanınızda çalışan uşağınız yoksulluk içinde iken sizin vazoda duran paranızı alıyorsa onu bundan dolayı suçlayamazsınız çünkü bu noktada asıl suçlu sizsinizdir. Bu onun sigortası ve hakkıdır çünkü o size hizmet etmektedir.*

Fakat sahibi onu işlediği bu suçtan dolayı tabancası ile vuruyor. Oysa ki bu büyük bir alçaklıktır çünkü bu durumda zavallı fakir dostumuzun hiçbir suçu yoktur. O olması gerekeni yapmıştır, bu doğa kanunudur, köylü çalmışsa gözü döndüğü için yoksulluktan dolayı çalmıştır ve yapabileceği tek ve en iyi şey budur. Fakat aslında tam olarak anlatmak istediğim bu değil, aslında sözünü ettiğim fakir olan bireyin hiçbir kanıta ihtiyacı olmadığıdır. Fakir dostumuz zenginden bir şey çalarken aslında suç işlemiyor tam tersine zenginin ondan sürekli olarak alma-

(*) Konuşmacı burada eski rejimde kırsal kesimde geçerli olanlardan söz ediyor. köylüler o zamanlar bu günlere göre daha büyük sıkıntılar içerisinde yaşarlarmış ama bugün durum daha farklıdır.

ya devam ettiklerini geri alıyor. Yani kesinlikle tamamen doğal olmayan bir şey yapmıyor, o doğanın yüce kanununu yerine getiriyor, yani köylünün gözünün dönmesi çok normaldir, bu onun en büyük hakkıdır. Fakat tam olarak anlatmak istediğim bu değil ve zaten fakirin zengindeki hakkı çok normal olarak geri alınması gerektiğinden bunu konuşmak bile çok gereksiz. Ve buna karşın zenginin fakirin malını çalması ya da ona haksızlık etmesi de suç değil, bunu ben her gün yapıyorum, bu eşit bir döngü. Güçlü adam doğal olarak fakirinkine göre daha büyük hırsızlıklar yapıyor, yani bu da bir tür eşitliktir. Doğa güçlü insana zayıfı fiziksel olarak ezme hakkını vermiştir ama bu fakirin hırsızlık yapması için engel değildir. Güçlü ve zayıf her ikisi de doğanın birer yansımasıdır, yani her ikisi de doğanın çehreleridir. Güçlü kişi doğadan aldığı karakterle hiçbir zaman zayıf olanı sevmez, bu her zaman böyledir. Güçlünün tüm ezici adaletsizliği, haksızlıkları ve zayıf olana karşı tavrı onun bu dünyadaki yaratılışına bağlıdır ve çok normaldir. Bu güç ona verilmiştir, bu onun en doğal hakkı olduğu için zayıf ve fakir üzerindeki tüm haklarını sonuna dek kullanmaktadır. Onu ezmesi onu hor görmesi, var olan ve asla değişmeyecek olan sınıf ayrılığından değil midir? Bakın her şeyin cevabı yine doğanın kendi içinde var olmaktadır, örneğin bir aslan ile fareyi karşılaştırabilmek mümkün müdür? Hayır, aslan güçlü olandır, fare ise zayıf olan. İşte bu benzerlik onun tüm sistemini açıklamaya yetmez mi? İşte bu ayrım bizim karşımıza da evrensel ekonomi bazında çıkmaktadır, doğanın dengesi insanlar arasında da belli bir kritere dayanmaktadır. Fakirin zengi-

ni yağma etmesi, zenginin fakire olan adaletsizliği ile denge içindedir ve aslında bu dengenin sürmesi için her ikisinin de birbirlerine ihtiyaçları vardır. O halde biz eğer zenginsek bunu sürdürmek için fakiri sömürmeliyiz ki onlar da bizden aşırsınlar.

Öksüzün hakkını sömürürken, dulu istismar ederken ve fakiri ezerken güçlü olan taraf en doğal olanı yapmaktadır. Suç mu? Ha! Tek suç bu hakları kullanmamaktır çünkü o zaman doğaya karşı çıkmış oluruz. Eğer güçlü adam ayağına kapanan kişiyi soyuyorsa bu tamamen onun doğaya olan kutsal hizmetinden ibarettir. Her iki sınıfta doğanın hizmetkârları olduklarını unutmamalıdırlar ve ona hizmette kusur etmemelidirler.

"Dinleyin beni sevgili kızlar," diye devam etti Dorval. "Tezlerimin doğruluğunu size ispat etmek için eğitiminize örnekler vererek devam etmek istiyorum."

"Hırsızlık, Habeşistan'da çok yüce kabul edilir ve hırsızın eline rahatlıkla çalmaya devam etmesi için lisans verilir.

Aynısı Koriacklar'da da geçerlidir; hırsızlık onurlu bir davranış olarak kabul edilir.

Tohukichi'de bir kız hırsızlık konusundaki hünerlerini ispat etmeden evlenemez.

Mingrelianlar'da, hırsız marifetin ve kariyerin bir simgesidir, işini iyi yapanlar, şölen eşliğinde karşılanırlar.

Modern yolcularımız buna benzer bir anlayışa Tahiti'de rastlamıştır.

Sicilya'da haydutluk şerefli bir meslek olarak kabul edilmektedir.

Feodal rejim altındaki Fransa'da hırsızlara çok rastla-

nılmaktadır. Şekiller değişiktir ama sonuçlar hep aynıdır. Artık vazo çalınmıyor ama fakir krallarının ayaklarına kapandığında onları reddettiği için büyük bir cesaretle elinden alınanları geri almaktadır.*

Ünlü soyguncu Sir Edwin Cameron uzun yıllar Cromwell'i yönetmiştir.

Ünlü MacGregor hırsızlığın bilimini yapmıştır. Elemanlarını kırsal bölgelere gönderip, çiftçilerin topraklarını gasp ederdi.

Rahatlıkla anlamanız için kurnazlığın, el ustalığının sanatını bilmeniz gerekiyor, zayıfın güçlüyü alt edebilmesi için becerisini kullanması şarttır. Doğa tüm bunlardan haberdardır, insana tüm davranış biçimlerini veren odur. Bu dünyada her şey, bizim yaptığımız her şey öyle olması gerektiği için vardır. Hiçbir şey kaza sonucu olmaz, hareket olması gerektiği için hayatımızın içinde eylemdedir.

Size sözünü ettiğim Cameron'un oğlu hırsızlık sistemini mükemmel hale getirmiştir. Liderin emirlerine adamları tarafından en iyi şekilde uyulmaktaydı, çalınan her mal depolarda saklanıyordu ve en mükemmel şekilde paylaşılıyordu.

Eski zamanlarda, büyük hırsız kahramanlar efsane oluyorlar, şereflendiriliyorlardı.

İlinois, hırsızlıktan yakalanıp yargı önüne çıkarıldığında, çaldıkların yarısını hakime verdiği için serbest bıra-

---

(*) Devrimde hedeflenen eşitlik anlayışı zayıf adamın güçlüye karşı olan tavrıdır. bu geçmişte yaşananların aynısıdır sadece herkes sırası geldiğinde aynı kaderi paylaşmaktadır. Ve bu gelecekte yaşanacak olan dönüm noktasının da bir işaretidir. doğa hükümetleri değişebilir ve kısa ömürlü yapılıştır.

kılmış ve hırsızlığı yasal kabul edilmişti.

Hırsızların cezalandırıldığı topraklar da bulunmaktadır. Bu adaletsizce ve acımasızca bir tavırdır. Devam etmeden önce size biraz bu tür cezalardan söz etmek istiyorum.

Peter'in Paul'a hakaret ettiğini ve hakkını çiğnediğini düşünelim, sonra mahkemeye çıkarıldığı zaman ise Peter, Paul'a yaptığı her şeyden ötürü acı çekecek. İşte bu adaletin adaletsizliğidir, Paul için savunulan şey onun hasarı iken, Peter'e büyük haksızlık yapılmaktadır. Oysa Peter doğal görevini yerine getirmiştir. Paul hakkında alınan karar büyük bir hatadan başkası değildir. Değinmek istediğim asıl nokta kanun yapısının hatalarıdır.*

Alman patronlarının büyük soygunlara imza attıkları ve büyük vurgunlar yaptıkları dönemler vardı. Hırsızlık insanların ilk çağlarından beri uyguladıkları bir yöntemdir, buna göre insanlar o dönemlerde hayvanlarla ormanda yaşarken, yiyecek bulmak için her yöntemi uyguluyorlardı. İşte o dönemlerde insan doğanın çocuğu ve öğrencisi idi, bugün ise saçmalığın köleleri konumundalar. Dünyada iyi olan hiçbir şey, zayıfa ulaşacak şekilde tüm evrene dağılmış durumda değildir. Çok iyi. Fakat zayıfı ve güçlüyü yaratırken doğa neden bu iyi şeylerin sadece güçlünün eline geçmesine izin vermiş ve zayıf neden boş bir masaya, sefalete mahkûm edilmiştir? İşte doğa bu

---

(*) Biz bu kanunların geri zekalı ve tembel yasa koyucuların eseri olduklarına inanıyoruz. Suça verilen ceza o kadar basit ve sıradan bir yapıya oturtularak tespit edilmiş ki. Süper yetkili entelektüel şahsiyetler üç dört olayı baz alarak koydukları kanunları geçen sekiz yüzyılda değiştirmemişlerdir.

dengeyi zayıftan çalarak zengine, zenginden çalarak fakire bağlantısı şeklinde kurmuştur. O insanla, vahşi kuşlar toprağı yağma edip ekini yok ederken, kurt kuzuyu kaparken, örümcek, ağına uçan sinekleri takarken, neyi vurgulamak istiyorsa aynı dilde konuşuyor. Bunların hepsi hırsızlıktır, hepsi doğanın titiz sınavıdır. Doğa içimize tutku ve isteğin karşı konulmaz tohumlarını daha ilk insandan itibaren ekmiştir. İşte bu bizim kanımızda, özümüzde vardır, hırsızlık her canlının içgüdüsel davranışıdır. Bu tüm canlılarda vardır ve kuşkusuz diğer sahip oldukları özellikler içinde en belirgin olanıdır.

Hırsızlık Lacedaemon'da saygıdeğer bir davranıştı. Büyük kanun adamı Lycurgus, çalma eyleminin Spartalılar'ı hızlı, çevik, güçlü, cesur ve esnek yaptığını söylemiştir. Bu Filipinler'de halen takdir edilmektedir.

Alman gençleri hırsızlığın kendi aralarında alıştırmasını yaparlardı. Romalılarda bu felsefe üzerine festivaller yaparlardı. Mısırlılar ise eğitim olarak hırsızlığın kurallarını verirlerdi. Her Amerikalı hırsızlığa yatkındır. Fakat hırsızlık Afrika'da hiçbir yerde olmadığı kadar çok yaygındır. Alpler'de ise cesaretsizce yaklaşılır.

Nero her gece sarayından kaçıp, caddelerde hırsızlık yapmak zorundaydı, sabah olunca ise çaldıklarını adamları tarafından pazar yerinde sattırır ve alınan kazancı İmparatora verirdi.

Samuel Bernard'ın oğlu ve Boulainvillier'in babası olan Başkan Rieux, hırsızlığa eğilimliydi. Pont-Neuf'da elinde tabanca ile yoldan geçenleri durdurur ve ceplerini boşaltırdı. Bir gün babasının arkadaşının kolundaki saati çaldı. Saati çalınan babasının dostu gelip Samuel'e oğlu-

nu tarif etmiş ama baba bunu hiçbir şekilde kabul etmemiş, bunun imkansız olduğunu oğlunun evde uyuduğunu söylemiş. Sonra Rieux'un yatağını kontrol etmişler ama Rieux yerinde yokmuş. Birkaç saat sonra eve gelmiş, onu bekleyenlere hırsızlık yaptığını söylemiş ve bir daha yapmayacağına söz vermiş. Rieux sonunda çok büyük bir sulh yargıcı olmuş.*

En az hırsızlık kadar makul olan diğer zevk ise seks-tir. Onun sinir sistemi üzerinde müthiş bir şok etkisi vardır ve oradan salgı haline dönüşüp orgazm yoluyla dışarı taşar. Beni herkes sever ve beni ihtiyaçtan seven kişi ise seksin zevkini yaşamak için beni kullanır, yani bu gizli zevkte bile saklı olan bir oyun, bir düzenbazlık vardır. Bir de kumar masasında dönen oyunlar vardır, örneğin bir kez Kont X genç bir kumarbazın yüz louisini aşırmıştı ve Kont genç adamı düzmek için aşırı bir istek içindeydi, bu ereksiyonu onun parasını çalarak doruğa ulaştırdı. Kont parayı çaldıktan sonra aleti sertleşmeye başlamış ve genci baştan çıkarıp becermişti, sonra o oyun boyunca bir daha çalmadığı dikkatimi çekmişti.

Argafond ise elinin altında bulunan her şeyi çalmasıyla ünlü bir genel ev sahibidir ve burada müşterilere mükemmel yaratıklar hizmet verirken o da hırsızlık yapar.

Fakat bizim yöneticilerimizden daha büyük hırsızlar olabilir mi? Size geçen yüzyıldan bir örnek vermek istiyorum:

XIV. Louis'in ülkesinin geliri 900 milyondu; halktan ayda toplam 750 milyon vergi alınıyordu ve bu rakama

(*) IV. Henry'nin babası da aynı şeyleri yaşamış.

göre harcamalar düşünce hazineye düşen pay 250 milyon idi. Bu da yılda en az yarım milyarın hırsızların cebine indiğini göstermektedir. Onlar gerçekten büyük hırsızlarmış."

"Peki Dorval, anlattıklarını çok ilginç buluyorum" dedim. "Fakat anlayamadığım şey şu, biri senin kadar zenginken hırsızlıktan yine de nasıl bu kadar zevk alabilir?"

"Çünkü bunun sinir sistemine etkisi çok güçlüdür. Size söylediğim gibi, size bunu anlatırken bile tahrik oluyorum" diye cevapladı Dorval ve devam etti:

"Ben ne kadar zengin olursam olayım bu benim için dayanılmaz bir baştan çıkarıcı unsurdur. Ben ihtiyacım olan kadar çalıyorum ve bu benim için her açıdan bir ihtiyaç. İhtiyaçtan fazlasını kabul etmiyorum, aşırıya kaçan şeylere gerek duymuyorum. Hayır dediğim gibi, beni mutlu edecek kadarı yeterli, biliyorsunuz bir insan istediklerini yapamazsa bu onu mutsuzlaştırır çünkü o fakirdir. Bende mutsuz olmak istemediğim için istediğimi yapabileceğim kadarını çalıyorum."

Gece olmak üzereydi, Dorval'ın artık bize ihtiyacı vardı, bize verdiği dersin ardından huzurla ve sessizlikle dinlenmek istediği açıktı.

Adamlarından birine, "Almanları arabayla bir yere bırakın" dedi. Adam işini çok iyi biliyor gibi işe koyuldu.

Dorval, "Çıkarın onları buradan, kendileri kalkmayacaklar. Soyun onları ve caddelerden birinin köşesine çırılçıplak bırakın. Tanrı küçük çocuklarına yardım etsin."

"Bayım!" diye bağırdım, "Bu ne vahşet!"

"Öyle mi düşünüyorsun? Umurumda değil. Bu beni mutlu ediyor, onlardan başka bir isteğim kalmadı. Söyle

bana şimdi onlarla ne işim olabilir ki? İşte bu yüzden kendi güvenliğimiz için onları topraklardan çıkartmalıyım. İnan bana eğer doğanın işine yarıyorlarsa ölmeyeceklerdir, fakat yaramıyorlarsa ölecekler."

"Fakat onları bu korkunç duruma getiren sendin."

"Ben? Ben sadece doğa ile işbirliği içindeyim. İşleri olması gereken noktaya, duruma getiriyorum, geri kalanını da ona bırakıyorum. Yapmam gereken şeyi yapıyorum, kötü bir şey yapmıyorum..."

Dorval'ın emirleri itirazsız yerine getiriliyordu; uykuda olan Almanlar arabalarla gönderildi. Başlarına neler geldiğini tahmin edebiliyordum ama sonradan öğrendiğime göre gözleri bağlı bir şekilde caddenin kenarına bırakılmışlar ve sonra ki sabah polisler tarafından bulunmuşlar, hiçbir şey hatırlayamadıkları için de her hangi bir suçlama yapamamışlar.

Almanlar gittikten sonra Dorval bize Almanlar'dan çaldığımızın çeyreğini ödedi ve sonra odayı terk etti. Fatima bana birazdan yine büyük bir seks partisinin başlayacağını, endişe etmemi söylemişti fakat bize olacaklar hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu. Fısıldaması bittiğinde kapıda aniden bir kadın belirdi ve bizden onu takip etmemizi istedi; merdivenleri çıktık, koridorlardan geçtik, evin en üst katında karanlık bir odaya alındık, Dorval gelene kadar hiçbir şeyin farkında değildik.

Kısa süre sonra Dorval yanında iki iri cüsseli herifle birlikte geldi, her hallerinden azılı birer suçlu oldukları belli oluyordu. Ellerinde mumlar vardı ve mum ışığı odayı daha esrarengiz yapıyordu. Kapının sürgüsünün kilitlendiğini duydum, gözüm karanlığa alıştığında odanın

sonunda iki tane darağacı olduğunu fark ettim. Halatlardan yapılmış birer idam tahtası idiler.

Dorvel'in ses tonu çok kabaydı. "Matmazeller, işlediğiniz suçların cezasını burada çekeceksiniz." Bu sırada büyük bir koltuğa oturdu, adamlarından bizi soymalarını istedi, "Evet çoraplar, ayakkabılar, her şey" dedi. Giysilerimiz ayağının dibine düşmüştü. Onları alt üst edip aramaya başladı ve ceplerimizdeki tüm parayı aldı sonra her şeyi bohça yapıp camdan aşağıya attı.

Yüz ifadesi kayıtsızdı, ses tonu soğukkanlıydı. Bakışlarını bize kilitlemişken, kendi kendine "Hepsi gereksiz. Gerekli olan kefen ve bende iki tane var" diye mırıldandı.

Bunun üzerine Dorval'ın ajanlarından biri gerçekten iki tane kefen getirdi. Dorval onları yan yana yere koydu.

"Siz ikinizde bunlara layıksınız. Bugün evime gelen iki saygıdeğer misafiri rezil bir şekilde soydunuz. Altınlarını, paralarını çaldınız ve bunun sorumluluğu bana ait değildir. Yaptığınız bu pis işten dolayı pişman değil misiniz?"

Fatima, "Pişmanız, efendim" dedi.

Benim dilim tutulmuştu. Bu konuşmalar karşısında aklımı yitireceğimi düşünmeye başlamıştım.

"Suçunuzu açıkça itiraf ettiniz fakat benim tam bir itirafa ihtiyacım var. Öyle değil mi Juliette?" diye devam etti hain, "onların ölümüne neden olduğun doğru değil mi, gecenin ortasında yaptığın bu değil miydi, onların çırılçıplak sokağa atılmasına neden olmadın mı?"

"Efendim!" diye haykırdım, "siz, kendiniz..."

Sonra kendime gelip, "Evet. Biz de suçluyuz" dedim.

"Tamam o halde söyleyecek başka bir şeyim yok. İkinizde hemen yaklaşın ve diz çökün!"

Yaklaştık ve önünde diz çöktük. Sonunda bu iğrenç sahnenin tek nedeninin düzüşmek olduğunu anlamıştım. Penisi kısa pantolonundan fırlayacak gibiydi, fermuarını açıp onu serbest bıraktı, bunu gören genç delikanlı ibne hemen yere yattı, bu sırada Dorval'ın penisi de iyice havaya dikilmiş ve büyümüştü.

Dorval önce onunla kendi kendine oynamaya başladı. "Asılacaksınız ve boğularak öleceksiniz, her ikinizde! Orospular, Rose Fatima ve Claudine Juliette, alçaklıkları ve ahmakça yaptıkları hırsızlık yüzünden, iki zavallı adamı Monsenyör Dorval'ın evinde soydukları için ölecekler."

Birlikte ayağa kalktık ve adamlarının komutu ile önce ben sonra Fatima ona sunulduk. Ağzından köpükler çıkıyordu aleti ile oynadık, bize öfkelendi, elleri vücudumuzun her noktasını okşadı, küfür ve tehdit ederek bizimle dalga geçti.

"Ne kadar acımasızım" dedi. "Bu güzel vücutlara hayvan boku gibi davranıyorum. Fakat ölüm cezasından kurtuluş yok. Olmak zorunda. Bu leziz delikler bugün çok davetkar ama yarın kurtçuklar tarafından yenecekler. Ah siktir, süper, ne zevk..."

Sonra iki genç adam Fatima'yı ellerine aldılar ve ben Dorval'la oynamaya devam ettim. Zavallı kız onların altında kalmıştı, güçlü olanı Fatima ile sevişirken diğeri kızın boynuna bastırıyordu. Her şeyin önceden planlanmış olduğu belliydi, yere bunun için ince döşek bile serilmiş-

ti. Sonra sıra bana geldi titriyordum, korkmaya başlamıştım Fatima'ya yaptıklarını görmek bile bana yetmişti. Adamlar bana yaklaşınca kendimi korkudan Dorval'ın ayaklarına attım, eğilip böğrümü ısırdı, dişlerinin izleri iki ay sonra bile halen belirgindi. Adamlar beni ondan uzaklaştırdılar ve saniyeler sonra kendimi Fatima'nın yanında hareketsiz yatarken buldum. Dorval yanımıza geldi,

"Kutsal İsa adına" diye haykırdı, "bu orospular hâlâ yaşıyorlar mı?"

"Affedin bizi efendim" dedi adamlarından biri, "nefes almıyorlardı ama..."

İşte bu noktada Dorval'ın karanlık yüzü iyice ortaya çıkmıştı, Fatima'nın üzerine atladı, Fatima tek bir kasını bile kıpırdatmamıştı. Çılgın gibi aletini onun içine soktu biraz gidip geldikten sonra sıra bana gelmişti onun iri vücudunun altında ölü gibi yatıyordum, küfür etmeye devam ediyordu, aletini vajinama soktu, o kadar sertti ki, o serliği tüm bedenimde hissediyordum eğlenmekten çok aşırı öfke duyuyor ve bundan zevk alıyordu.

Utanmış mıydı? Yoksa iğrenmiş miydi? Bilmiyorum ama Dorval'ı bir daha görmedik. Uşakları efendilerinin bize yaptıklarını soğukkanlılıkla izlemişler ve işini bitirdikten sonra gidişine seyirci kalmışlardı. Bizi odaya getiren aynı kadın bize yiyecek bir şeyler getirdi ve çetin sınavımızın sona erdiğini haber verdi.

"Bana verilen emre göre sizi geldiğiniz yere çıplak olarak göndermem gerekiyor" diye devam etti. "Madam Duvergier sizi gördüğünde durumu anlayacaktır. Artık gidebilirsiniz, gün ağarmadan evde olursunuz."

Ben sinirli bir halde Dorval ile konuşmak istediğimi

söyledim, gerçi eminim tuhaf dostumuz bizi deliklerden izliyordu. Kadın acele etmemiz gerektiğini söyledi, evin önünde bir araba bekliyordu hemen ona bindik ve bir saat içinde patronumuzun evine ulaştık.

Madam Duvergier, henüz uyanmamıştı. Odalarımıza gittiğimizde yataklarımızın üzerinde eskilerinden çok daha güzel kıyafetler ve beş Louis bulduk.

Fatima, "Bu konu hakkında bir şey söylemeyeceğiz. Anlaştık mı? Paramızı aldık ve bu kıyafetler eskilerinden çok daha iyi durumda. Anladığım kadarıyla Duvergier'in her şeyden haberi var ve bütün bunlar onun bilgisi içinde oluyor. Paramızı aldığımıza göre ona bir şey söylememiz gerekmiyor. Tatlım, Dorval'dan aldığın ders inan bana her şeye değerdi, bundan sonra ondan öğrendiklerini uygulamalısın çünkü bu kesinlikle gerekli" dedi.

"Gerçekten beni cesaretlendirdi" dedim.

"Onun söylediklerini unutmamalısın ve kullanman gereken yerde de kullanmalısın. Ben buna kesinlikle inanıyorum ve fırsatları değerlendirmek yine bizim elimizde, bunu unutma."

Birkaç gün sonra Madam Duvergier ile aramda küçük bir konuşma geçti. Beni biraz süzdükten sonra konuşmaya başladı:

"Doğal yollardan sevişme sürecini oldukça iyi tamamladığına inanıyorum Juliette, şimdi artık arka taraflarını nasıl kullanman gerektiğini öğrenme vaktin geldi ve eminim ön tarafınla bizlere gösterdiğin başarını arka tarafınla da göstereceksin. Sana gerekli bilgileri vereceğim. Ayrıca bir aptal gibi bana karşı gelmeyeceğine de inanıyorum. Kendini erkeğin istekleri doğrultusunda sunamayan ve

onu tatmin edemeyen bir kızın evimde yeri yoktur. Şimdi senin böyle biri olmadığını düşündüğüm için bana kulak verip beni iyice dinlemeni istiyorum."

"Çocuğum sana bir kadının her yerde kadın olduğunu ve her şeyi en iyi şekilde yapabilme gücüne sahip olduğunu söylemeliyim. Döl yatağını trafiğe açması ile kıçını kullanması arasında hiçbir fark yoktur, penisi ağzına aldığı gibi eline alma hakkı da tamamen onundur. Eğer erkek isterse onun kalçalarını okşar, bütün bunlar çok doğaldır, meleğim. Önemli olan para kazanmaktır. Anal birlikteliğin suç olduğu söylenir çünkü bunun doğurganlık için olmadığı düşünülür. Bu tamamen yanlıştır. Dünyada anal yolla birlikte olan birçok insan vardır. İnsanlığın soyu azalıyorsa kesinlikle sebep bu değildir. Ayrıca oğlancılığın tadına bir kez varan erkekler de kadında bu tadı asla bulamadıklarından bir daha bırakamazlar. Eğer bu erkeğe asıl zevki veriyorsa, erkeğin özünde var olduğu içindir ve bizim de kadınlar olarak onlara bu zevki vermemiz gerekir. Bunu yadsıyan toplum doğal olanı yadsımaktadır. Bunun tadına ulaşan her erkek bundan ölesiye zevk alıyorsa bunu onların elinden meşru olmadığı için almak ona doğal olarak verilenleri reddetmektir. Doğa kanunu erkeğe kadının vajinasını sunmuş olduğu fikri toplumun anal sekse karşı olan kısmına aittir çünkü Tanrı lütufkar ve vericidir bu yüzden insanlara zevk alacakları her şeyi sunmuştur. O kadına ve erkeğe sonsuz hazzı sunmuştur fakat bunu toplum kuralları ile sınırlamak istemektedir. Toplumun bir kısmı işlerini o şekilde yapıyor ve mutlu oluyorlarsa bir kısmı da farklı şekilde yaparak mutlu olmaktadır, her iki şekilde de erkeğin to-

humları boşa gitmez. Juliette tatlım tabiat ana bize sunduğu her şeyi kullanmamızı ve onun isteklerini yerine getirmemizi ister, arkadan birlikte olmak önden olmaktan çok daha zevklidir, tutkulu kadın bunun tadına bir kez vardığında önden becerilmeyi bir daha hiç istemez çünkü o zevk bambaşkadır. Başkalarına da sor onlar da sana aynısını söyleyeceklerdir. Çocuğum para keseni de düşünmelisin. İnan ki erkekler kadının göbeği üstünde tepinmek yerine bu şekilde birlikte olduklarında çok daha cömert olacaklardır. Her zaman anal birliktelikle için ödedikleri çok yüksektir. Üç bin paund kazanıyorum ve sana içtenlikle söylemeliyim ki yarısından fazlasını toplumun geneline kiraladığım kıçlardan kazanıyorum. Anılar bir peni bile etmiyor, tatlı kızım, bu günlerde moda değiller, insanlar ondan sıkıldılar, yani kimseye kolay satamıyorsun ve gelecekte eğer bu şekilde çalışacak kadınlar bulamazsam işi bırakmak zorunda kalacağım."

"Yarın sabah bir tanem" diye devam etti utanmaz yaratık, "Lyon'un Başpiskoposu'na gideceksin. Bana anal birliktelik için elli gümüş ödüyor. Rahat ol ve hayatın en güzel zevkinin tadını çıkarmaya bak. İlk başta canın yanabilir ama sana söylediklerimi sakın unutma sonra çok zevk alacaksın. Yaşlı despotun seni kölesi gibi görmesi gerekiyor, onun yanına iken heykel gibi olmalısın."

Oynayacağım role mükemmel şekilde hazırlanmıştım, sonraki gün saat dokuzda yaşlı adamın küçük pansiyonuna, Paris Abbaye de Saint-Victor'a vardım. Beni yatağın içinde karşıladı.

Başpiskopos'un yanında ona yalakalık yapan yardımcısı olduğunu düşündüğüm çok güzel, otuzlu yaşlarında bir

kadın vardı. Adam, "Madam Lacroix, orada duran şu küçük kıza bak" dedi ve bir süre bana baktı. "Eh, fena değil hiç fena değil, benim küçük meleğim kaç yaşındaymış, bakalım?"

"On beş buçuk Monsenyör."

"O halde hemen soy onu Madam Lacroix. Çok dikkatli olalım ki çürük mal olmasın."

Kısa süre içinde çırılçıplak kalmıştım, sevişmek için kendimi sonuna kadar hazır hissediyordum. Kadınlara farklı gözle baktığı açıktı. Madam ona her ayrıntımı gösterdi. Sonra yardımsever yaratık beni Monsenyörün yanına yatağa yatırdı.

"Kıçını, Madam kıçını" dedi adam heyecanla, "sana sadece kıça ihtiyacım olduğunu söylemiştim. Bir dakika dur! Siparişi bu isteğime göre vermiştin, değil mi?"

"Evet Monsenyör ve sizin bu şöhretinizi bildiğim için en güzel, en toy kıçı buldum, efendim."

"Evet, evet bu iyi, arkasını çevir, ona biraz bakmak istiyorum" dedi, nefes nefeseydi.

Lacroix, beni çevirdi ve biraz kaldırarak, Başpiskopos'un dudaklarına yaklaştırdı. Adam tüm kıçıma ve kalçalarıma yüzünü sürüyor, öpüyordu, bu yaklaşık on beş dakika devam etti. Sonra özenle dilini makatıma soktu ve yalamaya başladı, bu onun için çok doğaldı, bu sırada vajinamın dudakları gevşemeye başlamıştı ve şanssızlık eseri dili onların arasına kaydı, bunu fark edince hemen geri çekildi ve bundan iğrendiğini ifade ederek beni itti. Bundan dolayı kendimi o zaman bile kötü hissetmemiştim çünkü ben onun saygınlığının yirmi katı daha saygın olduğumu düşünüyordum. Test sona ermişti, Lac-

roix soyundu çıplak kaldığında Monsenyör yatağında doğruldu.

"Çocuk" dedi "senin buraya gelmeden önce hazırlandığını sanıyorum. Bizim için en önemli olan şey uysal ve itaatkar olmaktır, bunu unutma." Benden bütün emirlerine uymamı istedi.

"Peki uyacağını umuyorum. İşime başladığımda beni durduracak hiçbir şey yapmayacaksın ve sonuna kadar sözümü dinleyeceksin, bu çok önemli. Sana daha fazla söyleyecek bir şeyim yok. Madam Lacroix, dar geçidi yağla ve penisimin içeri ustalıkla girmesini sağla. İçeri girdiğimizde başta biraz hızlı olmam gerekecek ama sonra çok rahatlayacağız ve tüm lanet geçecek. Tamam mı küçüğüm?"

Sevimli Madam çok yumuşaktı. Benim boyun eğişim ile madamın hüneri sayesinde hazırdım. Başpiskopos henüz hazırlanmamıştı.

Aziz piskopos, "Ah işte hazırım galiba" dedi. "Tanrım yıllardır ilk defa bu kadar sıkısını görüyorum, oh gerçekten! Bu içine girdiğim kesinlikle bir bakire kız deliği oh, lanet olsun... Lacroix buraya, Lacroix yerini al, bu yüce deliğe akmaya hazırım, sinyal veriyor."

Bu bir uyarıydı, Madam zili çaldı ve ikinci kadın geldi, onu sadece bir an görebilmiştim. Kollarını sıyırmıştı ve elinde bir sopa vardı. Kadın ne yaptığını iyi bilir bir şekilde madamın kıçına vurmaya başladı, kadın hemen bana doğru atıldı ve arkasını ön tarafıma delice bir şehvetle sürtmeye başladı bu kombinasyondan çok zevk alan aziz, makatıma boşaldığı sırada sopalı kadın da azizin kıçına vurmaya başlamıştı.

Ve hepsi bu kadardı. Monsenyör yeniden yatağına girdi, kahvaltısı ve çikolatası getirildi; hizmetçileri onu yeniden giydirdiler, benden ikinci kadınla gitmemi istedi. Güçlü kolları olan bu kadın beni kapıya götürdü ve Duvergier için elli louis benim içinde iki louis verdikten sonra arabaya bindirdi ve arabacıya beni eve götürmesini söyledi.

Sonraki gün evde beni elli yaşlarında soluk yüzlü karanlık bakışlı bir adama sundular. Bu hiç iyi değildi.

Ben onun beklediği odaya giderken Duvergier bana adamın benden istediği her şeyi yapmamı söyledi. "O benim en iyi müşterilerimdendir ve eğer onu hayal kırıklığına uğratırsan müşterimi kaybetmemi sağlarsın."

Adam oğlancıydı. Biraz zaman geçtikten sonra benden arkamı dönmemi istedi, yüzü koyun yatağa yatırdı ve beni düzmek için hazırlanmaya başladı. Kalçalarımı okşamaya sertçe onlara bastırmaya başladı ve bacaklarımı araladı. Hergele küçük tatlı delik için deliriyor gibiydi fakat yüzümü ona çevirmemi istemiyordu bu sırada aletini hazırladı. Birden içimde bir önsezi oluşmuştu, aniden arkamı döndüm ve tanrım gözlerime inanamamıştım! Adamın aleti irin, sıvı ve yara doluydu, iğrençti, bu zührevi hastalığın ta kendisiydi.

"Efendim!" diye bağırdım, "siz çıldırdınız mı? İçinde bulunduğunuz duruma bir bakın! Ne halde olduğunuz hakkında en ufak bir fikriniz var mı? Siz kesinlikle beni de mahvetmek istiyorsunuz."

"Ne!" dedi seks düşkünü herif, dişlerini göstererek beni korkutmaya çalışıyordu, sanki. "Bu itirazlar da ne demek oluyor? Sen bu evin hanımına karşı mı geliyorsun?

O sana benim durumumu anlatır. Hasta olsam o kadına para öder miydim? Ben çılgınlıktan başka bir şeyden zevk almam. Sence bundan hoşlanmasam kendimi iyileştirmez miydim?"

"Oh anlıyorum bayım, kimse bana bundan söz etmedi" dedim ve odadan dışarı fırlayıp Duvergier'i buldum ve sizinde tahmin edebileceğiniz gibi ona bağırmaya başladım. Müşteri tartışmamızı dinlemişti, yanımıza geldi; o ve Duvergier bakıştılar.

"Sakin ol Juliette..."

"Ah hayır, lanet olsun asla, Madam" diye haykırdım.

"Ben kör değilim, bu beyefendiyi gördüm..."

"Gel, gel Juliette sanırım yanlış anladın. İyi bir kız ol ve işinin başına geri dön."

"Asla" dedim. "Neyi planladığını biliyorum. Beni ona kurban edeceksin."

"Tatlım Juliette"

"Senin tatlı Juliette'nin istediği tek şey o adamın işini görecek başka birini bulman. Çabuk ol beyefendi bekliyor..."

Duvergier etrafına baktı ve omuzlarını silkti.

"Bayım" diye başladı.

Fakat adam beni zehirlemek istiyordu, ancak uzun süren ikna edici konuşma sonrasında başka bir kızla olmayı kabul etmişti. Sonunda her şey ayarlandı ve yeni kız geldi, bende kurtuldum. Yerime gelen kız on üç yaşındaydı ve gözlerini bağladılar, hiçbir şey anlamamıştı, operasyon başarıyla tamamlandı. Kızı bir hafta sonra hastaneye göndermek zorunda kaldılar. Adam kıza hastalık bulaştırmıştı. Bu adamın zevk aldığı bir şeydi, Duvergier

ise sonuna kadar bunu bildiğini kabul etmedi.

Sağlıklı kişiler bir ay boyunca on beş ya da on altı kez vücudumu kullandılar ve ben aynı zevkleri defalarca yeniden tattım. Bunların arasında en farklı olanı bir adamın evine gönderildiğimde gerçekleşmişti, adam oğlancıydı kesinlikle bu detay atlanamazdı. Ve bu kişinin adı Noirceuil'di size onunla ilgili anlatacaklarıma ve aldığım zevkin ne kadar harika olduğuna inanamayacaksınız.

Öncelikle Noirceuil'in karısını bu işe karıştırmaktan ve onu kurban etmekten hoşlandığını söyleyerek başlamak istiyorum. Noirceuil ile ilk tanıştığımızda bu sektörde benim gibi küçük kızlardan hoşlandığını da öğrenmiştim.

Madam Noirceuil çok nazik ve hoş bir hanımdı henüz yirmi yaşında bile değildi. Çok genç yaşta evlenmişti, adam ise kırk yaşlarındaydı ve sekste sınır tanımayan bir çılgındı. Onu ilk tanıdığım gün neler yaptığını size anlatacağım ve çok hoşunuza gideceğine eminim. İçeri girdiğimde o ve karısı odalarındaydılar, bir dakika sonra Noirceuil zili çaldı ve içeri on yedi, on sekiz yaşlarında iki delikanlı girdi. Neredeyse çıplaktılar.

Noirceuil "Sevgilim, anladığım kadarıyla dünyanın en güzel kıçına sahipsin" dedi bana doğru dönerek. "Madam" diye devam etti, karısını göstererek, "bize bu mucizeyi açarak göstersin."

"Oh gerçekten Monsenyör benden istediğiniz şeyler..." dedi küçük kadın utanarak.

"Madam sizden istediklerime, karşı gelmeniz beni üzüyor. Oysa ki bir eş kocasının ondan istediklerine karşı gelmemelidir. Eşin görevleri yok mudur? Ve benim sizden bu görevleri yerine getirmeyi istemeye hakkım yok

mu? Meseleyi yeterince dikkate almadığını düşünüyorum."

"Oh bunu asla yapamam!"

"En berbat tarafın yapacağın iş çok basitken bunu günün en sıkıntılı olayı haline getiriyor olman. Şimdi madam bana itaat edecek ve şu çocuğu soyacak mısın, yoksa iyice delirmemi görmek ister misin?"

Zavallı kadın isteksiz bir halde işini yapmaya başladı, Noirceuil sabırsızlanmaya başladığından kıyafetlerimi kendim çıkarmayı tercih etmiştim fakat bunu fark edince beni hemen durdurdu ve karısının elini tutup beni soymaya devam etmesi için onu zorladı. Delikanlılardan biri onun aleti ile oynuyor diğeri ise anüsünü rahatlatıyordu. Sonunda çıplak kaldığımda Noirceuil karısından benim küçük, esnek deliğimi kendisine sunmamı istedi; kadın kalçalarımı kaldırdı ve adam eğilip şaşırtıcı bir şehvetle onları öptü, bu sırada delikanlılar soyunmuşlardı, onları soyan kişi yine madamdı, üzerlerinden çıkardığı giysileri yere attıktan sonra kendisi de soyundu. Noirceuil'de soyunup grubun ortasına geçti, grup iki çekici kadın ve hoş delikanlılardan oluşuyordu. Fakat bu pozisyonlar vajina ve penislerin birleşmesi için pek uygun değildi, zaten gruptan kimse de sıradan şeyler istemiyordu. Noirceuil'in bakışları kadınsı güzellikte ki enfes kıçlardaydı, onları şehvetle öptü. Hergele hemen harekete geçmişti, bazen kadın bazen de delikanlıları tercih ediyordu. Karısından beni yüzüstü divana yatırmasını ve penisini doğru noktaya sokmasını istedi, böylece deliğimden içeri yalarcasına girdi. Tahmin edebileceğiniz gibi Noirceuil'in aleti yedi inç genişliğe, on bir inçten fazla da uzunluğa sahipti yi-

ne de onu içime almakta pek zorlanmamıştım ama bunda karısının asistanlığı da çok etkili olmuştu tabii. İçime yumurtalarının dahi gireceği şekilde abanıyordu. Bu sırada delikanlılardan birinin aleti arkadan onun kendi anüsüne girmişti. Boşta kalan delikanlıdan da karısının anüsüne girmesini istedi, grup tamamlanmıştı bu organizasyonu yaptığı sırada Noirceuil'in aleti küçülmüş ve pörsümüştü hiç zaman kaybetmeden onu yakaladı ve yanmaya devam eden makatımdan yeniden içeri girdi. Karısı bütün bunlara karşı koymak istemişti ama vahşi, seks düşkünü Noirceuil onu saçından yakalayıp yere dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Mükemmel, daha başka ne isteyebilirim ki? Kıçımdan düzülüyorum bu sırada genç bir kızın körpe kıçını düzüyorum, birileriyse karımı kıçından sikiyor. Ah gerçekten zevkin doruğundayım!" diye inledi, gözleri büyümüştü.

"Oh, efendim!" diye haykırdı acılar içindeki kadın, "benden umudunuzu kesseniz?"

"Bunu zaten yaptım madam, fakat sizin düşündüğünüz şekilde değil. Aldığım zevk ancak sizin yardımınızla doruğa ulaşıyor."

"Utanmaz adam!"

"Ruhumu kutsa, erdemli yaratık! Evet inançsız, tanrı tanımaz, kuralsız, vicdansız, ürkütücü bir adamım ben, bunu asla inkâr edemem. Oh tatlı, dürüst karıcığım gel ve kulağıma hakaretlerini fısılda ama ben öyle büyülendim ki aletim bir çelik kadar sert. Juliette, aynı şekilde dur, sabit ve sıkı ol, sıkıştır biraz, oh geliyor, evet..."

Ve düzüşme ve sevişme, bağırsaklarıma kadar ulaşan penisler... Şehvet delisi Noirceuil içime tam üç kez bo-

şaldıktan sonra karısına daha kötü kafayı takmış durumdaydı, onun isteksizliği ve soğukluğu adamı deliye döndürüyordu.

"Hanımlar ve beyler Madam bir sonraki programı devreye geçirmek istiyor!" diyerek dalga geçti.

"Senin bu iğrenç durumu devam ettirmeye niyetin var sanırım..." dedi kadın ürkekçe.

"Oh Madam, mutluluğum için bu gerekli."

Ve Noirceuil karısını kolundan yakalayıp divana yatırdı, kadının vücudu titriyordu. Benden üzerine çıkmamı, sonra onun ağzını açıp penisini içine sokmamı istedi, bu şekilde bir süre oyalanmıştı ama aletinin gerçek zevki tadabilmek için tercih ettiği yer yine benim malum, dayanılmaz çekici deliğim olmuştu. Oh dostlarım o gün kesinlikle çok cömert ve alıcıydım, her dakikadan ben de hayranım kadar zevk alıyordum. Birine acı çektiriyor olmanın dayanılmaz zevki ile tanışıyordum, bu bana heyecan veriyordu. Boşalmak üzere olduğunu anladığında içimden çıkıp karısının ağzına girdi ve boğazından içeri tüm zehrini akıttı. Kadın boğulacak gibi görünmesine rağmen bir damlayı bile kaçırmamış her zerreyi yutmuştu. Gerçekten bu performansına hayran kalmıştım. Kocası tarafından iyi eğitildiği açıktı.

Acımasız ve sevgisiz koca her fırsatta delikanlılarla ilgileniyordu, Madam Noirceuil'in anüsü ise kocasının büyük penisini ve kocasının arkadaşlarınınkini başarıyla içine alıyordu. O üç ibnenin hızını tahmin bile edemezdiniz, sonunda Noirceuil dışında diğerleri kendilerini ölü gibi yatağa attılar. Çılgın, seks delisi Noireuil ise yeniden gelip kıçımı parmaklamaya başlamıştı. Bu sırada

gözleri karısının açık duran bacak arasındaydı fakat sonunda her ikimizden de vazgeçip delikanlıları arka arkaya düzdü. Birinin içindeyken işini yarım bırakıp ikincisinin içine giriyordu ve son olarak yine tüm zehrini benim içime boşalttı, tüm bunları yaparken bir de karısının anüsüne parmaklarını sokuyordu. İşini bitirince yeniden önüne aldığı delikanlıları sırayla düzmeye devam etti ama gençlerin delikleri gevşemeye başladığından onları havada bırakarak yeniden talihsiz karısının ağzında boşalmayı tercih etmişti.

Bu çılgınlık olabildiğince hızla devam ediyordu. Noirceuil oyunun şeklini değiştirmişti şimdi yumruklar, tekmeler, tokatlar, çimdiklemeler vardı ve tüm bunlar olurken şehvet düşkünü efendimiz onunla oynamamızı istiyordu. Madam gerçekten içimizde en kötü durumda olanıydı her tarafı yara ve morluklar içinde kalmıştı, kocasının damarlı penisini yaralarımıza sürtüyorduk. Noirceuil, beni oğlanlarına bırakmıştı içlerinden biri beni kıçımdan düzerken, diğeri penisini emdiriyordu ikisinin arasında sandviç gibi kalmıştım, arada biri sıcak sığınağımda iken aynı anda diğeri kıçımda oluyordu.

Biz tam işin ortasında iken Noirceuil'de partiye farklı bir şekilde katılmıştı ve vücudumda boş kalan tek delik olan ağzımdan içeri girdi, iki delikanlı önden, arkadan bağırsaklarımın uç noktalarına kadar boşaldıklarında Noirceuil'de ağzımın içine boşalmıştı. Dördümüz aynı anda geldik. Yüce Tanrım daha önce böyle bir zevk tatmamıştım, iniltilerimiz ve zevk haykırışlarımız odanın duvarlarını aşıyor, her yerde yankılanıyordu.

Hepimiz mutluluğun ve şehvetin doruklarındaydık,

genç erkeklerle aramda geçenler Noirceuil'i heyecanlandırmış, oldukça hoşuna gitmişti, performansımdan etkilendiğini biliyordum. Beni onlarla birlikte yemeğe kalmam konusunda ikna etti. Bu teklif kendime güvenmemi ve işimi iyi yaptığımı anlamamı sağlamıştı. Eğlenceli bir yemek olmuştu. Masaya Madam de Noirceuil hizmet ediyordu, kocası ona tüm gündelik işleri yaptırıyordu. İçimi bu manzaraya karşın gizli bir mutluluk ve üstünlük duygusu sarmıştı. Bu hoşuma gidiyordu.

Noirceuil kesinlikle çok akıllı bir adamdı ve bir asilzade idi. Erkeklerin pek çoğunda rastlanmayacak kadar tahrik ediciydi. Onun her halinden, her konuşmasından ve sevişme tarzından çok hoşlanıyordum. Dostlarım ona delice aşık oluyordum, gerçek olan buydu. Yemek sırasında onunla karısına olan tavrı hakkında konuşmak, ona daha yakın olmak istemiştim. "Gerçekten, bu zavallı yaratığa karşı olan adaletsiz tavrınız..."

"Adaletsizlik konusunda gerçekten haklı sayılırsın. Ama ona olan bu öfkem inan bana çok zevk veriyor. Bu mutluluğa iki taraftan da bakmak gerekiyor Juliette. Bir kurbanın tarafından duyulan acının mutluluğu var, bir de kurbanına acı çektiren tarafın mutluluğu. Benim onun acı çekmesini izlerken bundan ne kadar zevk aldığımı tahmin bile edemezsin. Acı çektirmekten alınan zevk kusursuz ve ilahi bir güçle yüreğime hükmediyor. Bize bu tutkuları doğa sunmuştur ve bunların sonuna dek kıymetini bilip, tadını çıkarmalıyız. Haksızlık ve adaletsizlikler olması gerektiği gibi doğanın yönetiminde meydana gelmektedir. Doğa bize bu enerjiyi ve gücü vermiştir. Dediğim gibi bu hayatın devamını sağlayan bir uyum oldu-

ğundan, armoniyi bozamayız."

Kara kalpli seks düşkünü bir kahraman havasında beni dinlemeye başladı. "Fakat coştuğun zaman içinde anlaşılması güç, daha farklı iç güdüler hissetmiyor musun? Yani demek istediğim, onu kurtarmayı ya da onun için iyi şeyler yapmayı düşünmüyor musun?" diye sordum.

"Evet gerçekten bazen içimde bu tür anlamsız şeyleri hissediyorum ve bu bana çok tuhaf geliyor. Üzerinde düşündüğümde şöyle bir yorum getirebiliyorum: Bir an için duruyorum ve içimden taşan kötülüğe karşın bu tür duygular oldukça tezat geliyor, sürekli verdiğim bu tür partilerde ahlaksızlıkla beni doyuma ulaştıran yoğun zevk tüm ruhumu sararken, erdem de ne demek oluyor? Böyle duygular içindeyken, acıma duygusuna yenilip onu seçmek gerçeklerden uzaklaşıp hayal alemine dalmak demektir. İnsanın kendini özünden koparan ve topluma iyi görünmek için arzularından vazgeçiren şey işte bu sözünü ettiğimiz erdem saçmalığının ta kendisidir. Bu tam olarak diğerlerinin mutluluğu için kendi mutluluğunu feda etmek anlamına gelmektedir. O insanlarla aynı anda yine onlar gibi davranmak bana göre çok saçma. Aslında özüne bakıldığında toplumun erdem olarak onayladıkları bireyler için mutsuzluk anlamına gelmektedir. Yani toplum bireye her şekilde karşı olmuştur ve onu mutsuz etmiştir. Her zaman özümüzde bizi saran ve olmasını istediklerimiz toplumun erdemli olmak yaptırımı ile yerini hüsrana bırakmıştır. Bana sorduğun sorunun asıl cevabı; içimizde hissettiğimiz o duyguların toplumun üzerimizde kurduğu baskılardan başkası değildir. Örneğin ben erdemi irdelediğimde bastırılmış duygular, gereksiz yaptırımlar görüyo-

rum. Oh ne kadar sıkıcı ve kasvetli! Ne kadar tatsız ve yavan! Erdem ve fazilet kanımı donduruyor, kendimi yorgun hissediyorum. Oysa içimdeki ilahi güç, suçla birleştiğinde yeniden kanımın akmaya başladığını, gücümün geri geldiğini ve sonsuz mutluluğu yakaladığımı hissediyorum. O ateş beni heyecanlandırıyor, coşturuyor, hayat veriyor. Damarlarım, sinirlerim, tüm organlarım aşırı mutlulukla dünyaya meydan okuyor, suçun verdiği yüce haz tüm ruhumu ve bedenimi zevkin doruğuna ulaştırıyor. Tattığım o şehvet duygusu ile nefes almaya, kendim olmaya başlıyorum, bu müthiş bir şey."

"Monsenyör" dedim hayranlıkla. Söyledikleri, kendi ile ilgili yaptığı tanımlar, suça bakışı kanımı kaynatmaya başlamıştı. Tüm bunların beni yansıttığını çok iyi biliyordum ve içimi mutluluk sarmıştı. "Ah Monsenyör, tüm bunlar kurallara aykırı olduğunda büyük risk almanıza neden oluyor. Bu kuralsızlık sonunda ağır bedeller ödemek gerekiyor."

"Yani senin ödediğin gibi. Gördüğüm kadarıyla meseleyi anlamaya başlıyorsun. Anlayabiliyor olman hoşuma gitti, bu yüzden konuşmama devam etmek istiyorum. Hayatta iki ayrı seçim şansımız var. Bunlardan biri erdem diğeri ise şeytanın yolu dedikleri yol. Bu seçimi yaparken kesinlikle bir duraksama bile yaşanmaması gerektiğini düşünüyorum. Doğanın ruhlarımıza üflediği gerçek erdemlerden uzaklaşıp kendimizi hatalarla dolu toplum kurallarına bırakmamızı düşünülemez buluyorum. Örneğin ben seçimimi yaparken içimdeki o iki sesin güçlü ve yüksek olanının istediği şekilde davranmıştım çünkü bu ses bana doğanın güçlü seslenişi idi. Onu duymamaktan

gelemezdim. Bu üstünlüğü fark ederek, insanların erdem masallarına inanmamaya ve onların özümüzü yansıtmadığına karar verdim. Zaman ilerledikçe bu tezimin üzerinde çalışmaya başladım. İlk olarak yabani insanları ele aldım onların doğanın kurallarını nasıl yansıttıklarını gördüm, erdemin ve faziletin değil kendi kalplerinin sesini nasıl dinlediklerini ve gerçeğe ulaştıklarını gördüm. Kişisel ilgi ile toplumun ilgi odağı arasındaki farkı görmem çok kolay olmuştu. Ayrıca bir insanın hayatının kalanı için erdemi seçerek kurallara uygun olarak yaşaması sonunda ne kadar mutsuz olduğunu ve mutsuz bir halde nasıl öldüğünü gördüm. Öyle ki doğanın kanunlarına karşı olan toplum kuralları doğa için anlamsız ve yabancıdır. Erdemin yanında gücü ve etkisi tartışılmaz olan özümüzü saran duygular, bizi gerçek mutluluğa götürerek toplumda barış içinde, ilahi adaletle yaşamamızı sağlar. İnsanı üzen, onu umutsuzluğa salan şeyler aslında insan düşmanı olan erdem safsatasından meydana gelmektedir. İnsan sürekli yokluğunu hissettiği hazları tadarsa, işte o zaman mutludur. Ama erdemin peşine düşüp suçun aslında ona doğal olarak verilen bir ilham kaynağı olduğunu unutursa işte o zaman hiçbir şekilde acıların, güvensizliklerin kucağından kurtulamaz. Dürüstlüğün aslında doğal ve içgüdüsel bir duygu olmadığını anladığımda bunun sadece aşağılık bir ticaret hilesi olduğunu da fark ettim. Oysa doğa, bencilliğin mükemmelliğini ve insanlara verdiği mutluluğu her fırsatta ifade etmektedir. Yani demek istediğim insanda bulunan ahlaksızlık dürtüsü onun özünde, var oluşunda vardır. İnsan her zaman suça giden yolda gerçek mutluluğu ve yüce hazzı yaşar. İnsanoğlu var

oluşundaki bu güçle hep en büyük mutluluğu bu yolda tatmıştır, erdem bir illüzyondur. Gerçek hazzı tadan insanlar, doğaya her zaman büyük minnet borcu içinde kalmaktalar. Erdemin karakterimizde olduğunu kabul etmiyorum ve bunu dinlemeyeceğim. Öncelikle siz insanları memnun eden işleri analiz etmek gerekiyor. Otoriteler koruma adı altında yönetiyor ve genel huzuru koruyorlar. Bu tanımdan yola çıkarak insanlara mutluluğun nasıl satıldığını, insanlarınsa güvenli olduğu için mutluluğu bu şekilde satın almayı nasıl tercih ettikleri açıktır. İşte bu günlerde yapılması gereken en iyi şey sıradan, tekdüze yönetmelikleri inceleyerek hastalıklı, insanları mutsuzluğa sürükleyen yaptırımlardan kurtulmaktır. İnsan bir kez bile kendinin bu trafiğin içinde nasıl kullanıldığını, bu yüzden nasıl mutsuz olduğunu anlarsa, erdem hastalığından kurtulmak için elinden geleni yapacaktır. Çünkü erdem onu güçsüzleştirerek, sonunu getirmektedir.

Tartışmaların çoğunlukla erdemi ve dürüstlüğü desteklediğini biliyorum, bunun asıl nedeni insanların doğru ve güzel sandıkları şeyin dış görünüşüne aldanıyor olmalarıdır. Peki Juliette sen bu safsataya kanıyor musun? İnsanların erdemi tercih ediyor olmalarının tek nedeni toplum tarafından kabul görmektir ve fiziksel şiddeti bu nedenle kınamaktadırlar. Ama aslında erdemli insan, hiçbir zaman suçlunun tutkularını açıkça beğenmediğini ifade edememektedir. Çünkü her ikisinin de özünde aynı istekler, aynı mutluluklar vardır. Aralarında hiçbir anlaşmazlık ve uyumsuzluk söz konusu bile değildir. İlkeleri aynıdır fakat genel olarak görevlerini yerine getirebilmek için bir-

birlerine karşı olurlar. Aralarındaki bitmeyen kavga sonsuza dek devam eder ve sürekli birbirlerini incitirler; zayıf insanın tek tutkusu güçlü olmak, güçlü olanın üzerinde egemenlik kurmaktır, güçlü olanın tutkusu ise zayıf olanın üzerinde egemen olmak olduğundan onlar aslında aynı taraftadırlar ama aralarındaki sorun bitmek bilmez. Suçu tercih eden insanın saygı duyduğu, tapındığı şey kesinlikle erdem değildir, erdem ona huzur vermez, o ancak kötülük yaptıkça kendini mutlu hisseder. Bazen ahlaklı olmayı tercih edenlerin bundan büyük mutluluk duydukları söylenir ama bu büyük bir yanılgıdır, tam tersine o insanların çok zayıf olduklarını düşünüyorum ve güçlü oldukları zırvasını reddediyorum. İnsanlara sunulan seçim hakkında o zayıf kesim zevk almamayı tercih ediyor, bu doğru mudur?

Ayrıca şiddet ve zevk ayrılmaz bir bütündür. Sadece zevki tercih eden bir kişi şiddetle birlikte zevki tattığında ancak gerçek zevki hissedebilecektir. Nazik zevkler mi yoksa güçlü, etkili ve şiddet içeren zevklerle mi gerçek mutluluğa ulaşılabilir? Bizim düşünce şeklimizde mutluluk sadece hayal gücümüzü alevlendirecek gerçeklerdir, bunun tersi ile mutlu olduğunu düşünenler ise aslında sadece kendilerini kandırmaktadırlar, insanın ideal mutluluğu kurbanına fiziksel olarak verdiği milyonlarca acıda saklıdır. Hırsızın ya da katilin kendi mutsuz olduğunu düşünüyorsunuz, değil mi? Bu tam olarak doğru değildir, mantıklı bir akıl ve sabit öğreti; 'hırsız ve katil eğer pişmanlık duyarsa mutsuz olur' der, fakat prensipleri olan güçlü insan, geçmişte yaptıklarından asla pişmanlık duy-

maz ve hayatı boyunca acıdan uzak durmasını bilerek mutlu yaşar derler ama, asla çalmasa mıydım? demezler. Ah bana çaldığım milyonlardan başka bir şey zevk veremez. Biz insan olarak her gün iyi ve mutlu bir hayatın özlemini taşımıyor muyuz? O halde neden bunun için zaman kaybediyoruz? Elimizdeki şansları değerlendirmememiz için herhangi bir neden var mı? Ahlak başka dünyaya ait bir kuraldır ve daha fazla kabul edilecek bir yanı yoktur. O halde neden bu yanlışa tapınıyoruz? Ahlaka tapınmaya devam ederek gelecekten nasıl bir beklenti içinde olabiliriz? Ahlak takıntısı bir neslin yok olmasına neden olmaktadır. İnsan ahlaklı olmak uğruna kendini diğer insanlardan soyutlamaktadır; bu da insanların yalnızlığa mahkûm edilmesi anlamına gelmektedir. Machiavelli, insanın iyiliği tercih etmesinin o büyük kalabalığın ortasında yok olması anlamına geldiğini söylemiştir. Ahlaklı olmak uğruna fakirlik çeken zavallı insanlar, gittikçe azalmaktadırlar. Onları memnun eden tek şey ise iyiliğin boktan oluşudur, bu onları ne kadar fakir olsalar da teselli etmektedir."

Bu öğreti sürerken Madam Noirceuil ve iki genç adam uykuya dalmışlardı.

Noirceuil onlara doğru bakarak, "Aptal yaratıklar" diye mırıldandı. "Zevk makineleri bizi çok memnun ediyorlar ama gerçekten bu duyarsız halleri beni sinir ediyor." Bakışları şimdi şehvetle bana çevrilmişti. "Sen Juliette, sen çok zekisin, beni anlıyorsun, seninle birlikte olmaktan çok memnun oluyorum, belki anlamıyorsun ama sen kötülüğü seviyorsun."

Titriyordum, "Evet, bayım hem de çok. O, o beni çıl-

gına çeviriyor, o..."

"Daha ileri gidebilirsin, çocuğum. Ben sana güveniyorum. Senden daha fazlasını görmek isterim."

"Tarzınız beni alevlendiriyor Monşer, kesinlikle sizin sözlerinizden ve felsefenizden çok etkilendiğimi söylemeliyim. Daha önce de bu tarz bir eğitim almıştım ve efendim biraz bilgili olduğumu söyleyebilirim. Doğumumdan bugüne dek yaşadıklarım bana kesinlikle iyilikten nefret etmeyi öğretti. Çok zor koşullar yaşadım."

Böylece Noirceuil'e tüm hikâyemi anlatmıştım.

"Juliette" dedi hayatımla ilgili detayları dinlerken, "gerçekten bana anlattıklarından çok etkilendim."

"Neden?"

"Neden mi? Çünkü babanı tanıyordum. İflas etmesine neden olan o kötü kişi ise bendim. Sahip olduğu tüm serveti ona ben vermiştim ve onu daha zengin etmek ya da yok etmek yine benim ellerimdeydi. Onu zenginleştirmiş ama sonunda onun fakir bir zavallı olarak ölmesini de sağlayan kişi ben oldum. Yılda onun sayesinde üç yüz bin paund ekstra gelirim oldu. Fakat bana tüm bu anlattıklarından sonra sana tazminat ödemenin iyi bir fikir olacağını düşünüyorum ama tabii bana suçlarımı işlememde yardımcı olman gerekecek. Çünkü eğer sana parayı onun kızı olduğun için vermeye kalksaydım bu tamamen iyilik olmuş olacaktı. Görüyorsun değil mi? İyilikten nasıl korkuyorum? Geçmişte babana olanların bugün ikimiz arasında başlayan bu özel ilişkiyi iyi yönde etkilemesini asla istemem. Sadece birbirimize ahlaksız işlerle yakınlaşmamızı isterim."

"Korkunç adam!" diye bağırdım. "Kötülüğünün kurbanı

bile olsam yine de prensiplerine ve tarzına tapıyorum."

"Oh Juliette, daha konuşulacak çok şey var" dedi kısık sesle.

"Her şeyi duymak istiyorum."

"Baban... Annen..."

"Evet?"

"Onların varlığı benim için tehdit oluşturuyordu. Bana ihanet etmelerini önlemek için onları kurban ettim. Bir an önce mezara girmeleri gerekiyordu. İşimi zehir kullanarak çabucak hallettim. O gün beni evlerinde akşam yemeğine davet etmişlerdi..."

İşte bu son söz ile birlikte kendimi delice bir tutku ile bu mükemmel adamın kollarına bırakıp çılgınca bir mutlulukla haykırmaya başladım. Doğa aynı anda hem kalbimi yakmış hem de dondurmuştu.

"Canavar" dedim yavaşça titreyen sesimle. "İğrenç biri olsan da, seni seviyorum."

"Ailenin katilini mi?"

"Bunun benim umurumda olduğunu mu düşünüyorsun? Her işin hakkını vermek gerekir. Senin işlediğin bu küçük suç sayesinde onlardan ömür boyu kurtulmuş oldum. Ayrıca yaptıklarını dinlemek beni ateşlendiriyor, kanımı kaynatıyor... Ah delirebilirim..."

"Çekici yaratık, tarzın kalbinin samimiyeti, seninle ilgili her şey çok hoşuma gidiyor. İşte bu yüzden Juliette senden ayrılmayacağım. Bundan sonra Duvergier'in yanına gitmeni istemiyorum. Onun hakkında bir şey duymak istemiyorum."

"Fakat Monşer, eşiniz?"

"O senin ancak kölen olabilir, evimin idaresi artık se-

nindir, içindeki herkes senden emir alacak, onlara emredecek ve yerine getirmelerini sağlayacaksın. Suçun ruhuma sahip olduğunu biliyorsun: Benim için kötülüğü tercih eden herkesin önemi çok büyüktür. Doğa beni bu şekilde yaratmış, iyilik için değil ama kötülük için ayaklarıma kapananları affederim. Oh Juliette, gel bana, yanıma gel... gel ve bana o mükemmel kıçını göster, sertleşiyorum, orospu bana o güzel kıçı ver hemen, onu sikmek için ölüyorum, birilerine kötülük yapma fikri bile bu hale gelmem için yeterli oluyor."

Hemen ona yaklaştım ve "Evet Noirceuil, içime gir seni gidi domuz, akrabalarımı öldüren o yüce kişi tarafından becerilmek istiyorum. Eh gel beni kıçımdan düz, oh evet o delikten, vajinamdan tüm dölümün dışarı akmasını istiyorum, gözyaşlarım bunun için akıyor, yok ettiğin ailemin külleri için beni öyle bir becer ki... Ah...."

Yerimizden kalktık ve Noirceuil beni kıçımdan düzmeye başladı, kendini de genç adamlara yaptırıyordu, bir yanına da karısını almış dövmeye, kıçına ve kalçalarına vurmaya devam ediyordu. Noirceuil eline geçirdiği herkesi dövmeye başlamıştı ve sonunda zavallıların hassas bölgelerinden kan gelmeye başlamıştı ki Noirceuil içime boşaldı.

Noirceuil'in çiftlik evine yerleştiğim ilk gün beni kalan eşyalarımı almak için Duvergier'e göndermemişti, sabah olduğunda beni evin çalışanları ile tanıştırdı, herkese kuzeni olduğumu söyledi ve bundan sonra evinin yetkisi benim ellerimdeydi.

Eski ev sahibimle görüşmeye gittiğimde ona ayrılmak istediğimi söylemeye hazırlanıyordum. Beni gördüğünde

çok sıcak bir karşılama ile beni karşıladı.

"Oh sevgili Juliette!" diye bağırdı beni gördüğünde, "geri dönmene ne kadar sevindim bilemezsin! İçeri gel, sana anlatacak binlerce şey var, bunun için sabırsızlanıyorum."

Noirceuil ile yaşamaya başladığımı öğrendiğinde ciddileşti ve nutuk atmaya başladı:

"Yeni konumunu kendin nasıl değerlendiriyorsun bilmiyorum ama bence orada olman büyük hata ve şanssızlıktan başka bir şey değil, bulunduğun pozisyonda eskisi gibi kaliteli bir orospu olmaktan vazgeçiyor ve yılda yedi yüz, sekiz yüz kadınla birlikte olan bir adama güvenerek her şeyden vazgeçiyorsun. Ne kadar zengin ve ne kadar bizim gibi liberal bir adam olsa da sonunda bize vereceği tek şey kuru bir teşekkürden başkası değildir. Bizi sadece bir süreliğine altın yağmuruna tutacağını unutma, sadece onu tatmin etmememizi isteyecek sonra her şeyi unutacaktır fakat Juliette, eğer bir adamı elinde tutmak istiyorsan her zaman ona başkasının kollarında görünmelisin, inan bana bu onun sana bağlanmasını kolaylaştırır. Daha da ileri gideceğim ve sana her şeyi anlatacağım. Bir erkek, karısı ya da çok değer verdiği metresi olsun hiç fark etmez, onun kalbini ve duygularını umursamadan her gün sevişeceği bir kadın olarak görür, o kadar. Dünyada erkekler hakkında bilinmesi gereken en önemli şey, biri ile sadece yatman diğerini de sevmen gerektiğidir. Çünkü yatacağın erkeğe sadece vücudunu verebilirsin, kalbini asla. Orospuluğun en önemli kuralı ve sırrı ilişki kurduğun insanları asla sevmemen gerektiğidir. Bazı erkekler karılarını toplum ahlakına değer ver-

dikleri için satmak istemezler, ne iğrenç. Ama bazı erkekler karılarının sürekli kendileri tarafından düzülmesinden rahatsızlık duyarlar ve aslında bir fazilet örneği olmadığına emin oldukları karılarını serbest bırakarak neler yapabileceğini izlemeye koyulurlar. Evet ben bir kadının tek bir erkeği tüm kalbi ile severken başka bir erkeğe hem kalbini hem de vücudunu tüm ruhu ile verebileceğine inanıyorum, yani kadın başka biri ile yatma fırsatını değerlendirebilir. Bu dönekliktir ve çok zevklidir. Bir erkeği sevmenin iki nedeni vardır; fiziksel ve ruhsal. Ruhsal olarak kadın kocasına tapar ama fiziksel olarak ona en güzelini yaşatan genç ve güçlü erkeği sever. Kadın genci sadece fiziksel olarak arzular ve ona ihtiyaç duyar, farklı şekilde düşünen tüm kadınlar aptal ve frijittir. Sadece tek bir adamla yetinebilmek ve her yönden mutlu olabilmek mümkün müdür? Bu düşünülemez bile. Doğa bu nedenle sadakat ve bağlılık karşıtıdır. Şimdi söyle bana, buna karşı olan ve doğru düşündüğü sanan ahlak düşkünleri doğayı inkâr etmiş olmuyorlar mı? Bazı erkekler kadınlarla o kadar çok alay ediyorlarki karılarının ya da metreslerinin başka erkeklerle birlikte olmalarını hatta yemek bile yemelerini kabul etmiyorlar. Peki bu durumda olan bir kadının mutlu olduğu düşünülebilir mi, onun acı çekmediğini varsayabilir miyiz? Kadın öyle bir durumdadır ki sevmeye mecbur olduğu adamın ondan her istediğini yerine getirmek zorundadır. Fakat kadının erkekten hoşlanması için erkeğin kadını özgür bırakması gerekmektedir, istedikleri zaman birbirlerinin vücutlarını kullanırken geri kalan zamanda kadın başka erkekler tarafından sevilmenin, onlarla seks yapmanın tadına varma-

lıdır. Kocanın ya da sevgilinin aslında kadına başka erkeklerle sevişmemekle neler kaybettiğini anlatması gerekmektedir. Ayrıca kadın ölene dek tüm imparatorlukla sevişse bile bunu kimseye belli etmemeli.*

Juliette daha bunun gibi birçok örnek vardır. Beni ziyaret etmek için gerçekten doğru zamanı seçmişsin, bekleme odasında oturan on beş kadın var ve birazdan hepsi becerilmek üzere şehre dağılacaklar, onlara dikkatle bak hepsinin başka türlü ilginç hayat hikâyeleri var. Onlarla sırf senin için konuşacağım, unutma bunu senden başka kimse için yapmazdım."

Duvergier konuşmasını tamamladığında yerinden kalkıp odanın diğer tarafında bulunan paneli kaldırdı ve gizli bir bölmeye geçti, içeride dediği gibi on beş kadın birlikte bekliyorlardı.

"Sana burada on beş kadın olduğunu söylemiştim, istersen sende say."

Kadınların hepsi birbirinden çekiciydi, hepsinin üzerinde değişik kıyafetler vardı, sessizce oturuyorlardı.

"Sağdan sola doğru sıraya girmenizi istiyorum," dedi Duvergier.

"İlk sırada şöminenin yanında gördüğünüz süper sarışın olacak. Kendisi Sen-Fal Düşesi'dir fakat sevgili Dük ona yeterince özen göstermiyor. Onun burada olduğuna bakma aslında ailesi çok tutucu ve kocası çok kıskanç bu yüzden her hareketini takip ediyor ve onu eve kapatmak istiyorlar."

(*) Tanrıdan korkan ve korkak olan kadınlar aralarında bu tür konuşmalar yaparlar, yazar bunu sizin bilginize sunmuştur.

"Fakat" dedim. "Bu hanımlar burada birbirlerine kendilerini tanıtarak büyük riske girmiş oluyorlar. Eğer aramızda biraz kötü niyetli ve konuşkan biri varsa..."

"Öncelikle" dedi Duvergier. "Biri diğerini suçlamaya kalkarsa kendide aynı şekilde suçlu duruma düşmüş olmaz mı? Herkes aynı tehlikeyi paylaştığı için bu tehlike olmaktan çıkmaktadır. Bu ve benzer kadınlara yirmi beş senedir hizmet veriyorum bugüne dek ters bir şeyin olduğunu görmedim çünkü hepsi bu tür dedikodulardan korkmayacak kadar cesaretlidirler. Bu kolay da değildir. Şimdi devam etmek istiyorum.

Düşesin yanında duran o uzun boylu kadın, yirmi yaşındadır ve kocası ile seks hayatı yok denecek kadar azdır. İşte bu nedenle bana genç erkeklerle birlikte olmak için para ödüyor. Bu yaşına rağmen o tam bir doymak bilmezdir, inanabiliyor musun? Hatta bazen ödediği onca paraya rağmen onu memnun edecek büyüklükteki penisleri bulmakta zorlanıyorum.

Solda duran meleğe bak. O bir parlamento üyesinin kızıdır, çok zekidir ve buraya gelirken o kadar kurnazdır ki korumaları ile gelmesine rağmen kimseye bir şey belli etmez. Henüz on dört yaşında olduğuna eminim, onu gören müşterilerimden kızlığını bozmak için en az beş yüz bin louise kadar teklif aldım fakat onu asla satamam. Kız deliğinin erkeğin ağzı ile tahrik edilmesinden hoşlanır, bir keresinde adamın birinden onun anüsüne girmek için bin louis teklif almıştım. Fakat bu çok tehlikeli olabilir bu nedenle dikkat etmek gerek.

Şurada duran diğer çocuk, ise on üç yaşında ve tam bir burjuva. Evlenecek ve bu nedenle önce biraz eğitil-

mesi gerekiyor. Şu senin Noirceuil'in de bu işten haberi var ve yarın kızın en iyi şekilde eğitilmesi için genç bir piskopos getirecek. Piskoposun aleti o kadar büyük ki ondan hepimiz faydalanabiliriz.

Şu diğer kadına dikkatle bak. O yirmi altı yaşında. Kelimelerle tarif edilmeyecek derecede kendine tapınan bir adamla yaşıyor. Birlikte çok güzel şeyler yaşıyorlar ama bu küçük orospu için yeterli olmuyor, işte bu nedenle gelip burada önüne gelenle yatmayı tercih ediyor. Tatlı kocasının ise bu durumdan haberi olduğundan küçük orospu her gün gelip adamlarımla sevişir. O tam bir doymak bilmezdir.

Onun yanında duran güzel esmer ise yaşlı bir herifle evlidir, adam ona aşık ve kadından istediği tek şey namusuna laf getirtmemesi. Ama o burada ve sabırsızlıkla genç zamparalar için bekliyor. Sabahtan öğlene kadar gelip burada kendini gençlerle tatmin ettikten sonra öğleden sonra yaşlı, namuslu kocasının kollarına gidiyor.

Diğer tarafta oturan güzel giyimli hanım ise kendine tapan ama kadına gözünü açtırmayan namus düşkünü bir erkekle evlidir. Oysa orospu o kadar şehvetlidir ki kocasını işe gönderdikten sonra soluğu burada yanımda alır ve tek şartı rahiplerdir. Orospu, Tanrının adamı olmayan her hangi bir erkeğin içine girmesini asla kabul etmez.

Şuradaki kadın ise ayda iki yüz louis ücretle çalışan bir kapatma ve o da kazandığı tüm parayı burada harcıyor, evinde yaşadığı başpiskopos ise kadının bir bakire kadar temiz olduğunu sanıyor. İşte Juliette tüm bunlar bu dünyanın ne kadar berbat olduğunun canlı kanıtladır.

Evet şimdi sıra şuradaki orta sınıftan olan kıza geldi.

Kız sadece dokuz yaşında ve ona dikkatle bak, hayatında daha güzel bir yaratık görmüş müydün? Sevgilisi kıza açıkça her şeyi yapıyor, onu yoksulluktan kurtarıyor ve kıza para ödüyor, öyle ki kız gökyüzündeki yıldızları istese adam alıp getirecek. Ve bu küçük orospu ise sevişmek için en ufak bir fırsatı bile kaçırmıyor. Fakat o biraz daha farklı kendine ait zevkleri yok, müşteri ondan ne isterse yapıyor, itiraz etmiyor. İşte bu nedenle ücreti oldukça yüksektir. Örneğin bu sabah on bin franklık bir müşteriyi memnun edecek, alacağı paradan başka hiçbir şey düşünmediğine de eminim.

"Peki ya sevgilisi?"

"Oh o hiç korkmaz mutlaka bir yalan uydurur. Ya da işler bozulsa bile yanına sığınacağı bir sevgilisi mutlaka vardır, hiçbir şey umurunda değildir."

"Orada duran küçük kız ise" diye devam etti Duvergier on iki yaşındaki çekici yaratığı göstererek. "Başlı başına farklı bir olaydır. Kızı satan kişi annesidir, fakirdirler ama onlara teklif edilen başka bir iş yapmak da istemezler. Her ikisini de sadece orospuluk cezbeder. İşte o çocuğun kıçına ilk giren penisin sahibi de Noirceuil'dir.

İşte şu Afrodit gibi güzel yirmi sekiz yaşındaki kız ise dünyadaki hiçbir eş kadar karısını memnun edememiştir. Evet, kız kocasına tapar fakat şehvet onun için doyumsuzdur. Her hafta buraya gelir ve en az bir düzine adamla birlikte olur.

Şırada gördüğün diğer kız ise her şeyi kocasının gözü önünde yapar, kocası karısını kıçından beceren zamparayı aynı anda becermekten hoşlanır ve bunun gibi birçok

fanteziyi karısı ve diğer erkeklerle paylaşır.

Diğer kızı ise buraya getiren kişi kendi öz babası fakat hiçbir şekilde çocuğunun bekaretinin bozulmasına izin vermez, oyuna iki zamparanın yanı sıra bizzat baba da katılır ve kızı ile sevişir. Kalabilsen onları izleyebilirdin hatta şehvetli baba ile aynı partide kızı kullanabilirdin."

"Peki ne olacak?"

"Baba kızı ile sevişen adamı kırbaçlar, kızın ırzına geçmeye çalışan adam ise bundan hoşlanmaz, böylece aralarında mücadele etmeye başlarlar işte tüm bunlar olurken çevik adam kızı kıçından sikmektedir. Baba ise, kızının içindeki adamı yavaşça çıkartarak onun yerine kendisi geçer ve az önce kırbaçladığı adamı da kendi içine alır, sonunda baba kızının içine, adam ise babanın içine boşalır."

"Oh bu çok zevkli görünüyor, peki benim rolüm ne olabilir?"

"Kırbaçları sen yersin, birkaç sıyrıkla kurtulabilirsin ama bunun karşılığında yüz louis alabilirsin."

"Devam edin madam, biliyorsunuz bugün size katılmam imkansız."

"Peki, geriye iki kız kaldı. Bunlardan biri ayda elli bin pound geliri ve şöhret sahibi olan kadındır. O en çok kadınlarla birlikte olmaktan hoşlanır, bir de götçüleri tercih eder ve diğer yandan kocasını da taparcasına sevmektedir. Fakat o sevgi ile fiziksel ihtiyacın birbirinden ayrı tutulması gerektiğini anlayan nadir insanlardan biridir. Kocası ile en iyi şekilde seviştiklerini çok iyi biliyorum ama buraya farklı zevklerini tatmin etmek için gelmektedir. Bu sadece birinin kendini her yönden mükem-

mel hissetmesi için gösterdiği çabadır.

Sonuncu hanım ise evli değildir. Çok haşin bir kadındır ve kulağına sevgi sözcükleri fısıldayacak kişiyi öldürmek isteyeceğinden eminim, işte o da benim evimde kendini ayda elli kez siktirmek için bir servet ödemektedir.

Nasıl Juliette? Daha örnek ister misin? Yoksa seçim yapman için bu kadarı yeterli mi?"

"Sanırım yeterli, Madam. Gelecekte buraya zevk için gelmek ve bunun karşılığında para kazanmak isterim, benim için düzenleyeceğiniz hiçbir küçük şehvet oyununa karşı burnu büyüklük yapmayacağımdan emin olabilirsiniz. Yalnız para konusunda anlaşacağımızı umuyorum çünkü en küçük bir iş için bile elli louis'den aşağısını kabul edemem."

"Elli? Sevgilim, elli louisini her şekilde alacaksın bunun için en ufak bir endişen bile olmasın. Sadece seninle anlaşmak istiyorum. Paranın hiçbir önemi yok. Rahat ol, bana güven ve lütfen beni geri çevirme. Sana dağlar kadar çok para vereceğim."

Zaman geçmişti ve Noirceuil'in gelebileceğinden endişe etmeye başlamıştım, hızlı oradan ayrıldım ve akşam yemeğine kadar eve yetiştim, diğer yandan o on beş kadının neler yapabileceklerini izleyememiş olmanın verdiği merak vardı içimde.

Madam Noirceuil, evini paylaşan rakibinden henüz habersizdi. O akşam ise kocası ciddi bir ifade ile artık bana itaat etmesi gerektiğini madama anlattı. Bir gün bile geçmemişti ki kadın beni delice kıskanmaya başlamıştı. Kocası tarafından daha çok ilgi görüyordum, kocası be-

nimle konuşuyor, bana para ve giysi veriyordu. Kadın benden nefret etmeye başlamıştı ama ben Noirceuil tarafından diğer insanlardan gelecek her türlü darbeden korunuyordum.

Ben karısının kıskançlıklarına rağmen çok rahattım çünkü Noirceuil benim iş ortağımdı birlikte işleyeceğimiz suçları planlıyorduk. Her şey planlıydı ve hata kabul etmezdi, her gün Duvergier, Noirceuil için kız ayarlıyordu, kızların yaşları ise on ile on beş arasındaydı. Kızların her biri için yüz crown ödüyordu, her hangi bir hasar karşılığında ise anlaşmaya göre Duvergier'e yirmi beş louis karşılık ödemek zorundaydı.

Her gün öğleden sonra bir seks partisi veriyorduk, iki oğlancı, Madam Noirceuil ve ben de partiye katılanlar arasındaydık ve istisnasız her gün adam kendi karısını kurban seçiyor, ona farklı şiddetler uyguluyordu. Çocukları gönderdikten sonra da Noirceuil ile birlikte yemek yerdik, o çok içerdi ve kollarımda uykuya dalardı.

Şimdi dostlarım size Dorval'ın hırsızlık üzerine verdiği öğretilerinden yola çıkarak içimde oluşan durmak bilmez çalma hissinden söz etmek istiyorum. Noirceuil'in bana olan güveni ve ilgisini kullanmam gerektiğini anlamaya başlamıştım. Elime geçen her fırsatta on, on beş louis çalıyordum, elim ve aklım sürekli bununla meşgul oluyordu. Onu soyduğumu fark edemiyordu çünkü cebinde her zaman çok para oluyordu ve küçük paralar onu ilgilendirmiyordu. Diğer yandan kurbanlarımı öldürme fikri bile aklımı başımdan almaya, kanımı kaynatmaya yetiyordu. Hayal gücüm sürekli hırsızlık ve suç üzerine çalışıyordu, her şeyi en iyi şekilde yapmak, Noirce-

uil'in gözünden düşmek istemiyordum. Noirceuil o dönemde benim için bir ekol idi, onunla sevişmek, onun diğerlerine uyguladığı çılgın fantezileri izlemek ona olan aşkımı çoğaltıyordu ama diğer yandan Noirceuil'in çok acımasız bir adam olduğunu iyi biliyordum, bir gün beş parasız kalma endişesi ile hem her gün hırsızlığa devam ediyor hem de Duvergier'in bana sunduğu teklifi değerlendirmeyi düşünüyordum. Sonunda Noirceuil'in sürekli hayatımda kalıcı olmayacağını farkına vardım. Böylece kararımı verdim.

Bir milyonerin evinde düzenlenen partiye davet edilmiştim, adam utanmaz isteklerine karşı koymayacak, kendine uygun bir kız bulduğunda onu kilosu kadar altın ile ödüllendiriyordu.

Duvergier'in altı mükemmel kızı ile milyonerin evine doğru yola koyuluk. Fakat kızların arasında her şeye rağmen en çekici, en baştan çıkarıcı ve en tecrübeli bendim.

Eve geldiğimizde ilk olarak saten kaplı bir odaya alındık ve hizmetçi kadın soyunmamıza yardım etti. Benim çıplak tenime siyah, gümüş karışımı bir cüppe giydirdi, bu kostüm ile diğerlerinden ayrılıyordum. Kadın beni divanın üzerine aldı ve bildiğim pozisyonların tümünü burada ona göstermemi istedi. Tüm hünerimi kullanıyordum.

Bu sırada Mondor geldi. Yetmiş yaşlarında bir adamdı, yaşlı fakat çevik ve şehvet düşkünüydü. Kızlara süzerek hepsine övgü dolu sözler etmeye başladı. Benim yanıma geldiğinde ise gözlerinin parladığını fark etmiştim, hizmetçisine beni ne kadar beğendiğini söyledi.

"Çok iyi, bu tatlı bayanlar hazır ise işimize hemen başlayabiliriz."

Seks tiyatrosu üç perdeden oluşuyordu: Birincisinde ağzımızı, dilimizi ve dişlerimizi kullanmıştık, bu arada ben Mondor'u uykudan uyandırmak için büyük bir çaba harcıyordum, altı meslektaşım ise çiftlere ayrılmışlar, Mondor'un beklentisini karşılamak için. sapıkça ve müstehcen şekilde pozlar veriyorlardı; birinin yaptığı diğerine uymuyordu, sürekli bir hareket halindeydiler. Üç çiftten oluşan altı kız, günlerce bu önemli gün için hazırlanmışlardı, sonunda hayalini kurduğunuz oldukça baştan çıkarıcı ve orijinal bir şekil oluşturdular. Yarım saat bu oyunu sürdürdük ve yetmişlik adamımızı uyandırmak konusunda sadece ben birkaç zayıf iyileşme işaretine ulaşabilmiştim.

"Meleğim" dedi, "Bu orospuların yelkenlimin rüzgarı olacağından eminim. Arkanızı dönerek bana deleceğim soylu kıçlarınızı gösterin ve iyi bir kız olup onları öpmem için bana sunun böylece tantana yapmadan işi bitirelim."

Fakat iyimserliğim bir yana, Mondor doğayı hesaba katmayı ihmal etmişti.

Başaramadılar, Mondor birçok denemeye rağmen isteğine ulaşamadığından, benden yardım istediler. "İyi" diye iç geçirdi son olarak, "olmayacak. Cesarete ihtiyacım var."

Yedimiz birden etrafını sardık. Dadılardan her birinin elinde bir grup güçlü söğüt çubukları vardı; sonra birimiz diğerimizin ardından, kızlardan biri tarafından paylanmaya devam eden zavallı Mondor'un kırışmış kıçını dövmeye başladık bu arada diğer altımız tarafından büyü-

lenmeye devam ediyordu.

"Oh Tanrım!" diye inledi üzgün, yaşlı köpek, "Görünüşe göre umutsuzca çıkar yol arıyorum."

Terli, kanlı, soluksuz haldeki üçkağıtçı bakışların önünde rolünü sürdürmeye devam ediyordu.

O sırada efendisinin yaralı kıçına kolonya süren sevimli dadı konuşmaya başladı. "Bayanlar" dedi ,

"Perişan bir hale geldi ama eminim onun bu hali, onurunu yeniden geri getirecek."

"Peki bu ne olabilir?" diye sordum. "Doğrusu Madam, onun uyuklayan onurunu uyandırmak için her yolu denedik mi?"

"Hayır, başka yapabileceklerimiz de var" diye cevapladı. "Onurlu efendimi rahatça divana yatırabilirim; sen sevgili Juliette, onun önüne diz çökebilir ve efendimin buz gibi aletini sıcak, pembe ağzından içeri alabilirsin. Onu canlandırmayı bir tek sen başarabilirsin, buna inanıyorum. Senin için diğer hanımlardan üçü bir adım öne çıkıp sizden istediklerimi gerçekleştirin ve biriniz çeviklikle efendimin yüzüne vurun, diğeriniz tükürün ve sonuncunuz ise osurun: Tüm bunları altınız birden tekrar ettiğiniz zaman eminim ki, efendim canlanacaktır."

Emirler ifade edildiği şekilde gerçekleşti ve ben yemin ederim ki halen istenilen sonuca ulaşmak için harcadığımız bu efora şaşıyorum: Ağzımda ki balon çabalarımla şişmeye başlamıştı. Gerçekten hepsi müthiş bir hızla ilerliyordu: O tokatlar, tükürükler, osurmalar hepsi mükemmel bir orkestra oluşturup, hastada fırtına etkisi yaratıyordu; garip ve keyifli bir şekilde havada yankılanan müzik duyuluyordu, geğirme senfonisi, bas ve tenor, kes-

kin vurma sesleri, finale ulaşmaya başladığımızı haber veriyordu. Neyse sonunda tembel alet havaya kalkmıştı, bana söylendiği gibi onu tatmin etmiştim, bu gerçekten doğruydu, olanlara ben bile inanamamıştım, yaşlı penisi emmeye başladığımda, bir süre sonra ağzımın içinde balon gibi şişmeye başladığını hissettim. O hızla büyürken arada küçük ısırıklar ve minik tokatlar atıyordum, tam kıvama gelmişti. Mondor kasılmaya başlamıştı ve ağzıma boşalmak üzereyken onu dışarı çıkardım, hizmetçi kadın hemen devreye girip, Mondor'un penisini kıçımın dar deliğinden içeri soktu ve opera kısa süre içinde büyük haykırışlarla sona erdi. Size Mondor içimde iken olanları anlatmak isterim; bu gerekli:

Mondor'un anüsüne devasa bir yapay penis sokuldu. Kızlardan biri aynı anda benim klitorisimi emmeye, delikten içeri hava vererek şişirmeye başlamıştı, etrafımı rahatça avuçlayabileceğim iki güzel kız sarmıştı, kızlardan ikisi ise efendimizin yüzüne ve ağzına operasyon boyunca sıçmışlardı; bu gruba hizmetçi dadı da dahildi.

Zafere ulaşmanın verdiği rahatlıkla herkes benimle sevişmeye Mondor'un içinden çıkan yapay penisi kullanmaya başlamıştı, Mondor ise kıçımın derinlerine bıraktığı tohumlarından dolayı çok gururlu ve mutlu görünüyordu.

"Madam bu nedir? Bize anlattığınız bu tuhaf hikâye de ne böyle?" diye Juliette'nin sözünü kesti Şövalye. "Hizmetçi kadının da diğerleri gibi sıçtığını mı söylüyorsun?"

"Evet bayım kesinlikle aynen öyle oldu" diye devam etti şehvetli tarihçimiz. "Gördüğünüz gibi şövalyem hi-

kâyelerimde aradığınız her şeyi en güzel haliyle bulabilme imkanınız olduğunu unutmayın, bir kadın kıçı erkeğe en güzel anları birçok farklı şekillerde yaşatma gücüne sahiptir. Hele o anüsler yok mu onlar kesinlikle Tanrılar tarafından bize zevk vermeleri için sunulmuş zevk nimetleridir..."

Şövalyenin penisi sohbetin etkisi ile sertleşmeye başlamıştı, penisini eliyle özenle kavrayıp, okşamaya başladı ve "Madam sizinle kesinlikle aynı fikirdeyim" dedi.

"Ne zaman isterseniz" dedi Juliette, "benimki hizmetinize amade olacaktır, bakın dokunun ona büzüğüm nasılda kasılmaya başladı."

Ve Şövalye Juliette'nin teklifi üzerine onu alıp küçük bölmeye geçti ve en az yarım saat geri gelmediler. Diğer yandan da aynı zevki zavallı Justine üzerinde tatmak isteyen Markiz devreye girmişti.

Kapı açıldı ve içeri giren Şövalye, "Doğru!" diye haykırdı, "Bu çok nefisti!"

"Yedin mi?!" diye sordu Markiz.

"Elbette kendime mükemmel bir ziyafet verdim. Ve korkarım geriye bir tek lokma bile kalmadı."

"Ben de senin bunu daha önce denememiş olmana çok şaşırdım, sevgili Şövalye. Bugünlerde sıçma deneyimini tatmamış bir orospu bulmak gerçekten zor. Fakat elbette Juliette bu işi sanatını en iyi bilenlerdendir."

Mondor diğer kadınlar gittikten sonra beni başka bir odaya aldı, "şimdi benim için başka türlü bir hizmet vermeni istiyorum ve bu benim için kutsaldır. Sen de diğer arkadaşlarının yaptığı gibi benim ağzıma sıçacaksın fakat ben bu arada Tanrıya dua ediyor olacağım ve kısa

süre önce anüsüne boşalttığım spermlerimle karışan bokunu son lokmasına kadar yiyeceğim."

Şehvetli bir ses tonuyla bunu en az onun kadar çok istediğimi fısıldadım.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet, gerçekten."

"Bu kadar mükemmel, bu kadar çekici bir çocuk daha olabilir mi? Oh tam istediğim gibi, yüce Tanrım bu hayatımın orgazmı olacak."

Küçük odaya girdiğimde içinde değerli şeyler ve para olduğunu düşündüğüm bir çanta ile karşılaştım, onu çalmalıydım ama bu nasıl olacaktı? Çıplaktım. Çantayı nereye saklayabilirdim? Ayrıca oldukça da büyük görünüyordu.

"Saygıdeğer efendim" dedim. "Bize yardım etmesi için birini çağıracak mısınız?"

"Hayır" dedi.

"Yalnız olmamızı istiyorum, beni izleyen birileri olduğunda dikkatim dağılabilir."

"Fakat birilerinin yardımı olmadan bunu yapamayız."

"Öyle mi sevgilim?"

"Öyle Monşer."

"Eh iyi o halde, eğer bu gerekiyorsa gidip bakayım bunun için hangi kadın yardım edecek?"

"Efendim korkarım evinizde buna uygun kadın kalmadı, dadınız kızları evine bırakmaya gitti, bu nedenle hiç boşuna zili çalmayın, isterseniz."

"Ne bana sormadan bunu nasıl yapar, hemen gidip bakmalıyım."

Salak Mondor, hızla odadan çıkıp geldiğimiz büyük

odaya doğru koştu ve beni hazinesi ile yalnız bıraktı. Bir kez daha düşünmenin anlamı yoktu, Noirceuil'in evinde kendim için bir gelecek olmadığının farkındaydım. Bu benim için büyük bir fırsattı başımdaki iri topuzun içine güzelce çantayı yerleştirdim ve üzerini saçımla örttüm ve tokalarımla tutturdum. Mondor geri döndüğünde aklında sadece seks olduğundan hiçbir şeyin farkında değildi, kızlar elbette henüz bir yere gitmemişlerdi, içlerinden birini seçip yanında getirmişti, kız tüm operasyon boyunca Mondor'un penisini emdi ve sonunda Mondor kızın ağzına boşaldı, diğer yandan ben Mondor'un yüzüne ve ağzına sıçmaya devam ettim, sonuç mükemmel başarımızla renklenmişti.

Noirceuil'in evine geri döndüğümde odama çekildim ve çantayı açmadan önce kendi kendime, "Yüce Tanrım, hırsızlığım senin tarafından kutsanmış olabilir mi?" diye sordum.

Çantada tam olarak altmış bin franklık ödenmeye hazır, imzalı çek bulunuyordu. Dolabımı açıp içindekileri kontrol ederek yeni ganimetimi saklamak istediğimde birilerinin de beni soyduğunu fark ettim, tabii durumu hemen Noirceuil'e anlattım. O da bana evde bu işi sadece Gode'nin yapabileceğini söyledi. Gode yirmisinde mükemmel güzel bir kızdı, neşeli, cazibeli, çekiciydi ve Gode Noirceuil'in homoseksüel partilerinde yardımcı görevini üstlenirdi. Eve geleli altı ay olmuştu.

"Ne Gode olduğuna emin misin?"

"Kesinlikle eminim Juliette. Sinirli tavırlarını fark ettin mi? Son günlerde oldukça tuhaf görünmeye başlamıştı."

Sanki o paralar hiç çalıntı değilmiş gibi çok rahat ve

bencil bir şekilde yaşlı gözlerimle Noirceuil'den kızı yok etmesini istedim.

"Elbette bunu yapacağım. Hatta eğer istersen ona cezasını kendi ellerinle de verebilirsin. Ne kadar genç ve istekli olduğunu biliyorsun bunu çok keyifli bir partiye dönüştürebiliriz."

"Ah İsa adına! Bu müthiş olur," diye haykırdım, neşeyle.

"Seni çok sevdiğimi bilmeni istiyorum" diye fısıldadı Noirceuil kulağıma. "İstersen onu hemen darağacına gönderebilirim, bebeğim. Ama ondan önce zavallı orospunun acı haykırışlarını duymalıyız. Sonra orospunun tüm hayatı ve geleceği yok olabilir. Çok basit onu Bicétre'deki hapishaneye gönderirim. Kız kaç yaşındaydı? Yirmi değil mi? Ömrünün kalan kısmını hapishanede geçirir, böylece."

"Ah dostum bu müthiş bir plan!"

"Sadece yarından önce operasyonu devreye sokmak istiyorum. Önce ayrıntıları planlamalıyım."

Bir süre sonra yanıma gelen Noirceuil planlarını da yapmış görünüyordu. Polis merkezine araba göndermiş ve evinde çalışan kızı ihbar etmişti.

Gözleri parlayarak, "Kız artık bizimdir," dedi. Böylece birlikte güzel bir akşam yemeği yedik Üzerimizi değiştirdikten sonra Gode'nin kapatıldığı odaya gittik.

Noirceuil, "Gode, sevgili Gode" dedi. "Senin için olan hislerimi biliyorsun. Rahmine bıraktığım tohumlarım için artık sana yılda iki bin altın ödemeyi düşünüyorum, bu senin geleceğini teminat altına alacaktır."

"Oh efendim, çok iyisiniz."

"Hayır çocuğum bundan o kadar emin olma. Aslında senin için çok daha iyisini yapmak istiyorum, biliyorsun kanunlarımıza göre sen şu an namuslu bir hayat yaşamıyorsun, inan bana bu sevecen dostun seni tüm bu dertlerden kurtarmak için elinden gelen her şeyi yaparak tüm gücünü ortaya koymak istiyor."

Kız mutluluktan ağlamaya başlamıştı, Noirceuil'in ayaklarına kapandı.

"Eh o halde Gode," dedi zavallı kıza. "İzin ver sevgilim Juliette'nin güzel kıçını okşarken seni tüm gücümle hamile bırakayım."

Bunun üzerine hemen yerlerimizi almıştık, Noirceuil'i hiç bu kadar sertleşmiş ve şehvetli halde görmemiştim.

"Suçun düşüncesi bile zevkin bu kadar çok artmasına neden olabiliyor, değil mi?" diye fısıldadım kulağına.

"Evet Juliette ama kurbanın kim olacağını henüz bilmediğin halde bundan bu kadar emin konuşmamalısın. O zavallı kızın bu işte hiçbir suçu yok. Senin ne kadar usta bir hırsız olduğunu baştan beri çok iyi biliyordum bebeğim ve dolabındaki parayı çalan da Gode değil bendim."

Bunları söylediği sırada anüsümden içeri girivermişti, bir yandan dudaklarımı öpüyor, diğer yandan butlarımı avuçluyordu. Bu şekilde tam üç kez orgazm olmuştum. Sevgilim ve ben zevkten delirmiş haldeydik, anüsümden içeri öyle bir kayıyordu ki... Parmağını alıp kuvvetlice klitorisime bastırmaya başladım ve işte yeniden gelmiştim, Noirceuil bu kez içime değil ağzıma boşalmayı tercih etmiş, ondan gelen tatlı jeli son damlasına kadar emdim. Noirceuil doymak bilmediği gibi daha çok delirmiş

görünüyordu tam Gode'nin kıçını düzmeye başlamıştı ki, içeri hizmetçi gelip Noirceuil'e onu görmek için bekleyen polisler olduğunu söyledi. Bunu sevgilim planlamıştı.

"Çok iyi" dedi. "Beklesinler, geliyorum." Bir kenarda olup biteni izlemeye koyulmuştum. Noirceuil doğruca Gode'ye doğru döndü ve, "Çabuk giyin, kocan seni bulmuş ve küçük köy evinize götürmek için almaya gelmiş."

Gode şaşkınlıkla karışık bir korku içinde titremeye başlamıştı, zar zor giyinebildi. Noirceuil de giyinmişti ve kızı kolundan tutup hızla salona sürükledi. Bu olay Gode'nin hayatında berbat bir dönüm noktası anlamına geliyordu ve kız eminim bu olanları hayatının sonuna dek aklından çıkaramayacaktı.

Noirceuil, "Evet beyler bu görmüş olduğunuz hizmetçi kadın evin hanımının odasına girip dolabından para çaldı ve hepimizi kandırma cüretini gösterdi..."

"Ben matmazelin odasına mı girmişim?" diye haykırdı, Godet dizleri titremeye başlamıştı.

"Ben Tanrı şahidimdir ki, bu söylediklerinizle ilgili değilim."

"Bayım sizin sözünüz bizim için yeterlidir, suçlu için yargı gereken kararı verecektir" diyen polis memuru kızı kelepçeleyerek Bicétre hapishanesine götürmek üzere evden ayrıldı. Fakat kız bu cezaya dayanamamıştı. Bundan sonra bir daha kızdan hiçbir haber alınamadı. Kız hatalarından dolayı uzun yıllar bedel ödemişti ve bu noirceuil için büyük bir zevk olduğundan her altı ayda bir gidip eğer mümkünse kızın zincirlerinin daha sıkı hale getirilmesini sağlardı. "Söyle bana" dedi Noirceuil kız gittikten

sonra. "Senin gönderilmen yerine o kızı kurban etmemiz yüz kez daha iyi olmadı mı?"

"Oh Nirceuil sen mükemmelsin! Ve zevklerin beni baştan çıkarıyor."

"Bunun tek bir nedeni var sevgilim, bu dünyada bana başka hiçbir şey kötülük kadar zevk vermiyor. İnsanları yok etmek, onların acı ile kıvrandıklarını, çaresizliklerini görmek ruhumu okşuyor."

"Noirceuil doğa seni insanları yok ederek ona hizmet etmek için görevlendirmiş ve bu nedenle başka hiçbir şey seni insanlara verdiğin zarar kadar memnun etmiyor."

Ve aynı zamanda doğa bizim hiçbir şekilde, hiçbir şeyden korku duymamamızı sağlıyor, her saniye daha güçlü olmamıza neden oluyordu.

"Sadece diğerleri önünde diz çökmeyecek diye endişe etmelisin, Juliette. Onların güçsüzlüğü her zaman için senin ne kadar güçlü olduğunun kanıtıdır. Bizim şehvetimizin ateşini söndürecek çok sayıda kurbanımız olduğunu unutma ama bu ancak yeterince güçlü olmanla ilgilidir. Egoizm bizim özümüzdür ve diğerleri üzerinde gizli haklarımız olduğu çok açık bir gerçektir. İnsanlara verebileceğimiz en büyük zararı vermemiz gerekiyor, bunu sakın unutma."

"Bunun için gelişim çok önemli" dedim sevgilime. "Ahlak olgusunu yok ederek sadece kötülük için var olabilmek, onu en iyi şekilde kavramaya bağlıdır. Beni ancak bu şekilde olmam gereken noktada görebilirsin, tamamen korkusuz ve güçlü."

"Tamam o halde otur, Juliette rahatla ve beni dinle.

İstediğin düzeye ulaşabilmen için seni en iyi şekilde eğitmeliyim ve bunun içinde tüm dikkatini bana vermeni istiyorum."

"Suç: Tam anlamıyla insan topluluğunun kanun altında topladığı yasaklardır; zaten insan olarak hayatımızda bundan daha anlamsız bir şey de yoktur. Bu kanunlar yaklaşık her yüz milde bir değişikliğe uğramaktadırlar, örneğin ben işlediğim bir suç yüzünden Asya ya da Afrika kıyılarında hiçbir şekilde suçlu bulunmazken Paris'te ölüm cezasına çarptırılabilirim. Bu aptallığı anlayabilmemiz için felsefe bazı belli tanımlar getirmiştir:

1) Kendi içlerinde tüm eylemler farklılık göstermektedir; aslında hiçbiri ne iyi ne de kötüdür ve eğer insan bu eylemleri sınıflandırırsa, ortaya çıkan kriter kanunları kendi yaşam koşullarına göre yönlendirmesi anlamına gelir. Fakat doğanın dayanak noktası, tüm eylemlerimizin bir olduğu, hiçbirinin iyi ya da kötü olmadığıdır.

2) Yaptığımız kötülüklere karşı içimizde bir yerlerde, bir ses buna karşı olduğunu mırıldanmaktadır, bu ses ön yargı ve eğitimsizlikten başka bir anlam ifade etmemektedir ve eğer başka bir toplulukta dünyaya gelmiş olsaydık, bu da bize başka bir dille ifade edilecekti.

3) Ülke değiştirerek de bazı sonuçları tam olarak ve gerçekten istediğimiz elde etme şansımızın çok yüksek olmadığını bilmemiz gerekir, bu yöntemle

sadece küçük küçük bazı değişiklikler ve faydalar elde edebiliriz.

4) Son olarak her şeyden önce kişinin bu gücü kendi içinde bulması ve nötralize etmesi gerektiğini, öncelikle en doğal ve en basit yollarla uygulamaya geçirerek kendini geliştirmesini gerektiğini bilmesi gerekmektedir.

Ve gerçekten bir şeyin tam anlamıyla suç unsuru taşıyıp taşımadığını kişinin önce bunun doğanın döngüsüne vereceği zarardan ötürü incelemesi gerekmektedir. Rasyonel olarak birinin suça getireceği tanım, sadece doğanın kurallarına etkisi ile değerlendirilmelidir. Doğa ise dünya üzerinde bulunan tüm devlet ve ülkelere eşit haklar ve eşit korkular vermiştir, diğer yandan insanlar evrensel olarak aynı arzulara sahiptirler. İşte bu kanunlar hiçbir yörenin ahlak kurallarına göre sürekli değişim gösterecek türden bir esnekliğe de sahip değillerdir.

Suç, hiçbir şekilde gerçek değildir çünkü doğa hareket ve sürekli dönüşüm halindedir, insanın yaptığı kötü ya da yanlış bir hareket söz konusu bile olamaz. Yani insanların düşündüğü gibi kötü davranış, ya da ahlaksızca eylemlere bu şekilde hitap edilmesi doğru değildir çünkü bu fikirler aklımıza geliyorsa bunu doğanın döngüsü sağlıyor demektir. Kıyafetlerimiz, toplum ve ahlak kuralları, dini yapı, bunların hepsi bizi aldatmak için vardır, hepsi doğanın sesini ve gücünü yıkmak için vardır. Onun kuralları bizim iyilik ve kötülük diye tanımladığımız değerlerin bir karışımıdır. Yıkım, onun büyümesi demektir, o

suç ile var olur, ölüm onun yaşaması anlamına gelir. Tamamen iyilikle dolu bir dünya varlığını hiçbir şekilde sürdüremez, doğanın öğretisinde doğumdan ölüme dek kaos vardır, yıldızların dizilişinde, okyanuslarda, kurallar dahilinde bir yaşam söz konusudur, her şey periyodik ilerleyişini sürdürür. O iyiliği kötülük için yaratmıştır ve dünya tek başına iyilikle hiçbir ilerleme kaydedemez. Doğa ancak bu şekilde var olmaya devam edebilir. Örneğin Doğa hayvanlara da aynı insanlar gibi var olmaya devam etmeleri için birbirlerini yok etme yetkisini vermiştir. Doğa tüm kanunlarını olması gerektiği şekilde sıralamış ve yönlendirmiştir. Kim Nero'nun Agrippina'yı zehirlerken, kurdun kuzuyu parçalarken birbirinden farklı şeyler yaptıklarını savunabilir ki? Neden doğa bize zehrin hammaddesini ve onu geliştirme gücünü verdi? Bu sadece kaosun devamını sağlamak içindir. O halde neden dünyaya zarar veren Heliogabalus, Andronicus, Herod, Wenceslas ya da diğer büyük isimlerin doğmasını sağladı? Neden savaşları, büyük doğal afetleri, katliamları, öldürücü salgınları verdi? Eğer öldürmek suç ise o neden öldürüyor? Hepimiz doğanın çocukları olmamıza rağmen farklı özelliklere ve yetkilere sahibiz, fiziksel ve ruhsal olarak güçsüzlük ve gücün tam açıklaması budur. O yapmamızı istediği her türlü kötülüğü ruhumuza bezemiştir, işte kurdun kuzuyu parçalamasının ve başka birçok suçun da anlamı budur.

Örnek aldığımız ilk kavim olan Keltler, tüm hak ve kuralları doğanın kanunlarına uygun olarak belirlemişlerdi. Fakat bu kurallar zaman içinde insanlar tarafından ciddi değişikliklere uğratılmış ve değiştirilmiştir. Ancak o

günlerden bu güne koşullar fiziksel olarak değişmiş olsa da aslında özde değişen bir şey yoktur. İnsan kendi hoşuna giden, kendi tarafını tutan ve haklarını koruyan kanunları kabul ettirmeye başlamıştır; bu disiplinin ve gerçek insan kurallarının yok olması anlamına gelmektedir. Bir kez daha tekrar etmek istiyorum: Eğer olmasını, eğer yaşamamızı istemeseydi kötülüğü sonuna dek uzak tutardı; ama yapmadı. Çünkü bu ne insanın ne hayvanın ne de tabiatın vazgeçilmezidir. Örneğin, benim aklıma geldiğinde bir kadını, kız ya da oğlan çocuğunu öldürmem doğal döngünün devamını sağlamam ve doğanın işleyişini devam ettirmeye hizmet etmem anlamına gelmektedir, bu suç değildir. Zaten öyle olsa suçu işlerken içimizi saran o mükemmel keyfi, o akıl almaz zevki nasıl hissedebilirdik? Sadece onun hakkında konuşurken bile aldığımız o zevk ne ile açıklanabilirdi?*

Sürekli işkencenin ve kötülüğün büyüklüğünden ya da küçüklüğünden söz ederim, insan kardeşlerimizi yok etme eylemi limitsizdir, sonucu meydana getiren en önemli nedendir, çünkü doğanın yararı ve ağırlığı için sonuna dek gerekli olacaktır."

"Oh Noirceuil!" diye bağırdım, "bildiğim tek şey bu konuşmaların beni delice baştan çıkarmaya nasıl yeterli

---

(*) Sevgili La Mettrie, asırlardır insanın ölümsüzlük üzerine yazdıklarını ve düşündüklerini, fakat bunun tamamen cahilce ve düşüncesizce olduğuna değinmiştir. Oysa büyük düşünürler bunun akıl almazlığını defalarca ifade etmişlerdir! O halde insanoğlunun bugün doğruyu bilmesi ve artık gerçekleri hayata geçirmesinin vakti çoktan gelmiştir!

olduğu, inan bana o sözünü ettiğin kurallar hepsi ruhumu ateşe veriyor..."

"Peki sevgilim gerçeği söyle bana, onu içinde hissedebiliyor musun?"

"Oh evet ve inan bana bu orgazm olmamı sağlıyor."

"Ve Juliette, onun hakkında bilgi sahibi oldukça aldığın zevk daha çok çoğalıyor değil mi? Ona hizmet ederek kötülüğün tadına varmak en müthiş duygulardan biridir."

"Ah! Fakat dostum bu şekilde dünyadaki tüm insanlar felsefeyi kabul ederlerse geriye insan ırkı da kalmayacaktır!"

"Elbette, Juliette işte bu doğanın bizi yarattığı ilk çağlardaki insansızlaşma dönemine geri dönüş demektir ve bu sadece döngünün bir parçasıdır yani olması gerekendir. İşte buna verebileceğim en somut örnek doğanın bu süreci hızlandırmak için insana verdiği silah örneğidir. Silah kullanılarak büyük kitleler, yok edilebilmektedir. Zaten silah tüm ülkeleri etkisi altına aldığında da kanunların hiçbir hükmü kalmayacaktır. Fakat biz insanlar bu gerçeklerden kaçmaya çalışıyoruz."*

Tüm canlı varlıklar izole edilmiş şekilde doğarlar, doğduklarında bile birbirlerine ihtiyaç duymazlar kendi doğal hallerine bırakıldıklarında yiyecek ve barınaklarını

(*) Dikkatle incelendiğinde, bu kuralların aslında sadece insanların mutluluğu için olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır ve bu kurallar sayesinde insanlar içlerine gömdükleri gerçek zevkleri tatma şansını elde ederler. Bu kanunların amacı nedir? Diye sorabilirsiniz, cevabı çok açıktır, insana yararlarını görebilmek ve toplumun içindeki gerçek gizini bulmasını sağlamaktır.

diğer insanların yardımı olmadan bulabilirler. Özellikle güçlü insan hayatının hiçbir döneminde diğer insanların yardımına ihtiyaç duymaz ama belki zayıf olanlar biraz desteğe ihtiyacı olabilir. Fakat doğa bize bu tür zayıf insanları köle olarak kullanabilmemiz için vermiştir. Güçlü olan insan zayıfı istediğinde kullanabilir peki ama ona bunun karşılığını vermek zorunda mıdır? Hayır, eğer bunun tersini yaparsa doğaya karşı çıkmış olacaktır. Fakat eğer o zayıf köleye olması gerektiği gibi kötü davranır, acı çektirir ve işi bittiğinde yok ederse o zaman doğanın gereklerine uymuş olur. Doğa kanunları kendi içlerinde temel olarak farklılıklar, ayrımlar ve eşitsizlikler göstermektedir.*

Kardeşlik mantığı ancak zayıf insanlar tarafından üretilen, kabul edilen bir mantıktır. Çünkü güçlü varlık bunun asla mümkün olamayacağını çok iyi bilir. Bu açıklamaya en güzel örnek yine kurt ile kuzu örneğidir. Güçsüz, zavallı kuzu, kurt onu yemek üzereyken, 'Beni yiyemezsin ben de senin gibi dört ayaklıyım,' demiştir.

Biri birisi için bir şey yaptığında ya da ona bir şey verdiğinde bunun karşılığını ister, işte bu doğanın kuralıdır. Peki ama güçlü fakire yardım ettiğinde bunun karşılığını nasıl alacaktır? Peki diyelim karşılığını almamayı göze alıyor, o halde o da güçsüzler sınıfına girmiş ol-

---

(*) Aristo nazımlarında bir şair olarak bizim korkudan ve merhametten uzak durmayı öğrenmemizi hedef almıştır. Filozof bu duyguların insana hastalık verdiğini belirtir ve bunların insanın kendine büyük kötülüğü olduğunu ifade eder.

maz mı? Ne kadar güçlü olursak olalım, bu tür bir yolda ilerlersek sonunda mutlaka kaybeden konumuna geliriz. İsa'nın bugüne dek süren öğretilerinde sürekli kötülükten uzak durmamız, günahlardan ve ahlaksızlıklardan uzak durmamız gerektiği diktesi insanlara verilmeye çalışıldı. İşte bu noktada Hıristiyanlığı zayıf tarafta görmek hiç zor değildir. Hıristiyanlık insanların kardeş olduklarını ileri sürmektedir, bu baştan beri açıkladığım üzere açıkça büyük bir zayıflıktır ve bu haliyle insanlara kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Bunu kabul edebilmemiz doğa gerçeği ile bu kadar iç içe iken kabul edilemez. Gücü elimize almak zayıflıktan uzak durmak ve kendi mutluluğumuzu korumak için din dayatmasından uzak durmamız gereği su götürmez bir gerçektir."

"O halde insanların kardeş oldukları, yanlış?" diye sözünü kestim. "O halde benimle diğer başka bir insan arasında en ufak bir bağ yok. Bu doğru mu?"

"Kesinlikle, onun için sağladığın her iyilik senin yok oluşun anlamına gelmektedir. Ayrıca bu anlattıklarıma ek olarak kendi kişisel tespitlerimden de söz etmek istiyorum. Bana göre, doğa bu tür yardım seven, karşılık beklemeyen türdeki zayıf insanlara karşı tüm nimetlerini esirgemekte, onları kelimenin tam anlamıyla sevmemektedir. Örneğin ben kötülük yanlısı bir insanım ve bununla birlikte istediğim kadar paraya, güce ve yetkiye sahibim, doğa bana karşı her zaman çok cömert olmuş, her seferinde ihtiyacım olanın çok daha fazlası ile beni ödüllendirmiştir. Bu benim gibi olan diğer insanlar için de geçerlidir. Genelde hırsızlığı tercih ederim ve bu işte oldukça başarılıyımdır fakat eğer çalarak elde edemeyece-

ğim şeyler olursa o zaman onları en düşük fiyattan satın almak için elimden geleni yaparım. Ya da en keyiflisi şiddet kullanarak insanların mallarını gasp ederim. Şiddet tamamen özümü sardığından hiç zorlanmadığım kesin, bu benim için en rahat yöntemdir.

O Juliette! Kesinlikle kalbinin hatalı yollara sapmasına izin verme, üzüntü ve kedere asla düşmeni istemem. Kişi eğer kendini, ailesini, çocuklarını vahşi hayvanlara yem edecek kadar zayıfsa onun için üzülmek o kişi kadar anlamsız olmak demektir, düşün o her şeyi göze alabilecek bir korkak ise ona yapılan her şeyi hak ediyor demektir; onu ezip yok etmek güçlüye verilmiş çok doğal bir haktır. Bırak sürünsün, bırak acıların en kötüsünü çeksin ve sen de onun çektiği bu acıları görürken mutlu olmaya, devam et çünkü bunu bize hediye eden kişi 'Tabiat Ana'nın ta kendisidir. Eğer o adam mutsuzsa ve buna neden olan kişi sen isen, onun bu halinin gerçek suçlusunun sen olmadığını asla unutmaman gerekiyor. Doğa onu bu şekilde dizayn etti çünkü, doğa her zaman güçlü olanın yani senin tarafındadır. Sevgili Juliette, doğa her zaman senin tutkularını karşılamaya hazırdır ama tabii eğer istersen göz yaşlarını da arttırabilir. Yani bu bir anlamda senin isteğine de bağlı bir şey, doğa cömerttir Juliette, hiç merak etme eğer bizler için hazırladığı tuzaklara düşmezsek her şey bizim istediğimiz gibi devam edecektir."

"Sevgilim!" diye bağırdım, Noirceuil'e sarılırken. "Çocukça fikirlerimi atıp mantıklı bir şekilde düşünmeme neden olduğun için sana tapıyorum! Verdiğin bu yüce derslerin kalbimi nasıl coşturduğunu bilemezsin. Hayatımın

ışığı, bu bana anlattıkların dışında başka hiçbir bilgiyi doğru olarak kabul etmeyeceğim. Suça yönelmemde bana destek oluyor, beni ateşlendiriyorsun. Bu enfes yolda kılavuzum olur musun? Felsefenin ışığı ile yolumu aydınlatır mısın? Ya da belki beni terk edersin ama bunu ben yoldan saptıktan, tek başıma ilkeleri en iyi şekilde öğrendikten sonra yap ve inan bana bu yolda kendimi en güzel taht ile ödüllendireceğim. Umarım...."

"Juliette, bu konuşma tarzı zayıflığını ve duygularına yenildiğini gösteriyor. Çocuğum eğer biri kötü olmayı tercih ederse cesur ve güçlü olmalıdır.

Asla tutkularımın kurbanı olmayacaksın fakat asla sana bir yol gösterici, bir eğitici olmayacağımı da bilmen gerek çünkü eğer kişi bu yola girerse yolculuğu sırasında yalnız olmalı ve felsefenin ışığında kendi gücü ve doğrularıyla ilerlemeli. Juliette eğer hepimizin bir gün öleceği planlanmışsa bu yatakta ya da yerde olmuş ne önemi var ki? Elbette bir de bu yolun sonunda idam edilme riski de var.

Korktun mu Juliette? Sence asılarak ölmek utanç verici mi? Bence değil ve sakın unutma bu yolda utanç yoktur. Unutmaman gereken tek şey ve eğer idam edilmek istemiyorsan yapman gereken tek şey seçtiğin bu yolda kendi başına ilerlemektir. Bu her zaman daha güvenli olmuştur."

"Ah Noirceuil, benim hatırım için bile kurallarını öğretmemekte kararlı görünüyorsun."

"Şimdi sana yardım etmeyeceğim demiyorum elbette sana bilgi vereceğim, dünyada bu yolu tercih etmiş kimseye sırtımı dönemem. Şimdi bir de suçun var olmadığı-

nı varsayalım. Sana şimdi kendi geliştirdiğim tezlerime dayanarak bazı örnekler vermek istiyorum. Dünyada olup bitenlere öyle bir bakalım ve sonunda göreceğimiz tek şey iyiliğin olduğu hiçbir yerden verim elde edilemediği olacaktır.

Karımızın kız kardeşi ile evlenemeyiz değil mi, bu suçtur. Hudson yerlileri bunu istedikleri zaman yapabiliyorlardı, yani Jacob Rachel ve Leah ile evli olabiliyordu.

Kendi çocuğumuzla ilişkiye giremiyoruz ya da buna benzer dünyanın en yüce zevklerinden olan ensest ilişkiye girmek suçtur ancak İran'da ve Asya'nın üçte birinde erkekler kızlarıyla yatıp onlardan çocuk sahibi olabiliyorlar.

Karılarımızın orospuluk yapmasından büyük zevk alıyoruz ama bu da suç. Oysa Eski Doğu Avrupa ve Asya uygarlığında, Laponya ve Amerika'da karınızı yabancıya vermeniz onurlu bir davranış olarak kabul ediliyor. Illyrianlar ise zamparalığı her şekliyle uyguluyorlar ve karılarından hoşlanan onları beceren adama kendi elleriyle yardım ediyorlar.

Başkalarının bizi çıplak görmesinden utanç duyarız. Neredeyse tüm güneyliler hiç endişe duymadan diğer insanların önüne çıplak çıkarlar. Priapic ve Bacchic festivalleri uzun zamandır çıplak insanların katılımı ile gerçekleşmektedir. Lycurgus da, kızların halk tiyatrolarında sahneye çıplak çıkmaları kuraldır. Tuscanlar, Romalılar kadınların masaya yemekleri çıplak halde servis etmelerini isterlerdi. Hindistan'da bir ulusta kadınların üzerlerine kıyafet giydikleri görülmemiştir.

Generallerimiz esir alınan köle kadınların ırzına geçil-

mesini yasaklamıştır. Ama Yunanlı generaller kendi askerlerine bunu yapma hakkını vermişlerdir. Fethedilen bölge kontrol altına alındıktan sonra her asker kendi istediği kadını seçer ve istedikleri şekilde ırzına geçerlerdi.

Kafkas dağlarındaki yerliler vahşi hayvanlar gibi önüne gelenle düzüşürler. Hormes adasının kadınları Tanrı tapınaklarında ve herkesin gözü önünde gündüz vakti istedikleri her erkekle birlikte olurlar.

Bugünün İngilizleri eski Britonlar yabancılarla çok yakından ilgilenirken çocukları, anneleri, baba, ağabey, kız kardeş hepsini toplu halde bir seks partisi tadında düzerlerdi ve bu insanlar insan eti ile beslenirlerdi.*

Taitililer kendilerini herkesin önünde memnun eder, gizlilikle yapılan seksten utanırlardı. Onlardan önce Avrupalılar ise birlikteliklerini saçma bir şekilde dini törenle bir araya toplanıp duyururlardı. Bu tören sırasında örneğin 25 yaşındaki erkek gücünü göstermek için on yaşında bir kızın ırzına geçerdi. Ne fark!

Zamparalık kendi başına bir dindi: Penis tapınakları yapılmıştı; Afrodit verimlilik ve bolluk tanrıçasıydı, daha sonra kıçına duyulan şehvet dillere destan oldu, erkekler toplumun aksine arkadan sekse ilgi duymaya başladılar. Erkekler bilgi ve zeka ile gelişti, ilerlemek onlar için kaçınılmaz oldu, ahlak anlayışı sona erdi. Tapınma yerini

---

(*) Eğer bir gün insan etinin tadına bakarsanız eminiz ki tabağınızı tamamen sıyırıp sonuna kadar bitirirsiniz. İnsan eti tam bir sperm yumuşaklığındadır ve diğer etler onun tadına varıldıktan sonra çekilmez (Konu hakkında bilgi için Hintliler'i, Mısırlılar'ı ve Amerikalılar'ın tarihini ele alan Pençe adlı eser incelenebilir).

dinsizliğe bıraktı; Asyalı, cinsel yönden çok güçlü olan kadınlar, boyunlarına penis putu takmaya başladılar.

Pegu'ya gelen bir yolcu burada kaldığı süre için kendine bir kız kiralayabilir ve kızla canı ne isterse yapabilir. Bunun ardından kız zengin halde ailesinin yanına geri döner ve istediği bir gençle evlendirilir, yani bu kaçamak onlar için çok sıradan ve normal bir olaydır.

Aykırı zevkler kendi başına moda haline gelebilir: Fransa'da, erkekler uzun süre özel boyalı pantolonlarının önünde cinsel organlarını rahatça ifşa edebilmeleri için bir pencere bulundururlardı.

Kuzeyde neredeyse bütün insanlarda rastlandığı gibi geleneksel olarak tüm kız çocuklar ve kız kardeşler fahişelik yapıyorlardı, pezevenkliklerini yapan adam ise, cinsel ilişkiyi bizzat kendi izliyordu ve bu herhangi bir olası soruna karşı tedbir anlamına geliyordu. Buna benzer fahişelikle ilgili diğer bir örnek ise, benim yaptığıma benziyor. Bu acımasızca eleştirilse ve ahlak dışı görülse de, en utanç verici olan her zaman için en çekici olandır. Bununla birlikte düzülmek alnımızda bir leke konumuna geliyor; bunu yapmaktan zevk alıyoruz, çamura bulanmaktan hoşlanıyoruz, pislikle oynamak, ona bulanmak hoşumuza gidiyor. Birinin karısını ve kızını genelev götürmesi, onları sokağa salması, orospuluk yaparken ona yardım etmesi, çok doğal."

"Affedersiniz Monsenyör fakat bir kızınız olduğunu söylediğinizi sandım, bu doğru mu?"

"Evet bir tane var" dedi Noirceuil.

"Şu tanıdığım karınızdan mı?"

"Hayır ilk karımdan, şimdi evdeki kadın benim seki-

zinci karım, Juliette."

"Fakat senin gibi zevkleri olan biri, nasıl baba olabilir?"

"Bu sürpriz değil tatlım, çok doğal bir şey bir kez böyle bir şey olmuş olabilir. Bu tadılması gereken bir duygu yani olması gereken bir şey."

"Sanırım anlıyorum."

"Bu da diğer her şey gibi zevkli hale getirilebilir. Sana kızımı ne şekilde bana zevk veren bir malzeme olarak kullandığımı az önce anlatmıştım."

Şehvetle yüzüne baktım. "Sıra dışı, çekici adam, gözlerimin önüne serdiğin bu vahşi suçlar kalbimi yerinden oynatıyor. Hayal gücümü alevlere atıyor, sadece seninle delicesine sevişmek istiyorum."

"Ah Tanrım" dedi dilini ağzıma götürerek, "işte sanırım bu bir kadını sevmek anlamına geliyordur... Benimle sevişmek mi istiyorsun, Juliette? Peki o halde bunu bende istiyorum. Ben seksi, kötülüğü suçu ve acımasızlığı en uç noktasında yaşıyorum, tüm içtenliğimle bunları hayatımın her anında uyguluyorum."

Noirceuil tahrik olmuş görünüyordu, yanına yaklaşıp üzerindeki geniş cüppenin bağını çözdüm ve karşıma demirden daha sert hale gelmiş olan penisi çıkıverdi. Onunla oynamaya başladım ve hafifçe sarsmaya devam ettim, hafif kasılmalar sonunda kırmızı delikten yapışkan sperm dışarı taştı.

Hafif içkili olduğum için kendimi onun kollarında yeniden kaybetmiştim, on beş dakika boyunca o güzel nektarı emdim...

Yanından ayrılmak üzere olduğumda bana az önce emdiğim silahının bu zamana dek ne kadar çok suç işle-

diğini anlatmaya başladı bu sırada doymak bilmez penisinin yeniden sertleştiğini görmüştüm, güçlü elleri ile, butlarımı okşamaya başladı. Bu sırada bir yandan çağırdığı hizmetçisinden karısını ve genç oğlanı huzuruna getirmesini istedi. İstediği olduğunda Noirceuil çocuğu hemen becermeye başlamıştı, diğer yanda karısı ise, kocasının emri üzerine çocuğun boşta kalan küçük aletini emiyordu, oğlancı Noirceuil onları baş başa bırakıp benim butlarımı yalamaya başlamıştı, bir yandan karısının iri memelerini avuçluyor, tokatlıyor, çimdikliyordu, sonunda onlara öyle bir asılmıştı ki kadının memeleri vücudundan ayrılmak üzereydi, kadının çığlıkları Noirceuil'in orgazm olmasına neden olmuştu.

Bu sırada bir yandan benimle konuşuyor bir yandan da genç çocuğun içine boşalıyordu ve kalan sıvının birazını da karısının göz yaşlarına bulanmış yüzüne sürdü. "Hiç bu kadar katıksız sperm gömüş müydün, söyle bana? Yeniden kaldığımız yerden dersimize devam etmeye ne dersin, sevgili Juliette? Bunun için Tanrıya dua etmek gerektiğini söylerken, yanlış mıyım? Dünyada bundan daha aktif ve rafine bir şey olamaz; bunlar Tanrıların mahsulü olmalı ama onları buradan çıkarın," diye bağırdı, "çıkarın hepsini konuşmamıza kaldığımız yerden devam etmek istiyorum. Bugün sekse değiniyoruz" diye devam etti efendim yine yalnız kaldığımızda; "ve Plutarch'tan Samnitelerin günlük olarak ve kurallara uyarak Bahçeler adı verilen bir yere gittiklerini, önlerine gelenle hayal edilebilecek en müstehcen pozisyonlarda yattıklarını öğrendik. Ve tarihçi bu konu ile ilgili olarak, seksin o do-

ruğa ulaştığından ve kanla karıştığından da söz ediyor. Adam arkadaşının karısını düzüyor, anne kızı ile sevişiyor ya da ağabey fahişe kız kardeşi ile oynaşıyor.

Bizim için genç kızın meyveleri büyük ödül anlamına gelmektedir. Filipinliler de böyle bir durum ortaya çıkmamıştır. O adalarda görevliler, düğünlerinin arifesinde genç kızlar için değer biçer ve para öderlerdi.

Oğlancılık Güney Yunan şehri olan Sparta'da meşru idi.

Bizim fahişeliği iyi beceren kadın için düşüncemiz kötüdür; diğer yandan Lidyalı kadınların değeri ise birlikte oldukları erkek sayısı ile ölçülürdü. Fahişelikten kazandıkları para ile yücelirlerdi.

Kıbrıs'taki hanımlar ise adalarına gelen yabancılarla halkın içinde sevişerek, para alırlardı ve bundan çok zengin olurlardı.

Ahlaksızlık Romalılar'ın tarzı halini almıştır ve şehir merkezlerine içi kız ve erkeklerle dolu genelevler kurulmuştur, çıplak kızlar ise kulüplerde dans ediyorlardı.

Babilli kadınlar Venüs tapınağında fahişelik yaparlardı. Ermeni kadınları ise bakire iken Tanais rahiplerine kendilerini verirlerdi. Rahipler kadınları önce kıçlarından becerirler ve sonra onlara önlerinden becerilmeyi bir lütuf olarak sunarlardı. Kadının tarzı ve zevk verişine, inleyişine göre evliliği konusunda onay verirlerdi.

Kanarya Adaları'nda aileler kızlarını çok farklı ve zor bir sınavdan geçirirlerdi; onları ilk olarak demir kaplı iri bir penisle denerlerdi, bu ya deliği kırıp geçerdi ya da geri çıkardı, bu ikinci durumda kızın içine aynı demir kütlesi ölümcül yapay penis, yüksek ısıda yanmış halde

sokulurdu; bunun asıl nedeni kocasının rahatı için deliğin büyütülmesi ve ön hazırlığın sağlanması idi ve bu şekilde bir tören ile gerçekleşirdi.

İkinci yüzyılda Caimite mezhebine göre, kişi cennete ancak kendini tutamadan kabul olurdu. Bunun anlamı, kişi her türlü akıl almaz zamparalığı deneyerek tanrı katına ulaşabilirdi.

Eski İngiliz kralı Owen, bakire olmayan kendi tarafından bakireliği alınmayan kız ile evlenmezdi. Tüm İskoçya'da ve Fransa'nın bazı bölgelerinde büyük baronlar bu kurala uymaktadırlar.

Erkekte en az kadın kadar zamparalığın iğrenç yanlarından nasibini almıştır. İnkalı Atabaliba'yı düşün; adamın üç yüz tane karısı varmış ve kadınlar kendilerini Peru ve İspanyollar'a satarlarmış ve kocaları olan Atabaliba bu adamlara işkence edermiş.

Oğlancılık neredeyse dünyanın her yerinde yaygındır. Bunu denememiş olan hiçbir toplum, hiçbir ülke, hiçbir kabile yoktur. Sevişirken şiddet de aynı şekilde çok yaygın ve çok denenmiştir. Zaten bu çok doğal bir duygudur, ilk çağlardan itibaren kızların sevişirken öldürüldükleri, kalplerinin hançerle söküldüğü, bilinmektedir. Lezbiyenlikde aynı şekilde tarihin ilk çağlarından beri vardır ve devam etmektedir çünkü bu da diğer kötü kabul edilenler gibi çok doğaldır.

Eski çağlarda özellikle genç kızlar, kamışlardan ürettikleri yapay penisleri kullanarak orgazm olurlarmış.

Xenophon'un söylediğine göre Yunanlılar keçileri kullanıyorlardı. İtalya'da halen kadınlara keçi ve geyik kostümleri giydirilerek gelenek devam ettirilmeye çalışılmak-

tadır. Öyle ki geyiğin kadından bile daha çok zevk verdiği söylenir, bu hayvan doğa tarafından özel olarak yaratılmıştır, anal kanalı dar ve sıcaktır, hayvan çok isteklidir, insanı orgazm etmek için özel olarak yaratılmıştır. Juliette bir kez geyik düzmüştüm bu yüzden tadını çok iyi bilirim.

Hindi de çok enfestir fakat öncelikle boğazını kesmek gerekir, operasyonu dikkatlice uygulamak çok önemlidir ve kuşun anal deliği insana çok yüce bir zevk verir.*

Sibiryalılar köpekleri düzerlerdi, Mısırlı kadınlar ise kendilerini timsahlara veriyorlardı. Söylendiğine göre XV. Louis defalarca Afrodit'in kıçına boşalırken görülmüştü. Yunanlılar da Delfi'ye geldikleri zaman Tapınaklarda istedikleri kızla sevişirlermiş.

Siyamlar ölümün ruhun yok olmasına neden olmadığını ve yeniden bedenleneceğini savunduklarından intiharı savunurlar.

Pegu'da bir kadın doğum yaptığında beş gün içinde yakılarak öldürülüyor; bu onun temizlenmesi anlamına gelir.

Karayip Kızılderilisi annelerinin rahminden çıkar çıkmaz seçtikleri bebeklerin göbeğini kumaş boyası ile işaretler ve onları yedi yaşına geldiklerinde kullanıp, vahşice öldürürlerdi.

Brezilya'da her ölüm cezasına çarptırılan her mahkûma bir kadın verilirdi; mahkûm kadınla birlikte olur hat-

---

(*) Birçok Parisli genel evleri hindi kullanmaktadır, kız kuşun boğazını tutar ve bacaklarının arasına kıstırır, siz kızın anüsünde iken ve boşalacakken kız aynı anda kuşun boğazını koparır.

ta bazıları kadınları hamile bırakırmış, bazıları ise kendilerini kadının parçalarına ayırmasını ve etini bu kadının yemesini sağlarlarmış.

İnkalar Eski Peru hakimiyetine girmeden önce, Amerika'nın ilk yerlileri iken, çocuklarını Tanrılara kurban ederlermiş.

Rio gölü kıyısında yaşayan insanlar (birçok ulusta yapılan törenlerin benzeri olan) kızları genç ve seksi olduklarında üzeri büyük karıncalarla kaplı çubukları rahimlerine kadar sokarlarmış; içeri giren karıncalar büyük acılarla kızların rahmini ısırmaya başlarlarmış, çubuklar yerleştirildikleri yerden ancak üç ay sonra çıkarılırmış.

Aziz Jerome, seyahatleri sırasında İskoçların genç çobanların kıçlarına ve genç kızların göğüslerine olan yoğun ilgisinden söz etmiştir. Bense kişisel olarak çobanların kıçlarına ilgi duymayı tercih ederdim, ayrıca ilk çağlarda hayvanların birbirlerini yedikleri gibi insanlarında birbirlerinin etlerini yediklerine inanıyorum, bence kadınlar güçsüz olduklarından daha çok onlar av oluyordu.

Mingrelian ve Gürcistan ırkları dünyanın en güzel ırkları olarak bilinmektedir ve onlarda her türlü sefahat ve suç serbest idi; doğanın aynı bizden istediği gibi onlarda ahlaklı olmak yerine düzensizce onun nimetlerinden yararlanmayı tercih ediyorlardı. Ensest, çocuk katilliği, sapkınlık, fahişelik, götçülük, hırsızlık, zehirleme ve daha bunun gibi birçok zevk özgürdü. O zamandan bugüne ulaşan bu verilerle bizim onları örnek almamızı sağlayabilmiş olmaları büyük bir başarıdır.

Kuzeyde yaşayan Tatarlar kendilerine her gün yeni bir penis tanrısı seçerlermiş: sabah seçilen penise gün boyu

saygı gösterilirdi, o penis o günün simgesi olurmuş; bu Katolikler'in yaptıkları ve tapındıkları zırva hamur heykellerine benzemiyor mu? Ben Tatar ve Katolik inanç şekilleri arasında hiçbir fark göremiyorum.

Matomba bölgesinde on iki yaşına gelen kız ve erkek çocukların cinsel birleşmesi sağlanırdı ve aynı zamanda din adamları çocuklara kulübelerde cinsel taciz ve işkence uygularlardı bundan şikâyet eden çocuklara ise ayrıca işkence uygulanırdı.

Sri Lanka'da evlenen bir kızla önce ağabeyleri birlikte olurdu; bu olmadan kocası ile birlikte olmasına izin verilmezdi.

Doğu Rusya'da Kamchatka yarım adasında insanlar, bize ne kadar doğru bir iş yaptıklarını kanıtlamışlardır, örneğin suda boğulmak üzere olan birini gördüklerinde, bunun onun doğal sonu olduğuna inandıklarından kimse adama yardım etmezmiş ve onu o şekilde ölüme terk ederlermiş.

Hıristiyan geri zekalılara ders olsun; Brezilya'da birinin düşmanının affetmesi için onu öldürmesi ve yemesi gerektiğine inanılırmış.

Venezuela yerlisi genç kız adet görmeye başladığında tören yapılır, çıplak olarak uçurulmaya çalışılırmış ve bu operasyon sırasında sıklıkla ölürmüş. Ve izleyiciler tüm gün bu şölenle eğlenirlermiş.

Yine Brezilyalılar, genç bir kadının evlilik töreninin arifesinde onun kalçalarına ve kıçına derin kesik ve izler bırakırlarmış, tropik ortam ve ısı fiziksel acıyı daha da

arttırdığından bunun sonunda genç koca adayı karısının ne kadar dayanıklı olup olmadığını tespit etmiş olurdu.*

Bu örnekler, bizim Avrupalı kanunlarımızın ve dinlerimizin gerçekte uygulanması gereken tam bir çılgınlık olduğunu kanıtlamaktadır; Hıristiyanlıkta sözü edilen kardeşlik durumu su sızdırmaktadır. İnsanın kalbinden geçeni anlamak için mükemmel olmak şart değil; zaten eğer Hıristiyanlığın genel kuralları bu kadar katı ise bunun üstünlük neresindedir?

Tekrar, tekrar anlatmaya çalıştığım gibi, dünyanın kurulduğu günden beri doğa insanlara tatmaları için her türlü şansı, her türlü fırsatı sunmaya devam etmiştir. Oysa insanlar sürekli kendi çıkarları için bu durumu değiştirmeye çalışmışlardır. Birbirlerinin üzerine insan yapımı kanunlarla baskılar uygulamış, onları özlerinde ki gerçekleri uygulama fırsatı vermemişlerdir. İnsanlığın doğru olduğunu, ahlaklı olmak gerektiğini öğretmeye çalışmışlardır. İnsanlık? Doğa böyle bir şeyi kesinlikle tanımamaktadır, insanlık diye bir şey söz konusu bile olamaz. Doğa insanlığın erdem anlayışına yabancıdır. Asıl olan arzular, tutku ve istekler değil midir? Toplum ise sürekli bizim acı çekmemiz gerektiğini, endişe etmemiz gerektiğini öğretmektedir. Bütünlük, büyük acılar yardımı ile bozulmakta, olasılıkların peşinden gitmektedir. Ah hayır Juliette, bu şekilde davranarak kazanacağımız hiçbir şey yok. Eğer bir dakika için durup, özümüzde var olan üzerinde

---

(*) Bu tür meraklı insanlar. kadın kıçının dayanıklılığı ve kullanımı üzerine tespitler yapmak için farklı yöntemler denemişlerdir.

çalışırsak ve derin bir şekilde düşünürsek, kalbimizin derinlerinden şu sesi duyarız: Komşunun kötü durumu için göz yaşı döküyorsan, bunu yaptığın için önce kendi zayıflığın için ağlasan daha doğru olur. Oysa sen güçlü olduğunda senden korkan biri olduğunda onun için ağlamayı aklına getirmen olanaksızdır. Bu ses korkunun sesi değilse neyin sesidir? Korku egoizm dışında nereden doğar?

O halde içimizdeki bu gereksiz duygulardan kurtulalım; bizi hiçbir şeyin yeniden üzüntüye salmasına izin vermeyelim.

Konunun üzerinde çalışalım ve eğer diğer insanlarla ortak bağ görebiliyorsak bunu onlarla paylaşalım, felsefeyi duyuralım:

Eh mutlu olmam için neden yapacağım bir iş hakkında tereddüt duyayım; yaptığım şey benim kardeşime zarar verebilir ama bana zevk verecekse o halde ben neden tereddüt edeyim? Kardeşime zarar vermem demek kendime zarar vermem demek anlamına gelmez. Komşumun kocasını ayarttığımda ya da onun çocuğuna zarar verdiğimde haksızlık yapıyor olsam da, bundan büyük zevk aldığım gerçeği değişemez; işte bunu yapmazsam bu duyguları tadabilir miyim? Fakat eğer ben kendimi bu duygulardan, tatlardan uzak tutarsam mutlu olamam ve geleceğe dair hiçbir şey yapmış olmam. Eğer bir kez (diğerlerine acı vermeyi başarırsam) başka hiçbir şeyden bunun kadar zevk almayacağımı da görürüm. Pişmanlıktan korkmam, acı çekmem ve öncesine göre çok daha güçlü olurum. O halde bu namussuz yolda ilerlemeye devam edeceğim, çevremdeki varlıkların onuru beni etki-

lemeyecek; ben sadece kendi rahatımı ya da kendi zevkimi düşüneceğim, üzüntüler beni daha fazla etkileyemeyecek; karşımdaki insanları mutsuzluğa sürüklemek (beni hiçbir duygusal tepkiler etkileyemeyecek) onları sevmekten daha iyi olduğuna göre, sadece kendimi seveceğim ve bundan sonra sadece doğanın kurallarına uyacağım ve kendim için doğru olanı yapacağım.

Aile bağları da sözünü ettiğim diğer bağlar gibi uydurmadır. Seni doğuran kişiye karşı hiçbir bağın olmadığı gibi, senden doğan kişiye karşı da hiçbir bağın yoktur; hele kardeş, yeğen, kuzen bağı tamamen saçmalıktır. Bizim sadece bize hayat veren güze karşı bağımız olduğu, onun kurallarına uymamız gerektiği doğru değil midir? Bu rasyonel temellerde bu şekildedir. Kimse ile bağımız olmadığı kesindir. Kendini eğlendirmek için bizi dünyaya getirmiş olan bir babaya karşı nasıl bir sorumluluğumuz olabilir? Sadece aynı rahimden meydana geldik diye ağabey ve kardeşe olan bağ anlamsız değil midir? Bu bağların hiçbirinin ciddiyeti ve anlamı olmadığı açıktır."

"Oh Noirceuil!" diye bağırdım, "Bu gerçeği ne zaman kanıtladın... müthiş..."

"Juliette, bu tür şeyleri anlamak senin kendi gücüne kalmıştır, ben sana şimdi kalbimi açmak istiyorum çünkü sen bu gerçekleri duymaktan memnun olacaksın. Fakat her şeyden önce birtakım testlerden geçmen gerecek."

Ve uşağı içeri gelip bakanın geldiğini haber verdi, bakan Noirceuil'in aynı kendi gibi doymak bilmez bir arkadaşı idi, bizi beklediği için birlikte onun yanına gittik.

Mondor'dan çaldığım altmış bin frankı değerlendir-

mekte hiç zaman kaybetmemiştim. Noirceuil'e bu soygundan söz etmemin aptallık olacağını düşünmüştüm çünkü kendi ganimetleri için endişeye kapılabilirdi. Sevgilimin bana olan güvenine ihtiyacım vardı. Aklımdaki tek şey Madam Duvergier'i de kullanarak servetimi arttırmaktı. Böylece yine Madamın planladığı bir partiye katılmaya karar vermiştim.

Yeni müşteri seksten sadece kızları kırbaçlayarak zevk alan bir manyaktı. Dört kızdık ve Porte Sen Antoinne yakınında bir kafede diğer üç kızla buluştum, araba bizi kafenin önünden alıp Sen Maur'a Dük Dennemar'ın mükemmel evine götürmek üzere yola koyuldu. Dostlarım hem çok güzel, hem de çok gençlerdi, en yaşlısı on sekizine basmamıştı, etleri çok taze ve pembeydi. En yaşlımızın adı Minette idi, onu arzulamaktan kendimi alamıyordum, diğeri on altı ve sonuncusu ise on dört yaşındaydı. Arabada bizimle birlikte yola koyulan kadın bizi birer kurban gibi Sen Mauer'e götürdü. Ben Dükü görmek için can atıyordum ama diğer kızlar başlarına geleceklerden habersiz haldeydiler. Kişi başına elli louis alacaktık. Kızlar bakireydiler. Şimdi alacağımız bu parayı hak edip etmediğimize karar vermeyi sizin yüce görüşlerinize bırakıyorum.

Eve geldiğimizde çok etkileyici bir kata çıkarılıp orada kabul edilmiştik, bize refakat eden kadın hepimizi aynı hizmet aşkı ile soydu ve efendimizden gelecek emirleri beklemeye koyulduk.

Oh benim ise ilgilendiğim tek şey yanımdaki kızların, mükemmel kıçları, büyümek üzere olan pembe uçlu memeleri, ıslak dudakları ve baştan çıkartan pürüzsüz tenle-

riydi. Güzellikleri kelimelerle ifade edilemeyecek kadar baştan çıkarıcıydı, özellikle Minette bu bekleme fırsatından yararlanarak onun erkeklerin kollarında nasıl boşalacağını, nasıl inleyeceğini hayal etmeye başlamıştım. Uzun süren bekleyiş sonunda yarı çıplak, uzun boylu bir uşak içeri gelip hazır olmamız gerektiğini söyledi. Sırayla dükün karşısına çıkacaktık ve ben üçüncü kızdım. İçeri girdiğimde diğer üç kız gibi bende aynı şeyleri yapacaktım.

Dükün beni kabul ettiği küçük oda yuvarlaktı ve her yanı aynalarla çevriliydi ve odanın ortasında bir konuşma kürsüsü bulunuyordu, daha önce gördüğümüz uzun boylu uşak efendisine tören sırasında yardım etmek için hazır bekliyordu, beni kollarımdan bağladı, dük ise odanın kenarında duran divanın üzerinde aletine masaj yapıyordu, tamamen çıplak bedenini ince bir sabahlık sarıyordu, kolunun altında ise bir çift kırbaç duruyordu. Dük kırklı yaşlarındaydı ve oldukça vahşi bir adam olabileceğini düşünmeye başlamıştım.

"Lubin" dedi uşağına. "Bu kız diğerlerinden daha iyi görünüyor. Kıçı dolgun ve yuvarlak, cildi duru. Yüzü hoş. Korkarım o diğerlerinden daha çok acı çekmek zorunda kalacak."

Bunu söyledikten sonra yanıma yaklaşıp burnunu anüsüme sokup, önce öpmeye, sonra da canımı acıtmaya başladı, çığlık attım.

"İyi hiç te duygusuz sayılmaz, şimdi ona daha fazla zevk tattıracağım."

Birden uzun tırnaklarıyla butlarımı yırtmaya başladığını hissettim, canım acımaya etlerim kanamaya başlamıştı. Delice çığlık atıyordum, bu sırada dükün parmak-

larını vajinamın kanalında hissettim. İçime girip çıkmaya başlamış kanalın etrafındaki deriyi parmakların ucundaki sivri ve güçlü tırnaklar yırtmaya başlamıştı.

"Lubin" diye mırıldandı, kana bulanmış elini içimden çıkararak. "Bir amı daha etkisiz hale getirdim, zafer benimdir," dedi.

Ve elindeki kanı Lubin'in penisinin ucuna sürdü, buna karşılık adamın aleti hızla büyümüştü. Ve Lubin hiç zaman kaybetmeden camların ardından bir oda daha açtı. Odanın içi tamamen yeşil ağaç yaprakları ile bezenmişti, başıma neler geleceğini merak etmeye başlamıştım. Beni içeri alıp bu yeşilliğin arasında sürüklemeye başladılar, tüm vücudum ve göğüslerim yaprakların arasındaki dikenli bitkilerden dolayı yırtılmış, kanamaya başlamıştı, kıçım ise en kötü durumda olan tarafımdı, alevler içinde yanıyor, acıyordu. Hergelenin bana acıması için beklemekten başka yapabilecek bir şeyim yoktu.

Oysa her şey daha yeni başlamıştı, birden kıçımda berbat bir kamçı acısı hissettim.

"Şimdi İsa adına görelim bakalım en iyi ne yapabileceğiz" diye haykırdı, hergele.

Butlarım alevler içinde iki yüz kez kırbaçlanmıştı, operasyon süresince dükün uşağı hayvanın önünde eğilmiş penisini emiyordu, Lubin de gerçekten tuhaf bir seks gücü olduğunu hissetmiştim.

Dük bu arada,

"Ah! Götçü... orospu, kancık, fahişe... Tanrı adına, daha önce hiçbir kadın bana bu kadar zevk vermemişti eğer Tanrı kadını yarattıysa bende ona olan minnetimi o yarattığı kadınları kırbaçlayarak ödüyorum. Kanıyor değil

mi? Çok iyi... Kanlı sikiş, oh em Lubin, em beni erkeğim, bu çok kaliteli kanı görüyorum ve çok mutluyum," diyordu.

Ve gerçek bir hayvan olan Dük ardına kadar açık olan ağzını butlarıma basturıp akan kanı yalamaya başladı.

"Fakat Lubin sevgilim görüyorsun yeterince sertleşmedim ve sertleşene kadar kırbaçlamalıyım. Ne de olsa orospumuz genç ve bu duruma katlanabilir."

İğrenç tören yeniden başlamıştı, Lubin aynı performans ile efendisini emmeye devam ediyordu, bense yediğim yüzlerce kırbaç darbesi sonunda kana bulanmıştım, kanlar kalçamdan yere akıyordu. Ayağımın dibinde oluşan kırmızı havuzu gördüm, artık vücudumdaki acıyı hissetmemeye başlamıştım. Gözümü açtığımda beni divana yatırdıklarını fark ettim, bilincim yerinde değil gibiydi.

"Seviş benimle" dedi beni öperken, "ya da hayır benimle değil Lubin ile sevişmeni istiyorum, kendim yerine onun orgazmını izlemek daha zevkli olacak. Senin kadar tatlı bir şeyin her şeyi başaracağından eminim."

Lubin bu karar üzerine vücudumda ellerini gezdirmeye başladı, Dük ise her saniye kıçımla oynamaya, Lubinin penisi ile oynamaya onu yüzüne bastırmaya devam ediyordu, sonunda uşak efendisinin yüzüne boşaldı fakat dük spermin toplarına değmesini istiyordu. Şimdi size bu fanteziden söz etmek istiyorum.

Diğer kızları da içeri almaya karar vermişlerdi, kızlar içeri girdiklerinde onların o güzel, o harika vücutlarının tam bir faciaya dönüştüğünü görmüştüm, gözlerime inanamadım. Ağlıyor, inliyor, acı içinde kıvranıyorlardı, du-

rumlarının benden hiçbir farkı yok gibiydi. Fakat benim düşündüğüm tek şey acılar ya da kızlar değil, dükten neler çalabileceğimdi, küçük odanın diğer tarafına hafifçe eğilip baktığımda paravanın ardında dükün odasının olduğunu gördüm ve fark ettirmeden içeri süzüldüm. Tuvalet masasının üzerinde mükemmel bir mücevher, altın ve pahalı bir saat duruyordu hiç zaman kaybetmeden onları alıp, ayağımdaki çorabı çıkarıp, içine yerleştirdim, diğer çorabı da üzerine bağladım ve camı açıp, eve girmek için kullandığımız bahçe kapısının köşesinde büyümek üzere olan çalının içine fırlattım. Doğruca dostlarımın arasına döndüm, birkaç saniye sonra Lubin yanımıza geri gelmişti ve dördümüzden yere yatmamızı istedi, elbette kıçlarımız onlara dönüktü, sekiz kanlı butun onlara nasıl zevk verdiğini bir düşünün. Bu arada Lubin bir eliyle efendisinin kamışı ile oynarken diğer eli ile kıçlarımıza kızgın yağ dökmeye başlamıştı.

"Yak onları, kavur, kızart onları! Yak şu siktiğimin orospularını, oh geliyorum!"

Bu berbat deneyim sonrasında dördümüzü birden banyo için serbest bıraktılar. Kızgın yağ zaten acıyan derimizi iyice kavurmuştu, en şanslımız ise en genç olanımızdı çünkü kıçına sadece birkaç damla yağ isabet etmişti. Giderken çalılığın arasından definemi alıp eteğimin altına sakladım, Duvergier'in yanına geri döndüğümüzde şiddetle beni böyle bir duruma nasıl gönderdiğinin hesabını sordum ve bir daha onunla çalışmamaya karar verdim. Noirceuil'in evine döndüğümde yatağımı ayırdım ve kendimi on gün boyunca odaya hapsettim, Noirceuil olan bitenden rahatsız olmuş olacaktı ki bir daha benimle ya-

tağını paylaşmak istemedi, Madam ise politik davranışlarla beni iki kez ziyaret etti ama her halinden içinde bulunduğum bu durumdan dolayı memnuniyeti belli oluyordu. On gün sonunda eskisine göre çok daha iyi olduğumu fark ettiğimde tedavime ara verip, kazancımı hesaplamaya başladım. Altın üç yüz louis, mücevher elli bin frank, saat ise bin franktı. Ortalama toplam birikimlerim yılda yaklaşık on iki bin paund ediyordu ve artık diğerlerinin oyuncağı olmak yerine kendim için bir şeyler yapmanın zamanı geldiğini anlamıştım.

Bir yıl bu şekilde geçti, elbette bu yılı kendim için en kazançlı şekilde geçirmeyi başarmıştım. Partiler hırsızlığımı en iyi dereceye getirmemi sağlıyordu, diğer zamanlarda ise Noirceuil'in karısına olan nefretine katkıda bulunmaya devam ediyordum.

İlişkimiz değişmeye Noirceuil beni sevmek yerine aklıma, benimle konuşmaya büyük ilgi duymaya başlamış ve bana çok iyi ödemeler yapmaya devam etmişti; tüm ihtiyaçlarım karşılanıyor ve bunların yanında zevklerim için yılda dört bin frank almaya devam ediyordum; buna ek olarak da kendim için on iki bin livres biriktirmiştim ve sizde kazancımın gayet iyi olduğu konusunda benimle aynı fikirdesinizdir sanırım. Erkeklerin yanı sıra kadın arkadaşlarımda olmaya başlamıştı. Onlarla hayal edilemeyecek kadar güzel anlar geçiriyordum.

Bir gün kadınlardan biri bana yakın bir erkek arkadaşının zor durumda olduğunu sevgilimin yakın dostu olan Bakan'ın bu durumda ona yardım edebileceğini söylemişti. Eğer istersem, genç adam gelip bana hikâyesini anlatmaktan büyük mutluluk duyacaktı. Birini mutlu etmekten

öte, bunu çok zevkli ve kötü bir oyuna dönüştürmeye karar verip, genç adamı hikâyesini anlatması için evime davet ettim. Yıldızlar adına! Bu ne sürprizdi, gelen kişi Lubin idi. Bana dükün yanından ayrıldığını, beni bulabilmek için ardımdan bir yıl boyunca aradığını söyledi. Birkaç gün ondan hiç haber alamadım, kadının da böyle bir işe ne maksatla katıldığını bilememiştim çünkü o da Lubin gibi ortadan kaybolmuştu. Sonra bir gün İtalyan Komedisi'nden dönerken arabam altı silahlı adam tarafından durduruldu, hizmetçilerim etkisiz hale getirildi ve ben beklemekte olan diğer arabaya bindirildim ve beni kaçıran adamlardan biri, "Hastaneye" diye bağırdı.

"Tanrım!" dedim kendi kendime, "Kaçırıldım"

Durumu yeniden anlamaya çalışarak, beni esir alan adamlara doğru döndüm ve "Beyler" dedim, "Bir hata yapıyor olmayın?"

"Affedersiniz Matmazel belki bir hata yapıyoruzdur" dedi ki onun sonradan Lubin olduğunu anlamıştım. "Eğer öyle ise çok ciddi bir hata yapıyoruz demektir çünkü sizi darağacına götürecek olan ilk adım budur, o halde sizi Madam Noirceuil'in de ifadesini göz önünde tutarak hastaneden daha ileri giderek polise götürelim, layık olduğunuza orada kavuşun, böylece biz de dava açmak için doğru yol izlemiş oluruz."

Cesaretle, "Çok emin olma, göreceğiz. Fakat dikkat et sevgili genç dostum, emin ol ki beni suçlayacağını düşündüğün yetkililer sonunda benden özür dileyecek noktaya duruma gelecekler."

Sonunda getirildiğim yer küçük bir hapishane idi ve tek başıma bir hücreye kapatıldım, etraftaki tek insan ka-

pımın önünde dolaşan gardiyandı. Tam otuz altı saat süresince aç ve susuz halde o hücrede kapalı kalmıştım.

İşte bu süre hayatımda uzun süredir düşünmeye ara verdiğim ama içimi kemiren kötülüğün açığa çıkmasına, tüm bedenimi ve ruhumu tamamen sarmasına neden olmuştu. Suç; işte gerçek buydu, bu şok beni suça hızla yaklaştırmış, kalbimi dondurmaya yeterli olmuştu. Yaptığım hiçbir şeyden en ufak bir pişmanlık duymuyordum, ben onlardan farklıydım ve eğer öleceksem bu da onların dini inançlarına uygun şekilde olmamalıydı. Bunlar kalbimden geçenlerdi ve gerçekti.

Halen tam olarak korkudan kurtulamamıştım fakat geçen günlerde acaba bundan tam olarak kurtulabilecek miydim? Korku! Ah, bu eski bir hikâye idi. Bu tanıdık tedirginlikleri yeniden yaşamamayı tercih ederdim; kendimi ahlaksızlıkla sarıp sakin olmayı, masum ve aptal olmaya tercih ederdim, suçsuz olmaktan nefret ediyordum. Suç! Evet, bana ne büyük mutluluk veriyor; uzun sivri dişleriyle bir fil gibi inancı içine çekiyor ve onu yiyip bitiriyor. Tüm bu deprem ve heyecan ne kadar zevkli, bizim gibi olanlar şokların tadına bakmalıdırlar; elbette ahlak bunu sağlayamazdı, ki onun hakkında konuşmaya kelimeler bile yetersiz kalıyor; o halde biz yaşamalıyız, güç ile hareket etmeliyiz, ona çıldırtıcı içki için susadık... O kutsal güç! Sensiz hayat hiçbir şey ifade etmez! Evet, evet, bırak ben de şeytan olayım; kötülük yapabilmem için bana yeni koşullar sağla ve işimi ne kadar gayretle yaptığımı gör!

Düşüncelerim bunlardı; onları merak edenler için kaleme aldım ve bunları sizden çok duymak isteyecek başka

kim olabilir ki sevgili dostlarım?

"Oh, Noirceuil!" diye bağırdım, sevgilimi fark edince, "Seni buraya beni bulmaya hangi Tanrı gönderdi? Ve verdiğim o kadar zarardan sonra, halen senin ilgini nasıl çekebiliyorum?"

Bana doğru baktı, "Juliette" dedi kısa süre sonra, gizliliğinden sıyrılınca. "Seni kınamak için hiçbir nedenim yok: Birlikte yaşama anlaşmamızı bozmadığın için seni suçlayacak bir şey yok. Sen özgürdün. Birlikteliğimizde sevgiye yer yoktu. Asıl sorun, güven. Her ne ise, senin ve benim yaptığımız işler birbirine çok benziyor. Hepsi o kadar bundan daha doğal, daha uygun bir durum da olamazdı zaten. Ama doğal olmayan senin bu şekilde cezalandırılman ve tutuklanman. Çocuğum, aklına hayranım ve sen bunu biliyorsun, bunu uzun süredir biliyordun ve uzun süredir çevirdiğin entrikalardan haberim var. Bir an için bile seni parmaklıkların ardından kurtarma nedenimin duyarlılık ya da merhamet olduğunu düşünmeni istemiyorum; beni iyi tanıyorsun bu iki zayıflığın hiçbirinin bende olmadığını da iyi bilirsin. Bunda yine bencilce davranıyorum ve eğer seni gördüğüm an aletim setleşiyorsa, seni sırf bu nedenden dolayı kurtarmak için bir an bile beklemem. Dostluğun hoşuma gidiyor, seni asarlarsa bende bundan mahrum kalırım; inan bana asılmayı hak ettin, ha bu arada seni asmaya hazırlar ve ben bu nedenden ötürü seni korumama alıyorum... Gel benimle, özgürsün. Gösteri yapma ve bana olan minnetini ifade etme bundan nefret ederim."

Ve bunun üzerine ben ona teşekkür etmek üzere iken

Noirceuil, hızla bana dönüp, "Devam edersen Juliette" dedi gözlerinden ateş fışkırıyordu. "Bu saçma duyguları ifade etmeyi kesmezsen kalbinin yoksullaşmaya başladığını, zekanın bulanmaya başladığını düşüneceğim."

Sonra beni oturttu ve bana doğru dönüp bir sandalyeye oturdu ve konuya girdi: "Sevgili kız, bilmelisin ki aklındaki minnettarlık tanımını bilmek istemiyorum ama yine de sana anlatmama izin ver.

Minnettarlık Juliette, adı ne olarak ifade edilirse edilsin, iyilikten türemiştir; şimdi iyiliği tercih etmiş olan kişiye sormak zorundayım, o kendi tarafında mı yoksa bizim tarafımızda mı? Eğer kendi tarafında ise, ona hiçbir şey borçlu değiliz demektir eğer bizim tarafımızda ise, o bizden üstün demektir, ona minnet duymak yerine kıskanır ve ona karşı öfke duyarız; bu iyi işin anlamı, bizim gizlice onurumuzun yaralanışıdır.

Fakat onun bizi borçlu yapmaktaki gizli hedefi nedir? Neden köpeklerin davranışları açıktır? Bir kişi, zor durumdaki birine para yardımı yapmak için birinin cebinden yüz louis çalmışsa ve bu hırsızlığın adını yardım amaçlı yaptığını söyleyerek değiştirmişse ve kalbinin derinlerine bir bakarsa, bunu sadece kibirden ötürü yaptığını fark eder. O bu işi kimse için değil sadece kendi yararı için yapmıştır, parayı fakire vermek yerine kendine almak için karşı konulmaz bir istek duyar ama bunu yapmamak için kendini engeller çünkü eğer zenginden alıp fakire verirse bu ona ün getirecektir. Ben burada pis bir egoizm ve kendini beğenmişlikten başka bir şey görmüyorum. Söyle bana ben sadece kendi zevkini düşünen birine karşı neyi borçlu olabilirim? O elbette kimsenin

bu gerçeğini bilmediğini ve herkesin onu iyi bir iş yaptığını düşündüğünü sanır ama asla o yüz louisi kendine almak için duyduğu dayanılmaz istediği inkâr edemez; sen bana bunu söylediğinde sana vereceğim cevap, yardımsever kişinin jestinin kaçınılmaz ve her zaman bu şekilde olacağı ve değişmeyeceğidir. Zaten bu ilgisiz tavır mükemmeldir, minnettarlığını ifade etmen için yalan söylemene hiç gerek yok, kişi muhtaç durumdakine yardım ettiğinde kendini mükemmel görürken yardım ettiği kişi ise kendini borçlu, aşağılanmış ve kötü hissedecektir; yardım ettiği kişi ise asla bunu unutmayacak ve onu affetmeyecektir, bu nedenle hiç kimseye hiçbir nedenden ötürü minnet duymamalısın. Birinden yardım aldıktan sonra o kişinin varlığı sana zaman içinde ağır bir yük olmaya başlayacaktır; onun varlığından nefret edeceksin; onu görmek bile istemeyeceksin. Onun öldüğünü öğrendiğin gün ise senin için şenlik günü olacak, kendini kölelikten kurtulmuş olacaksın, gözlerine duyduğun utançtan ötürü bakamadığın o kişinin yok olmuş oluşu sana büyük mutluluk verecek, eğer kişiliğin daha gururlu ise, daha ileri gitmen mümkün... Onun yokluğu ile birlikte kendini daha çok sevmeye başlayacaksın... Tüm bu duyguları tatmak için sana yardım eden kişiyi öldürmek istemen neden normal olmasın; geriye başka alternatifin kalıyor mu? Yapacağın tek şey onun hayatına son vermek ve omuzlarına yüklenen bu sonsuz ağırlıktan kurtulmaktır ve ona duyduğun sonsuz nefret çok açıktır. Sözlerime dikkat et Juliette ve dostuna yardım etmenin bu tehlikeli, bu komik sonuçlarını gör. Minnettarlık üzerine yaptığım tespitlerin ışığında, sana yardım etme sonucunda bana duy-

duğun minnet sonrasında mezara girmek istemediğimi anla. Yeniden tekrar ediyorum, seni hapisten kurtarmakla senin için hiçbir şey yapmış olmuyorum, bunu kimse için değil sadece kendim için yapıyorum; buna tamamen inan; haydi şimdi gidelim."

Birlikte zabıt katibinin odasına gittik; Noirceuil konuşmaya başladı:

"Saygıdeğer efendim," dedi orada bulunan sulh yargıçlarından birine, "bu genç hanım, özgürlüğünü geri almak istiyor, hırsızlık yaptığına dair öne sürülen yanlış ifade sonucu suçlu durumuna düşmek istemiyor. Bu genç hanım bana aradığınız kişinin Dük Dennemar'ın Aziz Mauer malikanesine giden diğer üç kızdan biri olduğunu söyledi. Konuş Juliette, kızın adını verecek misin?"

"Elbette, Monşer" diye cevapladım, Noirceuil'în nasıl bir kalleşlik peşinde olduğunu düşünerek. "Üçünün içinde en tatlısı oydu, yaşı on sekiz ya da on dokuz olmalı ve adı Minette idi."

"Bilmek istediğimiz tam olarak buydu Matmazel" dedi kanun adamı; "ifadenizin doğruluğu üzerine yemin edecek misiniz?"

"Elbette, saygıdeğer efendim" dedim sağ elimle haç işareti yaparak. Yüksek sesle, "ant içerim ve Tanrı huzurunda, Monşer Dük Dennemar'ın evindeki soygunu yapan kişinin Minette olduğuna, şerefim üzerine yemin ederim."

Oradan ayrıldık ve hızla Noirceuil'in arabasına gidip oturduk.

"İşte güvercinim, bensiz bu pis oyunu oynayamazdın. Ve benim oyundaki rolüm çok sadeydi: Ben bu oyunu

daha önce planlamıştım ama seninle konuşmaya gerek olmadığını düşünmüştüm ve sanırım haklı çıktım. Kusursuzdun ve düşündüğüm gibi hiç hata yapmadın. Öp beni meleğim... Yalan söyleyen o dili emmek istiyorum. Ah bir Tanrıça gibiydin. Minette yakalanacak ve senin yerine asılan o olacak."

"Oh Noirceuil" diye bağırdım, "Seni çok seviyorum! Bu dünyada ki tüm erkeklerden daha çok seviyorum seni, en iyi dostum sensin; ben sana yanlış yaptım ve sen benim bundan pişmanlık duymamı sağladın."

"Gel Juliette, korkma" dedi Noirceuil, "bir suç işledin ama bunun için bana karşı suçluluk duymanı istemiyorum; bu ahlaklı bir hareket olur ve bunu yapmanı istemiyorum. Arkamdan böyle bir iş çevirmen gerekmezdi." Sevgilim onun konağına doğru ilerlediğimiz sırada, "Biraz orospuluk yapmana hiç itirazım yok, açgözlü ve çok şehvetli olabilirsin; bana göre bunlar çok normal. Fakat Duvergier'in müşterileri ile ilişkilerinde daha dikkatli olmalısın: Onun birlikte olduğu insanlar, acımasız tutkuları olan insanlardır ve senin rahatlıkla sonunu getirebilirler. Seni temin ederim ki yaptığın hırsızlıklardan dolayı bir gün parmaklarını kırabilirler; ben buna çok şahit oldum. Juliette sen gerçekten tek bir darbe ile tüm servetini yitirmiş oldun; bunun tek nedeni ise kaprislerin. Geçen sene senin için yanan beş, altı arkadaşımla birlikte olmanı reddettim çünkü onlara kıçını sunman senin sonunu getirecekti. Yine de" diye devam etti Noirceuil, "tüm bu problemlerin sorumlusu, Lubin'dir çünkü o işvereni için bir soruşturma başlatmış. Fakat kaygılanma sevgilim çünkü sen artık temizsin: Lubin ise dün Bicetre'ye kapatıldı

ve hayatının sonuna kadar orada kalacak. Seni asıl kurtaran kişinin benim sevgili dostum ve Bakan olan Aziz Fond olduğunu bilmelisin. Hakkındaki suçlama kesinleşmişti, seni yarın mahkemede yok edeceklerdi; bunun için yirmi iki şahit düzenlemişlerdi. Beş yüz kişi de olsa torpil ve isim her şeyi düzeltebilir Juliette. Aziz Fond ile ben jest kelimesinin anlamını iyi biliriz ve ne zaman ki dünyanın en cani suçlusunu ipten döndürmek istersek bunu başarabiliriz. Taht bu kadar aptal kanunlarla yönetildiği için bu çok kolay oluyor. Hizmet veren yetkililer belli bir çevre tarafından yönetiliyorlar, kararı verende bu çevre oluyor. Dennemar'dan da öcümüzü alacağız, bunun için gereken her şeyi ayarladım fakat o da bizler gibi, yaptıklarından bu anlaşılıyor. Bize benzeyenlere asla saldırmayız, bu benim inancımdır, senin de buna uymanı istiyorum. Dük yaptığı şeyin yanlış olduğuna inanmaya başladı; bugün kendinden utanıyor, çalınan şeylerden vazgeçti ve seni görmekten büyük mutluluk duyacağını söylemiş; onunla görüştüm, asılacak kişinin sen olmayacağını sürekli tekrar ediyordu. Benim tavsiyem o yaşlı cimri ile bir daha görüşmemen; seni görmek istediğini iyi biliyoruz, seni görmek istemesinin asıl nedeni ise Lubin'i affetmen konusunda sana baskı yapmak olacaktır: Bunu asla yapma. Bir ara Lubin benim için çalışıyordu ve benimle o kadar kötü sevişmişti ki, bu bana pahalıya mal olmuştu yani onun hapse girmesi için benim de nedenim vardı, bence onun orada kalması iyi olacak. Bakan ise seninle görüşmek istiyor; bu akşam onunla akşam yemeği yiyeceksin. O çok şehvet düşkünü bir adamdır... Fantezileri, tutkuları, zevkleri... sonsuzdur; bunları anlatmakta

güçlük çekiyorum ancak bunları anlamanın tek yolu senin yaşamandır, benimle de paylaşmanı isterim."

"Ruhum, senin ruhunla bütünleşti, Noirceuil" dedim soğuk bir ifade ile. "Kendin için yaptığın bu planlara, senin için teşekkür ediyorum ve sana karşı hiçbir minnet duymadığım için seni eskisinden daha çok seviyorum. Sana itaat edeceğim, bana güven artık seninim; konumumu iyi biliyorum."

"Hayır, tam değil" dedi, Noirceuil. "Senin karakterin köleliğe uygun değil. Seni sadece iyi eş özelliklerine sahip birisi ve orospu olarak düşünebiliyorum, sen sana doğanın verdiği yetki ile bu yanı güçlü birisin fakat henüz yavru bir geyiksin ve kendini geliştirmen gerekiyor, kendini doğanın zayıf sınıfından ayrı tut, sen güçlü sınıfın özelliklerine sahipsin. Sen zalim, cezalandırılmayacağından emin, özgür karakterdesin. Senin sadece bana ve dostlarıma kölelik ve kadınlık etmeni istiyorum ama diğer herkese karşı çok despot olacaksın... ve sana söz veriyorum ki bu senin yararına olacak. Juliette, yarım günü hapishanede geçirdin, ha? Bunun karşılığını hak ettin. Namussuz, yılda benden gizlediğin yirmi binden haberim var ama bunun önemi yok, işlerin beni ilgilendirmiyor, sana yarın on bin daha vereceğim ve Bakan sana bu belgeyi vermemi istedi: Burada hastane sermayesinden kesilen bin kraliyet parasına sahip olacağın yazıyor, hastalar biraz daha az yemek yiyecekler ama sen bunun karşılığında cicili, bicili giysilere sahip olacaksın. Böylece hastalara olan evrensel yardım mecburiyetini de yıkmış olacağız. Bu bana göre yılda beş ya da yirmi bin paund arası değişen bir teklif olmuş oluyor ve hiç kesilmeden

sana ödenecek. Ve böylece tatlım, suçun sonuçlarının her zaman mutsuzluk getirmediğini de görmüş oldun. Dürüst Lubin ise seni zindana göndererek bu mutluluğa sahip olmanda sana yardımcı oldu; Dennemar'ın evinde yaptığın soygunla kendine ne kadar başarılı olduğunu kanıtladın, bu konuda yine de tereddüttün var mı? Ah! Suç işlemeye devam et, hayal gücüne hayranız ve sana, yaptığın her şeyin, ne olursa olsun gizlilik içinde kalacağını garanti ediyoruz."

"Noirceuil, insan kanunları bu kadar adaletsiz olabilir mi? Masum, zavallı kız, hapse atılıyor ama suçlu Juliette serbest bırakılıyor."

"Ve bu olması gereken, hepsi kurallara uygun, benim tatlı kızım" diye devam etti Noirceuil, "Şans zenginlerin oyuncağıdır, doğa kanunları bunu bu şekilde uygular; zayıf bunu yaşamak zorundadır. Evrene bir bak, kanunların işleyişine bak: Zorbalık ve adaletsizlik, düzensizliğin ilkeleridir, esas kurallar ise bu düzensizliktedir."

"Oh dostum!" dedim, ona olan hayranlığımı ifade etmek için. "Tüm bu suçlar senin bana ifade ettiğin şekilde şekilleniyor, hepsini bir an önce uygulamak istiyorum, ruhumun zevkle dolduğunu hissediyorum... Çılgınca... Bunu hiçbir kelime ifade edemez ve sen hâlâ sana teşekkür etmemi istemiyor musun?"

"Ne için? Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Ben şeytana tapıyorum. Herkesi onun yoluna yönlendirmek isterim. Bu olayda da diğer hepsinde yaptığım gibi bencilce davranıyorum."

"Fakat bana yaptıklarının karşılığında neler hissettiğimi sana göstermeliyim."

"O halde bol, bol suç işle ve hiçbirini benden gizleme."

"Senden gizlemek mi? Asla. Bana sonuna dek güvenebilirsin, sen benim düşüncelerimin, günlerimin, kalbimin hakimisin; her tutkuyu ve yaşananı seninle paylaşmak en çok arzuladığım şey.... Fakat Noirceuil, senden istediğim bir şey var: Bana Lubin'i getiren ve benimle ilişkisi olan şu kadın, ondan öcümü almak istiyorum. O yaratık cezalandırılmalı; bu konuya öncelik tanır mısın?"

"Bana adını ve adresini ver, onu yarın demir parmakların ardına atmış oluruz. Orada kalması garanti."

Noirceuil'in evine varmıştık.

"İşte Juliette" dedi beni karısına gösterirken, hava soğuk bir amaç sezmiştim. "Yeniden aramıza geri döndü, sağlam ve güvenli bir şekilde. Çekici yaratık neredeyse yalan uğruna kurban oluyordu; o dünyanın en tatlı kızı ve sana söylüyorum Madam, ona saygı göstermeye devam et ve onunla ilgili hiçbir şeyi bilmen gerekmediğini unutma."

Yüce Tanrım! Dedim kendi kendime, biri benim gibi lüks konuma ulaştığında, ne demek istediğimi daha iyi anlar ama ben bu seviyeden hoşlanmaya başlamıştım ve evin hanımı olma yolundaki ilerleyişimi de tamamlamış oldum. Oh yüce Tanrım! Sahip olduğum bu hayat! Şans, ilahi takdir, kader, Tanrı, Evrensel Aracı, adı her ne ise eğer kötülüğün yolunda devam etmeme nasıl yardımcı oldu? Eh, bu oldu, bir daha asla olmayacak. İlahi güç olan suç bugünden sonra sen benim Tanrım, tüm ilkelerim ve kanunlarım olacaksın: İçimde uzun süredir saklanan sana tapacağım.

Hizmetçilerim banyoda beni bekliyorlardı. İki saat banyo yaptıktan sonra daha fazla bir zamanı da tuvaletimi giymekle geçirdim; Bakana akşam yemeğinde gül kadar taze bir halde eşlik ettim ve bana güneşten daha güzel göründüğümü söylediler, bu ışık rezil geçen iki günün meyvesi idi.

II.
Bölüm

Monsenyör Aziz Fond elli yaşlarında akıllı ve düzenbaz bir adamdı, karakterinde hainlik, vahşilik, sonsuz bir kendini beğenmişlik, kibir vardı. Fransa'yı soymak onun için sanat ve eğlence demekti. Devletin verdiği ruhsatları çok iyi fiyattan satar bazen de kendi kullanırdı. Kadın, erkek yirmi bin kişinin hayatı onun dudaklarının arasındaydı ve o insanlara acı çektirmekten büyük zevk alırdı. İnsanlar ise onun emirlerini beklerken kraliyet zindanlarında vahşice çürürlerdi.

Bir gün bana, "O yirmi bin kişinin" dedi dudaklarında alaycı bir gülümseme ile, "aslında hiç suçu yok."

O gece Paris Parlamentosu'nun yargıcı D'Albert de Bakanın verdiği yemekteydi. Akşam D'Albert'in yemekte olacağından sadece benim ve Noirceuil'in haberi vardı. Bana, "Sen olması gerektiği gibi bu beyefendilere, güzel

zaman geçirteceksin, bebeğim bu iş için diğerlerinin arasından seni Aziz Fond seçti ve onun yorgunluğunu dindirmeni istedim" demişti.

Harem yönetimi, üç adam için Madam de Noirceuil ve benimle birlikte dört orospuyu daha görevlendirmişti. Duvergier'in seçimine göre bu kızların hepsi bakireydi. En genç olanının adı Egsée idi, on üç yaşındaydı, bal rengi saçları büyüleyiciydi. Lolotte ise flora kadar açık tenliydi, nadir rastlanan bir güzelliğe sahipti, çok sağlıklı görünüyordu ve sadece on beş yaşındaydı. Henriette ise on altısındaydı, çok çekici ve Üç Lütuf'tan birini andırıyordu. Lindane en yaşlılarıydı on yedisindeydi, vücudu mükemmeldi, iri gözleri nefes kesiciydi.

Diğer yandan on beş ile yirmili yaşlarında olan bu çekici kızlar çırılçıplaktı, saçları kadınsı bir şekilde yapılmıştı ve bu şekilde masaya sunuldular. Noirceuil beni salona tek başıma alıp D'Albert ve Aziz Fond ile tanıştırdığında on beş dakika kadar onların övgülerini dinlemiştim ve böylece beni aralarına almaya karar verdiler.

"Küçük afacan çok tatlıdır" dedi Noirceuil, "diğer kızları beğenmediğiniz için çok şanslı ve işlediği suçlardan dolayı serbest kalacağı için diğerlerine minnet duymalı."

D'Albert, "Onu bundan mahrum etmeyi öneriyorum, mahkeme heyeti onun gözlerini bağlamamızı öneriyor. Bir düşünün daha önce hiç bu kadar tatlı bir yaratığı yargılamak zorunda kalmadık. Bunun biraz tadını çıkartalım.

Aziz Fond, "Onu ömür boyu cezalandırmamayı öneriyorum. Bize korkmadan, her şeyi yapabilme özgürlüğü olsun. Suçlu bulunduğunda ona cezasını ben vermek iste-

rim. Onun zevkine varacak herkesin istediğini ona vermesi gerektiğini düşünüyorum ya da ona zevk vermeyi bir borç bilmeliler. Bunlara uymayanlar suçlanmalı."

D'Albert, "Bir söz vermek istiyorum. Gerçekten ileri gideceğim: Yarın bu kıza bakandan bir mektup gelecek, bu resmi mektupla birlikte o ülkede hiçbir mahkeme tarafından suçlu bulunmayacak. Fakat Aziz Fond aklımda başka bir şey var. Daha ileri giderek onun suç işlemesine izin vermeliyiz; onu cesaretlendirmeliyiz, değil mi? Size, Juliette'yi benim ona işlettirdiğim suçlardan ötürü ödüllendirmeyi teklif ediyorum, onun buna karşı gelmeyeceğini düşünüyorum. Ya da onu marifetlerine göre yıllık maaşa bağlayalım. Örneğin bu, yılda iki bin ya da ustalığına göre yirmi beş bin franka kadar ulaşabilir" dedi.

Noirceuil, "Juliette, bize katı içgüdünü ve tüm aşırı tutkularını göstermeni istiyorum ve hiçbirini bizden esirgememelisin. Fakat beyler, size söylemem gereken şey" diye devam etti sevgilim benim cevap vermeme fırsat vermeden, "size otoritenin kanunla ve sevgili ülkenizin monarşisi ile verdiği mükemmel amaçtan ödün vermiş oluyorsunuz."

Aziz Fond samimi bir şekilde, "Eh, sahip olduğumuz yetkiyi kullanarak elimizden geleni yapıyoruz. Kişi her zaman yapabileceğinin en iyisini yapmalıdır. Biz Kral'ın yetkisi ile korunuyoruz ve onun işlerini yapıyoruz; kendimizi ve bu çekici çocuğu garantiye alarak neden günlük işlerimizi yapmaya devam etmeyelim?"

"İzin verin, meseleye geniş bir açıdan bakayım" dedi D'Albert." Gücü insanların rahat olmaları için ya

da onları korumak için kullanmıyoruz oysa bizim otoritemiz, toplumun mutluluğunu hedefliyor. Şimdi, her insanın eşit şekilde mutluluğunu sağlamak imkansız olduğuna göre, o halde bizde yetkimizi ulaşabildiğimiz kitle üzerinde kullanırız."

Noirceuil konuşmayı sürdürmek ve dostlarının fırsatı değerlendirmesini istiyordu, "Yine de" dedi. "Suçluyu koruyup ve masumu öldürerek siz zaten hasta bir toplumu iyileştirmeye çalışıyorsunuz."

"Ben de bunu kınıyorum" diye söze katıldı Aziz Fond. "Tersine, ahlaksızlık birçok insanı, ahlaktan daha mutlu etmektedir ve bu nedenle ben de topluma ahlakı için değil ahlaksızlaşmasını sağlamak için hizmet ediyorum."

"Bu konuşmalar ancak alçakların ağzına layık."

"Dostum" dedi D'Albert, "Bu senin hoşuna giden şekil. Bunu inkâr etmen de yersiz."

"Oldukça haklı sayılırsınız" dedi Noirceuil. "Bu konuşmanın ardından biraz harekete geçmeyi tercih ederim. Diğerlerinden önce Juliette'yi kendine almak ister misin?"

"Hayır, ben istemiyorum" dedi D'Albert. "Ben toplantı bitene kadar sabırla beklemeyi tercih etmeyi seçiyorum."

"Ben" dedi Aziz Fond "kendi adıma Noirceuil'in teklifinden çok memnun olduğumu söylemeliyim. Gel benimle Juliette; birazdan döneriz."

Aziz beni küçük bir odaya aldı ve kapıyı kapattı. O konuşurken ben üzerimdekiler çıkarmaya başlamıştım. "Bence sen çok uysalsın. Benim isteklerim biraz farklıdır fakat senin bunlardan hoşlanacağını umuyorum. Servisinin diğerlerinden daha iyi olduğunu düşünüyorum. Çok yara-

maz ve doyumsuz bir kıza benziyorsun" dedi ve bu sırada bana tutukluların listesini gösterdi. "İşte bu benim eğlenceli işim ama bu akşam beni bundan daha fazla eğlendirmen için sana bin louis ödeyeceğim. Oh merak etme bebeğim bu para benim olsa zaten sana vermezdim ama inan bana bu para devletin hazinesinden geliyor."

"Gerçekten efendim cömertliğiniz beni çok etkiledi."

"Daha fazlasını da teklif edeceğim. Seni evime almak istiyorum. Hiçbir şeye dur demeyecek bir kadına ihtiyacım var. Zaman zaman yemekler veririm, bence sen zehirlemelerimde kullanacağım en uygun kızsın."

"Ne! Efendim, siz insanları mı zehirliyorsunuz?"

"Onlarla yapacak başka bir işim kalmıyor, işe yaramayan insanları da ortadan kaldırmak gerekiyor. Vicdan? Ben? Kesinlikle bu bana uygun değil. Aslında basit bir teknik iş. Zehirleme konusunda bir itirazın olmayacağını düşünüyorum, haksız mıyım?"

"Tabii ki hayır" dedim. "Olası hiçbir suçun beni korkutmadığını bilmenizi isterim. Ayrıca bunu düşünmek bile bana heyecan ve zevk veriyor. Sadece bu güne kadar böyle bir iş yapmadım bana bir şans verin o kadar."

"Büyüleyici yaratık" diye mırıldandı Aziz Fond, ."gel ve beni öp. O halde anlaştık bu çok iyi. Sana söz veriyorum, korkmanı gerektirecek hiçbir şey olmayacak. Bu işin kurallarını ve durmam gereken yeri iyi bilirim. Daha önceden çok tecrübeliyim. İnan bana. Fakat şimdiden sonra sözümden çıkmayacağına dair bana söz vermeni istiyorum." Bu sırada elime bir kutu vermişti, "bu akşam yemekte senin yanına bir orospuyu oturtacağım ve bir deneme yapacağız, ona karşı

çok yakın davranacak ve senden şüphelenmemesini sağlayacaksın. Sonra önünde duran bardağına zehir katacaksın. Bu işi başaracağına inanıyorum. Önünde bir bardak şarap olacak, bunun sonunda aradığım kadının sen olup olmadığını anlayacağım."

"Ah efendim" dedim sıcak bir tonla, "sizin emirlerinize amadeyim. Siz bana ne yapmam gerektiğini söyleyin o yeter."

"Çok hoş, çok hoş... Şimdi işimize bakalım matmazel, beni baştan çıkarıyorsun, aletim hareketlenmeye başladı. Eh nasıl da hızlı; sen bu formülü öğrenmeden önce hiçbir şeyi gözden kaçırmamalıyız; saygılı olmalısın. Her şeye saygı duymalı ve hiçbir şeyi gözden kaçırmamalısın. Benim ismime saygı duymalısın, birçok unvanım var ve hepsi bilinmeli; ben saygıdeğer bir adamım Juliette. Seni asla aileden biri gibi göremem, bunu benden hiçbir zaman bekleme. Bana efendim diye hitap et ve benimle her zaman üçüncü şahıstan söz ediyormuş gibi konuş ve benim yanımda olduğun sürece her zaman saygılı ve soylu bir ifade takın. Ben bu kariyerli pozisyonum dışında çok da soyluyumdur, servetim sınırsızdır ve en az Kral kadar saygıdeğer biriyim. Konumum ve durumum kibirli olmamı kaçınılmaz kılıyor: Güçlü adam her zaman kibirli ve onurlu görünmelidir, kendine olan saygının yok olmasını ve yüzünün prestijinin kaybolmasını istemez, onun için yüzünün yere eğilmesi en büyük kayıp demektir. Doğa gökyüzüne yıldızları koyduğu gibi yeryüzüne de büyük insanları getirmiştir; onlar hiç durmadan dünyaya ışıklarını yaymak zorundadırlar. Bu benim gururumdur, hizmetçilerin ayaklarıma kapanmasını isterim, o aşa-

ğılık insanların arasında olmaktan ve onları aşağılamaktan zevk alırım."

"O halde" dedim. "Efendimin bu dünyada benzeri olan çok az sayıda insan var."

"Oldukça az, Matmazel bu doğru. Bu akşam yanımızda olacak olan iki arkadaşım gibi ve çok az sayıda birkaç tane daha var ve zaten ben de diğerlerinden nefret ediyorum."

"Fakat efendim" dedim bu despot adamla konuşurken, "anladığım kadarıyla uzun zamandır bu tavrınızı aynı şekilde sürdürüyorsunuz, peki o halde kaprisleriniz seks hayatınızı etkilemiyor mu?"

"Hayır" dedi Aziz Fond, "tersini söyleyemem çünkü her şey yolunda gidiyor: Benim gibi insanlar için seks gururumuzun ateşini körüklemeye yardımcı olur."[22]

Bu sırada karşısında çırılçıplak duruyordum. "Ah, Juliette, bu gördüğüm en harika kız" diye övgüye başladı şehvet düşkünü adam. "Bana süper olduğunu söylemişlerdi, eğil dilimle kontrol etmek istiyorum. Oh tanrım hayır!" diye bağırdı dehşet içinde, "bu tamamen temiz! Noirceuil sana benim ne tür kızlardan hoşlandığımı söylemedi mi?"

"Hayır, efendim, Noirceuil bana hiçbir şey söylemedi."

"Ben onları kirli severim. Tamamen kirli olmalılar fakat senin ki yeni kar kadar beyaz ve temiz. Neyse başka şeyler yapacağız biz de. Juliette, bak benimkine etrafı

---

(22) Bu paradoksun açıklaması, birinin kimsenin yapamadığını yapabilmesidir; bundan dolayı bazıları türlerinin tek örneğidir. Bu da gururu besler.

bokla dolu. Ona yüzünü sür, çok seveceksin, o gördüğün deliği tüm dünyanın oğlancılarının arzuladığını sakın unutma. Şimdi senin yerinde olmak isteyen kaç yüz kişi olduğunu bir bilsen. Em onu, dilini delikten içeri sok, yala, şansını iyi kullan çocuğum, bu anı bir daha yaşayamazsın."

Kuşkularım yersizdi, onlardan kurtuldum. Cesaretimi topladım ve onu baştan çıkarmak için benden istediği her şeyi yaptım. Toplarını emdim, ağzımın içine osurmasına izin verdim, memelerime sıçtı, yüzüme tükürdü ve işedi, meme uçlarımı ısırdı, tokat attı, tekmeledi, sıkıştırdı ve bütün bunların sonunda ağzıma boşaldı spermlerini son damlasına kadar yedim. Uysallığım nedeniyle her şey çok iyi gitmişti.

Şimdi size biraz ondan söz etmek istiyorum. Aziz Fond'un boşalması harikaydı, spermi o kadar sıcaktı ki ağzım yanmıştı, şehvetten deliriyordu, sperminin tadı tuzlu ama çok güzeldi. Çok yakışıklı bir adamdı, cildi açık renkti, kıçının şekli benzersizdi, topları tavuk yumurtası büyüklüğündeydi ve kaslı penisi muhtemelen altı inç genişliğinde, yedi inç uzunluğundaydı, ucuna doğru sivrileşiyordu, ucu iki inç uzunluğunda olmalıydı. Aziz Fond uzun boylu bir adamdı, burnu çok güzeldi, güçlü beyaz dişleri vardı, nefesi güzel kokuyordu, hepsini yediğimi görünce bana sperminin tadının ne kadar muhteşem olup olmadığını sordu.

"Saf krema gibi efendim, bunun gibi bir şey daha önce hiç tatmadım."

"Zamanla bunu yemek senin için bir ihtiyaç haline gelecek. Ayrıca birbirimize alışınca bokuma da bu şe-

kilde ihtiyaç duyacaksın. Şimdi Juliette eğil, ayağımı öp ve bu gün sana verdiğim zevklerden dolayı bana teşekkür et."

Dediğini yaptım ve Aziz Fond beni kutsadı, ayağı parfüm kokuyordu. Odadan çıkıp büyük holden geçtiğimiz sırada Aziz Fond bana taşıdığım kutuyu hatırlattı.

"Gerçekten, bu işi arkadaşlarınızın yanında mı yapacağım?" dedim.

"Ne! Elbette ki her şey planlandığı gibi olacak, şimdi sadece işine konsantre olmanı istiyorum."

"Peki ya dostlarınızın bundan haberi var mı?"

"Kuşkun mu var?"

"Bir olay olabilir."

"Tam değil. Bu bizim her zamanki işimiz. Ah eğer Noirceuil'in bahçesindeki çalılıklar konuşsaydı neler söyleyeceklerini... Juliette, sevgilim, Juliette bizim gibiler hiçbir zaman suçlu bulunamazlar."

"O halde daha kolay, efendim. Size itaat edeceğim, verdiğim sözü tutacağım."

Diğerlerine katılmıştık, onlar da bizi bekliyorlardı ve diğer kadınlar da oradaydılar. D'Albert'in Madam Neurceuil, Henriette, Lindane ve iki delikanlı ile seviştiği odadan geldikten kısa süre sonra da biz gelmiştik. Zaten onu ilk gördüğümde bu tür zevkleri olduğunu anlamıştım. D'Albert, diğerleri ve biz kendi aramızda eğlenmeye başladık. Küçük kızlardan ikisi Lolotte ve Eglée'de benim Aziz Fond ile yaşadıklarıma benzer şeyler yaşamışlar ve başarılı olmuşlardı. Noirceuil, kıçını sıktırırken bir yandan kalçalarımı okşuyordu. Aziz Fond, delikanlılardan biri ile ilgileniyordu ve kısa süre Noirceuil ile aralarında

özel bir konuşma geçti, geri geldiklerinde ikisi de çok iyi görünüyorlardı ve toplanıp yemek yedik.

Dostlarım, zehirleyeceğim kişinin Madam Noirceuil olduğunu öğrendiğimde ne kadar şaşkına döndüğümü bir düşünsenize. Tanrım masada yanıma o oturmuştu tabii ilk başta gerçekten onu zehirleyeceğimden emin olamamış ve Aziz Fond'a, "Kurban olarak seçtiğiniz kadın bu mu?" diye sordum.

"O" diye cevapladı Bakan ve "korktuğunu görebiliyorum, bunu gözlerinde bir kez daha görürsem, sana olan tüm saygımı yitiririm, seni uyarıyorum."

Böylece yerime oturdum; yemek kesinlikle seksten daha leziz değildi, masadaki kadınlara yemek sırasında parmak atılıyor, herkes birbirini baştan çıkarmaya çalışıyordu. Biri yeni büyümekte olan memeyi elliyor, diğeri kalçaları okşuyor, ilgi çekmeyen tek yer vajinalarımızdı, orası erkekler için doğurganlıktan başka bir şey ifade etmiyordu, bu şehvet düşkünü hergeleler doğanın bize verdiği her güzelliğin tadını çıkartıyorlar ama amlarımızı istemiyorlardı. Doğa onu baştan çıkarmalıydı ve bu hergelelerin ona duyduğu nefreti doruğa ulaştırmalıydı. Bu sırada leziz şaraplarımız servis edilmişti. Devreye hemen Aziz Fond girerek Madamı ellemeye başladı, devasa aleti sertleşmeye başlamıştı ve kadın bunun karşısında hipnoz olmuş gibi görünüyordu. Zavallı kadını alıp odanın sonundaki divana yatırdı, onunla bir süre oyalandıktan sona benden madamın ağzına sıçmamı istedi, ben de onun istediğini hemen yaptım, bu sırada Aziz sağ ve sol eli ile diğerlerini okşuyor ve madamı

beceriyordu, bense madamın ağzına sıçmaya devam etmiştim. Gençlerden biri üzerime çıkmıştı bana aletini verdi onunla oynamaya başladım, delikanlıların ikincisi ise Bakanı anüsünden düzüyordu.

"Ah siktir İsa adına siktir!" diye haykırdı Noirceuil, "karımın bu şekilde düzüldüğünü görmekten daha zevk veren bir şey olamaz. Sevgili azizim, onu sakın şımartmayın," dedi.

Eglée'nin kıçını kaldırıp, oraya yapışmış olan bir, iki tane küçük boku ağzına aldı bu sırada Lindane'yi kıçından becermeye devam ediyordu, onu da delikanlılardan biri anal yoldan düzüyordu. Aziz Fond ortaya geçti, Noirceuil sağa, D'Albert sola geçti ve Henriette'yi kıçından düzerken delikanlılardan biri hızla Bakanın içinde gidip gelmeye başladı, elleriyle ulaşabildiği her vücudu okşuyordu.

Fakat şehvetli tabloyu tanımlamaya kelimeler yeterli olmuyordu ama sonunda oyuncuların tümü delicesine boşalarak işlerini bitirdiler. (Bu yaşananları anlatabilmek, o vücutların her dakika aldıkları yüce zevkleri tanımlayabilmek gerçekten işimin en zor kısmı.)

Masaya geri döndük.

"Yarın" dedi Bakan, "Sizi bir delikanlı ile tanıştıracağım o da aynı Noirceuil gibi karısının başkaları tarafından düzülmesinden hoşlanıyor. Senin karın diğer kadınlar kadar hünerli değil, o kadın da senin karın gibiydi ve ben kocasına onu kilitlemesini önerdim. Bu tür kadınlar birçok ülkede kocaları tarafından öldürülüyorlar."

Noirceuil, "Karımın daha çok cezalandırılmasını istiyorum," diye mırıldandı.

"Bence daha müşfik olmalıyız" dedi D'Albert; "birçok ülkede bu tür tipleri öldürüyorlar."

"Duydunuz bunu değil mi? Kanunu temsil eden beyefendiler, bu durum da aynı" dedi Noirceuil, "yalnızca kan gördüğümde mutlu olurum. Sizin için bu ölüm törenini hazırladım; ölümden söz edince penislerinizin sertleştiğini görüyorum ve gerçekleştiğinde ise nasıl orgazma ulaşacağınızı düşünün."

"Doğru bu sıklıkla yaşadığımız bir durum değil" diye onayladı D'Albert. "Üstelik birinin işini zevkli hale dönüştürmesinin kötü olan tarafı nerede?"

"Elbette" dedi Aziz Fond. "Her şey bizim lehimize. Şimdi az önce konuştuğumuz konuya dönelim. Bugünlerde aptal eşlerin sayısında büyük artış olduğunu bilmelisiniz."

Noirceuil, "Kocalarının isteklerine karşı olan bu kadınlar bunu yapmalarına sebep olarak kendi gururlarını koruyor olmalarını gösteriyorlar. Bu bayağı davranışları kocalarının mutluluklarını ve zevklerini engellemekten başka bir şeye yaramıyor. Bu kadınlar güzel ve ünlü isimlerinin ardına saklanarak orospuları aşağılıyorlar, oysa ki orospular her halleriyle onlardan çok daha baştan çıkarıcılar. Birçok eş kendi içindeki orospu ve ahlaksız yanı gizleyip kocasına kendini daha farklı göstermeye çalışıyor. Ha siktir nazik hanımlar, sizin haz dolu gönüllerinizi sikiyim, erkeklerin hiç umurunda olmayan şirin kafalarınızı sikiyim. Bizi ilgilendiren tek şey var o da, bizim beklediğimiz arzuları bize ahlaksızca yaşatmanız. Bunun için kendinizi değiştirin, yeni roller oynayın, her iki seksin tadına bizi ulaştırın, gerekirse çocuk olun ve kocanı-

za sizi kırbaçlamanın büyük zevkini yaşatın. Ona nazik ve anlayışlı davranın işte o zaman sizden başka hiçbir şeyle ilgilenmeyecektir. En önemlisi onun üzerindeki evliliğin ağır yükünü hafifletin, çünkü bu bağ tüm insanlık için alçaltıcı ve rahatsız edicidir."

"Ah Noirceuil, sende kadınlara karşı hiç incelik yok" dedi Aziz Fond, Noirceuil'in karısının memelerini sıkarken. "Olaylara sadece kendi tarafından bakıyorsun."

Noirceuil yüzünü ekşitti, "Eh, ben öyleyim. Bu durum eninde sonunda değişecek."

D'Albert zavallı kadına bakarken şaşkın bir halde "Fakat bu sizin aranızdaki nedir?" diye bağırdı.

"Biz onunla ayrı yaşıyoruz."

"Ayrı yaşamak! Ne kadar rezil" dedi Aziz Fond boş kalan sağ eliyle gençlerden birini okşuyordu, diğer taraftan da Madam Noirceuil'in tatlı sığınağını mıncıklamaya ve sıkıştırmaya devam ediyordu. "Bu tatlı bağları koparacağını mı söylüyorsun?"

"Bu ilişki zaten çok uzun süre önce sona erdi."

"Çok iyi o halde" dedi Aziz Fond penislerle oynuyor, eline gelen her memeyi okşuyordu, "eğer karını bırakmaya kesin kararlı isen, onu ben alacağım, her zaman onun çok kaliteli ve nazik olduğunu düşünmüştüm... Oh, öp beni küçük orospu!"

Kadın acıdan ağlıyordu, Aziz Fond onunla yarım saattir oynuyordu ve memelerine akan göz yaşlarını yalıyordu.

"Noirceuil sevgili karını bana vererek beni çok memnun edeceksin," dedi ve onu ısırdı, "çok hassas bir eş," dedi ve kadını çimdikledi, "neden onu öldürmek istiyor-

sun, sevgili Noirceuil? Ne kadar korkunç" diye bağırdı ve kadının bacaklarını açtı bu sırada madam Aziz'in aletine yumruklamaya başlamıştı. "Onu yeniden becereceğim, dostlarım. Böylece tüm kederlerini unutacak."

D'Albert, "Evet, ben de onun vajinasını emeyim. Haydi onu aramıza alalım" dedi.

Noirceuil, "Benden ne yapmamı istersiniz?" diye sordu.

Bakan "İyice düşün," dedi. "komplonu iyice düşün ve hazırla."

"Hayır zamanımı daha iyi değerlendireceğim. "Onu rahat bırakın ağlayan halini görmek istiyorum, küçük Eglée'yi becerirken o yüzün aldığı şekli görmek istiyorum. Erkekler sırayla beni kıçımdan becersinler ve Henriette ile Lolotte'nin bacaklarının arasındaki kılları dişlerimle yolmak istiyorum, bu sırada Lindane ve Juliette'yi izleyeceğim, boşta kalan gençler birini önden diğerini arkadan becersinler."

İşte aynı dediği gibi olmuştu çok sıcak ve çok uzun sürmüştü. Sonunda üçü boşaldılar, Noirceuil kadınları sıkıca kavramıştı, D'Albert kadınlardan birinin memesinin ucuna çok sert bir ısırık attı. Onların ardından ben de delikanlılar tarafından zevke ulaşıp sessizce geldim, saçlarım birbirine karışmıştı, gelmeye başladığımda Aziz Fond hemen yanıma yaklaşıp performansımı kutladı.

"Bu harika bir kız! Suç ona uygulandığında ne kadar güzelleşiyor!" dedi ve vücudumun her yerini öpüp, yalamaya başladı.

Masaya geri dönmemiştik fakat herkes olduğu yerde içmeye devam ediyordu. Alkol etkisini göstermeye başla-

mıştı, kadın titriyor ve korku içinde adamlara bakıyor, tüm olanları dehşetle izliyordu, ben ise tüm endişelerimden sıyrılmıştım.

Zavallı kadın Aziz Fond'un, D'Albert'in ve kocasının elinde hırpalanıyordu. Göğüsleri, kolları, kalçaları, kıçı daha doğrusu vücudunun her noktası bu vicdansız adamlar tarafından işkence görüyordu. Aziz Fond büyük, mor renkli güçlü kamışını üzerine dayayarak onu kavradı ve omuzlarından sarsmaya başladı ama bu yeterli olmamıştı, kadının yüzüne altı kez çok güçlü biçimde vurdu. Aziz'i hiçbir şey durdurmuyordu, kadını yemek odasının ortasına getirdi ve yere oturttu, kollarını sıkıca kalın iplerle bağladı. Her şey hazır hale geldiğinde bacaklarını ardına kadar aralayıp arasına bir düzine kadar mum koydu ve hepsini yaktı, bu unutulmayacak kadar müthiş bir andı. Bacaklarını bükerek vajinası ve küçük anüsü belirginleştirerek önce vajinasını mumun alevi ile tanıştırdı, bu sırada önündeki uzun kıllarının neredeyse hepsi hemen tutuşuvermişti, memnun kalmayan Aziz biraz da küçük deliğe ateş verdi. Sonunda kadının etleri yanmaya başlamıştı etrafı yanmış et ve yanmış kıl kokusu sarmıştı. Vajinasının etrafındaki koruyucu kalkan yandığında alevler içine doğru girmeye başlamıştı. Güzel kadının tüm bedeni titriyordu, her yeri ateşten kızarıyordu, Aziz Fond bir elinde mum bir yandan mükemmel boyutlardaki aletini Lindane'ye emdiriyor diğer yandan makat deliğini Lolotte'ye yalatıyordu. Noirceuil ise Henriette'nin dolgun kıçını ısırırken bir yandan kıçından düzülüyordu. Aynı anda karısının ölmek üzere olduğunu neşe içinde haykırdı. D'Albert olanları dikkate bile almadan delikanlılardan boşta

kalanını okşamaya ve Eglée'nin kıçına kamışını yerleştirmeye devam etti. Noirceuil artık kutsal evlilik bağından kurtulmak üzereydi, kurbanı ise acılar içinde kıvranıyordu. Madamın işediğini fark etmiştim bu yüzden mumların çoğu sönmüştü, çektiği acı beni doyuma ulaştırmamıştı daha fazlası gerekiyordu, gidip mumları yeniden yaktım. Madam çığlıklar atıyor, dehşet içinde haykırıyor, titriyordu. Çılgına dönen Aziz Fond benim gibi acımasızlığının doruklarındaydı, namussuz herif bir mum alıp kadının burnunu, kirpiklerini ve bir gözünün neredeyse hepsini yakmaya başladı, onu gören D'Albert'te bir mum alarak kadının meme uçlarını kızarttı, bu sırada kocası sabırsızca kadının tüm saçını çoktan aleve vermişti bile.

Tüm bu olanlar benim kafamdaki senaryo için oldukça yetersiz kalıyordu, oyunculardan beni izlemelerini istedim; bedbaht hanımefendinin tüm vücudunu brendiye bulayıp kibriti çaktığımda kadın gerçekten tam bir meşaleye benzemişti. Çok başarılı olmuştum, Aziz Fond kurbanı benim hünerli ellerime bıraktığında bir Lindane'nin, bir Lolotte'nin ağzını yalıyordu, Lindane ise boşta kaldığında Aziz'in iri silahını emiyordu, kurbanımızı tam olarak ateşe verdiğimde Aziz'in kalın parmaklarını kıçımda hissetmiştim, zevkten inlediğini duyuyordum.

Aziz, "Peki şimdi ona ne yapalım?" diye sorduğunda büyük aleti çoktan iri parmaklarının yerini almış ve bağırsaklarıma kadar ulaşmıştı, ona cevap vermeme fırsat vermeden, başımı kendine çevirip dilini boğazıma kadar sokup, emmeye başladı. Ağzımdan çıktığında, "Bir şeyler düşün Juliette senin fikirlerin mükemmel."

"Ona yapılabilecek binlerce işkence var," diye cevap-

ladım, "hepsi birbirinden daha eğlenceli." Noirceuil işkenceden söz ettiğimizi duyunca sohbetimize katılmıştı ve karısını zehirlemek istediğini, bunun çok iyi bir plan olduğunu söyledi. D'Albert de bunu istiyordu böylece kadını çözdük, kadını zehirleme işini bana bırakmışlardı.

Bir bardak Alicante'ye toz zehri döktükten sonra, "Zavallı yaratık, iç bunu sana çok iyi gelecek ve tüm acılarını dindirecek," dedim.

Kadın hiç sesini çıkarmadan ondan istediğimi yapmıştı, karışımı bir dikişte içti, Noircuil zevkten ne yapacağını şaşırmış halde kabzasını kıçıma daha önce hiç yapmadığı kadar büyük bir güçle ve şiddetle dayadı, küçük deliği iyice aralayıp içeri kaydı, o benim içimde şehvete ulaşırken karısı gözlerini sessizce ve huzurla yummuştu.

"Ölüyorsun" diye seslendi karısına, "Bunu nasıl buldunuz, dostlarım?"

D'Albert, "Bence madam bir kocanın, karısına olan saygısını ve güvenini yitirdiğinde neler yapabileceğini gördü. Eminim şimdi istediği tek şey bir an önce ölüp acılarından kurtulmaktır."

Zavallı kadın, "Evet oh evet, Beni öldürün Tanrı aşkına sizden son isteğim bu, beni hemen öldürün, yalvarıyorum, öldürün..." diye mırıldanabildi ancak.

Noirceuil, "Hayır, önce içine bir erkeği nasıl alman gerektiğini, ona nasıl davranman gerektiğini öğreneceksin" dedi. Aziz Fond madamı unutmuş, D'Albert'in ona verdiği zevk ile çılgına dönmüştü Bakan. Aziz Fond'un anüsüne soktuğu kabzasını öyle bir kasıyor ve girip çıkartıyordu ki Aziz zevkten çığlıklar atmaya başlamıştı. Bu manzarayı gördüğümde dostlarımın yüce zevklerine

ortak olmalıyım diye düşünmüş ve bakanın anüsünü emmeye başlamıştım.

Sıra yeniden kurbanımıza gelmişti, onu odanın ortasındaki halının üzerine yatırıp etrafını çevirdik. Ben Aziz Fond'un kıçını emmeye, yalamaya devam ediyordum, o da delikanlılardan biriyle oynuyordu. Henrtiette hünerli diliyle D'albert'i yalıyor, D'albert ise boşta kalan penislerden birini emiyor, sağ eliyle ise diğerini okşuyordu, boşta kalan sol eliyle de Lolotte'nin kıçının küçük girişine parmaklarını sokmuştu. Noirceul'in büyük aleti Egleé'nin anüsünden düz bağırsaklarına kadar ulaşmıştı, bir yanında duran Lindane'nin küçük deliğine parmaklarını sokup çıkartıyordu. Çığlıklar sıklaşmaya başlamıştı, bu yaşanan zehirli dakikaları anlatmaya kelimeler yetersiz kalıyordu. Kurban bu manzara ve acıları karşısında haykırıyor, bağırıyor, yalvarıyordu ama hiçbirimiz onu duyacak durumda değildik.

Aziz Fond ben anlamadan aletini anüsümden iterek içime girmişti, "Ah bu çok leziz," diye inledi. "Bu kızı bu pozisyonda becermek beni delirtiyor."

Bu sırada Noirceuil, cançekişen karısının yanına gelerek "Bu iş hiç kolay değil," dedi "madamın üzerinde çalışmaya devam edelim."

Aziz içimden iniltiler ve haykırışlar içinde çıktı ve onların arasına katıldık. Aziz doymak bilmez şehveti ile burada da ilk olmak istemişti ve hızla madamı kaldırıp bacaklarını ayırdı, anüsünün küçük deliğini elleriyle açarak aletini içeri sürüverdi.

"Tanrı adına siktir!" diye haykırdı, "Geliyorum!" dedi ve dediği anda inleyerek boşaldı, tüm zehrini kadının içi-

ne akıtmıştı. D'Albert onu kuralları bozmakla suçlamıştı. Ona zevk vererek acı çektiremeyeceğimizi düşünüyordu. Noirceuil karısının kıçına vurmaya başlamıştı ve bu sırada yeniden onun başına toplanmamızı istemişti. Kadın kocası ona dokundukça titremeye, haykırmaya başlıyordu.

Aziz, "Onun acı içinde boşalmasını görmek istiyorum" diye söylenip, yeniden benim kıçımda yarım bıraktığı işine geri döndü, "o azgın kaltağın ölüm acıları içinde orgazm olmasını istiyorum."

Noirceuil ise garip bir intikam ateşi ile yanıyordu, D'Albert onu durdurdu ve karısının zehrin etkisinde olduğunu hatırlattı.

Ben, "Beyler" dedim. "Bence şimdi onun günah çıkartması gerekiyor."

Lolotte tarafından emilen Noirceuil, "Evet orospunun şimdi şeytana ruhunu teslim etmeden önce günah çıkartması eğlenceli olacak, uzun süredir onun acılar içinde ruhunu şeytana teslim edişini görmek istiyordum" dedi.

Kadının ruhu gerçekten bedeninden ayrılmaya başlamıştı, o ölürken hergeleler hep bir ağızdan küfürler ediyorlardı. "Bu" dedi Aziz Fond ve aletinin ucunu sıkarak kalan son damlayı da akıttı, "Bu, gerçekten tarihi bir an çünkü yaptığımız bütün işlerin içinde en iyi sonuca ulaştığımız iş bu oldu, ben kendi adıma çok gurur duydum. Eminim ki kocası bile bu kadından benim kadar nefret etmemiştir ve bir daha bu kadın kocasını bağ altında tutamayacak."

D'Albert, "Oh kesin olan tek şey senin bu kadını kocasından daha çok düzmüş olman."

Sevgilim, "gerçekten çok daha fazla," diyerek ona katıldı.

Aziz Fond, "Her şekilde," dedi "ben kendi adıma yaptığımız anlaşmaya uymuş olduğumuz için çok memnun oldum. Sen karını kurban ettin ve şimdi başka bir kadın alabilirsin. Sana kızımı vermek istiyorum. Ah, bu arada şu zehirleme işi çok hoşuma gitti, gerçekten sonucu çok etkili oldu, bunu başkalarında da kullanmalıyız. Noirceuil dostum kızımı sana veriyorum, artık sen benim damadımsın, dostum."

Noirceuil Aziz Fond'un kulağına yaklaşıp bir şeyler fısıldadı ve bakan bana doğru dönüp, "Juliette, yarın evime gelip beni gör, seninle bugün hakkında konuşmam gerekenler var. Noirceuil evleneceği için senin onun evinden ayrılman gerekecek, bana gelmeni öneriyorum. Sana para ve konfor vereceğim, her istediğin olacak. Beni çok etkiledin hayal gücün mükemmel, suç işleyiş tarzın çok hoşuma gitti, bence yırtıcı ve baştan çıkarıcısın, seni sonuna kadar takdir ediyorum," dedi.

"Efendim" dedim "Bana sunduğunuz teklif çok güzel ama ben Noirceuil'e aşığım bunu inkâr edemem. Onu kaybetmeye dayanamam."

Aziz Fond, "Beni kaybetmeye de dayanamayacaksın, çocuğum bekle ve ilişkimizin ne kadar harika olacağını gör, damadımla ve seninle harika günler geçireceğiz," dedi.

Ben, "Tamam o halde bu koşullar altında itiraz etmeyeceğim," dedim.

Ortalık gençlerden ve orospulardan arındırıldıktan ve bu gece ile ilgili tek bir kelime bile etmeyeceklerinden

emin olunduktan sonra; Madam Noirceuil'den kalanlar gizlice bahçeye gömüldü ve dostumuz sonsuza dek bizlere veda ederek aramızdan ayrıldı.

Bakanın istediği evlilik olabildiğince geciktiriliyordu ama ben bir sonraki gün öğle vakti istediği şekilde evine gittim, beni bekliyordu. Aziz Fond, Kral'ın gizli işlerini takip ediyordu ve aynı günün sabahı Kral ona gizli bir emir davetiyesi göndererek görmek istediğini söylemişti. Böylece Aziz Fond özel olarak şehre giderek verdiği hizmet sonrasında yüz bin penny ve "Cordon Blue" ile ödüllendirilmişti.

Oh evet, dedim kendi kendime, o şeytanın bu şekilde ödüllendirildiğini duyduğumda, bu onun yazgısı idi ve bu şekilde ödüllendirilen birinin suç işlemek için içinde yoğun heyecan duyma ihtimalinin olamayışı zaten ancak aptallık olurdu, diye düşündüm.

Bakan yokluğu sırasında Noirceuil'e gönderdiği mektuplarda beni bir eve yerleştirmesini ve onu iyice düzenlememi istemişti. Ve masraflarım karşılanmaya başlayınca kendime Faubourg'da Aziz Honoré caddesinde bir konak kiraladım; buna ek olarak dört at, iki güzel araba satın aldım; kendime üç yakışıklı dalkavuk tuttum; bir aşçı, iki bulaşıkçı, bir kahya, bir düzeltmen, üç oda hizmetçisi, bir kuaför, iki hizmetçi ve birkaç tane arabacı tuttum; konağı güzel mobilyalarla donattım ve Bakan Paris'e döndüğü gün, onun evine gittim. On yedi yaşıma yeni basıyordum ve şehirdeki en hoş kadınlar sınıfına girmiştim; Aşk Tanrıçası'na benziyordum ve sahip olduğum güzellik oldukça doğal ve yüksekti. Gardırobum yaklaşık yüz bin frank değerinde elbiseler, yüz bin crown değe-

rinde mücevher ve pırlantalar ile süslüydü. Nereye gitsem tüm kapılar açılıyordu ve o gün bakan beni kendi sınıfından biriymişim gibi selamlamıştı. Gittiğimde beni bekliyordu ve yalnızdı. Onu kraliyetten elde ettiği itibar nedeni ile kutladım, oldukça içtendim, eğilip elini öptüm; o benden ne kadar üstün olduğunu ifade etmekte gecikmediğinden tavrımı onun isteklerine uyarladım ve ona bir saray adamı, her an istediği herkesi satın alabilecek bir güç gibi muamele etmeye başladım.

Konuşmaya başladı, "Madam beni şöhretimin doruklarında iken görüyorsunuz, Kral benimle çok büyük işlere adım atıyor ve denilebilir ki daha önce hiçbir zaman pozisyonum ve servetim bu konuma gelmemişti. Eğer her şey umduğum gibi giderse Kral'ın yüce servetinden senin de pay almanı sağlayacağım, bu açık; ben seninle paylaşacağımız projelerde sana güveniyorum, tüm güvenimi kazandığını bilmelisin.

Fakat ayrıntılara girmeden önce, lütfen şu iki anahtara bak, Madam. Bu birincisi içi altınlarla dolu bir yeraltı mezarını açıyor ve eğer bana iyi hizmet edersen senin olabilir ve diğeri ise Bastille'in anahtarı: Bastille'in içinde boş bir hücre var bu hücre eğer itaat etmez, sağduyulu davranmazsan seni ömür boyu misafir edebilir."

"Bu alternatifler ışığında iki yolum olduğunu görüyorum; biri ölüm, diğeri parlayan bir gelecek. Bu ikisi arasında seçim yapmak zor değil. O halde size köle olacak bu kıza sonuna kadar güvenin ve onun sizi asla hayal kırıklığına uğratmayacağına inanın."

"İki önemli fonksiyona dikkat etmeniz lazım, madam. Lütfen oturun ve beni dikkatlice dinleyin." Aziz Fond'un

benden istediğini yapmış bir koltuk çekip karşısına oturmuştum. O an saygılı konuşma tarzını kesip şu şekilde devam etmeye başladı: "Elimde tuttuğum ve uzun süredir beklettiğim şu küçük kutunun içinde birbirinden farklı türde zehirler var ve senden onları benim istediğim şekilde kullanmanı istiyorum. Diğer elimde duran bu postanın içinde ise berbat bir sonla ölecek olan kurbanların listesi var; bu kişilerin varlığı benim canımı sıkıyor ve onları bu dünyadan yok etmek için hiç zaman kaybetmemek gerektiğini düşünüyorum ama politik nedenlerden ya da üzerime kuşkuları çekmemek için acele etmemem, yavaş olmam gerekiyor. Bu özel durumdan dolayı meseleyi Paris dışında, senin ya da benim evimde, taşrada ya da yurt dışında bitireceğiz."

"Şimdi bilmen ve oldukça önemli olan ikinci şey ise, bundan ne kadar karlı çıkacağındır. Benim için artık sıradan hayal gücü ve tutkuların ne kadar değersiz olduğunu bilmelisin, doğa bana büyük bir ateş, korkunç zevkler vermiş ve ben de tüm bu tutkuları yaşamak için senin ya da Noirceuil'in evinde ya da başka bir arkadaşımın evinde haftada iki kez tatmin olmaya çalışıyorum ve toplantılarda en az üç kurban veriyorum. Eğer seyahatte olduğum zamanları çıkarırsak, yılda en az iki yüz fahişeyi kurban ediyorum. Öncelikle Juliette, o kadınların en az senin kadar iyi olması gerekiyor; dokuz yaşından küçük, on altısından büyük kız istemiyorum; hepsi bakire ve iyi aile kızları olmalı, zengin olmaları da önemli"

"Ve efendim onların hepsini sonunda yok edeceğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Gerçekten yapacağım şey bu, madam. Cinayet benim için seksten bile daha zevkli, kan tüm arzularımı doruğa ulaştırıyor; tutkularım çoğalıyor ve onları karşılayabilmek için elinden geleni yapmalısın, bu benim hayattaki ilk tercihim."

Aziz'in ona bir cevap vermem için beklediğini görünce, "Efendim tutku dolu karakterimi en iyi siz biliyorsunuz; kesinlikle zevklerimiz ve ilgi alanlarımız çok benzer. Evet sevgili efendim size doğanın verdiği o güçlerden bende de var... O halde size de ancak aynı sizin gibi biri en iyi şekilde yardım edebilir; zevklerimizin benzerliği dostluk bağımızı kanıtlıyor, ben de bu tutkulara bağlıyım, aradığınız kadının ben olduğuma emin olun."

"İşte dostluğun çekiciliği, Juliette" dedi Bakan sert bir tavırla; "bu bana aynı aşk kadar anlamsız ve hayali geliyor. Kalpten gelen her şey, yanlıştır; ben sadece duyulara inanırım, cinsel arzu ve alışkanlıklara... Aradığım, istediğim sadece budur. Ah! İstediğim bu, sonsuza dek ve bu isteğim bana yardımlarınla birlikte, birazdan anlatacağım şekilde senin avantajın halini alacak. İstekler yıllar geçtikçe değişir ve alınan tatlar değişkendir, onlar da zaman ilerledikçe eskisi gibi olmamaya başlarlar ve kişinin isteklerine göre değişirler. O halde madam şimdi senin servetine değinelim; Noirceuil sana yılda on bin livres ödüyordu, ben sana üç katını teklif ediyorum, daha önceden de on iki vardı; toplam yirmi beş oldu ve yirmi beş bin daha eklersek -bunu unutma- ne oldu? Elli mi? Elli. Şimdi biraz detaylar üzerine konuşalım."

Bakan onun önünde eğilmeme sinirlenmemişti; ona teşekkürlerimi sunduktan sonra koltuğuma geçip onu dinle-

meye devam etmemi istedi.

"Ben de Juliette en az senin kadar az bir gelirle haftada iki yemek bile düzenlemeyi düşünemem, sana tuttuğum evde kalmaya devam etmek istediğini de biliyorum ve bunu sağlayacağım; bununla birlikte sana bu yemekler karşılığında bir milyon verebilirim fakat onların mükemmel olmasını sağlamalısın; en güzel etler, en seçkin şaraplar, farklı kümes hayvanları mönüsü ve en değişik meyvelerden ikram edeceksin, ikram çok kaliteli olmalı; eğer sadece ikimiz yemek yiyecek isek elli tabak bile yetersiz kalmalıdır. Her kurban başına yirmi bin frank alacaksın ama onlar için planlayacakların çok görkemli olmalı. Bakanlık için işleyeceğin her cinayet içinse otuz bin frank alacaksın; yılda elli kurban olsa, bu da bir buçuk milyon frank yapar, bir de buna benim sana ek randevuların için vereceğim aylık yirmi bin frank daha eklenecek. Benim hesabıma göre madam yıllık kazancın, altı milyon yedi yüz doksan bin frank yapıyor; harçlık için iki yüz on bin daha eklersek, toplam rakam yedi milyon eder ve eğer istersen bunun elli binini kendin için bankaya yatırabilirsin. Bu yeterli mi, Juliette?

Şaşkınlığımı gizleyerek, dudaklarımla oynayarak açgözlü tavırla, bir süre sessiz kaldıktan sonra Bakanın ilgisini tüm bunların yanında beni hatırı sayılır bir hanım efendi konumuna getirmesine ve asla onu hayal kırıklığına uğratmayacağıma hatta yüksek harcamalara rağmen kontrolü elimde tutacağıma ikna ettim; ve bunun yanı sıra...

"Daha fazla konuşmana gerek yok," dedi Bakan sözümü keserek; "Benim anlayacağım şekilde durumu ifade ettin ve istediğinin ne olduğunu gözlerimin önüne serdin.

Juliette istediğim asıl şey, kusursuz hizmet görmek. Başka hiçbir şeye önem vermeyeceksin madam ve sonunda sana yılda on milyon ödemeyi kabul ediyorum; cimri olmamızın anlamı yok. Aşağılıkça ülke sermayesini zevkleri için kullanmak ve üstelik kitlelerde açlık, çıplak kalma devam ederken, tutkularımıza önem vermek dışında yapacak ne var ki? Bunu ben kendi adıma fazlasıyla yapıyorum eğer damarlarında kan yerine altın aktığını bilsem, dünya üzerindeki tüm insanları gözümü kırpmadan öldürürdüm."*

"Çekici adam" diye bağırdım, "felsefen beni alevlendiriyor. İçimdeki bencilliği hemen harekete geçirdin. İnan bana tutkularım ve şehvetim iki katı arttı, sana hizmet etmek için can atıyorum."

"Seni iş üstündeyken görmüştüm, çok da iyi idare etmiştin. Ve gerçekten benim tutkularıma hayran olmadan bana nasıl yardım edebilirdin ki? İnsanın kalbi bunlardan daha çekici tutkulara sahip olma gücünden mahrumdur. Ve zarar vermek beni engellemiyor demir gücüne sahip herkes, benim yaptığım her hareketin mantıklı olduğunu kabul eder; suçun her türü gereklidir. Sana söylüyorum Juliette bu tür insanlar ölürken bile mutlu olurlar. Ah! Bu bana D'Albert'in seni birlikte yediğimiz geçen yemekte cezalandırılmayacağına dair söz verişini hatırlattı. Kağıtlar, burada; onları bu sabah aldım ve o kağıtları temin eden bendim bakanın ta kendisi -unutkan- D'Albert

(*) Bu ifade de gördüğünüz gibi bu tür canavarlar devlet eski zorba rejimi kendi hayatlarına uyarlamış ve kişiselleştirmişlerdir. Bunları süsleyerek değil orijinal haliyle veriyoruz; sözümüzü de tutacağız.

değil, anlıyorsun."

Bu büyük gelişmeler, bu beklenmedik şans, bende beklentilere yol açmıştı. Tarifsiz bir durumdaydım ve sessiz kalmıştım. Aziz Fond beni bu transtan, "Ne zaman başlayalım Juliette?" diyerek çıkardı. Dudaklarımı öpmeye ve kıçımı okşamaya başladı sonra parmağını küçük deliğimden içeri soktu.

"Efendim" dedim, "tüm organizasyonu ayarlamam için en azından üç haftaya ihtiyacım var."

"Tamam dediğin gibi üç hafta; bugün ayın ilk günü o halde senin ayın yirmi ikisinde saat yediye kadar tüm organizasyonu bitirmiş olmanı bekliyorum."

"Bir şey daha var, efendim. Siz bana istediklerinizi söylediniz ben de kendi çıkarlarımı tam olarak bilmek istiyorum. Biliyorsunuz ben suç işleyeceğim ve düşmanlara yem olmak istemem."

"Gel benimle" dedi Aziz Fond.

Birlikte yazmanın odasına girdik.

"Sevgili yetkili" dedi Bakan, "bana kulak ver, lütfen. Bu genç hanıma dikkatle bak, onu unutma. Ona getirdiği mühürlü belgelerde yazan her miktarı ödemeni istiyorum ve bu ödemeyi onun seçtiği her yerde yapacaksın."

Az önce çıktığımız odaya geri döndük. "Hazır sayılırsın" dedi Bakan. "Şimdi yapabileceklerini göster. Yak, yok et, çiğne, artık tüm Fransa senin ve ne kadar kötü ne kadar korkunç suçlar işlersen işle, hiçbir şeyden korkmana gerek yok, sana söz veriyorum. Söylediğim gibi daha fazlasına da sahip olabilirsin, her suç için otuz bin frank, sana kalacak."

Dostlarım bu teklif ve rakamların beni o dakikalar-

da nasıl etkilediğini, nasıl çılgınca mutlu ettiğini size anlatamam.

Kendi kendime bu inanılmaz bir şey demiştim. İçimdeki doğal güç ve tutkular beni bu duruma getirmişti. Güçlü ve özgürdüm, bir ruh başka ne isteyebilirdi ki?

"O halde madam kazancınıza ekleyelim, burada sana küçük bir hediye var" dedi ve gidip küçük bir kutu getirdi. Kutuda hediye olarak beş yüz bin değerinde altın ve mücevherler vardı. "Bunu al ama sakın zehir kutusunu almayı da unutma."

Sonra beni içinde pahalı mobilyaların olduğu gizli bir odaya aldı.

"Buraya geldiğinde sıradan bir fahişe gibi davranman gerekecek ama diğer odalarda kraliyetin en asil hanımefendilerinden biri gibi olacaksın."

"Nerede olursam olayım efendim sizin köleniz olacağım ve size en tutkulu anları yaşatmak için hazır bekleyeceğim."

Soyundum ve Aziz hayata, insanlara duyduğu tüm nefretini, kinini içime akıttı. O gün o evden ayrıldıktan sonra Aziz ile ilgili birçok yeni şey fark etmiştim, o aslında tam bir pislikti ve çok acımasız, kalpsizdi. Benden muhteşem büyüklükteki kalın aletine, kıçına saygı duymamı istemişti. Sıçmıştı ve bana saygıdeğer bokunu yedirmişti. Önce saygıdeğer rozet ve amblemlerini öpmemi sonra üzerlerine sıçmamı istemişti. Bu son isteği gerçekten bana tuhaf gelmişti.

"Görmeliyim Juliette, o değerli şeylerin senin bokunla bezenmesini istiyorum."

"Fakat bir dakika önce benden onları öpmemi iste-

miştiniz."

"Doğru ama bu beni daha çok baştan çıkarıyor."

Dediğim gibi Aziz'in aleti mükemmel büyüklükteydi; kucağında boşalmıştım. Ama o benim onun bokunu yemem için ölüyordu, benden istediğini yaptım, çılgına dönmüştü, ben de sıçtım o da benimkini silip süpürdü, küçük deliğimde kalan her şeyi emiyor, içine çekiyor, yalayarak temizliyordu. Sonra bana kızının resmini gösterdi, on dört yaşındaydı ve gerçekten mükemmel bir yaratıktı. Onu partilerimize davet etmesini istedim.

"Burada değil, ama buraya geldiğinde onu aramızda göreceksin."

"Kızını Noirceuil'e vermeden önce tadına baktın sanırım."

"Bu doğru işte, onun kadar körpe, tatlı bir meyvenin tadına bakmadan olmazdı."

"O halde kızını hiç sevmiyorsun."

"Sevmek mi? Juliette, ben kimseyi sevmem, beni baştan çıkaranları da sevmem, düzüşmeyi de sevmem. Tamam, çocuğum beni defalarca ereksiyon etti ama son günlerde beni heyecanlandırmıyor onun her yeri ile oynadım ve onu Noirceuil'e verdim çünkü Noirceuil kızımı ateşlendiriyor, bu sadece onların sekste yakaladıkları uyuma duyduğum saygı o kadar."

"Peki Noirceuil kızdan bıkarsa..."

"Zaten adamın karılarının genel olarak sonu belli, hem ben de kızımın son törenine katılmaktan zevk alırım. Diğerlerinin hepsinin ölüm törenlerinde bulunmuştum. Kızımın ölüm töreni de benim için diğerlerinden farklı olmayacak. Bu çok normal. Bu tür şeyleri seviyorum..."

Aleti küçülüp, pörsümeye başlamıştı.

"Efendim" dedim "sizi baştan çıkarmak istiyorum."

"Sertleşmemi mi istiyorsun?"

"Evet."

"Bu bazen olur."

"Oh, efendim ölüm istiyorum, bunu düşünmek bile beni çılgına çeviriyor."

Onunla oynamaya başladım, parmaklarımdan biriyle kız deliğini gıdıklıyordum.

"Bir dakika" dedi ve cebinden bir kağıt çıkardı.

"Bu kağıdın altına imza attığım zaman hapiste olan bir kadın yarın öldürülecek ailesi onu şikâyet etmiş çünkü kadın erkeklerle değil kadınlarla birlikte olmayı tercih ediyormuş. Gidip kadını gördüm, çok çekiciydi. Onunla seviştim ama şimdi beni ispiyonlayabileceğini düşünüyorum, onu temizlemem gerekiyor."

"Ah, efendim kuşkularınızda çok haklısınız o ötebilir, o kız yaşadığı sürece siz tehlikede olacaksınız, bence o kağıdı imzalayın."

Hiç düşünmeden imzaladı.

"O kağıdı katibe kendi ellerimle teslim etmek istiyorum."

"Nasıl istersen" dedi, "fakat şu an boşalmam gerekiyor Juliette. Orgazmın heyecanını tatmak istiyorum ve bunun için bana yardım et. Bak bu kutsal bir tören gibi olmalı" dedi ve zili çaldıktan kısa süre sonra kapıda çok çekici bir genç belirdi.

"Juliette diz çök, bebeğim bu küçük bey omuzlarına vurmak istiyor, merak etme izler iki üç gün içinde kaybolur. Sonra seni bana bırakacak."

Delikanlı pantolonunu çıkardı, güzel kıçını Bakanın

ağız hizasına göre ayarladı ve bakan gencin minik deliğini şehvetle yalamaya başladı.

Ben bu sırada diz çökmüştüm, genç sopasını çıkardı ve omuzlarımda iki hafta boyunca izlerinden kurtulamadığım derinlikte yaralar açtı. Genç dinlenmek için yere uzandığında Fond yanıma gelip yaralarıma yüzünü sürmeye başlamıştı, sonra birden beni yatırdı ve delikanlıyı üzerime çıkarıp gencin küçük aletini vajinamdan içeri süzercesine kaydırdı. Harika hissediyordum, acılarım aldığım zevkle doruğa ulaşmışlardı inliyor ve güzel gencin organını kaslarımın çevik hareketleri ile içimde çekiyordum. Genç içimde gelip giderken, Aziz onun arkasına geçmiş küçük deliğini emmeye başlamıştı.

Tohumlarını akıtmaya başlamıştı, "Siktir, Tanrım orospunun güzel yaraları beni çıldırtıyor, siktir, oh..."

Gizemli genç içime leziz sıvısını bırakmıştı. Onu tanımıyordum bile ama gerçekten damağımda körpe bir tat bırakmıştı.

Aziz odanın dışına kadar beni geçirdi gideceğim sırada bana, "Kutuları unutma, operasyonumuz üç hafta sonra başlayacak. Harika olacak. Suç, şehvet ve seksi bir arada yaşayacağız, Juliette. Sana güveniyorum, hoşça kal."

Oradan ayrıldığımda ilk işim infazın gerçekleşmesi için imzalı dilekçeyi yerine ulaştırmak olmuştu. Oh aman Tanrım orada gördüğüm kişinin kim olduğuna inanamamıştım. Manastır gizlice Aziz Elme'yi ihbar etmişti, o kız benim Panthemont'ta geçirdiğim günlerde tanıdığım, manastırın en çekici kızlarından biriydi. Ama bunun kariyerimin ilk gününde benim için bir engel olmasına izin

vermeyecektim. Kağıdı elimde sıkıca tuttum ve durmamaya yemin etti. Elme'nin üç aydır parmaklıklar ardında kalmasını sağlayan Aziz Pélagie'nin yanına gittim ve emri onun ellerine teslim etmeden önce Elme'yi görmek istediğimi söyledim. Yanına gidince onu sorguya çektim seks canavarı hergele, kızı önden arkadan düzmüş, ağzına boşalmış, tüm vücuduna nefretini akıtmıştı. Bu durumda onun özgür kalabilmesine olanak yok gibiydi.

Kız korku içinde yanıma gelmişti. Onu öptüm ve "Ölmen için emir veren kağıt ellerimde" dedim.

Elme yalvararak dizlerime kapandı, onun bu hali ve güzelliği bacaklarımın arasını hemen nemlendirmişti ama kararımı vermiş ve onu idama götürecek emri Pélagie'ye hiç düşünmeden vermiştim, böylece bir sonraki gün kızı astılar.

İlk işim başarıyla sonuçlanmıştı, sonraki gün hemen operasyon için hazırlıklara başladım, üç hafta zamanım vardı ve kendime ilk yemeği başarıyla vereceğime söz vermiştim.

Yanıma altı mükemmel yardımcı tutmuştum, bunlardan üçü kız kardeştiler ve Meaux'dan ayrılmışlardı on iki, on üç ve on dört yaşlarında yüzleri ve fizikleriyle çok çekici kızlardı.

İlk gece Bakan yanında altmış yaşlarında bir adamla çıka geldi. Gelir gelmez benimle ilgilenmiş omuzlarımdaki yaraları kontrol etmişti ve kalan hafif izleri görür görmez ereksiyon olmaya başlamıştı. Beni gizlice okşuyor, arada parmak atıyor, benimle delicesine sevişmek istiyordu ama asıl hedefimiz yaşlı adamdı. İlerleyen zamanda adamın saray ahalisinden önemli bir prens olduğunu öğ-

rendim. Kısa süre içinde Aziz Fond beni adamımla odada yalnız bırakıp dışarı çıkmıştı. Adam bir elinde zehir dolu içkisini içerken ona hafifçe sürtünmeye başlamıştım, o her şey için çoktan hazır gibiydi. Eteğimi kaldırıp kıçımı avuçladı, "Osur" dedi "Ya da sana acı çektirmem gerekecek."

Onu hiç bekletmeden istediğini yaptım ve kıçımın sol yanağında güçlü bir acıyla irkildim. Kıçımı dişlemişti, bu sonra uzun süre geçmeyecek mor diş izleri anlamına geliyordu. Arkamı bırakıp önüme geçti, onu izliyordum, yaşlı ve çirkin bir adamdı.

"Dilini ağzıma sok!" dedi.

İstediğini yaptım.

"Geğir yoksa canını yakacağım."

Bu bir tuzaktı istediğini yaptığımda da canım yanıyordu nasılsa, ben de geğirmedim. Yaşlı hergele delirmiş gibiydi uzun süre bana çıplak elleriyle vurdu ve her yerimi ısırdı. Sonra durdu ve yeniden önüme geçti.

"Bunları yapmaya son günlerde başladım çünkü bak küçük dostum artık hiç sertleşmiyor, gördüğün gibi hep böyle küçük ve mutsuz oluyor. Senin onu mutlu etmeni istiyorum."

"Prensim hiç üzülmenize gerek yok, size istediğinizi vereceğim bana sonuna kadar güvenin. Size mükemmel lezzetlerden tattıracağım."

"Ah evet sen çok çekicisin, hele şu güzel kıçın yok mu... Onun beni sertleştireceğine eminim, ah evet eminim."

Sonra hemen soyunmaya başladı, pantolonunu, iç çamaşırlarını, iki kalın taşlı yüzüğünü, pırlanta taşlı saatini,

altın para kutusunu iki yüz louis'i çıkardı ve kenara koydu.

"Haydi yeniden deneyelim, al işte sana kıçımı sunuyorum ona vur, onu ısır, istediğini yap ve korkusuz ol, bu sırada küçük kamışımla oynamanı istiyorum, tamam bu harika olacak" dedi ve kısa süre sonra durmamı istedi. Şapkasına takılı olan broşu çıkardı.

"Şimdi şu divana uzan, arkanı dön, biraz oyun oynayalım. Bu broşu güzel kıçına batırmak istiyorum."

Dediğini yapıp divana uzandım. Prens "Rahat dur" dedi. İlk batırışta gerçekten çok canım yanmıştı ve sert bir çığlık attım, ikincisinde ise daha şiddetle karşı koymuştum. Ona boyun eğmiyor olmamdan hemen sıkılmış Bakana beni şikâyet etmek için odadan ayrılmıştı. İşte bu benim için harika bir fırsattı, adamın elbiselerini fırlattım tüm değerli eşyalarını aldım ve doğruca beni çağıran Fond'a koştum. Aziz bana, "Yanlış olan bir şeyler mi var?" dedi.

"Hayır hiçbir şey" dedim. "Yalnızca ekselanslarının ardından çıktığımda küçük odanın eski İngiliz kilidi sıkıştı ve bir daha içeri giremedim. Ekselanslarının eşyaları içerde kaldı. Ama merak etmeyiniz beyefendi için burada yedek gömlek ve pantolon var" dedim ve konuklarımı özel olarak hazırlanmış olan bahçeye aldım. Üzerini giyinen prens eşyalarını hemen unutuvermişti, o an sadece alacağı zevkler için sabırsızlanıyordu.

O akşam hava kelimenin tam anlamı ile kusursuzdu, bahçede gül ve leylak kokuları arasındaydık. Kandiller özel olarak bahçenin dört bir tarafına yerleştirilmişti, koltuklarımız özel yapılmış kokulu ve bir o kadar da rahat

minderlerle süslenmişti. Masanın ortasında harika bir çiçek demeti vardı, yeşim taşlı porselen yemek takımları göz kamaştırıyordu. Servis tepsisi altındı. Yemek başlamadan önce özel araba içinde üç kurbanımız bahçe kapısında belirmişlerdi. Hizmetkârlar onları içeri aldılar. Kurbanlar yaşayacakları her şey için hazır halde bekliyorlardı. Servis başladı ve muhteşem güzellikteki seçkin şaraplar özel kadehlerde sunuldu. Masada eksik yoktu ve her şey en mükemmel kalitedeydi.

"Mükemmel hazırlanmış" dedi aşığım yüzündeki zevkle karışık nefret dolu gülümsemesi ile. "Zarafetini bir kez daha gözler önüne serdin."

Altmışlık adam, "Büyüleyici" dedi konuşurken ağzının içindekiler görünüyordu, çiğnemekte zorlanıyordu ve bakışlarını masanın güzelliğinden alamıyordu. "Gerçekten Aziz Fond, sizin kutsal Juliette'inizi kutluyorum, bakışlarımı güzel poposundan alamadığımı da itiraf etmeliyim."

Bakan, "Bende. Fakat şimdilik onu sonraya bırakıp diğer kızları da çıplak görmenizi tavsiye ederim" dedi. İşte o zaman üç tanrıça, Paris'in kaliteli orospuları gibi eteklerini kaldırarak arkalarını dönüp çekici kıçlarını iki zamparanın beğenisine sundular. Adamlar bu manzara karşısında kendilerini tutamamışlar, kızların yanına gidip kıçlarını okşamaya, emmeye, yalamaya, dişleyip, kemirmeye başladılar.

Prens kızların leziz popolarından ağzını ayırdığı zaman, "Sevgili Aziz Fond, bu fıstıklar tarafından kırbaçlanmaya ne dersin?" dedi.

Aziz, "Tamam, gül dallarıyla vursunlar o halde" dedi ve zamparalar pantolonlarını indirdiler, kızlardan

kırdıkları gül dalları ile popolarına vurmalarını istediler. Seks düşkünü zamparalar kıçlarına batan dikenlerden müthiş zevk alıyor, inliyorlardı. Fakat bu Prens için yeterli olmamıştı.

"Hayır, bu çok az geliyor benim tahrik olabilmem için erkek gücü gerek, beni erkek dövmeli ve gerçekten canımın yandığını hissetmeliyim, benim için kutsal anlamında olan tek tahrik bir erkek tarafından işkence görmektir..."

"Prensim tarzınızı çok beğendiğimi itiraf etmeliyim. Ayrıca şiddeti ben de en az sizin kadar çok seviyorum. Acıyı içinde hissederken alınan zevk kadar, acıyı karşındakine tattırırken alınan zevkin de yücesine rastlamadım. Peki bu erkeğin nasıl olmasını istersiniz güçlü, zayıf, ahlaksız ya da sessiz? Oh ben defalarca her türde erkekle oldum, Tanrı beni onların tam ortasına gönderdi. Kadınlarsa çoğunlukla bu kadar iyi olamadılar. Bu yüzden hepsini dünya üzerinden yok etmek istiyorum."

"Fakat siz saygın insanlarsınız" diye lafa karıştım, "siz insan gibi değilsiniz, neden? Sizde insandan daha üstün bir taraf var ve bu incelendiğinde sonunda eminim kimsenin o güce erişemeyeceği ortaya çıkar."

"Biliyorsunuz" dedi Aziz Fond, "o haklı; biz daha çok tanrı gibiyiz işte bu nedenle sıradan tutkuların ötesinde tutkulara sahip olabilir miyiz? Ah bu insan üstü bir şey, bu aynı geçmişte şairlerin konu ettiği güçsüzü ezen süper güç değil mi?"

Prens, "Evet örneğin ben kendimi prens olmaktan öte bir Herkül gibi değil Pluto gibi görüyorum. Ve Pandora'nın Kutusu'ndan çıkıp Cehennemde ölümlüleri yok

edip parçalayan zebani olmak istiyorum" dediği sırada zamparalar inlemeye başlamışlardı. Artık onların işkence yapmalarının zamanı gelmişti, kızları çırılçıplak soydular ve zincirlediler. Sizler bu acı vermekten zevk alan adamların neler yapmış olacaklarını tahmin edebilirsiniz.

Bakan, şehvet içinde "Juliette, sen çok çekici bir yaratıksın. Bunu bizi baştan çıkarmak için planladın... o zaman gel ve baştan çıkmamızı sağla, oh bebeğim aramızda olmanı istiyorum" dedi.

"O halde oyunumuza başlayalım, ışıkları kapatmalıyız" dedim.

"Işık olmaması çok daha iyi olur" dedi Prens.

"Tamam hiç ışık yok, karanlık suçu alevlendiriyor. Haydi prensim labirente girelim ve yapabileceğimizin en kötüsünü yapalım."

Bir araya geldik ve çalıların arasına girdik, iki seks düşkünü çılgın, üç kurban ve ben bir aradaydık. Aziz Fond'un kızların çıplaklığından dolayı gözleri dönmüş aleti devasa boyutlara ulaşmış, zehir ile şişip kabarmıştı. Aziz sonunda kızlardan birini düzmezse ayakta duramayacağını söyledi. Kızların en gencini alıp hızla önümüzden uzaklaşıp çalıların arasında gözden kayboldu. Onun yokluğunda prensi tatmin etmeye çalışmıştım fakat adamın küçük, pörsümüş, yaşlı aleti hiç harekete geçmiyordu. Hiçbir şey aletini kaldırmaya etkili olmuyordu. Aziz işini bitirip yanımıza geldiğinde daha rahatlamış görünüyordu ve prensin küçük aletini kaldıramadığımı hemen fark etti.

Aziz "İsterseniz sevişmeyi bırakalım" diye sordu prense.

"Hayır devam edin" dedi yaşlı yaratık, "yakında düzelirim, kızlarla işin bittiğinde sırayla onları bana göndermeni istiyorum."

Böylece Aziz ikinci kızla oynaşırken, prens en genç olanını sıkıca kavramıştı, kızın her yerini çimdiklerken ben de küçük, yaşlı aletini emiyordum. Aziz diğer kızı da becermişti, bu arada çalıların arasındaydık ve bende dahil olmak üzere hepimiz yarı çıplak bir haldeydik. Prens onu tatmin etmesi için Aziz'in gönderdiği on dört yaşındaki diğer kızı sıkıca kollarının arasına aldı. Kızın her yerini çimdikliyor, sıkıştırıyor, bacaklarını morartıyordu. Ben de onu emiyor ve aletini biraz olsun harekete geçirebilmek için oynuyordum. Onu bu şekilde oyalamamın tek nedeni değerli eşyalarının yokluğunu fark etmemesi içindi ve gerçekten bunu başarıyordum çünkü şehvetli prens o an seksten başka bir şey düşünemiyordu.

Prensi on dört yaşındaki kızla yalnız bırakıp bakanın yanına gittim. Bu sırada prens bana, "Karanlıkta bu şekilde sevişmekten ne kadar çok hoşlandığımı bilemezsin" dedi, "gecenin gölgeleri suçu kışkırtıyor ve işi kolaylaştırıyor."

Uzun süredir orgazm olmamış olan Aziz Fond durmak bilmiyordu ve en yaşlı kızın kıçına girmişti ve sonra prensi de aralarına aldılar. Aziz Fond'un orgazm olmasını sağlayacak bir kıza ihtiyacı olduğu açıktı; sonunda diğer iki kızı da prense bıraktı ve işkence yapmasını sağlayacak her aleti eline aldı ve kurbanlarını müthiş bir zevk içinde zincirlerinden yakaladı, bu arada kızlardan biri onun sayesinde ölmek üzereydi ve ben sevgilime yardım ediyordum. Biraz uzaklaştığımızda, ona yaptığım

hırsızlıktan söz ettim, birlikte buna güldük ve bana prensi davet etmeden önce onun büyük hazinesinden bir kısmını da olsa çalmanın ne kadar keyifli olacağını düşündüğünü söyledi.

"Prensle yakın dostsunuz sanırım" dedim.

"Ben kimsenin dostu değilim, o sadece Kral'ın yakın ilişkide olduğu bir isim ve benim için önemli olan tek şey de bu. Ayrıca son günlerde Kral'la arasında bazı tatsız anlaşmazlıklar çıktığından onu ezip yok etme görevini de severek üstlenebilirim. Şu an benim farklı zevk ve tutkularım onun hoşuna gidiyor. Benden birlikte bir şeyler yapmamızı istedi ben de ona karşı çıkmadım. Aramızda ki tek yakınlık bu. Juliette bir sorun mu var?"

"Onu çekilmez buluyorum" dedim.

"Eğer ondan bıktıysan onunla aramda olan politik bağın da hiçbir önemi kalmaz, bebeğim. Ben sana hayranım ve senin sevmediğin birini yok etmek bana haz verecektir, biliyorsun. İstediğin buysa bunu hemen yapabilirim."

"O adama mecburiyetin olduğunu mu söylüyorsun?"

"Biraz var."

"Sana borcu olan birine nasıl tolerans gösterebiliyorsun?"

"Sen her şeyi bana bırak Juliette." Ve sonra Aziz Fond konuyu değiştirip bu şölenden söz etmeye başladı. "Sen" dedi, " tatlı ve akıllı bir kadınsın, seni daha iyi tanımak istiyorum, bu yüzden daha sık görüşmeliyiz."

İşte o an bana gerçekten samimi davrandığını hissetmiştim, onunla iş yapıyor olmamdan çok memnundu ve ben de bu memnuniyetini hissediyordum.

"Size hayatım boyunca hizmet edebilirim, Aziz Fond" dedim. "İstediğinizin ne olduğunu çok iyi biliyorum. İstediğiniz size daha yakın olmam ise bu benim için şeref demektir."

"Öp beni Tanrıçam, sana altınlar vereceğim ve kalbindeki tüm tutkularını gerçekleştireceğim."

Tam o sırada karanlığın içinden yanımıza yaşlı bir kadın gelmişti.

Aziz Fond, "Bu da nedir?" diye bağırdı, şaşkınlıkla. "Ayaktakımını içeri almalarına izin mi verdin?" dedi ve şaşkın bakışlarla bana doğru döndü.

Dudaklarımdaki muzip ve seksi gülümseme ona her şeyin tatlı bir oyun olduğunu fark ettirmişti.

"Nefis, nefis" diye mırıldandı. Koca karıya dönerek, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Ah efendim biraz sadaka lütfen, size yalvarıyorum, lütfen benimle gelin" dedi ve Aziz'i kolundan tutup ileride duran küçük ahıra götürdü. Ahırın içinde tavanda küçük bir lamba yanıyordu ve biri erkek diğeri kız iki çocuk içerideydi. Çocuklar en fazla sekiz yaşlarındaydılar ve çırılçıplak samanların üzerinde yatıyorlardı.

"Bu zavallı mutsuz aileye biraz yardım edin, efendim" dedi fakir kadın bize. "Üç gündür çocuklarıma bir ekmek bile veremedim. Siz çok zenginsiniz biraz yardım edin, lütfen. Çocuklarım bu halde oldukları için sizden özür dilerim. Oh lordum sanırım siz Aziz Fond için çalışıyorsunuz, o halde çok zengin olmanız gerek lütfen bana yardım edin."

"Evet zenginim" dedi Bakan.

"Ah efendim o benim kocamı hapse attı böylece artık

kocam çalışıp bize bakamıyor. Bir yıldır bu haldeyiz..."

Dostlarım bu gerçekten berbat bir manzaraydı, Aziz kesinlikle çok alçak ve gözü doymaz bir adamdı bunu bir kez daha ortaya koymuştu. Onları bedensel zevklerini tatmin etmesi için Bakana ben sunmuştum.

"Ah bu bir skandal!" dedi Bakan, fakir kadına. "Onu çok iyi tanıyorum ve sende onu çok iyi tanıyacaksın çünkü tam karşında duruyor. Oh, Juliette harikasın bebeğim, bu oyun çok hoşuma gitti. Evet kocanı hapse ben gönderdim, bu doğru ama sana farklı şekilde davranacağım."

"Lordum biz ne yanlış yaptık?"

"Bana komşu oldunuz ve bu küçük toprak parçasını bana satmak istemediniz. Ama artık burası bana ait ve sizi dışarı atmaya karar verdim. Şimdi gel ve bana yalvar. Senin açlıktan ölmenin benim umurumda olduğunu mu sanıyorsun?"

"Peki ya bu zavallı çocuklar?"

"Fransa'da onlardan en az on milyon tane var ve toplum bu çocukları çoktan dışladı." Çocukların yanına gidip ayaklarıyla onları dürttü.

"Fena değil bunları değerlendirmek gerek" dedi.

Bu sırada aleti şaşılacak şekilde kalkmış ve sertleşmişti. Küçük oğlanın yanına gidip onu okşamaya, küçük deliğine parmaklarını sokmaya başladı. Aynısını diğer eliyle kıza da yapıyordu, birden çocuklardan sıkıldı, onları tekmeledi ve yaşlı kadına döndü, "Yaşlı kaltak kıçını aç, onu görmek istiyorum" dedi.

Yaşlı kadın ağlıyor, titriyor direniyordu. Ben hemen kadını tutup eteğini kaldırdım ve Aziz'imin aletini yaşlı

kadının koca kıçının dar deliğinden içeri soktum. Aziz zevkten inlemeye başladığında kadının küçük deliğine girip çıkıyor, bir yandan da çocukları ayağındaki çizmeleriyle itiyordu. Haykırışlar içinde kadının içine boşaldı, yaşlı kadının aklı yerinden uçmuş gibiydi. Artık orada başka bir işi kalmamıştı küçük kızın kalçalarına birkaç ısırık attıktan sonra dışarı çıktı.

"Efendim onlar artık sizin, her istediğinizi yapabilirsiniz, bu insanlar yardım istiyorlar ama çok ısrarcı ve baş belâsı tipler. Onları size biraz zevk vermeleri için ayarladım şimdi onlarla işimiz bitti artık yok edilebilirler."

Bakan ahlaksızlığın verdiği zevkle doruğa ulaşmıştı günahkâr ses tonuyla, "Ah suç ne kadar nefis bir duygu" dedi. "Ah Juliette nasıl boşaldığımı ve delirdiğimi bilemezsin, inan bana yaptığın bu sürpriz beni çok memnun etti. Meleğim, tanrıçam, senin için ne yapmamı istersin?"

"İstediğim tek şey para lordum, bana söz verdiğiniz tutarı biraz yükseltseniz?"

"Sanırım yüz bin idi?"

"Evet."

"Bunun iki katını alacaksın, Juliette. Oh Juliette fakat, fakat dur biraz bu da nedir?"

Karşımızdan ellerinde tabancalar olan iki adam bize doğru yaklaşıyordu.

"Bu beni tedirgin etti. Beyler siz kimsiniz?"

"Göreceksiniz, şimdi istediğimizi yapın."

Aziz'i kollarından tutup aldılar, düğmeleri açık olan pantolonunu topuklarına kadar indirdiler.

"Fakat ne yapacaksınız?"

"Sana bir ders vereceğiz" dedi diğer adam. "Sana az

önce şu zavallılara yaptığın kötülüğün dersini vereceğiz."

Adamlar Aziz'i aralarına alıp tabancalarıyla ve elleriyle okşamaya başladılar, Aziz'in aleti yeniden havalanmıştı, adamlardan bu durumu ilk fark eden devasa aleti alıp kıçından içeri soktu. Adamlardan diğeri Aziz'i pantolonunun arka cebinden çıkardığı küçük kamçı ile okşarcasına kırbaçlıyordu, şehvetli Aziz hızla diğer adamın anüsüne girip çıkıyordu. Aziz boşalınca sıra diğer adama gelmişti ve böylece yer değiştirdiler. Lordumun sağına genç kızı koydum ben de soluna geçtim. Aziz bir yandan kalçalarımızı okşamaya başlamıştı. Adamlarla işi biten Aziz bizim kıçlarımızı almıştı, benim anüsümde inlerken,

"Oh Juliette sen ilahi bir varlıksın, bunu yeniden söylüyorum sen kutsalsın... Fakat bilmeni isterim ki şu son olay beni korkuttu. Birine bu gerilimi yaşatarak onu şehvete sürüklemek mükemmel: Sıradan insanlar her zaman bu tür ip uçlarından habersiz olurlar."

"Ah Lordum eğer korku size bu kadar çok zevk veriyorsa bir de düşünün kurbanlarınızın korku içinde kıvrandığını izlemek size ne kadar çok zevk verecek."

"Kesinlikle bebeğim. Tüm aklını ve hünerini beni memnun etmek için kullanışın çok hoşuma gidiyor. Kurbanlarımın acı çektiğini izlemek istiyorum. Fakat Juliette, neredeyiz bu bahçe çok büyük."

"Kurbanları katledeceğimiz yerdeyiz."

"Ah evet, Juliette dur, prens buralarda bir yerlerde olabilir. Etrafta ölü kokusu alıyorum."

"Haydi onu çıkaralım, bak ah evet sanırım bu üç kız kardeşten ikisi, oh yoo! Henüz ölmemişler. Yaşlı zampara onları boğazlamış ama kızlar nefes alıyor. Tamam on-

ları canlandıralım ve sen ikisini birden öldürmenin nefis tadına var."

Birlikte uğraşarak zavallı çocukları hayata yeniden döndürdük fakat kızlar bilinçlerini yitirmişlerdi ve prensin kendilerine neler yaptığını anlatamıyorlardı. Kız kardeşler birbirlerine sarılıp ağlamaya başladılar bu durum barbar Bakan için çekilmezdi, onlara "Birazdan ikinizi de öldüreceğim" dedi. Bunu size anlatmakta gerçekten zorlanıyorum ama vahşi adam önce kızlardan en genç olanın anüsünde iken aynı anda kızı boğazlayarak öldürdü, sonra diğerine de aynını yaptı ve işi bitince ileride bulunan büyük çukura cesetleri atıp üzerlerini toprakla örttü. Yeniden hiçbir şey olmamış gibi yolumuza koyulmuştuk

"Sekste birçok farklı zevk veren pozisyon var ama ben en çok cinayet işlediğim an seksten zevk alıyorum. Birini öldürürken duyduğum zevki başka hiçbir şeyde bulamıyorum. Juliette ayrıca az önce bana olan yardımlarından senin de en az benim kadar çok zevk aldığını fark ettim."

Aziz'e bundan benim de zevk aldığımı ama cinayet anında onu izlemeyi ve ona yardım etmeyi daha çok sevdiğimi anlattım. Ağaçların arasına girmiştik, ay ışığında parlayan küçük rahibe manastırını gördük.

Aziz, "Ve şimdi burada ne arıyoruz?" diye sordu.. "Bana zevk vermeye mi çalışıyorsun?"

"Doğruyu söylemek gerekirse, nerede olduğumuzu bilmiyorum" dedim ve kapıyı çaldım.

Kapıyı yaşlı bir rahibe açtı.

"Sevgili, saygıdeğer anne, patika yolda dövülen iki kişi bulduk onlara yardım edebilecek biri var mı?" diye

sordum sevecen bir ifade ile.

"İçeri gelin, sizden önce aynı şeyleri söyleyen, yardım isteyen bir adam daha geldi."

Kadının bu sözlerinden prensin de buraya uğradığını anlamıştık. Prens içerideydi ve ona katıldık, içeride prens, biz, iki yaşlı rahibe ve on iki yaşlarında öğrenci kızlar vardı. İçeri girdiğimizde diğer rahibe Bakanın yanına geldi ve, "Monsenyör, şu beye bir şeyler söyler misiniz, bizleri sürekli olarak aşağılıyor."

Bakan, "Madam" dedi. "arkadaşımın bu tavırları bence çok hoş. Ayrıca şu manzara karşısında başka ne yapılabilir ki? Manastırınızdaki bu körpe kızlar beni de ateşlendirdi."

Bakan şiddetle rahibelerin üstüne atılıp iki tokatla ikisini de yere serdi. Aziz kızların arasına girip ince geceliklerin altında parlayan küçük kıçlara parmak atmaya başlamıştı, onların küçük göğüslerini çimdikliyor, vuruyor, okşuyordu. Aleti dimdik olmuştu. Prens küçük kızlardan çok benimle ilgileniyordu. Üzerime çıkmış eteğimi sıyırmıştı, kalçalarımı okşuyor, sevgiyle öpüyordu. Aziz'in aleti çok sıkılaşmıştı, kızlarla oyalandıktan sonra rahibeleri saçlarından yakaladı eteklerini aralayıp devasa aletini önce birinin sonra diğerinin anüsünden içeri soktu. İnanılmaz şekilde her ikisini bağırsaklarına kadar düzmüştü ve ancak yarım saat sonra boşalabildi.

Yorgun halde kenara oturan Bakanın yanına yaklaştım, "Dostum bu pislikleri ne yapacaksın?" dedim.

"Kontrolü size bırakıyorum, önce şu kadınlardan kurtulun. Önce biraz kıçlarını kırbaçlayacağım sonra onları merdivenden aşağı yuvarlayacağım."

"Peki ya şu küçük piliçler ne olacak? Umarım onları sağ bırakmayız" dedi Prens.

Bu konuşmaların ardından tam bir katliam yaşanmıştı ve manastırdan ayrıldığımızda içeride sağ kimse kalmamıştı.

İki hergele manastırı boşalttıkları gibi taşaklarındaki tüm zehirlerini de boşaltmışlardı. Gece sona ermek üzereydi, eve gidip dinlenmek istiyorlardı. Eve geldik ve üç çıplak kadın tarafından leziz kahvaltımız servis edildi. Kahvaltının ardından prens Bakana benimle birlikte birkaç saatini yatakta geçirmek istediğini söyledi. Bakanda kendine iki delikanlı seçmişti ve öğlene kadar onlarla sevişmek için bizi yalnız bıraktı.

Yaşlı zampara uzun süre canımı acıttıktan sonra küçük kamışını sertleştirmeyi başarabilmişti. Bunu fark edince hemen kamışını kıçımın deliğine yönlendirdi, ona yardım ediyordum fakat kısa süre sonra aleti içimdeyken yeniden sönüp deliğime yapışmıştı, adam gerçekten çok yorulmuş bir haldeydi ve aleti içimde sıkışmış halde uykuya daldı. O iyice uyuduktan sonra kendimi geri çekip ondan kurtulduğumda ben de hemen uykuya dalmıştım.

Uyandığımızda Aziz başarımdan dolayı bana karşı yoğun ilgi göstermeye başlamıştı, Kraliyet Hazinesi'nden ön ödeme olarak sekiz yüz bin frank verdi. O ve arkadaşı evimi terk ettiler.

Genellikle Aziz için düzenlediğim partilerde hayal gücümü kullanarak misafirlerime unutulmayacak anlar yaşatıyordum. Misafirlerimin en ilginç olanları prens ve Noirceuil idi.

Üç ay boyunca bakanın benden istediği cinayetleri

planlamış ve çok başarılı sonuçlar elde etmiştim. Fakat sonra sıra yeni ve büyük bir iş planlamaya gelmişti. Dostlarım tahmin edemezsiniz Aziz'in kurban olarak seçtiği kişi kendi öz babasıydı. Adam altmış altı yaşındaydı ve oğlunun tuhaf işlerinden rahatsız oluyordu. Oğlunun bakanlığa layık olmadığını, işleri iyi yürütemediğini ve o makamı bırakması gerektiğini düşünüyor, ona baskı yapıyordu.

Bu durum Aziz Fond'u tam anlamıyla hasta ediyordu, üstelik babası öldüğünde yılda üç bin ekstra geliri olacaktı. Kararı kesindi, Aziz'in babasından kurtulması gerekiyordu. Aziz, Noirceuil'i durumu ayrıntıları ile açıklaması için bana gönderdi.

"İnsan öldürmekten aldığın şeytanca zevk çok hoşuma gitti... Sevgilim, sana anlatmam gereken önemli şeyler var. Bir kadın olarak bir erkeği öldürmen ya da onun cinayetini planlamana farklı bakman gerektiğini düşünüyorum. Ben erkek ve kadını birbirleri ile savaştıklarında iki düşman ulus gibi görmeyi ve taktikleri bu şekilde belirlemeyi doğru buluyorum. Yani ayrıntılara girmeyeceğim çünkü sen onları tahmin edebilecek kapasitede bir kızsın. Bu senin için suç işlemek anlamına gelmeyecek sadece bir dostuna yardım etmiş olacaksın. Bu strateji ve güzel bir plan anlamına geliyor. İşi senin için planlayacağım. Bu cinayet senin için çok kolay bu sadece senin ve kurbanının arasında olacak, önemli olan bu, işi ben planlayacağım."

"Yani nasıl, suç olmayacak mı?"

(*) Bu sistem daha sonra sıklıkla kullanılacak.

"Öncelikle yaptığın işin ne kadar meşru olduğunu anlamanı istiyorum ve bana güven. Yani örneğin benim babamın olması ve beni dünyaya getirmiş olması neyi değiştirecek? O sadece annemin amından içeri boşalmış ve ben oluşmuşum yani bu onun bir anlık zevki sonucu meydana gelmiş. Tanrı benimle hiçbir gün konuşup o senin babandır dedi mi? Hayır, ben hiç böyle bir ses duymadım. O halde onu yok etme hissinin diğer kurbanları yok etme tutkusundan farkı ne? Birinin kendi öz babasını öldürmesi ile başka birini kurban etmesi arasında hiçbir fark yok bence. Ona zarar veren, onu sıkan birinden kurtulmak istiyor, o kadar. Başka bir görüş ya da inanç bunu nasıl değiştirebilir? O babasından kurtulmak istiyorsa, başka bir şeyin önemi yoktur. Aslında bu cinayetin gerçek bir cinayet değil, bir aldatmaca olduğunu düşünüyorum. Çünkü bana doğal olarak verilen ve belirlenmiş olan kaderim Tanrı tarafından yönetiliyorsa bunu da belirleyen ve yöneten o dur. O halde bu, olması gerekenden başka nedir ki? Babamıza borçlu olduğumuz hiçbir şey yok. Hayvanlar da babalarına borçlu olduklarını düşünmüyorlar. Ayrıca benim babamın bana çocukluk günlerimde, destek olduğunu ya da bana bir şeyler öğrettiğini düşünme çünkü bu hata olur. O sadece kendini düşünen ve bana karşı olan yaşlı bir yaratık olmuştur o kadar.

Ah, bir de farklı bir açıdan bakalım. İnsana can veren o kişi çocuğuna karşı çok soğuk ve yabancıdır. Bu her zaman böyle olmuştur. Tanrı kimseye baba sevgisi vermemiştir. Kimsenin babasını sevdiğine inanmıyorum. Ya-

ni Juliette, sana demek istediğim sevgilinin mutluluğu için çok iyi bir cinayeti planlaman gerektiğidir. Aziz Fond çok önemli bir devlet adamıdır ve babası onun işlerini engellemeye çalışmaktadır. Bu durumda Aziz'e yardım etmemiz gerekiyor, biliyorsun. Ayrıca bu işin sonunda Aziz'e yüklü bir para kalacak. Sulla, Marius, Richelieu, Mazarin tarihin tüm bu büyük isimleri aynı şeyi düşünmüşlerdir. Machiavelli bile devleti için birçok şeyi feda etmiştir. Aziz'in de bunu yapması gerekiyor ve hiç düşünmeden rejimi kurtarmak için bunu yapmalı. Monarşinin kurtuluşu için kan gerekiyorsa bunun için beklemek anlamsızdır. Sana güç ve destek veren bu adam için bunları yapmakta tereddüt etmeyeceğini umuyorum, Juliette. Servetinden fayda sağlayacağın kişiyi daha çok zengin etmekle hiçbir şey kaybetmezsin. Tereddüt etmeyeceğine eminim."

Şımarık bir tavırla, "Noirceuil" dedim "Sana her hangi bir şüphem olduğunu kim söyledi? Hiçbir işi isteksizce yapmayacağımı bilmen gerek. Henüz çok gencim. Kariyerimin ilk günlerindeyim. Hiçbir şey beni korkutmuyor ve her yaptığımdan zevk alıyorum. Aziz Fond bana babasını gönderdikten iki saat sonra o ölü bir adam olacaktır. Evimin eşiğinden içeri geçmesi yeterlidir. Ayrıca tatlım, dostun bana bu işler için çeşitli zehirler verdi, hangisini kullanacağımı biliyor musun?"

Noirceuil, "Ah işte bu mükemmel, zaten Aziz babasının acılar içinde kıvranarak ölmesini istemişti, bu onun için çok önemli" dedi.

"Anlıyorum ve ona her şeyin istediği gibi olacağını söyle, lütfen. Fakat plan nedir?"

"Adamı Bakanın bir arkadaşı olarak evine yemeğe davet edeceksin, bunun için ona bir not gönder. Notta onunla tanışmak istediğini, oğlunun durumu ve yaptığı işler hakkında görüşmek istediğini yaz. Bunu görünce mutlaka seni görmeye gelecektir. Sana Kraliyet hazinesinden yüz bin ödeyeceğim. Bu yeter mi?"

"Aziz Fond yemek daveti için bundan daha fazlasını verirdi. Ona, bunu para karşılığı değil sadece yardımcı olmak için yaptığımı söyle."

"Ah, yalnız o bana her seferinde 'ona ne kadar istiyorsa ödeyin' diyor ve 'onun bencilliğini ortaya çıkarmasını istiyorum ve bu ortaya çıktıkça onu kaybetmek istemeyeceğim' diyor."

"Aziz Fond beni iyi tanıyor gibi görünüyor" dedim; "Ben parayı severim, bunu kendimden gizleyemeyeceğim gibi senden de gizleyemem. Fakat asla ondan gereğinden fazlasını istemem. Bu proje için gerekli olan ise altı yüz bindir; adam öldüğünde de kendim için bir altı yüz bin daha istiyorum."

"Endişe etme, Juliette. İstediğine sahip olacaksın. Oh Juliette, en iyisini yapmanı istiyorum Her şeyi istediğin gibi rahatça yap ve bu işlerin sonunda Avrupa'nın en zengin kadını olacağını da unutma; sana çok süper bir dost verdim."

"Noirceuil, bana bu şekilde yardımcı olduğun için ve dün operada beni herkese Kraliyet üyelerinden Prenses Nemours olarak tanıştırdığın için sana teşekkür etmekten kendimi alamıyorum. Kıyafetimin muhteşemliği ve bana takılan unvan sayesinde, zengin ve seçkin bir kadın oldum, herkesin gözü üzerimdeydi."

"Juliette, bunlardan zevk alıyor musun?."

"Sonsuza dek, canım. Bana en çok altınlar zevk veriyor."

"Peki bir gecelik sevişmeler sana yetiyor mu?"

"Çok önemli bir konu; Paris gecelerinde erkeklerle ve kadınlarla birlikte olmam bana saygın bir isim kazandırmıyor."

"Peki ya en sevdiğin suçlar?"

"Kendimi suça adadım. İşte onun için her fırsatta, elime geçen her dakikayı kullanmam gerekiyor. Tek bir frankı bile bırakmıyor hepsini çalıyorum."

"Peki ya intikam?"

"Bu konuda da oldukça iyi olduğumu söylemeliyim: Prens X'in başına gelenler bunun örneğidir. Haberleri duydun mu? Şu an tüm ülke bu konudan söz ediyor ve bu işi ben tek başıma planlamıştım. Beş ya da altı hanım, birkaç ay önce benim sayemde Bastille'e kapatıldılar."

Sonra konu Bakan için hazırladığım partilerin detaylarına gelmişti.

"Sana söylemem gerek" dedi Noirceuil "Aziz Fond bana bir gece düzenlediğin yemekte tam elli tabak kirlendiğinden söz etmişti. Bu kadar iyi yemek, sonra çok güçlü şekilde boşalmayı sağlar, bilirsin" diye devam etti." Bizim gibi şehvet düşkünleri için spermimizin kalitesi ve çokluğu önemlidir. Doğa bizim daha verimli olmamız için en iyi şekilde beslenmemizi istiyor: Ve deneyimlerime dayanarak söylemeliyim ki kalbin ve penisin coşması için iyi bir yemek şart. Aletimiz her zaman iyi bir akşam yemeği sonrasında sert ve dolu olur. Yemek sırasındaki kızların seçimi de çok önemli. Senin bize

sundukların çok tatlılar ama Aziz Fond'un her zaman daha iyisini istediğini bilmelisin. Bu konuya çok dikkat etmen gerektiğini söylemeliyim. Oyunda sadece yemeğin iyi olmasını değil, bu tür ayrıntıların da iyi olmasına dikkat etmelisin."

Buna cevap olarak, operasyon gecesi için altı yüz bin franka sahip olmuştum ve yanıma iki düzine kadın tutmaya karar verdim, onların altında da çalışacak olan iki düzine daha kadın tutacaktım. Gerçekten eşsiz bir gece olacağını hissediyordum.

"Elinden geleni yapmanı hayal gücünün sınırlarını zorlamanı istiyorum, tüm gücünü kullanmalısın."

"Elbette bu konuda rahat olmalısın yalnız Noirceuil aklımda başka şeyler var, Aziz beni başka erkeklerle olduğum için kıskanır mı sence?"

Kesinlikle hayır, Aziz Fond çok rahat bir insandır, onun tek derdi kendi mutluluğudur, başka hiçbir şeyin önemi yoktur."

"Zaten bence kıskançlık çılgınca bir şey. Hep bu tuhaf hissin ne demek olduğu konusunda düşünür dururum. İlk başta bana çok açık bir duygu ve olması gereken bir şey gibi gelirdi ama artık kesinlikle öyle düşünmüyorum. Bence bu tam anlamıyla manyaklık. Eğer bir kadın sevdiği erkekten heyecan duymuyorsa başka bir erkeğe ihtiyaç duyması çok normaldir. Bu yoğun kıskançlık tutkusunun ardında bencillik yatıyor. Dünya üzerinde karısının ölümünden dolayı sevinmeyecek hiçbir erkek yoktur. Oysa kadının bir itaatsizliğini gördüğümüzde onu her zaman vefasız ve kötü biri olmakla suçlarız. Bir erkek kadına aşık olduğunda ilk günlerinde onu kıskanır. Aslında bu

sadece erkeğin kadına oynadığı bir oyundur yani erkek namussuzluk yapmaktadır. Ama kadın doğum yaptıktan ve artık erkek kadının vücuduna ilgi duymamadığında bu kıskançlık biter ve erkek kadını aldatmaya başlar. Bu noktada kadını kendine olan güvensizliğiyle sarmalayan yoğun kıskançlık duygusu ilişkisinin sonunu getirir. İşte bu kıskançlık aşırı benimseme duygusu biz erkeklerin kadınlara olan ilgisini yok ediyor. İnatçı ve ahmakça istekler haricinde kadına hiçbir ilgi duymadığımız gerçeği ortadadır. Örneğin bir kadınla yatmadan önce onu sevdiğini söylemek imkansız değildir. Onunla yatmadan onu sevmek ise imkansızdır. Yani akıl ve vücudun istekleri birbirinden farklıdır. Akıl ve vücut birbirinden farklı isteklere sahiptirler. Bana göre ikisi birbirinden çok farklı ihtiyaçlara sahiptirler. Örneğin, Araminthe dünyanın en güzel kadınıdır. Yüzü çok güzeldir, büyük kahverengi gözleri seksidir ve her bakışında cinsel boşalmanın en yücesinin vajinasının duvarlarından geleceğini hatırlatır; aletim onun kıçına biraz bile sürtünse anüsünün yüce tadı beni zevkin doruğuna çıkarır. Onun içine girdiğimde gerçek zevki tadarım. Ben onun içindeyken yüce bir zevk ve inilti içinde üzerime boşalır. O beni bedensel olarak doruğa çıkaran mükemmel bir vücuda sahiptir. Zevk benim için kadının kıçının güzel ya da çirkin olması ile de fazla ilgili değil, aslında. Örneğin Belinda iğrenç bir kadındı, kırk iki yaşındaydı, kesinlikle seksi değildi, vücudu kabuksuz sümüklü böcek gibi sarkıktı. Ama Belinda akıllıdır, kıvrak bir zekası vardır, mükemmel bir karaktere sahiptir, duygularımı ve zevklerimi aklıyla çok iyi tatmin eder, onunla yatmayı düşünmüyorum bile fakat onunla konuş-

mak için her zaman sabırsızlanırım. Araminthe'yi her zaman arzuladığım gerçektir ama onun sohbetini ve zekasını hiç özlemedim çünkü onda beni tatmin tek şey vücududur. Bu örneklerin Aziz Fond ile yakın ilgisi vardır. Sen Aziz'in aletini sertleştiren güzel vücutsun. Ölçülerin, güzel kıçın onun şehvetini ateşe veriyor. İşte bu onun sana çılgınca bağlanmasının en önemli nedenidir."

"Bana söylediklerin içime korku düşürdü. Aziz benim karakterimi, aklımı ve ona yaşattığım mükemmel anları, hepsini birden sevecektir. Benim tutkularım, ona verdiğim kan, enerjim ve hayal gücüm, ona her şekilde zevk verdiğimi biliyorum."

"Juliette asla vazgeçme zaten daha fazlasını da yapamazsın ama genel olarak toplum içinde ikiyüzlü olduğun konusunda seni uyarmalıyım. Sakın unutma Aziz için iki yüzlülük dünyadaki en büyük suçlardan biridir. Belki bu şekilde toplumda iyi bir yer edindiğini düşünüyorsun ama bu kesinlikle hatadır. Hayatın boyunca yaşayacağın her ikili ilişkide ikiyüzlülük senin için engel oluşturacaktır. Alemci kadın olarak yüzüne taktığın maskenin parçası olan bu durum senin sonunu getirebilir o yüzden ondan kurtulmayı ve kendine yeni bir kimlik kazandırmayı düşünmelisin. Bu şekilde hem fiziksel olarak hem de zihinsel olarak mükemmel kadın olabilirsin. Erkekler kötü olabilirler ama buna karşın kadının ikiyüzlü olması yanlıştır. Yani, sonuç olarak eğer ona karşı ikiyüzlü olmadığını ispat edersen onun her şekilde güvenini kazanırsın. İkiyüzlü olmak senin hoşuna gidiyor olabilir ama aslında derin düşündüğünde bunun ne kadar basit bir görüntü ol-

duğunu görebilirsin. Bu her zaman senin toplumla arana girecektir. Onun evine ulaşmanı da engelleyecek en önemli şey budur. Birlikte işlediğiniz suçta sana güvenmeyecektir. Örneğin en parlak günlerinde Madam Brinvilliers'i toplumdan koparan en önemli etken bu olmuştur. babasına içirdiği zehir sonucu ölüm döşeğinde iken yaşlı adam ona, 'Oh sevgili kızım, ölüme giderken sana yapmak istediklerimin yarım kaldığını düşünüyorum ve bunun için çok üzülüyorum,' demiştir.

"Kız babasının çayına onu güçten kesecek dozda zehir vermiştir.*

Dünya artık sanattan değil kurnazlıktan zevk almaktadır, bu bir geçektir. Kadın babasını öldürerek yüklü bir mirasın sahibi olmuştur. Ancak Madam sevgilisinin ölümünde büyük bir talihsizliğe uğramıştır.[1]

Tatlım bu kadın sana örnek olsun ve onun düştüğü hataya düşmemeye çalış."

(*) Markiz de Fréne'nin hatıralarına bakınız: 'Hommes resimli sözlüğü'

(1) Madam Brinvilliers'in sevgilisi Sen Croix, çok etkili bir zehirden ölmüştür. (Aşağıda tarifini veriyoruz) Adam kendi hazırladığı kimyasal bir zehri yine kendi üzerinde denemiş ve ölmüştür. Madam Brinvillier sevgilisinin hazin sonunu öğrenince doğruca sevgilisinin evine gitmiş ve hizmetçilerden zehrin olduğu kutu ile tarifini almıştır. Bu gerçekten geleceği değiştiren önemli bir buluştur. İlerleyen zaman içinde bu kimyasal özel birleşim Bastille'de ortaya çıkarıldıktan sonra XV. Louis'nin ailesi tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Bu özel ve akıllı kadın iki ağabeyini ve kız kardeşini zehirlemekten suçlu bulunarak hapse atılmış, 1679 yılında da kafası uçurulmuştur.

"Bana anlattığın bu hikâyeyi çok iyi biliyorum. Eminim onun yolundan gideceğimi düşünüyorsun. Fakat güzel dostum benim daha çağdaş bir örneğimin olmasını istiyorum. Onun benden daha yaşlı olmasını, benim gibi tutkuları olmasını, benim hoşlandığım şeylerden hoşlanmasını, beni sevmesini, o kadınla sevişmeyi, beni kıskanmasını, hatalardan uzak tutmasını, üzerimde üstünlüğü olmasını ama bana sahip olmamasını, bana öğütler vermesini, tüm kaprislerime katlanmasını, beni her fırsatta baştan çıkarmasını, kural dışı isteklerimi tatmin etmesini, mükemmel bir zekası olmasını ve buz gibi bir kalbi olmasını isterdim."

"İhtiyacın olan şeyi iyi biliyorum, Juliette. Senin otuz yaşında güzel, farklı, nefis, istediğin tüm özelliklere sahip, kariyerinde ilerlemene yardımcı olacak bir suç ortağına ihtiyacın var. Benim yerine senin öğretmenin o olabilir. Çünkü artık senin isteklerini eskisi kadar rahat şekilde karşılayamam. Aklımda olan kadının adı Madam de Clairwil'dir ve o bir milyoner. Herkesten farklı hoş bir kadındır ve seni kanatları altına almak isteyeceğine eminim."

"Oh çekici Noirceuil, sen çok iyisin ama dostum daha fazlası gerekiyor, bilgilerimi paylaşacak birine de ihtiyacım var. Yani öğretmen olması gerektiğini biliyorum ve kabul ediyorum ama bir de öğrencimin olmasını istiyorum."

"Elbette ki. Öğrencinin nişanlım olmasına ne dersin?"

"Ne! Alexandrine'nin eğitimini bana verir misin?"

"Onu emin ellere bırakıyorum. Onunla olman bana zevk verecek. Ayrıca kızının seninle nasıl sevişeceği Azi-

z'in daha çok bilmek istediği bir şey."

"Bu evliliğin ertelenmesinin nedeni bu olabilir mi?"

"Eski karımın yasını tutuyorum biliyorsun."

"Geleneksel mecburiyetleri bir kenara bırakamıyor musun?"

"Mecburen, genellikle bunu dedikoduları engellemek için yapmak gerekiyor."

"Merak ettiğim tek bir şey var Noirceuil ya beni tanıştıracağın şu kadın sonra rakibim olursa ne olacak?"

"Aziz Fond ile olan durumundan endişe ediyorsun. Merak etme Aziz Fond onu seni tanımadan çok önce tanıyordu. Ayrıca emin ol ki madam senin yerine geçmek istemeyecektir. Aziz ise senden aldığı zevki o kadından almaz."

"Ah, sen benim için bir lütufsun. Sen ve Aziz her ikinizde. Size bayılıyorum ve sizi tatmin etmekten gerçekten zevk alıyorum. Sadece benden size yapmanızı istediğiniz şeyleri söyleyin, o yeter. Ancak bu şekilde mutlu olabilirim. Her zaman suç ortağınız ve yatak arkadaşınız olmaktan onur duyacağım."

Sevgilimi bana verdiği bir sonraki işin arifesine kadar görmemiştim. Aynı gün önce sevgili yaşlı beyefendi planlandığı gibi kapımdaydı. Tüm gücümü oğlu hakkında ki düşüncelerini düzeltmek için kullanmayı düşündüm ama dostlarım aslında bu gerçek bir saçmalıktı. Ben işimi yapmalıydım ve bana vaat edilen frankları cebime indirmeliydim eğer bunu başaramazsam bana verilecek olan on iki bin franktan, suç işleme şansından vazgeçmem gerekecekti. İlacı içirmek çocuk oyuncağı idi; yaşlı adam hemen tongaya düşmüş ilacı midesine indirmiş ve güç-

lükle nefes almaya başlamıştı ve adam bayıldı, ilacın etkisi zaman içinde belli oluyordu; daha sonra duyduğuma göre adam büyük acılar çektiği sonraki iki gün sonunda ölmüştü.

Babasından bir saat sonra oğlu haftalık yemek toplantısı için evimdeydi. Kötü havadan dolayı yemeği içerde yemek zorunda kalmıştık ve diğer misafirim ise Noirceuil idi. On dört on beş yaşlarında tahmin edebileceğinizden bile daha tatlı iki kız ayarlamıştım; kızların sadece biri için Paris rahibe manastırına yüz bin frank ödenmişti ama inanın pazarlığa Aziz karışıp parayı kendi ödeyeceğini söylemeseydi, kızlardan çoktan vazgeçerdim.

"Bu, tatlı kızlar az önce gördüğünüz tatsız manzarayı size unutturacaklar" dedim, Bakana.

Beni öperek, "Onlar beni pek ilgilendirmiyorlar" dedi. "Moruğun acı çekmiş olmasını ve pişmanlık duymasını isterdim."

"Fakat biliyorsunuz Lordum artık bunun için yapacak bir şey yok."

"Onu gömmeyi ve böcekler tarafından etlerinin parçalanmasına şahit olmayı isterdim."

Ardından vahşi zamparalar kızları incelemeye başladılar ancak onlardan memnun kalmadıkları da her hallerinden belli oluyordu.

Araya girdim ve "Bana tam olarak istediğiniz şeyi söyleyin o halde ve ben de onu yapayım," dedim.

Kızlardan biri Aziz'i etkilemiş görünüyordu. Aziz kızın yuvarlak kıçını avuçlamış halde, "Hayır" dedi. "Noirceuil'de burada olduğuna göre ihtiyacımız olan tek şey biraz olsun canlanmak ve kasvetli havanın dağılıp, yok

olmasıdır."

"Neden olmasın? Hünerlerinizi ortaya koydukça bu taze kızlar size kendilerini sunmaktan memnun olacaklardır."

"Bakalım, elimizden geleni yaparız. Haydi şimdi soyunun kızlar ve tabii Juiette sen de soyun."

Kızlardan ikisi Noirceuil'in başındaydılar, biri onu emerken Noirceuil diğerinin kıçındaki küçük kirli deliği dili ile temizliyor, kızların popolarına şaplaklar atıyordu. Kızlarımdan diğerini de çağırtmıştım ve Aziz yeni gelen kızı görür görmez zaten dimdik olmuş olan aletini kızın eteğinin içinden anüsüne sokuvermişti bu sırada benimle konuşmaya devam ediyordu.

"Babamın yattığı yere kızımı da götürdüm. Noirceuil yanımdaydı kapıları kilitledik. Noirceuil'e senin babamı nasıl zehirlediğini anlattım. O sırada kızım gözüme çok çekici görünmeye başlamıştı ve nişanlısının bakışları altında eteklerini aralayıp onu kıçından bir güzel düzmeye başladım tabii bu manzaraya Noirceuil dayanamamış ben kızımın içinde gelip giderken o çoktan dikleşmiş olan aletini içime sokmuştu. Oh Juliette enfes anlardı. Kızımın içinde geldikten sonra yatakta yatan babamın yanına uzandım, onun yaşlı bedenini okşamaya başladım. Kalan son nefesiyle bile aletime vurmaya çalışıyordu, yavaşça arkasını çevirip içine, küçük yaşlı deliğinden içeri girdim, onu düzmeye başladığımda zevkten ne hale geldiğimi düşünebilirsin, işte o sırada babam çoktan ölmüştü ve Noirceuil'de kızımın kıçına boşalmıştı. Ah Juliette daha önce hiç bu kadar zevk almamıştım, inan bana. Bak aradan geçen zamana rağmen aletim hareket halinde ve o kadar

çok boşaldı ki tepesi hâlâ ıslak."

Azgın seks düşkünü şey, küçük kızlardan birinin üstüne çıkmıştı ve her yerini mıncıklıyordu. Noirceuil ve benden diğer kızı baştan çıkarmamızı istemişti. Kıza berbat şeyler yapmıştık. Kızlarda doğal bir çekicilik vardı ve bu durum Aziz'i daha çok çıldırtıyor, güçlendiriyordu. Kendini kaybetmişti; kızların hepsinin küçük deliklerinin tadına varmıştı ve altı kez kızlara zehrinden tattırdı. Noirceuil sırasını bekledikten sonra kızları teker, teker becermeye başladı, bu sırada benim ve Aziz'in kıçlarını öpüyor, deliklerimizi emiyor, osurmamızı izliyor ve kokularımızı içine çekerek zevkin doruklarına yükseliyordu. Ona bu mutluluğu yaşatmak için epeyce çaba harcamıştık.

Yemek zamanı gelmişti, şölene çırılçıplak katılmıştım, kızlar büyük masanın bir bölümünde boylu boyunca yatıyorlardı, kandiller yanmıştı, kızları yüzükoyun çevirip güzel kıçlarını mumlarla tutuşturduk. Yemek çok güzel olduğundan uzun sürmüştü ve kızların kıçları neredeyse tamamen yanmışlardı, tabii onların çığlıklarını duymak ve güzel sohbetimizin bölünmesini istemediğimizden ağızlarına kumaş parçaları tıkamış ellerini ve ayaklarını bağlamıştık. Yemek bittiğinde kızlar sanki bu durumdan zevk almış gibi görünüyorlardı.

Aziz Fond, "Noirceuil, diğerlerinin çektiği acıdan ve kendi çektiğimiz acılardan bizim bu şekilde zevk alıyor olmamız üzerine yaptığın fizik ötesi tespitten söz etmeni istiyorum. Bu nasıl mümkün olabiliyor?" dedi.

"Şimdi bana kulak verin size konunun detaylarını anlatacağım. Acı mantıklı tanımı ile, vücudun fiziksel ola-

rak duyduğu ve bunun sonucu olarak dışa vurduğu bir olgudur. Örneğin Nicole vücudu ve ruhu birbirinden ayırmıştır. İnsan ona göre -ve bana göre de- maddi bir bitkidir. Acıyı basitçe tanımlamam gerekirse, bizim yabancı maddelerle olan belirsiz ilişkimiz ve organik moleküllerden meydana gelişimiz üzerinde durmak gerekir. Sinir hücrelerinin yükselişi zevkin oluşmasını sağlar, bu hücreler atomlardan oluşmuştur, acıyı kabul etmezler ve asla acı ile birleşmezler. Yani tattığınız acı ya da zevk olsun fark etmez her ikisi de sinir hücreleri tarafından duyulur. Karşındakinin acı çektiğini gördüğünde de, kendini acı çektiğini hissettiğinde de hücreler ve atomlar bundan yoğun biçimde etkileniyor. Örneğin ben birinin kanayan bir yerini gördüğümde bu yüzden zevk alıyorum. Her iki tür de olan şok vücutta aynı şekilde etki bırakıyor. Benim hipotezime göre insanın kendine zevk veren şeyleri diğer insanlar üzerinde uyguladığında da zevk alacağı yolunda. Bu onun duyarlı iken hissettiği doğaüstü hazlardır. O halde bir de insanın diğerlerine yapmaktan hoşlandığı şeyleri aynı koşul ve ilkeler altında kendi üzerinde uygulanmasından duyacağı hazzı bir düşünün. Bu doğru olandır, sadece kendi de memnun olmak istemiştir. Cinsel hazzın kesinlikle kişisel olduğuna inanıyorum; yani zevk almak için yapılan hiçbir şey acımasızca ya da kötü olarak yorumlanmamalıdır. Benim cinsel gücüm ve doyumsuzluğum ancak işkence yaptığımda, karşımdakilerin gözlerinden akan yaşları gördüğümde doruğa ulaşıyor."

"Fakat" diye devam etti acımasızca, "fakat, bu bana yeterli gelmiyor. Bu ancak desteklendiğinde yeterli olabilir. İkna gücü yetersiz kaldığında kaba gücün devreye

girmesini çok normal buluyorum. Eğer bunu kabul etmiyorsanız beni yalnız bırakın ya da hiçbir şey söylemeden, ancak onu ağlatarak, ona işkence ederek doyuma ulaşmanın mümkün olabileceğini kabul edin. Ama benim sadece doğanın yolunda olduğumu, onun istediği yoldan, istediği şekilde ilerlediğimi kabul etmek zorundasınız. Ben doğanın benim için karar verdiği şekilde ilerliyorum, tutkuyu ve zevki ise dikenli bitkilerin arasında arıyorum, buna devam etmeyi sürdürüyorum. Karşımdakine işkence ederek onun, kolunu, bacağını kırarak, karısını düzerek, aslında bazı kadınsı erkeklere zevk bile verebiliyorum fakat ben ancak ona işkence ederek zevk alabiliyorum. Doğa beni bu şekilde yönlendirmiş, başkası bana göre değil; neden mi? Çünkü ben katı bir adamım, benim gibiler yumuşak zevklerden hoşlanmazlar.

"Evet dostlarım" diye devam etti Noirceuil, "sekste birçok insanın yaşayamayacağı türden otantik duygular yaşıyorum. Hele bir de ölümün soğukluğu ile seksin sıcaklığı birbirine karıştığında hissettiklerim kesinlikle tarif edilemez güzellikte oluyor. Aslında derinine indiğimizde ortaya şehvetin çok bencil bir duygu olduğu ortaya çıkıyor; zevk alabilmek için kurbanlar veriyoruz. Ve gerçekten bir düşünün kurban vermediğimizde seks bizi bu kadar heyecanlandırmıyor. O halde bu bir tür gereklilik, bu rezil ve vahşi durum bizi doruğa ulaştırdığı açıktır. Sinir sistemimiz verdiğimiz acılarla ereksiyon oluyor; başkalarına çektirdiklerimiz bizim üzerimizde acı değil zevk etkisi bırakıyor. Yani genel olarak bizi baştan çıkaran asıl şey kurbanlarımızın kanlarını akıtabilmek. Bu duyduğumuz haz beynimiz ve sinir hücrelerimiz tarafından direk

spermlerimize yansıyor ve aletlerimizi hiç inmeyecek gibi havaya kaldırıyor. Kurbanlarımızın kanını akıtmak sinir hücrelerimizi güçlendiriyor. Oysa bazıları güzelliğin kutsanması gerektiğini, ona saygı duyulup sevilmesi gerektiğini düşünüyor ve sekste yumuşak olmaktan, şefkatli olmaktan zevk alıyorlar. Oh bu uyuşukluktan başka nedir ki? Bu tam bir koyunluk bence. Örneğin ben koyun eti yemem çünkü koyunlar uysal hayvanlardır. Güzellik bizi heyecanlandırıyor, masumiyet ve uysallık ise güzel olanın üstünü süslüyor. İşte bu erdemler bizde o güzelliği yok etme ona eziyet etme eğilimlerimizi ortaya çıkarıyor. Ve bu erdemlerden dolayı o güzelliği kurban edeceğimizi biliyor olmak şehvetimizi güçlendiriyor. Örneğin bu güzel narin kız benim tüm şiddetimi ortaya çıkartıyor, aklımı başımdan alıyor ve onu yok etmek istiyorum. Sana tutulan birine acı çektirmek, onun seni delice arzulamasını izleyip ona eziyet etmek müthiştir. Haydi şimdi bütün bunları uygulamaya başlayalım. Şu genç kızlara güçlü acılar çektirmek istiyorum, haydi tüm gücümüzü onları yok etmek için kullanalım."

Masadan kalkmıştık, bu konuşmanın ardından hepimiz yeniden şarj olmuş gibiydik. Sebebini bilmiyordum ama o gece Noirceuil benim kıçımla çok yakından ilgileniyordu, onu öpmekten, oynamaktan, övgüler yağdırmaktan, emmekten ve düzmekten kendini alıkoyamıyordu. Yirmi kez içime girmişti, sonra aniden aletini yakalayıp kızlardan birinin ağzına sokup emdirmeye başladı bu sırada kalçalarımı ve popomu yumrukluyordu, kendini kaybetmişti ve klitorisimle oynamaya başlamıştı; onu gıdıklıyordu. Ah tüm bunlar beni delice ateşlendirmişti, dostlarım

tavırlarımdan korkmaya başlamışlardı. Ama kim üç çocuğun ve iki şehvetli, güçlü herifin ortasında kalıpta zevkten delirmezdi ki? Onların şehvetli bakışları altında kendimi hizmetçilere düzdürdüm. Aziz et ve şarapların arasında kendinden geçmişti. Sonunda bir aslan kadar güçlendiğinde kızların üçünü önüne yatırdı ve küçük popolarına vurmaya, çimdiklemeye başladı. Güçlü aslan kızların küçük pembe poplarını kanatmaya başlamıştı, her yere kan sızıyordu. Aleti beline kadar dikilmiş, şişmişti ama o gün hiçbir şeyden memnun değil gibiydi bu kadarı ona yetmiyordu. Kızların masumluğu onu çileden çıkarıyordu.

"Bu gün yaptığım hiçbir şey arzularımın dinmesi için yeterli olmuyor, hayal güçlerimizi birleştirip iyi bir ölüm planı yapamıyoruz, neden?"

"Ah" dedim. "Sanırım onları ancak mezara soktuğumuzda boşalabileceksin ve onların kurtulma ihtimalini düşünüp dikkatini dağıtma."

"Çok kızgınım, Juliette, çok kızgınım. Senin beni çok iyi tanıdığını düşünüyordum bebeğim. O halde neden benim bu şekilde havada kalmama izin verebiliyorsun? Ah bu şekilde dolup boşalamadığım zaman her zamankinden daha sinirli ve acımasız olurum. Ah Juliette şimdi taşaklarımdan boşaltacağım ve beni söndürecek olan her damlanın değerini anlaman gerekiyor ve bunun olması için kızları yok etmem gerekecek, daha çok kan istiyorum."

Noirceuil, "Aziz Fond müthiş tahrik olmuş haldesin, spermini boşaltmalısın. Benim tavsiyeme kulak verirsen bu çok kolay olabilir. Kızları şişlemeli sonra onları ateşe vermeliyiz bu sırada Juliette bizimle oynar ve üç erkek hizmetçi tarafından kıçlarımızdan beceririz."

"Oh Tanrı adına" dedi Aziz aletini kızların en tatlısının kanayan kıçına sürterken, "Oh size söz veriyorum en çok bu şeker şey acı çekecek."

Noirceuil, "Ona ne tür bir pislik yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu kıçıma iri aletiyle girip çıkarken, merakla.

Seks delisi, "Göreceksin" dedi.

Ve güçlü elleriyle kızın parmaklarını teker, teker kırmaya başladı sonra kollarını ve bacaklarını kırdı, küçük bir hançerle her yerini binlerce kez delik deşik etti.

"Sanırım bu şişlemekten daha iyiydi." Noirceuil içimdeydi, hızlanmaya başladı ve gökyüzündeki tüm tanrılara küfür ederek her damlasını bağırsaklarıma akıttıktan sonra Aziz'le birlikte diğer iki kızı da yok etmek için harekete geçtiler.

Oh dostlarım, hepsini aynı şekilde şehit ettiler, bu sırada Aziz'in aletiyle oynamaya başlamıştım ki birden o kızların ölü bedenlerinin üzerine içinde uzun süredir sakladığı tüm leziz zehrini fışkırttı.

Cesetleri açtığımız bir çukura gömdük ve içkilerimizi yudumlamaya kaldığımız yerden devam ettik.

Bir süre sonra yeni zevklere gerek duymaya başlamıştık. Yakışıklı hizmetçilerimi çağırdım. Aziz ve Noirceuil'in kıçları delikanlıları kabul etmek için hazırdı ama bu bile dostlarımın aletlerini kaldırmaya yeterli olmamıştı işte o zaman onları tahrik eden tek şeyin şiddet olduğunu tekrar farkettim; ancak bu şekilde ateşleniyorlardı.

Bu maceradan bir ay sonra Noirceuil beni söz ettiği madamla tanıştırdı. Alexandrine ile evliliğini ertelenmeye devam ediyordu, bu sefer Aziz Fond'un matem süresi

araya girmişti. Bu çekici kızı sizlere hikâyeye başlamadan önce tarif etmek istemiyorum, o kız hazine gibi bir şeydi, inanın bana. Neyse şimdi Madam Clairwil ile tanışmamıza dönelim.

Noirceuil eşsiz bir ifade ile bizi birbirimizle tanıştırmıştı. Madam uzun boylu, çok güzel bir kadındı, görünüşü hevesli ve her zaman ateşli bir kadın olduğunu açıkça belli ediyordu fakat iri ve büyük olan gözleri donuktu. Ağzı yuvarlak, dudakları ıslak ve çekiciydi, koyu siyah saçları beline kadar uzanıyordu, kaşları şahaneydi, burnu biçimliydi, göğüsleri iri görünüyordu, cildi harikaydı, duru ve tazeydi, olgun ama sıkı bir vücudu vardı. Kısacası bu kadın Venüs'e tutulan Minevra'ya benziyordu. Ben ne kadar genç ve deneyimsizsem o da o kadar olgun ve soyluydu. Madam şaşırmış, bense büyülenmiştim. Ben erkekleri ne kadar baştan çıkarıyorsam o da o kadar erkeklerin hayranlığını çekecek birine benziyordu.

Madam Clairwil'in zekası çok iyiydi, bilgiliydi, hiç kimse hakkında ön yargılı bir yaklaşımı yoktu. Çocukluğundan itibaren iyi bir eğitim görmüştü; felsefede daha önce hiçbir kadında rastlamadığım kadar çok ileriydi. Çok iyi derecede İngilizce ve İtalyanca biliyordu. Aktris olarak doğduğu kesindi; Terpsichore gibi dans ediyordu; kimya ve fizik hakkında bilgiliydi; güzel şiir yazabiliyor, iyi resim yapıyor, tarihi biliyor, çok gezdiği için coğrafyayı iyi biliyordu; müzisyen olduğu söylenemezdi ama Sévigné kadar iyi bir yazardı; kimsenin onun kadar iyi olabileceğine inanamazdım. Hayatında ilk defa bir kadına gerçekten ilgi duyduğunu ve o kadının ben olduğumu söylemişti.

Bu enfes yaratık beş yıl dul kalmıştı. Çocuğu yoktu, çocukları sevmiyordu, duygusuz bir kadın olduğu gerçekti ve bundan çok memnundu. Hiçbir şey için gözyaşı dökmediğinden bununla gurur duyuyordu, hiçbir zaman şanssızlık ya da hüzünle karşılaşmamıştı.

"Ruhum katı ve kayıtsızdır. Ve ruhumun bu hali benim aklımın ve bedenimin kontrolünün tamamen dışındadır. Bu gerçekten kötü gibi gözüküyor ama benim bir şikâyetim yok. Ahlaksız olmayı seviyorum, erdemli olmaktan her zaman nefret etmişimdir. Hiçbir Tanrıya ve dine inanmam, sonuna dek bu tür şeylere düşman olacağım. Ölmekten ve hasta olmaktan korkmam, sen de benim gibi olduğunda çok mutlu olacaksın."

Madam kesinlikle mükemmel bir karaktere sahipti ve çok hayranı vardı ama arkadaşı çok azdı. Dostluğa ve sevgiye kesinlikle inanmıyordu. Çok zengin bir kadındı. Paris'in en güzel yerinde harika bir eve, lüksün her türüne, bu yaşta bir kadın için fazlasıyla sahipti. Neredeyse dünyanın tüm zevklerinden tadabilecek, tüm maceralarını yaşayabilecek bir durumdaydı.

İlk görüşmemizde Madam Clairwil bana karşı pek açık olmamıştı; çok gururlu ve kendinden emin bir tavırla yaklaşmıştı ama kesinlikle bana karşı ilgisiz kalmamıştı bunu hissetmiştim.

"Noirceuil, bana ortak zevk ve tutkularımız olduğundan söz etmişti. Birlikte yaşamamız ve güçlerimizi birleştirmemiz halinde harika işler yapacağımızı düşünüyor. Öncelikle kendimizi rahat bırakmalıyız, karakterimiz, zevklerimiz ve tüm tutkularımız bu şekilde ortaya çıkacaktır. Kural tanımamalı içimizden geleni yapmalıyız. Bu

durumda tabii din ve onun getirdiği baskıların dışında kalmak şart oluyor."

Birkaç gün sonra yeni tanıştığım ve gerçekten merak ettiğim Madam bana akşam yemeğine gelmişti. O gece yalnızdık ve bu ikinci karşılaşmamızdı. Tüm duygularımız, kalbimizde birbirimiz için gizlediklerimiz bir, bir ortaya çıkmaya başlamıştı. Oh! Clairwil kelimenin tam anlamıyla nefisti! Dünyanın tüm kural dışı ahlaksızlıkları onun ruhunda taht kurmuştu. Masaya geçmeden önce aramız pek o kadar samimi sayılmazdı ama masaya geçtikten sonra Clairwil bana daha yakınlaşmış gibiydi. Pencerelerden uzak bir köşede masada yan yana oturuyorduk. Sandalyelerimiz kadife yastıklarla süslüydü, hafif ışıkla birlikte her şey birbirimize daha çok yakınlaşmamızı sağlamıştı.

Madam elini elbisemin içine sokup memelerimi dışarı çıkardı ve onları öpüp, uçlarını emmeye başladı. "Meleğim, bizim gibi iki tutkulu kadın birbirini bu şekilde baştan çıkarması müthiş değil mi?" dedi ve eteğimi kaldırıp iç etekliğimi belime kadar sıyırdı. Dili ağzımın derinliklerini okşuyordu ve baştan çıkaran parmaklar doğru noktayı ilk seferinde hemen bulmuşlardı.

"Zevkin gerçeği burada bebeğim işte bu ellerimin eriştiği güller yatağında. Benim tatlı sevgilim, onu delicesine uyandırmak istiyorum. Ah bebeğim dilin benimki ile oynadığına göre bu senin de hoşuna gidiyor ve istiyorsun. O halde haydi zevkin kollarında ölelim."

"Soyunalım" dedim coşkuyla, "senin vücudunu görmek istiyorum görmeliyim, görmeliyim. Memelerine dokunmak istiyorum. onların güzelliği karşısında büyülen-

mek istiyorum."

"Müthiş bir fikir" diye mırıldandı Clarwil soyunmaya başladığı sırada. "Karakterin beni çok etkiledi Juliette. Sen ne istersen onu yapacağız, tatlım."

Kısa süre içinde dostum benim kadar çıplak kalmıştı, sessizce dakikalar boyunca birbirimizin yabancı vücutları ile tanışmıştık. Bakışlarımı onun güzelliğinden alamıyordum. Daha önce hiç bu kadar güzel bir vücut ve en önemlisi bu kadar enfes bir kıç görmemiştim. Oh o kalçalar, oh Tanrım! Bu kesinlikle Afrodit'in kıçıydı, o güzellikleri öpmeye başladım ve dostum başta benim her isteğime uysalca karşılık veriyordu ama sonra birden, "Şimdi merak etme, her şeyi bana bırak" dedi ve beni büyük koltuğa yavaşça yatırıp, bacaklarımı ardına kadar araladı. "Sana bir kadının sunabileceği en güzel zevkleri tattıracağım" dedi.

Bu sırada parmaklarından biri klitorisimde diğeri ise kıçımın deliğinde çalışmaya başlamıştı. Ah dostlarım güzel dili amımdan içeri girmiş beni delice yalamaya başlamıştı. Kendimi geçek sevginin dalgalarına bırakmıştım. Hayatımda daha önce hiç bu kadar zevk almamıştım. Tam üç kez kadının ağzına boşaldım. Bunun ardından madam taktik değiştirmişti ve dilini anüsüme sokup parmaklarından birini amımda gezdirmeye diğeri ile de klitorisimle oynamaya başlamıştı.

"Ah Clairwil beni yok etmeye mi çalışıyorsun? Bu müthiş bir şey!" diye haykırdım ve ilahi Tanrıçanın üzerine tüm zehrimi fışkırttım.

"İşte Juliette bir kadını baştan çıkarıp ona zevkin en güzelini yaşatmak böyle bir şeydir. Ben zevki sanat gibi

görürüm. Bana bu güç verilmiştir ve bunu çok iyi kullandığımı düşünüyorum. Başka istediğin bir şey var mı? Birbirimizle bu şekilde ilgilenerek ve baştan çıkararak çok güzel dakikalar geçirebiliriz. Başarılı olacağımızdan hiç şüphem yok, inan bana. Ayrıca erkeklerin beni kadınlar kadar baştan çıkaramadığını da bilmeni istiyorum."

"Ne! Clairwil sen erkeklerden hoşlanmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır erkekleri sadece kullanırım, onun dışında onlar benim için hiçbir şey ifade etmezler. Onlar benim itibarımı zedelemekten başka hiçbir işe yaramıyorlar ve onlardan gerçekten hoşlanmıyorum."

"Ne kadar gurur verici!"

"Bu benim karakterim Juliette ve doğru olan bu. Sana bunu açıklamamın asıl nedeni durumumu ilk görüşmelerimizde öğrenmeni istediğim içindi."

"Düşüncelerin gerçekten çok acımasız ve eğer bu düşüncelerin eyleme geçerse..."

"Eğer geçerse mi? Zaten çoğunlukla geçiyor. Kalbimin derinlikleri çok acımasızdır Juliette ve bu noktada duygusuz olabiliyorum. Oh Juliette yoksa o pisliklere acıyacağımı mı düşündün?" Bu sırada üstünü düzeltmeye devam ediyordu.

"Sevgilim, duyarlılık tüm erdemlerin ve tüm ahlaksızlıkların kaynağıdır. Duyarlı olmak Cartouche'yi Titus'un fermanı ile darağacına götürmüştür ve Cartouche'un suçu hayırseverlikti. Hassasiyetimiz yüzünden erdemli davranabiliyoruz aslında terbiyesizlikten zevk alıyoruz ve bireyde var oluşundan beri eksik olan en önemli yan hassasiyet. Bedensel hassasiyetimizin tek nedeni de duyarlı olan or-

ganlarımızın tepki vermesi, ben bu yüzden insanoğlunun tüm duyarlılığının fiziksel olduğunu ve sevgiden uzak olduğunu düşünüyorum. Yetişme ve sonrasında kalıba girişimizle birlikte özümüzde bulunan tüm hassasiyet ve sevgi içgüdüsü yerini bencilliğe, kendini korumaya yöneliyor. Aslında bu mecbur bırakıldığımız eğitim bizi hastalandırıyor ve hiçbir zaman iyileşmeyecek bir iltihaba neden oluyor. Hissettiklerimizden ve tutkularımızdan vazgeçmemizi sağlıyor. Eğer bu sözünü ettiğim iltihap ufak ise bunun nedeni organların güçlü oluşu, dış etkilere karşı sinir sisteminin gücü ve beynin rahatlatıcı etkisidir. Ama eğer bu iltihap büyükse organlar, sinir sistemi ve beyin organlar üzerinde duyarsızlaşma tahribatına neden olacaktır. Hatta eğer bu dış etkenlerin gücü çok etkili ve fazla olursa insanı suça yönlendirmektedir. Ama her şekilde de gördüğümüz gibi duyarlılık ve hisler basit bir mekanizmaya bağlı şekilde işliyorlar, bu mekanizma da insan üzerindeki yoğunluğa göre farklılıklar gösteriyor. Bir gençte aşırı duyarlılığa rastladığımızda o gencin geleceği ile ilgili sırrı da çözebiliriz. Gencin aşırı duyarlılığı gelecekte onun bir suçlu olacağını göstermektedir. Yani duyarlılığın derecesi insanın hareketlerini ve kişiliğini belirlemekte, ona yön vermektedir. Ağır başlı ve sakin kişiler de sonunda kötü hatta aşırı ziyan veren kişiler olabilmektedir çünkü her zaman kötülük iyilikten üstün gelmektedir. İnsanlar üzerinde kötülük temel bir ilkeye bağlı olarak işlemektedir ve bu ilke maneviyatla, fiziğin aynı gücü sarf ederek birleşmesidir."

"Bu durumda bir gencin hayat için eğitim görmesi, duyarlılığını köreltmesi anlamına geliyor. Körelen duyarlı-

lık insanların erdemli olmasını engellediği gibi farklı erdemlere sahip olmasını da sağlıyor. İyi olmamak tehlikeli değildir belki kötü şeyler yapmak gençler için aslında ne kadar erdemli olduklarını bilemediklerinden tehlikeli gibi görünmekte ve onlara korku vermektedir. Yaradılışımız bizi kötülüğe bağlamaktadır. İyiliğin dünyadaki en işe yaramaz erdem olduğu hakkında konuşmayı sürdürebilirim ve mutluluğun en yücesi dinlerden ya da Tanrının varlığından değil her zaman kötülüklerden gelmiştir. Hatta incelendiğinde Tanrının insan hayatı üzerinde çok ciddi problemlere yol açtığı ortaya çıkmıştır."

"Bu nedenle, birinin iyi bir şey yapmak yerine kötü işleri tercih ediyor olması herhangi bir tehlike anlamına gelmiyor zaten toplumun içinde, toplumun kurallarına bağlı olarak yetişen kişi ikiyüzlü olmaktan kurtulamıyor. Şimdi duruma bu pencereden baktığımızda, duyarlılığın azalıyor olması tehlikeye yol açıyor. Ama bu tehlike kesinlikle bireyin büyürken aldığı genel eğitim ve kültürün etkileri kadar tehlikeli olmuyor. Soğukkanlılıkla işlenmiş cinayetler, can sıkıcı iyiliklerden kuşkusuz çok daha iyidir fakat insanların çoğu benliklerindeki bu gerçeği ortaya çıkarmaya tam olarak hazır değiller çünkü insanların soğukkanlılıkla benliklerindeki bu gerçekle yaşamaya alışmaları gerekiyor. Buna daha kolay alışan ve benliğindeki gücü daha çabuk keşfedenler bunu çabucak darağacına götürürler. Ve senin adamın hiçbir suçu işlerken bununla ilgili her hangi bir kaygı ya da sıkıntı duymamaktadır, o tamamen vücudunu öz benliğine teslim etmiştir ve yaptığı her şey doğaldır. Efendini koruman gereken şey onun işlediği suçlar değil, cinayetin gerçekleşmesini sağlayan

kılıçtır. Cinayetin hiçbir dezavantajı yoktur ama onun cezasını çekmek çok ağırdır. Suçu onaylayan ya da onaylamayan bir insanın rahatı için suçtan zarar görmemeyi iyi bilmesi gerekir. O gerçekten kendi için en doğru olanı onu en mutlu eden yolu yani ahlaksızlığı seçmiştir fakat bu seçiminde onun için en önemli olan kendini korumasını iyi bilmesidir. Çünkü kötü olmanın iyilere karşın sorumlulukları ve zorlukları daha fazladır. O hayatının sonuna dek içindeki yüce güç nedeniyle kötü olmayı, iyi olmaktan daha rahat yapacaktır. Kalbinin ve ruhunun gücü hayatına, hislerine doğru yolu gösteriyor ve bu onu şekillendiriyor. O kendini yaşıyor bu yüzden bunda hiçbir tehlike göremiyorum, o risk almayı ve riski kendi çıkarları doğrultusunda yönetmeyi iyi biliyor. Sen onun öğrencisisin ve senin de öğrencilerin var, hepiniz birbirinizden etki alıyorsunuz, sen öğretmeninden öğrendiklerini onlara öğretiyorsun. Yani aslında bu önemli bir güç ve ilerleyiştir. Bunda hiçbir tehlike göremiyorum. Onun sinir sistemi ve ruhu doğal olarak öldürmekle huzur bulabilmektedir ve inan bana içindeki o yüce güçle birçok insanı yok edebilirsin. Peki tehlike bunun neresindedir? Bu Bakan için eğlenceli bir iş demektir, o işlediği her suçun sonunu görür ve adımlarını sabırla, planlayarak atar, işte bu yüzden onun sanatında adaletin yeri yoktur, adalet hiçbir gerçeği yüzeye çıkarmaz. Bu onu memnun etmez çünkü adalette risk ve heyecan yoktur. Suçtaki en önemli tehlike zayıf taraflardır, zayıflıklar her zaman insanları ele vermişlerdir. İşte bakanda zayıf taraf yoktur çünkü onun acıma duygusu yoktur bu yüzden her zaman güçlü olmuştur. Ve işte bu güç çevresinde ona saygı duyan,

onun yolundan giden insanların oluşmasını sağlamıştır. Zaten ona karşı gelenlerin sonu bellidir, onları mutlaka bir yolunu bulup yok eder çünkü hayatının her döneminde bu tür insanların ona zarar vereceğini iyi bilir. Bu egoistlik mi? Evet, bu tür durumlarda ne kadar egoist olduğumuz çok önemlidir çünkü bu gereklidir. Bir de acımasız duygularla bunun ne olduğunu bilmeden hareket eden birinin kendine vereceği zararlar var, işte bu tam bir felakettir çünkü duygularını tanımlayamıyor olması, onları bazı nedenlere bağlayamıyor olması durumu içinden çıkılmaz bir hale getirir. Örneğin, bizim için duyguların fiziksel reaksiyona bağlı olmadığı sürece bir anlamı yoktur. Diğer insanların nesli tükenenlere karşı duyduğu hüzün bizim için mutluluktur, çünkü bu her şeyi kontrol altına almaya başlamanın önemli bir adımıdır. Bizde gelecekte onun gibi olacağız, bunu unutma. Bu nedenle, özellikle yeni başladığın için senin tüm korkularından, endişelerinden arınmanı istiyorum.

Madam devam ediyordu, "Korkusuzluğun gerçek bir güç olduğunu düşünüyorum, hatta buna çok belirgin bir örnek olarak anne çocuk ilişkisini gösterebilirim. Anne her zaman çocuğunu dünyaya getirdiği için ondan daha güçlü konumda olmuştur. Ya da fakir adam ne kadar zengine göre açık bir kalbe sahip olursa olsun, zengin adamdan güçsüzdür. Zayıflık, beraberinde korkuyu getirir. Bu hem sinirsel, hem ruhsal, hem fiziksel, hem de felsefi açıdan böyledir. İşte Juliette beni acımasız ve kendine güveni olan biri haline getiren en önemli şeyler bu gerçekleri sonuna dek biliyor ve kabul ediyor olmamdır. İlke edindiğim bazı deyişler var bunları seninle paylaşmak

istiyorum: 'Diğer insanların aptalca acılarını paylaşıyor olmak sana mutsuzluk getirecektir, bu yüzden kendini üzüntüden uzak tut.' İşte bu sözden yola çıkarak meleğim, üzüntü ve keder veren her şeyin düşmanca bir güce sahip olduğuna karar verdim. Kendini her zaman tatsızlıklardan uzak tutmayı öğrenmelisin. Örneğin ben hep hoşlanmadığım, beni kötü etkileyeceğine inandığım şeyleri yaratık gibi görmeyi tercih etmişimdir. Alt tabakanın can sıkıcı sorunları doğanın bize verdiği gücü yok etmeye çalışır, doğa kimseyi eşit dizayn etmemiştir, insanlar güçleri ve doğal yetenekleriyle birbirlerinden farklılıklar gösterirler. Juliette, tarihteki örneklerle kendine ışık tutabilirsin. Örneğin İmparator Licinius, çok sert ve haşin bir diktatördü; fakirlere acımazdı, hayırseverliği erdem olarak görmeyi reddederdi. Bu noktada Yunan filozoflarının doğanın nasıl bilerek sosyal farklılıkları ortaya çıkardığını, savunduklarını hatırlayalım. Fakirlerin gerçeği fakir kalmaktır; insanlar onlara acıyarak ve yardım ederek onları kurtarmaya çalışarak doğanın kurallarını çiğnemektedirler. Düşünürsek eğer, bir çiçek ona acısak da acımasak da sonunda solup yok olacak yeniden kurallara bağlı olarak doğaya dönecektir. Tarihe damgasını vuran Denis, Nero, Louis XI, Tiberius, Wenceslas, Herod, Andronicus, Heliogabalus, Retz* mutluklarını aynı temel ilkelere borçludurlar, hatta onların arzuları için adam öldürmek konusunda üstün yetenekleri de vardı.

Pek çok insanın bu adamlar için, 'Onlar birer cana-

(*) Burada Marshal'a dokundurma yapılmıştır.

vardı...' benzetmesine ben tam bir saçmalık olarak bakıyorum. Onlar gerçekten hayata bizim gibi bakıyorlardı. Doğanın tüm kanunlarını biliyor ve uyuyorlardı. Kana susamış ve acımasız karakterleri onlara verilmiş bir özellikti ve bunun en önemli nedeni iyi bir idareci olmaları içindi; bu onlara özel olarak sağlanmıştı. En önemlisi onlar bunun sonuna kadar farkındaydılar. Doğanın en önemli kanunu yaratmak olduğu kadar yok etmektir. Yani hiçbir şekilde diğer insanların düşündüğü gibi gerçek erdem iyilik değildir. Yok etmek ya da acımasız olmak için tereddüt etmenin bir anlamı yoktur. Zaten inan bana yavaş yavaş senin duyarlılığın da körelmeye başlayacaktır. Henüz büyük suçlar işlemedin, o güzel duygunun tadına bir varabilsen, o hazzı ruhunda bir hissetsen bir daha asla bu yoldan çıkmazsın, buna eminim. Bu senin tüm tehlikelere karşı garantindir."

"Oh Clairwil, senin bu işlerde bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum."

"Ben zengin bir kadınım, Juliette hatta çok zengin bir kadınım, ama inan bana bu paraları hayır kurumlarına bağışlamak yerine geride bir peni bile bırakmadan bir nehre atarak onlardan kurtulmayı tercih ederdim. Çünkü bu tür hayırseverlik zırvalarının insanlık için çok zararlı şeyler olduklarına inanıyorum. Bu hem fakirleri tembelleştiriyor hem de zenginleri bağış yaptıkları için kendilerini huzurlu oldukları zırvasıyla kandırmalarını sağlıyor."

"Çok etkileyici bir kadınsın" dedim. "Bakanla olan genel ilişkimi sadece yüzeysel olarak biliyor olmana rağmen yaptığın tespitler kesinlikle çok doğru ve tamamen gerçek."

"Elbette, Aziz Fond'a verdiğin tüm hizmetlerden haberim var. O ve Noirceuil ile yıllardır dostuz. O iki alçağı çok iyi tanırım ve inan bana onlara çok büyük yardımlarım olmuştu. Onlarla birlikte çalışıyor olman kesinlikle övgüye değer. Senin yerinde olsam ben de böyle bir işe kesinlikle hayır demez ve sevgiyle yapardım, çünkü onlarla işbirliği içinde olmak suça tapmak anlamına geliyor. Bu işten payına düşen paranın gayet iyi olduğunu biliyorum ama izin ver sana daha çok kazanabileceğin teknikler öğreteyim çünkü sen bunu hak ediyorsun."

"Ah, sana şu an bile çok şey borçluyum, lütfen beni eğitmeye devam et ve zamanla benim ne kadar iyi, sadık bir öğrenci olduğumu göreceksin. Bakarsın günü birinde öğretmenimi de geçerim. Fakat sevgilim, arzularımızı unutmaya başladık, senin beni şaşkına çeviren tadına bakmaya ve Tanrısal güzelliğine tapmaya devam etmeyi çok istiyorum."

"Juliette, gerçekten çok nefissin. Fakat ben senin için çok yaşlıyım. Otuz yaşımda olduğumu biliyor musun? Artık kendimi oldukça yorgun hissediyorum. Yine de çılgın fikirler, seks partileri, tatlı kızları ve boşalmanın yüce tadını düşündükçe bunları yapabilmeyi yeniden eskisi kadar çok istiyorum. İşi nasıl götürdüğümü, tutkularımı ve alışkanlıklarımı görüp beni daha yakından tanımaya başladığında bunları izlemekten yorulacaksın..."

Sonra gözleri parlamaya başlamış, dudakları şehvetle ıslanmıştı.

"Evde kadının var mı? Seksiler mi? Tatlı olup olmamaları çok önemli değil, kadın olmaları ve istekli olmaları beni hemen harekete geçirir, bundan emin ol. Sadece

onların benim farklı isteklerime karşı çıkmamalarını ve üzerlerinde ince gecelikler olmasını istiyorum. Bana böyle kaç kız sunabilirsin?"

"Şu an elimde sadece dört kız var ve bu kızlar benim acil ihtiyaçlarım için yeterli oluyorlar."

"Bu gerçekten çok az. Fakirmişsin gibi numara yapmamalısın. Sevgilim, yanında en az yirmi kız bulundurmalısın ve her hafta bunları değiştirmen gerekir. Ah, içinde yüzdüğün onca parayı nasıl kullanman gerektiğini sana öğretmem gerektiği çok açık. Yoksa cimri misin? Eğer öyleysen bile inan bana bunda bir yanlışlık yok. Ben de paraya tapanlardanım, sırf bu yüzden çoğunlukla kendi kendime mastürbasyon yapmak zorunda kalıyorum. Paramın gözlerimin önünde olmasını çok severim, bu beni seks kadar çıldırtır, işte bu yüzden bana benzeyen diğer insanları da doğal karşılıyorum. Paranı çok harcamanı ve acı çekmeni istemiyorum. O halde bizde elimizdekilerle idare ederiz. Şu dört kadını getir ve eğer istersen nasıl doruğa ulaştığımı izleyebilirsin, yalnız birkaç sopa bulmanı istiyorum."

"Sopa?"

"Sopa, baston, kırbaç ne olursa fark etmez ama elleri boş gelmesinler."

"Sevgilim, onları kırbaçlamak mı istiyorsun?"

"Kan akana kadar, bebeğim. Kan bana zevk veren tek şeydir, diyebilirim. Eğlenmem için onlara acı çektirmem gerekiyor, bunun için bazen frijit kadınları tercih ediyorum ve belden aşağılarına işkence yapıyorum işte bu onların ısınmasını sağlıyor ve spermleri sınırsız bir güçle dışarı taşıyor. Acının güçlü etkisi ve darbelerle akan sı-

cak kan genital bölgeyi hızla harekete geçiriyor ve cinsel gücü olmayan kız birden zevkle tanışıyor. Bu, çok doğal bir tepki ve dünyadaki tüm soğuk kanlı, şiddet seven, bizim gibi insanlar bu tür yöntemleri tercih ediyorlar yani doğa işkenceye ve acımasızlığa sonuna dek destek oluyor. Oh Juliette o saf kadınların karakterlerinin gözyaşları ile nasıl akıp gittiğini, özleri ortaya çıktığında acıdan nasıl zevk aldıklarını görmeni istiyorum. İşkence dansı* sırasında müziğe uygun olarak, kızdan kan akmaya başlar, tatlı gözyaşları akarken zevkten kıvranmaya başlar, bu sırada birinin o tuzlu, leziz yaşları emmesi şarttır. Kızın en nefis, en gizli yerlerine işkence yapmaya devam edersin, göğüslerinden, vajinasından akan kan ve kana karışan gözyaşları... Oh Juliette! O ne mutluluktur. Bu, bir tür halkın önünde idam eden celladın işini biraz olsun saptırması ve infazını daha keyifli bir iş haline getirmesi anlamına gelmektedir, düşün onu izleyen tüm insanlar, cellat ve kurban aynı anda feryatlar içinde boşalırlar. Böyle bir anı kim kaçırmak ister ki? Senin kadının özündeki bu tada uzak olmadığını biliyorum. Brantöme de bu konuya aşina olan önemli isimlerden biridir, çekici içtenliği ve samimi teklifleri ile bu kavramları uygulayan sayısız örnekten biridir.[1]

(*) Brantöme'nin işkenceler için tanımı. Daha açık bilgi için ilerleyen paragraflara bakınız.

(1) Onun döneminin tarzında ilk kitabı olan Kadınların Zevkleri 1666'da Londra'da yayınlanmıştır. Onun kitabından çok fazla alıntı yapıp. orijinal yapısını bozmak istemiyoruz. Alıntılar her zaman metnin özünü bozar. Genel olarak tanımlarsak Brantöme bizim özüne indiğimiz arzu edilen tüm renklere ve gerçeklere kabataslak değinmiştir.

Brantöme, çok popüler ve çekici, oldukça güzel ve zengin bir kadından söz ediyor; bu kadın yıllarca dul kalmış ve sosyal konumundan ötürü çok ahlaklı bir kadınmış. Partilerinde erkeklere yüksek sosyeteden olağanüstü güzellikte kızlar ikram edermiş ve en çok hoşuna giden şey misafirlerini çırılçıplak soyarak onlara acımasız dayaklar atmakmış. Onların canlarını yakarak misafirlerine müthiş anlar yaşatırmış, sopalarla dövermiş ancak en çok kırbaç hoşuna gidermiş, misafirlerinin acıları, haykırışları ve ağlamaları sırasında fahişe zevkten deliye dönermiş. İlk olarak kızların eteklerini kaldırır kıçlarını açar, onları sonra soyarmış ve eni sonu onları kıçlarıyla avlarmış. Brantöme, yazılarında karılarının kıçlarına vurarak ya da onları tamamen soyup döverek zevk alan kocalardan da söz ediyor. Yine aynı yazar kızı hiçbir şey yapmasa da onu günde en az iki kere kırbaçlayan ve bundan büyük zevk alan anneyi de anlatıyor. Küçük kız on dört yaşına geldiğinde annesini cinsel olarak tatmin etmeye başlamış çünkü ancak o zaman dört saat süren uzun kırbaç cezalarından kurtulabiliyormuş. Kitapta o döneme ait daha pek çok benzer yaşanmış örnek bulunmakta, örneğin senin şu Aziz de kızına her gün kırbaç cezası verenlerden biridir o da bu çağ için önemli bir isim aslında.

Büyük yazar Brantome, ayrıca çıplakken ya da eteklerini kaldırarak kısa kalın sopa ile dövdüğünden ve bundan zevk aldığından söz ediyor.

Yazara göre bir anne kızını günde iki kez kırbaçlamalı, bunun için kızının suç işlemiş olması gerekmiyor sadece annenin zevk alması için. Sonra küçük kız on dört

yaşına geldiğinde günde en az dört saat annesinin acımasız tutkularını tatmin etmesi gerekmektedir. Bu kadar örnek yeter, sanırım. Dostun Aziz Fond da kızına bu tür günlük işkenceler yaparak, modern bir araştırma içinde olabilir?"

"Ben de bu mükemmel tadın kurbanlarından biriyim aslında" dedim. "Bununla birlikte her geçen gün daha çok zevk almaya başlıyorum. Oh Clairwil anla beni senin tüm tekniklerini öğrenmek ve uygulamak istiyorum. Umarım sonunda sana benzerim bundan böyle ben Juliette senin tüm kötü alışkanlıklarını kazanmadan mutlu bir gün bile geçiremez."

Kadınların dördü birden kapıda belirmişti, çıplaktılar ve dostum onları şehvetle inceledi, parti için mükemmel bir grup olmuşlardı. Kızların en yaşlısı on sekizinde bile değildi ve en genci ise sadece on beşindeydi. Vücutları nefis, yüzleri hoştu.

"Fena değiller" dedi Clairwil onları dikkatle incelerken.

Her birinin elinde küçük sopalar vardı, Clariwil kesinlikle kızlardan çok sopalarla ilgilenmişti.

"Çok iyi şimdi büyükten küçüğe sıraya girmenizi istiyorum. Alçakgönüllülükle sizden istediklerimi yerine getireceksiniz. Sen, yanıma gel ve ayaklarıma kapan, dün yaptıkların için benden af dile" diye kükredi.

"Madam, ben dün kötü bir şey yapmadım?"

Clariwil kızın bu küstahlığına karşın yüzüne çok güçlü bir tokat indirdi.

"Sana yaptın dedim. Diz çök ve af dile."

Küçük kız kadının dizlerine kapanıp, "Oh madam lütfen ne yaptığımı söyleyin, bunu sizden tüm kalbim-

le istiyorum."

"Ama seni affedeceğimi düşünme küçük orospu. İlk acının tadına varacaksın. Ayağa kalk ve bana poponu dön. Evet tam olarak böyle, dur!"

Kıçlarının tatlı küçük pembe yumuşak yanakları, Clariwil'in güçlü ellerinin altında iyice kızarmaya başlamıştı, her defasında daha güçlü vuruyor, küçük poponun üzerinde beş parmağının izini bırakıyordu, kızın yanaklarından yaşlar akmaya başlamıştı. Zavallı şey neye uğradığını şaşırmış bir halde hıçkırıklar içinde ağlıyordu. Clairwil akan yaşları gördüğünde eğilip kızın gözlerini yalamaya başladı, kızın nefes alışı hızlanmış, tüm vücudu hafifçe titremeye başlamıştı. Clairwil bu sırada boş durmuyordu. Kızın ağzına dilini sokmuş onun dilini emiyor, yalıyordu tam bu şefkatin arasında kız kıçına inen güçlü darbe ile irkildi ve bu hepsinden daha sıkı bir vuruştu.

"Küçük orospu" diye haykırdı Clariwil. "Dün yaptıklarını gördüm. Erkeklerin aletlerini emiyordun, sakın inkâr etmeye kalkma. Küçük kızların bu tür şeyler yapmasını asla affetmem."

"Madam beni affedin."

"Kes sesini, orospu! Özürlerini duymak istemiyorum. Senin gibi küçük kızlar ancak benim gibi kadınları memnun edebilirler, o kadar."

Clairwil, bunu söyledikten sonra, kurbanının tatlı vücudunun taze kısımlarına çimdik atmaya başladı, kız hafif çığlıklar atmaya başlamıştı, bizim şehvetli Clairwil ise kızın her çığlığında dudağını emiyordu. Gazabı yükselmeye başlamıştı, spazmı sırasında ağzından anlaşılmayan tehditler çıkıyordu ve bunlar zevk iniltileriyle karışıyordu;

kurbanını divana yatırdı, arkasına çevirip anüsünü araladı ve dilini içeri soktu, sonra kıçına yoğunlaşıp, dört ayrı yerine vurdu, kurban bu durumdan zevk almaya başlamıştı, yüzünde meydana gelen gülümsemeyi gören Clairwil gülmeye başlamıştı.

"Küçük götçü, seni mahvedeceğim" dedi. "Evet, götçü, sen süpersin ve ben de senin şu küçük, her yanına bok yapışmış olan götünü mahvedeceğim."

Eline bir sopa aldıktan sonra kızı dizlerinin üzerinde yere çöktürdü, sol kolu ile beline sarıldı ve biraz daha eğilmesini sağladı, böylece kızın kıçı en doğru pozisyona ulaşmıştı; Clairwil bir dakika bekledi, konsantre oldu ve kızın kıçında derin yaralar açtı ve sonra diğer kadınları çağırdı, bu üç kadını da ayrı ayrı dilleri ile dans ederken, kıçlarına parmak soktu, okşadı, onlarla işi bittiğinde sıra bana gelmişti, onu aynı şekilde öptüm, onu öptüğüm sırada benden tüm ağzını salyalarımla kaplamamı istemişti, istediğini yaptım ve o da hepsini yedi; yeniden acı vermek istediğinde öncekinden çok daha korkunç görünüyordu, üç aşama sonunda kızların hepsi elli ile yüz darbe almışlardı: küçük kızlardan birinin kıçı kanamaya başlamıştı. Bunu fark edince diğer üçünden uzaklaştı ve küçük kızın kanayan kıçını emmeye başladı, bir yandan da beni öpüyor böylece kızın kıçından yaladığı kanı bana veriyordu.

"Juliette" dedi, "içimi çılgınca bir ateş sardı; bu küçük aşüftelere daha kesin tavırla davranmalıyım."

Kızı çevirdi ve vajinasi ile anüsünü yalamaya başladı.

"Çok iyi" dedi ikincisini alırken "sanırım senin yaşın ikinci olmanı sağlıyor. Gel böyle orospu."

"İyi" dedi Clairwil. "Bu tam istediğim gibi."

İkincisi hemen titremeye başlamıştı. Fakat Clairwil, kimseye merhamet edecek konumda değildi, bu bağırmanın ardından kızı kolundan yakaladı çok iyi birkaç tokatla yere devirdi. Kız ağlamaya başlamıştı.

Sıra on altı yaşındaki, güzel göğüslü çekici kızda idi, Clairwil kızın göğüslerine morartana kadar bastırdı, sonra onları öpmeye ve dişlemeye başladı.

"Ve şimdi" dedi bir an durarak, "birde kıçına bakalım"; bu Clairwil'in çok hoşuna gitmiş görünüyordu, kamçısıyla kızın kıçını ateşe verdikten sonra, "ne harika yanaklar!" diye haykırdı.

Onlara yeni numaralar yapmak istiyordu: Kendini doğanın kollarına bıraktı ve kızın anüsünü emmeye başladı, burnunu sokup kokladı; sonra kızı çevirdi ve klitorisini emmeye başladı; sonra yeniden kıçına döndü. Hiç yorulmadan kızın vücuduna, morluktan öte kara bir morluğu getirene dek, işkence etti. Kızın butlarından omuzlarına kadar olan her yeri berbat haldeydi.

"Götünü sikeyim!" diye bağırdı, "Aklımı yitireceğim! Bu küçük pasaklının kıçı, hayatımda gördüğüm kıçların en mükemmellerinden biri."

Sopaları alıp yeniden devam etmeye başladı fakat birkaç vuruştan sonra taktik değiştirmeye karar verdi. Bir eliyle kızın anüsünü araladı ve tam o araya vurmaya başladı; kısa süre sonra kanamaya başlamıştı. Ve tüm bunlar olduğu sırada Clairwil beni dudağımdan öpüyor ve kıçıma parmağını sokuyordu. Aramızda sadece benim salyalarımı yemek istiyordu, diğer kızlarınkini istemediği açıktı. Üçüncü ve dördüncü kız da birinci kızın yaşadığı-

nı yaşamıştı, o gece. Hepsi sıra ile çılgınca dayak yemişlerdi. Bu tören sona erdiğinde Clairwil aldığı zevkten olsa gerek Venüs kadar güzel görünüyordu, kızları sıraya dizdi, hepsinin güzel popoları parçalanmıştı. Onları dikkatle inceledikten sonra içlerinden birinin poposunun daha iyi durumda olduğunu görünce onu hemen oracıkta benzetmeye başladı. Bunun sonunda hepsi neredeyse aynı duruma gelmişlerdi.

"Juliette, seni de dövmemi ister misin?"

"Kesinlikle, inan bunu tüm kalbimle istiyorum. Yoksa beni bu tutuşturucu, enfes tatlardan uzak tutabileceğini mi sanıyordun? Büyük hata! Döv beni bebeğim, işte kıçım, işte tüm çıplaklığı ile vücudum, tüm benliğim senin. Canın ne istiyorsa yap, bana."

"O halde, ben seninle ilgilenirken kızlar da benim emirlerimi yerine getirsinler. Kızlar, çabuk sopalarınızı alın!" dedi ve içlerinden birini seçip ayırdı. "Senden istediğim şey kıçıma yüzün gelecek şekilde diz çökmen ve karşında duran o eşsiz güzelliğe övgüler yağdırman. Ayrıca onu öpecek, kalçalarımı okşayacak ve leziz deliğimin içini, derinliklerini dilinle gıdıklayacak, emeceksin. Bunu yaptığın sırada klitorisimi parmağınla ovacaksın. Sonra ayağa kalkmanı istiyorum ve az önce överek yaladığın enfes kıça tam yüz kez vuracaksın fakat bunlar kesinlikle çok güçlü darbeler olmalı. Ve siz diğerleri beni duydunuz mu? Çünkü bu kızın ardından aynılarını sizin yapmanızı isteyeceğim. Başlayalım!"

Kızlar onu eğlendirmeye başladıklarında Clairwil de eline geçirdiği sopa ile zevk haykırışları içinde olanca gücü ile beni dövmeye başlamıştı. O kadar hızlı ve

güçlü vuruyordu ki bir süre sonra kıçım kanamaya başlamıştı, Clairwil tüm kanayan yaralarımı emiyor, yalıyor, öpüyordu.

On sekiz yaşlarındaki kız seksi kadının önünde eğilmiş güzel çalılıklarının arasını emiyordu, Clairwil kendini öne itip kızın yüzünü iyice bacaklarının arasına yapıştırdı, kızın burnu, ağzı ve gözleri klitoris aralığında gözden kaybolmuştu, tüm gücüyle kızı kendine çekmeye devam ediyordu, dilinin erişebildiği her noktaya ulaşmasını istiyordu. Fakat kız ona yeterli gelmemişti, Clarwil'e onu emmek istediğimi söyledim, dilimle bacaklarının arasını, klitorisini okşamaya başladım; fahişe kısa süre sonra haykırışlar içinde boşaldı. Oh Tanrım ne müthiş bir kadındı bir yandan boşalıyor, bir yandan çığlıklar içinde kasılıyor, zıplıyordu. Yanan amı içinden gelen kızgın lav ile daha sıcak bir hal almış, coşkuyla çağlamaya başlamıştı.

"Ah İsa adına izin ver Juliette. Küçük orospuların da bunu tatmalarını istiyorum. Bir damlası bile boşa gitmemeli. Zaman kaybetmemeliyiz, ah çabuk olun."

On sekizlik kızı yere yatırdık ben kızın yüzüne oturdum, Clairwil ise benim üzerime yerleşti. Emdim ve şehvetle emildim. Kızlardan biri beni emerken, en gençleri Clairwil'in klitorisini okşuyordu, bu arada dostum kızın amından içeri parmaklarını sokmuştu. Sıra sonra arkamızda gizlenen enfes deliklerimize gelmişti. Clairwil küçük deliğini defalarca kızlara emdirdi ve dilleriyle içine girip çıkmalarını istedi. Dakikalar boyunca kızlar onun her yerinin tadına bakmışlardı.

Parti sona erdikten dakikalar sonra "Juliette sertleşmeye başladım, beni yumuşatacak iyi fikirlere ihtiyacım

var. Hayal gücümü harekete geçirecek en önemli şey çevremde argo konuşan insanlardır. Senin fahişelerin, çok sessizler."

Benim kızlarımın hepsi özel olarak kent soylularının arasından seçilmişlerdi ve o güne dek benden başka hiç kimseyle seks yapmamışlardı, deneyimleri yoktu bu yüzden Clairwil'in duymak istediklerini söyleyemezlerdi. Yine de kızları yanıma alıp onlara ne yapmaları gerektiğini söyledikten sonra ellerinden geleni yapmaya başlamışlardı. Kızların konuşmalarını dinlerken içlerinden birine klitorisini yalatıyor ve benim amımı var gücüyle emmeye devam ediyor, ağzına bulaşan tat ona zevk veriyordu. Bense bu özel Hıristiyan ailelerinin erdemli, iyi eğitim alan kızlarının düştükleri hali izliyordum. Eminim hayatlarında daha önce hiç böyle anlar yaşamamışlardı. Fakat sonunda tüm bu çabalar da boşa çıkmıştı. Gerçekten hiç zevk almıyorduk, yeni bir yöntem düşünmeye başladık. Hayatımda daha önce hiç bu kadar etkileyici, sekse bu kadar düşkün ve yorulmak bilmez bir kadın görmemiştim. O kesinlikle aşk Tanrıçasıydı, Tanrıçam bacakları ve kollarıyla beni sararak on beş dakika boyunca yaladı sonra bir süre güzel kıçını farklı şekilleriyle sergiledi. Vücudunun geri kalanı süt kadar beyaz olmasına rağmen güzel kıçı al kırmızısıydı ve alevler içinde yanıyordu.

"Oh Juliette bebeğim, götçülerin Tanrıçası, küçük orospum, güzel dostum, gece gündüz sevişmeyi istediğim tek kadın, kalbim senindir çünkü beni güzelliğinle, yakıyorsun. Seninle hayatımın sonuna dek düzüşmek istiyorum. Seninle dehşetin, suçun tadına varmak istiyorum, tüm aykırılıkları yaşamamızı istiyorum..."

Clairwil sözlerini bitirdikten sonra kızlardan biri salyalarını akıtarak şehvet düşkünü sevgilimin ağzını yalamaya başladı, oradan yavaşça başını bacaklarının arasına götürüp değerli hazineyi emip yalamaya başladı ama Clairwil küçük deliğinin de emilmesini istiyordu. Böylece kız bir bacaklarının arasını bir de küçük leziz deliği emip yalamaya başladı. Aklımda bir ışık yanmıştı.

"Onu yok etmeye ne dersin?" dedim, heyecanla.

"Hayır" dedi. "bu beni memnun etmez, bir kadını dövmek istemiyorum, bana erkek gerekiyor... Anlıyor musun? Bir erkeğe işkence etmeyi düşünmek bile beni çılgına çeviriyor. Şu an bir erkeği öldürmeye fırsatım olsa, mutluluğum dille tarif edilemez olurdu. Tanrım önce ona işkence ederdim, sonra aletine işkence yapardım. Tanrım ne mutluluk ve sonunda onu öldürüp bir çukura atardım."

Bu konuşma bile ona biraz olsun yetmiş gibiydi, banyoyu hazırlattık ve birlikte gül suyu kaplı küvetin içine girdik, dinlendikten sonra çıkıp, parfüm sıkıp, geceliklerimizi giydik ve akşam yemeği için masaya geçtik. Clairwil sekste olduğu gibi masada da çok ilginç zevkleri olan bir kadındı. Eti kemikli istiyordu, içki olarak hafif tatlandırıcılı mevsime göre buzlu su istemişti, ayrıca suyuna bir kaşık dolusu limon ve portakal suyu da karıştırıyordu, kesinlikle şarap içmezdi ama likör ve kahveye bayılır, bardaklar dolusu içerdi. Bu da aslında onun sürekli olarak diyet yaptığını gösteriyordu ve davetkar vücudunun mükemmelliğini bu şekilde koruyordu. Örneğin şarap içmiyor olması formunu çok iyi korumasını sağlıyordu ama ben şaraba hayatımın sonuna dek hayır diye-

memiştim. Şarap her zaman en sevdiğim ve her yemekte içtiğim vazgeçilmezim olmuştur.

Yemek sırasında onun ne kadar baştan çıkarıcı bir kadın olduğundan ve mükemmel seksten anladığından söz ettim.

"Henüz bir şey görmedin" dedi. "Bu sadece küçük bir oyundu o kadar. Benim dahil olduğum topluluk her zaman yeniliklere açık ve özel bir topluluk olmuştur, müthiş bir çizgimiz olduğunu düşünebilirsin. Kendi aramızda müthiş seks partileri veririz ve bu partilere evli adamlar, karılarını, ağabeyler kız kardeşlerini, babalar kızlarını, bekarlar kız arkadaşlarını, bazıları da metreslerini getirmek zorundadırlar. Toplandığımızda hiçbir kural erkeklerin, hayvani seks gücüne sınır tanımaz. Rezaletin boyutları genişledikçe işi yürüten kişinin fiyatı daha çok yükselir, yeni yöntemler ve hayal gücü çok önemlidir."

"Oh sevgili dostum" diye haykırdım, onu kollarımın arasına alarak. "Benim bu tür yeniliklerden ne kadar çok hoşlandığımı tahmin bile edemezsin, aranıza girsem dünyanın en mutlu insanı olurdum."

"Elbette aramıza katılabilirsin ama uyum sağlayabilecek misin? Aramıza katılmaya aday olanlar çılgın testlerden geçmek zorundadır."

"Azmimden ve kapasitemden şüphen mi var? Ayrıca ne kadar zor olursa olsun Noirceuil ve Aziz ile birlikteliğimde düzenlediğim partilerden daha zor olamaz."

"Bak bu doğru işte. Utanmak nedir bilmiyorsun, istediğini yapmaktan ve elde etmekten zevk alıyorsun. Oh Juliette, bu insanlar evliliğin pençesine düşmüş, kurtulmak için çırpınan ve seks için canlarını feda edecek ka-

dar susuz insanlardır. Burada kadınlar ve erkekler birlik içindedirler. Hatta aslında tüm erkeklerin ve kadınların biraz olsun mutluluğa ulaşıp monoton hayatlarından kopabilmek için bu tür kulüplere üye olmaları gerekmektedir. Yüzlerce koca, eşleri ve yüzlerce baba da kızları ile birlikte bu gruba üyedirler. Ve göreceksin bizimkilerin hiçbiri kural nedir bilmezler, her şey seks içindir. Örneğin, sadece basit bir akşamda bir kadın yüzlerce erkekle, bir erkek de yüzlerce kadınla sevişebilir. Ya da kadınlardan hoşlanmayan erkekler erkek sevgilileri ile birlikte olurlar, özgürlüğün ve doğal seksin tadına sonuna dek varırlar. Kadınlar için de aynısı geçerlidir, erkeklerden hoşlanmayan ve kadınları tercih edenler sonuna dek mutlu olurlar. Tabii bir de her iki seksi tercih edenler de var, onlar da mutluluğu ve özgürlüğü sonuna dek yaşarlar. Genel olarak kulübün üyelerinin zevkleri ortaktır, onların hepsi topluma, geleneklere aykırıdırlar ve bunu sonuna dek yaşarlar. Onlar toplumla bağları olmayan insanlardır ve bunun tadını çıkarırlar. Bu kulüp on beş yıldır var ve bu süre içinde üyeler arasında hiçbir zaman basit bir tartışmaya bile şahit olmadım. Burada kıskançlık, insan hayatını zehirleyen saplantılar yoktur, işte bu yüzden karı koca arsındaki o bağlılık, hayatı karartan o sıkıcı ilişkiyi sonuna dek reddederiz. Yani bu bize sunulan tüm zevkleri ve gücü sonuna dek kullanmamız ve tadını çıkarmamız anlamına gelmektedir. Bu tür gruplar yüksek felsefi inançları nedeniyle içlerinde önyargıyı kesinlikle barındırmazlar. Bu gruba evliliğimin ilk yıllarında katılmıştım ve sadece on altı yaşındaydım. Ve gerçekten o yaşımda onca erkeğin önüne çıplak çıktığımda çok utanmıştım, etra-

fımdaki kadınların hepsi benden daha yaşlıydı ve vücutları daha gelişmişti. Onların yanında tatlının üzerine serpilen şekerler gibi kalmıştım fakat ilk üç gün sonunda grubun en kıdemlileri arasına katılmıştım bile. Kısa süre içinde hayranlarımın sayısı artmıştı ve her geçen gün seksin yüce tadına, rezaletin, utancın zevkine varmıştım. Pratikte ve teoride hızla yol almamı bu gruba borçluyum."

Clairwil'in açıkladığı bu grubun ilkeleri başımı döndürmüştü, tek istediğim bir an önce gruba girebilmekti. Üç erkek hizmetçimi çağırıp onların şahitliğinde Clairwil'den gruplarına katılmak için söz aldım. Bu sırada güzel teni ve geceliğinin içinde belirginleşen hatları parmaklarımı onun vücudunu okşamaya itiyordu. Yeniden hizmetçilerimin hevesli bakışları altında birbirimizi baştan çıkarmaya başlamıştık. Clairwil hizmetçileri bizi izledikleri için affetmişti.

"Bizim grubumuza katılmak için" dedi "öncelikle sadakatini kanıtlaman gerekiyor."

Birbirimizi tüm gece şehvetin kollarına bıraktıktan sonra ilk buluşmayı sabırsızlıkla bekleyeceğimizi söyleyerek ayrıldık.

Noirceuil, Madam Clairwil ile aramda geçenleri sabırsızlıkla ve bir an önce öğrenmek istemiş olacak ki bir sonraki gün kapımda bitmişti. Ona, birlikte çok sıcak ve sevgi dolu dakikalar geçirdiğimizi anlattım. Madamla ilişkimi grafiksel olarak açıklamamı istemişti. Sonra o da Clairwil gibi evdeki kızların sayısını artırmamın işlerim açısından çok daha iyi olacağını söyledi. Bu uyarılar karşısında kızlarımın sayısını artırdım. Bir sonraki gün on

ikisi Paris'in seçkin ailelerinden olan, on sekiz kız ayarladım. Daha sonra her ay bunları tazeleriyle değiştirmeye başlamıştım.

Clairwil'in bağlı olduğu topluluğa katılma fikrinden söz etmeye başladım; peki Noirceuil bu toplantılara katılıyor muydu?

"İlk günlerinde inan tek bir toplantıyı bile kaçırmadan sürekli onların arasındaydım" diye söze başladı Noirceuil. "Fakat sonra otoritesi altına girmek istemediğim bir cinsin başkanlığı geldi. Aziz Fond da aynı şekilde düşündüğünden, o da benden sonra demekten ayrıldı. Fakat bunun konu ile ilgisi yok," diye devam etti Noirceuil; "eğer bu tür seks partileri hoşuna gidiyorsa ki Clairwil'in hoşuna gidiyor, katılmaman için hiçbir neden kalmaz. Ahlaksız olan her şeyi denemek gerektiğine inanıyorum, sıkıcı bile olsalar. Bu toplantılarda kendini geliştirebilirsin. Bu yüzden sana bir an önce katılmanı tavsiye ederim." Sonra bana yeni dostumun orada yaşadığı maceralarını anlatıp, anlatmadığını sordu.

"Hayır" dedim.

"Seni iyi tanıyor" diye devam etti Noirceuil. "Felsefenin onunla aynı olduğunu iyi biliyor. Clairwil ateizmin, seksin, zamparalığın ve acımasızlığın en iyi örneğidir. Onun olduğu yerde hiçbir şey için tedirgin olmaya gerek yoktur, sosyal pozisyonu ve gücü onu ipten her zaman korumuştur ve o hayatının her gününü suç işlemekle geçirir bunun için nedene ihtiyaç duymaz. Aziz Fond'un gözünde değeri büyüktü; bunu çok iyi biliyorum ama seni de birçok sebeple tercih ettiğini iyi biliyorum: Juliette seni mutlu ya da mutsuz etme gücüne sahip o adama

dikkat etmeye devam et."

"Evet bunun farkındayım" dedim. "Ve istediğim tek şey, tüm çabalarım da bunun için."

Noirceuil bu ikna edici sohbetinin ardından beni küçük evinde akşam yemeğine davet etmişti. Birlikte ona gittik, yemeğin ardından tüm geceyi çok yakışıklı, çok çekici ve tecrübeli iki erkekle geçirdik.

Bunların ardından sürekli aklımı ve ruhumu kemiren ama bir türlü açıkça yüzleşemediğim bir gerçekle yavaşça yüzleşmeye başlıyordum. Artık kendi cinayetimi planlamalı ve işlemeliydim, ancak o zaman kendimi daha güçlü hissedebilecektim, bunu çok iyi biliyordum. Gece, gündüz birkaç gün aklımda sürekli bunun kim olabileceği vardı. Bildiğim tek şey bir an önce bunu yapmam gerektiğiydi. Bir gece yarısı erkek gibi giyinerek üzerime uzun bir palto giyip, başıma şapka taktım ve cebime koyduğum tabancam ile kendimi alacakaranlık sokaklara bıraktım. Erkek kılığına girmiş olmak bana daha çok zevk veriyordu. Kurbanımı sadece kendi zevklerim ve ruhumun huzura kavuşması için öldürecektim. Attığım her adımda ölümün kokusunu daha yakınımda duyuyor, suçun zevkini daha içimde hissediyordum. Adımlarım hızlanıyor, kalp atışım ve adrenalinim hızla yükseliyordu. Müthiş duygular içindeydim ve daha önce hiç olmadığım kadar çok mutlu hissediyordum. Caddenin karanlığında bazı ağlamalar ve iniltiler duydum, hızlandım. Kaldırımda zavallı acınacak halde bir kadın oturuyordu.

"Sen de kimsin?" dedim zavallı yaratığa yaklaşırken.

"Dünyanın en talihsiz kadınıyım" dedi yaratık ürkerek. O sırada otuz yaşında bile görünmediğine dikkat etmiş-

tim. "Ve eğer sen ölüm habercisiysen, inan beni dünyanın en mutlu kadını yapabilirsin."

"Fakat seni bu duruma getiren sorun nedir?"

"Korkunç şeyler" dedi ve ayağa kalktı, ışığa yaklaştığında davetkar, uysal ve çekici hali gözümden kaçmamıştı.

"Evet gerçekten benim kadar şanssızına zor rastlanır. Bir haftadır işimiz yok, paramız yok, bu binada bir odada yaşıyorduk ama kirayı ödeyemedik, bebek için süt bile alamıyorduk bu yüzden bebeğimi benden aldılar ve kocamı hapse attılar. Beni de tutuklayacaklardı ama ben o canavarların elinden kaçmayı başardım. Şu evin eşiğinden ayrılmamaya karar verdim çünkü orası bir kez de olsa bana ait olmuştu ve o zamanlar böyle fakir değildim. Ama inan şimdi ne yapabileceğimi bilmiyorum."

Damarlarımdaki kanın akışının hızlandığını ve ısındığını hissediyordum, aklıma müthiş fikirler geliyordu.

"Ayağa kalk" dedim. "Ben bir erkeğim ve gördüğün gibi senin de sahip olduğun çekici bir vücudun, onunla biraz eğlenmek istiyorum."

"Oh Bayım! Bu çok utanç verici böyle bir ahlaksızlığı yapamam."

"Kes sesini ve sana ne söylüyorsam onu yap. Bunun ahlaksızlık olduğunu çok iyi biliyorum."

Kolunu sıkıca tutup kadını kendime doğru çektim, kabarık eteğinin içine elimi götürdüğümde ne kadar iştah açıcı ve çekici bir yaratık tarafından baştan çıkarıldığımı fark etmiştim.

"Okşa beni" dedim ve elini alıp bacak arama götürdüm, "evet anladığın gibi ben bir kadınım ama kadınlar

tarafından deliye dönen bir kadınım. Parmaklarını içeri sok ve bastır."

"Oh Tanrım! Bırak beni, bırak gideyim, bu iğrençliğe katlanmak istemiyorum. Fakir olabilirim ama onurum var! Gururumla oynayamayacaksın, Tanrı aşkına!"

Kaçmaya çalışıyor, debeleniyordu onu saçından yakaladım ve cebimden çıkardığım silahımı şakaklarına dayadım. "Lanet kadın, cehenneme gittiğinde oraya seni Juliette'nin gönderdiğini söylemeyi unutma."

Kollarımın arasından kayıp bir kağıt gibi caddeye süzülmüştü. Evet dostlarım onu gözümü kırpmadan alnından vurmuştum ve inkâr edemeyeceğim diğer gerçek ise aslında onu öldürmüş olmamın o sırada ki asıl nedeninin o güzel vücuda sahip olamadığım için yükselen sinirim olduğudur. O sırada seksin arzusu beynimi ve tüm ruhumu sarmıştı.

Ve sonunda istediğimi yapmıştım. Tanrım, bu gerçekten çok keyifli olmuştu. Beynim, vücudum ve ruhum zevkin verdiği aşırı mutluluk ile çınlıyordu.

Tabancanın sesini duyan insanlar, camlara çıkmışlardı; etrafa baktığımda camlarda bir iki kafa görmüştüm hemen güvenliğimi düşünmeye başladım. "Polis, polis!" diye haykıran insan sesleri tüm sokakta çınlıyordu. Gece yarısını biraz geçiyordu, arkamda bir ses bana durmam gerektiğini haykırdı. Hemen elimdeki silahla kendimi ele vermiştim ve hiç kuşku kalmamıştı. Bana adımı sorduklarını duyuyordum.

"Bakana haber verin" dedim küstah bir tavırla. "Aziz Fond'un oteline gitmek istiyorum, beni oraya götürün."

Hayretten konuşamayacak durumdaki çavuş buna karşı

bile çıkamamıştı. Ellerimi kelepçeledi. Etkisiz hale gelmiştim ama kalçalarım ve bacaklarımın arası seksin ateşi ile yanıp kavrulmaya devam ediyordu. Suçun verdiği mutluluk ile kasılmıştım.

Gittiğimizde Aziz Fond henüz yatmamıştı, hizmetçisi ona geldiğimizi haber verdi. Bakan beni görünce hemen içeri davet etti, yüzünde sıcak bir gülümseme vardı.

"Çavuş, bu hanımı benim evime ellerinden kelepçeli getirdin. Şimdi onu çözüp gitmeni istiyorum, artık bu iş benimdir ve sen de görevini bitirdiğin için gidebilirsin. Daha fazla bu konu hakkında konuşmanı hatta düşünmeni bile istemiyorum. İşin bitti ve git, bir daha da beni rahatsız edeyim deme."

Sonunda aşığımla baş başa kalmıştım, tüm yaşadıklarımı ayrıntısı ile ona anlattığımda iri aletinin kalkmaya ve sertleşmeye başladığını izliyordum. Bana kadını vurduktan sonra yere düştüğünde vücudunun nasıl göründüğünü sordu.

Buna bakacak kadar vaktim olmadığını söylemiştim.

"O halde pek o kadar eğlenmiş olamazsın. Bu tür cinayetlerin en kötü yanı vaktin kısıtlı olmasıdır işte."

"Haklısınız yüce efendim bu sadece bir sokak cinayeti idi."

"Biliyorum, biliyorum, bende yapmıştım. Sonunda hep can sıkıcı skandallar meydana gelmişti. Ayrıca sokağa düşmüş kadınların acısına şahit olmanın, onları perişan halde izlemenin ne kadar keyifli olduğunu da çok iyi bilirim. Keşke onu evine alsaydın ve bir gece bu işi hep birlikte bitirseydik. Ah bu sırada şu çavuş cesedin kimliğini tespit etti mi?"

"Yanlış hatırlamıyorsam, Simon dedi efendim."

"Simon, oh elbette. Elime birkaç gün önce geçmişti. Kocasını hapse attırdım ve evlerini ellerinden aldım. Juliette, meleğim kadını da hatırlıyorum. Çok tatlı ve çekici bir kadındı. Onu senin pezevenklerin için düşünmüştüm. Eskiden fakir olmadıklarını söylemişti, iflas etmişler. Yani tatlım aslında benim başladığım işi sen bitirmiş oldun, oh bu çok enfes."

Erkek gibi giyinmiş olmam Aziz'i delirtmeye başlamıştı. Evinde daha önce beni hiç götürmediği küçük bir odaya götürdü. Arkamızdan erkek hizmetçi de gelmişti, Aziz'in parmakları hızla golf pantolonumun düğmelerini çözmeye başlamıştı ve hizmetçisinin ellerini kalçalarıma götürüp beni okşamasını izledi, zevkten elleri titriyordu. Uşağının aletinin ucunu alıp kıç deliğimin girişine bastırmaya başladı bu şekilde girişi rahatlatmıştı ve hiç zaman kaybetmeden kendi görkemli aletini içime soktu içime hızla girip çıkmaya başladığı sırada benden hizmetçisinin aletini ağzıma alıp emmemi istemişti, ben hizmetçinin aletini emerken Aziz aletin ağzımın içinde hızla büyüdüğünü görüp, onu kendi deliğine sokuvermişti. Bu şekilde Aziz benim arkamda, onunda arkasında hizmetçi ile mükemmel bir üçlü oluşturmuştuk. Hepimiz birden iniltiler ve haykırışlar içinde boşaldık. Aziz uzun süre boşaldıktan sonra bana içinde olduğu şeyin küçük yüce giriş değil darağacı olduğu hissini uyandırdığını ve bu şekilde düşünerek daha çok zevk aldığını söylemişti.

"Şu beni siken herif var ya, namussuz bir götçüdür, onunla ilk sevişmemizde tam altı kez içime gelmişti. Kendimi ondan korumam gerektiğine inanıyorum. Aletine

dikkat ettin mi? Tam bir sanat eseridir. Ha Juliette bu arada unutmadan işte senin komisyon ücretin. Kapıdaki arabayla evine git ve yarın aynı araba ile Sceaux dışındaki yeni evine gitmeni istiyorum. Orayı senin için geçen ay satın almıştım. Yanına en güzellerinden dört kız al birde akşam yemeğini hazırlaması için aşçını götür. Diğer talimatları sana ilerleyen zaman içinde bildireceğim. Benden haber bekle."

İşlediğim cinayetin gururu ve başarısı ile oradan ayrıldım ve sonraki gün de Paris'i terk ettim.

Aziz'in bana aldığı ev kırsal arazideydi ve adı Thebaid idi. Uzun süren uğraşlar sonunda tamamen korunmalı, insanlardan uzak yeni evime yerleşebilmiştim. Aradan birkaç gün geçtikten sonra hizmetçim, odamda dinlendiğim sırada bir yabancının beni görmeye geldiğini ve bu kişinin Aziz tarafından gönderildiğini söyledi.

"Ona biraz beklemesini söyle" dedim ve kısa süre sonra adamı görmek için aşağıya indim. Bana Aziz'den mühürlü bir yazı getirmişti. Yazı şöyle idi:

"Sana bu mektubu getiren şahıs uzun süredir zindanda cezasını çekiyordu ve onu evinin altındaki mahzenlere kapatıp lazım olduğunda çıkarman için gönderiyorum. Sakın onun kaçmasına izin verme, onu senden sorumlu tutuyorum. Adamın karısını ve kızını da yakında göndereceğim, onları da senin sorumluluğuna veriyorum. Emirlerimin hepsi bu kadardır. Nasıl davranman gerektiğini biliyorsun. Adios."

Mektubu okuduktan sonra yabancıyı evime kabul ettim.

"Bayım, Bakanın dostları mıydınız?"

"Madam ben ve ailem uzun süre ona saygı ve itaatle

hizmet etmiştik."

"O halde bayım sizden hizmetçilerimin başına geçmenizi ve onları idare etmenizi isteyeceğim, böylece Bakanın da arzusunu yerine getirmiş oluruz."

Adama oturmasını emredip odadan ayrıldım.

Hizmetçilerim de aynı onun gibi mahkûmlar içinden seçilmiş, zindanlardan getirtilmişti. Onları yanıma alıp misafirimin yanına gittim.

"Bu beyefendiyle tanışmanızı istiyorum. Ona gerekli bilgileri verin, tüm sorumluluğu size aittir, gözünüz üzerinde olsun."

Hizmetçilerim aldıkları görevin gururu ile zavallı adamı kollarından tutup yer altındaki iğrenç hücreye götürdüler. Adam başına gelenleri fark etmişti.

"Madam! İtiraz ediyorum! Bir hata olmalı!"

Adam haykırırken ben Bakanımın bana verdiği emirlere uymanın gururu ile onları izlemeye başlamıştım. Zavallıyı güçlü hizmetçilerim kollarından sıkıca kavramışlardı ve onu mahzenlerden birine kendim kilitledim ve anahtarı aldım. Bu sırada adamın tüm soruları yanıtsız kalmıştı.

Çalışma odasına geri döndüğümde dışarıda eve yaklaşmakta olan bir arabanın sesini duydum. Gelenler Aziz'in mektupta sözünü ettiği adamın karısı ve kızıydı.

Kendi kendime Ah Aziz demiştim, yaklaşan iki kadını dikkatle incelerken. Adamın karısı çok güzeldi ve sadece otuz altı yaşındaydı, kızı ise çok tatlı ve alçakgönüllüydü o da on altı yaşındaydı. Emin olun dostlarım Aziz'in yaptığı her şey gerçekten ülkesinin insanları yararınaydı. Bir düşünün bu kadar güzel iki kadın sokaklarda heba

olacaklarına benim hizmetime sunulmuşlardı. Bu işte de ülkenin iyiliği için değil kendi zevkine hizmet ediyor olmalısın?

Kadınları zindana kapattığımda ne kadar çok ağlayıp, onları çıkarmam için yalvardıklarını size anlatamam, dostlarım. Bu sesler canımı oldukça sıkmıştı ve hizmetçilerimden onları dövüp susturmalarını istemiştim ama bu sefer adam onlara bir şey yapmamam için yalvarmaya başlamıştı. Sonunda bunca gürültüden sıkılıp anahtarlarını cebime koyup, onları kaderleri ile baş başa bırakıp yukarı çıktım.

Bu insanların sonunun nasıl olacağını merak ederken dördüncü kişinin geldiği haberini aldım. Kapıda çok yakışıklı uzun boylu iri yapılı bir adam duruyordu. Aziz Fond tarafından gönderildiğini söyledi ve sırtındaki kırbaç izlerini gösterdi. İşkence gördüğü belliydi, sonra Aziz'in bana gönderdiği celbi çıkardı bunu görür görmez içimi çılgınca bir coşku sarmıştı. Adamın elinden aldığım mektubu bir çırpıda açtım.

"Bu beye çok iyi davran ve onu iyi ağarla. Onu sırtındaki izlerden hatırlayacağını sanıyorum. Senin evinde düzenlediğimiz ilk partide elleri ile seni çılgına çevirmişti. Ona çok dikkat etmeni istiyorum çünkü o yarınki partide çok önemli bir rol alacak. Oraya benim emirlerim doğrultusunda mahzeninde hapsettiğin üç kişinin celladı olarak geldi. Postamın sana ne kadar kısa sürece ulaşacağını tam olarak bilmediğim için yarından sonraki gün gelip Kraliçe'den önce baltayı yerine vuracağım. İşte yanında duran bu adam da Kraliçe'nin hizmetinde geliyor bu yüzden dikkat edersen mektuplarda Paris mührü var.

Şimdi anladığın gibi bu işi gerçekten zevk alacağımız bir törene çevirmeni her şeyi çok iyi planlamanı istiyorum. Ah bu arada tutuklulara biraz ekmek ve sudan başka bir şey verme, hatta güneş ışığı bile görmelerini istemiyorum."

"Bayım" dedim çekici misafirime dönerek, "Bakan mektupta birbirimizi önceden tanıdığımızdan söz ediyor. Ve sanırım bu doğru uzun zaman önce sen ve ben..."

"A evet Madam. Ama biliyorsunuz ben de bana verilen emirleri yerine getiriyordum. Emir emirdir."

"Gerçekten haklısın zaten sana karşı her hangi bir kin beslemiyorum" dedim ve ona elimi uzattım, elimi şehvetle öptü.

"Fakat akşam oldu ve yemek zamanı geldi, yemekten sonra ayrıntıları konuşuruz."

Delcour yirmi sekiz yaşındaydı, çok tatlı bir genç adamdı. Ona yapması gerekenleri anlattım. Hepside tahmin edeceğiniz gibi müstehcen konulardı. Onu konuşmalarım sırasında etkilemeye başlamıştım, arada ellerimi bacaklarına götürüyor, hafifçe onu okşuyordum. Pantolonundaki şirin şişkinliği fark ettiğimde yemeğimizi bitirmiştik ve ben sertleşmeye başlamıştım.

"Tanrı aşkına sevgilim" dedim, "onu dışarı çıkarmalısın. Görmek için sabırsızlanıyorum. Orada büyüyen aletin beni çılgına çevirmeye başladı, bebeğim. Profesyonelliğin başımı döndürüyor, onu içime almak için yanıp tutuşuyorum."

Bunu duyar duymaz pantolonunun fermuarını indirdi ve o müthiş aleti dışarı çıkardı ve bana doğru uzattığında onu hemen yakaladım. Toplarıyla birlikte aleti de ağ-

zıma almıştım. Kesinlikle tadı ve ağzımın içindeki orantısı müthişti. Düşünün aleti tamamen ağzıma alabiliyordum. Sonunda o da deliye dönmüştü, eteğimi kaldırıp bacaklarımın arasına dili ve ağzı ile girdi. İnanın bundan iki saniye sonra haykırışlar içinde aynı anda boşaldık. Tüm tatlı zehrini yuttum, genç adam beni gerçekten heyecanlandırmıştı.

"Ah İsa adına" dedi, "çok üzgünüm çok çabuk geldim bu bir hataydı biliyorum ve inan bana bunu telafi edeceğim."

Böylece şehvetli sevgilim beni kucağına alıp divana yatırdı ve giysilerimi çıkarıp üzerime çıktı. Onun spermi ile yapışkan bir hal alan dudaklarımı öpmeye başladı. Hızla şişen tatlı aletini tünelimden çabucak içime soktu ve yavaşça gidip gelmeye başladı. Hayatımda daha önce hiç bu kadar zevk aldığımı hatırlamıyordum. Bu sefer çok dikkatliydi ve amacı benim zevk almamı sağlamaktı. Gerçekten o içimde oyalanırken ön tarafımın uyuşmaya başladığını hissetmiştim inanın ben boşalana kadar yani yaklaşık kırk beş dakika boyunca içime aynı güçle girip çıktı. Fakat sonunda öyle bir boşaldım ki bu ilkinden yüz kat daha çılgıncaydı.

"Delcour" dedim, "neden benim gelmem için bu kadar süre bekledin, sanki sen çok güçlüymüşsün de ben acemiymişim gibi hissettim. İnan bana kendimi çok tuhaf hissettim. Sen güçlüsün, iyi bir katilsin, yakışıklısın ve çok iyi sevişiyorsun, hele şu sahip olduğun alet inan her gün karşıma çıkmıyor. Çok güçlüsün ve seni ilk gördüğüm andan itibaren beni çok etkiledin. Bana kötü davranmanı istiyorum, bana tepeden bak, hor gör ve benden

nefret et. Sana yine de kızamam. Beni siktin ve senden tüm istediğimi bana verdin."

"İlahi yaratık" dedi Delcour, "ben senden nefret etmiyorum, sana karşı hislerim inan nefretten çok farklı çok daha güzel şeyler. Sen tapılmak için yaratılmışsın ve ben sana tapıyorum. Diğerlerine duyduğum nefrete karşı sana karşı kendimden geçiyorum ve içimi müthiş bir coşku sarıyor."

"Bunun önemi yok" dedim. "Senin diğer erkeklerden daha farklı olduğunu düşünüyorum, bunu senin de bu söylediğimi ciddiye alacağını iyi biliyorum. Bakanla olan ilişkim hayatımda ki bazı şeyleri engellememe neden oluyor ama bu akşam ve eğer istersen bütün gece seninle birlikte olabiliriz. Sonra da her şeyi unuturuz ve buna bir son veririz."

"Ah Madam" dedi genç adam saygıyla, "sizden sadece bana biraz olsun ilgi ve şefkat göstermenizi istiyorum."

"Başka bir şey de isteyemezsin zaten ama seninleyken biraz hayal gücümü kullanmak istediğimi inkâr edemem. Ayrıca seni hayal gücüm hakkında uyarmalıyım çünkü bazen oldukça ileri gidebilir."

Delcour, ellerini durduramıyordu. Bir eliyle göğüs uçlarımla oynarken diğer eliyle kilitorisimi gıdıklıyordu bu arada dili boynumu yalamaya devam ediyordu. Birkaç dakika sonra ona cevap vermediğimi görünce yorulmuştu. Tabii bunu bilerek yapıyordum çünkü onunla eğlenmek istiyordum.

"Öncelikle bana ilk görüşmemizde neden Aziz Fond'un benim omuzlarıma vurmanı istediğini söyle. Buna o zaman da şaşırmıştım, şimdi de şaşırıyorum."

"Bu onun için baştan çıkarıcı bir şey madam . Bakam bilirsiniz. Onun farklı fantezileri vardır."

"O halde seninle başka oyunlar da oynuyor."

"Paris'te olduğum her zaman."

"Seni sikti mi?"

"Evet, madam."

"Peki sen onu siktin mi?"

"Kesinlikle, madam."

"Onu dövdün mü? Onu kırbaçladın mı?"

"Birçok kez."

"Tanrı aşkına! Siktir! Delcour konuşurken benimle oynaman çok hoşuma gidiyor, ah uzak dur biraz. Peki ya senden başka bir kadını kırbaçlamanı istedi mi?"

"Pek çok kez."

"Peki hiç daha ileri gittiğin oldu mu?"

"Benden Bakanın gizli sırlarını size anlatmamı beklemeyin madam. Benim için sır tutmak çok önemlidir. Ayrıca siz ona çok yakınsınız ve o sizinle yakından ilgileniyor. Bu yüzden ona anlattıklarımı söyleyebilirsiniz."

"Peki o halde onun benim hakkımda her hangi bir planı olup olmadığını söyleyebilir misin?"

"Madam benim bildiğim kadarıyla o size karşı güven ve ilgiden başka bir şey hissetmiyor. Sizinle çok yakından ilgileniyor ve bunu bana kendi ağzıyla söylemişti."

"Peki ya benim ona karşı hislerim; ona tapıyorum ve umarım o bunun farkındadır. Madem bana başka şeyleri anlatmayacaksın o halde bizde başka şeylerden konuşalım. Şimdi bana, sana hiç yanlış yapmayan birine karşı neler hissettiğini anlatmanı istiyorum. Örneğin içinde zavallı fakir birine karşı sıcak duygular mı yoksa buz gibi

bir kalp mi olduğunu söylemeni istiyorum?"

"Kesinlikle emin olabilirsiniz ki Madam, vahşi duygular ne rasyonel ne de bilimsel olarak açıklanamazlar ve bu duygular katı prensiplerden dolayı genel olarak insanlar tarafından bilinmemektedirler."

"Nasıl, prensipler? Bana o prensiplerden söz etmeni istiyorum."

"Genel olarak bu tür duyguları tüm dünya insanlık dışı davranışlar olarak görmektedirler. Çocuk yaşta başlayan eğitimimizden itibaren bize insanın değil kuralların önemli olduğu anlatılmaktadır. İşte bu kurallar bize hayatımız boyunca bir insanın değil her zaman dananın boğazını kesmenin doğru olduğunu öğretiyor. Yani bu yüzden dostlarımızın boğazını kesersek her zaman cani durumuna düşüyoruz. Örneğin bir kasap sürekli danaların boğazını kesiyor peki o kasap bundan dolayı endişe duyuyor mu? O bunun ne demek olduğunu, o danaların ne olduklarını bilmiyor bile. Bizim de bilmediğimiz gibi."

"Fakat kurallara uymak senin görevin. İşin içine zevklerin ve tutkuların girdiği zamanlarda o kuralları yıkıyor musun?"

"Elbetteki Madam. Bunun başka bir yolu var mı? Olabilir mi? İçimizde bir kez zarar verme gücü ortaya çıktığında yok etmeye başlamıyor muyuz?"

"Birinin kendi dostunu öldürmesi için içinde şeytansı bazı dürtülerin oluşması mı gerekiyor?"

"Madam asıl ben size birinin gerçekten bu tür şeyleri nasıl eyleme geçirebildiğini sormalıyım. Eğer insanların yok olması doğanın temel kanunlarından biri değil ise o halde bende yaptığınız şeyin doğru olmadığını savunabili-

rim. Çünkü bu şekilde olsaydı siz doğaya karşı gelmiş olurdunuz. Oysa ki yaşam devamını ölümle sağlamaktadır yani yok etmek hayatın bir parçasıdır. Yok etmek doğa ile bir olmak demektir, yani biz yok ederek doğanın yeniden yaratmasını sağlıyoruz. Cinayet doğanın kendi devamını sürdürebilmek sürekli olarak uyguladığı vazgeçilmez bir yöntemdir. Bu durumda katil her zaman doğaya en iyi ve itaatkar hizmetkâr konumundadır.

Biz onun cinayetlerine katkıda bulunmaktayız, onun ruhu bu ölümlere ihtiyaç duymaktadır.'"

"Bu tür doktrinler oldukça tehlikeliler."

"Bununla birlikte doğrular da Madam. Birçok bilgili düşünür bunu benim açıkladığımdan çok daha ileri ve gelişmiş halde açıklamaktadırlar ama derin bakıldığında onların düşüncelerinin de temeli aynıdır."

"Dostum, bana verdiğin şu kısacık bilgi bile seninle düşüncelerimizin aynı olduğunu anlamam için yeterli oldu. Bu evde üç tane kurban var, senin buraya gönderilme nedenin de onları kurban etmek. İnan bana seni iş üstünde görmek bana büyük zevk verecek fakat sevgilim bu işi gerçekten özenle yapmanı istiyorum. Bu işten inan bana doğal olsa da olmasa da baştan çıkarıcı, müthiş bir zevk alacağım ama yine de söyle bana işleyeceğim cinayet sonunda doğa bana öfkelenmeyecek mi?"

"Sormak istediğiniz tam olarak nedir, madam?"

"Şu: Yani ben bunu bir iş olarak değil de sadece kendi şehvetimi, kendi çılgınca duygularımı bastırmak

---

(*) Konu hakkındaki bu açıklama okuyucunun diğer bölümlerde karşılaşacağı açıklamalar arasında en ılımlı olanıdır.

için yapıyorsam yine de doğaya hizmet etmiş oluyor muyum? Ve sormak istediğim diğer şey eğer öyle değil ise senin aletin ereksiyon olmayacak mı?"

"Bunun doğruluğu hakkında henüz net bir karara varılmadı madam ama baştan çıkaran en mantıklı hal cinayet ve tüm dünya cinayetin mezheplere, dine aykırı olduğunu savunuyor. Birkaç kişi üzerinde yaptığımız incelemede cinayetin kişiler üzerindeki yüksek uyarıcı potansiyelini saptadık. Cinayet en baştan çıkarıcı yansıtıcıdır fakat cinayeti yönetmek yerine bizzat cinayetin içinde bulunulmalıdır. Ayrıca araştırmacı, bilgin dostlarımın yaptığı araştırmadan da söz etmeliyim, buna göre cinayeti işleyen kişinin hisleri öç alma, aç gözlülük ya da acımasızlıkla ilgili olmadığı yolundadır, bu duygu hepsinden çok daha üstün bir duygu olarak tespit edilmiştir. Cinayetin pek çok farklı sınıfları vardır ve bunların hiçbiri doğa içinde nefret uyandırıcı nitelikte değildir. Tam tersine cinayet işleyerek doğanın kutsal kanunlarını çiğnemek yerine ona sonuna dek uymaktayız."

"Delcour, tüm söylediklerinden öldürmenin ne kadar keyif verici ve tutkulu olduğu kadar tek başına cinayetin şehvetin kapılarını açan gücünü de anladım. İşte bence sadece bu mutluluk bile cinayetin gerçekleşmesi için çok önemli bir nedendir. Bence hayata küsmüş seksten artık zevk almayan, şehvetten ateşlenmeyen biri adam öldürerek yeniden kendine gelip, iyileşebilir. Bence kişi iç güdüsel olarak öldürmekte serbest olmalıdır fakat o sırada onu korumak için her zaman ereksiyon halinde olması gerekmektedir çünkü ancak bu şekilde işini başarıyla tamamlayabilir."

"Bu durumda, madam siz her tutkunun şehveti yüceltiğine ve geliştirdiğine inanıyorsunuz."

"Şehvet yaşamak için gereken bir yaşam iksiridir. Bu yaşamak için gereklidir, taşakları olmayan erkeğin tutkuları da olamaz."

"O halde siz acımasızlığın, açgözlülüğün ya da hırsın şehvet gibi bir motive unsuru olduğunu düşünüyorsunuz."

"Evet ben, tüm bu yüksek duyguların ereksiyon nedeni olduklarını düşünüyorum ve yaşayan, parlak bir akıl tüm bu duyguları şehvete dönüştürebilir. Örneğin şimdi benim sana karşı kendi kişisel deneyimlerimi savunmamda hislerimin yükselmesine neden oluyor. Acımasızlık, açgözlülük ve hırsla birleşen sevişme benim hemen boşalmama neden oluyor. İçinde seksin olmadığı basit bir cinayetin içinde olmak istemem çünkü bunun bana zevk vereceğini sanmıyorum. Şehvetin yakan sıcaklığı kanımın kaynamasını sağlıyor ahlaksızlık, kalpsizlik, oğlancılık beni daha aç gözlü ve obur yapıyor. Diğer bir deyişle kötülük seks yapma isteğimi perçinliyor. Senin tam olarak anlaman için benim sekste mükemmel hissetmem için çevremdekilerin acımasız ve organize insanlar olması gerekiyor. İşte hepsi bu kadar. Böyle düşünüyorum."

"Ben de madam, bunu daha fazla gizleyemem."

"Açık sözlü olman seni daha iyi tanımama neden oluyor tatlım. Ama gerçekten senin farklı biri olduğunu öğrenseydim bu beni üzerdi. Çünkü seninle seks için cinayet işleyeceğiz ve bu senin şu bahsettiğin okullu arkadaşlarının mekanik fikirlerinin oldukça ötesinde."

"Madam, itiraf etmeliyim ki, benim hakkımdaki tüm gerçekleri açığa çıkardınız."

"Skandal" diye bağırdım kahkahalarımın arasında ve genç adamın güzel kamışı ile oynamaya başladım. "Oh sen ne kadar çekici bir adamsın böyle, neden şu an sertleşen aletinin yarın yapacaklarımızı düşündüğün için sertleştiğini itiraf etmiyorsun?"

Genç adam bu soru karşısında şaşkına dönmüş gibiydi. Bir dakika kadar onu dikkatle inceledim ve sonra onu kurtarmaya karar verdim.

"İşte dostum, işte bu her şeyi açıklıyor. Prensiplerin hakkında kötü hiçbir düşüncem olmadığını görüyor olmalısın. Hatta onları birlikte uygulayıp sonuçlarına katlanmak istiyorum."

Bu sırada gerçekten genç adamın çekiciliği beni alev, alev yakmaya başlamıştı. "Haydi canlan biraz seninle yeni oyunlar denemek istiyorum."

"Benim ne yapmamı istiyorsun?"

"Canımı yakmanı, beni kırbaçlamanı, benden nefret etmeni istiyorum, kadınlarla her gün yaptığın şey de bu değil mi, zaten? Bu tür şeyler seni heyecanlandırmıyor mu? Haydi, cevap ver bana."

"Bu doğru."

"Elbette. Biliyorsun yarın çok önemli bir işi başarman gerekecek o halde bugünden onun provasını yapabilirsin. İşte vücudum. Senin emirlerin için bekliyor."

Ve Delcour sözlerimin ardından beni dizlerine yatırıp, kıçıma on beş dakika kadar vurdu, ve dostlarım bu sırada kızlarımdan biri bacaklarımın arasını emiyordu.

"Delcour" diye bağırdım. "Oh sen ilahi bir güce sahipsin! Şimdi senden orospunu dövmeni istiyorum. Ona o kadar sert vur ki, ömrünün sonuna dek kıçındaki iz-

lerden kurtulamasın. Parmaklarımın onun kanıyla bulanmasını istiyorum ancak o zaman gelebileceğim, oh sevgilim..."

Ve boşaldım... Oh dostlarım, mutluluktan deliye dönmüştüm; inanın hissettiklerimi anlatmaya kelimeler yeterli olmuyordu, içimdeki vahşi mutluluk dışarı taşmıştı. Benim gibi olmayan birinin neler hissettiğimi anlaması zor, örneğin sizin gibi insanların bunu gerçekten anlayacaklarını sanmıyorum. Beni emen kızın ağzına boşalıyordum, hayatımda daha önce acıdan bu kadar çok zevk almamıştım ve canım hiç bu kadar çok yanmamıştı, acılarımın içinde bitmeyen bir şelale gibi kızın ağzına geldim.

"Delcour, Delcour, bana bir koca gibi davranmanı istiyorum. Kıçım, senin sinirini biraz olsun dindirebilmek için seni içine almak için yanıyor. Biliyorsun Venüs'ünde birden fazla tapınağı vardı. Haydi kıçımdan düz beni, Delcour acele et... Seninle her şeyi tatmak istiyorum, hiçbir şeyden korkmuyorum."

"Yüce Tanrım" dedi Delcour dar deliğimi aralayıp içime girerken. "Bunu sana teklif etmeye cesaret edememiştim ama inan içinde olmak için uzun süredir yanıyorum."

Ve gerçekten taş gibi sertleşmiş aletini içime alıp kendimi ona teslim ettim.

"Sevgilim, bu şekilde sevişmekten hoşlanır mısın?"

"Ah, madam bundan daha zevkli bir şey var mıdır?"

"Doğanın sana sunduğu her nimeti değerlendirmeden karar vermemelisin."

Tabii bu sözümün ardından kanlarımın arasından eliyle bacaklarımı ayırdı ve dilini klitorisime dokundurup onun-

la oynamaya başladı. Ah dostlarım. bu genç adam beni gerçekten yakıyordu. Islanmıştım ama birden Delcour'a karşı olan tüm sabrımı ve ilgimi yitiriverdim. O yakışıklıya olan ilgim yerini nefrete bırakmıştı. Tanrının varlığını kanıtlarcasına o adamdan nefret etmeye başlamıştım, bu gerçekten Tanrının bir oyunu olmalıydı birkaç dakika içinde onu istemediğime karar vermiştim ve onu havada bırakıp, odasına gönderdim. Erkek istemiyordum, tüm geceyi kiraladığım lezbiyen ile geçirdim.

Sonraki gün öğle vakti Aziz Fond kapıda belirmişti, yanında hizmetçileri, arabacısı ile içeri salona kadar girivermişti, beni selamladı. Delcour ile oynadığım küçük oyun için ne düşüneceğini bilmiyordum ama hikâyeyi başka birilerinden öğrenmemeliydi. Ona her şeyi anlattım.

"Juliette, uzun süredir senin çılgınlıklarına göz yumuyorum ama şimdi seni azarlayacağım. Elbette sevişeceksin ama hatalı olduğun nokta partner seçiminle ilgili. Delcour'dan gerçekten etkilendin mi? Sana onun hakkında biraz bilgi vereceğim. On dört ve on beş yaşında iki sene yanımda çalıştı. Babası Nante'de cellattır, bu sebeple çocukla yakından ilgilenmiştim. Onun güzel poposuyla da yakından ilgilenmiş onu iyice eğittikten sonra onu yeniden babasının yanına Nantes'e gönderdim, kısa süre sonra babasının ölüm haberini alınca onu Paris'e getirtip cellat yaptım. Güvenimi kazanıyordu ve çok çekici bir genç adam olduğuna karar vermiştim. Neyse, şimdi bunları boş ver biraz da öldüreceğimiz kurbanlardan söz edelim. Fransa'da bakan olup ilerlememi sağlayan önemli isimlerden biri olan Monsenyör Cloris, o yıllarda çok gençti ve kraliyette gücü büyük olan Düşes G..... ile ya

tıyordu, o ikisini kullanarak Kral'ın beni şimdi içinde bulunduğum pozisyona getirmesini sağlamıştım. O zamandan beri Cloris'den nefret ederim. Onunla karşılaşmamak için elimden geleni yaptım çünkü yüzünü bile görmek istemiyorum fakat o Alman kuzenim ile evlenerek kara listemin ilk sırasına geçmeyi başardı."

"Ne Efendim! Bu kadın sizin kuzeniniz mi?"

"Evet, Juliette ve bu onu yok etmem için engel değil. Onunla ilgili çok mükemmel planlarım var çünkü inan bana beni çok etkiliyor. Bir de kızları olduğunu ve onun da bu kadar çekici olduğunu görmek ben iyice çılgına çevirdi bu yüzden bebeğim, tüm aileyi yok etmek istiyorum. Öncelikle bunun üzerinde uzun zamandır uğraştığımı bilmeni istiyorum. İlk planım Kraliçe'nin Cloris'den nefret etmesini sağlamaktı ve bunu başardım. Kraliçe'nin Cloris'in kızını Kral'a sattığına inanmasını sağladım. Kraliçe benimle yaptığı son konuşmada tüm ailenin yok edilmesi ile yakından ilgilenmemi özellikle rica etti. Başlarını en kısa zamanda huzuruna götürmemi istiyor, ayrıca kafa başına üç milyona anlaştım. Her açıdan bu iş çok keyifli olacak ve ben de Kraliçe'nin emirlerine uymaktan büyük onur duyacağım."

"Oh efendim, bu iş başımı döndürüyor, her şey mükemmel olacak."

"Ben de öyle hissediyorum, meleğim ve senden başka isteklerim de olacak. Oh Juliette, bir haftadır boşalamıyorum, kimseyi yeterince çekici bulmuyorum. Son bir haftadır muhtemelen yüz tane oğlancıya kendimi verdim ve bir o kadarda kadını elden geçirdim fakat bir damla bile gelmedim. Burada beni bekleyen kurbanlar için günler-

dir yanıyorum, inan bu beni hasta etti. İçimdeki şelalenin bir an önce taşmasını istiyorum. Biz iş üstündeyken kimse tarafından rahatsız edilmek istemiyorum, önlemlerini aldın mı?"

"Evet sevgili efendim. Ve bizi rahatsız eden olursa onu ipin ucunda sallandıracağımızı da söyledim. Kapıda korumalar benden emir bekliyorlar ve inanın bana kimse bizi rahatsız edemeyecek. Birlikte harika bir cinayet işleyeceğiz ve bu müthiş güvenli bir parti olacak."

"Ah bu sözlerinin beni ne hale getirdiğine bir bak."

"Boşalacağınıza gönülden inanıyorum."

"Ya sen?"

Ona cevap vermeme izin vermeden sekse susamış çılgın üzerime atlayıp eteğimi göbeğime kadar kaldırdı ve vajinamı aramaya başladı, onu bulunca parmaklarını içeri sokmaya başladı, bir yandan benim onun ellerinden nasıl zevk aldığıma bakıyordu.

"Biliyorsun, seni bu halinde izlemek beni baştan çıkarıyor, şimdi o girişi biraz ıslatmama izin ver."

Güçlü Lord ağzını vajinama dayayıp yarım saat boyunca emdi, yaladı. Sonra, "Ah, aslında tadına bakmak istediğim rakipsiz başka bir delik daha var. Eh küçük sapığım, oranın tadına son günlerde kimler baktı bakalım?" ve beni döndürdü. "Bak, işte kısa süre önce oradan birileri içeri girmiş bu açıkça görülüyor." Deliğimin etrafını öpmeye ve yalamaya başlamıştı, bir yandan pantolonunu çıkardı ve bana kıçını gösterir göstermez çekiciliği gözümü döndürmüştü. Deliğine yapışıp emmeye başladım.

"Küçük fahişe, bu işi gerçekten çok iyi yapıyorsun.

Kıçımı da sevdiğine inanıyorum. İşte burada da kanışım var. bak büyümeye başladı, haydi onu da em biraz. Zamanı geldiğinde Venüs, Polly'nin çanlarını çalacak, buna inanıyorum."

"Hava oldukça sıcak" dedim. "Kollarımı, bacaklarımı saran şu giysilerden kurtul, haydi. Çırılçıplak olmanı istiyorum, yoksa sıcaktan yüzün daha çok kızarmaya başlayacak. Biliyorsun işimize başladığımızda böyle görünmemeliyiz, biraz bıyıklarımı düzelteyim ve sana şu beğendiğim pelerini giydirmek istiyorum, o zaman kurbanlarımızı nasıl korkutacağımı düşünmek bile çok eğlenceli. O kadar büyük işkenceler göreceklerki sonunda onları öldürmemiz için bize yalvaracaklar."

"Haklısın Juliette, haklısın. O halde bebeğim, beni tören için hazırla."

"Giyim tarzı kuşkusuz çok önemli. Söyle bana, mahkeme salonlarına hakimler kostümlerini giymeden çıksalar insanları bu kadar iyi etkileyebilirler mi? Tabii bir de kahramanlar, komedyenler ve şov adamları var."

"Bu günlerde ruhumun nefretini zaten açıkça yansıtmaya başladım ve bu nefreti gösteren şekilde giyinmem çok iyi olacaktır. Şimdi bizde ne gerekiyorsa onu yapalım. Juliette kurbanların kanlarını akıtmam için beni hazırla."

Akşam yemeği vakti gelmişti, masaya geçtik ve konuşmamıza orada devam etmeye başladık.

"Kesinlikle evet, kanunlar daha acımasız olmalı, mutlu ülkeler hep acımasız kanunları olan ülkeler olmuştur. O ülkeler tek bir hükümdarın kontrolü altındalar. Politikanın içinde olanların acımasız güçlere ihtiyaçları vardır. Hü-

kümdarların en önemli esasları sansür olmalıdır. bu dinin ve politikanın iç içe olmasını kolaylaştırır. Sadece önemli insanlar özgür olmalıdır. Ulusu dinden daha iyi bir korkutma yöntemi yoktur. hükümdarlarına karşı gelmemeleri için onları cehennem ateşi ile korkutmak gerekmektedir. İşte Avrupa'nın Roma'nın sözüne bu şekilde itaat ediyor olmasının tek nedeni budur. Bizler yani dünyanın diğer büyük adamları Vatikan'dan ve kurallarından nefret ediyoruz yani Vatikan bizleri boyunduruğu altına alamıyor. Machiavelli'ye baktığımda Kral ve çevresindekiler ile arasındaki eşitsizliği görüyorum. O ilahi bir vücut ve çevresindekiler ise sadece hamam böceği. Monarşik bir yapı altında o ve krallığı kan denizinin ortasında bir adaya yerleştiler ve o insanlar tarafından dünyanın Tanrısı olarak kabul edildi. Çevresindekiler, ona hizmet edenler sadece birer böcek gibi elleri ve dizleri üzerinde yürüyen türdendiler. Bu durumda kralları onlardan fiziksel özellikleri bakımından da üstünlük gösteriyordu. Onlara da doğa tarafından aynı aslan ya da solucan gibi temel ihtiyaçlar verdiğine inanıyorum. Oh Juliette, sakın unutma krallar Avrupa'daki üstünlüklerini yitirirlerse bu onların yok olmaları anlamına gelecektir. Asya'daki hükümdarların adını dünya duyduğunda korkudan titremektedir ve Avrupa'nın da ihtiyacı olan bu güce sahip başkanlardır. Bu güncel bir konudur ve her Avrupalı'nın bundan haberi vardır. Romalılar fakirlere yardım etmek için gezen Titus'un değil Capri'de ki güçlü Tiberus'un tarafında olmalıdırlar."

"Fakat, Aziz bu despotluk. Siz bunu savunabiliyorsunuz çünkü çok güçlüsünüz. Bu despotluğun zayıflar üze-

rindeki etkisi hoş olacak mı?"

"Bu herkes için iyi olacak, Juliette. İnsanoğlu ancak bu şekilde yönetilebilir. Despotizme olan mecburiyetimiz varoluşumuzda vardır. Doğa her zaman bizden üstün olmak ister ve ona karşı olunmasını kabul etmez, ona karşı zayıf olunmalı ve ona boyun eğilmelidir. Bununla birlikte istediği tek şeyin zavallı yaratıklarını zalimce yönetmek olduğunu düşünüyorum. Meme emen bebek emdiği memenin ucunu ısırır, bu bebek için çok eğlenceli bir oyudur, işte bizim kalplerimize aşılanan acımasızlığı açığa vuruşumuzun ilk örneğidir. Ben, hayatı süsleyen tüm zevklerin tadını çıkarmaktan yanayım, zaten bu da aslında bize sunulan bir despotizmden başka şey değil. Vahşi Asya'da işlenen suçlar ilgimizi çekiyor, neler olduğunu merak ediyoruz, işte bu da içimizdeki acımasız tarafın kendini her fırsatta ortaya çıkarış şeklidir. Ayrıca insanın acımasız olmaktan zevk aldığını, bunun onu memnun ettiğini hissetmesi ile birlikte acıdan alınan zevk de çoğalıyor. Demek istediğim mutluluğun despotizmle ve işkenceyle orantılı olarak daha da arttığıdır. Haşinliğin, zalimliğin altında ezilen insan da mutludur aslında. Noirceuil'in sana sürekli anlattığı gibi mutluluk kötü ya da erdemli olmak değildir, birey olarak birini seçebilmek ve onun ardından gidebilmektir. Önüme sunulan yemek beni tatmin edemez,, beni yine ben mutlu edebilirim. İnsanlar birbirlerinden farklıdırlar. Karnı aç olan birinin yemekle ağzını doldurması tok olan kişi için mide bulandırıcıdır. Örneğin Vespasian'ın iyi bir ruhu vardı ve Neron ise tam bir şeytandı, bu her ikisinin de hisleri olduğunu göstermektedir, onları ayıran şey ruhlarının farklı yönler-

de hassasiyet göstermesidir. Neron Vespasian'a göre çok daha heyecan vericidir. Neden? Çünkü onun yaptığı her şey insanları heyecanlandırmaya, ilgilerini çekmeye yeterli olmuştur. Neron da bu sebeple her zaman mutlu bir adam olmuştur çünkü acımasız olan güçlü olan demektir, güçlü olanın da etrafı daha kalabalık, etkisi daha yüksektir. İyilik ve erdem için çalışanlar acı çekmeye mahkûmdurlar ama vahşi ve acımasız olanlar şeytanın gücü ile onurlandırılır. Tarihe baktığımızda genel olarak Neron ve Vespasian'ın eşit şekilde mutlu olduklarını görüyoruz ama aslında Neron her zaman daha mutlu olmuştur çünkü o her zaman zevkleri için canlı ve güçlü oluyordu. Vespasian dilenciye sadaka verirken (çünkü o her zaman fakirler de yaşamalıdır derdi) heyecandan uzak bir duygu hali içinde olurdu. Neron ise elindeki lirle Antonia'nın tepesinden Roma'nın yanışını izlerken daha çekiciydi. Ah insanlar buna, "biri Tanrılaştırıyor, diğeri küçümsüyor ve nefret ediyor", diyecektir. Ama aslında bu onların duygularını açığa vuruş biçimleri. Bence dünyadaki en mutlu insan hiç tanınmayan, iğrenç, katil ve sık sık adam öldüren, kötülük yapan, her gün suçlarını ikiye katlayan ve kendini bu yönde geliştirendir."

"Bu genç birine sunulan mükemmel bir güç, Aziz Fond. Ona tüm eğitimi ve gerçekleri vermek ruhunu yüceltecektir, değil mi?"

"Evet gençlere bu tohumlardan sunmak hatta mümkünse onları eğitmek gerekmektedir. Birini bu şekilde eğitebilirsin ona mutluluğun kapılarını aralamış olursun, onu uyandırırsın ve mutlu edersin. İşte sırf bu yüzden yetkimi kullanarak tüm ahlaka aykırı kitapların yayınlan-

masına izin verdim. Bunun insanların felsefelerini değiştirmelerine büyük desteği olacağını inanıyorum. İnsanların refahı için seçtikleri felsefe çok önemli ve her şekilde insanın bilgisini, anlama yetisini geliştirmesi, önyargılarından kurtulması gerekiyor. İşte bunları söylemeye cesareti olan bir yazar benim desteğimi kolaylıkla kazanacaktır. Onun fikirlerini sonuna dek desteklerim ve onun yazılarını yayınlarım. Bu tür insanlardan çok az var, oysa ki devletin onlara ihtiyacı var' savundukları şeylere insanlar pek sıcak bakmıyorlar."

"Fakat" dedim heyecanla, "bu senin hükümetteki katı politikanla uyuşacak mı? Buna ne dersin?"

"Oldukça iyi olacaktır. Lizbon'daki özgür yazarları Paris'e çekebilirsem, bu alt tabakayı etkilememi sağlayacak ve hiçbir zaman elit tabakanın mantığına, yapısına karşı olmayacağım."

"Peki ama bu yazılar halk tarafından okunduğunda sizin koruduğunuz seçkin tabakaya karşı zarar vermek isteyenler olmayacak mı?"

"Bu imkansız. Eğer bu yazıları okuyanlar hemen özgürlükleri için baş kaldırırlarsa (ki zaten ben hak isteyenleri zincirliyorum) bu yaptıklarından dolayı daha güçlü zincir cezalarına çarptırılırlar. Kısacası köle her zaman için efendisinin onu nasıl cezalandıracağını iyi bilir."

"Sen çok acımasızsın" dedim gülümseyerek, "çünkü günümüzde toplumda yükselen ahlaksızlaşmanın önünü açıyorsun ve söylentilere göre sen Bakan olduğundan beri yozlaşma çok artmış."

"Belki ama onları görmek istediğim konuma getirebilmek için kat edecek çok yolumuz var. Son günlerde po-

lis düzenlemeleri üzerinde çalışıyorum ve bunun etkisinin çok güçlü olacağına inanıyorum. Juliette bilirsin her yeni siyasette polis o siyasetin kimliğine bürünür ve son zamanlarda halkla birlikte polis de değişip, yozlaşıyor. Polis uzun süredir erkek olarak ona sunulmuş olan güçlerin farkında değildi ama ahlaksızlığın leziz arzularını yaşadıkça, buna karşı koyamayacağını anlıyor. Tabii bu ona hissetirmeden gerçekleşiyor. Birçok şov yeri, kabareler ve genelevler açıldı; tabii bunlar çoğaldıkça suç da aynı ölçüde fazlalaşıyor. Bütün bunların tek nedeni halk tabakasını kolayca dize getirebilmek. Benim kraliyetin önde gelen isimlerini korumam gerekiyor eğer bunu yapamazsam ahlaksızlaşan halk hükümeti devirir. Bizim gibi despotlar için özgür insanların uyanışı ve ahlaksızlığı ile senin üzerinde egemenlik kurmak isterler."

"Peki ya senin sözünü ettiğin yönetmelik nasıl bir şey?" diye sordum.

"Bunu yeni bir akım olarak düşünebilirsin, öncelikle toplumun kalıplaşmış fikirlerini hedef alıyorum. Fransızlar'ın son moda ile nasıl yakından ilgilendiklerini bilirsin.

1) Erkekler ve kadınlar için yeni tarz kıyafetler düşünüyorum ve bu kıyafetler seksi olacaklar, özellikle de kıçı ön plana çıkaracaklar.

2) Özellikle Roma'nın muhafazakar tavrını hedef alacak türden görkemli çıplak dans etkinlikleri olacak.

3) Din ve ahlak üzerine verilen eğitim yerine okullarda açık bir dille doğa kanunları öğretilecek, on

beş yaşını aşmış kadın ya da erkek her öğrenci eskiden olduğu gibi halk tarafından kınanıp, hor görülüp, suçlanmayacak, isterlerse evlenebilecek ya da sevgili olabilecek. Kadın ve erkek için bekaretin hiçbir değeri olmayacak.

4) Hıristiyanlık ülkeden tamamen sınır dışı edilecek, Fransa'da bundan sonra hiçbir dini tören ya da bayram yapılmayacak. Hıristiyanlıktan tamamen kurtulacağım fakat başka bir din de istemiyorum, sadece biraz önce anlattığım kuralları aşanlar zincire vurulacaklar. İbadet eden ve halkı kandıran ruhban sınıfı için, Meryem Ana takipçileri için planım ise hançeri göğüslerine geçirerek onlardan kurtulmaktır.

5) Kalabalık alt sınıf hayvan sürüleri ise zengin ve güçlülerin köleleri olacaklar. Eski günlerdeki gibi sahip ve köle olacak. O insanların ölümüne ve yaşamasına sahipleri karar verecekler. Köylüler için açık okullar olmayacak, köylülerin gözünü açmak, onlara ışığı göstermek her zaman çok tehlikeli olacaktır. Onların gözünün açılması demek vahşi hayvanların ülkeye yayılması demektir.

6) Her şehir ve kasabada açık halkevleri olacak burada yirmi yaşını doldurmuş her kadın ve erkek eğitim görecek. Bu evler en az üç yüz kişiye eğitim vermek için tesis edilecek. Buraya sadece özel sınıfa ait insanlar gelebilecek ve stajyerlerden eği-

tim alacaklar. Ayrıca burada bir araya geldiklerinde her istediklerini yapabilecekler.

7) Cinayet, suç, hısımla cinsel ilişki, oğlancılık, zina açık olarak yapılacak ve herkes bundan zevk alacak. Suçlama ise sadece bunu yapan köle sınıfına olacak.

8) Genelevlerde sekste en iyi olanlara ödüller verilecek, genelevlerde genç erkekler de çalışabilecek. İlk başta heveslendirmek için ikramiye verilecek. Seks hakkında bilgi veren kitaplar dağıtılacak ve iyi seks yapışlarına göre kendi aralarında sıralanacaklar.

9) Köleler eski Yunanda Helots'un, Lacedaemon'a yaptığı gibi muamele görecekler. Kölelerle hayvanlar arasında bir fark olmayacak. Zaten neden birine diğerinden farklı davranasın ki?

"Efendim, şu son maddeyi biraz daha açıklamanız gerektiğini düşünüyorum. Köle insan arasında hiçbir fark olmadığını söylediniz."

"Öncelikle doğanın çalışmalarına bir bakalım. O insanları birbirinden ayırmıştır. Şimdi sana soruyorum sesleri benzer mi, aynı deriye sahipler mi, aynı vücuda, aynı yürüyüş biçimine, aynı beğenilere, aynı ihtiyaçlara sahipler mi? Temelde bir köle ile sahibini ayıran şeyin eğitim olduğunu kabul etmiyorum. Akıllı anatomi uzmanları ikinci sınıf bir bebekle birinci sınıf bebeğin arasında hiç-

bir benzerlik olmadığını tespit etmişlerdir. Ayrıca her zaman birinci sınıfa ait olan çocuklar ikinci sınıf çocuklardan hoşlanmamışlardır. Birbirlerinden karakter ve duygular bakımından büyük farklılıklar gösterirler.

Aynısı hayvanlar için de geçerlidir. Örneğin şempanzeler her zaman ev sahibi konumundadırlar, diğer hayvanlar ise onlardan daha aşağı kabul edilmektedirler. İnsanlar şempanzeleri en üst sınıfta tutarlar. Doğa tüm yaratıkları birbirinden farklı özelliklerle ayırmıştır. Örneğin tüm bitkiler aynı mıdır? Hayır. Tüm hayvanlar aynı görünüş ve güçteler midir? Hayır. Çalı ile görkemli kavağı karşılaştırmanı istiyorum ya da küçük köpekle, büyük görkemli kurt köpeğini karşılaştır. Korsikalı midilli ile özel Andalus beygirini karşılaştır. Tüm kategorilerde farklılıkların ne kadar belirgin olduğunu göreceksin. Voltaire ve Fréron'u aynı sınıfa koyamazsın, Prusyalı'nın gücü, Hottentotlu ile karşılaştırılamaz. Juliette eşitsizliklere dikkat etmeni ve doğanın bizi bu iki sınıftan da yüce tuttuğunu, daha farklı özellikler verdiğini görmeni istiyorum. tüm diğer sınıfa üye olanlar ise bizim tutkularımızı, ihtiyaçlarımızı karşılamak için yaratıldılar."

"Öp beni sevgilim" dedim ve kendimi o bilgin adamın kollarına bıraktım. Bu anlattıkları, felsefe beni büyülüyordu, ilkelerine olan ilgimden kendimi alamıyordum. "Sen benim Tanrımsın, hayatımın kalanını dizlerine kapanarak geçirmek istiyorum."

"Emredersiniz" dedi ve Bakan beni kollarımdan kucağına alıp salondaki koltuğa yatırdı. "Kral'ın benimle yakından ilgilendiğini sana anlatmayı unuttum, bana sıkıca bağlanmasını sağladım. Bir yerlerden çok büyük miktar

larda borcum olduğunu öğrendi ve sadık çalışanına iki milyon vermek istediğini söyledi. Juliette hizmetine ve prensiplerime uymaya devam ettiğin sürece bu paradan sende payını alacaksın. Seni dünyanın zirvesine çıkaracağım ve üstünlüğünü herkese kanıtlayacaksın. Seni zirveyi çıkarmanın bana nasıl keyif verdiğini anlatamam, edineceğim şöhretten sende payına düşeni alacaksın, hem benim kölem hem de diğer insanlar için önemli bir idol olacaksın. Ah bunu düşünmek bile aletimin alevlenmesine neden oluyor. Juliette birlikte yapacağımız felaketler için sabırsızlanıyorum, meleğim. Zulüm ve dehşetler."

Dudaklarını dudaklarıma bastırmıştı ve ıslanmaya başlayan deliğimle oynuyordu.

"Oh sevgilim, cinayetlerimiz ne kadar keyifli olacak. Altınlar içinde yüzmek, pis işler yapmak, içtiğimiz her yudum zevk... Tüm arzularım gerçek olacak, insanların bana itaat etmesini sağlamam için izin almama gerek kalmayacak."

Aziz Fond'u binlerce kez öperek ona olan büyük ilgimi biraz olsun göstermeye çalıştım, sarhoş olmuştu, tamamen etkisiz haldeydi bundan faydalanarak, Elvire'nin babasının tutuklanmasını sağlayacak olan kağıdı imzalattım çünkü adam kızını benden almaya çalışıyordu ve onu etkisiz hale getirmem gerekiyordu. Bunun gibi birkaç kişinin işi içinde tatlı dilimi kullanarak onu ikna ettim ve her biri için beş yüz bin frank kopardım. Mükemmel yemeğin ardından uykusu geldiğini söyleyip odasına çıktı. Ben de yarın geceki eğlence üstünde çalıştım.

Sonraki gün Aziz Fond akşam üstü beş civarı uyandı. Salonda her şey hazırdı ve tek eksik o kalmıştı. Seks par-

tisi için ayarladığım kızlar çırılçıplak ellerinde gül demetleri ile bekliyorlardı. Onları Botticelli gibi hazırlamıştım.

Louise on altısındaydı, sarışındı ve yüzünün güzelliği göz kamaştırıyordu.

Hélène on beşindeydi incecik beli, uzun boyu, uzun kahverengi saçları ile enfes görünüyordu.

Diğer kızın adı Fulvie idi ve on altısındaydı ama Hélène yaşı daha küçük olmasına rağmen Fulvie'den hoş görünüyordu.

Kızların ortasına kurban edeceğimiz aileyi yerleştirmiştim, onlarda çıplaktı ve üzerilerine siyah kuşaklar sarmıştım. Anne ve babanın yüzleri birbirlerine dönüktü, çok üzgün görünüyorlardı. Ayaklarının dibinde ise çekici kızları Julie yatıyordu, vücutlarında demir zincirler vardı. Julie'nin sağ memesinin ucuna zincir takılıydı, memenin büyük bölümü bu yüzden çürümüştü ve kenarından kan sızıyordu. Bu zincirin ucu ise Cloris'in bacakları arasından, döl yatağının kıyısındaki dudaklara takılıydı. Bu Delcour'un kurbanlarına uyguladığı özel yöntemdi ve zincirin başını o tutuyordu.

Salonun diğer ucunda seçtiğim dört kadın duruyordu ve üzerlerinde kıçlarını açık bırakan kostümlerle arkaları dönük şekilde Aziz'i bekliyorlardı.

Kadınlardan ilki yirmi iki yaşındaki Délie idi çok sıkı bir vücudu vardı.

İkincisinin adı Montalme idi yirmi yaşındaydı dolgun yeni açmış bir çiçek gibiydi. Bir kadının sahip olması gereken her şeye fazlasıyla sahipti.

Palmire on dokuzundaydı. Sarışındı, çok romantik ve duygusal bir yüz ifadesi vardı.

Blaisine müthişti on yedisindeydi. dişleri kusursuzdu. bakışları arzu dolu ve çekiciydi.

Halka halindeydiler aralarında iki yakışıklı vardı ve penisleri beş fit uzunluğunda. on inç genişliğinde; birbirlerini okşuyorlar. tutkulu öpücüklere boğuyorlardı. çırılçıplaktılar.

Gözleri büyüyen Aziz Fond gördükleri karşısında. "Çok çekici" dedi "burası cennet olmalı. Kuşkusuz ki tüm bunlar Juliette'nin zekasının ve hayal gücünün eseri. Hiç hata yok. mükemmel!" dedi ve gelip Dalcour'un yanına oturdu. bunu gören Montalme gelip Aziz'in önünde eğildi ve aletini alıp. emmeye başladı. Palmire ise gelip Aziz'in önünde eğilerek kıçını sergiliyordu.

Delcour. ayağa kalktı ve ailenin yanına ilerledi.

Aziz. "Sizler işlediğiniz büyük suçlar nedeniyle yargılanacaksınız ve Kraliçe sizleri öldürmem için bana fetva verdi."

"Bunların hepsi yalan. ailem ve ben masumuz, bunu çok iyi biliyorsun. aşağılık herif! (Bu sırada Aziz boşalabilmek için kendi ile mücadele içindeydi.) Evet, bizim tamamen masum olduğumuzu çok iyi biliyorsun. Ama eğer dediğin gibi suçluysak o halde bizi mahkemeye çıkartın fakat bu şekilde ahlaksızca bir ortamda bunun olması imkansız."

Bakan. "Delcour" dedi "eğer istersen zincirin tadına bir baksınlar."

Cellat Madam Cloris'in bacaklarının arasından ve kızının memesinin ucundan sarkan zinciri aniden. şiddetle çekti. zincirin diğer ucu da babasının kalçasına takılıydı. Her yer kanlara bürünmüştü.

Aziz, "Kurallara uymadınız, şimdi bunun için af dileyin ve cezanıza boyun eğin. Ölmek için hazırlanın."

Cloris dehşet dolu bakışlarıyla, "Sen orospu çocuğu bir zorbasın, bunun hesabını vereceksin."

Aziz Fond sinirden deliye dönmüştü, aleti büyümeye başlamıştı, beni yanma çağırdı ve bir zincir parçası ile adama vurmaya başladı, özellikle yüzüne vuruyordu, bu sırada aletini Julie'nin memelerinin uçlarına sürtüyordu.

Kızın babası, "Sen bir korkaksın," dedi. "Korkak değilsen beni çöz ve kozumuzu paylaşalım. Pislik herif, şu an sahip olduğun her şeyi bana borçlusun."

"Peki bu iş daha keyifli olmaya başladı ama seni asla çözmeyeceğim. Eğer bir şeyleri sana borçlu olduğumu düşünüyorsan bu senin sorunun. Yaptığın iyilikten gurur duyabilirsin. Bu sırada Aziz'in aleti yine küçülmeye başlamıştı, beni çağırıp onu hayata döndürmemi istemişti ama çabalarım başarısız olmuştu. Bunu görünce Delcour'a dönüp, "Şu adamı çöz ve kazığa bağla," dedi. "Kraliçe beni her türlü işkence için özgür bırakmıştı. Şimdi Cloris, kadınlarına yaptığım her şeye gözlerinle şahit olacaksın."

Delcour adamı çözüp götürmekte zorlanıyordu, Cloris güçlü çıkmıştı ve kurtulabilmek için debeleniyordu. Bunu gören Aziz Fond zincire sarılıp, doğruca Cloris'in yanına gidip onu dövmeye başladı, özellikle yüzüne, boynuna ve kıçına vuruyordu.

Delcour'a doğru dönüp, "Onu kendi ellerimle öldürebilirim," dedi. "Evet, onun kanını dökmek için ciddi kişisel nedenlerim var."

Her zaman iş üstündeyken yaptığı gibi cinayeti zevkli

hale getirmek istiyordu ve eğilip Cloris'in aletini emmeye başladı ve şehvetle kıçını öpmeye başladı. Büyümeye başlayan aleti görünce yine onu ağzına aldı ve ucunu emip yalamaya başladı. Delcour bu manzarayı izlerken ereksiyon olmaya başlamıştı, Aziz ıslak dudaklarını Delcour'un dudaklarına götürüp, uzun süre öptü. Yaklaşık beş dakika sonra bana döndü ve "İşte bu biraz hareketlenmemi sağlıyor," dedi ve kendini kızların eline bıraktı.

Kadın, "Ah efendim, bu kadar kötü işkencelere layık olacak ne yaptık biz?" dedi. Bunu duyan adam karısına, "Cesur ol, ölüm tüm bu pisliklerden kurtulmamızı sağlayacak o yüzden korkma, böylece daha fazla acı çekmemiş olacaksın. Ölmezsek bu korkunç adam bize çok büyük acılar çektirecektir."

Aziz Fond söze karışarak, "Bundan asla pişmanlık duymayacağım," dedi. Bunun ardından Madam Cloris çözüldü ve Aziz'in yanına götürüldü.

"Geçmişte sana nasıl ilgi duyduğumu ve senin ne kadar inatçılık yaptığını hatırlıyor musun Sevgili kuzenim? Ama bugün, tatlı şirin kuzenim, sana çok ucuza sahip olacağım."

Tuhaf bir şekilde ereksiyon olmaya başlamıştı, kadını belinden yakaladı ve bacaklarının arasına girip kocasının bakışları altında kadını düzmeye başladı. Bu benim için fırsat demekti çünkü sevgilimin güzel kıçı boşta kalmış beni bekliyordu, onu öpüp küçük deliğini emmeye başladım. Julie ve madam, Aziz'in etrafını sarmışlardı, ben de pozisyonların oluşmasını kıçların ve vajinaların doğru yerde olmalarını sağlıyordum. Aziz onlara çimdik atıyor, vuruyordu. Zavallı kadınlar ağlı-

yor, her yerlerinden kanlar akıyordu. Aziz özellikle memelerini çimdikliyor, ısırıyordu.

"Juliette, şu fahişelerle oynaşmamda bana yardım et, Cloris'in bu manzarayı rahatça izlemesini istiyorum."

Benden istediğini yaptım, babasının bakışları altında kızının bacaklarının arasına girip onu düzmeye başladı. Bu sırada Delcour'da Madam Cloris'in kalçalarını okşuyordu, kıçları birbirlerine yapışık duruyordu. Delcour Madam ile kızının arasındaydı ve aleti kızın kıçına yakındı bu durumu değerlendirmeliydim ve Delcour'un aletini kızın küçük deliğine sokmasına yardımı ettim. Bir süre uğraştıktan sonra bakire delik aralanmıştı, Delcour babasının bakışları altında kızını kıçından düzdü. Sonra dönüp karısını düzdü, bir yandan da kadınları elindeki zincirle dövüyordu, etrafa kanlar fışkırıyordu.

Aziz her şeyi denemiş olmasına rağmen gelemiyordu, kadınları Delcour'a bırakıp Cloris'in kıçını avuçladı. Delcour'dan yanına gelip adamı boynundan divana bağlamasını istemişti. Cloris yüzü koyun divana bağlandı artık kıçı tamamen Aziz'in kontrolü altındaydı hemen yanlarına gidip sevgilimin aletinin ucu ile deliği rahatlattım ve onu içeri soktum. Kadınla kızını da babalarının yanlarına yatırdım, Aziz, Cloris'in içindeyken aynı anda kadınlarıda okşayabiliyordu. Kadınların kıçlarına şapka iğnesi batırmaya başlamıştım ve sevgilimin kıç deliğini yalıyordum.

Bakan sonunda adamın içinden çıkıp, "Ah hayır olmuyor yine spermimi akıtamıyorum çünkü herifin kıçı çok pis ve aletim bokun içinde rahat kaymıyor, sen küçük orospu gel ve boku yalayarak temizle" dedi Montalme'ye dönerek.

Montalme'nin buna pek hevesli olmadığını görünce, Aziz Fond Delcour'dan kızı yüz kırbaçla cezalandırmasını istedi.

"Ah orospu, orospu" diye inlediği sırada kız kırbaç cezasına çarptırılıyordu. "Aletimide emmen gerekecek çünkü onun da etrafı boka bulandı. Bokları yerken neler hissedeceksin, bakalım?"

Montalme, iyice kırbaçlandıktan sonra oldukça komik görünüyordu, Aziz'in aletini emerek iyice temizledi, sonra da Cloris'in kıç deliğini yalayarak, dilini deliğe sokarak iyice temizledi. Bu sırada Bakan işine temiz aleti ile geri dönmüş kuzenini kıçından düzmeye başlamıştı, diğer yanında duran Cloris'inde kıçını okşamaya devam ediyor, diğer eliyle de kızının vajinasını gıdıklıyordu. Bu çalışmaları sonunda biraz harekete geçmiş gibiydi ve bu sefer diğerlerini bırakıp Julie'yi aldı ve "Umarım bu sefer başaracağım" dedi.

Sevgilimi bir pilot gibi Julie'nin küçük, dar deliğinden içeri kaydırdım, bir süre iyi gibi görünüyordu ama sonunda yine kontrolü kaybedip boşalamadan dışarı çıkmıştı. Nefreti gözlerinden dışarı taşıyordu, hemen kalktı ve ilk olarak Cloris'i kırbaçlamaya başladı, adamın her yerinden kanlar fışkırıyordu, karısı ona belinden bağlandı ve karısının kıçı binlerce kez kırbaçlandı sıra küçük Julie'deydi ve o da annesine bağlanarak aynı şekilde kırbaçlandı.

"Şimdi, onları daha kötüsü bekliyor, dostlarım. Kızlarını öldürene kadar kırbaçlayacağım ve Juliette seninle Delcour silahlarınızı alıp ailenin yanına gidin, ben kızları ile ilgilenirken bir şey yapmaya kalkarlarsa hiç beklemeden

den kafalarını uçurun."

Kadının başında beklerken küçücük bir hareketi için canımı bile verebilecek durumdaydım, beynini uçurmak için can atıyordum ama kadın ölü gibi yatmış, hiç kıpırdamamıştı. Zavallı Julie'nin kanı tüm odaya saçılmıştı. Aziz kızı yerde bırakıp annesine döndü ve bacaklarını ardına kadar açıp döl yatağını kırbaçlamaya başladı, onu her gittiği yerde takip ediyordum dilini, aletini yalıyor, onu okşuyordum. Aziz yeniden genç kıza dönmüştü, o kadar güçlü vuruyordu ki sonunda kızın kollarındaki kelepçeler açılıp yere düştü, annesi kızına yardım edebilmek için elini uzattığında Bakan kadına o kadar güçlü vurdu ki, kadın odanın diğer tarafına çarpıp yere düştü. Cloris'in bakışlarından içinde olduğu dehşet okunabiliyordu ama konuşamıyor ve her yerinden zincirlendiği için hareket edemiyordu. Kız ayağa kalkmaya çalıştığı sırada Aziz, cellattan kızı önünden düzmesini istedi, bu olurken Aziz de celladı aynı anda arkadan beceriyordu. Ben de hiç zaman kaybetmeden Cloris'in zincirlerini çözmeye başladım ve ona Bakanı düzerse ailesinin hayatlarına kavuşacağı yalanını uydurdum. Zavallı adamın sönmüş aleti ile oynamaya başladım istediğim kıvama gelince de onu yarıktan içeri kendi ellerimle soktum. Aziz iri aleti menfezinde hissettiğinde yüzünde bir gülümseme belirmişti. İri aleti içine çekiyor, dans ediyor, gülüyor, bir balık gibi kıvrılıyordu.

"Oh bu müthişti ben onun kızının kıçını düzerken o ıslak, iri aletiyle içimdeydi ve kızını becermeme yardım ediyordu."

"Monsenyör" dedim zavallı adama, "hangisini tercih

edersiniz? Kızınızın yüzlerce kez düzülmesini mi yoksa onun öldürülmesini mi?"

"Öldürün onu!"

"Ama önce kızının tadına bakmaya ne dersin? Belki bu kızının da hoşuna gider."

Benim kızlardan biri Julie'nin bacaklarını ardına kadar açıp küçük deliğin etrafını yalayıp nemlendirdikten sonra ben de hemen babasının güçlü aletini alıp kızının deliğinden içeri kaydırdım fakat Cloris girişten öteye geçmek istemiyor, direniyordu.

"Eğer onu sikmezsen kızını hemen öldürmem gerekecek."

Tabii konuşmasından sevgilimin bu pozisyonu görmeyi ne kadar çok istediğini anlamıştım, kızın belini tutup kaldırdım ve babasının aletini kızın zaten genişlemiş olan anüsünden içeri ittim, çaresiz baba kızını katilin elinden kurtarabilmek için onu şehvetle düzmeye başladı. Bu sırada Aziz, annenin kıçı ile oynuyor, hizmetçi adamlardan birinin kalçalarını öpüyordu. Délie ise Aziz'i baştan çıkarıyordu. Öpücüklere dayanamayan adam sonunda Aziz'i düzmeye başlamıştı. Aziz ise güzel Délie'nin içindeydi. Aziz bir araya toplanmamızı istemişti çünkü hâlâ gelemiyordu ve bu yüzden çılgına dönmüş vahşi bir hayvan gibi kükrüyordu. Böğürmeye, haykırmaya başladı, ağzından köpükler geliyordu. Delcour yanında duran Julie'ye dayanamamış üzerine çıkmış aletini bacaklarının arasından kızın içine sokmuş, gidip geliyordu ve kısa süre sonra iniltiler içinde kızın içine boşaldı, iyice yapışarak tüm zehrini akıttı. Bunu zevkle izleyen Aziz'in siniri biraz olsun yatışmış gibiydi. Benden kızlardan üçünü yanına getirmemi istedi, kıçlarıyla oynamaya, parmağıy-

la onları taciz etmeye başladı. Bu sırada bende onunla oynamaya devam ediyordum fakat bunların hiçbirinden zevk almadığı açıktı. Fulvie ile özel olarak ilgilendiğini hissediyordum.

"Onu becermek istiyorum, Juliette ve göreceksin onday-ken boşalacağım, evet oh kesinlikle öyle hissediyorum."

Bu kızlardan da sıkıldığında dört kadınım ona getirmemi istedi. Palmire, onu büyülemişti, kızın dolgun kıçını en az on dakika ağzının suları akarak izledi.

Sonra bana doğru döndü. "Fahişelere diz çökmelerini söyle, benim çevremde halka olsunlar. Bu şekilde aletime olan hayranlıklarını ifade etmelerini istiyorum ve hepsi aletimi emecekler."

Kızlarıma emri verdim ve hepsi teker, teker Aziz'in aletini emmeye başladılar arada kızlardan birkaçı onu ellerine de alıyorlardı.

Tören bittiğinde, "Peki" dedi. "Şimdi sırada kıçım var, hepinizin ona tapınmasını ve deliğimi yalayıp temizlemenizi istiyorum."

Bu da bittiğinde sıra onun aletlerin tadına bakmasına gelmişti, tahmin edebileceğiniz gibi Delcour ve Cloris'in aletlerini emdi.

"İlk perdenin sona erme zamanı geldi, Juliette."

Erkek hizmetçilerden biri Julie'yi düzmeyi bitirdiğinde onu kaldırdılar ve çocuğun kıçını küçük parçalar halinde kesmeye başladılar, delice çığlıklar atan anne ve babayı sıkıca tutuyorlardı. Usturasını alan Delcour kızın başını kesmek için hazırlanmaya başladı.

Bu sırada Bakan, "Acele etme, Delcour" diye haykırdı. "Kuzenimin kızına olan her şeyi görmesini istiyorum, onu sikmeden önce ölmesini istemiyorum."

Delcour kızın derisinin üst tabakasını doğramaya başladığında keskin çığlıklar odada inliyordu. Aziz ondan durmasını istediği için ara verdiği sırada Aziz kızın kıç deliğini kanlar arasından bulup zaman kaybetmeden içeri girdi. İyice içeri yerleştiğinde, Delcour'dan devam etmesini istedi. "Fakat yavaş ol, tüm bunların onun sinir sistemini ne hale getirdiğini bilmiyorsun. Juliette Delcour'un kıçına olan borcunu ve minnetini ödemeni istiyorum, o benim gözümde Tanrıdır artık. Hadi annesinin güzel kıçını kolayca ulaşabileceğim bir yere getir. Kızını öldürürken onun kıçını öpmek istiyorum."

Fakat Tanrım onlar ne öpücüklerdi? Öperken dişleriyle öyle bir ısırıyordu ki her öpüşün ardından kanlar fışkırıyor, bu kanlar Bakanın ağzına bulaşıyor, dudaklarının kenarlarından akıyordu. Kanların arasından bize bakıp hizmetçilerden birinin gelip onu becermesini istediğini söyledi, hizmetçi hemen emri yerine getirmişti.

"Ah" diye inliyordu, "Cinayet bana dünyanın en müthiş hazzını veriyor, buna tapıyorum, cinayet beni büyülüyor."

Delcour çok ağır hareketlerle, keskin usturasıyla kızı parçalıyordu. Cloris'in yüzünü ölüm beyazı sarmıştı, donmuş halde olanları izliyordu, bakışları buz kesmiş gibiydi. Sonunda Julie'nin güzel başı bedeninden ayrılıp yerin soğuk mermerinin üzerine düşüp, yavaşça yuvarlanıverdi. Bu aynı kuzey rüzgarıyla salınan zayıf, narin bir gülü andırıyordu.

Ölü bedenin içinden kendini çekip çıkaran Aziz, "Dünyada bundan daha keyif verici bir şey olamaz" dedi. "Onun makatında gidip gelirken, sefil hayatının son saniyeleri aletimin ucundan kayıp gitti. Bu enfesti. Tamam Madam söz ver aynı hazzı sende yaşatacaksın."

Sahne yeniden başlamıştı. Operasyon aynı şekilde sürerken Aziz, "Bir kadının boynunu bedeninden ayırmak onu tüm yaşamını dolduran anılardan ayırmak anlamına geliyor. Şu an zevkim ikiye katlanıyor çünkü aynı zamanda kuzenimden geçmişte bana vermediklerinin intikamını da alıyorum ve onu yok ediyorum."

Kadının anüsünde gidip gelirken celladın aletiyle oynuyor ve benim kalçalarımı öpüyordu, hizmetçilerden biri yeniden Aziz'in anüsündeydi, diğeri ise Delcour'un içindeydi. Baba yeniden hareketlenmeye başlamıştı, bunu fark ettiğimde Aziz'i bırakıp, adamın zincirlerini sıkıştırdım. Çılgın sevgilim çok mutlu görünüyordu, akrabasının anüsündeyken onun yavaşça ölümünü izlemek, müthiş heyecan vericiydi. Bu yavaşlıktan dolayı ancak on beş dakika sonra kadının başı bedeninden ayrılabilmişti. Sıra Cloris'e gelmişti, Aziz bu cinayet sırasında yanında Montalme'nin büyüleyici kızının olmasını istemiş ve onu öpücüklerle ıslatmaya başlamıştı. Diğer kadınlar ise Aziz'in çevresini sarmış ona kızları ile şovlar yapıyorlardı ki sonunda Cloris'in başının vurulduğu anda beklenen büyük bomba da patladı. Tanrım, ne müthişti! Uzun süredir içinde delicesine biriken tüm zehri Lucifer'in ağzına fışkırtmaya başlamıştı, spermler adamın dişlerinin arasından süzülerek ağzının kenarlarından akmaya başlamıştı. Bu bir gök gürültüsü gibiydi, uzun süre içini Lucifer'in ağ-

zına boşaltan sevgilimin biraz olsun dinlenme zamanı gelmişti. Bu sırada kadınları ve köle hizmetçileri odadan çıkarıp yandaki odaya geçirdim. Bakan dinlendikten sonra aramıza katılmıştı. Aziz yorgun ama başarılı cinayetleri yüzünden gururluydu.

O dinlenmeye çekildiğinde benim işim daha yeni başlamıştı. Bir sonraki gün için salonu hazırlamaya başladım. Duvarlara siyah kağıt kaplandı, etraf kemikler, kafa tasları, asalar, bıçaklar, usturalarla süslendi. Odanın ortasında ise bir bakirenin vajinası, lezbiyen bir kadın tarafından emiliyordu. Her ikisi de çırılçıplaktılar, gözleri siyah bantlarla bağlıydı, başlarında, siyah başlıklar vardı. Kızların önünde sağ taraflarında tabut, sol taraflarında ise üzerinde tabanca, biraz zehir ve hançer bulunan bir masa vardı. Aziz içeri girdiğinde en çok bu dekor dikkatini çekmişti.

"Tatlı şeyler!" dedi, kızları öptükten sonra "yine buradalar ve ben onları görmekten dolayı çok memnunum, bu kızlar bana büyük zevk veriyor."

Odanın ortasında karanlığın içinde parlayan loş bir ışık vardı, etrafta her şey işkence partimiz için hazır görünüyordu, en ilgi çekici olanı odanın ortasına kurulan tekerlekti. Büyük davul şeklinde olan başka bir cismin içine yerleştirilmişti, tekerleğin içinde ucu sivri demir keskiler vardı, kurban tekerleğin üzerindeki yaya yatırılmıştı. Tekerleğin orta kısmı, kurbanı açıkta bıraktığından vücuduna demir keskiler değiyordu ve her dönüşte keskiler vücudunda derin izler bırakıyordu. Gerçekten korkunçtu, kurban yaklaşık on saattir şiddetli acılar içinde kıvranıyor, her haliyle bir hayaleti andırıyordu. Bu aleti

Delcour icat etmişti ve henüz Aziz Fond'un beğenisine sunmamıştı. Fond aleti gördüğünde o kadar hayran kalmıştı ki, mucidine tam elli bin frank ödemeyi vaat etti. Aziz aleti hemen kızlar üzerinde denemek istiyordu, hain bakışlarıyla kurbanını hemen belirledi. İçlerinden en güzeli olan şansız Fluvie onun gibi bir seks delisinin seçeceği en iyi kızdı. Eğilip mükemmel yaratığın kıç deliğini aralayıp, enfes bir öpücük kondurduktan sonra onu hızla ölmek üzere olan diğer kurbanın üzerine, yatırdı. Tanrım, ne müthiş bir andı!

Aziz, Delcour ve benim aramda ağır hareket ederek her anın tadını çıkarmakta kararlı görünüyordu, sahnenin önüne kenarda duran üç sandalyeyi çekti, bunlar bizim içindi. Yanımda çalışan tecrübeli Palmire'den sandalyesinin arkasında hazır beklemesini istedi. Dayanılmaz dakikalar çoktan başlamıştı bile, Delcour'un kamışı ile oynarken diğer eliyle kıçımı okşuyordu ve dikkatle önünde gerçekleşen acı dolu işkence anlarını izliyordu. Her fırsatta zavallı küçük kızın leziz bölgelerini okşuyor, gıdıklıyordu ve kız kıvranıp hareket ettikçe Aziz dokunulmamış yeni bölgeleri de öpmeye başlıyordu. Delcour, Aziz'i kırbaçlamaya başlamıştı ve Aziz yine aynı anda birileri tarafından düzülürken, ben de onun güçlü silahını emiyordum, bu sırada aleti ağzımın içinde iyice büyümeye başlamıştı ve kısa sürede içime süzülüvermişti (tüm bunlar işkence tekerleğinin önünde gerçekleşiyordu ve Fulvie'nin altında kalan Blaisine acılar içinde kıvranıyordu) içimdeyken diğer yandan Fulvie'nin güzel kıçına sarılıyor, öpüyordu. Kulağıma, "Onu tekerleğin üzerinde vaftiz edeceğim. Düşünsene şu küçük, şirin kalçalar nasıl acı

çekecek."

İşi bittiğinde hiç ara vermeden kenarda duran koltuğa uzandı ve kadın erkek tüm cinsi üzerinden geçirerek güzel bir geçit töreni başlattı. Hepsi teker, teker Aziz'in yüzüne oturup ağzına sıçtılar. İlk sırada Palmire vardı, yüzüne oturup sıçtıktan sonra, efendisinin yanında yere düz çöküp kamışını ağzını aldı ve onu emmeye başladı. Sırada Montalme ve bizler vardık, efendimizin isteğini itaatle yerine getirdik. Bu pisliğin içinden kalkan Aziz, yeniden kendini dehşetin kollarına bıraktı. Delcour'dan yedi kadını kırbaçlamasını istedi, o direktiflerini verirken ben de onun güçlü silahını emmeye başlamıştım.

Delcour, birinci ve ikinci kızı iyice kırbaçladıktan sonra, iki adamım Aziz'i ve Delcour'u düzdüler, bunun ardından Delcour, yeniden işine dönmüştü ve üçüncü kızı kırbaçladığı sırada Aziz kızlardan birini yere yatırıp üzerine çıkmıştı. Sırada ben ve Palmire vardık. Önce Palmire'yi kıçından düzen Aziz sonra benden silahıyla oynamamı istemişti ama gözü Fulvie'deydi, yerinden bir ok gibi fırlayıp tekerleğin üzerindeki kızın üzerine atıldı ve kıç deliğinden içeri kayarak biriktirdiği tüm zehri içine akıttı. İşi bittiğinde aletinin üzerinde kalan damlaları emerek onu hazırladım ve kaybettiği enerjisini geri verdim. Delcour'dan ben hariç diğer tüm kadınları sıraya dizmesini istedi ve hepsine yüzer kırbaç attıktan sonra kadınları tutup Delcour'a teker, teker becertti. Delcour, iş üstündeyken bakanda kızları dudaklarından öpüyordu, her anı dikkatle ve ilgiyle izliyordum.

Aziz Fond kısa bir ara vererek kızları odadan dışarı çıkarıp onlara bazı emirler verdi fakat hiçbirimiz kızlarla

ne konuştuğunu bilmiyorduk, geri geldiğinde de hiçbir şey sormadık. Delcour, kulağıma tuhaf şeylerin döndüğünü, çok farklı bir oyun olacağını fısıldadı. Aziz geri geldiğinde yüzü kan ter içindeydi ve çok tahrik olmuş görünüyordu.*

"Çok iyi" dedi ellerini birbirine sürterek, dudakları şehvetle köpüklenmişti. "Bana yardım edin. Onları nasıl öldürelim? Çok korkmalı ve acı çekmeliler, beni anlıyor musunuz? Delcour bir tanem, sopanı çok iyi kullanacağından eminim. Bu zavallı domuzların hepsi birer birer cehennemin azabını tadacaklar eğer her şey istediğim gibi olmazsa bu yolda yalnız olduğumu düşünmeye başlayacağım."

Bu kısa nutuktan sonra Fulvie'ye sıcak bir öpücük kondurdu, kızın onu çok tahrik ettiği açıktı.

"Delcour" diye devam etti, "şu küçük şeyi sana hediye etmeme izin ver, tekerleğinin üzerine çok yakıştı, şu beyaz, dolgun kalçalara bir bak, sanki senin çubukların onlara vereceği acı ile yanıyor gibiler."

Dişlerini kıza geçirmişti, zavallının bütün vücudunda ısırılmadık yer bırakmadı, sağ meme ucunu uzun süre ısırdı ve sonunda koparmayı başardı. Bir dakika için kurbanının kıçına silahını kaydırdı ve sonra yeniden dışarı çıktı, Delcour'un aletini aldı ve menfezden içeri kaydırdı.

"Protokol, dikkatle celladın kurbanını nasıl düzdüğünü izliyor."

Delcour işine devam ederken, Aziz'in uzun tırnakları

(*) İlerleyen satırlarda bu garip durum ile ilgili ayrıntılı bilgiye rast layacaksınız.

kızın, butlarını, kalçasını ve memelerini tırmaklamaya başlamıştı, narin vücut bu güçlü tırmaklara daha fazla dayanamadığı için kanamaya başladı. Aleti zayıf düşmüştü bu yüzden Palmire'yi çağırıp onu yeniden canlandırmasını istedi. "Bak küçük kızlar beni ne kadar çok yoruyor."

Ağzından bu kelimeler döküldüğü sırada Delcour'un çıktığı deliğe yeniden hızla büyümeye başlayan kendi aletini dayamıştı bile. Ama bunun ona yetmediği açıktı, kızın içinden çıktı ve onu tekerleğin üzerinden alıp sandalyelerden birine dayayıp, başından yakaladı ve düzmeye başladı, bu pozisyonda işini daha rahat yapıyordu. Kızların etrafında daire çizmesini istedi, elleri sürekli çevresindeki kalça ve kıçlarla ilgileniyordu. Kızlar yere diz çöktüler, onların memeleriyle oynuyordu, Blaisine ise Aziz'in penisini emiyordu. Çılgın Fond körpe memelere çakısı ile derin yaralar açtı, sonrada sıcak bir demiri de oyuna katarak yaraları bastırmaya başladı. Peki ya ben? Oh dostlarım bense bir tarafta Delcour'un aleti bağırsaklarımda ve hizmetçilerden birinin aleti de diğer taraftan içimde iken, efendimin emirlerini yerine getirmeye çalışıyordum. Bakan kızları yerde dizlerinin üzerinde dururlarken güçlü halatlarla birbirlerine bağlamıştı. Sırtları birbirlerine dönük halde ortada çember şeklindeydiler. İnanın dostlarım tüm bu işleri yaptığı sırada boşta kaldığı her saniyeyi de Palmire'nin eşsiz kıçı ile geçiriyor, işlerinden fırsat buldukça o enfes deliği emiyordu.

"Zaman kaybedemeyiz, oyun kusursuz olmalı. Biraz daha kırbaç istiyorum."

Ben hariç yedi kadın, yüksek tavanlı büyük salonun geniş sütunlarına sıkıca bağlandılar, her biri havaya kal-

dırdıkları ellerinde İsa'nın bulunduğu haçları tutuyorlardı, sonra haçları çıplak ayaklarının altına alarak ezdiler. İçlerinden üçünün ayakları feci halde yırtılmıştı ve üzerine basamayacak duruma gelmişlerdi. Aziz, zaten acı içinde olduklarını gördüğünde onların memelerini el çabukluğu ile kanlar arasında doğramaya başladı Aziz kendini kaybetmiş görünüyordu ve bir ara hançerinin kızlardan birinin kafatasını deldiğini gördüm. Aziz hançerden yeterince zevk almadığından eline geçirdiği iki çatallı bir keski ile işe koyuldu ve aletle kızların gözlerini hedef aldı. Bu arada kızlar bir de kırbaçlanıyorlardı, sonunda kızların ipleri çözüldü ve her biri bir yere yığılıverdi. Kurbanlarımızın çevresine toplandık.

Başta Aziz Fond, ben ve Delcour'un verdiği sopaları kullanmayı tercih etti. Kurbanlarına hiç usanmadan yüzlerce kez vurdu. İkinci bölümde partiye demir çubuklar da katılmıştı, her biri tam iki yüz defa bu çubuklarla dövüldüler. Aziz üçüncü bölümde makinesini çalıştırmaya karar verdi, tekerlek gürültü ile dönmeye başladı eminim bizden başka her suçlu bu noktada bir kez bile olsa durmak isterdi çünkü bu manzaraya muhtemelen kalbi dayanmazdı. Ama biz bir saniye bile durmadık. Aleti tahrik oluyordu, yeniden irileşmeye başlamıştı onu içimden taşan sevgiyle izliyordum, aletinin etrafından sızmış sperm belirgin haldeydi. Aziz gözlerinden ateş fışkırırken on altı yaşındaki Lousie'yi düzmek istediğini haykırdı. Yanına getirdiğimiz körpe, el değmemiş güzellikteki kızı deliee öpmeye başladı, kanayan kıçını yaladı, emdi, penisini kızın titreyen ellerine bıraktı onu ve kıç deliğini nasıl emdiğini izledi. Kızın sırası şimdi Delcour'daydı, Delcour

kışkırtıcı aletini kızın deliğine soktu, kısa süre sonra delice bir şehvetle kıza şu ünlü Çin işkencesini uygulamaya başladı, onu hemen uzun masanın altına yatırarak canlı canlı tam yirmi dört bin parçaya böldü. Aziz Fond, onu düzen hizmetçisinin kucağında hizmetçinin güçlü aletini içine almış halde oturuyor, bir yandan hareket ederek, kendini kasarak ona yön veriyordu. Bu sırada listenin diğer ismi olan Hélène'yi bacaklarının arasına sıkıştırmış, kıçı ile oynuyordu. Ben mi? Oh bende efendimin boşta kalan yerlerini okşuyordum, efendim de Palmire'nin ağzını yalıyordu. İşkence yeniden başlamıştı, Palmire'nin gözleri ucu kıvrık küçük bıçakla oyulmaya başlandı, işimiz bitince gözlerinden kanlar akan kızı canlı halde çarmıha bağlayıp bıraktı. Bunu Aziz tek başına yaptığı sırada bende güçlü kıçını kırbaçlıyordum. Tüm kurbanların kolları ve bacakları kırıldı, Aziz bu bacak ve kol operasyonunun ardından kızları teker teker kıçlarından düzdü ve o iş üzerindeyken Delcour topuzla her birinin beynini patlattı, bu patlamalarla Aziz'in ağız ve gözlerine kan ve beyin parçaları sıçrıyordu.

Geriye bir tek kanlar içinde duran Fulvie kalmıştı. Bu onun yazgısı mıydı? Aziz Fond onu fark edip tekerleği gösterdi.

"Oraya bak, en iyisini sana sakladım."

Hain, kıza yaklaşıp, şefkatle dudaklarını öpücüklere boğdu ama bu oldukça kısa sürmüştü. Kızın üzerine çıkıp onu duygusuzca düzdükten sonra, öldürmesi için Delcour'a teslim etti. Kızın dehşet verici çığlıkları ile tekerleğin dönmesi aynı anda olmuştu. Tekerleğin her minicik hareketinde derisine takılan iğneler derin yarıklar açıyor-

lardı. Aziz bu anı hizmetçilerden birinin güçlü aleti içindeyken zevk içinde izliyordu. Bir yandan Palmire'nin ve benim kıçlarımızı öpüyor diğer yandan deliklerimize parmaklarını sokuyordu, buna Delcour'un kıçı da dahildi. Sonunda kurbanın çığlıklarının tonu bize durumun da habercisi olmuştu. Kan sanki güçlü bir fırtınayla karışık yağan yağmur gibi kızın her yerinden fışkırmaya başlamıştı. Aziz partiyi gerçekten bir festivale dönüştürmüştü, gözleri gururla parlıyordu. Elektrik yüklü aleti ile tam dört erkek hizmetçiyi ardı ardına düzdü, bu arada ben ve Delcour festivali izliyorduk. Tekerlek döndükçe çiviler sinirlere kadar ulaşmışlardı, kızın acı dolu çığlıkları boğazında düğümleniyor, bir tür gıcırtı gibi kulaklarımızı tırmalıyordu. Aziz sonunda Palmire'nin enfes kıçına tüm hainliği ve acımasızlığıyla kayarcasına girdi ve benim, Delcour'un, Montalme'nin kıçlarını okşamaya koyuldu. Ön tarafında diz çökmüş olan Blaisine efendimizi emiyor, sırtında duran Délie'de efendimizi kırbaçlıyor, yalıyor, dilini hüneriyle boşalmayı hızlandırmaya çalışıyordu.

Aziz Fond, acı bir çığlıkla, tüm zehrini boşaltı, oh dostlarım bunu anlatmaya ateist lisanının kelimelerinin bile gücü yetmez, uzun boşalmanın ardından Aziz'i yatağına taşıdık geceyi onun yanında geçirmemi istemişti.

Bu eşsiz baştan çıkartıcı yaratık, bir hayır işleyerek tam on saat deliksiz uyudu. Onu izledim, düşündüğüm tek şey yaşadığı onca dehşet dolu anı kısa sürede ne kadar kolay unutup, huzur içinde uyuyabildiği olmuştu. Oh dostlarım inanın bana bu adam tüm servetini, tüm ününü ve gücünü suçun, dinsizliğin o vazgeçilmez büyüsü için kullanıyordu. Ve inanın bana her yerde, her zaman hiçbir

korku ya da endişe duymadan her türlü kötülüğü, gözünü kırpmadan yapabilecek güce sahipti.

Uyandığında dünyadaki en kötü adam olduğunun doğru olup olmadığını sordu. Elbetteki onu memnun etmek bu hayattaki tek görevimdi ve yine aynını yaptım. Onu tebrik ettim, gülümsedi.

"Beni nasıl mutlu edeceğini iyi biliyorsun" dedi.

"Gerçekten mi? Samimi misin?

"Tabii ki meleğim, başka türlü yanımda olabilir miydin? Namussuz bir herif olmam ve bundan dolayı mutlu olmam benim hatam mı yoksa bunu bana yaptıran asıl güç olan yaratılış hatası mı? Ona çok iyi hizmet ettiğimi kabul edersin herhalde? Bu benim için çok açık ve zaten insan olarak da bizim yapacağımız tek şey tabiat anamızın kurallarına sonuna kadar uymak olmalıdır. O beni Balsam ağacının zehir saçan bitkisi olarak yaratmış ve gerçekten diğerleri tarafından imrenilecek kadar etkili özelliklerle bezemiş. Biliyorsun dünyanın oluşumunun temelinde her zerre birbirinden farklı üstünlük özellikleriyle yaratılmıştır, sınıf farklığı her canlı için geçerlidir. Juliette, beni örnek almanı istiyorum' sana sunulan o güçle hiçbir suçtan korkma, cesaretini asla yitirme.

Suçluluk duygusu mu? Bu duyguya sebep olan tek şey geri planda kalmaktır. Başını dik tut tatlı kız ve yo-

---

(*) Sıcak kanlı ve şehvetli hanımlar bu sözlere dikkat etmelidirler. Burada sadece Juliette değil siz özel hanımlar da kast ediliyorsunuz eğer ona benziyorsanız bu sözler sizin için çok yararlı olacaktır. Sizi mutlu etmek istiyoruz, daha önce hiç yaşamadığınız mutluluğa bu satırlarla ulaşmanızı istiyoruz ve tavsiyelerimize uymadan başka türlü gerçek mutluluğa ulaşamazsınız.

luna devam et. İnsanlık oluşumundan beri her zaman doğru ve gururlu olduğu için kaybetti ve bu erdemler ona her zaman üzüntü getirdi, bu yüzden sürekli olarak hatalar yaptılar. İnsanlar sınırlarını zorlayamıyorlar, kuralların ardındaki gerçek tutkularına ulaşmaktan tedirgin oluyorlar. İnsanlar özlerindeki gerçeği fark ettiklerinde uzun zamandır ne kadar bilinçsiz olduklarını fark edip, o uymak zorunda oldukları kurallar karşısında ne kadar çaresiz kaldıklarını görüp, adetâ şok olacaklar. Yabani gücün ve seksin yüce arzularını bilen biri ruhunun nasıl mutluluk sarhoşu olduğunu, sinir sisteminin ne kadar güçlendiğini de görecek, kendini daha çok sevecektir. Zevk nedir? Şehvetli atomların ya da şehvetten meydana gelmiş atomların şiddetle çarpışması ve sinir hücrelerimizde elektrik zerrelerinin dolaşmasıdır. Zevkin kusursuz hale gelmesi için çarpışmanın olabildiğince sert olması gerekir fakat eğer hafif ve nazik bir çarpışma olmasını istersen o zaman etkili güçleri geçersiz hale getirmiş olursun. Bununla birlikte ruhun tüm düşüncelerden uzak, bir vadi kadar sert ve soğukkanlı olması gerekir ve hayal gücünün dayanılmaz ateşi duyguları açığa çıkarır. Hayal gücünü özgür bırakmak gerekmektedir, bu duyguları açığa çıkarır. İşte hayal gücü hayata geçirildiği anda her şey kendiliğinden gelişecek, hayat felsefesi olacaktır. Kalbinin katılığı, hayatın vazgeçilmez sandığın ilkeleri, içini yakıp kavuran hayallerinin ve arzularının yerine geçemeyecek. Her dakika yeni fantezilerle erdemi terk ederek çıldırtıcı duygularını takip edeceksin. Juliette bu duyguların, içinde yanan o ateşin kıymetini bilmelisin. Henüz körpe olan bu duygularının dört nala koşuşunu hiçbir zincir ya da

baskı durduramaz.

O halde öncelikle dinden kurtulmak gerekmektedir çünkü bu yaptırım sadece rahatsız edici ve sıkıcıdır. Meseleye sadece mantıklı bir şekilde baksak bile Tanrının sadece fantastik bir kurgu olduğu ortaya çıkıyor. Yani, bunu anlamak için tartışmaya ya da üzerinde düşünüp kafa patlatmaya gerek yok. Ama Juliette sadece din sorununu çözmek yeterli olmuyor, bunun yanı sıra daha farklı sosyal engeller de var ve en az din kadar etkili. İşte tüm bunları aştığında inanmanın verdiği rahatlıkla, zevk ve tutkuyla uykudan uyanacaksın, bilincin tamamen özüne dönecek doğaya yönelecek, sana yol gösterecek. Özel alışkanlıklarınla, derin düşüncelerin ve hayal gücünün sınırsızlığıyla kendine yeni, ulaşılmaz bir dünya kuracaksın ve bu sadece senin doğrularından oluşacak. Yavaş yavaş aklın güçlenecek -konuşma tarzımı yanlış anlama lütfen- ve tüm bunlar alışkanlık olmaktan çıkarak doğanın kurallarının gücü olacaklar. Bu tavsiyelerin kariyerinde de başarıya ulaşmanda etkili olacağına inanıyorum ve geçmişine baktığında geçirdiğin günlerin ne kadar aptalca olduğunu, zevklerden, tutkulardan uzak olduğunu göreceksin. Kendini bulduktan, duygularını özgür bıraktıktan sonra yaşadıkların ise her zaman aklının bir köşesinde unutulmaz güzellikte anılar olarak kalacak ve zamanı geldiğinde ise yeniden çiçek açacaklardır. Ayrıca sana sağladığım güvenlik varken korkman gereken ne var? Dünyada seni en çok cezbeden şeyin işlediğin cinayetler olması neyi değiştirir ki? Bir de diğer güzel özelliklerine bak: On sekiz yaşındasın, sağlıklısın, güzel bir yüzün var, asil bir görünüşün var, Messalina'nın ateşine, Cro-

esus'un zenginliğine sahipsin, engelin, bağın, mecburi dostların yok, sana tapan arkadaşların var... Ve bir de kanunlardan korkuyorsun? Korkularını bir kenara bırak eğer günün birinde kanunlar seni yargılamaya kalkarsa, kendini hilelerinle, çekiciliğinle kurtarmalısın. İçinde yüzdüğün bu şehvet denizinde, baştan çıkarıcı kıyafetlerin ve vücudunla, kendini gösterdiğinde herkes ayaklarına kapanacaktır, göreceksin. Dünya kanının son damlasına kadar senin ismine tapacak, çünkü sen tapılacak bir kadınsın Juliette. Ah Juliette sana doğanın cömertçe sunduğu güzellikler o kadar sınırsız ki bebeğim, her zaman insanların gözünde tanrısal bir varlık olacağını biliyorum. Kendini şu yersiz korkularından sıyır zevklerinin, arzularının tadını çıkar. Benim için çok önemlisin, hayal gücündeki şehvetin ateşiyle, beni mutlu etmeyi iyi biliyorsun. Mutluluk dönek ve uzun sürmeyen bir aldatmacadır, bunu anlayacak kadar zeki olan kişi zaten mutluluğu koruyacak güce de sahip demektir. Yani sen insanların kadın, erkek, çocuk tümünün düştüğü yanılgıya zaten doğal olarak sahibi olduğun ateşli ruhunla düşmeyeceksin. Bize bazen hayat veren ve bazen verdiği hayatı geri alan, üzerimizde parlayan o yıldızı biliyor musun? O şimdi ışık saçıyor, bebeğim. Gözlerin aynı bu yıldız gibi ışık saçıyor. Örneğin Messalina ve Thedora'yı alalım, onlar tarihin çok ünlü fahişeleridir kendilerine erkek haremi kurmuşlar. Tüm bu pislik okyanusunun içinde, kural dışı, aykırı, utanmaz, ahlaksız, illegal her şeyi mutlulukları için sonuna dek savunmuşlar. Tabulardan kurtulmuş bir ruh, vücudun en güzel bölgeleri ile birleştiğinde doğa ilahi zevklerin tadına varmamızı sağlar. Tüm korkuç

cinayetler, tüm akıl almaz işkenceler, tüm ahlaksız duygular doğanın ne kadar iyi çalışıyor olduğunu göstermektedir. Bizim yaptığımız her şey onun onayı dışında gerçekleşmiyor, her şey onun gücüyle var oluyor. Yani kadın kurbanların içine en dehşet veren dakikalarda bıraktığımız zehrimiz aslında Cythera'ya yaptığımız nezaket gösterisidir."

Aziz Fond'un gittikçe derinleşen konuşması sırasında, bu nezaketinin son bulacağını düşünerek korkmaya başlamıştım.

"Juliette, her şeyden önce senin sevgilin olduğumu bilmeni istiyorum; bir kadın ne kadar güzel olursa olsun sevgimin uzun süre sahibi olmayı başaramadı. Onu düzmekten zevk almayı bırakan erkek artık sevdiği kadından da bıkmış demektir. Yani Juliette eğer ben sadece senin sevgilin olsaydım işte o zaman gerçekten endişe etmen gereken şeyler de vardı fakat seninle ilgili içimde daha farklı bir şeyler var. Biz ikimiz tadın, zekanın, dış görünüşün ve ilginin dışında bir bağ ile bağlıyız. İlişkimiz egoizmin bağlayıcılığının dışında sonsuza dek sürecek bir güce sahip. Sevgilin olsam seni genel olarak sadece düzmek mi isteyecektim? Hayır Juliette, ben böyle biri değilim ve olamam da. Kalbim değişmeyecek, eğer gitmene izin verirsem bu sadece seni etkileyen bir ayrılık olurdu. İşini yapmaya aynı enerjiyle devam etmeni istiyorum, zevklerim için hizmet edeceksin. Senden gerçekleştirmeni istediğim her ahlaksız teklifi o an yapacak ve işini her zaman geçmişte yaptığından daha farklı yapacaksın. Evde seninle olduğumuzda ise ayaklarıma kapanan, benden korkan böceğim olacaksın. Eğer ben istersem diğer in-

sanlarla görüşeceksin, hiçbir şeyden pişmanlık duymayacaksın böylece ben seni dünyanın en mutlu kadını yaparken, sen de beni dünyanın en şanslı erkeği yapacaksın."

"Oh efendim" dedim, "inanın bana dünyaya hükmetsem bile, evde sadece sizin ayaklarınıza kapanan basit bir köle olacağım."

Sonra konuşmalarımız yeniden işlerimize dönmüştü, Aziz, tekerleğe kız yeğenini yatırmayı düşünüyordu. Onun başını Paris'e götürmesi gerekiyordu. Sonra yeniden Delcour'a övgüler yağdırmaya başladı.

"O adam tamamen bir düş ürünü, tabii birde genç ve şehvetli, onun penisini arzuladığın için seni tebrik ederim. Benim için de onu düzmek her zaman çok keyifli oluyor. Unutma gençken sevişiğin bir adamla kırk yaşında iken sevişmek de çok güzeldir. Biz birbirimize benziyoruz Juliette, ha? Sen de onunla sevişmekten hoşlanıyorsun, ben de; işte bak birbirimize ne kadar çok benziyoruz."

"Onun gibi başka dostlarımız da var mı?" diye sordum.

"Beş, altı yıl öncesine kadar onlar benim gözdelerimdi. Onlara çok özen gösterirdim ama inan bana daha çok onların çekici erkek hizmetçilerinden etkilenirdim. Bir hizmetçinin aletinin kıçında olmasının ne demek olduğunu hayal bile edemezsin. Daha sonra aynı zevki kasap gençlerden almaya başladım. Günlerimin çoğunu çıplak hayvan kesen, kanlar içindeki genç kasaplar tarafından düzülerek geçirirdim."

"Müthiş" dedim heyecanla.

"Ah evet sevgilim inan bana hiçbir engel alçaklığı ve

ahlaksızlığı durdurabilecek güce sahip değildir. Ha bu arada şu tatlı sarışın sinirlerime çok dokundu, son düzüşmeyi onunla yapmak istiyorum."

"Palmire mi?"

"Evet, senin ona bu şekilde seslendiğini duymuştum. O ne güzel, ne sıcak, ne kadar dar bir kıç deliğiydi öyle... O fahişeyi nereden buldun?"

"Onu bulduğumda on sekiz yaşındaydı ve terzilik yapıyordu, henüz annesinin rahmindeki bir bebek kadar bakireydi. Palmire öksüzdür. İyi bir aileden geliyor ve güzel karakterini aldığı halası onu bana verdi, zaten ailesinden de başka kimse onunla ilgilenmiyor."

"Juliette, onu seviyor musun?"

"Aziz Fond ben hiçbir şeyi sevmem. Sadece işime geldiği gibi davranırım."

"O tatlı yaratıkta müthiş bir suç işleme kapasitesi fark ettim. Kesinlikle çok güzel ve çok acı çektiği belli oluyor, saçları müthiş, hele sahip olduğu kıçı kesinlikle mükemmel. Oh Juliette bak penisim, onu öldürmeyi düşündüğüm anda bile nasıl havalanıyor?"

Gerçekten aletinin daha önce hiç bu kadar kısa sürede bu kadar büyük bir boyuta ulaştığını görmemiştim.

"Fakat onu önce satın alacağım. Kız için sana çok iyi ödeyeceğim."

"Anladığım kadarıyla bu bir emir. Onu şimdi size getirmeme ne dersiniz?"

"İyi olur çünkü aletim onun için sabırsızlanıyor."

Aziz Fond, Palmire içeri girdiğinde üzerindeki pijamasından kurtuldu ve onu özenle kollarına alarak diğer bir odaya geçti, yorucu geçen şehvetli dakikalarının ardından

Palmire'nin çığlıklarını duydum. Yaklaşık bir saat sonra geri geldiklerinde Palmire tam olarak çıplak değildi ama parçalanmış elbisesinden göğüsleri ile kalçalarındaki izler belli oluyordu.

"Juliette çok üzülüyorum ama yeterince vaktimiz kalmadı, bugün öğleden sonra beşte Kraliçe'ye söz verdiğim başları götürmem gerek. Bu yüzden kızla daha fazla ilgilenemeyeceğim. Onu yarına diğer üç kız için yapacağımız törene saklayacağım. Onu zindanlarından en karanlık olanına kapat, ona yiyecek ve su vermeni yasaklıyorum. Onu duvara zincirleyeceksin böylece oturamayacak ve hareket etmeyecek. Kıza hiçbir şey söylemeyeceksin sadece şimdi kazanacağının iki katını alacağını bilsin yeter."

Bu sözlerin ardından o ve Delcour kafaların üçünü alıp bir kutuya koyarak Aziz'in arabası ile uzaklaştılar, ben de merakla onları izlemiştim.

Palmire ile gerçekten ilgilendiğimi fark etmiştim. Onu bu yamyamın elinden kurtarmam gerekiyordu fakat kuralları nasıl çiğneyecektim? hiçbir şey söylemeden onu zindana kapattım ve efendim gelene kadar da orada kalmasını sağladım. O kızı istiyordum ama elimden bir şey gelmiyordu, umutsuzluğa kapıldığım sırada hizmetçim Bayan Clairwil'in geldiğini haber verdi.

Günler önce Bakanı görmüş ve ülkeye yeniden ne zaman geleceğini öğrenmişti. Şimdi de benim onunla birlikte Paris'e gelmemi ve operadaki baleyi izlemem için uğramıştı. Onu çok sıcak karşıladım ve Aziz'le geçirdiğimiz son partiyi anlattım. Tatlı yaratık anlattığım hikâyeleri çok etkileyici bulmuştu ve beni işlemeye başladığım cinayetler için kutladı. Palmire, hakkında konuşmaya baş

ladığımızda Clairwil sabırsızlanıyordu.

"Juliette" dedi, "dikkatli ol. Bakanın isteklerine sonuna dek uyman gerektiğini unutma, onunla ilgili aklını kullanmalısın. Onun tutkularını ve yapabileceklerini iyi bildiğini sanıyorum bu yüzden sakın yanlış bir şey yapma. Ayrıca seni götüreceğim yerde bir birinden leziz on kız bulacaksın ve inan bana Aziz Fond'un kızda bulduğu gizemden daha çok mutlu olacağın şeyler bulacaksın. Haydi sevgilim şimdi akşam yemeği yiyelim ve hızla şehre gidelim, inan bana çok hoşuna gidecek."

Saat altı olduğunda Clarwil, Elvire, Montalme ve ben yola çıkmıştık. Altı güçlü İngiliz atı tarafından çekilen arabamızla rüzgar kadar hızlı bir şekilde yetişeceğimizi umuyorduk fakat Arcuil kasabasının biraz dışında silahlı dört adam tarafından yolumuz kesildi. Gece için yaptığımız planlar suya düşmüştü. İki arabacımız adamları görünce ayakları kıçlarına vururcasına kaçarak bizi dört adamla yalnız bırakmışlardı. Adamlar arabanın kontrolünü alınca hızla Arcuil'den çıkıp Cachan'a tırmandık ve dar bir yoldan ıssız bir kaleye ulaştık. Araba girince ardımızdan kapılar kapandı içeri girince araba durdu, kapı açıldı uşak bizi nazikçe arabadan indirdi.

Arabadan inerken dizlerim çözülmüştü neredeyse bayılmak üzereydim, gerçekten öldüresiye korkuyordum, kadınlarımın da durumu benden farksız sayılmazdı, içimizde sadece Clairwil sakin görünüyordu. Bizi de rahatlatmaya çalıştı. İçeriden üç çekici erkek geldi ve bizi kaptanlarının eşliğinde güzel ışıklandırılmış bekleme odasına aldılar. Burada yaşlı bir adam tarafından karşılandık, adam ağlıyordu ve iki genç, çekici kadın onu teselli ediyordu.

Adam, "Misafirlerimizi getirdim" dedi ve aramıza üç adam daha katıldı.

"Bu malikane Cloris ailesine aittir. Yaşlı beyefendi evin damadının babasıdır ve bu iki hanımda onun eşinin kız kardeşleridir ve bizlerde iki erkek kardeşiz. Evin efendisi ve onun karısı ve kızı kayıp oldular. Ailemizin bu üç ferdinin kraliyetle önemli bağları vardır ve Bakanda bu günlerine Bay Cloris'in desteği ile gelmiştir. Bu akşam ayrıldığınız evde hapsedildiklerini ya da öldürüldüklerini düşünüyoruz. İçinizden birinin Bakan için çalıştığını da biliyoruz. Bize onlar hakkındaki gerçeği anlatmadığınız sürece esirlerimiz olarak kalacaksınız. Ancak akrabalarımızı geri verdiğinizde gitmenize izin vereceğiz. Fakat eğer onları öldürdüyseniz, o zaman kısa sürede sizi de mezara sokacağız ve orada onlardan af dileyeceksiniz. Söyleyecek başka bir şeyimiz yok, şimdi konuşma sırası sizin, çabuk olun!"

"Beyefendiler, gördüğüm kadarıyla bütün bu yaptıklarınız illegal. Hatta çok biçimsiz olduğunu da söyleyebilirim. Burada muhatap olmanız gereken iki kadın var, madam ve ben diğerleri hizmetçilerimiz, bizler gerçekten Bakanla çok yakın ilişkisi olan insanlarız. Ortada yargının kararları varsa bizim bununla ne tür bir ilgimiz olabilir ki? Eğer Bakanın evinden ne zaman ayrıldığımız biliyorsanız, oraya ne zaman girdiğimizi de biliyor olmalısınız. O evde, o çatı altında böyle şeyler olmadığını bilmeniz gerekiyor. Hayır beyler, hayır daha önce sizin sözünü ettiğiniz o insanlar hakkında hiçbir şey duymadık eğer sizde gerçek birer centilmenseniz bizim gibi saygı değer bayanların sözüne güvenip özgür bırakmalısınız."

"Üzgünüm bayan ama sözlerinizin yanlış olduğunu belirtmem gerek çünkü içinizden biri dört gündür bakanın evinde diğeri ise bugün akşamüstü geldi. Cloris ailesi de eve dört gün önce getirilmişti. Özellikle ikinizin sorduğum sorulara cevap vermeniz gerekiyor ve istediğimiz cevapları alana kadar burada hapis olduğunuzu unutmayın."

Adamlardan üçü eğer konuşmazsak bizi konuşturmanın yöntemleri olduğunu söyledi.

Yaşlı adam, "Oğullarını burada onlara işkence yaparak kendimizi zor duruma sokmamalıyız. Bu yüzden bu hanımlardan Bakana mektup yazmalarını ve onu buraya çağırmalarını isteyelim. Çok iyi bir iş olduğuna inandırırsak kesinlikle gelecektir. Onu sorgularız ve sonunda oğlumun ve torunumun yerini öğrenebiliriz. Görüyorsunuz değil mi ellerim onun kalbine indireceğim hançer için nasıl sabırsızca titriyor? Artık Fransa'nın bu işkencelere bir dur demesi gerekiyor, insanlara karşı devam eden bu zulüm durdurulmalı. İnsanların ne zaman biraz cesaretleri olsa sonunda ayaklarından zincirlenip zindana kapatılıyorlar. Tanrı sizleri de cezalandıracak; insanların özgür yaşamalarına izin vermiyorsunuz. Şu hanımların önüne kalem ve kağıt koyun da yazsınlar."

Clairwil'in kulağına, "Onları eğlendir ve mektubu yazma işini bana bırak" dedim.

Yazı şöyleydi: "Çok önemli bir mesele var o yüzden burada olmanız gerekiyor; notu getiren haberci sizi buraya getirecektir. Elinizden gelen en büyük gayretle yola koyulun."

Onlara mektubu verdim ve onaylattım. Zarfın üzeri-

ne adresi yazdığım sırada mektuba not iliştirme fırsatım olmuştu.

"Çabuk, ol buraya zorla getirildik. Yukarıdaki notu zorla yazdırdılar, yanında adam getir."

Mektup mühürlendi ve kardeşlerden biri mektupla birlikte yola koyuldu. Kapı kilitlendi ve başımıza kardeşlerden biri konuldu.

Sonunda bu gençte gittiğinde Clairwil ile yalnız kalabilmiştik ve ona mektuba eklediğim nottan söz ettim.

Başını salladı. "Bu rahatlamamı sağlamadı. Eğer buraya güçle gelirse ve insanlar bunu fark ederlerse başımızı uçururlar. Gardiyanımızı baştan çıkarmalıyız."

"Bu yeterli olmayabilir çünkü bu adamlar kiralık katil değiller ve onların tek istediği gerçeği bilmek. Onlara karşı masum olduğumuzu kanıtlamamız gerektiğini düşünüyorum, erdemli olduğumuzu görürlerse belki işimiz kolaylaşır."

"Asla, asla. İstediklerini elde edeceklerdir. Böyle davranırsak güçsüz olduğumuzu düşünürler."

"İlk olarak aklıma o geldi"

"Juliette sana hatırlatmama izin ver. Bu senin ikinci vukuatın eğer hapse atılırsan sonunda gideceğin tek yer darağacı olacaktır."

"Doğru, o macerayı unutmuştum."

"Sakin ve sabırlı olmalısın, Juliette."

Bu farklı kadın için her dakikada baştan çıkarıcı gizli bir taraf vardı. Odada tek bir yatak vardı ve inanır mısınız? Dördümüzün birden yatağa girmesini istedi ve Aziz Fond gelene kadar sevişecektik. Fakat ne ben ne de diğer kadınlar onun tuhaf isteklerini yerine getirecek du-

rumda değildik bu yüzden oturup konuşmayı ve bekleyip neler olacağını görmeyi tercih ettik.

Aziz de aynı Clairwil gibi bizim hapse düşme tehlikemiz üzerinde durmuştu, bu yüzden şatoya saldırmamayı tercih etti; bu nedenlerden dolayı da ki bir savaş hilesi düzenlemişti.

Arabacı tanımadığımız iki adamla birlikte geri geldi Aziz Baba Cloris'e bir mektup göndermişti.

Mektup şöyleydi:

"Kadınları hapsederek onlara karşı ne kadar saygısız olduğunuzu gösteriyorsunuz. O bayanları serbest bırakın ve kuzenimle yeğenim hakkında şüphelendiğiniz erkekleri tutsak alın. Kuzenim ve yeğenimin hayatları beni o tutsak aldığınız kadınlardan çok daha fazla ilgilendiriyor, bunu tahmin edersiniz. Akrabalarınız için endişelenmenize hiç gerek yok çünkü onlar bir süre daha burada benim Paris'teki evimde alıkoyulacaklar. Ve sizi temin ederim ki bu sadece üç gün sürecek. Bu yüzden lütfen size gönderdiğim adamları alıkoyun ve kadınları bırakın. Ben de dört saat içinde sizin evinizde olacağım."

Bu noktada bizim de aklımızı çok iyi kullanmamız gerekiyordu.

Yaşlı Cloris kısa süre sonra bana, "Bu genç adamları tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet sayılır, Bakanın akrabaları eğer bizim yerimize geçmek için gelmişlerse onlardan daha iyi esirler bulmazsınız" dedim.

Bizi serbest bırakıp bırakmamak hakkında aralarında bir süre tartıştılar.

"Bu belki bir tuzaktır, ben bu kadınları bırakmamızın

doğru olmadığını düşünüyorum. Onları elimizden kaçırmamalıyız. Hem neden onları tutamıyoruz? Hepsini tutarsak daha çok rehinemiz olmuş olur."

Diğerleri de bunu kabul ettiğinden o genç adamlarla birlikte aptallar, hayvanlar kendilerini zeki zannederek hepimizi aynı küçük odaya tıktılar.

"Sakin olun" dedi Bakanın adamlarından biri, "buraya size yardım etmek için geldik. İki saat içinde Paris polisi burada olacak, zaten bizde teşkilattanız. Kuşatmada sizinle olacağız. Çok iyi silahlandık, bu yüzden korkmanıza gerek yok Size karşı her hangi bir şey yapmaya kalkarlarsa korunacaksınız."

"Evet korkmamıza gerek yok o salaklar bizi buraya kapattıkları için çok kötü cezalandırılacaklar" dedi Clairwil.

"Ah evet şimdi biraz daha rahatladım, hem Clairwil bak şu ikisi çok çekici görünüyorlar."

Birinin ismi Pauli idi ve yirmi üçündeydi, mükemmel bir yüzü vardı, adamlardan diğeri muhtemelen iki yaş daha yaşlıydı, aleti çok görkemli görünüyordu.

Clairwil ile şehvetle kurtarıcılarımızın boynuna atılıp onları öpmeye başladık.

Clairwil planı çoktan yapmıştı ve "Pauli seninle sevişecek, Juliette ben de Laroche'u alacağım, biz sevişirken Elvire bir eliyle klitorisimle, diğer eliyle de kıç deliğimle oynayacak. Montalme'de aynısını sana yapacak. Ayrıca her ikisi bizim adamlarımızla oynayacak onların performanslarını yenileyecekler. Önemli olan tek şey penislerin aynı büyülükte kalmalarıdır. Zaten baştan çıkarıcı her kadın bunu yapacak güce sahiptir. Ha, birde erkeklerimiz

gelmek üzere olduklarında Elvire ve Montalme onların güzel silahlarını amlarımızdan alıp kıç deliklerimize götürecekler. Hepimiz bu şekilde boşaldığımızda yer değiştireceğiz. Fakat sen ve ben Juliette, mutlaka bir araya gelip birbirimizle ilgilenmeliyiz. Öpüşeceğiz, birbirimizi yalayacağız sevgilim ayrıca" dedi ve kulağıma, "onları izleyip, kölelerimizi zevklerimiz için kullanacağız."

"Elbette" diye katıldım ona heyecanla. "Zaten bu haldeyken başka ne düşünülebilir ki?"

Konuşmaların ardından o ve ben kendimizi yatağa attık, eteklerimizi kaldırdık, bacaklarımızı ardına kadar açtık. Erkeklerimiz kısa süre içinde içimizdeydiler. Clairwil Laroche'nin güçlü penisi sayesinde zevkin doruğuna ulaşıyordu fakat Pauli'nin aleti arkadaşının ki kadar güçlü sayılmazdı. Yine de bende zevk almıştım, silahını her seferinde bağırsaklarıma kadar batırdığını hissediyordum, tabii bu sırada Montalme'nin hünerli dili her saniye beni delirtiyordu. Susuzluktan yanmaya başlayan kıç deliğime girmesi için Pauli'nin aletini yönlendiren Montalme işini çok iyi yapıyordu. Pauli kıç deliğime girdikten kısa süre sonra tüm tatlı nektarını ile içime boşaldı, enfesti, zevkten çığlıklar atıyorduk. O her damlasını özenle içime akıtırken, Montalme boşta kalan amıma üç parmağını birden soktu ve klitorisimi ovmaya devam etti. Kısa süre içinde yeniden ve yeniden boşalmıştık tam üç kez sakatatlarıma kadar tatlı nektarın hazzına erişmiştim.

Clairwil, "Şimdi değişeceğiz" dedi. "Biraz Laroche'yi dene ve bana Pauli'yi ver."

Her iki adamda genç, her ikisi de baştan çıkarıcıydı, nefes bile almadan kendimi o güzel, o iri silah tarafın-

dan düzülürken buluvermiştim. Bu sırada Clairwil beni öpüyor, yalıyordu. Herkes kendinden geçtiği sırada kulağıma, "Aklımda iğrenç bir fikir var" dedi.

"Ah, siktir. Nedir o?"

"Hayır, sana sürpriz yapacağım. Belden aşağım bu kadar iyi çalıştığı zamanlarda inan bana hayal gücüm durdurulamaz hale geliyor."

Pauli tarafından düzülürken yeniden kulağıma fısıldamaya başlamıştı.

"Sanırım sana anlatsam daha iyi olacak çünkü oyundaki yerini bilmen gerekiyor. Nasılsa birazdan bir kargaşa çıkacak bu adamların silahlı olduğunu da biliyoruz. Tamam o halde bizde onları bize yaşattıkları bu güzel anlar için kargaşanın içinde öldüreceğiz. Onları düşmanların öldürdüğü düşünülecek."

"Oh sana üç kere lanet olsun" diye haykırarak boşalmaya başladım. Clairwil bu mutluluğumu görünce, "Çok iyi, çok iyi..." dedi.

Konuşmaya başladığımda Laroche'nin penisine yağ sürmeye başlamıştım şimdi yeniden ereksiyon olan Laroche bir kez daha anüsümdeydi, yeniden boşalmıştım. Gerçekten o gün ki performansıma ben bile şaşırmıştım. İnanın bir kadın orgazm olurken kıçında penisi hissetmesinden daha güzel bir şey olamaz. Bir dakika sonra dışarıdan gelen silah seslerini duyduk ve yataktan fırladık.

Clairwil, "Geldiler" dedi. "Bize silah verin böylece kendimizi koruyabiliriz."

"Alın" dedi Laroche. "Her birinin içinde üç tane mermi var."

"Çok iyi" dedi Clairwil. "ve inanın o mermiler sonun-

da birilerinin kalbinden çıkarılacaklar."

Sesler yükselmeye ve yakınlaşmaya başlamıştı: "Siper alın!"

"Siz bayanlar en iyisi birbirinize yaklaşıp bizim arkamıza sığının" diye bağırdı etkileyici Laroche.

Her şey hızla gerçekleşmeye başlamıştı. Paris'ten gelen bu güçlü polislerden önce bizi tutsak alan adamlar çoktan bizi öldürmek için hazırlanmışlardı, bile. Kısa süre içinde silahlar kulaklarımızın dibinde patlamaya başladı, başımızı kaldırdığımızda kanlar içinde yerin soğuk zeminine uzanmış cansız bedenleri gördük. Oysa henüz o genç adamların spermi anılarımızdan sızıyordu. Havada uçuşan mermiler sonrasında geriye sadece Yaşlı Cloris ve genç kızların sağ kaldığını gördük. Divana yatırılmış altı polis tarafından tutuklanmışlardı. Polislerin bir kısmı onları Bastille'ye götürdü. Diğerleri ise bizleri evime götürdü, o akşam Clairwil'den yemeğe kalmasını istemiştim. O da kabul etti. Bir süre oturma odasında dinlenmeye çekilmiştik ki hizmetçim Aziz Fond'un geldiğini haber verdi.

Hızla arkadaşıma dönerek, "Ona yaşadığımız dehşetten söz edelim mi?"

"Hayır" dedi. "Her zaman istediğini yapmalısın ve başkalarına her şeyi anlamak zorunda değilsin."

Bakan yanımıza geldiğinde ondan bizi kurtardığı için teşekkür ettik. O da böylesine kişisel bir konunun bize bu şekilde yansımasından ötürü ne kadar üzgün olduğunu söyledi.

"Çatışmada sekiz, on kişinin öldüğünü öğrendim" dedi. "Onların arasında sizi korumaları için gönderdiğim iki

gençte var. Gerçekten onlar için acınacak bir durum"

"Acınacak bir durum mu?" diye atıldı Clairvil, "Nasıl yani?"

"Onlarla sevişiyordum, bilirsin."

"Saçma. Gerçekten düzdüğü birileri için acıma sözünü kullanan bu kişi Aziz Fond mu?"

"Gerçekten onların yok olmalarını istemezdim. Onları özlüyorum. Çok atik gençlerdi ve gizli operasyonlarımda verdikleri hizmetten çok memnundum."

"Bu sorun değil sahilde bir sürü çakıl taşı var" dedim ve Aziz Fond'u masaya kendi özel sandalyesine davet ettim. "Haydi olanları unutalım ve başarılarımızda söz edelim."

Yemek süresince her zaman olduğu gibi felsefe üzerine konuşmuştuk. Aziz, yoğun geçen iş gününden sonra oldukça yorgun hissettiğini söylemiş ve yemekten sonra ayrılmıştı. Zavallı Palmire'yi de zindanından çıkararak Paris'in şehir zindanlarına kapatmak üzere götürdü. Zavallı kız burada birbirinden barbar adamlar tarafından, her biri diğerinden farklı, dehşet verici işkencelere maruz kaldı. Aziz Fond, Palmire'yi kıçından düzmek için sabırsızlandığını bu partide beni de yanında görmek istediğini söylemişti. Palmire için yirmi beş bin frank aldım, tabii ekstralarla bu yirmi beş bini geçmişti.

Sonraki iki ay pek hareketli geçmemişti, sadece on sekizinci yaş günümü kutlamıştım. O gün Aziz Fond beni erkenden ziyarete gelmişti ve Madam Cloris'in kızlarını Bastille'de görmeye gideceğimizi söylemişti. Kızlar madamdan bin kat daha güzel ve çekiciymiş. En genci benim yaşımdaymış ve Aziz'i seviyormuş.

"O halde efendim, bugün şehre gezmeye mi gidiyoruz?"

"Evet onun gibi bir şey."

"Peki ya yaşlı adam?"

"Oh onunda çorbada tuzu olacak elbette."

"Öncelik sırasını Clairwil'in akrabalarına vermeni öneriyorum. Bu işi Clairwil ile yapmamız gerektiğini düşünüyorum çünkü o da çok tecrübelidir. Aklımda başka isimlerde var bunları sana bir hafta içinde haber veririm."

"İşleri sıraya koymam gerekiyor" dedi bakan ve bir ajanda çıkararak içine "Beyefendiler: Öğle yemeği. Bayanlar: Yolcu" diye yazdı ve bana bakıp gülümsedi. "Yarın Clairwil'i ikna et ve birlikte unutulmaz anlar yaşayalım."

"Erkek ya da hizmetçi istiyor musunuz?"

"Hayır, sanırım istemiyorum. Yaşanan özel anlar bazen başkalarıyla paylaşıldığında büyüsünü kaybedebilir."

"Yani iki kadın yeterli olacak mı?"

"İki kadın ama ikisinin de yaşları çok uygun. Sadece on altılarındalar. Bu sıralar böyle şeylerin tam zamanı olduğunu düşünüyorum."

Bir saat sonra Clairwil'le konuşmaya başlamıştım. Ona Bakanın projesini anlattıktan sonra, "Sana bir önerim var," dedi: "O genç bayanların aşıkları olduğu kesin, onları da alalım ve festivale katılmalarına izin verelim. İşte o zaman her şey çok daha keyifli olacaktır."

Aziz'e Clairwil'in fikrini götürdüm. Bunu o da onayladı, partinin günü bir hafta sonra olarak belirlendi.

Aziz işe kızları Bastille'deki zindanlara kapatmakla başlamıştı, her ikisini de sorguya çekti. Onları kumazca

korkutup, suç işlediklerine inandırarak, kendine güvenmelerini ve itaat etmelerini sağladı. Sonunda en genci olan Matmazel Faustine'in Dormon adında genç bir adama aşık olduğunu öğrendi, adamda kızla aynı yaştaydı, kız kardeşi olan yirmi sekiz yaşındaki Matmazel Felicity ise kendinden bir, iki yaş büyük Delnos'a aşıktı ve Delnos Paris'te yakışıklılığı ile ün salmış bir adamdı. Dört günlük arayış sonunda genç adamlar Paris'in barlarında bulundular. Hanımlar sorguları sona erdikten sonra Bastille'den çıkartılıp benim evime getirildiler ve yeniden zindana kapatıldılar. Aradan dört gün geçtikten sonra ise aşıkları onlara katıldılar. Clairwil ve ben onları ayrı zindanlara kilitlemeye karar vermiştik, böylece birbirlerinden haberleri olmayacaktı.

Mükemmel bir akşam yemeği yedik ve çalışma odasına geçerek projelerimiz üzerinde konuşmaya başladık. Romalı hemşireler gibiydik ve iki altmışlık adam ellerinde sopalarla emirlerimizi bekliyorlardı. Aziz Fond'un düşündüğü tek şey Clairwil'in muhteşem kıçıydı ve işe başlamadan önce bir kez bile olsa içine girmek istiyordu. Clairwil kanepeye uzanıp, kıçını havaya kaldırdı, muhteşem bir pozisyondu, Aziz salyalar akan ağzından çıkardığı altı inçlik dilini kadının bağırsaklarına kadar daldırıp yalamaya başladı, bense bu sırada Clairwil'in klitorisini emiyordum.

Aziz bu şekilde tahrik olmuştu, Clairwil'i kıçından becerdiği sırada benim kıçımı öpüyordu, sonra büyük silahı benim kıçımdayken Clairwil'in enfes kıçını okşadı.

"Tamam şimdi işimize bakalım" diyerek bizi bıraktı "Sizin o leziz kıçlarınız beni baştan çıkarıyor, şimdi or-

gazım olmamam gerek."

Clairwil, "Aziz Fond" dedi. "Sizden iki isteğim olacak. Birincisi ne kadar acımasız olduğunuzu çok iyi biliyorum ve bu gece acımasızlığınızın doruklarına çıkmanızı istiyorum. İşkence eskiden beri en çok zevk aldığım şeydir. İkincisi ise kadınlara acı çektirmeyi sevdiğinizi biliyorum, o genç adamları gebertirken kızlarında katliama kurban gitmesini istiyorum."

"Clairwil, sen bir canavarsın."

"Öyle olduğumu biliyorum, sevgilim ve bunu her gün yapsam da bıkmam, inan bana."

Aziz Fond dört sevgilinin getirilmesini istedi. Yaşlı hizmetkarlardan biri Dormon'u getirdi, o Faustine'in sevgilisiydi.

"Genç adam" diye başladı Clairwil. "Efendinin önünde duruyorsun, bu yüzden kendini göstermen için dürüst olmalısın. Ancak itaat edersen efendimiz sana hayatını bağışlayabilir."

"Ne yazık ki efendim, söyleyebilecek bir şeyim yok. Ayrıca madam bu bana kaderimin bir oyunu olmalı diye düşünüyorum. İnanın bana anlayamıyorum."

"Öyle mi? Faustine ile evlenmeyi düşünüyorsun değil mi?"

"Onu tüm kalbim ve ruhumla mutlu edeceğim efendim, bana inanın."

"Ama o kızın ailesinin ne kadar korkunç insanlar olduklarını bilmiyorsun."

"Aslını söylemek gerekirse madam onun ailesi hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama terbiyeli ve erdemli insanlar olduklarını düşünüyorum. Faustine çok ahlaklı ve ai-

lesinin de öyle olduklarına inanıyorum."

"Vah, vah!" dedim. "Roman kahramanları gibi zırvalıyor."

"Ben her zaman erdemli bir insan oldum."

"Gençlik hevesi işte" dedi Clairwil. "Diğer birçokları gibi sen de iyi insanları örnek alıyorsun. Fakat biz burada başka meseleleri konuşacağız. Sana söylemem gereken en önemli şey Faustine'in şu an bu evde olduğu. Bakan ondan çok hoşlanıyor ve senin kızı bırakmanı istiyor. eğer istediğini alırsa sizleri affedecek."

"Fakat ben kötü hiçbir şey yapmadım zaten ben asla aşağılık bir davranışta bulunamam."

Aziz Fond konuşmanın şeklini umursamadan, "Madam kıç, madam kıç istiyorum" diye bağırdı. "Bu salak oğlanın bir an önce işkence görmesi gerekiyor."

Clairwil ve iki çirkin kadın genç adamı yakaladılar, birkaç saniye içinde onu çırılçıplak soydular. Aziz genci önüne alıp bir süre deliğini inceledi, bu kıç gerçekten dünyanın en el değmemiş kıçlarından biriydi. Ve bu genç adam gerçekten tanıdığımız diğer adamlar içinde en iyisiydi.

"Ah" dedi Dormon, başına gelecekleri anlamıştı. "Şimdi gerçekten canavarların arasına düştüğümü anlıyorum."

Aradan birkaç dakika geçtikten sonra gidip Faustine'i getirdim. Vücudu gerçekten enfesti, güzelliği eşsizdi, o ne zarafet ve mükemmellikti. Aziz kızı bir süre inceledi. Kızın elini tuttum, "Merak etme meleğim" dedim. "Mutlu olabilirsin sadece sevişiyoruz, pisliğin içinde yüzüyoruz, haylazlık yapıyoruz ve mutlu oluyoruz. Güvercinim, sen de bizim gibi utanmadan o harika kıçını açacaksın

ve bunun aslında ne kadar zevkli olduğunu göreceksin."

"Fakat, fakat bütün bunlar ne demek oluyor? Oh yüce İsa adına ben neredeyim? Sizler kimsiniz?"

"Ev sahibin, hem efendin, hem amcan, hem de arkadaşın. Hayatın onun ellerinde. Bu biraz zor bir durum çünkü bu çok ciddi bir iş. Ama biraz sabırlı olursan her şey ortaya çıkacaktır."

"Peki ya sen?" dedi kız titreyen sesiyle Dormon'u gösterirken. "Sen de buna eğilimli misin?"

"Oh" dedi genç adam bakışlarını kaçırırken. "Ben de senin gibi zorla getirildim fakat bu bir intikam sanırım."

"Kes şu komik oyunu aptal genç adam" diye haykırdı Aziz Fond ve gencin kıçına güçlü bir şaplak patlattı. "Yapacağın en iyi şey, matmazele benim sözümden çıkmasının hayatının sonu olacağını söylemek olacak."

Faustine'in güzel gözlerinden yaşlar bir sel gibi akmaya başlanmıştı, inliyordu. Aziz Fond devasa boyuta ulaşmış olan penisini eline alıp kızı kendine doğru çekti.

"Siktir!" diye haykırdı. "Yoksa ağlıyor mu? Nedense kadınların ağlamasına dayanmıyorum. Benimleyken tüm kadınlar ağlıyor. Ağla küçük bebeğim, o kadar çok ağla ki göz yaşların yanan organımın üzerine damlasın. Ama bir kısmını sonraya sakla, inan bana onlara çok ihtiyacın olacak."

Aziz'e kızın el değmemiş kıçına rahatça girebilmesi için yardım ettik ve sonunda kızın ağlamaları dinmek bilmeyen bir hale gelmişti. Clairwil, kenardan bizi izliyor ve Dormon'la oynuyordu. Bu sahneler onun için keyif almaktan öte ruhunun ihtiyacını giderişi anlamına geliyordu. Aziz durumu hemen fark etmişti ve "Tamam o halde

ben hanımla ilgilenirken, hünerli Clairwil'de beyefendiyle ilgilenecek demektir" dedi.

Terör yeniden gözlerimin tüm çıplaklığıyla izleyebileceği, her anına beynime kaydedebileceğim mesafede gerçekleşmeye başlamıştı. Haykırmalar, dinmek bilmeyen göz yaşları, iki sevgilinin bu durum karşısındaki şaşkınlığı. Her şey olağan sırasıyla devam ediyordu. Artık doğa herkesin özünü açığa çıkarmaya başlamıştı. Dormon delice bir tutkuyla sevgilisini düzüyordu. Kız onunla sevişmekten zevk alıyor, inliyordu. Aynı anda duyduğu acı ile zevklerin en güzelini yaşıyordu. Kızın bedeni acılar içinde kıvranıyordu, bir süre sonra hissettiği tek şey acı olmaya başlamıştı. Sadece ağlıyor ve kıvranıyordu.

"Beni anlayın, oh onu bu haliyle seviyorum" dedi Aziz Fond. "Kadını sadece bu halde acı ile kıvranırken seviyorum."

Şimdi kızın her yerinden kanlar akmaya başlamıştı. Clairwil Dormon'u yüzüstü yatırmıştı ve onu inceliyordu. Faustine ise bacakları iki yana açık, dizleri yukarıda, başı aşağıda, alnı sevgilisinin omzundaydı; bu haliyle tatlı kızı tam olarak ortadaydı.

Aziz, "Ne kadar çekici bir pozisyonda yatıyor ve hareket edecek durumda değil" dedi, kocakarılardan birine. "O amından düzülürken ben de onu aynı anda kıçından düzmek istiyorum."

Operasyon kısa sürede başarıya ulaşmıştı, kızın çığlıklarından daha önce kıçından düzülmediği belli oluyordu, aynı zamanda hoşlanıyor gibiydi de. Çünkü artık o gerçek bir kadın oluyordu ve bunun farkındaydı. Onu düzmekle meşgul olan seks delisi dostumuz bir yandan ko-

cakarılarla oynaşıyordu. Bense Clairwil'in amını emmekle meşguldüm. Mantıklı Aziz organını fazla yormak istemediğinden yeniden diğer bir şehvetli işe koyulduk.

"Dinle beni genç adam" dedi Fond. "Senin için oldukça sıradışı şeyler istiyorum ve sanırım sana göre bütün bunlar barbarca olacak. Benim emirlerime uyarak sevgilinin kaderini belirleyeceğini unutma. Sevgilini şu kolona bağlayacağım ve sende onun kıçına şu sopalarla vuracaksın."

"Canavar! Böyle bir şeyi nasıl teklif edebiliyorsun..."

"Peki o halde onun öldürülmesini istiyorsun."

"Neden dünyadaki diğer insanlar gibi biz de mutlu olamadık, neden onunla ilgili böyle bir seçim yapmam gerekiyor?"

"Bu senin seçimin, zayıflar her zaman bu tür acıları yaşamak zorundadırlar" dedim. "Yardıma muhtaçsın bu nedenle kazanmak için çaba sarf etmen gerekiyor, senden istenilen her şeyi yapmak zorundasın, yap yoksa sevgilinin kalbine hançeri saplayacağım."

Aziz bu tür durumlarda sanatını her zaman en iyi şekilde uyguluyor ve işi şehvetli bir hale getiriyordu. Titreyen Dormon teklifi ne kabul ettiğini ne de reddettiğini söyledi sadece sessiz kaldı. Ben Faustine'i kolona bağladım, pürüzlü telle onu bağlarken vücudunun her yerini çizmekten büyük zevk alıyordum. Kurbanımın boğazını da sıkıca bağlarken müthiş zevk alıyordum. Kızı hazır hale getirdiğimde Clairwil kızı öpmeye başladı. Tanrım ne kadar çekici görünüyordu! Ona verilen tüm iyilik, güzellik ve erdemleri bu şekilde yok ediyor olabilmek müthiş bir şeydi.

Aziz "Al şu sopayı ve vurmaya başla genç adam. Yapabileceğin en iyi şey bu. Sakın unutma" dedi ve Bakanın emri ile genç adam sevgilisinin yumuşak bulalarına vurmaya başladı. Kısa süre içinde kızın güzel poposu kızarmaya başlamıştı. "Şimdi elini kullanmanı istiyorum" diye emretti Aziz.

"Oh efendim. Tanrı aşkına, bunu yapamam..."

"Saçmalama oğlum, tabii ki yapabilirsin." Aziz'in konuşmaları tehlikeli olmaya başlamıştı. Pazarlığın sonunda kızı bir an önce gebertmek istediği çok açıktı. Dormon çalışmaya başlamıştı ama yetersiz olduğunu düşünen Aziz gencin kolundan tutup, daha şiddetli vurması için tehdit ediyordu. Sonunda tahmin ettiğim gibi sevgilimin sabrı taştı ve eline geçirdiği bıçakla Faustine'in memelerine saplamaya başladı. Durumu gören Dormon daha fazla dayanamayıp olduğu yere bayılmıştı.

"Ah, özümü sikeyim" diye haykıran Aziz'in organı keşişlerin ki kadar sert ve dimdik olmuştu. "Elbette bunun sevgilisine güvenerek hata yapmışız, büyük hata."

İş artık Aziz'e kalmıştı ve deliye dönmüş halde kızın her yerini kesmeye başladı, etraf kan gölüne dönmüştü. Bu arada diğer tarafta acımasız Clairwil'de iş başındaydı ve Dormon üzeride çalışıyordu.

Genç adam yeniden kendine geldiğinde Clairwil, "Salak herif" diye bağırdı ve genci ayaklarından bağlamaya başladı. Kısa sürede sevgililer acınacak hale gelmişlerdi. Clairwil'in özündeki gerçekler ortaya çıkmaya başlıyordu. Oh dostlarım kadın Faustine'den arda kalan et yığına adetâ tapmaya başlamıştı. Kızın kanayan yerlerine yanaklarını sürüyor, kanını içiyor, kanın tadına bakıyor, vücu-

dunu dişliyor, klitorisini ovuyor, kurbanının üzerinde açtığı yaraları tırnaklarıyla açıyor içini emiyordu. Bana seslendiğini duydum. "Juliette, gel bak aynı benim yaptıklarımı yap." Ah dostlarım dediğini yapmayı, onun gibi vahşi olmayı ruhumun derinlerinde istiyordum ve dostlarım inanın bana kısa süre içinde ondan daha bile vahşi olmuştum. Deliye dönmüştüm, sinir uçlarım alevlenmişti, ruhum sabırsızdı, erkek bedeninin kadınınkinden daha zevk verdiğini fark ettim. Genç adamı delik deşik ettim.

Aziz Fond, asıl operasyonu diğer çifte ertelemiş görünüyordu. İlk ikisini odanın kenarına istifledik. Diğer çift geldiğinde onlar için de aynı işkenceler, aynı berbat acılar geçerli olmuştu. Felicity yirmisinde, çok tatlı bir kızdı, kız kardeşi kadar kumral değildi ama gözleri muhteşemdi. Kardeşinden daha enerjik ve hareketliydi fakat Delnos, Dormon'a göre pek o kadar iyi sayılmazdı. Sevgilim kızı bir süre becerdikten sonra kızın dolgun memelerini okşarken, tohumlarını Delnos'un güzel kıçına serpti. Aziz zaman kaybetmeden Clairwil'i kıçından düzmeye başlamıştı, ben de onunla oynuyor ve çifti izliyordum, ellerinden ve bacaklarından bağlıydılar, Aziz bize final hakkında bilgi vermeye başladı.

"Aileyi kırbaç cezasına çarptırmaktan yanayım" dedi kendi kendini parmaklarken. "Ailenin üç üyesi bu evde başlarını kaybetmişlerdi, diğer ikiside vahşice öldürüldüler, kalanları için Bastille'de bir zehirleme planlıyorum, şu dördü içinse düşüncelerim var tabii. Bu basit aritmetiğin beni nasıl dinlendirdiğini bilemezsiniz. Örneğin Tiburus'da her akşam işlediği suçlardan edindiği kazancı hesaplıyordu. Oh Clairwil görüyorsun değil mi, nasıl da

tutkularımızın esiri oluyoruz. Söyle meleğim normal halimin dışında, orgazm olduğumda daha iyi düşünmem normal değil mi?"

"Hayır, ben sadece sikişmek istiyorum, bu yüzden beni konuşturma. Bana daha dehşetli anlar yaşat. Beynim hasta ve damarlarımdan kan yerine pislik akıyor, dehşet istiyorum..."

"Peki bu bana uyar" dedi Aziz. "Şu iki çift beni canlandırıyor, her şeyin ötesinde şeytanca bir güç hissediyorum ve bunu onlara vereceğim."

Dördü birden bu konuşmayı dehşet içinde dinlediler ve onlara düzenlediğimiz suikast planını duydular. Hayata sımsıkı sarılmalarını izledim.

Dolcour'un iğrenç tekerleği yeniden iş başındaydı. Aziz Pond tekerleği gördüğünde ve onu kullanmayı bir an için düşündüğünde bile organı devasa boyutuna yeniden ulaşmıştı. Yüksek sesle o korkunç makinenin özelliklerini anlatmaya başladı, kızlara bunu üzerinde öleceklerine alışmaları gerektiğini söyledi. Fakat bir süre duraksadıktan sonra tekerleğin üzerine erkeği almanın daha zevkli olacağına karar verdi. Delnos ve Dormon arasında uzun süre karar veremedi fakat sonunda kazanan Dormon olmuştu, ilk sıra şimdi onundu.

"Bir an önce istediğimin olmasını istiyorum. İlk defa bu kadar uzun sürdü ve dayanamıyorum" diye sızlandı Clairwil.

"Halbuki önceden o sürekli sözünü ettiğin yüce güç suçlarını kolaylaştırırdı."

Yakışıklı sevgilim, "Yine öyle olacak" dedi ve Dormon'un bağlarını çözmeye başladı. "Sevgilini öp yakışık-

lım ve cesaretini göster. Biliyorsun her an gözleri senin üzerinde olacak ve tabi sende arada ona doğru bakmak istersen beni tatlı sevgilinin, tatlı kıçını düzerken görebilirsin. Sana söz veriyorum" dedi ciddiyetle.

Sonunda genç adamı tamamen çözüp, güçlü kollarıyla onu kaldırdı ve yaklaşık bir saat kadar zavallı genç adamı tekerleğe yerleştirmek için uğraştı. İşi bu kadar çok uzatmasının nedeninin, kurbanına o anı kesinlikle unutmayacağı kadar iyi yaşatıp ününü diğer dünyaya taşımasını isteği için olduğunu düşündük.

"Neden bu kadar uzamış olabilir ki?" diye kapının kenarından neler olduğuna baktı, Clairwil.

İyice sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Hiçbir fikrim yok" dedim. "Ama galiba bu gün biraz özveride bulunmamız gerekecek..."

Sonunda içeri girdik, Dormon'un vücudu yavaş, yavaş acıyı hissetmeye başlamıştı. Kalçası ve butlarında derin kesikler açan tekerlek, işini yine çok iyi yapıyordu. Aziz ise elindeki küçük bıçakla Dormon'un penisine ve toplarına küçük oyuklar yapıyordu. Penisinden kan damlamaya başlamıştı. Aziz Fond bu etkileyici manzara karşısında tahrik olmaya başlamıştı, gözleri büyümüştü ve kurbanının butlarını avuçluyordu.

Clairwil Dormon'un bu halini görünce, "Gel buraya, gel buraya" diye bağırmaya başladı. "Gel küçük palyaçom, zaman kaybetmemeliyiz. Şu güzel manzarayı izlerken sevişmekten başka ne düşünebilirim ki?"

"Sevgilinin gözleri bizim üzerimizde Clairwil, kız seni kıskanabilir" dedi Aziz.

"Oh, ben sadece bu anın tadını çıkartacağım daha faz-

la kan istiyorum."

Clairwil Dormon'u kulaklarından yakaladı ve "Öp beni küçük yaramaz, tabii yüzünden arda kalan bir şeyler varsa."

Dormon tepkisiz halde kanlar içinde yatıyordu. Doymak bilmez kadın gencin burnu kendi kıç deliğine gelecek şekilde oturdu. Kısa süre sonra genç adama sevgilisini son kez öpme fırsatını verdik. Kız hıçkırıklar içinde sevgilisine veda öpücüğünü verdi. Clairwil kızı mıncıklarken, Aziz Fond klitorisi ile oynuyordu. Adamlarımız gencin tekerleğini hızla döndürmeye başladılar, her yere kanlar fışkırıyordu. Clairwil Faustine'le oynamaya devam etti, Clairwil aynı anda beni de baştan çıkarıyordu. Aziz bir anda silahını kapıp Faustine'in kasıklarına boşalttı, tabii bu sırada dördümüz birden kan gölünde banyo yapar gibi olmuştuk. Kız hareketsiz kalmıştı, kanı çekilmiş bembeyaz yüzü ile kısa sürede hayata gözlerini yumdu.

"Nedir bu, nedir bu?" diye haykırdı Aziz Fond. "Yoksa küçük fahişe öldü mü? Ha eğer öldüyse buna hiç itirazım olmayacak."

Katil ölü bedenin kıçı deliğine girip, kısa süre içinde tüm spermini cansız bedene akıttı. Clairwil Delnos'un toplarıyla oynamaya devam ediyordu, bense butlarına şapka iğnesi batırıyordum. Bu sırada seks delisi tekerleğin üzerindeki Dormon'u beceriyordu adam can çekişirken içine tam üç kez, haykırışlar içinde boşaldı, bunun ardından Dormon'u da yitirmiştik. Şimdi geriye Felicity ve genç sevgilisi kalmıştı.

"Ah siktir" dedi Aziz. "Burada sabırsızlıkla bekleyen bir orospu daha var, işte bu yüzden ona gerçek işkence

neymiş göstereceğim. Az önce küçük hanım sevgilisinin ölümünü izlemişti şimdi küçük bey sevgilisinin ölümünü anı anına seyredecek."

Aziz kızı yanına aldı ve diğer odaya geçti. Yarım saat sonra geri geldiler. Kız şoka girmiş görünüyordu. Aziz kızın kıç deliğine ucu keskin sivri bir kazık sokmuştu. Felicity tüm gün o halde gezdi.

Clairwil, "Dostlarım" dedi. "kalan son kurbana işkence etmeme izin verecek kadar iyi olduğunuzu umuyorum. Gözleri kapana kadar ona işkence etmek istiyorum. Onu göt becerici İsa haline getireceğim."

Hepimiz gülmeye başladık, aramızda konuşurken hazırlıklar da sona ermişti, hiçbir detayı atlamadık. Sonra hepimiz yeniden tahrik olmaya başlamıştık. Genç adamı yüz üstü çevirdik, hali perişan görünüyordu. Koca karıda dahil olmak üzere hepimiz, sırayla genç adamın tadına baktık ve sonra onu çarmıha çiviledik, aynı vahşi Romalılar'ın yaptığı gibi ona işkence etmeyi planlıyorduk. Başına taç taktık. Ağzına sirke ile ıslanmış bez sıkıştırdık, böylece bağıramıyordu. Delnos'un ölmek için hiç acelesi yokmuş gibi görünüyordu, bu haliyle onu yeniden ters çevirdik ve iyice çiviledik ve inanın bana kıçına yapılabilecek tüm işkenceleri yaptık. Butlarını deldik, yaktık, parça, parça kestik. Artık gerçekten ölmek istiyordu çünkü çırpınmaya başlamış, deliye dönmüştü. Clairwil ve Aziz Fond benim onlara yaptığım oyunlara dayanamayıp ardı arda orgazm oldular tam on iki saat boyunca Delnos'a çarmıhın üzerinde işkence ettik.

Clairwil, Aziz Fond'un sırrını öğrendiğinde gerçekten çok etkilenmişti. Ona biraz şarap ikram etti ve başını

döndürene kadar ona iltifatlar yağdırdı.

"Kurbanları öldürmeden önce onlarla ne yapıyorsunuz?"

"Onlara öleceklerini haber veriyorum."

"Tek yaptığın bu değil. Daha fazlası var, biliyorum."

"Hayır, hepsi bu."

"Biliyorum fazlası var. Hepimiz bunun farkındayız."

"Belki ama bu benim hatalarımdan biri. Neden açıklamam için baskı yapıyorsun?"

"Bizden sakladığın şeyler olmasa daha iyi olmaz mı?"

"Aslında gizli olan bir şey yok" dedi.

"O halde ne olduğunu anlat bize."

"Bu ne işe yarayacak ki?"

"Merakımızı giderecek ve biz senin bu dünyada sahip olduğun en yakın arkadaşlarız."

"Sen çok acımasız bir kadınsın. İçimdeki bu zayıflığı kendimle bile paylaşmak istemiyorum."

"Bize açıklamalısın, böylece işler daha kolaylaşır."

Yalvarmalarımız ve bitmeyen ısrarlarımız karşısında Aziz bizi karşısın aldı ve durumu anlatmaya başladı.

"O utanmaz din anlayışına karşı başkaldırılarım oldukça geçmişe dayanıyor, dostlarım. Ve ben bundan sonrada yaşamın var olduğuna inanıyorum. Eğer bu doğruysa, kendi kendime diğer dünyada acıların ve ödüllerin olduğunu, nefretimin kurbanlarının zaferi o dünyada olacak ve büyük mutluluğu yaşayacaklar. İşte bu düşünce beni gerçekten derinden etkiliyor, o kadar barbar olmama rağmen bu düşünce yüzünden acı çekiyorum. Oysa aynı acıları asırlar boyunca çektirmek istiyorum. Uzun yıllar önce tanıştığım bir adam bana geleceğim hakkında ip uçları vermişti. Çok bilgili bir adamdı, simya ve astroloji hak-

kında özel çalışmaları vardı ve bana acıdan zevk aldığımı, bunun bana kutsal şekilde, özel olarak verildiğini söylemişti. Zaten kendisi de bu tür zevkleri olan bir adamdı. Kıçına kağıt sokuyor birilerinin penisini de bu kağıdı içeri sıkıştırması için kullanıyordu. Bu işten her zaman büyük zevk aldığını söylerdi. İşte dostlarım bu adam yıllar önce bana şu an hepimizin sahip olduğu özel güçlerin ne kadar sınırsız ve özel olduğunu öğretti. Ve bizler bu gücü sonsuza dek kullanmalıyız tabii eğer sonsuz varsa."

"Yani tamam ama sen kurbanlarına ne yapıyorsun?"

"Sakin ol Clairwil, gerçeği bilmek istiyorsan biraz sabretmen gerekiyor. Bu şekilde ısrar etmeni bir tür zayıflık olarak görüyorum ve hoşuma gitmiyor."

"Hayır, Aziz Fond öyle değil. Hem ben senin filozof olduğunu sanıyordum. Çok şaşırdım! Aklın yerinde değil mi? O halde neden bu saçmalıklarla uğraşıyorsun? Sonraki hayatta çekeceğin acıları düşünüyor olman, hele senin bunu düşünüyor olman, din fantezisine değer verdiğini mi gösteriyor? Dine olan bu ilgini alkışlıyorum. Yani sen insanlara acı vererek onları kendi cehennemlerine gönderiyorsun ve her şeyin nedeni de bu. Yo hayır Aziz Fond bu affedilemez bir durum."

"Clairwil, kutsal olarak kabul ettiğim şeyin aslında ne olduğunu anlayamadın."

"Hayır çok iyi anladım, dostum eğer tüm tutkularının tek nedeni bir masal ise, o halde onları yerine getirmek için elinden geleni yapmak zorundasın. Eğer bir masal kahramanı olmak istiyorsan, ondan alacağın zevkte aynı oranda yüksektir. Kendine gel Aziz Fond, bu dünyada

ancak şeytanla işbirliği içinde olursan amaçlarına ulaşacağını da unutma."

"Aziz Fond bundan sonra yaşayacağımız başka bir hayat yok" diyerek söze karıştım.

"Bu sadece basit bir illüzyon, bu sadece bu dünyada bir şeye sahip olamayan insanların öbür dünyada bunlara sahip olabilme arzusuyla, kendi kafalarında kurdukları basit bir safsata. Ah insanın kendini Tanrıya adaması demek Tanrının tüm saçmalıklarını kabul etmesi ve onun insanlara verdiği acıyı reddetmek demektir. O bu dünyada tüm ölümlüleri acıya sürüklüyor, din insanlara tuhaf bir Tanrı bağlılığı yüklüyor ve bu şekilde insanların dünyada sürekli yalanlar üzerine kurulu bir şeye inanarak hayal kırıklığına uğramasını sağlıyor. Sistemin nasıl işlediğini iyi biliyorum: Tanrının adaleti korkunçtur fakat Tanrı aynı zamanda bağışlayıcıdır da. Güvenilmez olduğu kesindir çünkü o bağışlayıcılık yerini hemen sonsuz bir acımasızlığa terk eder. Değişmeyen kuralları olan Tanrı bu mu? Tanrı kinci ve öfkelidir. Tüm ulusların ilahiyatçıları insanlara cehennemi anlatır ve korkuturlar. İyiliği, doğruluğu, taşları ve bitkileri yaratmıştır. İnsanları da acı çekmeleri için dünyaya getirmiştir. Ama bence Tanrı mükemmel olarak kabul edilmemeli."

"Bence daha da ileri gidebiliriz" dedi Clairwil. "Ben senin bu sözlerini onaylayacak daha ileri bir analiz öne sürebilirim: Karanlık cehennem dogması. Bu şekilde dostlarım dinin boktan bir batıl inançtan oluştuğunu görebiliriz. Sözlerime kulak verecek misiniz?"

"Elbette" dedik.

Clairwil böylece bilgili kişiliğini ve kurnaz zekasını

gözlerimizin önüne serdi.

"Hipotez olarak insanlar, bir arada kalmak ve diğerleriyle bütün olabilmek için dogmaları kabul ederler. bana göre ki bunu siz çok iyi biliyorsunuz, bu pislikten başka bir şey değil. Aptal cehennem dogması bizim endişelerimizin dışındadır. Tek başına cehennem dogmasının aslında ben olasılık dışı olduğunu düşünüyorum. Zaten olguyu destekleyen şeyler çok sınırlı. Her neyse şimdi Hıristiyanlar'ı ele alalım ve dine sığınarak sahip olacaklarını sandıkları şeylerle, gerçeklere dayanan somut bilgiler arasında kıyas yapalım. Onların şu sıkı sıkıya bağlı oldukları hikâyenin dayandığı noktalar şunlar:

1) Faziletli olmayanların Tanrı tarafından kabul edilmeyeceği, günahkârın büyük acılar çekeceği. Her şeye kadir olan yaratıcının kanunları koyduğu ve bunlara uymayanların cezalandırılacağı.

2) Doktrinin evrenselliği ve kutsal kitaplardaki tanım benzerliği ile sağlanıyor.

3) Bu dogmaya olan aşırı ihtiyaç şüphecileri ve günahkârları engelleyemeyecektir.

"Haydi şimdi bu temellere dayanan tüm o gösterişli yapıyı yok edelim."

"Bu şekilde sıraladığımıza göre ilk olarak, insan provokasyonu ile kutsal şaşaanın arasındaki dikkat çekici oransızlığı anlayacağımızdan kuşkum yok. Fakat bu doktrinde hatalar ve uyumsuzluklar görüyoruz, o halde şu

Tanrımız neden eşitsizlikleri hesaba katmıyor? İnsana kim cehenneme gönderecek olan günahları ve suçu veriyor? Bu Tanrıdan başka kim olabilir? Ve siz mantıksız Hıristiyanlar, Tanrının insanlara üzüntü ve keder verdiğini göremiyorlar mı? Yani Tanrı ne yaptığını bilmiyor mu? O hararetli ibadet aldatmaca mı? Diğer yandan Tanrı bu tür şeylerin konuşulmasına, tartışılmasına günah diyor ve yasaklıyor. O Tanrı insanlarının hatalarını gördüğünde onları cezalandırıyor fakat sonra iyilik yaptıklarında yeniden affediyor. Eğer Tanrı insanı neden bağışladığını bilmiyorsa bu ibadette gerçek temellere dayanıyor olabilir mi? Ayrıca onun suçlu insanı cezalandırıyor olmasının gerçek nedenleri nedir? İşte tüm bu nedenlerden dolayı kurtarılmamız gerektiğini düşünüyorum. Diğer yandan söyleyin bana şu Tanrınız gerçekten yüksek sesle adalet istediğini söylüyor mu yoksa sadece kelime oyunları ile herkesin efendisi olduğunu mu anlatıyor? Din adamları sonsuz mutluluğun sizin seçiminize bağlı olduğunu, doğru yolun Tanrının yolu olduğunu söylüyorlar. Yani aslında bu bir sistem oyunu çünkü aslında tüm insanlık mutsuzsa o halde bu canavar insanları neden yaratmış? Bunu yapmaya zorlanmış mı? E o zaman o da özgür değil. Her şeyi bilerek kasten mi yapıyor? O zaman o bir şeytan. Ama hayır ben Tanrının insanları başka bir gücün etkisi altında yarattığına inanmıyorum. Eğer Tanrının en büyük olduğunu kabul ediyorsanız peki o zaman neden Tanrı insanların onda dokuzunun kötülüğe olan ilgisini engelleyemiyor. Bu da Tanrının insanlarına verdiği kötülük ve lanet değil mi?

Eğer ilahi gücün gözünde tüm insanlar eşit ise o hal-

de neden hep bir taraf kazanırken, bir taraf suçsuzken, diğer taraf suçlu ve kaybeden oluyor. Eğer herkes ilahi olarak eşit ise o halde neden bazı insanlar sürekli acı çekiyorlar? Neden Hıristiyan olamayan bir Çinli cennete gidemiyor? Hıristiyanlar'ın, Yahudiler'in, Müslümanlar'ın arasında sayısız dinsiz var. Hepsi karşımıza birçok yeni cevap ve aptalca yeni buluşlarla gelecektir.

Fakat doktrine karşı gelmemizin gerekliliği ulu bir fermandır ve bu evrensel olarak yapılmalıdır. Asırlardır Tanrı, cennet, cehennem gibi inanışlar vardır ve bu tür saçmalıklar olacaktır da. Sadece tüm bunların gerçekliğini incelememiz gerekmektedir. (Sanırım insanlara bu zamana dek sürekli bu doktrinlerin ne kadar saçma ve aldatıcı nitelikte olduklarını anlatabilmişimdir.)

Benim tanımıma göre Kutsal Kitap'taki tüm anlatımlar bu doktrinlere dayanır. Kutsal Kitap'ın aslında söylediği hiçbir şey yoktur, sadece şu bize çok tanıdık olan yazılardan ibarettir. Örneğin onun emirlerine uymayanlarının sonunda cehenneme gideceği, Kutsal Kitab'ın emirlerine uymayanların sonsuz acıya mahkûm edileceği gibi. Peki o halde bende soruyorum bu inanmaya mecbur bırakılmanın adalet neresindedir? Dogmaların anlamını bilmeyenler ise gözleri kapalı bir şekilde her şeye inanıyorlar. Ve genel olarak öğretilen Kutsal Kitap'a inanmanın mecburiyetidir yoksa cehennem cezası vardır. Sizce bu korkunç bir adaletsizlik değil mi?

Elbette eskiden bu türden bir edebiyat bilinmezken kimse sonsuz acıyı ya da ölümden sonraki hayatı bilmiyordu. Birçok insan tüm bu dogmaların ne demek olduğunu bilmediğinden ölümden sonraki hayatla ilgili endişe-

ler sadece bu dogmaları bilen azınlıklar tarafından yaşanıyordu. Ben şu an burada sözünü ettiğimiz birçok konu ile ilgili aynı şüpheleri taşıyan fakat bunları söylemeye çekinen insanlar olduğuna eminim. Oysaki sürekli korkutulduğumuz sözü edilen sonsuz acıların hepsi yanlış.

Kutsal Kitap'ın olmadığını varsayalım, o halde korkular da kalmayacaktır ve insanlara hastalık veren, acı veren tüm sıkıntılar da yok olacaktır. Ya da Kutsal Kitap'ın ölümden sonraki hayatta insanları çekeceği azaplardan kurtardığını varsayalım ve bunun doğru olduğunu düşünelim peki ya bunun gerçekliğine Kutsal Kitap'ın yazarları da inanıyorlar mı? Oysa ben bu kitabı sadece esinlenerek yazdıklarını düşünüyorum. Ben buna inanıyorum çünkü bence Kutsal Kitap'ta yazılı olanları o sadece hayal etmişti. İşte o hayali ilkeler ve kanunlar önünüzde duruyor, insanı engelleyen, insanın hayatını karartan hilelerle dolu bu yazının hükmünden kurtulduğunuzda, kendinizi doğanın tatlı gerçeklerine bıraktığınızda yaşadığınızın farkına varacaksınız! Daha fazla yalan batağının içine düşmeye ne gerek var? Fakat insanların çoğu içinde oldukları durumu bilmiyorlar. Bu sadece Kutsal kitabın yazarıyla, havarilerinin ve şu an o yazılara inananların hayatlarındaki boşluğu doldurmak için oynadıkları bir oyun, değil midir? Yoksa neden birçok önemli nokta karanlıkta bırakılsın ki? Sonsuz acı her şeyin temel noktası, tüm avantajları o sağlıyor. O halde neden Tanrı bu gurur verici bilgiyi direk olarak herkese, insanların yardımına ihtiyaç duymadan vermedi? Neden bunların sorgulanabilmesi için açık kapı bıraktı? Neden her ülke, her devlet bunu insanların önüne sunuyor? Neden kanunlar bu yapıya

göre belirleniyor ve cezalar bu şekilde veriliyor? Ve şimdi bu gerçeklerin ışığı altında kararımız ne olabilir? Bu insanların insanlara uyguladığı aptalca planlanmış kötülüklerden başkası değildir.'

"Bu tartışmaların sonuncusu olan diğer korkutucu dogma ise, en kaçınılmaz olanıdır. O olmadan inanmayanlar ve günahkârlar kontrol edilemez. Tanrı adaletinden ve lütufkarlığından ötürü günahkârlarla, inanmayanları sonsuz işkenceye mahkûm edeceğini söylüyor. Şimdi hangi geri zekalı kişi insanın özgür olduğunu savunabilir? Hangi kör geleceğimizin bizim hareketlerimizle belirlenmediğini, her davranışımızın kendi kararımıza bağlı olduğunu ve bu davranışlarımızın hiçbirinden sorumlu olmadığımızı reddedebilir? Ve şu Tanrı (yani eğer onun varlığını kabul edersek) bizi tamamen ona muhtaç bırakmaya çalışan ve bundan zevk alan biri, bizim sadece acı çekmemizi istiyor ve bundan hoşlanıyor.

İşte bu yüzden doğa insanoğluna büyük imkanlar sunmuştur, ona iyi ya da kötü her istediğini yapma özgürlüğünü vermiştir. Seçim tamamen bizimdir ve herhangi bir baskı yoktur. İşte bu nedenle insanların bu dünyada çektiği tüm acılar aslında çok yersizdir. İnsanın rahatı önemlidir, her toplumun kendini diğer hastalıklı inançlar-

---

(*) "Cehennem" hakkında zeki bir yazar şöyle yazmıştır: "Rahipler, mutfakta bulunan ocakta kaynayan çaydanlığın buharında aslında kendilerini pek dinlemeyen bir grup çocuğa ders veriyor, aşçı ise bu çocukların özensizliğinden dolayı onları kızartıp, şiş yapıyor. Ziyafet sofrası kuruluyor, inanmayanlar ızgara olarak, milyonerler çekirdek olarak, sermayeciler ise salça olarak bir grup seçilmişin önüne, yemeleri için sunuluyor" v.s. Bakınız Portatif Teoloji sayfa 106.

dan arındırıp, seçme özgürlüğüne kavuşması bir gerekliliktir. Genel olarak dayanma noktası bu olan tüm kanunların değişmesi gerekmektedir; insanlar ancak bu şekilde mutlu olabileceklerdir. Böylece canavarca insanları bu tür korkutucu hikâyelerle sömürmek de sona erecektir. Tanrı insanları şeytanın kötülüklerinden koruduğunu söylemektedir ama şeytanı da yaratan o dur. Bu demektir ki şeytanı da insanlara zarar vermesi yolunda kullanmaktadır. Tanrı şeytanı dünyaya neden yolladığını da çok iyi bilmektedir.

Şimdi birde insanın dini inancının tamamıyla kendi kontrolü dışında oluşunu irdeleyelim. Henüz bebekken bile Tanrı kilise tarafından ruhumuza el koymaktadır. Peki tutkuların ateşine karşı koyabilecek bir kilise var mıdır? Ya da Tanrıya olan tutkulu bağımızı ilk fırsatta insanınki için değiştirmemizi engelleyecek bir rahip? Tanrı metafizik oyunlarıyla, duygularımızı ve hislerimizi kontrol altına alır. Bu pis bir oyundur. Başından sonuna kadar bütün bunlar saçmalıktan başka bir şey değildir. Ve kim bu net cevapları çürütebilir? Şimdi durumu bir iş gibi ele alırsak, öncelikle bu gülünç dogmanın partizanlarını tutunacak tek bir dalları kalmayana kadar yok etmek gerekiyor.

İnsanlar bu sonsuz azap masalının aslında kendilerine nasıl acı verdiğini, hareketlerini nasıl kısıtladığını sonunda bu tür şeylerle sadece kendilerine zarar verdiklerini bilmeliler. İşte bu noktada Tanrı hakkındaki tüm bilgilerimizi gün ışığına çıkarmalıyız. Tanrının inanmayanları, günahkârları sonsuz azapla tehdit ediyor olması adaletsizliğin ta kendisidir. O halde onun adaletinden söz etmek

ne demektir? Ayrıca bir de Tanrıdan gelen tüm cezaların kutsallığından söz edilmektedir. Tanrının güzelliğinden, lütufkarlığından söz edenler aslında Tanrıyı tanımazlar bile. Ya da tanıyorlarsa o halde onun doğasından, onun gerçekten nasıl var olduğundan söz etsinler. Tanrı eğer gerçekten var olsaydı insanlarının mutluluğunu ister, sadece onların refahını düşünürdü.

İlahiyatçılar tarafından özellikle ilgilenilen tek konu, bu sonsuz azap meselesidir. Herkese, her fırsatta bunu öğretmeye çalışırlar, çünkü kendileri korku ve acı içindedirler. Elleri, ayakları bu korku zincirleriyle bağlı olduğundan diğer insanların ruhlarını da esaret altına alıp, zehirlemek için çalışırlar. Cehennem dogması bir terör gibi ruhumuzdadır.

Peki ya bu öğretileri bizlere ulaştıran kutsal kitapların temeli yeterince saf mıdır? Oysa tüm bu çalışmalar baştan sona kadar güçlü bir Tanrının kaleminden çıkmış gibi değil, basit ve güçsüz bir hayalperestin kaleminden çıkmış gibidir. Sadece her kitapta kendi fikirlerini ortaya koymuştur ve bütün hepsi birbiriyle çok ortak özelliklere sahiptir. Bense her seferinde tüm bu yazıların insanları kurtarmak için değil sadece çılgın bir adam tarafından yazıldığını yineliyorum.* Bize James'in ikinci Sen Peter hakkındaki yazısı, üçüncü Sen John, Sen Paul, Sen Peter'in devrimi, Barnabas, Havari demekleri ve bugün kabul edilmeyen "Dünyanın Sonu" kitabından ayrıntılarla söz eder.

Ecclesiastes'i açtığımda bazı dikkat çekici noktalara

(*) Eusebius / Tarihi Değiştiren Öyküler, sayfa 25.

rastladım. İşte gördüklerim: 'Kalbimde Tanrının bize bıraktığı ve bizden oğullarımıza geçecek olan mirası irdeliyorum ve bu mirasın onlara sadece basit bir hayvan olduklarını göstereceğini görüyorum.

Bu birinin ölümünün ardından diğerine, diğerinin ölümüyle de bir diğerine geçecek, hepsi nefes aldığına göre hiçbirinin diğerinden üstünlüğü yok, bu yüzden her şey boş.

Hepsi aynı yere gidecek, hepsi yeniden toz olacak."

"Ölümden sonraki hayat teorisine göre bu teori çok daha etkileyici değil mi? Ya da ruhun özündeki ahlaksızlık yerine cehennemden korkup erdeme sığınmak mı daha çekici?

Diğer yandan aklı başında bir bireyin cennetin meyvesi ile ilgili masala inanması mümkün müdür? Bu küçük oyunun gerçeğe dayanan bir tarafı var mıdır? Oh dostlarını bana söyleyin, bahçesindeki ağacın meyvelerinin zehirli olduğunu bilen biri, çocuklarını o meyveleri yememeleri konusunda uyarmaz mı? O yüce şahsiyet bahçesindeki bu ağaçtan habersiz mi, bu olabilir mi? Neden çocuklarını uyarmıyor? İnsan neredeyse hiçbir şeyi ayrıntısı ile düşünmeden kabul ettiği için kaybetmiş ve acılar içinde yok olmuştur, çünkü insan o ağacın meyvesinden yemiştir. Ben bütün bunları tersine çok acımasızca ve kötü amaçlı buluyorum. Sürekli ifade ettiğim bir şey var, o da bu cehennemi yaptırımını reddediyor olmanın günah olmadığı asıl bu cehennem zulmünün başlı başına çok büyük bir günah olduğudur.

(*) Ecclesiastes 3: 18/20.

Aesop'un masallarıyla, Milton'un fantezileri üzerine konuşmak yasaktır çünkü bunlarda İncil ile ilgili, din ve zevklerimizle ilgili şaşırtıcı tehlikelerden ve daha fazla sıkıntı duymamamızdan söz ediyor. Yani genel olarak İncil'de ve dinin içinde bizi mutlu edecek ya da üzecek hiçbir şey yok. Ölümden sonraki sonsuz azap ya da ondan önce yapılması emredilenlerin hiçbirinde gerçeğe dayanan en küçük bir ayrıntı, en küçük bir nokta bile doğru değildir. Öldüğümüzde, hepimiz hayvanlar gibi öleceğiz, işte bu yüzden doğanın bize sunduğu uzun ya da kısa olan hayat dilimini iyi yaşamalıyız.

İnsanoğlunu kontrol altında tutmak için cehennem korkutmaları doğaldır ve bizim de bunu devam ettirmemizi buna uymamızı istiyorlar. Fakat eğer bu doktrinin koca bir yanıltmaca olduğu ortaya çıkarsa, o halde ahlak kurallarını hiçe sayacak mısınız? Ben insanların kaygısızca kötülük yapabilecek duruma geldiklerinde daha mutlu yaşayacaklarına inanıyorum. Sizce hiçbir şeyi kabul etmeden her kuralı kolayca reddetmek daha iyi değil mi? O kuralları yıkarken alınan zevkin güzelliğine varacaklar çünkü kötülükle tam olarak tanışmayan insanlar, bir kez bile kötülüğü tattıklarında eminim bir daha o enfes duygudan vazgeçemeyecekler.

İnsanın doğası üzerine düşünüldüğünde, ona verilen güçle tüm tehlikelerden, tüm hastalıklardan, ne kadar büyük olurlarsa olsunlar en aza indirebilecek gücün onlara verildiği ortaya çıkar. Açıktır ki büyük hızla gelen acı suçluyu daha çok teşvik eder. Bu yüzden kötülükler, kanunların alanının dışında kalır, insan daha çok toplumdaki yerini, sağlığını, ününü ve bunun gibi gereksiz ayrıntı-

ları önemser, işte bu yüzden gelecek korkusundan, sonu gelmeyen üzüntülerden kurtulamaz.

Ölümden sonraki dünya ile ilgili kaygı ve korkular, insanı kötülükten uzak tutmak için uygulanıyor fakat bütün bunlar bu dünyada acı çekmelerine neden oluyor, o halde bir dakika için tüm bu korkuların evrensel olduğunu varsayarsak, dünyanın suça olan ihtiyacını anlayamaz mıyız? Şimdi bir de tersini düşünelim, bu acıların insanlara acı değil güç verdiğini düşünelim fakat insanların yine bu gücü kullanmaya ihtiyaçları olacaktır, yine sonunda tutkuları bu güçle birlikte ortaya çıkıp yeni tatlar istemez mi?

Günlük, sıradan işler hayatımızı yönlendiriyor, o işler de bile ölümden sonraki hayata dair korkular insanları durduruyor. Sonsuz acılar dogması İspanyollar, Portekizliler ve İtalyanlar üzerinde başarıya ulaşmıştır. Bilirsiniz bunlar kadar rezil insanlar yoktur. Ayrıca gizli suçlar yüksek oranda, dışarıdan çok dindar olarak gördüğümüz urban grubundan çıkmaz mı? Kuşkusuz sonsuz acı dogması çok şüphe uyandırıcıdır. Bu şüphelere neden olan hastalıklı nedenler sayısız ve açıktır. Bu doktrin ruhu acı ile teslim alır, aklı Tanrı ile ilgili imgelerle doldurur, kalbi katılaştırır ve aklı sadece Tanrının iç karartıcı ışığına programlar, böylece doktrin tüm zararlarıyla birlikte kişiyi etkisi altına alır. Bu korkunç dogma ateizmi canlandırır, büyütür, her düşünen insan bunu daha kolay ve Tanrıya inanmayı kendi için çok daha uygun bulur çünkü o inanç çok acımasızdır, barbarcadır, insanı ebedi huzursuzluğa, acıya, kedere sürükler.

Eğer dini inancında Tanrıyı temel almak istiyorsan,

onun mükemmel olduğuna önce kendin inanmalısın, onu iyi bilmelisin zaten bunu yaptığında sonunda ondan gelen kötülüğü açıkça görecesin. Bir dinin uzun süre varlığını sürdürebildiğini o ve yaratıklarının bu oyunu uzun süre devam ettirebildiklerini mi sanıyorsun? Böyle olduğunu düşünenler, korkunun pençesinden kurtulamayan zavallılardan başka nedirler ki? Ona bunca acıyı ve kederi yaşatan efendilerine karşı yine aynı sevgiyi göstermeyi nasıl sürdürürler? Elinde her şeyi yapabilme gücü olan bir babanın oğluna acıyı ve sürekli bitmeyen zulmü yaşatması sonucu o oğul yine babasını sevmeyi sürdürecek midir? Her şeye rağmen çocukları babalarının kendileri için her şeyin en iyisini düşünen biri olarak görmeye devam ediyorlar. İnsanlar Tanrının yol göstericileri ve kılavuzları olduğuna inanıyorlar, onlara göre tüm mutluluk ve umut Tanrı yolunda. Tüm bunlar dinin ne kadar kibirli olduğunun açık bir göstergesi değil mi? Ve eğer onları lanetlerseniz, dine hoşçakal derseniz, o aptal cehennem dogmasının güçlendiği yerde çürüdüğünü görürsünüz, bu şekilde mezhep kendi kendini çürütecektir, ayrıca bunun sadece hilekar bir icat olduğu da açığa çıkacaktır.

Bu kuşkusuz hiç bitmeyen bir tartışma, etrafına topladığı insanları saçma nedenlerle oyalıyor, zaten bunu fark ettiklerinde onu bu şekilde temsil etmekten de vazgeçecekler. Eskiden onun ne kadar acımasız olduğunu görmediklerini, artık ondan hiç hoşlanmadıklarını anlayacaklar, onun yüzünden ne kadar çok acı çektiklerini fark edip aslında yanı başlarında olan ve asırlardır yüz çevirdikleri sonsuz mutluluğu yakalayacaklar.

Bu net cevapların gücünü tehlikeye atmak isteyen par

tizanlar, Tanrı katında hiçbir acının olmadığını söylüyorlar, sadece günahkâr olmamanın öneminden bahsediyorlar. Gerçekten mi? Peki bunun kanıtı nerede? Eğer Kutsal Kitap'ı inceleseydiniz, sadece çok sıradan birkaç satırı okusaydınız, meseleyi kavrardınız. Eğer bana bu satırların iyi niyetli olduğunu, ilahi nitelikte olduğunu, kutsallığını kanıtlarsanız, ben de sizi onaylayacağım. Bunlar size rasyonel becerilerle kabul ettirilmeye çalışılmıyor mu? O halde söyleyin bana, Tanrının adaletsizliğini insanlara şeker gibi göstermek, demir kaplı Tanrının insanlarını üzüntü okyanusuna terk etmesi doğru mu?

Onları yardıma muhtaç halde bırakması ve sadece kendi istediği için onları kullanması, acı çektirmesi doğru mu?

Eğer günahkârlar, imansızlar ve ateistler gerçekten acımasızlara ve ebedi işkencelere karşı çıkarak kendilerini ortaya çıkarırlarsa, tüm bu çirkinlikler de sona erecektir.

Milyonlarca insan sonsuza kadar çektiği tüm acıları kınayacak... Gerçekten birçok insan bu tarz düşünceyi ve yapıyı korkunç bulacak. Yoksa insanın dünyadaki işini tamamlayabilmesi için sürekli acı ve ıstırap mı çekmesi gerekiyor? Ne korkunç! Oh, bu çok iğrenç! Aslında tüm bunlar barbar politikacıların işine geliyor. Ah! Bir de bu doktrin insanı kötülükten vazgeçirmek için var, yani bu yüzden din böyle yasaklarla dolu bir yapıda karşımıza çıkıyor. Bu niyetle köleler ayaklar altına alınıyor; hayat mutluluk vereceği yerde kabusa dönüşüyor, tehlikelerle, göz yaşıyla ve endişeli bekleyişlerle dolu oluyor. Elbetteki bu haldeki bir birey ilahi güce yani Tanrıya sığınmak zorunda kalıyor çünkü düşünüyor ve zaten başka bir çı-

kar yolu olmadığını görüyor.*

Evreni gücü sınırsız olan bir varlığın yarattığına ve tek hakimi olduğuna inanırsak, o halde dünyada hiçbir kötülüğün olmaması da gerekiyor, ayrıca sonsuz mutsuzluk değil, sonsuz mutluluk ve kötülüklerden uzak bir hayatın sürmesi gerekiyor. Saçma! Onca barbarlığın ve kötülüğün içinde Tanrınıza ne kadar yüce bir sınıfa koyup ona her şeye rağmen inanıp, güveniyorsunuz. Bir de bu dogmanın kabul edilmesi için şu meşhur cennet masalıda var. Eğer onun dediklerini yerine getirirseniz, cennet hakkını kazanıyorsunuz, insanın üzerinde ne kadar büyük bir baskı oluyor. Tüm bunlar dinin insanlar üzerinde uyguladığı zorbalıklar. Bir de sadece maddeden meydana geldiğimizi varsayalım, bu şekilde sadece bir hayvan gibi yaratıldığımız, direk doğadan geldiğimiz ve yine doğaya bağlı olduğumuz ortaya çıkıyor, öldüğünüzde ise sadece toz olacağız, hayatta yaptıklarımızla ilgili olarak ölümden sonra geçmemiz gereken bir sınav da yok çünkü bu hayat bize doğadan hediye. İyi ya da kötü bir insan ol.

(*) Tüm dünyada bu geçerli ve ben birazcık bile olsa ölümlü bir varlığın nefes aldığı her anı yanlışlar içinde geçiriyor olmasını anlayamıyorum. Tanrı fantezisini burada otantik ve genel olarak ele almak istiyorum fakat yine de ne kalbimde, ne ruhumda ne de aklımın bir köşesinde bu saçma varlığın dünyanın dışından bizleri yönettiği safsatasına inanmıyorum. Eğer hatalıysam ve eğer hayatımın son günlerinde hata yaptığımı anlarsam. (Tabii ki bu çok kuşkulu ve kesin olmayan bir durum) bu varoluşa gerçekten inanırsam şimdiyi reddedip, neler olacağına bakabilirim. Bundan mutlu olup olmadığımı da görürüm. Eğer bu inanış beni mutlu ederse, onu kabul edebilirim ama eğer etmezse, o halde yine ondan nefret edeceğim ve reddedeceğim.

hiçbir şey fark etmiyor. İşte ancak bu şekilde gerçek mutluluğa giden kapılar sonsuza dek açılarak, insanoğlunun önündeki hayallerden meydana gelen karabasan kalkacaktır. Her şey bizi mutlu edecektir, insanlar tutkuları ve zevkleri ile yaşamayı, hayatın tadını çıkarmayı öğrenecekler. Onlar için yasaklanmış olan, kötü olan her şeyin aslında ne kadar heyecan verici, ne kadar güzel olduğunu görecekler. Neden olmasın? Her bireyin bu güzellikleri yaşamaya hakkı var, eğer yanlış şeyler ise bile, yani birey bunun öyle olduğunu düşünüyor ise bile bu yine de onun hatası olmayacak, o yine de aldığı zevkle, fantastik güzelliklerle, o kadar mutlu olacak ki başka hiçbir şeyin önemi kalmayacak.

Şimdi bir de İlahi güç tarafından yaratılan insanın maddeden gelmediği düşünelim. O halde onun hayvandan çok farklı ve çok özel olduğunu da kabul etmemiz gerekecek, bu durumda Yüce Güç'ün aynı hayvan gibi yiyen, içen, sindiren özelliklerini de kabul etmememiz gerekiyor. Yani insanın sadece hayvandan biraz daha üstün birkaç ek özelliğe sahip olduğunu ve her türünde yine maddeden geldiğini kabul etmemiz gerekiyor. Zaten eğer bu kabul olursa Tanrının insanlara vereceği sonsuz keder fantezisi de suya düşmüş oluyor. Ah zavallılar eğer hayvanlardan üstün özellikleriniz olduğunu düşünüyorsanız, hayvanların da sizden üstün özelliklere sahip olduklarını nasıl göz ardı edersiniz. Hastalıkların ve zihinsel sıkıntıların üstesinden gelebilme doğal yetisine sahip hayvanlara karşı insanın yine de daha üstün olduğunu mu söyleyeceksiniz? Onlarda doğal tutkular ve içgüdüler olduğunu inkâr mı edeceksiniz? İyice düşünün ve bana gerçekten

insanın hayvandan kesinlikle daha üstün olduğuna inandığınızı söyleyin. Oh zavallı insanlık kendini nasıl da kandırıyor. Kendini nasıl da en üstün olarak görmeye devam ediyor.

Fakat daha derin bir konuya girmek istiyorum, bence bu bizi şimdi daha çok ilgilendiriyor. Bazı Kilise yetkilileri İsa'nın cehenneme gittiğini iddia ediyorlar. Ve bunun bir rezalete yol açmaması için defalarca üzeri kapatıldı. Bununla ilgili pek çok tez öne sürüldü, felsefi açıklamalar yapıldı, bununla üzerinde kısaca durabiliriz. Nedenler şöyle: ne Kutsal Kitap ne de onun takipçileri pozitif şeylerden söz ediyorlar sadece cehennemden ve orada yaşanacak, çekilecek acılardan söz ediyorlar. Sonra bir de Tanrı kelimesi açıklanmıyor. Kutsal Kitap'ın eğitimi, planlı ve açık biçimde ortaya çıkarılmış, bunların dışında başka bir sonuç çıkarılmıyor. Araştırıldığında İbranice de, Yunanca ya da Latince de cehennem tek bir anlam ve açık bir kelime olarak karşımıza çıkıyor ya da bir de şöyle bir anlamı var ki o da aynı sonuca geliyor: Günahkârların işkence göreceği yer. Peki bu işkencelerin gerçekten çekileceğine dair bir kanıt var mı? Eğer Kutsal kitap cehennemle ilgili bir ayrıntıyı atlamışsa, bunun cevabını nasıl bileceğiz. Sadece yazılanlara ve söylenenlere kayıtsızca hiçbir soru sormadan kabul etmemiz mi gerekiyor? Yani bunun sadece bir yazı olduğunu düşünürsek, gözlerimiz kapalı halde buna bağlanmamızın anlamı nedir?

Aklımızı zaten karıştırmamızın bir anlamı yok bunun sadece masal olduğunu anlamamız yeterli.

Neden sürekli yazılanların kusursuz olduğundan söz ediliyor da bunlar hakkında konuşmak ya da doğruluğunu tartışmak kabul edilmiyor? Kudüs yakınlarında Gehenna Vadisi olarak bilinen, suçluların ölüme terk edildiği, hayvan cesetlerinin saklandığı bir yer olduğu biliniyor. İsa burası ile ilgili kinayede bulunuyordu. Burası gözyaşının, dehşetin ve korkunun kök saldığı bir tepe idi. Gehenna bu tepeyi hikâyelerine konu etmiştir. Doğruladığımız bir gerçek ise bu tepede suçluların diri diri yakıldığı ya da yine diri, diri hayvan gübresi içine gömüldükleridir. Bazen de erimiş kurşunu suçlunun ağzından içeri sıcakken akıttıklarını, Galilean'ın konuşmalarından dolayı bilmekteyiz. Sıklıkla onun günahkârların ateşle cezalandırıldıklarını ve Gehenna Vadisinde yakıldıklarını ve aynı şekilde bu berbat yerde hayvanlarında yakıldığını anlatıyor. Peki o halde öncesiz ve sonrasız sıfatı ile ulu İsa bu tepedeki ateşi kullanarak cehennemin bitmeyen alevlerini mi tanıtıyordu? Kuşkusuz. Kutsal Kitap'ta sonu olmayan aslında bir diğer anlamıyla da sonu olan demektir. Örneğin, Tanrı seçilmiş insanları ile sonsuzluğu ifade ediyor fakat yine de bunun da sonu olabilir. Sodom ve Gomorrah şehirleri sonsuza dek yanacaklar fakat bu ateş çok uzun süre önce sona erdi.*

Ayrıca Kudüs yakınındaki Gehenna tepesinin gece

(*) Lacus Asphaltites Sodom ve Gomorrah'ın etrafını kuşatıyor, bu da ateşe yol açıyor fakat bunlar sadece kuşatma süresince geçerli oluyor. Burada ateşe neden olan asıl şeyin etraftaki volkanlar olduğu da su götürmez bir gerçektir Etna ve Vesuvius'un yangına neden olacak güce sahip aktif yanardağlar olduklarını biliyoruz. Yani sözü geçen şehirler başka hiçbir şekilde yanmamışlardır.

gündüz yandığı açıkça bilinmektedir. Kutsal Kitaptaki abartı ise edebi bir hale getirilemiyor bile ama yine de şu şekilde toparlayabilirim.

1) Gerçek değil çünkü ateş sadece çok güçsüz bir hayal şeklinde.

2) Gerçek ateş etrafı sarar böylece bizim de cehennemin çok korkunç bir yer olduğunu düşünmemizi sağlayabilir.

3) Gerçek ateş her şeyi içine alarak yakar ve sonunda yakacak bir şey kalmayınca da sona erer. O halde cehennemde ki ateş da sonsuz değil. sonludur.

4) Cehennem ateşi olanaksızdır çünkü o da gerçek değildir.

5) Gerçek olmayan ateş bir miktar yakıttan meydana gelir yani bu da cehennem ateşinin ne kadar saçma olduğunu ortaya çıkarıyor.

6) Cehennemdeki ateş sonsuz. gerçek ateş ise geçicidir.

7) Söylendiğine göre en büyük günah Tanrının varlığını inkâr etmektir o halde nasıl bu dünyadaki gerçek ateş Tanrının yokluğundan daha acı verici olabiliyor?

8) Son olarak gerçek ateşin ruha hiçbir etkisi yoktur. Zaten eğer Tanrı materyal bir ateşin ruhani varlığa etkisi olduğunu söylüyorsa. o halde ruhları kolayca yanabilir türden yaratmış demektir. Zaten bu da din adamlarının boşa zaman öldürdüklerini kanıtlayan bil-

yük gerçeklerden biridir ve onların ne kadar aptal ve acımasız oldukları da ortadadır.

Tanrı için hiçbir şey imkansız değil, Tanrı hiçbir neden olmaksızın her şeyi yapabilir. İnsan Tanrıdan yardım dilemeye mecburdur ve Tanrının kim olduğunu bilmesi de şart değildir. Bu zorluklardan kurtulmak için, diğer teologlar bize cehennem ateşinin gerçek olmadığını, ruhani bir ateş olduğunu söylemektedirler. Elbette ki şimdi ruhani ateşin ne olduğunu soracaksınız. Gerçek olmayan, gözle görülmeyen yangın nedir? Peki bunun hakkında kendilerinin de en ufak bir fikri olduğuna inanıyor musunuz? Herhangi bir şekilde Tanrıları onlara o ateşin ne demek olduğunu, nereden geldiğini açıkladı mı? Yine bununla ilgili olarak bazı bilginler ortak bir noktada anlaşmak istediklerinden ateşin bir parçasının ruhani, diğer parçasının ise materyal olduğunu savundular. O düşünün cehennemde iki tip ateş, ne kadar saçma! Kumdan kaleler gibi bir çocuk icadından ve saçmalıktan başka bir şey değil!

. Ve diğerleri gibi cehennem de masaldan başka bir şey değil; karmakarışık, inanılması zor tuhaf bir icat! Dünyanın aşağısında bulunan, kötülerin gideceği garip bir yer. Peki ama burası tam olarak dönmeye devam eden koca dünyanın neresinde? Bazıları cehennemin dünyanın tam ortasında bulunduğunu iddia ediyor. Kutsal Kitap'a göre dünya yok olacak, o halde cehennemde yok olmaz mı? Bazıları da cehennemin Tanrı katında olduğunu ve cehennemin bu dünyada başladığını söylüyorlar, bu dünyadan başlıyorsa o halde neden Tanrıyı göremiyoruz. Eğer bu tuhaf Tanrı bize sürekli söylendiği gibi var ise, o halde de-

dikleri gibi bir cehennem de vardır. Peki bu doğruysa cehennem nerede?

Aslında işin gerçeği tüm bunlar teologların saçma hayal dünyalarıyla oluşturdukları, aynı bir sarhoşun var olmayanı var gibi söylemesinden başka bir şey değil. Bu nedenle Tanrı kelimesinin tam olarak tanımı, açıkça anlatımı mevcut değil.

Anlatılanlar ve iddia edilenler tamamen aldatmacadır, insanların hayal gücü, inanmaya duydukları aşırı istek ile durum bu noktaya geliyor. Yani cehennem denen herkese korku veren, insanların hayatını yönlendiren bu aldatmaca bazı politik çıkarlar için de kullanılmakta, bu şekilde insanlar korkutulmaktadır.

Bunlarla mücadele etmem gerektiğini düşünüyorum:

1) İnsanların içinde gerçekten büyük bir korku var ve bu yüzden acı çekiyorlar. Fakat bu korku doğuştan değil; eğitimle, toplum tarafından insanların aklına sokuluyor; her ülkede aynı olmadığı gibi her insan için de sonuçları aynı değil; önyargılarından kurtulmuş insanlar için sonuçlar kesinlikle aynı değil.

2) Dinsizler cehennemi kabul etmiyorlar... Aynı bizim yaptığımız gibi ve onların dinini kabul etmiyorsak neden yaptırımlarını kabul edelim? Kesin olan şey, dinsizlerin hiçbir şekilde ölümden sonraki hayata inanmadığıdır;çekilen sonsuz acılara; ölümden sonra yanan ve külleri savrulan bedenlerin yeniden dirildiğine inanmazlar; bedenlerin yok olduğuna inanırlar ve bunlar doğal nedenlerle olur fakat Hıristi-

yanlığın aptal inancı olan dirilmeyi kabul etmezler. Buna inanmalarının asıl nedeni ise Plato ve Virgil'in acı çektikten sonra yeniden dünyaya geldikleri yolunda uydurulan masaldır; bu sadece şiirsel bir fantezidir.

3) Eğer biri cehennem dogmasını ve sonsuz acı zırvasını kabul ediyorsa akıl ya da sağlık sorunu olduğu kesindir. Tanrı sadece insanları suçlarından dolayı cezalandırmak için var... Hayır, bir kez daha hayır; hiçbir akıl ya da sağlık sorunu böyle bir saçmalığı kabul edemez.

4) Tanrı yargıç ve karar veren ise, onun koyduğu adalet uygulanmalı... Sıra diğer bir acımasız zulme geldi: Kötülük dünya için gereklidir. Yeniden söylüyorum eğer Tanrı varsa neden sadece acı çektirmek için var ve bu acıların hepsini de kendi yaratmış. Eğer her şeyi yapabilecek gücü varsa, o halde sizin Tanrınız kötülüğe neden izin veriyor? İnsanları kötülüğe karşı birleştirme gücüne sahip değil mi? Eğer bunu bugün yapamıyorsa zaten yarın da yapamaz çünkü bu döngünün içinde onun kötülüğe ihtiyacı var! Tanrının böyle bir kişilik halinde evrende doğru hareket edebileceği nasıl düşünülüyor?

5) Tüm teologlar cehennemin acılarında hemfikirler, buna olan inançları sonsuz. Baştan beri insanlar sürü halinde rahipler ve urban sınıfı tarafından buna inandırılmaya çalıştılar. Romalı rahipler diğer mezheplerin inanışlarını reddetmişlerdi. İnsanlığın bu kü-

çük kirli azınlık tarafından yönetilmesi doğru mudur? İçlerinden biri bile çıkıp gerçeği bulmak için çaba gösterdi mi? Asırlardır yalan söyleyen hilebazlara kimse karşı gelemedi.

İleri sürülen diğer tezler de oldukça zayıf ve başarısızdır, bunlar üzerinde düşünmek bile zaman kaybından başka bir şey değil, hiçbiri Kutsal Kitap ya da geleneklerin üzerlerinde kurduğu ciddi baskılar hakkında konuşamıyor. Örneğin her hangi biri kendisi için gerçekten önemli olduğunu düşündüğü bir şeyi özgürce, korkusuzca gerçekleştirebiliyor mu?

Gerçek olan diğer bir şey ise rahiplerin insanlara karşı aslında ne kadar acımasız olduklarıdır, bu rahipler insanları sürekli tehdit etmektedirler ve bu tehditler zaten toplum ve eğitim tarafından sürekli güçsüz kalan insanları iyice zayıflatmaktadırlar. Gelin buraya İsa'nın zavallı, küçük çocukları! Sizden inanmak için nedenler istiyoruz atıp tutmanızı istemiyoruz, ağız kalabalığı yapmanızı istemiyoruz, kaba kuvvet istemiyoruz ya da 'İnanmazsanız, sonsuz acılara mahkûm olursunuz,' gibi klişe saçmalıklar istemiyoruz. Bizi mantıklı açıklamalarla razı etmenizi istiyoruz. Düş ürünlerinize bizi inandırmanızı istiyoruz.

Cehennem korkusu, kısaca, günaha karşı koymak için hiç de öyle sanıldığı gibi garantili bir korunma mekanizması değil aslında. Bu sadece zehirli rahiplerin verdiği zehirli meyveler. Topluma katılmak için mecbur konulan bir sertifika. Peki ama cehennem neyi sağlıyor? Cehennemle bizlere günahın sonsuz bir yanlış olduğu ve sonsuza dek cezalandırılması gerektiği gösteriliyor. Saçma. Tanrı bu

sonsuz acıyı tek başına insanlara veriyor ve bu acıların başlangıç noktası da ölüm oluyor.

Peki o halde cehennem denilen bu çocuksu inanç, bu masal cüppeli hergeleler tarafından kendi hayal güçleriyle oluşturdukları Tanrının, yine kendi hayallerinde yarattıkları kötülerin gidecekleri tek yer olarak kabul ettikleri, bir yanılsamadan başka bir yer değil.*

Tanrı inancınız her ne şekilde olursa olsun ondan bir an önce kendi mutluluğunuz için kurtulmanız gerektiğini düşünüyorum. Hıristiyanlar bu inançla uğraşarak ne kadar çok zaman kaybettiklerini, hayatlarını saçma bir amaç uğruna feda ettiklerini ve yaptıklarının aslında kendileri için ne kadar tehlikeli olduğunu görmüyorlar. O halde kendimizi tüm bunlardan uzak tutmalıyız, sonsuza dek bu inancı reddedelim, bu dinin tüm törenlerinden, bayramlarından kendimizi uzak tutalım. Ateizme aslında gerçekten toplumun ihtiyaç duyuyor olması büyük bir gerçektir. Çünkü sistemde ben kendi şahsım adına konuşursam, insan hayatı ve ruh sağlığı için tehlikeden, üzüntüden başka bir şey görmüyorum.

(*) Toplumda gerçekten sorun çıkaranlar kimlerdir? Rahipler. Her gün çocuklarımızı ve eşlerimizi yoldan çıkaranlar, kimlerdir? Rahipler. Toplum içindeki anlaşmazlıklara, sorunlara, iç savaşlara neden olanlar kimlerdir? Rahipler. Beşikten mezara kadar bizi sürekli soyanlar kimler? Rahipler. Konuşmaları ve tavsiyeleri ile her gün günümüzü karartanlar kimler? Rahipler. Gücümüzün ve neslimizin tükenmesine neden olanlar kimler? Rahipler. Suç ve rezalete en çok isimleri karışanlar kimler? Rahipler. Dünyanın en kötü niyetli, en kinci, en acımasız insanları kimler? Rahipler. Ve biz yine de bu adamlardan kurtulmamız gerektiğinin farkında değiliz, bunun için teredüt ediyoruz. O halde bizi bu duruma getiren, yok etmeye çalışan her şeyi de hak ediyoruz.

İşte sevgili Aziz Fond gördüğün gibi öncelikle cehennem inancına değinerek sana konu hakkındaki düşüncelerimi sunmak istedim. Bunun seni korkutmasına ve bunun gibi saçma bir masal yüzünden arzularına gem vurmana gönlüm razı olmaz. Ölümlüler için tek bir cehennem var ve bu da tamamen hayal ürünü bir masaldan ibaret, insanın hayatı sona erdiğinde yani öldüğünde yok oluyor ve her şey orada bitiyor. Bundan kurtuluş yok. İşte bunu bilip de arzularına gem vurmak hiç doğru değil. Bize hayatta kılavuzluk eden tek güç doğadır. Onun bizim için planladığı hiçbir kötülük ya da sonsuz acı yoktur. Yeniden Tanrı konusuna dönüyorum ve Tanrının olmadığını bütün bunların sonsuz acı konusunda insanları korkutmak için tezgahlanmış oyunun parçaları olduğunu söylüyorum. Ne cennet var, ne cehennem var, gerçek olan tek şey bu dünya, bizim mutluluğumuz ve arzularımız. Zaten doğa bizden ona hizmet etmemizi ya da onun kurallarına uyarak kendimizi ölümden sonraki hayata hazırlamamızı istemiyor.

Acımasızlığının temelini oluşturan ilkenin ne kadar saçma olduğuna dair yeterince ikna edici olduğumu sanıyorum. Daha fazlasını söylemem gerekiyor mu? Hayır, sana karşı dürüst olmam gerekirse, aslında senin kurbanlarının üzerinde bırakacağın, öbür dünyaya ulaşacağını düşündüğün izlerin hiçbir anlamı yok. Senin kış deliğine sokacağın bir parça not cennete ya da cehenneme mi ulaşacak? Yani inan bana binlerce insanı aynı yöntemlerle öldürsen bile onlarla gönderdiğini sandığın hiçbir haberin anlamı yok. Haftada bir düzine kurban versen ne fark edecek? Bence sen Juliette'e güven, o çok zeki, yetenekli, sen ona tek bir kelime söyle, o sana üç katı hizmet etsin, hak ettiği parayı

ver. başka hiçbir şeye ihtiyaç duymayacaksın çünkü o senin tüm arzularını yerine getirmek için hazır, bekliyor.

"Mükemmel!" diye cevapladı Aziz. "Şu son sözlerine kesinlikle yürekten katılıyorum. Şu andan itibaren Juliette her gün için üç değil altı kurban istiyorum ve haftada dört kez ziyafet düzenleyeceğiz bu da haftada yirmi dört kurban demek olacak. Kurbanların üçü kadın, üçü erkek olacak. Elbette senin de kazancın aynı oranda yükselecek. Bu arada Clairwil anlattıklarından kesinlikle çok etkilendim, yani şu sonsuz azabı geçersiz kılmandan. Sözlerin ve yıkıcı teorilerinden gerçekten çok etkilendiğimi bilmelisin fakat konunun öncesi var ve bunda biraz söz etmek istiyorum.

Öncelikle, sözlerinden tam olarak Tanrının cehennem öğretisiyle korku veriyor olduğunu ve bunun bir tür barbarlık olduğunu kast ettiğini anladım. Tanrı vardır, sen bunu zaten neredeyse her cümlende söyledin. Zaten bu berbat öğreti her şekliyle onun varlığını sonuna dek ispatlıyor. Fakat sevgili Clairwil, senin büyük bir hatanın içine düştüğünü görüyorum ve bunu kanıtlamak için sana felsefenin özünü ve konunun tamamını vermek istiyorum. Cehennem dogması senin arzularına engel oluyor ve sende bundan yola çıkarak onun olmadığını düşünüyorsun. Gerçekler, kişisel isteklerden daha sağlam nedenlere dayanmalıdırlar. Sonsuz ceza dogması ile mücadele etmek için önüne çıkan engelleri mantıksızca yok ediyorsun: Buna göre Tanrı yok, ruh yok ve bundan sonraki hayatta çekilecek acı yok çünkü ölümden sonra hayat yok, diyorsun. Böyle büyük bir hataya açıkça senin gibi birinin düşüyor olmasından gerçekten çok etkilendim. Senin düşüncelerini paylaşmaktan uzak, Yüce Varlığı kabul ediyorum ve ruh-

ların varlığına inanıyorum. Fakat haydi şimdi sizin dindar kalplerinizin bu tür büyüleyici sözcüklere kapalı olduğunu ve onları yeniden açabilmek için benim sözcüklerimle sizleri etkilemeye çalıştığımı düşünelim ama maalesef bunun hiçbir yardımı olmayacaktır çünkü bunu kendinizin kendi kalbinizin hissetmesi gerekiyor. Olsun yine de size açık bir anlatımla bir şeyler verebileceğime inanıyorum.

Bakışlarımı evrene doğru yöneltiyorum: Kötülüğü, düzensizliği, suçu ve her yerde devam eden despotluğu görüyorum. Bakışlarımı aşağıya indiriyorum ve o anda evrenin en ilginç yaratıklarını görüyorum. Onun ne kadar ahlaksızca, inkârla ve alçaklıkla dolu olduğunu görüyorum. Bu sınavdan ne öğreniyorum? Tanrının gerçekten var olduğunu ve tüm bunların yaratıcısı olduğunu görüyorum ama onun şeytana karşı gelmediğini ve şeytana izin verdiğini de görüyorum. Biraz daha düşündüğümde zaten tüm gerçek gözlerimin önüne seriliveriyor. O şeytana karşı çıkmıyor ve şeytanın gücünü engellemiyor çünkü o zaten şeytanın ta kendisi. Ve bizim yaptığımız tüm kötülükler onun için vazgeçilmez. Ben de onun için elimden geleni yapmıyor muyum sizce? Sizce onun en sevdiği oğlu değil miyim? Tüm bu felaketlere doğduğumdan beri sebep oluyorsam ve bu ölene dek aynı şekilde devam edecekse zaten o beni ayrıcalıklı olarak yaratmış demektir. Beni dünyaya getiren o yüce güce karşı içimde çok güçlü bir bağ ile yakınlık duyuyorum ve bu hep böyle olmuştur. Ben ona kurban verdiğim sürece o bana güç, zenginlik ve rahatlığı sağladı. Ona bütün bunları geri ödemekten çok hoşlanıyorum. Beni mutlu eden ve gerçekten sevdiğimi iyi bildiğim tek güç Şeytan'dır. Tüm zevkin ve tutkuların tek

kaynağı Şeytan olduğuna göre onu neden sevmeyeyim?

Emin olun ki, Şeytan ya da adı her ne ise bu melankolik dünyanın kötü amaçlı organizasyonları için çok gereklidir. Tanrı açıkça kinci bir varlıktır, çok barbardır, çok kötüdür, çok adaletsizdir, çok acımasızdır. İşte bu yüzden intikam, barbarlık, kötülük, adaletsizlik, kötülük çok gereklidir. Zaten o da bütün bunların insanlar tarafından kabulünün zor olduğunu bildiği için kötülüğü değil iyiliği temsil ettiğini düşündürmektedir. İnsanlar eğer Tanrının yansımaları ise o halde neden kötüler? O şeytan için çalışmaktadır, o şeytana hizmet etmektedir ve o da ancak Şeytan'la güçlenmektedir. İnsan ruhu güçlükle fark edilse bile sadece Şeytan'a hizmet eder ve sadece Şeytan tarafından yönetilir, zaten bu şekilde bakıldığında yine tek yaratıcı gücün Şeytan olduğu gerçeği gün gibi ortaya çıkmaktadır. Herkesin kötü, barbar, acımasız olması gerekmektedir, aynı senin sözünü ettiğin Tanrın gibi. Bunu herkesin kabul etmesi gerekmektedir, bundan ötesi yoktur. Eğer bu Tanrı Şeytan'ın merkezinde ise zaten o da Şeytan'dan başkası olamaz. Onun güçlenmesi için çevresinde zayıflıklara ihtiyacı var. O varlıkların özünü meydana getirmiştir, o öncesiz ve sonrasızdır, bizlerde onun rahminden meydana gelmiş çocuklarız. Bu dünyadan olan hiçbir insan onu yönetemez ve berbat kaderinden de kurtulamaz çünkü bu doğanın rahminden oluşmuştur, Şeytan da oradan meydana gelmiştir, bu bir döngüdür ve evrensel bir kuraldır. Kötü biri kötülüğün özünde Tanrının varlığını keşfettiğinde, kendisinin de kötülük meyvelerinden biri olduğunu kolayca fark eder.

İyi varlıklar nereden geliyor diye bir soru olamaz çün-

kü iyi varlık diye bir şey yok. Hani şu erdemli, ahlaklı dediklerimizde aslında iyi değiller. Şeytan'ın yaptığı bu dünyaya kendini olabildiğince gaddar ve kötü halde sunmak çünkü ancak bu şekilde iyi olduğunu düşünen zayıfların saldırılarına karşı kendini koruyabilir. Zaten Tanrı adı altında onların tüm gücü ellerinden alınıyor. Yani örnek vermek gerekirse onlar her zaman güçlü hayvanların arasında kalan küçük karınca ve sineklerdir, bizlerse hayvanların efendileri ve en büyükleriyiz. Dünyanın genel düzeninde her zaman olan ve olmaya devam edecek olan şey insanların çekeceği sonsuz acılardır. Dünyanın sisteminde bu vardır ve güçsüzler acı çekmeye, ezilmeye mahkûmdurlar. Bu hayattan sonra yeniden Şeytan'ın rahmine geri döneceklerr ve özlerine kavuşacaklar.

Bu dünyadan göçtüklerinde onlara, 'Neden erdemi seçtiniz? Ben sizden bunu istedim mi? Benim dünyaya gönderdiğim kargaşayı neden önlemeye ve kendinizi benden üstün göstermeye çalıştınız? Size her gün kıyımı gösterdim, neden bunu dikkate almadınız? Her fırsatta Şeytan'ın aslında bana bağlı olduğunu, ondan hoşlandığımı, onun da benim entrikamın bir parçası olduğunu size anlatmaya çalıştım neden buna dikkat etmediniz? İşte bu yüzden insan ırkı beni memnun etmedi daha benden nasıl yardım isteyebilir? Size veba, kötü hastalıklar, savaşlar, deprem ve fırtınalar göndermedim mi? Tüm bunlara rağmen benim iyiliği temsil ettiğimi mi düşündünüz? Saçma! Neden beni örnek almadınız? Size verdiğim onca zevki neden yaşatmadınız? Öksüzü, dulu, yoksulu yağma edin, tek bir kelime ile insanı kendi ihtiyaçlarınız için kullanın, benim yaptığım gibi tutkularınız için insanları feda edin. Salaklıkları-

nızla karşıma nasıl gelebiliyorsunuz? Benim rahmimden çıkıp yeniden geri gelene kadar yapacağınız tek şey kötülük ve suç iken bu halinizle karşıma nasıl gelebiliyorsunuz? Evet dostlarım tüm bunlar, Şeytan'ın erdemli insana soracağı sorulardır.

Güçlü felsefelerinle Clairwil bunu öncelikle senin yapman gerektiğini düşünüyorum. İsa ve Kutsal Kitapla bu kadar ilgileneceğine ortada olan gerçeklere ve sözlerime dikkat etmen gerekiyor. Ben tüm çalışmalarım sonunda açıkça dünyanın ve evrenin Şeytan'ın gücü altında olduğunu görebiliyorum. Evrenin yaratıcısı oldukça zalim, vahşi ve tüm yaratıkların da üzerinde dehşet vericidir. Çalışmaları onun varoluşundan başka bir şey olamaz. Onun kötülükleri olmadan, evrende hiçbir şeyin devamı olamaz. Dünyanın berbat halini sürdürebilmesi için onun varlığına ihtiyaç vardır. O bu dünyanın tüm varlıklarından daha öndedir. İnsanların yaşlandıklarında daha kötü olmalarının nedeni yeniden kendi özlerine dönmeye yaklaşıyor olmalarıdır. Onların özü kötülüktür ve öldüklerinde gidecekleri tek yer Şeytan'ın yanıdır. İşte bu yüzden yaratıklar, zararlı moleküllerin sıralanması ile meydana gelmişlerdir, öldüklerinde de aynı moleküler düzeye geri dönüşmektedirler.

Şimdi muhtemelen bana bu hipotezin insanlara uzun süre acı çektirdikten sonra onları öldürürken anüslerine neden bir kağıt parçası sıkıştırdığımı soracaksınız. Bu aslında dünyanın en basit şeyi, şimdi senin düşüncelerini anladığımda benim bu yaptığım şeyin aslında ne kadar anlamsız olduğunu düşünüyor olmalısın. Fakat benim doktrinlerime ve metoduma göre bu yapılması gerekli olandır. Metodumu anlatacağım.

Kurbanlarım Şeytan'ın döl yatağına gittiklerinde, benim tarafımda en kötü işkencelere maruz kalarak oraya geldiklerinin bilgisini veren bir açıklama ile gitmeliler çünkü orada bu şekilde erdemliler sırasına girecekler. Zaten bu dünyadan göçtükleri zaman çekecekleri acılarda çok büyük olacak, bense efendime yardım ederek acılarının dünyadaki bölümünü tamamlıyorum. Bu doğanın emridir ve olması gerekendir. Mıknatısın metali çekişi gibi, güzellik seks isteğini kamçılar, böylece şiddetli acılar A, B ve C olarak sınıflandırılır. Benim işkencelerime maruz kalan insanlar B sınıfı acılar içinde olacaklardır, yeniden zararlı moleküllere dönüş de ancak B sınıfı şiddet ile mümkündür. Bu çalışmalarım sayesinde kurbanın rahatlıkla Şeytan'ın döl yatağına ulaşmakta ve benim yardımlarımla, efendimin işleri hafiflemektedir. Bunu yaparken kullandığım aletlerin aslında hiçbir önemi olmadığını düşünüyorum, yani aslında onlar sadece formalite. Ama elbette ki gerekli olduklarını ve önemlerinin ne kadar büyük olduğunu kabul ediyorum ve bu formaliteler işime yarıyor. Ayrıca operasyonumun başarıya ulaşmasını her zaman olumlu etkiliyor.

"Bu" diye söze karıştı Clairwil. "Bu çok şaşırtıcı ve çok olağandışı, insan aklının ürettiği tüm sistemlerden daha garip."

"Senin öne sürdüklerinden daha az" diye cevapladı Aziz Fond. "Seninkini devam ettirmek için Tanrıyı tüm kusurlarından arındırmak ya da onu sadece reddetmek gerek. Bense onun varlığını tüm kötülüklerine rağmen kabul ediyorum. Ve sen tüm bu kötülüğü uygularken, sonuna dek savunurken, bunun ortasındayken onun kötü gücünü kabul etmiyorsan senin fikirlerin benimkilerin yanında ger-

çekten çok sıradan kalıyor."

"Senin sistemin," dedi Clairwil, "tamamen Tanrıya duyduğun korkudan kaynaklanıyor."

"Doğru ondan nefret ediyorum ama benim sistemim ona olan nefretimle var olmuyor, ben ona olan nefretim için çalışıyorum. Hayır bu benim ona olan ilgimin ve meditasyonumun meyvesi."

"Ben" dedi Clairwil, "Ben Tanrıya olan nefretim için çalışmak yerine ona inanmamayı tercih ediyorum. Ya sen Juliette, sen ne düşünüyorsun?"

"Ben son derece kesin yargılara sahip bir ateistim" diye cevapladım. "Ben kesinlikle dogmanın bize açıkça düşman olduğuna, ruhumun ise daha ahlaka aykırı şekilde buna ihtiyacım olduğuna inanıyorum bu yüzden hiçbir zaman için senin sistemini Aziz Fond'un sistemine değişmem ve kesinlikle hiçbir şeyden korkmak istemiyorum buna o sonsuz acılar dahil."

"Haklısın" diye söze karıştı Aziz. "İnsanların en büyük hataları her zaman için egoistlikleri olmuştur. İşte bu kapris ve istekler Babayı olması gereken yerden çok uzağa sürüklemiştir. Doktrini felsefi açıdan ele almanız gerektiğinde tutkularımızdan kurtulmanız gerekiyor."

"Ah Aziz Fond" dedi Clairwil, "halbuki senin tüm nedenlerin bu tutkulara bağlı. Kalbindeki kötülük biraz daha az olsa inancında bu kadar zalimce olmazdı ve elbette söz ettiğin gibi insanlara acı çektirmen, öbür dünyaya mesaj göndermen olmasaydı kendini de daha az risk altına alırdın."

"Kesinlikle!" dedim. "Onun inancı sadece kötülük ve aslında başka hiçbir şeye inanmıyor."

"Yanlış düşündüğüne inanıyorum ve hareketlerim düşün-

celerimi de ortaya koyuyor. Varlığın sahip olduğu işkence içgüdüsü ona kötülük molekülleri ile verilmiştir, bu elbette herkeste farklı katsayılardadır, bende çok yüksek olduğu için kendimi suça adadım. Dünyadaki görevim bu."

"Ben" dedi Clairwil, "kendimi tüm bunlardan soyutladım çünkü sadece doğaya hizmet etmenin gereğine inanıyorum ve kanı sadece onun için döküyorum."

Kapıya gelen arabanın sesiyle konuşmamıza ara verdik, hizmetçi Noirceuil'in geldiğini haber verdi. Yanında on altı yaşında bir genç vardı, geldiklerinde uzun süre bakışlarımı üzerinden ayıramamıştım.

"Affet beni" diye mırıldandı Bakan, "cehennem üzerine yaptığım analizleri bayanlara anlatmayı yeni bitirmiştim. Noirceuil'de beni desteklemeye mi geldin?"

"Eh bu biraz doğru sayılır, kendini güzelliğine bırakman için sana genç bir yakışıklı getirdim. Onu buraya getirmemin bir nedeni var. Bu genç adam Markiz Rose'un oğlu. Yani o senin şu Kraliyet arazisi takasın için Bastille'e gönderdiğin kadın. Değil mi?"

"Evet bunu yapmam sadece işin yürümesi için bir bahane idi."

"O halde onun oğluna da ihtiyacın olacağını düşündüm, eminim onun üzerinden de para kazanabilirsin."

"Kesinlikle."

Noirceuil, "Tamam o halde hata yapmadım. Markiz bağlantılarımızı biliyor, bana her şeyi itiraf etti ve senin adamlarına kadının oğlunu bulmalarını emrettim. Kadınla da oturup bir anlaşma yaptık. Bu da anlaşmamızın sonucudur" dedi ve genç adamı Azizin kollarına attı. "Sik ve işaretle. Ayrıca hesabına girecek olan yüz binlerce kraliyet

parasını düşün."

Aziz, genç adamı öperken, "Çok tatlı, gerçekten şirin fakat kötü bir zamanda geldi, bu gün çok çalıştık gerçekten yorgunum."

"Ama bu gençte seni hayata döndürecek tüm özellikler var."

Rose ve Noirceuil henüz yemek yemediklerinden bizimle birlikte yemeğe katıldılar. Yemek bittiğinde Aziz gençle birlikte eğlenirlerken benden onlara katılmamı istedi. Noirceuil'de Clairvil ile birlikteydi ve Aziz onların yatmasına karar verince grup tamamlanmıştı.

"Korkarım bu gençle ilgilenirken senin yardımına ihtiyacım var Juliette. Bu çocuk gerçekten kusursuz görünüyor fakat sertleşmekte güçlük çekiyorum. Küçük, vahşi evcilim benim için onun pantolonunu çıkar, evet ve gömleğini kaldır, bırak pantolonu dizlerine düşsün ve şu dizlere bak kesinlikle benim istediğim gibi."

Genci çevirip kıçını Aziz'e sunduğumda, bir süre güzel deliği yaladı. Sonra birlikte gencin penisinin tadına baktık, genç sertleşmeye başlamıştı.

"Em onu" dedi sevgilim, "Ben de aynı anda kıç deliğini yalayacağım. Eminim ikimizin arasında kaldığında onu kolayca boşaltırız."

Bir süre bu şekilde devam ettikten sonra Aziz yer değiştirmek istediğini söyledi. Böylece gencin genç penisini ağzına aldı ve kısa süre içinde çocuk, Aziz'in ağzına boşalmıştı bile. Aziz bunun bir damlasını bile boşa harcamamıştı.

"Oh, Juliette" dedi ağzının etrafı spremle kaplanmıştı, "İnan bana bu Tanrıların ziyafeti. Başka hiçbir şeye

değişmem."

Sonra genç adamı yatağa yatırdı, uyumadan bizi beklemesini söyledi ve beni küçük odaya aldı.

"Juliette" dedi. "Sana Noirceuil'in sözünü ettiği konuyu tam olarak anlatmak istiyorum.

"Markiz Rose, Kraliyetin en güzel kadınlarından biridir ve bir kez benim metresim olmuştu. Bugün Noirceuil'in buraya getirdiği genç adam ise benim oğlum. Onunla ilgilenmeye iki yıl önce başlamıştım fakat pozisyonumun güçlenmesini beklemeyi tercih ettiğimden riske girmedim. Annesini becermekten sıkıldığımda oğlunu da becermeye başladım. Fakat kadın sorun çıkardı ama gücüm onu alt etmeyi başarmıştı. Bu tam olarak on sekiz ayımı aldı ve on sekiz ay boyunca oğlumu düşünmek bile boşalmama yetiyordu."

"Bana ne anlatmaya çalışıyorsunuz?"

"Söylediğim şey, Markizin oğlunun sonunda öleceğinden haberi yok. Sonunda hepsini ortadan kaldırıp zengin karımın arazilerine ve paralarına tek başıma sahip olacağım çünkü Markizin hayatta olan benden başka arkadaşı kalmayacak."

"Ne müthiş!" dedim istekle.

"İşte bu size anlattığım bize bahşedilmiş olan kötülük moleküllerinin gücünden başkası değildir."

"Çekici adam! Peki bu işten benim kazancım ne olacak?

"Yılda beş yüz bin livresten fazla Juliette, ve bunu sadece arsenik vererek kazanacaksın. Tamam bu kadar yeter şimdi önümüzde geçireceğimiz şehvetli dakikalar var, zaman kaybetmeyelim" dedi ve henüz sertleşmemiş olan pe-

nisini ellerime terk etti. "İnan bana Juliette bu dünyada öldürmeyi istediğim hiç kimse elimden kurtulamadı. Şimdi de bu işi başarmak istiyorum."

Genç Rose bizi yatakta bıraktığımız gibi bekliyordu. İki yanına uzandık. Aziz Fond genci öpücüklere boğmaya başladı. Onu okşadık, emdik, girişine dillerimizi soktuk Aziz sonunda hazır hale geldiğinde gence kabzasını dayadı, benseve sevgilimin kıç deliğine dilimi sokmuştum. Sevgilim bugün gerçekten *forma girmiş* görünüyordu kısa süre içinde oğlunun içine boşaldı ama bir damlayı bile kaçırmadan kabzasını gencin ağzına sokarak kalan tohumu ağzına akıttı. Bende gencin kıç deliğinin kenarlarına sızan zerreleri yalayarak, temizledim. Sıra sonunda bana gelmişti, genç Rose beni önümden düzmeye başladığında Aziz de kabzasıyla yeniden gencin içindeydi. Aziz bu şekilde kısa süre içinde sönen gücünü canlandırdıktan sonra birlikte pozisyon değiştirerek genç Rose'un kıç deliği ile oynamaya, emmeye yalamaya, dillerimizi içine sokmaya başladık. Genç adam sinyal verdiğinde, bizde onun tohumlarını boşa harcamadan ağzımıza boşalmasının ve genç spermlerini yemenin tadına vardık. Gencin kalan zerrelerini ise sırayla kıç deliklerimize akıttık. Aziz'in gözü dönmeye başlamıştı, zevkten deliriyordu benden onu tutmamı istedi ve Rose'u yumruklamaya kıçına vurmaya başladı. Tüm nefreti açığa çıkmıştı, saat on bir olduğunda planladığımız gibi sıcak çikolata istedik bakanın emirleri ile bardağın içine zehir koymaya başladığımda o da oğlunun ölümünü göreceği için sabırsızlıkla Bastille'e bir ferman yazmaya başlamıştı. Notun içine zehirden ayırdığımız parçayı koydu ve müdüre bunu anne Rose'a içirerek idamını gerçekleştirme-

sini istedi.

Zavallı oğlu keyifle çikolatasını içerken, zehrin damarlarına yayıldığını hisseden Fond, "Ve sonra" dedi. "İşte buna gerçekten başlayan güzel bir gün derim, başlayan yeni gün ile birlikte Yüce yaratıcıya bir kurban daha gönderiyorum ve kurbanın üzerine öte aleme ulaşacak olan imzamı bırakıyorum."

Noirceuil ve Clairwil kahvaltılarını etmişler, bizi bekliyorlardı. Bakanla aramızda geçen her şey sır olarak kalmıştı. Erkeklerimiz genç Rose'un ölü bedeni ile birlikte Paris'e gitmek üzere ayrıldılar. Clairwil ve bende Clairwil'in arabasıyla aynı yöne doğru yola koyulduk.

Dostlarım Aziz Fond'un işlediği suçlar gün geçtikçe başarısıyla birlikte de artıyordu ve iki yıl içinde gelirine bir milyon daha eklemeyi başardı, tabii ben de yardımlarımdan ötürü daha da zenginleşiyordum.

Şehre giderken yolda, Clairwil bana cevabını vermekten kaçtığım bir sürü soru sordu. Bir çoğuna kaçamak cevap vermiştim ama hiçbirine inanmadı. Ama yine de Aziz Fond'un benden istediğini yaparak hiçbir sırrımızı söylemedim. Konuyu değiştirerek yol boyunca üyesi olduğu kulüp hakkında sorular sordum ve bir sonraki görüşmemizde oraya katılmak istediğimi söyledim. Şehre vardığımızda öpüştük ve vedalaştık.

"O bir misyoner. Yeni bir din yazdı.
Juliette onun kutsal kitaplarından biridir."
New York Times Book Review

"Sade zaten var olan sadizmi icat etmedi fakat büyük bir doktorun virüsü bulması gibi onu keşfetti... Sade bizim anarşik ve kontrolsüz olan seksüel içgüdümüzü keşfetmemizi sağladı."
Maurice Lever / New York Times Book Review

"Sade batı tarihinin en radikal zekâlarından, ruhsal hayatın bazı temel yanlarını oluşturan, çılgınlıkla soğuk rasyonelliğin hayret verici birleşimine değinen biriydi... Ardında ete kemiğe bürünmüş, korkutucu fakat daha çok aydınlık bir figür bıraktı."
Newsweek

"Sade bizim dönemimize doğru yüksek sesle sesleniyor ve biz bu dönemde onun açığa çıkardığı gerçekleri, yaşamalıyız."
Lester G. Crocker

"Sade'ı hayal gücü ve doğal yetenekleri ile ahlaksızlığa yaptığı övgüden zevk almak yerine, onu özgürlüğün filozofu yerine koymak çok gereksiz."
Playboy

"Mille, de Maupin, Lolita, Candy - hepsi Juliette'nin yanında soluk kalıyor."
Library Journal